

T.C.
ERCİYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK DİLİ BİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

MECĀLISÜ’N – NEFĀYİS’İN İKİ NÜSHASININ
KARŞILAŞTIRILMASI

Hazırlayan
Hanife GEZER

Tez Danışmanı
Prof. Dr. Vahit TÜRK

Mayıs 2012
KAYSERİ

T.C.
ERCİYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK DİLİ BİLİM DALI

MECĀLÎSÜ’N – NEFĀYÎS’İN İKİ NÜSHASININ
KARŞILAŞTIRILMASI

Hazırlayan
Hanife GEZER

Tez Danışmanı
Prof. Dr. Vahit TÜRK

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Mayıs 2012
KAYSERİ

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu tezin yazılmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğunu, başkalarının eserlerinden yararlanılırken bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, tezin bu üniversite veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunulmadığını beyan ederim.

Hanife GEZER

YÖNERGEYE UYGUNLUK SAYFASI

“Mecâlisü’n – Nefâyis’in İki Nüshasının Karşılaştırılması” adlı Yüksek Lisans tezi, Erciyes Üniversitesi Lisansüstü Tez Önerisi ve Tez Yazma Yönergesi’ne uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

Hanife GEZER

Danışman

Prof. Dr. Vahit TÜRK

Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN

ABD Başkanı

Prof. Dr. Vahit TÜRK danışmanlığında, Hanife GEZER tarafından hazırlanan "Mecâlisü'n - Nefâyis'in İki Nüshasının Karşılaştırılması" adlı bu çalışma jürimiz tarafından Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

...15.06.2012

JÜRİ:

Danışman : Prof. Dr. Vahit TÜRK

Üye : Prof. Dr. Mustafa ARGUNŞAH

Üye : Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun 27.06.2012tarih ve ...13..... Sayılı kararı ile onaylanmıştır.

...27.06.2012



ÖNSÖZ

12. ve 13. yüzyıllar Türk dilinin ses ve şekil bakımından büyük ve esaslı gelişmelere uğradığı bir dönemdir. 13. yüzyılın sonundan itibaren birbirinden farklı edebî lehçeler, yazı dilleri meydana gelmeye başlamıştır. Önemli değişikliklerin görüldüğü Orta Türkçे döneminde yer alan bu lehçe ve yazı dillerinden Eski Oğuz Türkçesi ve Azerbaycan Türkçesi, Batı Türkçesini oluştururken Türkistan'da gelişen Türk dili için ise genellikle Doğu Türkçesi tabiri kullanılmıştır.

11. yüzyıldan 20. yüzyılın başına kadar devam eden Türkistan Türk yazı dilinin gelişmesindeki üçüncü safha Çağatay Türkçesi'dir. 15. yüzyılın başından itibaren gelişmeye başlayan Çağatay Türkçesi, Nevâî'nin eserlerinde klasik şeklini almış ve en olgun seviyesine ulaşmıştır.

Çeşitli tür ve konulardaki her Nevâî eseri şüphesiz Nevâî'nin geniş kültürünü ve millî şuurunu ortaya koymakla beraber devrinin sosyal ve kültürel bir yönünü aydınlatmaktadır. Nevâî, Kâşgar'dan Kazan'a, Kırım'a, Delhi'ye, Tebriz'e ve İstanbul'a kadar bütün Türk dünyasında tanınmış, eserleri okunmuş, eserlerine nazireler yazılmış ve istinsah edilip çoğaltılmıştır.

Bu nedenle Nevâî'nin eserleri Çağatay ve Anadolu sahaları arasındaki lehçeler arası ilişkiyi ortaya koymamızda gerekli malzemeyi sağlamaktadır. Bu bağlamda Türkiye'deki kütüphanelerde de birçok nüshası bulunan ve Türk edebiyatında ilk tezkire olmasından dolayı büyük bir öneme sahip olan Mecâlisü'n – Nefâyis'in Çağatay nüshası ile Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi bölümü 1675 numarada kayıtlı nûshanın karşılaştırılmasının lehçeler arası ilişkileri ortaya koyması bakımından gerekli bir çalışma konusu olduğuna karar verdik.

Müstensihi ve istinsah tarihi belli olmayan bu nûsha nes-ta'lîk yazı ile yazılmıştır. Varak sayısı 87 ve satır sayısı 15'tir. Cilt, sırtı ve kenarları vişneçürügü meşin, üstü ebrulu kâğıt mikrepli; zahriyede Esad Efendi'nin vakif mührü bulunur. Başlık

yazılmamış. Sayfa kenarları cetvelsiz, bahis başlıklarını ve şahıs adları kırmızı mürekkeple yazılmıştır.¹

Çalışmamız Giriş, Çağatay Türkçesi, Ali Şir Nevâî'nin Hayatı ve Eserleri, Mecâlis'ün – Nefâyis Hakkında Kısa Bilgi, Anadolu Nüshası²nin Transkripsiyonlu Metni, Anadolu Nüshasıyla Çağatay Nüshasının İçerik Açısından Karşılaştırılması ve Anadolu Nüshasıyla Çağatay Nüshasının Dil Özellikleri Bakımından Karşılaştırılması bölümlerinden oluşmaktadır.

Bu konuyu seçmemde ve bundan sonraki tüm süreçte bana yol gösteren hocam Prof. Dr. Vahit TÜRK'e ve yardımlarını esirgemeyen Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN'a teşekkür ederim.

Son olarak maddi ve manevi tüm yardımları için aileme şükranlarımı sunarım.

Hanife GEZER

15.05.2012

¹ Agâh Sırı LEVEND, "Türkiye Kitaplıklarındaki Nevâî Yazmaları", TDAY, Belleten, s.201-205.

² Üzerinde çalıştığımız, Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi Bölümü 1675 numarada kayıtlı nüsha Batı Türkçesiyle aktarılmış olduğu için müellif hattı nüshayla karşılaştırmada "Anadolu Nüshası" olarak zikredilmiştir. Çağatay nüshası için 2001 yılında Kemal Eraslan tarafından TDK yayını olarak çıkarılan yayın dikkate alınmış ve "Çağatay Nüshası" olarak zikredilmiştir.

MECĀLISÜ’N – NEFĀYİS’İN İKİ NÜSHASININ KARŞILAŞTIRILMASI

Hanife GEZER

Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Yüksek Lisans Tezi

Danışman Prof. Dr. Vahit TÜRK

ÖZET

“Yazma kültürünü” bilmek ve nüshaların karşılaştırmalı çalışmalarının yapılması, eserlerin yazılıdıkları dönemler hakkında bilgi vermesi ve istinsah edildikleri lehçeler ya da diller ile müellif hattı nüshanın yazıldığı lehçeler ya da diller arasındaki ilişkiyi ortaya koymaları açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışmanın konusu 1441-1501 yılları arasında yaşamış, millî bir şuurla Türk dilini savunmuş ve kullanmış Türk edebiyatının en büyük şahsiyetlerinden biri olan Ali Şir Nevâî’nin Mecâlisü’n – Nefâyis adlı eserinin müstensîhi ve istinsah tarihi belli olmayan Batı Türkçesine aktarılmış bir nüshası (Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü 1675 numaralı yazma) transkribe edilmiş ve Çağatay nühasıyla (Çağatay nühası için 2001 yılında Kemal Eraslan tarafından TDK yayını olarak çıkarılan yayın dikkate alınmıştır.) içerik, söz varlığı, fonetik ve morfolojik açıdan karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak da bu çalışmaya Türk edebiyatında önemli bir yere sahip olan bu eserin nüshaları üzerinden Çağatay Türkçesi ve Eski Oğuz Türkçesi arasındaki ilişkiler benzerlik ve farklılıklarını açısından ortaya koymulmuştur.

Bu bağlamda tezin amaçları şöyle sıralanabilir:

a- Akademik çalışmalara ilk adım sayılabilen bu yüksek lisans tezi ile bir Yeni Türk Dili araştırmacısının sahip olması gereken özellikleri kazanmak ve bundan sonra bu sahada yapılacak çalışmalara bir temel oluşturmak,

b- Genelde, bütün Türk dünyasında eserleri istinsah edilip çoğaltılmış ve eserlerine nazireler yazılmış Nevâî’nin Türk dili için geçmişten günümüze önemine yeniden vurgu yapmak ve özelde söz konusu nüshaların karşılaştırması üzerinden Çağatay ve Eski Oğuz lehçesi arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amaçlanmıştır.

Bu amaçlara ulaşmak için öncelikle Batı Türkçesine aktarılmış nüsha transkribe edilmiş, eserin yazılıdiği dönemin sosyo-kültürel şartlarını ve Çağatay Türkçesi ile Eski Oğuz Türkçesi arasındaki ilişkileri ortaya koyan kaynaklar taranmıştır. Bu kaynaklardan yola çıkılarak iki nüshanın söz varlığı, fonetik ve morfolojik açıdan karşılaştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ali Şir Nevâî, Mecâlisü’n – Nefâyis, Batı Türkçesi, Çağatay Türkçesi

ABSTRACT OF MASTER'S THESIS

Hanife GEZER

Erciyes University Institute Of Social Sciences –

Department: Turkish Language and Literature Subfield: New Turkic Language

Title of the Thesis: Comparison of Two Copies's Mecâlisü'n – Nefâyis

Supervisor: Prof. Dr. Vahit TÜRK

ABSTRACT

Working on manuscripts and their copies is important because of they give us information about their printed period. And they also give us information about relations between these dialects.

This thesis's subject is comparison of two copies Mecâlisü'n – Nefâyis who is written by Ali Şir Nevâî. These two copies will compare with respect to phonetic, morphology and vocabulary. Finally, with this study it will prove that relations between these dialects.

In this regard we can count these aims of our thesis:

a- to obtain qualifications of a turcology researcher and then provide a basis to Works in this field.

b- to lay emphasis on importance od Ali Şir Nevâî from past to present and to show relations between Chagatay and Old Oghuz dialects.

For accomplish these goals firstly we translated this copy which is written with West Turkic by transcription alphabet. And then we searched through the sources are interested in both of these copies and their socio-cultural conditions. Based on these sources we compared these dialects with respect to phonetic, morphology and vocabulary.

Keywords: Ali Şir Nevâî, Mecâlisü'n – Nefâyis, West Turkish, Chagatay Turkish

İÇİNDEKİLER

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK.....	i
YÖNERGEYE UYGUNLUK SAYFASI.....	ii
KABUL ONAY SAYFASI.....	iii
ÖNSÖZ	iv
ÖZET	vii
ABSTRACT	vii
İÇİNDEKİLER.....	viii
GİRİŞ	1
ÇAĞATAY TÜRKÇESİ.....	3
ALİ ŞİR NEVÂÎ'NİN HAYATI VE ESERLERİ.....	5
MECÂLİSÜ'N – NEFÂYİS HAKKINDA KISA BİLGİ	11
BÖLÜM 1:	
ANADOLU NÜSHASININ TRANSKRİPSİYONLU METNİ	17
BÖLÜM 2:	
ANADOLU NÜSHASIYLA ÇAĞATAY NÜSHASININ İÇERİK AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.....	112
BÖLÜM 3:	
ANADOLU NÜSHASIYLA ÇAĞATAY NÜSHASININ DİL ÖZELLİKLERİ BAKIMINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.....	246
3.1. ALINTI KELİMELER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRMA.....	246
3.2. TÜRKÇE KELİMELER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRMA.....	250
3.3. KARŞILAŞTIRMAYA KONU OLAN KELİMELERİN ALFABETİK DİZİLİMİ.....	257
3.4. FONETİK VE MORFOLOJİK AÇIDAN KARŞILAŞTIRMA	270
KAYNAKÇA	303
EKLER.....	310
ÖZGEÇMIŞ	397

GİRİŞ

Ele geçen Türk yazı dilinin ilk örnekleri olan Orhun Abideleri metinlerinden itibaren takip ettiğimiz Türk yazı dili 11. yüzyıla kadar tek bir koldan gelişmiştir. 12. yüzyıldan sonra coğrafi ve kültürel değişimelerle birlikte biri Kuzeydoğu Türkçesi diğeri Batı Türkçesi olmak üzere iki Türk yazı dili meydana gelmiştir.

Kuzeydoğu Türkçesi 15. yüzyılda Kuzey Türkçesi ve Doğu Türkçesi olmak üzere iki yeni yazı diline ayrılmıştır. Kuzey Türkçesi, Kıpçak Türkçesi; Doğu Türkçesi ise Çağatay Türkçesi olarak da adlandırılmıştır.

Batı Türkçesi ise 12. yüzyılda oluşmaya başladığı anlaşılan ve bu dönemden itibaren metinlerini aralıksız olarak günümüze kadar takip ettiğimiz yazı dilidir. Batı Türkçesinin esasını Oğuz şivesi oluşturur.

Doğu Türkçesiyle yazılmış eserlerin Anadoluya getirilmesi, Oğuz Türkçesine aktarılması ve Oğuz boyuna mensup olmayan yazarların Oğuz Türkçesiyle yazı yazmaları bu eserlerde lehçeler arası ödünçlemenin yazıya ne şekilde yansındığını takip etmemize olanak vermiştir. Bu eserlerle ilgili her bilimsel faaliyet lehçelerin birbirleriyle etkileşimlerini ortaya koymasının yanı sıra Türkçük bilimi çalışmalarına da büyük katkı sağlayacaktır.

Çalışmanın Konusu

Yukarıda bahsedilen hususlar göz önüne alınarak çalışmamızın konusunu tam olarak “Mecâlisü’n – Nefâyis’in İki Nûşasının Karşılaştırılması” olarak belirledik.

Çalışmanın Önemi

Bu çalışma müellif hattı nüsha ile istinsah tarihi ve müstensihi belli olmayan Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü 1675 numara ile kayıtlı nüshanın karşılaştırılarak iki lehçenin birbiriyle ve o dönemde öne çıkan Arapça ve Farsça ile etkileşiminin ortaya konulması açısından önemlidir. İkinci olarak bu çalışma “yazma kültürü”nu ve “karşılaştırmalı metin çalışması”nı öğrenmemize vesile olması açısından değerlidir.

Çalışmanın Amacı

Bu çalışma ile Mecâlisü’n – Nefâyis’in Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Bölümü 1675 numara ile kayıtlı nüshası ile Çağatay nüshası arasındaki farklar üzerinden iki lehçenin o dönemde Arapça ve Farsça’dan nasıl etkilendiğine ve lehçelerin birbirlerini nasıl etkilediklerine ışık tutmaya çalışacağız. Böylece geniş bir coğrafyaya yayılmış Türkçenin lehçeleri arasındaki etkileşimi ortaya koymak ile ilgili bir adım daha atılmış olacaktır.

Çalışmanın Yöntemi ve İçeriği

Bu araştırmada birinci bölüm olan “Batı Türkçesine Aktarılmış Nüshanın Transkripsiyonlu Metni”nde Arap harfleriyle yazılmış metin çeviriyyazı işaretleri kullanılarak aktarılmıştır. İkinci bölüm olan “Anadolu Nüshasıyla Çağatay Nüshasının İçerik Açılarından Karşılaştırılması”nda nüsha farkları ortaya konulmuştur. Son bölümde dönemin özellikleri göz önünde bulundurularak eserin nüshaları üzerinden iki lehçenin diğer dillerle ve birbirleriyle etkileşimleri sunulmaya çalışılmıştır.

Çağatay nüshasının yazıldığı dönemin şartlarını; sosyal, kültürel ve siyasi özelliklerini öğrenmek amacıyla tarihle ilgili kitap ve makalelere başvurulmuştur. Söz varlığı açısından karşılaştırma yapmak için dönemin önemli sözlükleri başta olmak üzere köken bilgisi sözlükleri ve lehçelerin sözlükleri kullanılmıştır. Fonetik ve morfolojik karşılaştırma için iki lehçenin gramer özellikleri incelenmiş, bu konuya ilgili kaynaklar

taranmıştır. Bunun dışında Nevâî'nin hayatı ve eserleri ile ilgili bilgi edinmek amacıyla “Türkiye Kütüphaneleri Veri Tabanı” taranmış ve müellifin üzerinde çalışma yapılmış diğer eserleri incelenmiştir.

ÇAĞATAY TÜRKÇESİ

Orta Asya Türk yazı dilinin gelişmesinde üçüncü evreyi oluşturan Çağatay Türkçesi Uygur ve Karahanlı Türkçelerinden sonra bu dil ve edebiyat geleneklerinin üzerine kurulan, 15. yüzyılda Nevâî ile büyük bir edebiyat ve kültür dili hâline gelmiş bir Türk lehçesidir.

Çağatay edebiyatının kurucusu olan Nevâî, Çağatay lehçesinden “Türkçe, Türkî, Türk tili”, edebî dil anlamında ise “Çağatay lafzi” olarak bahsetmiş olmasına rağmen 19. yüzyıldan itibaren Avrupalı yazarlar tarafından Cengiz Han'ın ikinci oğlunun adından gelen “Çağatay” kelimesi dil ve edebiyat terimi olarak kullanılmıştır.

A. Samoyloviç Orta Asya Edebî Türk dilini dört devreye ayırarak Çağatayca için artık bugün yaygınlaşmış bulunan görüşün temelini atmış, bu tasnife Fuad Köprülü itiraz etmiş, buna karşılık kendi tasnifini vermiştir:

İlk Çağatay Devri: 13. ve 14. yüzyıllarda önce Türkistan, Horasan ve İran sahalarında, Harezm'de ve sonra Altın Ordu'da gelişen edebî dil.

Klasik Çağatay Devrinin Başlangıcı: 14. yüzyıl sonlarından başlayıp 15. yüzyılın ortalarına kadar gelişen edebî dil dönemi

Klasik Çağatay Devri: 15. yüzyılın ikinci yarısını içine alan ve Nevâî ile başlayan edebî dil.

Klasik Devrin Devamı: 16. yüzyılda Babür ve Şeybâniler devri.

Gerileme ve Çökme Devri: 17 – 19. yüzyıllar³

³ A. Bican ERCİLASUN, Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ Yay., 2010, s.401- 405.

Aslında Köprülü ile Samoyloviç arasındaki fark isimlendirme farkıdır. Köprülü'nün itirazı dilin doğduğu coğrafya ile ilgilidir.

Bunun yanında Eckmann da Çağatayca'yı kendi içinde üçe ayırrı:

1- Klasik Öncesi Devir (15.yy başları – 1465)

2- Klasik Devir (1465 – 1600)

3- Klasik Sonrası Devir (1600 – 20.yy başları)

Uygurca temelinde gelişen Çağatay Türkçesi diğer edebî diller gibi yerel lehçelerden veya halkın ortak dilinden birinin üzerine kurulmamış, aksine bazı yerel şivelerin (Andican gibi), Orta Asya edebî Türkçesi'nin ve onların karışımının kullanımından meydana gelmiştir. Çağatay lehçesinde Güney Türkçesi'nin özellikle de Azerbaycan Türkçesi'nin etkisi çok olmuştur. Bunda zamanın şair, yazar ve sanatkârlarının Tebriz, Herat ve Şirvan gibi kültür merkezleriyle temas ve ilişkisinin çok fazla olması etkili olmuştur.⁴

15. yüzyıl başından 20. yüzyıl başlarına kadar devam eden bu dönemde pek çok şair ve yazar yetişmiş, Çağatay Türkçesiyle yüzlerce eser meydana getirilmiştir. Timurlular zamanından itibaren Çağatay Türkçesi hakkında yazılan çok sayıda sözlük Türk dilinin gelişmesine ve Türkçenin yayılmasına katkıda bulunmuştur. Birçoğu Nevâî eserlerini anlamak için yazılmış olan sözlüklerden en önemlileri şunlardır:

Bedâyi'ü'l – Lugat

Abuşka Lügati

Fazlullah Han Lügati

Kitâb-ı Zebân-ı Türkî

Senglâh

⁴ Cevat HEYET, Türk Dilinin ve Lehçelerinin Tarihi Seyri, çev. M. ÖZTÜRK, TDK, Ankara, 2008, s.78

Hü'lāsa-i Abbāsi¹

El-Tamga-yı Nasırı²

Behçetü'l – Lügāt / Lügāt-i Feth Ali Han Kacar

Buharalı Şeyh Süleyman Efendi Lügati³

ALİ ŞİR NEVÂÎ'NİN HAYATI VE ESERLERİ

Hayatı

Nizâmüddîn Ali Şir Nevâî, 9 Şubat 1441 tarihinde Herat'ta dünyaya geldi. Uygur Türklerindendir. Babası Kiçkine Bahadır Timurlular hizmetinde bulunmuştur. Nevâî küçüklükten itibaren Hüseyin Baykara ile birlikte büyümüş, birlikte öğrenim görmüş ve onun yanında siyasi hayatı girmiştir.

1469 yılında Ebû Sa'îd Mirza'nın Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan üzerine yürümesi sırasında Karabağ'da yakalanıp öldürülmesi neticesinde Hüseyin Baykara Horâsân'ı ele geçirip Timurlular tahtına oturdu. Bu dönemde Nevâî'nin ilk kabul ettiği görev mühürdarlığıtı. Bundan sonra çeşitli görevler de yüklenen Nevâî vergi meselesinden dolayı Herat'ta meydana gelen bir ayaklanması bastırmıştır. Bu olay onun nasıl ileri görüşlü, fedakâr, yurt yönetiminde anlayışlı bir devlet adamı olduğunu ve halkın sevgisini nasıl kazandığını gösterir.

Kısa bir süre naiplik ve Esterâbâd'da valilik yapan Nevâî, 1501 tarihinde Herat'ta vefat etti ve hayattayken hazırlattığı Kudsîye cami yanındaki kabrine defnedildi.

Eserleri

Nevâî çeşitli tür ve konularda pek çok eser vererek Çağatay Edebiyatı için bir kuruculuk vasfi üslenmiştir. Nevâî için edebiyat her şeyden önce bir dil meselesi olmuştur. O, Türk dilinin kudretine inanmış ve Türk dilini bir ömür boyu titizlikle işlemiş döneminin

⁵ Zuhak Kargı ÖLMEZ, "Çağatayca Sözlükler", Kebikeç, 1998, S. 6, s.137-144.

aydınlarını Türkçe yazmaya teşvik etmiştir. Nitekim O, yazdığı eserleriyle ve millî şuruya Türk dünyası için bir kutup yıldızı olmuş, eserleri istinsah edilip çoğaltılmış, şiirlerine nazireler yazılmıştır.

Divanlar

1- Garâ’ibü’s – Şıgar

Küçük yaşta (8-20 yaş arası) yazdığı şiirleri bir araya getirdiği için bu adı vermiştir. Eserin birçok nüshası bulunmaktadır.

2- Nevâdirü’s – Şebâb

Gençlik döneminde (20-35 yaş arası) yazdığı şiirleri bir araya getirdiği ikinci divanıdır.

3- Bedâyi’ü'l – Vaşaṭ

Orta yaşlarda (35-45 yaş arası) yazdığı şiirlerin yer aldığı divanıdır.

4- Fevâ’idü'l – Kiber

Ömrünün sonuna doğru (45-60 yaş arası) yazdığı şiirleri içerir.

5- Farşça Divanı (Divan-ı Fâni)

Farsça Divan’ında Fânî mahlasını kullanmıştır. Farsça Divan’ın üç nüshası bilinmektedir. Nuruosmaniye Kitaplığı, numara: 3850; Türk İslam Eserleri Müzesi, numara: 1952; Süleymaniye Kitaplığı, Hekimoğlu Ali Paşa Bölümü, numara: 632.

Hamse

6- Hayretü'l – Ebrâr

Didaktik tarzdaki bu mesnevi Nizamî’nin Mahzenü'l – Esrâr’ına nazire olarak 1483’de yazılmıştır. Bu eserde dinin belli başlı konuları ele alınarak dinî ahlâk üzerinde durulmuştur.

7- Ferhād u Şîrîn

Nevâî, 1484 yılında yazdığı bu mesneviyi Nizâmi'nin Husrev ü Şîrîn adlı mesnevisinden esinlenerek yazmıştır ancak asla ona benzemez. Hikâye, konunun merkezinde yer alan kahramanlardan Hüsrev yerine Ferhad üzerine kurulmuştur.

8- Leylî vü Mecnûn

Nevâî, aslina mümkün olduğu kadar sadık kalarak kimi motiflerini değiştirdiği bu mesnevisi 3500 beyittir. 1484 yılında yazıldığı tahmin edilen mesnevi, 38 bölümden alısmaktadır.

9- Seb'a –i Seyyâre

Behram Şah'ın güzel cariyesi ile olan macerasına dayanan bu eserde Nevâî, Emir Husrev ve Nizamî'nin eserlerindeki yapıyı değiştirmiştir. 1484'de kaleme alınan ve elli babdan oluşan bu mesnevi 5000 beyit civarındadır.

10- Sedd –i İskenderî

89 bölüm, 7214 beyitten oluşan bu eser Nevâî'nin en hacimli mesnevisidir. Bu konu daha önce Firdevsî, Nizamî ve Câmî tarafından işlenmiştir. Nevâî diğer mesnevilerinde olduğu gibi bunda da çeşitli farklılıklar yaratmış ve İskender motifini farklı işlemiştir ona Türk hükümdarlarının niteliklerini katmaya çalışmıştır.

Tezkireler

11- Mecâlisü'n – Nefâyis

1491-1492 yılında yazmıştır. Türk edebiyatında ilk tezkire olması bakımından önemli bir yere sahiptir. Sekiz bölüme ayrılmış olan eserin eserin her bölümune "meclis" adı verilmiştir. Sekizinci meclis bütünüyle Hüseyin Baykara'ya ayrılmıştır. Nevâî bu eserini hazırlarken Câmî'nin Bahâristân'ını, Devletşah'ın da Tezkiretü's – Şuara'sını örnek almıştır. Eserde başka kaynaklarda yer almayan Türk şairleri hakkında bilgi verilmiştir.

12-Nesāyimü'l – Maḥabbe

Câmî'nin Nefehâtü'l – üns min hazarâ'l – kuds adlı Farsça tezkiresinin Türkçe'ye tercumesidir. 1495'de tercüme edilen bu eserde otuz dördü kadın olmak üzere 770 velinin hayat hikâyesi yer alır. Nevâî, Attar'ın Tezkiretü'l – evliyâ'sındaki kimi biyografileri de eserine katmış bununla yetinmeyip Yesevi'den kendi dönemine kadar gelen birçok Türk şeyhini de eserine katmıştır. Eserin ikisi Türkiye kütüphanelerinde olmak üzere dört nüshası bulunmaktadır.

Dil ve Edebiyat Eserleri

13- Risâle –i Muammâ

Farsçadır.

14- Mizânü'l – Evzân

Vezin kurallarını öğretmek amacıyla kaleme almıştır. Câmî'nin Aruz Risâlesi'ne nazire olarak yazılmıştır. Tam olarak ne zaman yazıldığı bilinmemektedir. Ömrünün son zamanlarında yazdığı düşünülen eserin 1492'den sonra yazıldığı tahmin edilmektedir.

15- Muhâkemetü'l – Lugateyn

Türkçe'nin Farsça kadar yetkin bir edebiyat dili olduğunu, hatta Farsça'dan üstün olduğunu ortaya koymak amacıyla 1499'da kaleme aldığı eseridir. İki dil arasındaki mukayeseye dayanan eserde özellikle Türkçe'nin sözcük dağarcığı yönünden Farsça'ya göre ne kadar üztün olduğu vurgulanmıştır.

Dinî ve Ahlakî Eserleri

16- Münâcât

Sinan Paşa'nın Tazarrunames'si gibi Tanrı'ya yakarış kitabıdır. Secili mensur tarzındaki eserin ne zaman yazıldığı bilinmemektedir.

17- Çihil Hadis

Hüseyin Baykara'ya ithaf edilmiştir. Câmî'nin aynı adlı eserinden 1482'de yapılmış bir çeviridir. Dörder misralık kitalardan oluşmaktadır.

18- Nazmü'l – Cevâhir

1485'de Hz. Ali'ye ithaf edilen Nesrü'l – le'âlî adlı eserin eklemelerle çevirisine dayanmaktadır. Nevâî bu çeviriyi yaparken kitapta yer alan Arapça vecize için bir rubâî yazmıştır.

19- Lisânü't – Tayr

3598 beyitten oluşan bir mesnevidir. Nevâî bu eserinde Fânî mahlasını kullanmıştır. Eserin yazılış tarihi 1499'dur. Attar'ın Mantiku't – tayr adlı eserine naziredir. Kendisi bu eseri için tercüme dese de eseri olduğu gibi aktarmamış, gereksiz gördüğü bölümleri çıkarmış ve yeni hikâyeler eklemiştir.

20- Sirâcü'l – Müslimîn

1500 yılında yazılmış 213 beyitlik küçük bir akaid kitabıdır. İlk 38 beyit giriş ve kitabı yazmanın sebebinin anlatıldığı bölümdür. Nevâî, eserde Hoca Ubeydullah Ahrar ile olan ilişkisini vurgulamış ve salat konusunda Ahrar'a olan borcunu ödemek amacıyla bu eseri kaleme aldığı belirtmiştir.

21- Maḥbûbü'l – Қulūb

Nevâî'nin son eseridir. Ahlak kitabı niteliği taşıyan eser üç ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde toplumdaki çeşitli tabakalar, çeşitli zümrelerden insanlar hakkında bilgi verir. Bu bölüm kırk fasıldan oluşur. İkinci bölümde çeşitli dînî, tasavvûfî konular hakkında bilgi vererek iyi ve kötü davranışların neler olduğu üzerinde durur. Bu bölüm on babdan oluşur. Aşkın konu edildiği üçüncü bölüm ise avam aşkı, havas aşkı ve sıdıklar aşkı olarak üç bölüme ayrılmıştır. 1500 yılında yazılmış bu eserin Türkiye kitaplılılarında ve yurt dışındaki çeşitli kütüphanelerde olmak üzere yirmi altı nüshası bulunmaktadır.

Tarihî Eserler

22- Tarih –i Enbiyâ vü Hükemâ

1485’de yazılan bu eserde Hz. Âdem’den Hz. Muhammed’e kadarki peygamberlerle belli başlı bilgeler hakkında menkibeler yer almaktadır. Mensur bir eserdir.

23- Tarih –i Müluk –i Acem

Nevâî bu eserinde İran hükümdarlarını dört hanedana göre sınıflandırarak İran’ın efsanevî tarihini anlatır. Eserde Pişdadiyan, Keyaniyan, Eşkaniyan ve Sasanîlere yer verilir; dînî ve tarihî mitoloji hakkında geniş bilgi yer alır. 1485’den sonra yazılan bu eser mensurdur ancak içinde yer yer iki beyitlik şiirler de yer almaktadır.

24- Zübdetü’t – Tevârih

Kaynaklara göre Zübdetü’t – Tevârih, Tarih –i Enbiya vü Hükemâ ve Tarih –i Müluk –i Acem’in birleşmiş biçimidir.

Biyografik Eserler

25- Hâlât –ı Seyyid Hasan-ı Erdeşir

Nevâî, bu eserde yakın dostu Seyyid Hasan –ı Erdeşir’in hayatı ve fikirlerini anlatır. Nevâî, Mecâlisü’n – Nefâyis’in ikinci meclisinin sonunda da yer verdiği Hasan Erdeşir’den övgüyle bahseder.

26- Hamsetü'l – Mütehayyirîn

Nevâî’nin bu eseri yakın dostu Câmî için 1492-1496 yılları arasında yazdığı tahmin edilmektedir. Câmî’nin ölümünden sonra yazılmış olan eser bir mukaddime, üç makale ve bir hatimeden oluşmaktadır. Eserini risale olarak tanımlayan Nevâî, beş bölümde de okuyucuları hayrete düşüren sözler olduğu için risalesine Hamsetü'l – Mütehayyirîn adını verdigini belirtir.

27- Hälât –ı Pehlevân Muhammed

Nevâî'nin yakın dostu Pehlevan Muhammed'in ölümü üzerine kaleme aldığı biyografik tarzda bir eserdir. Aynı zamanda devrinin kültür, edebiyat, tıp ve sosyal hayat gibi yönlerinde de ışık tutan bu eserin İstanbul kitaplıklarında üç, Paris'te bir olmak üzere dört nüshası bulunmaktadır.

Belgeler

28- Vakfiyye

Nevâî'nin kendisinin ve yakın dostu Hüseyin Baykara'nın yaptırdığı vakıfları anlattığı bir eseridir. Mensur olarak yazılmış olan eserin arasında şiirler de yer almaktadır.

29- Münše'ât⁶

Nevâî'nin mektuplarını topladığı eseridir. Bu mektupların içinde Hüseyin Baykara'ya ve Bediuzzaman'a yazdığı mektuplar da yer almaktadır.

MECÂLISÜ’N NEFÂYİS HAKKINDA KISA BİLGİ

14. - 16. yüzyıl Orta Asya kültür ve edebî hayatına ışık tutan Mecâlisü'n – Nefâyis aynı zamanda Türkçe ilk şairler tezkiresi olması açısından da büyük öneme sahiptir. Mecâlisü'n – Nefâyis, eserin ikinci meclisinde Nevâî'nin belirttiğine göre 1490 tarihinde yazılmıştır. S. Ganiyeva bu eserin Nevâî tarafından yapılan ilk redaksiyonuna ait olduğunu ve ikinci redaksiyonunun ise Paris, Leningrad, Taşkent ve Viyana nüshalarına dayanılarak bir başkası tarafından 1498'de yapıldığını ileri sürmekte, buna delil olarak da Nevâî'nin 1498 yılında Meşhed'de İmâm Rızâ türbesini ziyaret ettiğini, 23 şair hakkında bilgi topladığını ve bunları da esere dâhil ettiğini göstermektedir.⁷

Nevâî eserine Mecâlisü'n – Nefâyis adını verdiği ön sözünde belirtmiştir. Allah'a hamd ve Hz. Muhammed'e selam ifade eden iki dörtlükle başlayan eser "meclis" adı

⁶ Zühal ÖLMEZ, "Çağatay Edebiyatı ve Çağatay Edebiyatı Üzerine Araştırmalar", *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, C.5, S.9, 2007, s.191-196.

⁷ Kemal ERASLAN, Mecâlis'ün Nefâyis, TDK, 2001., XXXII – XXXV.s

verilen sekiz bölümden oluşur ve bu sekiz bölümde 459 şair, yazar ve âlim hakkında bilgi verilir.⁸ Son bölüm olan sekizinci meclis bütünüyle Nevâî'nin çocukluk arkadaşı Sultan Hüseyin Baykara'ya ayrılmıştır.

Eserde Gedayı gibi başka kaynaklarda yer almayan 43 Türk şairi hakkında bilgi verilmiştir. Mecâlisü'n – Nefâyis, tezkirecilik alanında Anadolu sahasındaki tezkireciler için örnek olmuş ve Anadolu tezkireciliğini etkilemiştir.

Nûshaları

Mecâlisü'n – Nefâyis'in Türkiye ve Türkiye dışındaki kitaplıklarda pek çok yazma nûshası bulunmaktadır.

Türkiye Dışındaki Nûshaları

Paris Bibliothek National Nûshası

Bibliothek National Supplement Turc, 316-317 numarada bulunan külliyatın 302b-329b yaprakları arasında yer almaktadır. Ali Hicrânî tarafından 1526'da Herât'ta istinsah edilmiştir. Ganiyeva bu nûshanın ikinci redaksiyon olduğunu kabul etmektedir.

Leningrad Nûshası

Mecâlisü'n – Nefâyis külliyat olan yazmanın 587b-613b yaprakları arasında yer almaktadır.

Viyana Devlet Kütüphanesi Nûshası

1497-1498 yıllarında Herât'ta istinsah edilmiştir. Ganiyeva'ya göre bu nûsha ikinci redaksiyondur.

⁸ Süyuma Ganiyeva, "Devr Edebi Közgüsü", çev: Prof. Dr. Vahit TÜRK, Yrd. Doç. Dr. Yasin ŞERİFOĞLU. (Yayınlanmamış Makale)

Bakü Nüshası

1538-1539 yıllarında istinsah edilmiştir. Ganiyeva bu nüshanın birinci redaksiyon olduğu görüşündedir.

Taşkent Nüshası I

1490-1491 yıllarında istinsah edilmiştir. Ganiyeva'ya göre istinsah tarihinden dolayı bu nüsha birinci redaksiyondur.

Taşkent Nüshası II

1842-1843 yıllarında istinsah edilmiştir. İkinci redaksiyondur.

Türkiye'deki Nüshaları

Topkapı sarayı Revan Nüshası, nu. 808

Bu numarada kayıtlı olan bir Nevâî külliyatı içinde Mecâlisü'n – Nefâyis 659b-693a yaprakları arasında yer almaktadır. Külliyat Dervîş Muhammed Tâki tarafından 1503 yılında Herât'ta istinsah edilmiştir.

İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, nu. 4149

Türkçe yazmalar nu. 4149 (müzede). Mecâlisü'n – Nefâyis mecmuanın 404b-562a yaprakları arasında yer alır. Bu nüsha Muhammed Yunus-i Şehr-i sebzî tarafından 1874-1878 yılları arasında Taşkentte istinsah edilmiştir.

İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, nu. 841

Bu nüsha Burhan bin Zeyni'l – Hâfi tarafından 1535 tarihinde istinsah edilmiştir.

İstanbul Arkeoloji Müzesi Kütüphanesi, nu. 178

Yazmanın müstensihi ve istinsah tarihi belli değildir.

Süleymaniye Kütüphanesi, Fatih bölümü, nu. 4065

Bu numarada kayıtlı bulunan külliyat içindeki Mecâlisü'n – Nefâyis nüshası külliyatın 657b-688a yaprakları arasında yer almaktadır. İstinsah tarihi ve müstensihi belli değildir.

Süleymaniye Kütüphanesi, Es'ad Efendi bölümü, nu. 1675

Yazmanın müstensihi ve istinsah tarihi belli değildir.

Sülemaniye Kütüphanesi, Kılıç Ali Paşa bölümü, nu. 800/ 2

Mecâlisü'n – Nefâyis yazmanın 40b-155b yaprakları arasında yer almaktadır. Müstensihi Pîr Ahmed bin İskender olup 1526 yılında istinsah edilmiştir.

Süleymaniye Kütüphanesi, Ayasofya bölümü, nu. 2045

Yazmanın müstensihi Muhammed bin Hâcî Mahmud olup 1541 yılında Şam'da istinsah edilmiştir.

Bayezid Devlet Kütüphanesi, Veliyüddin Efendi bölümü, nu.2661

Yazmanın müstensihi ve istinsah tarihi belli değildir.

Millet Kütüphanesi, Ali Emiri Efendi kitapları, Tarih, nu. 779/ 1

Mecâlisü'n – Nefâyis 1b-61b yaprakları arasında yer almaktadır. Yazmanın müstensihi ve istinsah tarihi belli değildir.

Millet Kütüphanesi, Câru'llâh Efendi kitapları, nu. 1573

İstinsah tarihi 1528 olan nüshanın müstensihi belli değildir.

Ankara Üniversitesi, DTCF Kütüphanesi, İsmail Sâib Efendi kitapları, nu. 1/2286

İstinsah tarihi 1555 olan nüshanın müstensihi belli değildir.

Ankara Genel Kitaplığı, nu. 634

Yazmanın müstensihi ve istinsah tarihi belli değildir.

Tercümeleri

Eserin Farsça'ya dört tercümesi bulunmaktadır:

Fahrî-i Herâtî tercümesi

Mecâlisü'n – Nefâyis ilk defa Fahrî bin Sultan Muhammed Emîrî-î Herâtî tarafından Letâ'if-nâme adı ile muhtemelen 1522 yılında Farsça'ya tercüme edilip Safevî hükümdarı Şah İsmail ve oğlu Sam Mirzâ'ya takdim edilmiştir. Mütercim tercumesine İran'daki Türkçe yazmalara dayanarak bazı laveler yapmış ve eserin sonuna 9. bir bölüm ekleyerek bu bölümde Nevâî'nin bahsetmediği 188 kişiyi anlatmıştır. Hatime kısmını ise Nevâî'ye tahsis etmiştir.

Muhammed-i Kazvînî tercümesi

Muhammed bin Mubârek el- Kazvînî'nin İstanbul'da 1521-1523 yılları arasında istinsah edip Yavuz Sultan Selim'e takdim ettiği ikinci tercümedir. Eseri yedi meclise ayırmış, Hüseyin Baykara'ya ait sekizinci meclisi özetleyip Türkçe matlaları seçip sekizinci meclisi de yedinci meclise dahil etmiştir.

Şâh-alî bin Abdu'l-alî tercümesi

Şâh-alî bin Abdu'l-alî tarafından yapılan üçüncü tercümedir. Özbek hanlarından Sultan Dîn – Muhammed adına kaleme alınmıştır.

Abdu'l-bâkî Şerif-i Rizevî tercümesi

Mecâlisü'n – Nefâyis'in dördüncü tercümesidir. Abdu'l – bâkî Şerif-i Rizevî tarafından Hindistan'da yapılan tercümedir.

*Bu tezde benimsenen transkripsiyon alfabesi şudur:

Latin	Arap	Latin	Arap
a	ا, ā	ā	ا, ā
e	ه, ī	b	ب
c	ج	ç	ج
d	د	ğ	غ
f	ف	h	ه
ḥ	ح	ḥ	خ
ı	اي, ي	i	اي, ي
ī	اي, ي	ī	اي, ي
ḳ	ق	k	ك
m	م	l	ل
ñ	ڭ	n	ن
ng	نڭ	o	او, و
ō	او, و	ö	او, و
p	پ	r	ر
s	س	ş	ص
ş	ث	ş	ش
t	ت	ť	ط
u	او, و	ū	او, و
ü	او, و	v	و
y	ي	z	ز
ż, ڏ	ض	ż	ط
ڙ	ڏ	j	ڙ
‘	ع	‘	ء

BÖLÜM 1:

BATI TÜRKÇESİNE AKTARILMIŞ NÜSHANIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ

*Metin çeviri yazı işaretleriyle aktarılırken kişilere ait Farsça beyitler aktarılmamış üç nokta (...) işaretıyla gösterilmiştir.

1B

1- yüz ḥam̄d an̄ga kim yasāp cihān bostānı

eylep yüz ü zülfidin gūl ü reyḥānı

2- kıldı yasağac̄ bu bāğ-ı ferāc̄ efzānı

nazm ehlin anıng bülbül-i ḥoş elḥānı

3- ve durūd-ı nāmāc̄ dūd ol ḥalīfe-i māc̄ dum ve vücūd ki:

4- tā taht-ı feṣāḥat evcide tapdı nişest

her nazm ki astı zümre-i nazm perest

5- hem nazımının pāyesi boldı şikest

hem nazmını kıldı ḫarā tofrakka pest

6- ḥurdebinler hīdmetinde ve ḥired-āyīnler hākkında māc̄ ruž ol ki nazm-ı kelām rütbesi

7- rif̄ atinde işbu delīl kāfidür ki ānuñ muķābelesinde ‘arab fuṣāḥāsı 8- belāğat ziverleriyle nūmāyişlik ve feṣāḥat gevherleriyle ārāyişlik 9- rāc̄ nālarına cilveperler idi ve dāc̄ vī kūs-ı āvāzesin felege 10- yetişdirirler idi ḥażret-i melik-i ‘allāmnuñ kelām-ı mūc̄ ciz niżāmı

2A

1-cibrîl-i emîn huceste ferçâm vasiâsiyla hâyru'lenâm 'aleyhittahîyyetü 2- ve's – selâma nâzil oldu pes nazm 'ilmi kâ'illeri ve şî'r fenni 3- kâmilleri ki dağayık dürr-i pâkinüñ bahr-ı 'ummânı ve ma'âni l'al-i âteşnâkining 4- kânı 'aziz-i hâyîl ve şerîf-i kâvm oldukları cihetden nâm ve şîfâtları 5- zaman-ı şâhâyifden ve devrân-ı şâfâyihdan mahv olmasun deyü taşnîf ehli 6- te'liflerini ve te'lif hâyîli taşnîflerini fuşûl ve ebvâb ile ârâste 7- ve pîrâste ve kitâblarını bu cemâ'at zikriyle pûr zîb ü ziynet 8- itmekdedürler bunlardan biri hâzret-i mahdûmî şeyhü'l-islâm mevlânâ 9- nureddîn 'abdurrahîman câmi meddeżilluhu irşâduhudur

10- ol kim bu tûkuz felegi 'akîl itse hâyâl

deryâ-yı 'ulûmîna bolur ķatre mişâl

11- tâ çeşme-i tab'ı dehre açdukda zûlâl

hâyvân şuyı ile eyledi mâl – ā – mâl

12- böyle büzungvâr 'âlî – miğdâr bahâristân nâm kitâbında sekiz 13- ravza açmakla sekiz cennet ravzaları hâcâletden gözlerine 14- iştifâ perdesi çekmişlerdir ve anı sultân-ı şâhibkîrân 15- ismi zîverleriyle müzeyyel ve elkâbı gevher-ile mükellel idüp

2B

1-bir ravzasını mevzûn nevâlı belâbil ve maṭbû' sadâlı 'anâdîl 2-gûlbengiyle reşk-i nigâristân-ı çîn ve firdevs-i berîn kılmışdur 3- ve emîr devletshâh ki hîrâsan mülkinüñ aşîl mîrzâdeleri 4-beyninde fażl u dâniş zîveriyle behremend ve fâkr u ķanâ'at sa'ati [sa'adeti]⁹ 5- tâciyle serbülendür bu dağı sultân-ı şâhibkîrân nâmına tezkire 6-tü's şu'arâ isminde kitâb yazup vâki'â çok zahmet keşîde 7-ve bu tâ'ifeyi güzel cem' eylemişdir bu babda dağı resâ'il 8-ve kütüb var ammâ mecmû'ı muğaddem geçen şu'arâ ve füşahâyı zîkr iderler 9-bu hüccet-i zamân ve ferhunde devrân şu'arâ ve hoş

⁹ Bu kelime müstensih tarafından "sa'ati" olarak yanlış aktarılmıştır. Bu nedenle cümelenin anlam bütünlüğünün bozulmaması amacıyla "sa'adeti" şeklinde aktarılmıştır.

tab'larıki 10- sultān-ı şāhibkīrān yumn-i devletinde ve net̄ice-i terbiyetinde şīrlerinüñ 11-ekşer üslübunda betahsis̄ ğazel tavrında şā'irlerden ruh-12-āsā ve neşāt efzādur terkib-i selāset ve leṭāfetin 13-bu revnaklara ve ma'ni-i nezāket ve ḡarābetin bu şartlara getürmüşlerken 14- isimleri ol cemā'at zümresinde bulunmakdan mahrūm ve sözleri 15-ol tertib ve kā'idede nā-ma'lūm olduğundan şikeste hātira

3A

1-geldiki bir niçe varak yazup bu 'aşır şu'arāsı ve bu devir zurefāsı 2-isimlerini anda şebt ola tā bu niyāzmendler muğaddem ki şu'arā 3-ekābiri zeylinde mezkür ve bu peyrevler ol rehberler hāylinde mestūr 4-olalar bu cihetden sultān-ı şāhibkīrān hāzretlerinüñ velādet-i 5-hümāyūnları zamānidan rūz-efzūn devletleri devrānına dek ki 6-kiyāmete dek berkarar ve 'ālem inkīrāżına dek pāyidār ola 7-anlar ki fakīr eşidüp lākin hādīmetlerine yetişmedigim ve anlar ki 8-hādīmetlerine yetüşüp ancak bu fenā dārū'l gurūrdan bekā 9-daru's sürūra intikāl idenler ve anlarki hālā bu ferruh zamanda žāhirdürler 10-ol hāzretüñ zāt-ı meleki şifatına meddāh ve serāyende 11-cem' olanlaruñ netāyic-i tab'indan birer mīkdār nişāne yazılmaç içün 12-bu maķşuda bed' ve sekiz kīsm olunup her kīsm nefīsi bir meclisle mevsūm 13- ve mecmū'una mecālisü'n - nefais nām konıldı **EVVELKİ MECLİS** 14-cemā' at-ı mahādīm ve 'azizler ki fakīr anlaruñ şerīf zamānunuñ 15-āhīrine yetişdim ve mülāzemetleri şerefiyle müşerref olmadım ol cümleden

3B

1-sālik-i eṭvār ve kāşif-i esrār hāzret-i mīr kāsim envār 2- kuddise sırruhu her nekadar anlaruñ rütbesi şā'irlik pāyesinden 3- yukarıca ve velāyet ehli zümresinden taşracaya ammā ḥākāyık 4-ve ma'ārif edāsında nażm libāsı dilpezirce oldığıçün iltifāt 5-iderler teyemmün cihetinden bu muhtaşar anlaruñ ism-i şerīfiyle ibtidā 6-olundi mīrkāsimuñ aşlı azerbaycāndan ve mevlūdu serāb nam kaşabandan olup 7-gençliginde şeyh şadeddīn-i erdebili 8-kuddise sırruhuya mūrid olup şūfiye ādāb-ı ṭariķin teknil 9- ve şeyh iṣāretiyle ḥorāsāna geldiler az vakitde ḥalāyık mīr-i 10-mūmī-i ileyhüñ hādīmeti

muhabbeti ḥarāretiyle ḡavġaya başladılar pādişāh-ı 11- zamān mīrūn iħrācına hükm itmekle belħi ve semerķand tarafına varup 12-bir müddetden şoñra tekrār darü's saltanaya 'azimet eylediler yine ḥaqatāy 13- mīrzādeleri belki ulus azādeleri mūriđ olup hūcūma 14-başladılar revişleri pāk ve nefesleri āteşnāk olmağla 15-ḥalq ḡayet nażimlarına mā' il ve si'rlerini okuyup yazmağa

4A

1-rāġib olmaları dīvān cem'ine bā' is oldu ve enisü'l 'āşikin 2-nām muhtaşarca mesnevi nażm eylediler ve terci' dahı söylediler 3-teberrük cihetinden iki matla' yazıldı biri bu ki 4-... 5- biri dahı bu ... 6-... faķir üç dört 7- yaşında iken 'azizler bu şoñraki müşra'ı okumağa teklifiyle 8- ḥayret iżħār iderler idi ve mesnevileri ḥażret-i mevlānā 9- celāleddin-i rūmī kuddise sırruhunuñ remel-i müseddes meşnevisi 10-vezninde vāki' olmuşdur ... 11-bu müşra' meşnevisindendür güyā makşūd kendüleridür ve terci'lerün 12- bendi bu beyitdür ... 13- ... ve ol ḥażretüñ mübārek 14- merķādi cām vilāyetinde ḥircird kaşabasındadur faķir ol āsitāne 15- cārūbkeşlerindenim ve vefati sene ḥamse ve selaseyn ve şemāne

4B

1-vi'ede vāki' dur yuzāru ve yeteberruke bih mīr maħdum 2-ḥażret-i mīr kāsimā ḥalīfe ve ferzend ve maħbūb meşābesinde 3- idi pederi mekkeden ḥażret-i imām 'ali mūsa er-riza 4- 'aleyhitteħiyyetü-vessēnā ziyāretine meşhede gelüp 'avdetinde 5- nişābürda kethüdā olup mutavaṭṭin oldu bāri 6- ta' āla aña üç oğul 'ināyet kıldır ki küçüğü 7-bu mīr maħdum ki ismi seyid muhammeddır şeħre taħṣile gelüp 8-żahir 'ulūmin tekmil kıldığı halde ḥażret-i mīr kāsimuñ 9-zuhūr ve şöħreti vakti idi ol ḥażretüñ hidmetine yetüşüp 10-mūriđ ve vābeste oldu ḥażret-i mīr anuñ terbiyet ve tekmiline 11-meşgūl olup 'azīm riyāzetler ve şedid hidmetler 12-buyurdılar çün mīr maħdūm pāk tħinet ve şāħib-i 13- devlet yigit idi ol hidmetleri men ḥadime ḥudime (من خدم خدم) mażmūnuyla 14-olşadar edā eylediği ḥażret-i mīr aña mīr maħdūm nām 15-virdiler ve dā'im ḥażret-i mīr ani 'azīz ve mükerrem tutarlar idi

5A

1- ve bu maṭla‘ anuñdur ki ... 2- ... **hafız sa‘d** 3-mîrkâsim mûridlerinden lâubâli ve şuh ṭab‘ ca kişi idi 4-heri şehrinüñ levend ve ‘ayyaş yigitleri aña muşâhib 5-olurlar idi bu cihetden anlardan nâ-hemvâr ma‘âş ve bi-endâm 6-eṭvâr zâhir olur idi hâzret-i mîr hâbir olduñda kendü şohbetinden 7-mâhrûm ve hânkâhdan iħrâç idüp buyurdılar ki hûcresin 8-bozup ṭobrağın hânkâhdan taşra taşıcılar o maħalde 9-hafız sa‘d bu ġazeli demisđür ki maṭla‘ı budur maṭla‘ 10-... 11-... andan şoñra hâfiz merdûd olup mülâzemet 12-devletine müserref olmadı ve ahmed mîrek ismine bu mu‘ammâ anuñdur 13-... 14-ve hâfiz hem ol hîrmânda ‘alemden göçdi **hâce ebū’l vefâ-i 15-hârezmi** kibâr-ı evliyâdandur hârezm hâlkı hâcenüñ

5B

1-ġâyet meleki şifâtlığından hâceye mîr feriște dirler idi 2-ve ‘ulûm-ı zâhiri ve bâṭını tekmił itmiş idi taşavvufda güzel 3-taşnîfâtı vardur ve meşhûrdur ki ‘ulûm-u ġarîbe bilür idi 4-amma zâhir olmayup belki ġâyet teveccûh ve istigrâkdan pervâ 5-ķilmaz idi edvâr-ı mûsîki ‘ilminde dahı mahâreti olduğu 6-risâlesinden ma‘ lûmdur hâcenüñ evsâfini kemâl 7-üzere ta‘rife mahşûş kitâb taħrîr itmek iktîzâ ider hemân 8-bir rubâ‘ısi ile iħtişâr olundı rubâ‘ısi budur 9-... 10-... 11-hâce hârezmde ‘alemden göçdi mübârek merkâdi andadur 12-mevlânâ hüseyin-i hârezmi hâce ebû’l vefâ ķuddise sırrihunuñ 13-zâhir ‘ilimde şâkirdi ve bâṭin ‘ilimde mûrididür mevlânâ zâhir ‘ilminde 14-zamânunuñ meşâhîri ve maķşad-ı akşa anuñ taşnîfidür mevlânâ 15-celâleddîn-i rûmî ķuddise sırrihu meşnevisine şerhi ve ġayri taşnîfâtı

6A

1-dahı vardur aħlâk ve şifâti ġâyet güzeldür mevlânayı 2-şâhrûħ mîrzâ zamânında bir ġazeliçün tekfîr idüp hârezmden 3-heriye getürdiler çünkü dânişmend ve iştîlâħ bilür âdem 4-olmağıla hiç bir şeyh sabit idemediler yine mûlkine gitdi 5-ol ġazelüñ maṭla‘ı

budur... 6- ... mevlânâyı hârezmde 7-özbek şehîd eyledi kabri hâce ebû'l vefânuñ ayağı 8-ucundadur **şeyh azeri** esferâyında zuhûr eyledi 9-şî'ri meşhûr ve ihtiyyârlıkda sülük tarafına mâ'il olup 10-hac-ı mübârek seferine varup andan seyr-i resmi ile hind tarafına 11-müteveccih oldu ve anda çok ekâbir hîdmetiyle müşerref olup 12- ol mülk selâtiñi aña mûrid ve mu'tekid oldılar dirler ki 13-gülberg padişahı şeyhe bir lek ta'bîri elli biñ dirhem 14-imis a'tasını teklîf eyledi ammâ anlaruñ resmleri 15- baş yire kömaç imis bu teklîfe şeyh ražî olmayup

6B

1-bu beyti demişdür ... 2- ... 'avdetinden şoñra 3- esferâyında kûşe ihtiyyâr idüp tâ'ate meşgûl oldu 4- ba'zı kütüb 'acâyibi'd dünyâ ve cevâhirü'l esrâr gibi şeyhiñdür 5-gayri taşnîfâtı dañı vardur ve dîvâni meşhûrdur ve bu 6- mañla' anuñdur ... 7- ... 8-şeyhüñ kabri esferâyın kaşabasında kendü meskenindedür 9- hâce evhad müştevfî ki fezâ'ili şerhden müstağnîdür 10-şeyhüñ vefâtına târih hüsrev lafzını bulmuşdur faķîr dañı 11-mevlânâ tûti-i tûrşîzi vefâtına hörüs lafzını 12-târih bulmuşdum ma'lûm olur ki bir târihde göçmüşler 13- **mevlânâ kâtibî** kendü zamânunuñ bi-nâzîri ve her nev' şî're ki 14-meyl gösterir idi aña çok me'âni-i garîbe ve taħħîṣ-i 15- kaşâyide iħtirâ'lar ider idi ve çogi güzel olur idi

7A

1-tecnîsat ve zü'l – bahreyn ve zü'l – kâfiyeteyn ve hüsne 2-ü 'aşk ve nâsır-u manşûr ve behrâm u gülendâm gibi meşnevileri 3- vardur ammâ gazeliyat ve kaşâyid dîvâni meşhûr ve güzelce 4- olmuşdur âhir 'ömründe hamse bünyâdına tetebbu' idüp anda 5- da'vâlar zâhir itmişdür güyâ bu sebebden itmâmina tevfîk 6-bulmadı bu faķîrûñ hayâline bu kadar gelür ki eger bizim sultân-ı 7-sâhibkîrân gibi suhendân pâdişâh aña mürebbi olaydı ve 'omri 8-dâhi bir miķdâr vefâ kılsa idi şî'r söylemekle çok kimsenûñ 9-göñli tefrif ider idi ammâ bu tâli'i za'findan bu iki devletle 10-müşerref olmadı her takđîrce inşâf olurki anuñ 11- 'asrından bu güne dek cem'-i şî'rînûñ üslûbunda mahz-ı

12- gālib kimse yokdur güzel sözi çokdur gazeliyātında bu maṭla^c 13- gāyet güzel düşmüşdür ki ... 14- ... 15- kaşayidine dahı bu maṭla^c güzel vāki^c olmuşdur nazm

7B

1-... 2-... ve meşnevisinde gice varup 3-gündüz gelür ta^c rīfinde bu beyit anuñdur... 4-... ve mevlānā 5-esterābadda tā^c ūn maraziyla göçdi ve ol halde 6-bu kīt^c ayı söylemiş idi kīt^ca ... 7-... 8-... 9- ... ve mezārı esterābadda 10- dāne-i gūrān didükleri mezāristāndadur **mevlānā eşref** 11-derviş ve nā-murād ādem idi ƙalpaƙ üzerine ƙurcuƙ 12- şarar idi һalk ile ülfeti az idi ekşer evkātını 13-hamse tetebbu^c na şarf idüp ol kitabuň hītāmına muvaffak 14-oldı hāline göre fenā degüldür ^c afv u faziletinde һamsesinden 15- bu beyit güzel vāki^c olmuşdur ...

8A

1-... ve bu ғazel maṭla^cı dahı anuñdur 2-... 3-... hāce ‘iṣmetu’llah māverāü’n-nehir kibārzādelerinden 4-olup zāhir ‘ilmīn tekmīl eylemişdür gāyet һoş ṭab^cligindan 5- kendüyi şī^c re mensüb idüp dīvānı meşhūr oldı 6-ve һalīl sultān ismine қasideleri vardur ve bu maṭla^c anuñdur 7-... 8-... ve һalīl sultānuň eş^c ārı dīvānuň 9-ta^c rīfinde rengīn қasidesi vardur maṭla^cı budur maṭla^c 10-... 11-... ve hācenüň қabri buharāda kendü 12- hūcresindedür **hayāli** buharālı ve hāce ‘iṣmetu’llah 13-şākirdlerindendür bu maṭla^c anuñdur ... 14-... 15-ikinci beyti dahı güzel vaṭki^c olmuşdur ki...

8B

1- ... 2-kendü һoş һulk ve һoş ṭavr yigit imiş қabri buharādadur 3-**mevlānā bisātī** semerkanddandur şūh ṭab^cı var imiş ammā 4-beğāyet ‘āmī imiş bu maṭla^cı meşhūrdur ... 5-... 6- ... қabri semerkanddadur **mevlānā yaḥyā sībek** 7-ḥorāsān mülkinüň rengīn fāzılı ve çok ‘ulūm ve fūnūnda 8-māhir ve şanāyi^c ve ‘arūż fenninde cümle nezdinde müsellem idi 9-anuň diğkat-i ṭab^cını bilmek isteyen şebistān-ı һayāl nām 10-kitabını görseren evvel tuffāhī taħalluš iderdi şoñra 11-fettāhī қıldı һumārī ve esrārī dahı taħalluš

eylemīdür 12-ve fettahı̄ taħalluš ile bu maṭlāc anuñdur ... 13-... 14-... ve esrāri taħalluṣuya la hażret-i 15- hāce hāfiż tetebbūc unda bu beyit anuñdur...

9A

1- ... 2- bu faķır ‘arūž fenninde vāsiṭa ile mevlānānuñ şākirdiyim 3-inşāllahu te’ ālā kendü heriye kildi mevlānā dervīş ve kānīc 4- kimse idi kuše iħtijār eyledigi ciħetden leṭā’if-i ṭab’i 5- cüz’ice şöhret buldi mīr islām ġazāli hüccetü'l islām 6-imām muhammed ġazāli mevlānā muhammed ɻuddise sırrihu evlādındandur zāhir ‘ulūmın 7- tekmil eyledi ve lakin fānī şifāt ve bī-tekelluf ve selātin ve hükkām 8- meclisine gider idi ġāyet leṭafet ṭab’indan nażma daħi ištigāl 9- gösterir idi anuñ nażmında kemāli ħakim enverinüñ bu ɻaşidesi 10- cevābindaki ... 11- ma’lūm olur ki ‘alāü’ddevle mīrzā medhinde söylemiş ki 12-her beyti başdan ayāga ol zamānuñ bir tāriħidür ve ol 13- ɻaşidenüñ maṭlācı budur ki ... 14-... mīr belħi hezār – esbiler 15-vaktinde var imiš sultān ebū sāc id mīrzā vaqtinde ‘āleme

9B

1-vedāc eyledi seyyid ‘ali hāsimī seyid haşimi neseb ve hoş 2- ṭab’ yigit olup sipāhīlik ider idi bu maṭlāc anuñdur 3-... 4-... mevlānā ‘ālim¹⁰ mütedeyyin ve hoş ṭab’ 5- ādem olup ħorāsān ɻađiyyü'l-ķūzātlik manşabında mütemekkin oldu 6- nażma daħi gāhi meşgūl olur idi ve eş̄ ārı heri şehri 7- beyninde vardur ve bu maṭlāc anuñdur ki 8- ... 9- ve ɻabri imām-ı ķuzātuñ mezāristanındadur sālim 10-semerkand ‘ulemāsındandur uluḡ big mīrzā ile hem-sebaħ 11-ve muşāhib idi ġāyet dilīr ve şuh ṭab’ ve ħire ādem olup 12- baħsde çok küstāħane sözler ve cevāblar söyler idi ki 13-salṭanat ‘ażim-şanu taħammül idemez semerkanddan iħrāci ħukm 14-olunup heriye geldi ve bunda mevlānānuñ muķaddemin ġan̄imet 15-ṭutdiłar ve sākin oldu bu maṭlāc anuñdur ...

¹⁰ Bu kişi Çağatay nüshasında “Kādi Muhammed el-İmāmī” adı altında anlatılmıştır.

10A

1-... 2-mevlānā heride medfündur **kudsi** herilidur şīringūy 3- adem imiş laķve maražı var idi olķadar ki aǵzından 4- şu akūp žabt idemezdi bu babda söylemişdür ki 5-... 6-bu maṭla‘ dahı anuñdur ... 7-... **mevlānā rūhi** 8-horāsān efāżılunuñ dāhilindedür tab‘ı hūb ve sülükı 9- merğüb adem idi bülbül ile gül ve pervaňe ile şem‘ beyninde 10- münazara yazup ve anda çok diķkat göstermişdur serahs vilāyetinden 11- anuñ zamanında ekşer tab‘ ehli aña şakird idiler bu maṭla‘ 12- anuñdur ... 13-... ¹¹fenn-i şī‘rde mahāreti variken 14-edvār-ı mūsiķi fenninde dahı kāmil idi kendü ġazellerine ‘ameller 15- bağılmışdurdur ki fezā’iline delālet etmişdür ol cümleden

10B

1-çārgāh ‘amelidür ki meşhurdur dirler ki cūkī mīrzā mecālisinde 2-ol āmelden ġayı söylemez imiş bu ġazele bağılmışdurdur 3-... 4-... ve hāce salimüñ 5-maşnū‘ ķaşidesine cevābda bu maṭla‘ı güzel vāķī‘ olmuşdur 6-... 7-ve ġazeliyatında bu maṭla‘ı dahı meşhūrdur... 8-... bu fezā’ıl ile tab‘ında tama‘ 9- müfriṭ olmaǵla ‘izzeti қalılce idi aş u nān talebiyle söyledigi 10- kīt‘asından bir beyit budur ... 11-... mezārı belh nevāhisindedür 12-**mevlānā sīmī** nişāburdan olup çok fazlı var idi 13-şī‘r ve mu‘ammā ve inşā ve hātṭda ‘aşrında bu fen ehli müsellem 14-tutarlar idi her gün da‘vi ile iki biň beyt söyleyüp 15- ve yazmışdur...

11A

1- ... elbette bu beyitden 2- başka az şī‘ri ħalķ beyninde vardur ve bu mu‘ammā dahı necm 3-ismine anuñdur ki ... 4-... **mevlānā ‘alī esī**¹² 5-meşheddedür ħamse muķabelesine nice meşnevi söyleyüp 6- ancak muķabele olunsa olmaz güyā ki ol cihetden şöhret 7- tutmamışdurdur ħayāl ü vişal nām kitābında her beyti ki 8- mülhem-i ġayb şī‘ri bābında anuñ lisānına sipāriş eylemişdür 9-... 10- **mevlānā ‘alī şīhāb** türşizlidür sultān muhammed baysunkur 11-mülāzimi ve revān ve puhtे sözler imiş

¹¹ Burada Mevlānā Sahib-i Belhī anlatılmaktadır. Ama ismi yazılmamıştır.

¹² Bu kişi Çağatay nüshasında “Mevlānā ‘Alī-i Āteşī” adı altında anlatılmıştır.

olzamān şu^c arası 12-andan dahı fenā söylelerler imiş ve mevlānā sırrı anuñdur¹³ ki kendü
13- mekānında mezkür olmuş bu maṭla^cı anuñdur... 14-... 15- **muḥammed** ‘alī şağānī
vezirzādedür ṭab^cı güzel vākī^c olduğu

11B

1-cihetden nazma çok meşgūl olurdu bu beyit anuñ eş^cārindandur 2-... 3- **mevlānā ṭāli**^cı
bu dahı sultān muḥammed baysunkur mādihi ve ṭab^cı 4- ġarābet cānibine māyil şā^c ir idi
imām-ı cin ü ins ‘ali 5-bin mūsa e’rrīzā ‘aleyhi’ttehīyyete vessenāya medhinde ķaside
6-söylemişdür maṭla^cı budur ... 7-... 8-**ṭūsi** ġazel ve mesel-gūy şī^c ri ‘ām-firīb idi 9-yüz
sene ‘ömür sürdürdü bu maṭla^c anuñdur ... 10-... 11-bu dahı anuñdur ... 12- ‘ırākda
‘ālemden göçdi **sevdāyī** bāverddendür evvel hāveri 13-tahallus iderdi ‘ālem-i gāybdan
aña cezbe gelüp baş ve ayak 14- ‘üryān dīvānelər gibi ṭağ u deştde gezer idi kendü
hāline gelüp 15- halk arasına girdikten şoñra sevdāyī tahallus eyledi baysunkur

12A

1-mīrzā ismine ķasāyidivardı ġazeli dahı bir nev^c söylemişdür 2-bu maṭla^c anuñdur ...
3-... ‘omru seksemi tecāvüz eyledi 4-ve ķabri bāverdūn segān nām ķaryesindedür iki
ġarīb 5- oğul yādigār birağup gitdi **mevlānā zāhidī** 6- baba sevdāyīye mu^cāşır idi mīr
hüsrevün deryā-yı ebrārına 7-tetebbu^c ider idi mevlānā kātibinün tecnīsatına dahı
ma^craż olmuşdur 8-münācātında bu beyit güzel düşmüşdür ... 9-... **emīri** türk idi 10-
TÜRKÇE şī^c ri güzel olup ammā şöhret bulmamışdur ve bu beyit anuñ 11-
dehnāmesindedür

ni yimekdin ni uyķudın salıp söz

12-yimekdin toyup uyķudın yumup köz

ve fāriside şeyh kemāl 13- tetebbu^cı eylemişdür ve bu maṭla^c anuñdur ki... 14-... 15-ve
anuñ ķabri bedaħšāndadur **muḥammed** bedaħṣi fāżıl kimse imiš

¹³ Müstensih burada “oğul” kelimesini unutmuştur. Cümle “anuñ oğludur” şeklindedir.

12B

1-uluḡ big mîrzâ zamânı semerkandda şu^c ārâ anı hoş-güylük ile 2-müsellem tatarlar imiş ve mîrzânuñ daňı çok iltifatı var imiş bu 3-bu maňla^cı meşhûrdur ... 4-... **tâlib câcermi** şirâzda neşv ü 5-nemâ bulmuşdur kabri hažret-i hâce hafîzuñ ayağı ucundadur 6- bu rubâ^cisini taşına yazmışlar ki fakîr iştittim 7-... 8-... **9-mevlânâ burunduk** nedîm ve hezzâl âdem imiş ve sultân baykarâ bin ‘ömer 10- şeyh hîdmetinde olur imiş ve olzamân şu^c arâsı anuñ dilinden korkup anuñ cânibine çok ri^c âyet iderler imiş bu maňla^c anuñdur ... 12-... **13-mevlânâ cunûni** herilidür şî^c ri fenâ degûldür ammâ nažmda tab^c 14- hezl ve hicv tarafına mâ’ildür hâce hafîz şerbeti ile anuñ 15-beyninde nizâ^c vâki^c olup hicv eyledi ve hâlâyık hicvini yâd eylediler

13A

1-ve güzelce şî^crleri bu cihetden berçaraf oldı ol hicvi meşhûr 2- idi ammâ tâhîri münâsib görülmedi ve bu maňla^c anuñdur ... 3- ... **4-mevlânâ ‘ârifî** begâyet fâzil ve hoş-gûy şâ^c ir idi zaman **5-** ehli aña selmân-ı şâni diridiler hem şî^c r münâsebetinden hem 6- gözleri ža^c findan idi ki selmân dirler idi selmânuñ gözü 7- ağırıdıkda söylediği kâşidesi ki maňla^cı budur ... 8- ... **9-mevlânâ** daňı gözü ağırıdıkda cevâb söyleyüp bu beyti güzel **10- vâki^c** olmuşdur ... 11-... ve gûy u çevgân münâzarasında **12- meşnevîsi** olup rengîn söylemişdir at ta^c rîfinde bu iki beyit **13-andandur** ... 14-... **15-ğazel dîvâni** daňı vardur ve bu maňla^c anuñdur...

13B

1-kabri heri **2-şehrindedür mevlânâ süleymânî** bâbür mîrzâ hîdmetinde ve bir bedîheyi revân **3-söyler** idi ammâ hažret-i hâce hafîzuñ bu maňla^cı cevâbında ki **4-... 5-...** anuñ bu maňla^cı fenâ vâki^c olmamışdur... **6- ...** şoñraki beyti budur ... **7-... 8-meşhûrdur** ki bu ebyât mevlânâ hâkim-i tabîbüñ hâtunu mihrinüñdür **9-bu fakîr** ilden işitdim ki süleymânînüñdür **mevlânâ ķadîmî** nakkârecilik **10-** ile meşhûrdur ammâ tab^cı nažımlarda mülâyim idi **11-** bu maňla^cı anuñdur ... **12- ...** şoñraki beyti güzelce vâki^c

olmuşdur 13- ... 14- ... **mevlānā mesīhi** hūsenc vilāyetindendür pākize 15- rūzgār ve müselmanveş idi dirler mekke ziyyāreti devletiyle müşerref

14A

1-oldı ṭab'ı şuh idi güzel eş'arı var bu maṭla' anuñdur 2-... 3-dirler ki ḫa'be seferinde mevlānā bādiyede muğaylān ağacı 4- gölgesinde ayağından diken iħrācına meşgūl iken ḫāfile 5- şuh ṭab'larından biri bu beyti söylemişdür 6-... 7- **mevlānā hāci-i ebū-l ḥasan** türkdür ammā ṭālib-i 'ilmlige meşgūl 8- olup birer parça madde hāsil eylemişdür çün ṭab'ı hoş idi 9- şī' r söylemege meşgūl oldu türkçe bu maṭla' anuñdur

10- kiliptür ol gül ve bir hafta turup baradur

bu ot könglüge 11-tüşüp canūnı köydürüp baradur

mu' ammā fenninde dahı güzel idi 12- bāyezid ismine bu mu' ammā anuñdur ki ... 13-... **mevlānā ḫutbī** 14-sultān mes'ūd mīrzā mülāzimi ve hoş ṭab' ādem idi türkī ve fārisī 15- şī' rde metīn idi türkçe bu maṭla'ı meşhūrdur

14B

1- ḡonca-ger nisbet kılur özige dildār ağzını

ey şabā yili tolā ḫān eyle zinhār ağzını

2- **mevlānā na'īmi** mevlānā ḫutbiye ḫarābeti vardur fenā ṭab'ı 3-yogıldı türkī naẓımlarda ṭab'ı mülāyim idi sultān-ı şāhibkīrān 4-āsitānesinde olur idi çünkü ḫabiliyeti var idi ve şıdk 5- u iħlās ile kulluk eyledi çok iltifat bulup 'ākibet 6-ṣadāret-i 'ālī manşılıyla ser-efrāz oldı bu maṭla' anuñdur

7- tā' ademdin boldı peydā munça kim hüsн ü cemāl

sin peri-veş 8- dik yaratmaydur beşerdin zü'l-celāl

ol ḥażretüñ 9-ḳazāklığında 'ālemden göçdi **mevlānā zeyn** kīsedūzlük 10-ṣan' atına mensub ve zamānunuñ şuh ṭab'larından biri anı ṭutarlar idi bu makṭa' anuñdur ... 12- ...

mevlānā muhammad cāmī 13- һаzret-i mevlevi mahdūmī nūreniñ inisi ve zāhir ‘ulūmunı tekmīl 14- kılımiş ve ahlāk ve şıfatı derviṣāne ve sülükde reviṣī 15- bī-hūşāne ve edvār ve mūsīkī ‘ilminde māhir ve sā’ir fażā’ilde

15A

1-kāmil idi ol ağāğanilige¹⁴ lāyik ve ṭarīkler ṭarīkiyla 2- muvāfiķ bu rubā’ī anuñdur ... 3-... 4-... kabri ol һаzretüñ menzillerinde 5- կuṭbu’s sālikin mevlānā sa‘ deddin-i kāşgāri կuddise sırruhunuñ 6- şuffasında ayağı ucunda vākī‘dür mīr şāhī sebzvārlı 7-aşıl ser-ābdāllardan olup baysunkur mīrzā mülāzemetinde 8-olur idi ismi mīr āk melekdür fāriġ dost 9-ve hoş-baş kimse idi anuñ şī‘rini çāşnī ve selāset 10-ve yek-destlik ve leṭāfetde ta‘rif kılmaç hācet degül 11-ğazel az söylemişdür ammā cümle ḥalāyık ‘indinde pesendīde ve 12-müştahsendür egerçi fakīr anı görmedim lakin beynimizde i‘lām 13-ve mürāsele vākī‘ oldu mülk pādişāhi pederimi hükümet 14-resmi ile sebzvāra göndermiş idi mīr şāhīyi esterābād 15-hākimī isteyüp cürcān memālikine götürmiş idi esterābādda fevt

15B

1-ve na‘şın sebzvāra getürdiler ābā ve ecdādı dağmesinde ḥalāyıkı 2-bir tarafa çıkışup anı ahır bir cānibe defn eylediler esterābādda 3-söyledigi nā-tamām iki maṭla‘uñ itmāmini hāce evhāda 4- vaşıyet itmekle ki biri budur ... 5-... biri dağı budur ... 6-... 7-... hāce bākīsin itmām ve dīvānına yazdı ve şehir 8-şu‘ arásına mersiye teklīf olunmaşa söydiler ve bu beyit 9-ol mersiye ebyātındandur ... 10-... İKİNCİ MECLİS 11-ol cemā‘at ‘azīzleri zikrindedür ki fakīr anlardan 12-ba‘żinuñ mülāzemetine küçüklükde yetişdim ve ba‘żinuñ 13-şohbetiyle müşerref oldum ve hālā sene sitte ve tis‘in ve semānemie 14-tārihinde ki bu muhtasarı yazdım anlar bu fenā dāmgāhından 15-beķa ārāmgāhına gitmişlerdür rahimehumullah ol cümleden

¹⁴ Müstensih “ağaya inilige” kelimelerini anlamamış ve “ağāğanilige” şeklinde yanlış aktarmıştır.

16A

1-mevlānā şerāfeddin ‘alīdür mevlānānuñ şāhib kemāllığı 2-‘ālem ehli ‘indinde müsellemnür şāhrūh sultan bozğunluğunda 3-fakīriñ pederi cemā‘at-i keşir ile rüzgār havādişi fitnesinden 4-kaçup ‘ırāķa varduķda ki yezd mevlānānuñ mevlūdüdür 5-yarı gice yetişüp ķondılar ittifāk ol māħal anlaruñ īhanķāhi 6-eşiginde vāķī‘ olup şabāh olduķda eṭfālüñ de ’bī olan 7-oyun oynamak için ol cemā‘atüñ eṭfāli īhanķāha 8-girdiler faķīr dahı anlar ile bile idim taħminen altı yaşımda idim 9-mevlānā bir raħrede ol cemā‘atüñ keyfiyetine vāķif olmaķ için 10-oturur imiš eṭfālden birini istediler faķīr anlar tarafından 11-varmaġa muvaffaq oldum her ne ki şordılar ise verdigim cevāba 12-tebessüm idüp taħsin eylediler dahı sordular ki mektebe varır 13-misuñ varurum didim dirler ki bu eṭfālden biz istedigimiz 14- de sen gelüp bizim ile āşinā olduñ senüñcün fātiha oku 15- malu diyü kendü fātiħalarıyla müşerref kıldılar ve hem ol zamān faķīrūñ

16B

1-pederleri ve ol cemā‘atüñ uluları gelüp mevlānānuñ īhidmetinde 2-enva‘i niyāzmendlik kıldıkdan şoñrā faķīrūñ aña şu‘ūr hāşıl 3-oldu ki naşıl ādem imiš taşnīfatında meşhūr olanlar ķaşide-i 4-bürde şerħi ve esmāullah şerħi ve żafernāme tāriħidür ve mu‘ammā 5- fennini anlar tedvīn eylediler ki hulel ve menāżir ve müntehāb anlaruñ taşnīfidür 6- mevlānā himmet ve bezl bābında ta‘rifden müstaġnī idiler teberrüken 7- bir maṭla‘ları yazıldı... 8- ... ve mevlānānuñ ķabri 9- pürzede hem ol īhanķahdadur yüzāru ve yüteberrüke hāce efdal¹⁵ müstevfī 10- anuñ laķabına kedūd dahı dirler ‘aşrınuñ yegānesi idi 11- çokça ‘ulūm-u fūnunuñ bilür idi betahşış ‘ulūm-u ‘arabiyyeyi 12- ammā felekiyyatda şöhreti var idi bu faķīr ol büzungvāruñ 13- şohbeti gāyetine yetişdim çok iltifatları var idi şī‘r 14- de dahı dīvān tertīb eylemişdir güzel ķaşayidi dahı vardur 15- ve bu maṭla‘ anuñdur ...

¹⁵ Çağatay nüshasında bu isim “evħad”dir.

17A

1- ... bu şı‘iri sultān-ı 2- şāhibkīran ismine müzeyyel eylemişdür... 3-... 4- ve hāce sebzvārda sākin idi ve anda ‘ālemden göçdi 5- ve kabri kendü olduğu meskendedür ‘abdu’lvahhāb dānişmend ve 6- züfünün kimse ve meşhed şehrinde ķađı ve inşā 7- fenninde bī-nażīr idi ‘imād ķurğāni kitābesinde... 8-... adını 9- yazmışdur ve meşhedüñ şu‘arā ve ʐurefāsı ķađiya şākird 10- idiler ol ʐurefādan biri maklūb-ı müstevi şan‘atında merād-i 11- dārem elfazını bulup ķađiya ‘arż ider az te’emmül 12- ile berāber barup elfazı ile cevab virmışdır ki bu işi 13- ta‘rifden taşradur ve yusuf ismine bu mu‘ammā anuñdur 14-... 15- kabri meşhedde vāki‘ dür **fazlullah** semerķand ekābirinden

17B

1- faķīh ebülleys evlādındandur fiķhda aña ebū ḥanifē-i şanī 2-derler ve ‘arabiyyetde ibni ḥacib vezninde ṭutarlar idi ki seyyid 3- şerifüñ şakirdidür seyyid kendü ḥaṭlarıyla ‘ulūm dersi okutmağa 4- icazetnāme yazmış idi faķīr iki yıl añdan ders okudum 5- olķadar iltifāti var idi ki ferzend diridi semerķanduñ 6- a‘lem-i ‘ulemāsından iken şı‘ir ve mu‘ammāya daḥı mā‘il idi bu maṭla anuñdur 7-... 8-ve bu mu‘ammā daḥı ḥākim ismine anuñdur ... 9-... hāce semerķandda tañrı rahīmetine 10- girdi ve kendü ḥanķahında ceddinüñ künbedinde medfundur ‘ali şāşı 11- dānişmend kimse ve hoş ṭab‘lıkda cümle ḥalāyık ani müsellem ṭutarlar idi 12- mu‘ammāda semerķand ehli ani mevlānā şerefeddīn yezdī muķabelesinde 13- zikr iderler idi faķīr semerķanda vardığumda ayağı şikest olup 14- şahibfirāş idi ‘iyādetine varup yanında oturup bu mu‘ammā ki 15- andan ‘ulā hāşıl olur yazup aña ṭutдум ki

18A

1-... 2- yanından çıktıgımda faķīrүñ eħvāline su‘al idüp ma‘lūmları 3- oldukça şoñra bu mu‘ammā ki faķīrүñ ismi andan hāşıl olur 4- söyleyüp ve yazup bir şakird-ile meskenime göndermiş idi mu‘ammā budur 5-... 6- ve mevlānā ol ża‘fla ‘ālemden göçdi ve kabri semerķanddadur 7- **mevlānā muhammad tēbādegāni** şeyħ zeyneddin hulefāsından 8- ve kendü zamanınıñ muktedası ve şahib-i ḥānkāh ve 9- kalın müridleri

ve cümlenüñ rucu 'ı mevlânâ tarafına çok idi ve ķaşide-i 10- bürdeyi taħmis eylemişdir ve ħażret-i mukarreb-i bārī ħāce 'abdullah 11- enşāriniñ menāzilü's-sāyirine şerħ yazmışdur 12- fażl-u kemāli şerħden ħariçdür her ķaçan semā'a girse idi 13- uşul-u ka' idesiyle herekāt-ı muvafik olduğundan ħalāyika 14- olğadar eser iderdi ki çok bekā iderler idi ve bu maṭla' anuñdur 15- ...

18B

1-heri şehrinde 'ālemden göçdi ve kabri ħiyābāndadur ve añda 2- hānkāh yapmışlardur ve oğlu mevlânā ħamideddin vesā'ır 3- şūfiye ol hānkāhda sülük ve 'ibādete meşguldürler 4- şeyħ şadr¹⁶ revvāsi ol daħi şeyħ zeynuddin ħulafāsindandur 5- şeyħ ra' nāyi idı şekli dilpesend ve ma'ārif söylemesi 6- bi-mānend şerif şohbetine yetişdim bedahşān şāhı ki aña mūrid 7- olmuşdu füuşş dersi söyler idi gönlümi çok şayd 8- eyledi zamān pādişahı şeyħ mülāzemetine yetişürken sā'ır 9- halka niçe olur-idi bunca kārhane-i seyhlik ile nažma daħi 10- iştigāl gösterir idi ve bu maṭla' şeyħündür 11-... 12- heride 'ālemden göçdi nā'aşını şaqāna götürdiler anda 13- medfūndur mīr haydar meczub dervāze-i hoş tāşı mīr 14- fahr yābi başında mezāri mābetinde sākin idi gençliginde żahir 15- 'ulumin tekmīl edüp olvakitde aña cezbe gelüp 'aklı

19A¹⁷

1-zā'ıl oldu gāhi kendü haline gelse 'ulemā ile 'ulūm bahsi ol ķadar 2- iderdi ki cümle müsellem ḫutarlar idi söyleyüp dururken bu arada 3- sözi perişān olur idi ve ħayāl-i cünün vaqtinde ħātemü's-salṭana 4- līga rāsiħ olup ħalķı kendüye 'asker olmaġa da'vet ve ħuruc ide 5- cek ṭavir söyler idi nažmında ġarib ebyāt vāki' olur idi 6- bu maṭla' anuñdur ... 7-... mevlânā muħammed 'arab ol daħi dānişmend ādem idi 8- dimāġi ħabt olup emir ħaydaruñ ħayāli vardığı tarafa 9- varup dā'im salṭanat sözini zikr iderdi ol derecye vardı ki 10- hānesinde esliha-i ħuruc peyda oldı mütteħim eylediler çunkü 'aziz ve müsim 11- ādem idi pādişāh-ı zamān aña şeħirden iħrāc hükmī buyurdi 12-

¹⁶ Bu isim Çağatay nüshasında "sadru'ddin" şeklinde geçmektedir.

¹⁷ 19A diğer sayfalardan farklı olarak 14 satıldan oluşmaktadır.

sīstāna girüp sözi yine bu cihetle olup kendünүн pādişahlığı 13- қā‘ idesinde şehnāme söylemiş idi bu beyt ol ebyātındandur ki 14- ...

19B

1-**mīr müflisi** meşhed sādātındandur ṭab‘ı güzel idi ki aña cezbe gelüp 2- eline ve barmaqlarına һalğalar қoyup da ’im kendü kendüne söylenilir idi ‘aklı 3- geldikde güzel ebyāt söyler idi ammā cununu vakıtinde bu beyti çokça oklärıldı 4-... 5- ve bu taħalluşı һalq beyninde meşhurdur ki... 6- ‘ābdul – қahhār dānişmend kimse ve heri 7- nūn müte‘ ayyin һoş ṭab‘larından idi mevlānānuň һayālī kīmyāgerlige 8- düşüp çokça şey żayı‘ edüp hiç şey һāşıl idemedi ateş ile 9- çok şavaşdırğından қulağına madde inüp sağır oldı ammā 10- güzel ebyātı vardur ve mīr hüsrev ve cevabında bu maṭla‘ anuñdur 11-... 12- қabri imam қahzededür **mīr ‘abdu’r – rezzāk** mevlānā ‘abdülkahharuň inisi 13- һoş muḥavere ādem idi žāhir ‘ulūmin tekmil eylemiş ve fażliyātı 14- dahı güzel idi be-taħħiṣ tarīħ ‘ilmi ki anda taşnīfati var ve meşhurdur 15- her kimse bu fende anuñ mahāretin bilmek istese kendü tarihinden

20A

1-bile bilir bu maṭla‘ anuñdur ... 2- қabri ağası yanında 3- imām faħr’dadur **mīr yādīgar big** seyfi taħalluş ider һorasanuň aşil 4- ve müte‘ ayyin ve mirzādelerinden olup ammā mülāzemet tarīķin terk 5- ile kūše-gīr ve fāni-veş ve bī-tekkelluf kimse idi cüzvī müştegilātı 6- һaşılıyla қana‘at ve bu ṭa’ife dā’im anuñ dirgüsinde ve hiç bir şey 7- bunlardan dirīg itmez idi güzel maṭla‘ları var ol cümleden bu maṭla‘ anuñdur 8- ... 9-bu maṭla‘ dahı anuñdur ... 10- қabri ābā ve ecdādı mezaristanında 11- serpıldedür **mevlānā ṭuṭi** aslı turşız vilāyetindendür bābür mīrzā 12- mülāzemetinde terbiye bulup güzel şekilli ve ṭabi‘atlü yigit idi 13- қaşidede mevlānā kātibiyē tetebbu‘ iderdi ve anuñ mev‘iża қaşide 14- sine ki maṭla‘ı budur ... 15- güzel cevabı vardur ki maṭla‘ı budur

20B

1-... 2- gazeli dağı güzel idi bu maṭla‘ anuñdur ... 3- ... ol yigitlikde fevt oldu 4- kabiliyyeti var idi ki կalsa güzel nazımları kalur idi fevtinüñ tarihi 5-bäläda özi zikrinde geçdi ki fakır ḥorūs lafżını peydā eylemiş idim 6- kabri ḥiyābāndadur **veysi kātip kātiblik** ile meşhur ammā şī‘ r dağı 7- söylerdi fakır belki çokça yāranlar te‘accüb iderler idi ki āyā ol 8- bu nev‘ sādelik ile niçün nażm söyle ammā gazelleri fenā degül 9- divanı dağı var bu maṭla‘ anuñdur ... 10-... sefer ihtiyār eyledi ve ol seferde 11- ahret seferi eline düşdi **mevlāna sāğari** sāğar vilāyetindendür 12- herāt şua‘rası silkinde ve ma‘āşı ziyādece ve temevvüli var ammā imsāki 13- ǵalib idi ḥažret-i mahdūmī nūren mekke seferine ‘azīmet eyledikde veysi 14- ve sāğari berāber mülāzemet ile ‘azīmeti iżħar eylediler lākin veysi eşegi yok 15- bahānesiyle ve sāğari yine bir bahāne ile ol seferden kaldılar ve emīr sūheyli

21A

1-bu kīt‘ayı anlar için söyledi ve şöħret tutdu 2-... 3-... ve mevlāna 4- sāğari egerçe bed şī‘ r idi ammā bu maṭla‘ güzel düşmüsdür 5-... 6- heride fevt olup kabri ḥiyābān nevāħisindedür **mevlānā fasih rumi** 7- dānişmend kimse idi cūkī mīrza hizmetinde olup anuñ baġ-1 қaşrlarunuñ 8- kitābeleri mevlānānuñ eś‘ aridur ḥācenüñ maşnu‘ 9- қaşidesine tetebbu‘ eylemişdür ve kendü ḥalinde fenā söylememiṣdür ḥažret-i 10-şeyħüñ mahzen-ül esrārına cevāb söylemişdür bu beyt razı niħān asrarı bābında anuñdur 11-... 12- mevlānānuñ kabri heridedür **seyħ kemal türbeti** 13-çok dakik ṭabiatlu ādem idi ḥāce ḥafiz gazellerinden 14-çokça muħammes etmişdür ḥorāsānuñ müte‘ayyin rengin żurafasındandur 15-fakır anı görmege çok arzum var idi aşinālīk bu nev‘ vāki‘ oldu ki

21B

1-sultan ebū saīd mīrza zamānında meşhedde ḡarib ve ḥasta olup 2- yıkılmış idim қurbān vakfesi oldu ‘ālemüñ akşa iblādından 3- imām ravżasını ṭavafa yüz қoydılар resmdür ki misāfirler müte‘ayyin bīkā‘ı 4- gezmege varırlar ol bīkā‘ ada ki fakır olur idim dīvārında muħarrer ebyātı 5- okuyup bir beyti üzerine bahse düşdüler bir uluca

kimse ki ol 6-cemā'at aña tābi' idiler ol cema'ati ilzām eyledi fakīr za' f ḥalimde 7- ol cemā'at cānibine söz söyledim aña didiler ki bu ḥasta yigit bir söz söyle 8- ol uluca kimse hōd şeyh kemal imiş ki ziyārete gelmiş başıım ucuna gelüp 9- bahşı araya bıraktı fakīrūñ cevābında kendü sözünden rucu' ve taħsinler 10- idüp ḥālimi tefehħuż kıldıysa ol dahı fakīri meger iştmiş imiş 11- ve görmege hevesi var imiş ḥoş vakıt olup dilcūyluklar idüp 12- yanında oturdu ve söz eśnasında bu mu'ammāsı ki ķuṭb hāṣil olur okudu 13-... 14- bunun üstüne sözler istedi menziline girüp tuħfe ve teberrükler gönderdi 15- olkıdar ki dā'im gelür idi şeyhle aşinālik taħkibi bu nev' vāki' oldu

22A

1-şeyh mekkeden geldikden soñra türbetde fevt oldu ve kabri añdadur 2- **derviš manşur** sebzvārlı derviš ve perhizkār ve murtaz ve ekser 3- evkāt şā' im-ü'd-dehr kimse idi 'aruz ve şanāyide mevlānā 4- yaḥya sibek şakirdidür iki 'aruz taşnif eyledi ve maşnu' 5- kaşide söylemişdir ki maṭla'i budur ... 6-... terci' şanatı pākize vāki' olup 7- taşavvuf ilminde 'aklı kāşırdur ve taşavvufda bu rubā'i dervişündür 8-... 9-... 10- fakīr 'aruzu derviš indinde oğudum derviš kırk ile elli yaşı 11- beyinde 'ālemden göçdi ve kabri ḥāce'i tākđadur **hafız 'ali cāmi'** 12- kendü zamānunuň şahib-kemāli idi betahşis taşavvuf 'ilminde ve ḥažreti 13- mahdūmi nūren nefahāt'ül-ünsde anuň şeyh ferideddin-i atṭar 14- ķuddise sırruhunuň bu kaşidesine ki ... 15- şerh yazdığını zikr eylemişdir

22B

1- ve kīrāat 'ilminde cemi' ķurrā anuň şakirdligi ile mübahat iderler 2- fakīr dahı nice ders okumuşum kabri şeyh bahāuddin 'ömer ḥažiresindedür 3- **mevlānā muhammed mu'ammāyi** aña heri ahālisi pir-i mu'ammā der idi zarif 4- kimse idi emir hüsrevün eş'ar ve risāle vesā'ir taşnifâtını 5-andan ziyāde kimse cem' eylememiṣdir ol vakıt mu'ammā fenninde zürafānuň 6- üstādi idi yusuf ismine bu mu'ammā anuñdur ... 7-... kabri heriđedür 8-**seyyid kemal kec – kūli** belħe sākin idi çok seyāhat itmiş 9- kimse olup varmadığı yer az olmuşdur anuň aħvāli çok te'accüb 10-mahallidür olkıdar idi ki

anuñ beş yüz biñ beyti var ve bir kaþide 11- söylemişdür ki andan evvel iki biñ maþnú ‘ beyt istihrac olunabilir 12- ammā fakīr ol kadar gördüm ki hâce ebū naþr karsâ ķuddise sırruhu fevt oldukça 13- merşıye söylemiş idi ki nice beytinüñ her misra ‘ı hâce fevtine târih idi 14- ve nice beyti müteferrik târih idi ve nice beyti her beyt üç dört târih idi 15- bu işler beþer şerhinden taþra olduğuçün aña ‘uþarıdî teshîr eylemişdür dirler idi

23A

1-yaþı þokşandan mütecâviz idi bu maþla‘ anuñdur ... 2-... 3-ķabri belhde mîr surh mezârı nevâhisindedür **hâce müeyyed-i mehne** 4- haþret-i şeyh ebû sa‘id ebülhayr ķuddise sırruhunuñ nebirelerindendür 5- yıllar mezâr başında şeyh idi zahir ‘ulûmin tekmîl idüp va‘z 6- ve mecâlis germ ve pürşüd ve sema‘ı daþı mü’esser ve nezd-i selâtinde muþterem 7- idi bu maþla‘ anuñdur ... 8- mezârı büzürgvâr ceddi 9- künbetinde **hâce müeyyed dîvâne** bu daþı haþret-i şeyh evlâdındandur 10- ‘âşufte dimâg olup ammâ naþmî selis vâkî‘ olur idi saltanat 11- da‘vâsı olmaþla ol hûşus üzerine anı þayı‘ eylediler bu maþla‘ 12-haþret-i hâce hâfiþ cevâbında anuñdur ... 13- ... güyâ anı telef eylediklerinde 14- ķalibini bulamadılar ki bir yerde defin ideler **mîr ‘imâd-ı meþhedi** 15- müsevî taþalluþ iderler dânişmend ve hoş muhavere ve hoş hulk ve hoş

23B

1-þab‘ yigit idi meþhed şu‘arâsı anuñ hizmetine cem‘ olurlar ve her ne 2- dirse itâ‘at iderler idi mu‘ammâ fenninde daþı mahâreti var idi şeyh kemâlin 3- cevâbında bu beyt anuñdur ... 4-... **şâh-ı bedahşân** la‘lí 5- taþalluþ ider hoş þab‘ ve müselmân-veş âdem idi anlaruñ hânvâdesi 6-ķadîm hânvâde olup nice biñ yıl ki bedahşân mûlkünüñ saltanatı 7- anlaruñ hânvâdesinden Þayriye inþikal eylememişdür sultan ebû 8- sa‘id mîrzâ anları istîşal ile mûlklerin aldı bu maþla‘ 9-þâhuñdur ... 10-... şâh meþkur pâdiþah elinden şehid 11-oldu ve dirler ki mezârı şeyh zeynûddindedür **ibni la‘li** 12- şâh la‘linüñ oðludur hoş-bâş ve hoş-þab‘ pâdiþâhzâde 13- idi añdan çokça şâhib vucûdluk ve hoşluk naþl iderler bu maþla‘ 14- anuñdur dirler... 15-... **mevlânâ âbdüþşamed**

24A

1-bedahşāndandur sultān ebu sa‘id mīrzā ve zamanında herīye geldi 2- pādişāh aña kendü tārihin buyurdu meşnevi-gūy idi bir beytinde 3- tecnis ḥayāl idüp ḫafiyeyi ḡalāt itmiş idi fakīr anı vākīf 4- eyledigimde fīlhāl mütenebbih olup iżħar-1 minnetdārlık eyledi bu huuş 5-fakīr beyninde aşināliga sebeb oldu düğün tārifinde gūyendeler 6- zikrinde anuñ meşnevisindendür ki ... 7-... dirler ki ḫabri kūħistāndadur 8- **mevlānā yūsuf ṣāḥ** kātib taħalluš ider fenni kitābetde müte‘ayyin ādem ve 9- kendüyi herī şehri żurafāsi zümresinde dāħil tutar faķīr ve 10- ḥoş kimse idi bu maṭla‘ anuñdur ... 11-... herī şehrinden ‘ālemden 12- göçdü mezārı andadur **ḥāce ebu iṣħak** ḥāce mü’eyyed-i mehnenüñ 13- oğludur ṭālib-i ‘ilm ve ḥoş-tab‘ yigit ammā bedħuy ve mütekebbir idi 14- mehnede ba‘ziya söyledigi mersiyeden bu beyt anuñdur 15- ...

24B

1-ḫabri mehnede babası civārindadur **seyyid kāzīmī** ḥoş-tab‘ 2- ve sebük ruh ve tab‘i hezle mā’il kimse idi pādişāh hażretinden 3- ḥāce ciħāna risālete gidüp añdan gelürken ‘iraqda ḫaldı 4- andan faķīre bir iki rak‘ası geldi ammā kendü şirāzda fevṭ olmuşdur 5- diyü şöhreti var sipāhilikde cesur ve şī‘ri revān vākī‘ olur idi 6- ḫaşidesi baba sevdāyi ṭavrını ohşar bu maṭla‘ anuñdur 7-... 8- bu dahı anuñdur ... 9- seyyid devletinde bunca nice ġayri mükerrer ḫalk şu‘arāya memduh olmaktadur 10- **mevlānā muħammed mu‘ammāyi** latīf ve sūnnī mezhep ādem idi çok ekābir 11- hizmetine yetişüp manzurları oldu bābür mīrza zamān-1 devletinde 12- mu‘azzam şadr oldu andan soñra dahı selātin meclisinde maķbul 13- ve maħsuş idi mikneti ḫalinde şirazda hażret-i ḥāce ḥāfiż 14- ḫabri başında künbet yapdı bābür mīrzāyi da‘vet ve žiyāfet eyledi 15- şirāzin şüħ tab‘larından biri mīrzānuñ gözü ṭokunur divārda

25A

1- bu beyti yazmış idi ... 2- ... mīrzā oğudu bu bābda 3- hezller oldu faķīr bu naklı kendüden iştidim faķīr ile ülfeti 4-ve çok hürmeti var idi āhir hayatında küçük mīrzā ile hac devletiyle 5-dahı müşerref oldı ve anda ‘āleme vedā etti derviṣ ismine bu mu‘ammā

anuñdur 6-... 7- **hāce hasan hızır şah** esterābādludur güzel ṭab'lı güzel 8- muhaverelü
āşüfte edā ve fāni şifat ve güzel şī'r söyleşer idi ve 9- nesh̄ ve ta'lîk hāttında mevlānā
ca'fer tarîkin taklid idüp şirin 10- yazar idi leylī ve mecnūn muķābelesinde rind ü
zeynep meşnevisi söylemişdir 11- ve bu beyt anuñ tevhîdindendür ... 12-babür mîrza
meşhedde fevt olduğu yıl ol şehirde garib ve hasta 13- yıkılmış idi faķîr gamherlik idüp
şîhîat buldu bu maṭla' anuñdur 14-... 15- kabri esterābâdda mescid-i cāmi'
rûberûyıdadur **mevlānā hâci**

25B

1- lâubâli ādem ve ṭab'ı hezle mā'il ve hezl āmiz kît'aları vardur 2- ammā bu maṭla'
güzel vâkī' olmuñdur ... 3-... **hâce mes'ud kûmî** ol 4- vilâyetüñ ulularından idi 'irañdan
horâsanâ gelirken faķîr ile 5- müşâhib oldum meşnevisi puhtे ve gazelleri revân idi çok
6- rengin ebyât ve şî'ri vardur sultan-ı şâhibkîranuñ târihi 7- aña buyurulup iki biñ
beyte yakın söylemişdir yusuf ü züleyhâ ve 8- şems ü ķamer ve tiğ ü ķalem münâzârası
nażm eylemişdir bu maṭla' güzel vâkī'dür 9-... 10- bir def'ada bu beyti söylemişdir
... 11-... ҳalq beyninde 12- divâni daḥî vardur herî şehrînde fevt oldu ve pir sîşad sâle
13- civârında medfundur **hafîz yâri** hoş şohbet ve şirin kelâm ve 14- kîra'ât ilmin güzel
bilür ve hemîşe faķîr ile müşâhib 15- idi mev'ize ve inşâf bâbında bu maṭla' anuñdur

26A

1-... iħlâsiye 2- medresesinde fevt oldu ve kuce-i şefâ başında konuldu **mevlâna
kanberi** 3- nişâburdan 'āmmî ādem idi ammā nażm söylemekde çâlak ve şî'rinde 4-
çaşni var idi bu ķaside maṭla'i bâbür mîrzâ medhînde anuñdur ki 5-... 6- kabri ol
vilâyettedür **mevlâna hüsrevî** da'vâlu büzürg menîş tünd hûy 7- idi ba'zi mahalde faķîre
şî'r getürülse bundan şundan kelâm şorar idi ki 8- dâhl eylemek yolu idi bizzârûre
cümle şî'rin taħsin itmek gerek 9- idi ҳalq beyninde divâni daḥî vardur bu maṭla'
anuñdur ... 10-... **mevlâna zeynî** dilpezir ṭab'lı kimse idi egerçi 11- 'āmmî olup ammâ
şî'ri renk ve çâşniden ħâlî degül ve çokça ġazel 12- söyleşer idi aşlı sebzvârdan ve mîr
şâhla şohbet tutar idi bu maṭla' anuñdur 13-... 14- esterâbâdda fevt oldu ve kabri

andadur **velī ḫalender**¹⁸ bābür mīrza 15-āsitānında mülāzīm ḥayre ve dilir biḥayā ve
sūḥandanlar beyninde bed ṣīrlik

26B

1-ile meşhur idi pīr budağ herī ṣā'irlerini şirāża götürdükdə bu daḥı 2- gitmiş idi
nādüren bu maṭla‘ güzel vākī‘dür ... 3- ... şirāzda fevt oldu ve ḫabri anuñ heridedür 4-
mevlānā vālihi āşusfte ādem idi bürd lafżından mükedder olmakla 5- bu cihetden aña
teşviş virirler idi bābür mīrzā meşhede vardıkda ārāste 6- redif kaşide söylemiştir ki
memduh sözi bağlamışdur ... 7- ... 8-**mevlānā ḥarīmī** semerkand vilāyetinden ṭālib-i
ilimliği var idi bu türkçe 9- maṭla‘ anuñdur

niçe yiğlay şem‘ dik hecringde yārim kiçeler

10- āh kim köydürdi dag-ı intīzārim kiçeler

mevlānā tārḥāni 11- endhoddan olup sipāhilik şüretinde gezer idi ḥażret-i maḥdumi
nūren 12- anuñ ol ṣīri cevābında ki ... 13-... bu beyt anuñ ṣīrindendür... 14-... 15-
ba‘zı maḥādim semerkandda bende düşdükde türkçe ṣīr söylemişdür maṭla‘ budur

27A

1-tüşkeli bend içre boldum ol peri divānesi

kök-serā fānusdur ol 2- şem‘ ü min pervānesi

mevlānā ‘ışkī herīlidür kaşideyi puhte söyle idı 3- sultān ebū sa‘id mīrzā ak – sarāyını
yapdıkdā ‘imāretinüñ kitābesi üçün 4- şu‘arāya ṣīr buyurdular imāret tā‘rifinde anuñ
ṣīri güzel düşmüştür maṭla‘ı budur 5-... 6- **‘abdulvahhāb** esferāyindendür abdal-veş
ādem olup ammā güzel tab‘ı 7- var idi sebzvārda kažā manşibini aña virdiler şoñra
esferāyinde 8- ḫādī olmuşdur andan ma‘zul olduğda esterābādda iħtisāb 9- emrin aña
işmarlamışlardur ṣīre meş‘uf idı mīr ḥüsrevin derya-yı 10- ebrārı cevābında bu maṭla‘

¹⁸ Mevlānā Vālihi ve Velī Ḫalender adlı kişilerin isimleri karıştırılmış; Mevlānā Vālihi s-adı altında Velī Ḫalender, Velī Ḫalender adı altında Mevlānā Vālihi anlatılmıştır.

anuñdur ... 11-... esterābādda fevt oldu 12-ķabri andadur **yusuf burhan** һаzret-i şeyhül islāmi şeyh ahmet cāmī 13-kuddise sırruhunuñ yakınrak evlādlārındandur fakr u fenā tariķına ve tecerrüd ve 14- inkıṭā resmine salık ve cemī ehli tariķuñ şāhib-i tariķı idi 15- faķır mūsikī fenninde anuñ şākirdüyüm kendü şı' rini çokça mūsikiye

27B

1-bağlar idi isfahan 'amelini bu beyte bağlamışdur... 2-... 3-cāmda 'ālemden göçdi ve mezarı һаzreti şeyhün һaziresi eşigindedür 4-**mevlānā maşriķī** meşheddedür kāsegerlik şan'atına mensub derviṣ 5- ādem idi mīr mahdūm 'aleyhirrahme ve çok 'azizler hizmetine ermişdür 6- rüzgār şikāyetinde bir ābādan şı' ri var bu beyt andandur 7-... 8- heride fevt oldu **mevlānā hevāyi** mevlānā meşriķinüñ inisi ve 9- nakkāşlıkdan biraz vukūfi var idi fi'l – cümle kitābet dahı iderdi 10- ʐurafādūrlerdi ki kendü şı' rini kendü yazup ve cetvel çeküp teżhib ile mu'anven 11- idüp һalqa verir idi ki bu cihetle şöhret tutmuşdur kendüye söylelense 12- inkār edüp hezl ve gūlmek ile geçer idi bu maṭla' anuñdur 13-... 14-heride fevt oldu ķabri cil – gezideler 15- **ka'būlī** faķır ādem ve şeyh çavuş bāzārçesinde gazel furuşluğ dükkanı var idi bir şabah ol mahalleden adamlar

28A

1-geldiler ki geçen gice mevlānā қabūlī bizleri isteyüp vaşıyet eyledi ki bu gice 2- 'ālemden gidecegim tekfin ve techiz cihetinden hiçbir şeyim yokdur şabah dīvānimı 3- filan kişiye ya'ni faķire götürüp niyāzımı işāl ve iltimas edin ki 4- beni sādāt-i musarrah mezāristānına defn ittirsün şabah һāber alduł ki 5- göçmuş vaşıyetiyle dīvānunu saña getürdük didiler vaşıyetini yerine getürüp 6- defninden şoñra dīvānin açduğda bu maṭla' geldi ki 7-... 8- **mevlānā muhammed emin** belhdendür sāde kimse idi çokça evķat yazıcı ve 9- 'ameldār olur idi dilberem lafzını beytini tecnis söyleyüp ol nažimları 10- bābür mīrzā һużuruna getürdi müstahsen düşmüşdür ... 11-... mirzā һātırda 12- tutup okurdu mevlānā bu işden ġāyet mübāhi idi mesmu' oldu ki 13- esterābādda göçdi **mevlānā sa'idi** meşhedlü kāsegirlik 14- şan'atına mensub idi bu maṭla' anuñdur 15-... iki қāfiye ri'āyet kılmışdur

28B

1-fak̄ire şoñraki beyti mañla^c dan hoşça gelür ki 2-... 3-heride fevt oldu **mevlānā argun** haymadüzlük şan^catına mensub 4- kadīmī zurañadan idi şā^cir nañımlardan mu^cammā söylemege ziyadece mā^cil idi 5- mahmud ismine bu mu^cammā anuñdur ... 6- heride fevt oldu **mevlānā sadr-ı kātib** 7- aşüfte rüzgār ādem olup ekşer evkāti etrāk hizmetinde olur idi 8- levendlik müyesser olsa ne şī^cden hāt̄ır iderdi ki ve hāt̄dan heves anı 9- olğadar mağlub eylemişdi ki hiçbir işde ihtiyyārī yoğdı bu mañla^c anuñdur 10-... 11- heride fevt oldu **mevlānā ayāzī** şekli ve etvārı ve nazım ve neşirde 12- sözi garib idi fañır meclisinde pül-i mälānda anı gördüm bir incisinde 13- bir kañidesin okuyordı her beyti bünyād iderken söz üşlübundan kafiyesini 14- söyleler idim gāyet mutehayyir oldı üç yıldan şoñra bāg-ı sefidde 15- yine bir meclisde bi^c- ‘aynihi böyle vāki^c oldu yine hayretzede oldı

29A

1-muñaddemki meclisde olanlardan bu meclisde dahı niçe kimse var idi andan 2- şordular ki hergiz böyle ādem gördün mü çünkü gözünde žā^cf var idi 3- dedi ki görmedim meger üç yıl muñaddem pül malānda bir yigit gördüm ol dahı 4- bu nev^c şu^cbedebazlık eyledi meclis ehli gülüsdüler anuñ kendü içün 5- söylediğini meşhur ve güzel söylemişdir ki ... 6- medfeni ma^clum degüldür 7- **mevlānā enīsī** kem-bizā^ce şā^cir ve anunla müttehem idi ki sā^cirüñ 8-şī^crini kendüye bağlayup bu mañla^cı ben söylediñ dir idi 9-... 10-bu mañla^c her kim olursa dahı mahall-i mužāyaka degül **mevlānā muñammed āmulī** 11- žarif-veş ve nāzik şive ādem olup hañret-i mevlānā şerefeddin 12- yezdi^c kuddise sirruhunuñ çok hizmetin idüp manzurları idi nañımlardan 13- ṭab^cı mu^cammāya mülāyim idi yunan¹⁹ ismine bu mu^cammā anuñdur ... 14- oğlu dahı kendü yerinde şā^cirdür mevlānuñ 15- medfeni nişāburdadur **derviñ nāzükī** hōrāsān ādemizādelerinden olup

¹⁹ Çağatay nüshasında bu isim “noyān”dır.

29B

1-sipāhiligi terk ve dervişlik ve kipenek pūşluk şıkķında 2-meşhedde kūşe-i iħtiyār eyledim ma'āşı ziyādece ve muķaddem dahı bir miķdār şey 3-olmağla gedālīk eylemedi ziħi devletki ol irdi

birev kim çıktı ildin 4- āgeh oldur

gedālīgħdin kim āgehdür şeh oldur

el – kışşa bu anuñ maṭla' idur 5-... 6-ḳabri meşheddedür **mevlānā kevseri** buħāradan kabūliyyetlü ḥoş şohbet 7-ve širin guy idi bir gün hücresinde şorba pişürürken mevāliden 8- biri gelüp kazġanuñ altına odun kor imiš mevlānā ṭabħ işine 9-kaşima şoñra şerik olursun demiš bu maṭla' anuñdur 10-... 11-heride fevt olup ḳabri hiyābān başındadur **seyyid müslimi** 12-isferayiñlüdür abdal-veş yigit idi isħak ismine bu mu'ammā anuñdur 13-... ḳabri 14- güyā hiyābāndadur **mevlānā yāri** vezīrzāde idi ammā derviš ve āzāde 15-olup faķir ve nā-murādlıkda gözine ża'f tāri olup olķadar ki hiç

30A

1- görmez idi belħde mutavāṭtin olup güzel ṭab'ı var idi bu maṭlā' anuñdur 2-... 3- belħde 'ālemden gödüd ve ḳabri andadur **aħmed mücellid** ḥorāsān mulkünün 4- şüh ṭab'larindandur ammā begħayet ḥabiś šive idi müte'ayyin ahāliden 5- az ḳalmış ola ki nażm ya mu'ammā ile hezl ya hicv eylemege cürde 6- ismine bu mu'ammā anuñ hicivlerindendür ... 7- **mevlānā muħammed ni'met ābādi** peħlevān 8- muhammad keşti għiर sellemehullahu hizmetinde ol biċċ-anuñ imāmī idi çunku 9- peħlevān meclisinde dā'im ši'r ve mu'ammā ehli olmağla ol dahı mu'ammāya 'aşķ 10- peyda eyledi ve peħlevān ba'ži žurafaya sipariş itmekle az firSATda 11- güzelce ögrenüp söylemeye başladı ve қazā ile 'ālemden gödü 12- faķir mu'ammālarını cem' ettirdim ve kākā ismine bu mu'ammā anuñdur ... 13- ... gāzurgāh maķberesinde 14- medfūndur

‘abdülhaç esterābadi²⁰ hoş tab’ yigit muhāveresi hoş tab’ ve ahlāki 15- mergüb idi
hūcān vilāyetinün kādısı eşek ve rüşvet virüp

30B

1- şādr anı kādı ittikden bu kīt’ası meşhurdur ... 2-... 3- ... kabri gūyā esterābād
vilāyetindedür 4- **mevlānā mīr** karşı semerkanda olup bāzārdə şahaf dükkānı var 5- idi
mevlānā kendüyü ol güruhda üstad tutar idi şikāyet 6- bābında bu maṭla‘ anuñdur ... 7-
... hāṭayī taḥalluṣ idüp 8-²¹ semerkanda şabunhāne şerefi ve şābunhāne eşiginde kūsede
9- kendü içün hücre yapmış idi ‘aruz bilür idi siyerinnebiyi 10- nażm idüp bu beyt
andandur ki ... 11- ... kabri semerkanddadur 12- **mevlānā hāverī** semerkāndlidor
derzilige mensub ve bedihi 13- revān söyler tab’ı şüḥ idi ol terci‘ ki bendi budur 14- ...
15- bu maṭla‘ dahı anuñdur ki ...

31A

1- ... kabri ma‘lūm degül 2-**mevlānā halvāyī** bu dahı semerkāndlidor şuküfte tab’ ādem
idi 3- şebāb eyyāmında fevt oldu ‘ömri kütehlīğinden sözi ve şöhreti 4- azdur bu maṭla‘
anuñdur ki ... kabri kendü mülkündedür **mevlānā riyāzi** 6- bu dahı semerkāndlidor
bedhulk kimse idi ba‘zı gazelleri güzel 7- düşmüsdür bu maṭla‘ anuñdur ... 8- iki
maṭla‘ beyninde rabt cihetinden 9- bir gine gerek fakīr aña dedim ki bu nev‘ güzelce
olur idi ki 10- ... 11- inşāf yüzünden müsellem tutmak gerek idi ammā cedel itmekle
12- fakīr sākit oldum kendü yārānları çekişdiler semerkandda fevt oldu 13- **mevlānā**
şafāyī endicānlidor sāde yigit ve sāde yüzlülere 14- meş‘uf idi tab’ında gāh gāh rengin
şeyler zuhūr iderdi ki 15- kendü ol cümleden bu beytdür ki ...

31B

1-... 2-semerkandda fevt oldu **mevlānā yūsuf** bedī‘i taḥalluṣ idüp mevlānā 3- şefāyla
olur idi fakīr taḥsil içün semerkanda vardığında 4- endicāndan geldi ve anda fakīr ile
olur idi şıgar-ı sin cihetiyle 5- şī‘rde hāmlik olsa ıslaḥ iderdi gittikçe büzung 6- menis ve

²⁰ Bu kişi Çağatay nüshasında “Seyyid ‘Abdu'l-Ḥaḳ” adı altında anlatılmıştır.

²¹ Burada Mevlānā Cevherī anlatılmaktadır. Ama ismi yazılmamıştır.

mutaşevver yigit oldı ḥorāsāna gelüp çok şalāhiyyet kesb 7- eyledi faķırden başka kimse anuñ şī'rine söz söyleyemez 8- idi 'acebī cihetinden şüħlar yūsuf şefāyi demeleriyle tegayyürden 9- bi-ḥāl olur idi güzel şohbeti olup ve 'aruz bilür idi bu maṭla' anuñdur 10- ... 11- mīr atāu's şafā ķaşidesi ebyātında bu beyt güzel vāki' olmuşdur 12- ... 13- mu'ammā risālesi yazup anda çok iş eylemişdir ve manşūr ismine bu mu'ammā anuñdur 14-... 15-serahsda fevt oldı mezārı şeyh lokmān ḥānkāhındadur **ḥāki**

32A

1- kūsūdandur ḥāce-i kusu-i ķuddise sırruhu hizmetinde olup şī'r söylemişdir 2- bu maṭla' anuñdur ... 3-**mevlānā lütfī** kendü zamānunuñ melikül kelāmı ve 4- fārisī ve türkide nażīri yok ve türkde şöhreti çok idi ve türkçe dīvāni 5- meşhūr ve mute'azzirü'l cevāb maṭla'ları vardur ol cümleden biri budur ki

6-nāziklük içre biliçe yok tār-i gisuyı

öz haddini bilip bilidin olturur ķoyı

7-yine biri budur ki

şayd itti dilberim meni aşusfte şaqdın

saldı kemend 8- boynuma iki ķulaçdın

ve mevlānānuñ žafernāme tercumesinde on biñ 9- beytden ziyādece meşnevisi var beyaz olmadığcun şöhret tutmadı lakin 10- fāriside ķaside guy üstadlardan çogunuñ müşekkel şī'rlerine cevāb 11- söyleyüp ve güzel söylemişdir töksān ṭokuz yaşıdi ve 'āhir 'ömründe 12- redif-i aftāb şī'ri söyledi ki zamān şū'arāsı cümle tetebbu' eylediler 13- hiç kimse maṭla'ını aña göre söyleyemedi maṭla'ı budur ki 14 - ... 15- ve göçdigi vakitde bu ǵazel maṭla'ını ki tamām olmamış idi

32B

1-vaşıyet eyledi ki ḥađret-i mađdūmī nūren tamām idüp divānına yazdılar ol maṭla'ı budur 2-... 3-**mevlānā** yigitlikde 'ulūm-u ȝāhiriyyi tekmilden şoñra mevlānā şihabüddin

4- hıyābānī aleyhirrahme hużurunda sulük eylemişdür ‘aziz ve müteberrik 5- ādem idi bu fakīr çok fātiḥālar okudum derviṣ ādem idi ola ki 6- müstecāb olmuş ola mevlānānın ḥabri şehr nevāhisinde kenarda kendü 7- meskeni idi andadur **mevlānā yākñī** tünd meşrebce kimse türki ve fāriṣī 8- şī‘r söyleşidi türkçesinde bu maṭla‘ı çok mübāhat ile okurdu

9- āh kim cānimā yettim yāri nādān ilgidin

dād-ı feryat cefācı āfeti cān ilgidin

10- ammā fārisīsinden bu maṭla‘ fenā vākī‘ olmamışdur... 11- ... āhir deminde 12- bī – edebāne sözlerden tövbe edüp ehli şalah ṭarikıyla geçdi ümidiür ki 13- ma‘uf olmuş ola ḥabri dere-i dü-birāderāndadur **mevlānā atāyi** 14- belhde isma‘il ata ferzendlerindendür derviṣ-veş ve hoş hulķ ve münbaṣıt 15- türki gūy ādem idi kendü zamānında şī‘ri etrāk beynde şöhret tūtar bu maṭla‘ anuñdur

33A

1-ol şānem kim su kırığında peri dik olțurur

gayet nāzükligidin 2- su bile yunsa bolur

ḳāfiyesinde ‘ayib var ammā mevlānā çok türkāne 3- söyleyüp ḥāfiye ihtiyyātına muğayyed degül idi ḥabri belh nevāhisiindedür **mevlānā mūkimi** 4- heriliidür derviṣ meşreb şufiyye ıṣṭīlahātına vākif ve bu ṭā‘ife ıṣṭīlāhına 5- muvāfiķ türki-gūy idi türkçe tercī‘i söylemişdir ki hayličāşnisi var ve anuñ 6- bendi bu beytdür ki

sinsin aşl-ı vücūd-ı her mevcūd

sindin özge vücudķa nī vücūd

7- **mevlānā kemāli** belhliidür kuh-u şafda olup türki guy ve nazım ol nevāhīde 8- ḥalāyık beynde ḥāli az şöhret degül idi bu maṭla‘ anuñdur

irniñ қulıdур ney şekker ey **9-** cān bili baǵlık

gül daǵı yüzüñ bendesidür tonı yamaǵlık

ķabri kūh-ı sāftadur **10-mevlānā laǵifi** anuñ nereden idügi ma'lūm olmadı ammā olkadar didiler ki **11- taboola'** һayli şuh imiş küçük yaşında fevt olmuşdur sözi az қalmışdur bu **12-maǵla'** anuñdur

gāh akar ki tamar lebiñ şekerı

bizge digmez mü hīc akar tamarı

13- egerçi türkānedür ammā қa'linüñ şuh taboola'ligı ma'lum olur ķabri ma'lum degül nerededür **14-mevlānā sekkāki** māverāü'n-nehrdendür semerkeand ehli aña çok mu'tekid ve begāyet **15-ta'rifin** iderler ammā fakīr semerkeandda vardığında min mu'arreflerden her nice tefahhuż

33B

1- eyledim ki anuñ netāyic-i taboola'ndan bir şey aňlayım ta'rif ettikleri kadar şey **2-** zāhir olmadı ғayrilerüñ sözleri bu idi ki mevlānānuñ cümle şı'rleri **3-** serīkā olup kendü ismine eylemiş ol mahālde bu nev' rābiṭasız mukabereeler **4-** ba'zen vuğu' bulur ba'zısı bu maǵla' ta'rif eyledi

ni nāz bu ni şivedür ey **5-** cādū gözlüğ şuh-i şeng

kebk-i deri ǵavusda yok elbette bu reftār-u reng

6- ķabri daǵı olтараfdadur **mirzā hāci** semerkeandlu ve ol mülkün ādemizāde **7-** lerindendür egerçi ba'zı mahālde ǵarīb şeyler taboola'ndan vārid olurdu ammā **8-** bu beytinde һayli çāşni ve renk var ki

ohşattı կаметүңǵа şanavberni bāğbān

9-biçāre bilmes irmış elifdin tayaǵnı

bu şüret meşeli güzel bağladıgıcın 10- ümiddür ki tañrı aña râhmet eylemiş ola kabri
kendü mülkündedür **nur sa'id big** 11- harezmlüdür tab'ınuñ nekadar kuvvet ve leñafeti
var idigini şı'rinden 12- okuyanlar bile bilür bu mañla' anuñdur ki ... 13-... kabri
mervde hâce yûsuf hemâdâni ķuddise sırruhu 14- civârındadur **pehlevân hüseyin** divâne
taħallus idüp nâ-murâdlığı dahı var idi 15- ve luñf-i tab'ıdan hâlî degül idi bu mañla'
anuñdur ...

34A

1-... kara bâğda makτul oldu **mevlânâ şâni'** 2- bâherzdendür ekşer mesnevi söyledi
hažret-i maḥdûmî nûren tarifinde bir meşnevisinde 3- bu nev' iki beyt demişdür ... 4 -
... vezir idi 5- zulm ve bednefslik cihetinden pâdişâh siyâsetine giriftâr olup makτul oldı
6- **hâce müseyyeb** andan 'acebce ādem idi ol dahı vezâret bi-hödligindan 7-
müslümânlara 'aceb zulmler itmege bel bağlamış idi ki ķaža divânından bi-vâsıta 8-
siyâsete müstevcib olup hâlk anuñ şerrinden hâlâş oldılar kabri heride 9- kendü
hânesindedür bu mañla' anuñdur ki ... 10-**bilâl nedîm-şîve** ve şîrin gûy 11- ādem idi bu
turki mañla' anuñdur

cân u könlümni cefâ otı bile köydürdiñiz

12-eyle kim kül boldum ve mindin köngül tindürdiñiz

heride fevt olup kabri 13- hâce-i tâk mezâristandadur **mîr sa'id** hâlk beyninde kâbili
laķabiyyla meşhurdur bu tuyuk 14- anuñdur

ey muhibler yitseñiz ger yaza-siz

gül ayağıda ɬumârı yaza-siz

15-ger min ölsem türbetimning taşıǵa

küşte-i bir şuň irür dip yaza-siz

34B

1-sultan ebū sa‘id elinde serahsda şehid oldu kabri şehriderdir 2- muhammed ‘alī garibi tahallus iderdi hem fakire karabeti var idi mīr sa‘id 3- kabiliñin inisidür hoş muhāvere ve hoş ve hulk hoş tab‘ ve derdmend 4-yigit idi çokça sazları güzel çalar ve usūli ve musikiden 5- haberdar ve huñutlu güzel yazar idi egerçi bu fakirin kavm ve hayli sultan-ı 6- sahibkiranuñ kadim kulları ve mevrūş bendeleridürler ammā bu ȝikr olunan 7- şalāhiyyetler cihetiyle ol hażretüñ iltifat ve ‘ināyeti aña sa’irlerden 8- ziyādece idi bu türkçe maṭla‘ anuñdur

derd-i hālimden eger ȝafil eger agāh iseñ

9-hiç ȝam yok ger maña sin dilber-ü dil-ȝah iseñ

bu fārisi maṭla‘ dahı anuñdur 10- ... 11- sultan-ı sahibkiran hizmetinde ȝurbet ihtiyyār idüp semerkanda 12- ȝaldukda ağasının katili anı şeħādet mertebesine yetişdürüd ki kabri 13- ma‘lum degül derviṣ big mīrza ‘alī timur ogludur nesebi ehli ‘aleme 14- zahirdür ȝaseb ve neseb cānibinden şerif ve tab‘ı dahı ȝāyet güzel idi 15- bu maṭla‘ anuñdur

35A

1- ... ebnāyi cinsinden anuñ gibi ādem 2- yoğdı yüz ȝayf aña ki taškent yürüyüşünde żayı‘ olanlar 3- arasında telef oldı çün fenā seyine ȝarkı oldı kabri mu‘ayyen 4- degül mīrza big insāniyet ve hoş ahlakda ȝorāsān ve semerkand 5- mülkünde yegāne ve tab‘ ve fehim ve atma ṭutmada bu iki mülk yigitleri 6- beyinde serāmed-i zamāne zihnī dağık ve ma‘āni nu kudunda gānī ve tab‘ı 7- bu nev‘ ta‘riflerinden müstağni idi bu maṭla‘ anuñdur ki

8- közüng ni belā ȝara boluptur

kim cāṅga ȝara belā boluptur

9-zü'lkāfiyeteyn ve ȝāfiyeleri ȝarz-ı ‘aks ki cevāb söylemek bu fakir 10- nezdinde muhālātdandur egerçi andan bu nev‘ ebyāt çok zuhur ederdi 11- ammā hergiz ihtimām

idüp bir mahalle yazmaz idi bu maṭla‘ı faḳīr tükedüp 12- anuñ yādigārı olmak için divānda yazdum ḥayf yüz ḥayf ve dirīg 13- yüz biñ dirīg ki hayat çeşmesinden sirāb olmadı ve ‘ömr nahli meyvesinden 14- yemedi mezāri semerķand maḥfūzāsında ahmed hācī big sellemehullahu medrese 15-sinde müteayyin medfenlerdendür mekānı ravżā-i cinān ve ruhuna firdevsi ā‘ lā

35B

1-mekān olsun seyyid ḥasan-ı erdeşir bu faḳīre ata mesābesinde olğadar ki 2- mīrzā big ferzend mesābesinde idi bu faḳīr türk ve şart arasında andan 3- tamamca ādem görmedüm gençlikde zāhir ulūmını kesb eyledi ammā faḳr cānibi 4- ḡālib ve taşavvufda daḥı ṭab‘ı güzel idi selāṭin terbiyeti ḥużūrunda kendüyi 5- uzağa tutdı likin sultān-ı şāhibkiran ḥulk ve lütuf-ı müfriṭ ile iş 6- içine geçirdi ve ulu terbiyetler eyledi çün meyli bi-ṭab‘ faḳr tarafından ḡālib idi 7- ‘ākibet ol cānibi iḥtiyār idüp ḥaṣret-i mevlānā muhammed tebādegāni 8- ḳuddise sırruhu hizmetinde ki mürşid-i zamān idi zikr-i mürür etmişdür sülük 9- iḥtiyar idüp erba‘ınlar çıkışarup çok makāṣıd-ı ma‘nevi hāşıl eyledi 10- öyle iken gāhı nazım söyleşiler idi rindligi vaqtinde hücresi rind ve ḥarābātılerün 11- mecmā‘ı idi bu işi andan hoşça kimse eylemedi ol vaqtde bu kīt‘āyi söylemiş idi 12-... 13-... 14- ammā taḳva ve zühd vaqtinde bu türkçe beyit anuñdur

ilaḥī nūr-u ‘irfāndın 15- köngülge bir şafā virgil

ki ‘isyān zulmeti içre ḥarāb aḥvāl vü ḥayrāndur.

36A

1-mübārek merķadı meyān-ı du-cūyda gāzurgāh yolunda kendü babası ḥażīresi 2- içinde künbeddedür ÜÇÜNCÜ MECLİS anlaruñ zikründedür ki ḥälā zamān 3- şahāyifinde me‘ānī ebkārı anlaruñ dakīk ṭab‘ları ḥullebāflığından 4- nazım libāsı giymekdedür ve nazım libāsı anlaruñ ‘amık zihinleri mūy 5- şikāflığından şan‘at ve selāset naḳş-u nigārı bolmaḳdadur ki 6- ba‘żinuñ mülāzemet-i şerīfiyle müşerref ve serbülend ve ba‘żinuñ muşāḥabetinden 7- ḥoşnūt ve behremend olmuşdur ol cümleden dilārāyı ki

rāy-ı ‘ālem arasıyla 8- bu zamān mubāhī ve ehl-i zamāna şeref nā-mütenāhī müyesserdür ve deryāyi ki 9- ṭab‘ı güher zāyla bu devrān ḥabībi gevherden ve devrān ehli koyni ve etegi 10- cevāhirden memlū olmaķdadur **hażret-i maḥdūmī şeyhül islāmī mevlānā** 11- abdurrahmān cāmiđür ki tā cihān mevcūddur anlaruň nuşret-i 12- ḥātırlaruň netāyic-i cihān ehlinden kem olmasun ve tā-sipihr müteħarrikdür anlaruň 13- açık göñülleri fevāyīdi devrān-ı ḥalāyıkından eksilmesün çün bu muhtaşarda 14- mezkür cemā‘ atūn re‘ s-ü rēisi ol zāt-ı nefīsi bu risālede meş̄ur 15- gürūhuň mukteda ve pişvāsı ol gevher-i yektādur miyāruň isimleri bu

36B

1-evrākdan şebt ve taħrīr olunmasa dilpeziř olmamağıla cüret olundu çün 2- anlaruň letā’if nazmı andan ziyādedür ki ḥācet olur diyü ba‘žisini yazmaķ 3- yāħud ḥalķa ma‘lūm olsun diyü birazını şebt etmek ki zirā kütüblerinüň 4- ismi yazılsa bu evrākdan aşar ve muşannefat dürrleri zikr olunsa 5- gerdūn bahrī andan ṭaşar lācerem çün bu ma‘āni bilinür du‘ ā ile ḥatm kılınlur

6- yā rab bu ma‘āni dürrinüň ummāni

bu dāniş ve fažl gevheriñüň kānı

7- kim eylediñ anı ‘ālem ehl-i cānı

‘ālem ilige bu cānıñ tūt erzānı

8- ḥāce maḥmūd tabīyārı ki bir ḫarn evvel hażretüň maḥşūsı 9- idi nażımlardan bir beyt bilmez hem nazm degül neşrlerinden bir nükte feħm itmez 10- hem maķşuda muvāfiķ dimez bāreka’llah kemāl-i kābiliyyet bu ḫadarca olur 11-emīr şeyhim sūheylī ḥorāsān mülkinüň müte‘ayyinlerindendür küçük yaşında 12- ṭab‘ āşarı ve zihن nūmūdārı andan çok zāhir ve ḥamide aħlāk 13- ve pesendīde ma‘āş eṭvārından bāhir idi sultān ebū sa‘ id mīrzā 14- hizmetinde düşüp maḥşuş oldı ve eş‘ārı ḥalķ beyninde şöħret tutdı 15- ve ḥälā yirmi yıldan ziyadecedür ki sultān-ı şāhībkıran mülāzemetinde refi‘

37A

1-menâşib ve a^clî merâtable müşerrefdür olğadar ki mülk-ü mäl ve belki salṭanâtuň 2-cümle maşlaḥat ve aḥvâline müşârun ileyh ve mu^c temedün ‘aleyh ve imâret mesnedinde 3- mütemekkindür ki hîç nâ-mülâyim emre mensûb ve nâ-şâyeste ‘aybila maṭ‘ûn ve 4- ma^cyûb deguldür ve bu devletde intîzâm-ı hâl buldu ve naẓmi aḥvâli dâḥî 5- evc tutdi ve bu ‘iydiyye ḳâṣidesinüň maṭla^cı güzel olmuşdur 6- ... 7- ve bu ḡazel maṭla^cı dâḥî anuñdur-... 8- ... ve leyli^c vü mecnûn meşnevisinde leylinüň 9- ḥastalığı tâ^crifinde bu beyit dâḥî anuñdur... 10- ... egerçi türkçe şî^cire az meşgûl idi 11- ammâ bu maṭla^c anuñdur

zühd ili tesbîḥ dip ḥayrân ḳalur evbâş ara

12- rişte-i cismimni körse ḳatré ḳatré yaş ara

evvelden āhiredek faķîr ile 13- iltifât ve ittiḥâdî çok olduğundan bundan ziyâde 14-tâ^crif eylemek kendümi ta^crif eylemek gibi olmakdan iħtirâz iħtišâr olundı ‘ākibeti ḥayr olsun 15- **mevlânâ seyfi** buḥâralıdûr ve ekser mütedâvilâti gördü ve taħšíl esnâsında

37B

1-nazma çok meşgûl idi olğadar ki şî^cri şöhret tutdu meşel ṭarîkin 2- begâyet güzel söyler bu maṭla^c anuñdur-... 3- ... ve şan^cat ve ḥîrfet ehliçün dâḥî 4- çok leṭâ^cif nazm eylemişdür ve ol ṭarîkda muḥteri^cdür ve bu beyit ol cümledendür ki 5- ... 6- ve mu^cammâ risâlesi dâḥî yazmışdur ki kabul ismine bu mu^cammâ anuñdur 7- ... 8- mevlânâ huşyârlığda ādemî-veş ḥayâ ve edeblü yigidür ammâ serhoş oldukça 9- özge mâhiyyet belki rüsvâl olur bu esnâda tevbeye muvaffak oldu 10- ümîddür ki istikâmete dâḥî muvaffak ola **mevlânâ ăşafî** babası 11- pâdişâh-ı zamânuň vezâret dîvânında mühür başmışdur kendünüň ṭab^cı 12- ta^crif edecek kadar var ve ḥâfiżası dâḥî ġâyet güzeldür 13- ammâ ne ṭab^cını ve ne ḥâfiżasını işe Ḳullanur yetîm veş ra^cnâ şîfatlı^c 14- ve ḥôdrâylîk ile evkatın žâyi^c eder bu nev^c ḡârîb şîfati çokdur ki 15- söyleNSE söz uzanur muṭlaqâ pendpezīr degül bu cihedden ġayet perişandur

38A

1-ve güzel ebyātı var ammā bu maṭla‘ı meşhurdur... 2-... bu türkçe maṭla‘ı dahı anuñdur

3- bu belālar közdin ol ārām cāndın körmedüm

iki gözümdin yamānlıq 4- kördüm andın körmedüm

beḥmen ismine bu mu‘ammāsı güzel vāki‘ı olmuşdur 5-...6- inṣāa ’llāh düz yola gire **mevlānā bennāyī** evsaṭu ’n-nāsdan 7- ve mevlidi herī şehridür begāyet kābiliyeti var evvel taḥṣīle meşgūl oldu 8- anda çok rüşdi var idi şoñra terk idüp ḥaṭṭa ‘aşķ peydā eyledi 9- az fırsatda ābādān yazdı mūsīkī fennine meyl gösterdi anı dahı 10- ögrenüp ḥayli işler taşnif eyledi edvārda risāle dahı yazdı 11- ammā mu‘accib ve mutaşavverliginde ḥalkın gönlüne maḳbūl olmadı bu şıfatı 12- selb içün fakırī tariķda iḥtiyār idüp riyāżetler çekdi çünki pīri 13- olmayup kendü başuna olduğuün hīç fāyda bulmadı ḥalkın ṭa‘n 14- u teşni‘ nden herīde turmayup ‘ıraķa gitdi anda dahı evvelki gibi āvāzeler 15- yaydı ammā çün yigittür ve çok ḡurbet ve şikestelik çekdi ümīddür ki

38B

1-nefsine dahı şikest gelmiş ola her taķdīr ile bu maṭla‘ anuñdur 2-... 3-... **mevlānā kāmī** evbedendür küçük yaşında mevlānā muḥammed bedahśī 4- anı terbiye edüp taḥṣīli ol mahāle vardı ki mevlānā anuñ dersinüñ 5- ‘uhdesinden gelemedi ulu danişmendlere terbiyetini rucu‘ eyledi sa‘ādetmend 6- yigit olmağıla taḥṣilde sa‘yler eyledi ḥālā güzel ṭālib-i ilmdür vāki‘ā 7- edeblü ve tevāzu‘ ve insāniyetlü ādem olmuşdur ve mevlānāya fi ’l-ḥakīka 8- ferzend oldur şī‘r ve mu‘ammāyı güzel söyler bu maṭla‘ anuñdur 9- ... 10- bu mu‘ammā dahı nu‘mān ismine anuñdur ki ... 11- ümīd oldur ki encām-ı müte‘ ayyinlerden ola 12- **mevlānā ‘ālim** danişmend ādemdür ders ve ifādeye meşgūl şī‘ire dahı 13- mülā‘ meyet ṭab‘ı var bir cema‘at-ı ḥalkıla dīvān başıya ḫažiyye ‘arż 14- ve müdde‘āsına muvāfaḳ ‘arza-dāştı dahı yazdı ḥāceğinüñ 15- meyli ḥāṭırı anuñ mevz̄ileri tarafından idi anuñ kā‘ idin okumayup ḥuṣemāsı

39A

1- tarafından tuttu mevlânâ bu beyti söyledi ... 2- ... ve bu beyit şöhret tuttu bu maṭla‘ dahı anuñdur 3- ... 4- **hasan şâh** horâsanuñ kâdîmi şu‘ arâsındandur devir-i şâhrûj mîrza 5- zamânından bu ferhunde devrânadek çokça selâtin ve ekâbir ve müte‘ eyyinlere 6- medh ve mersîyesi var bu maṭla‘ anuñdur ... 7- ... **mevlânâ [nedîm²²-şîve]** ve hezzâl âdem olmağıla 8- hezzl amîz şî‘ iri ve kît‘ âları çokdur ve meşhûru ol cümleden 9- muṭâḥîhar ‘ûdî içün ki hîmâri cesâmetlü olduğundan hâlk rüşvet 10- virüp kendü eşeklerine tohm içün aşururlar imiş ol bâbda bu kît‘ âyi söylemişdür ki 11- ... 12- ... 13- bu müşra‘ tažmîni dahı ķalemzenler bâbında anuñdur... 14- ... **mevlânâ şâmî** dâmeğândandur çok 15- taħṣîl edüp mütedâvilâtı mükerrer geçirirdi ammâ mollalîk ismine girmedî

39B

1-andan şoñra tîbba meşgûl olup çokça mu‘ teber kütüb gördü anda dahı eṭibbâ 2- silkine koşulmadı şî‘ iri güzel sözler idi ammâ şî‘ir yazmağa eli 3- dürüst degüldi her takdirce bu maṭla‘ güzel vaķî‘ olmuşdur 4- ... 5- **mevlânâ ‘abdu’llâh²³** egerçi zâhir yüzünden hâzret-i mahdûmî nûranne ķarâbet 6- tutar ammâ ma‘nî yüzünden begâyet ıraqdur nazîmlardan meşnevîye çokça 7- iltifât gösterir çün melikül kelâm firdevs-i tûsî ve karvetü'l-muḥakkîkin 8- şeyh niżâm-ı gencevî ve sultânî’ş-su‘arâ emîr hüsrev dehlevî ķuddisallahu 9- esrârahüm meşnevîleri ki şehnâme ile ħamseteyn olmuşdur pesend eylemez belki 10- envâ‘ı ihânet eder bahs hâzret-i mahdûmî nûrenüñ meşnevîlerine varır ki 11- adem-i iltifâtdur biz fâkīrlar ki kibrümüzü bu cema‘ atûñ rizeçîn 12- honi ve hûseçîn hîrmenî tutarız belki ol kâbiliyyetimiz dahı yokdur 13- öyle ‘azîmüşşân kimselerin şî‘irini istihkâkla ta‘rif ederiz 14- her nice ise dahı teberrük hâysiyyetinden nazm eylediği żafernâme meşnevîsinden iki 15- üç beyit yazıldı ki ...

²² Müstensih, Mevlânâ Hâsan Şâh’ın anlatılmaya devam edildiği bu bölüm yanlış anlamış ve Mevlânâ’nın “nedîm-şîve” bir kişi olduğunun söylendiği bu bölümde “Mevlânâ Nedîm” adı altında başka bir şahsın anlatıldığını düşünmüştür.

²³ Bu kişi Çağatay ve Anadolu nûshalarında farklı anlatılmıştır.

40A

1-... 2- ... 3-... **dervīş meşhedi** sefih ve bedzebān ādemdir 4- ba‘zı ‘azızleri dirler ki fenā hicv eylemişdir andan ‘aceb görünür ṭab‘ı fenalık 5- tarafına ise evvelce yine ol cānibe eyü gider bu faķır andan cünün ve āşufte 6- likler gördüm ammā hicivlerini zāhir eylemedi sā’ir nazımlarda bir nev‘i ṭab‘ı var 7- bu maṭla‘ anuñdur... 8- **mevlānā hurremī** herīnün ādemī zādelerinden olup kendüde ādemlikden 9- eſer belki ķoku yokdur bed mizāclıkları cihetden ḥorāsānda turamayup 10- ‘ıraķa gitdi andan mekke ve medīneye ve beytü'l-maķdis ve ekser enbiyā ve meşāyiḥ 11- mezārātin piyāde varup ziyāret eyledi belki iki ķat bu riyāżāt 12- ve meşaķkatle devlet müyesser olurdu ammā kendü zāti bī-devletliginden 13- bu seferlerden geldikden soñra gittiginden ziyādece bī-ḥaber ve bed fi‘il geldi 14- anuñ meddaḥlığında dil ‘āciz ve ‘akl ķāşirdur bā-vüçüd bunca turfa 15- şī'r söyleken kimseyi begenmez idi bu maṭla‘ anuñdur

40B

1-... 2-seyyid muhammed ķurāże şirāzludur taħṣil şüretinde ġurbet iħtijār edüp 3- ḥorāsāna geldi begāyet merħum ve vāciburri‘āye ve nā-murād göründü ki 4- ḥakīrū'l cūsse ve şāgīrū's sin idi muħafaza-i aħvāli olunup sebaġ cihetinden dahli 5-ba‘zı ‘azizzlere sipāriş olundu evvelki maķdur şefkat ve mürüvvet idi 6- cümle mer‘i olup tāki biraz firşat geçdi andan ġarīb işler zuħħura 7- başladı bir müddet aġmāz olunup ‘ākibet iş bunlardan dahli geçüp aña 8- vardı ki ḥorāsān mülkünde turamayup semerkanda gitdi olkadar ma‘lum 9- ol ki semerkand cimrileriyle dahli zed-ü ħurd edüp gālib olmasa mağlub 10- dahli degül anuñ işleri andan meşhūrca ki şerhe hācet ola bu maṭla‘ ol bedbahtindur 11-... 12- **seyyid ķutb** semerkandludur cümle ħūbluklärden seyyid ķurāżenün 13- ‘adīli olabilür belki ziyādece herīde idi andan fesādī vücūda 14- geldi ki ķatl hükmi olup çok zahmet çekdi tā bende ķarar tutdı 15- bendden kaçup hālā semerkandda işidilür ki meċālisde mīr ķurāże ile

41A

1-meclis ara ve aña mu^cteriż mun^caris ve ehil-i meclisden eżā görmekde 2- küçük şerik imiş nazmlardan ol nākisüñ meyli ekşer mu^cammāya vāki^c 3- olduğunu bu yazıldı ki ferid ismine anuñdur... 4- ... cümle şalāhiyyeti işbu mu^cammāsından ihsās 5- olunabilür **mevlānā mukbili** turşizden nedim-şive ve hākim-veş adem 6- olup meçalisden işareti ve nezāyir çok götürür ve dervişlik şüretinde 7- idi bu maṭla^c anuñdur... 8- ... bir müddetdür ki ayağına maražtarı 9- olup leng olmuşdur bu cihetden az söyler **şevki** çiçektüdendür 10- kendü mağbul ṭab^cı mülāyim yigidür ammā dimağına muṭala^ca cihetinden hiffet 11- ariż olup mani^ci muṭala^ca olmuşdur türki ve fāriside ṭab^cı güzel 12- taşarruf ider bu maṭla^c anuñdur

barip āvāre könglüm zülfung içre mübtelā қaldı

13- tarahħum kıl ki mindin bardı vü imdi sanga қaldı

mevlānā halef²⁴ 14- tebrīzlidür gōñle yakın şirin edālu mağbul adem ve hākirül cüssesiün 15- aşħāba mūcib-i baş dahı olur şeħre taħsil içün geldi taħsil esnāsında

41B

1-şı^c re dahı iştikāl gösterüp güzel şīrler dahı söyledi bu maṭla^c anuñdur 2-... 3- hālef ismine bu mu^cammā anuñdur

ay derd-geşler bādedin hālī bolupdur yüzingiz

4- tā tutkali hūm-hānedin bir kūse biz bir kūse siz

mevlānā halef tebrīzlidür 5- en-nacak şeyħzādelerinden hālk ve hulk ve netāyic-i ṭab^c da ehl-i ṭab^c a mergūb 6- yigidür heri şeħrine gelüp çok ilim taħsil eyledi hālā sultān zāde-i 7- zamān hażretinde mülāzim ve müşāhibdür ṭab^cı ġayet güzel ve bu rubā^cı abdi ismine anuñdur 8-... 9-... 10- **mevlānā mahvi** ḥorāsanuñ adem-i zādelerindendür güzel ṭab^cı var ba^c zi maħalde 11- taħsile dahı meşgul olur yine yigitlik hevā ü hevesi ani

²⁴ Bu kişi Çağatay nüshasında “Mevlānā Żiyyā” adı altında anlatılmıştır.

perişan ve musahibler 12- perişanlığı anı bî-serv samân ider ṭab'ında ḥayli čaşni var bu maṭla' anuñdur 13-... 14- **nergisi** herilidür mezkür taħalluš ile naẓim söylerdi anı āhiye tebdīl 15- eyledi sebebi şorulduķda abādanca cevāb söylemedi қanda ki cüzvî renk

42A

1-ya ma' nî görse taşarruf etmege 'ādet ide gelmişdür inṣâ'llâh öyle ki 2- taħalluşa taġyir virdi bu 'ādetine daħi taygir vire bu maṭla' anuñdur 3-... 4- **mevlânâ sâlimî** 'iraq mulkünün ādem-i zâdelerinden ḥorâsânda fażliyatdan 5- çok şey kesb eyledi evvel taħsiile meşgül olup andan şoñra şî'r ve mu'ammâ 6- ve ḥaṭṭa gūşış eyledi yine sâzlardan 'ud ve ṭanbur daħi ögrendi 7- ve musikîde daħi işler bağladı hem nefsinde selâmet ve hem ṭab'ında 8- istikâmet var bu maṭla' anuñdur ... 9- ... **mevlânâ cenneti** ḥorâsân mulkündendür 10- ṭab'ı fena degül ammâ 'aklî ve ṭâli'i daħi yokdur bir müddet pâdişâh mülâzimi idi 11- felâket aña müstevlî oldı faķir anı gözetdim felek ile münâza'a idene 12- felek gâlib imiş hîç bir yere yetişdiremedim ḥâlâ daħi ol nev' üzre 13- sergerdâن gezer tañrı aña raħm ide bu maṭla' anuñdur ... 14-...15- **mevlânâ enverî** belħi tarafindandur [aşūfte]²⁵ mizâcraķ yigħidür gâħi sevdâsı olķadar

42B

1-ġalib olur ki mizācı şihħat kānūnundan münħârif olur yine çok zaħmet çeküp 2- mu'alece-pezîr olur bu maṭla' anuñdur ... 3-... **ķâbilî** türşîzlidür evvel 4- sipâħîlik şuretinde gezüp ħalkı hiciv iderdi gūyā şimdi andan mütekâ'a id 5- olmuşdur bu maṭla' anuñdur... 6-...ittifâk bu şî'iriyle kendüyi 7- hiciv eylemişdür ki hiç lezzeti yok ve ķafiyesi ma' yûbdur **sirri** mevlânâ 8- 'alî şihâbuñ oğludur ki bâlâda mezķurdur abdalves yigit olup ħâlâ 9- mervde bir lengeri var geçer gider ħalqa hizmet ider bu maṭla' anuñdur ki 10-... 11- **mir hâc** seyyîd kimsedür ṭâlib-i 'ilmlik daħi ider güzel ṭab'ı var hemân iltizâm 12- ider ki çokça ķaşidesi menķabet olsun aħyānâ biraz ġazel daħi söyler

²⁵ Çağatay nüshasında yer alan bu kelime Anadolu nüshasında unutulmuştur. Kelime eksik olduğunda cümle anlamsızlaşlığı için buraya tarafımızdan eklenmiştir.

- 13- bu maṭla^c anuñdur ki ... 14- ... **māni**²⁶ meşhedlür şāhib-i cemāl ve ḥarīf ü ra^c nā
 15- yigidür bu ḥalle ki babası bī-nażīr kāsegerdür čini yapar ve ol ḳadar

43A

1-naḳṣeder ki čin ve ḥiṭāda idemezler bu iki şan^c atdan ‘ār idüp 2- birini ḫolı birini
 ceḥresi ḳadar görmez çün hüsnü var her ne iderse 3- aña aliveririr hüsnü ḥaṭṭı ve hüsnü
 kelāmı daḥı var bu maṭla^c anuñdur 4-... 5- **sāyili** cüveynüñ ḥurāṣāsındandur derviṣveş
 6- ve kem şuḥan kimsedür ba^c žı eṣār-ı fenā düşmez bu maṭla^c anuñdur 7-... 8- **vedā**ⁱ
 belḥ nevāhiśindendür kipenek pūşlik kisvetinde gezer ‘āmmīdür ammā 9- lāṭif ṭab^cı var
 bu maṭla^c anuñdur ki ... 10- ... **bekāyi** kemāngerlikle 11- meşhūrdur kendüye
 mu^cammācılık ile şohret virdi ammā faḳīr andan hiç 12- bir mu^cammā ki işe yarar
 işitmedüm soñra şı^cir söylemege başladı ḡarīb ḥayaller 13- ider ammā terkībine riş
 bağlar dirler ki tir-endāzlıkda şāhib-i vuķūfdur biz 14- bilemezüz bu maṭla^c anuñdur ...
 15- **müşrifī** herīlidür nev-pesendelikden biraz şey vuķūfi var gūyā

43B

1-kuşħāne müşrifī idi ki taħalluşı odur gāhī ol işini terk ider yine gāhī 2- peşimān olur
 bu maṭla^c anuñdur ... 3-... **mevlānā aṣīlī** meşhedlidür 4- ol şehirde ḥalā müte^c ayyin hoş
 ṭab^cı odur nesh-i ta^clik ḥaṭṭda daḥı fenā yazmaz 5- bu maṭla^c anuñdur ... 6- ... **kevserī**
 herīlidür küçükden beri ṭab^c indan nażm 7- söylemege Ḳābiliyeti var ammā meşgūl
 olmas ḥāce aşafinüñ muṣāḥibligi 8- devletindedür bu maṭla^c anuñdur ki ... 9- ...
mevlānā hilālī türk ehlindendür 10- ḥāfiẓası güzel ve ṭab^cı daḥı ḥāfiẓası ḳadar var ders
 okumak teklifindedür 11- ümīd ki tevfik bula bu maṭla^c anuñdur ... 12- ... **cāni**²⁷
 Ḳunduzdandur ḥorāsāna 13- geldikde taħsil itmegi zāhir eyledi çün dimāğında biraz
 perişānlık ve ṭavrında 14- levendlik var ol mūdde^cāsi güzel müyesser olmaz bu maṭla^c
 anuñdur ki 15-...

²⁶ Bu kişi Çağatay nüshasında “Mevlānā Nāfi” adı altında anlatılmıştır.

²⁷ Anadolu nüshasında Cāni adı altında Ḳabūlī, Ḳabūlī adı altında Cāni adlı kişiler anlatılmıştır.

44A

1-... 2-**ķabūli** cüzcānānludur reyhānī taħalluş iderdi vilayeti 3- münāsebetiyle aña cānī taħalluş buyuruldu zätında ħayli cünūn 4- var ki şalāhiyyet kesbine mani' dür yoħsa ġarābet-cūy ṭab'1 5- ġinası var bu maṭla' anuñdur ... 6- ... **mevlānā āfeti** 7- meşhedlüdür ħelvacılığa nisbet iderler fakīr ani görmedim 8- ammā ši' rini iśitdim bu maṭla' anuñdur ... 9- ...**zülālī** herilüdür babası 10- derviš ādemdür ġazel füruşluğ ider zihni çeşmesinden nazm 11- zülālī şafī zāhir olduğicün zülālī taħalluş bulundu bu maṭla' anuñdur ki 12- ... 13- ... **mīr hāsimī** güftgerlik ile meşhur 14- ve tālib-i 'ilimligi dahı var ve ṭab'1 dahı güzeldür bu maṭla' anuñdur 15-...

44B

1-... **mevlānā sāhib** kebūd-cāmelüdür 2- güzel ṭab'1 var ġā'ibāne şatrancı güzel oynar ṭab'ında cünūn çążnisi var 3- bu maṭla' anuñdur ... 4- ... mua'ammā söyler ve güzel açar bu mu'ammā dahı pāyende ismine anuñdur 5- ... 6-**māyilī** esferāyinlüdür oldahı cünündan ħali degül ammā ṭab'1 hoşdur 7- bu maṭla' anuñdur ... 8- ... **kavṣī** esferāyinlüdür ħayli kābiliyetlü yigittür 9- ammā levend belki telend olmağla ol cihetden hiç işinde istikāmet yokdur 10- gerçi żahim ve güçlündür lakin şa'd-i beşere medħali olan işi iremez sipāħilige 11- hevesi var anda dahı ġayret idemez bu maṭla' anuñdur ... 12- ... 13- **nūri** ekser evkātde meşhetde olur levendveş ve aşufte şifat kimsedür 14- bu maṭla' anuñdur ... 15- **dā'i** dā'im serahsda ħażreti şeyħ lokmān ķuddise sırruhu mezarı başında olur

45A

1-gāhi sāsi' [sātīg]²⁸ sūdāya dahı iştigāl gösterir bu maṭla' anuñdur 2- ... 3- **mevlānā subḥī** evbe nāhiyesinde kūyan çeşmesinde olur mevlānā 4- muhammed bedahsi vasıtasıyla fakīre aşinā oldu şī' irinde ħayli çāsnī var bu maṭla' anuñdur 5- ... 6- **mevlānā mecnūn** meşhedlidür şuh ṭab'1 ve zāti dahı makbul ve hoş nüvis 7- yigittür bāz

²⁸ Çağatay nüshasında "satığ" olan bu kelime müstensih tarafından Anadolu nüshasına "sāsi'" olarak yanlış aktarılmıştır.

gûne hâftî olkadar revân ve şâf yazar ki mahal-i ta' accübdür 8- ve görmeyen inanmaz bu maṭla' anuñdur ... 9- ... **mevlânâ celâl** meşhedendür 10- hâce 'alî zeyneddin ki ol yerde müte' ayyin âdem idi ve hânkâhi var anuñ 11- evlâdındandur ṭab' inuñ mülâyemeti mu' ammâ fende ta' rîf idecek ķadar var 12- ahmed ismine bu mu' amma anuñdur ... 13- ... ²⁹kendüye nisbet idüp ҳalq yanında 14- şî'ir okur anuñ aḥvâli şâhib-i vuķuf 'indinde muķarrerdür ki ṭab'ı nażma 15- el virmez ol nev' şî'irlerden bu maṭla' anuñdur ...

45B

1-... **eminî** muḥammed 'alî emin oğludur ki 2- ikinci meclisde ismi zîkr olundu ṭab'ı mülâyim yigittür bu maṭla' anuñdur 3- ... 4- **muḥammed ṭâlib** mecnûnves yigit ve ṭâlib-i 'ilmligi var şâtranca 'aceb 5- meş'uf ve ekşer mu' ammâ söyler mecd ismine bu mu' ammâ anuñdur 6- ... 7- **mevlânâ zîrekî** şehr içindeki şûh ṭab'lardandur ṭab'ında taşarrûf 8- neşesi var bu maṭla' anuñdur ... 9- ... **vahdetî** bir nev' nażmı var 10- ṭab'ı renkden hâlî degül bu maṭla' anuñdur ... 11- ... 12- **nâdûri** mervdendür güzel ṭab'ı var ġarâyib talebine sâ' ider ammâ çok 13- levendür bir müddet faķîr ile muşâhib idi kendüni levendlikden żabt 14- idemedi yine kendü işine gitdi bu maṭla' anuñdur 15-...

46A

1-**mevlânâ zamâni** mevlânâ muḥammed āmilî oğludur ki ikinci meclisde zîkr 2- olundı vefâyi taħallus ider idi faķîr iłtimâsiyla zamâniye taġyir olundu 3- iki cihetden bir cihet bu ki sultân bedi' üzzamân mîrzâ mülâzımı idi zamâni 4- taħallusunuñ münâsebeti var idi yine bir cihet bu ki aḥmet hacı big vefâyi 5- taħallus ider ve şî'iri meşhurdur ve dîvâni var münâşib degül idi ki büyük 6- âdeme bî-cihet taħallusda şerîk ola bu maṭla' güzel vaķî' dür 7- ... 8- **sûsenî** āzâde-veş âdemdür ekşer evkâtda meħd-i 'ulya gevher şâd aġa 9- nûrr-u merķaduhâ medresesi tetimmesinde olur idi ammâ şimdi şeħirde sâkindür 10- bî-fâ 'ide ҳalq ile muşâhabet itmez ni çünkü bî-cihet meşakkatleri kendüye revâ 11- görmez ümîddür ki cümleye bu devlet naşîb ola bu maṭla' anuñdur 12- ... 13- **mevlânâ helâkî** şeħirdendür etrâk beynine çok girmeyüp kendü 14- nâ-muradlılığıyla

²⁹ Burada Hâce Musâ anlatılmaktadır. Ama ismi yazılmamıştır.

meşguldür hazırkı mahdūmī nūran mülāzemetinde mekke seferine varup 15- geldi zihī devlet ki birine mu^c vaffak ola ve gāhi nazm söyler bu maṭla^c anuñdur

46B

1-....-'gubārī' esferāyinlüdür ekser evkāt 2- esterābād ve esferāyin serkārı cuveyn ve bāhr ābād ve ol nevāhīde olur fakr-veş 3- ādemdür bu maṭla^c anuñdur ... 4- ... mevlānā riyāzī zāve ve muḥavvelātdan ve eṭvārı mütelevvin kimsedür 5- ol vilāyetüñ ķadısı idı ol emre münāfī işler andan şadūr ile ma^czul 6- olup ķayd ve müşādereler ve çok zahmet çekdi yine ol manşib müdde^cası olup 7- ammā müyesser olmadı va^cz eder minberde kendü eş^cärin okuyup vecd ü hale gelür 8- anuñ işinde bu nev^c gārāib çokdur cümleden ağrep buki dirler ki şākirdler 9- ile tāğa varup taş yuvaladur faķire gelmekde imiş yine yoldan ķaçup 10- nereye gitdüğini kimse bilmez kendüyi žabt idemez bu maṭla^c anuñdur ki 11- ... 12- mevlānā tāhiri heri şehrindendür küçüklükde keşf-dūzluğa menşub ve ol 13- eyyāmda andan nazmlar naķl iderlerdi ola ki dahı ziyādece oldu tab^cında 14- şūhluķ var bu maṭla^c anuñdur ... 15-... mecnūnī belhde olur faķīr

47A

1-kimsedür vech-i ma^caşını hāşıl itmege kitābet dahı idebilür hāce 2- 'ukkāşe mezārında sākindür gūyā şī'ir taħayyülü-çün ola ki varakü'l ḥayāl mürtekibidür 3- olķadar ki maġlub olacak vaqtidür bu maṭla^c anuñdur ... 4- ...hemdemī meşhedlü ķasegerlik 5- şan^catın bilür bu maṭla^c anuñdur ... 6- hemdemī³⁰ bu dahı meşhedlündür cāmebāflık şan^catına mensubdur bu matla^c anuñdur 7- ... 8- sıfatī şimdi peydā olmuşlardandur faķīr anı henüz görmedüm ammā şī'irini 9- iştidim bu maṭla^c anuñdur ... 10- ... şāfi^c kūh-i şāf şeyħzādelerindendür 11- taħalluşı dahı aña delālet ider nazmlarında hazır-i hāce hāfiża tetebbu^c1 ider 12- bu maṭla^c anuñdur ... 13- fiġānī mīr sa^cid gūyendedür mücellidlik dahı bilür naķşberlikde dahı 14- hünermenddür ammā ekser evkātda hoş tab^clık illeti periħān tutar bu maṭla^c anuñdur 15-...

³⁰ Burada Hemdemī adı altında Mevlānā Necmī anlatılmıştır.

47B

1-**bū** ‘alī divāne gibi gezer divāne olmasa bū ‘alī taħalluš idermiydi bu maṭla‘ anuñdur ki 2- ... 3- **seyhī** tıbslidur bir müddet ‘ırağa gitdi andan geldükde edvār ve musikīye 4- dahı şahib-i vuķuf olup geldi ki işler dahı taşnīf eylemişdür tıbsdaki 5- evkāf ve şeyhlikde kabul idüp hälā o işe meşguldür bu maṭla‘ anuñdur 6-... 7- **hızrı** gūyā ki bir birevüñ memluki iken hācesi anı ya ol hācesini 8- āzād itmişdür dāima hāce gibi yürüür ve kendüyi āzāde-veş gösterir bu maṭla‘ anuñdur 9-... 10- **neşatī**³¹ fakīr ve sade ademdür belhde olur tevekkül қademiyle mekkeye varup 11- geldide belhde kūşe-ī iħtiyār eyledi bu maṭla‘ anuñdur 12- ... 13- **mevlānā fażlī** herilüdür küçük iken naqqışılık idüp hem nażm söyledi 14- kendüyi tamām šā‘ir ḥayal itdikden şoñra tamām naqqışlığı terk idüp šā‘ir oldu 15- bu maṭla‘ anuñdur ...

48A

1- **śūhi**³² şeyh sā‘id lādenüñ oğludur egerçi güzelce ṭab‘ nāsibi 2- olmuşdur ammā ağāsi tavrından bī-naṣib degüldür bu maṭla‘ anuñdur 3-... 4- **mevlānā halefi**³³ derviş-veş yigidür bu tāi’fe ile gāhi nezd-i fakīre gelür 5- ṭab‘ı renkden hālī degüldür bu maṭla‘ anuñdur ki ... 6-... **zibāyi**³⁴ herilüdür ṭab‘ı nażmda 7- fenāirişmez bu maṭla‘ anuñdur ki ... 8-... **tāhiri**³⁵ fakīr anı görmedüm ammā 9- şī‘irini işitdüm bu maṭla‘ anuñdur ... 10- ... **sa‘id** siyāħcerde 11- ademdür hemānā ki ‘ubūdiyyete mensūbdur ve kendü münāsib-i hālī bu maṭla‘ anuñdur 12-... 13- **derviş** ‘alī ṭabābete meşgul bu fennüñ hāzik ve māhirleri anuñ 14- ṭab‘ında ṭib fennünde çok ta‘rif iderler mu‘ālecesin görenler dahı medħ iderler ṭab‘ı dahı 15- güzeldür mu‘ammāya çokça meşguldür velī ismine bu mu‘ammā anuñdur ...

³¹ Anadolu nüshasında Mevlānā Bātīnī, “Neşatī” adı altında anlatılmıştır.

³² Bu kişi Çağatay nüshasında “Şevkī” olarak geçmektedir.

³³ Anadolu nüshasında Mevlānā Ḥalefi adı altında Mevlānā ḽāhīri anlatılmıştır.

³⁴ Anadolu nüshasında Zibāyi adı altında Mevlānā Ḥulkī anlatılmıştır.

³⁵ Anadolu nüshasında Tāhīri adı altında Mevlānā Zibāyi anlatılmıştır.

48B

1-... **mevlânâ ķutsî**³⁶ eṭvârı taḥalluṣa münâsib ādemdür 2- gūyā iş bu münâsebetden bu taḥalluṣi iḥtiyâr eylemişdür bu maṭla^c anuñdur 3- ... 4- **gedâyi** türkî gūy belki meşâhirdendür bâbür mîrza zamânında şî^ciri şöhret 5- ṭutdi bir nev^c söyleler ve anuñ meşhûr maṭla^clarından biri budur ki

6- āh kim divâne könglüm mübtela boldı yana

bu köngüliniñ ilgidin câṅga [belâ]³⁷ boldı yana

7- mevlânânuñ yaşı ṭoķsandan geçmişdür bu maṭla^c anuñdur ki

8- dilberâ sinsiz tiriklik bir belâyi cân imiş

kim anuñ derdi ķaṣıda yüz ölüm ҳayrân imiş

9- **vâhidi** mevlânâ hacı mu^c arrif oğlu meşhedlüdür ve anda olur bu maṭla^c anuñdur 10- ... 11- **ķâzî**isi güzel ṭab^c lu yigitdür ve meşnevîleri rengin söyleler mîr hüsrevüñ 12- ba^c zı meşnevîlerine bu yakında tetebbu^c idüp ǵarîb ҳayaller eylemişdür vesâ^cir nazmlar dahı 13- söyleler bu maṭla^c anuñdur ki ... 14-... **kevkebi** müneccim yigitdür kendü fennine 15- münâsib taḥalluṣ eylemişdür faķîr öyle aňladım ki anı görmedüm ba^c zı yârânlar

49A

1-didiler ki görmüşsin һâtırga gelmedi bu maṭla^c anuñdur ... 2-... **mîhnetî** ol dahı şimdi peydâ olan 3- şâ^cirlerdendür faķîr anı henüz görmedüm bu maṭla^c anuñdur 4- ... **şükri** 5- meşel āmiz söylemekde mevlânâ seyfî tetebbu^c ider ol üslübda ȝihniñ güzel gider 6- bu maṭla^c anuñdur ... 7-... **fakîri**³⁸ şimdi peyda olan һos ṭab^c yigitlerdendür 8- ammâ ṭab^cında һayli çâşni var herîlü bu maṭla^c anuñdur 9- ... **mevlânâ esîri** 10- bu dahı şimdi ȝuhûr iden şu^carâdandur ammâ nazmı henüz şöhret tutmamışdur 11- şî^cirinde meşel

³⁶ Anadolu nüshasında Құtsî adı altında Mevlânâ Қallâşî anlatılmıştır.

³⁷ Bu kelime Anadolu nüshasında müstensih tarafından unutulmuştur. Eksik olduğunda cümle anamsız olduğu için tarafımızdan buraya eklenmiştir.

³⁸ Anadolu nüshasında Faķîri adı altında Mevlânâ Ҳaķîri anlatılmıştır.

revīşı var bu maṭlāc anuñdur ... 12-... **mevlānā sa'**d mutaşarrif ṭab̄lu şā'irdür 13- ve ṭab̄ında ḥaylī ḥayālengizlik var bu maṭlāc anuñdur ... 14- ... **ḥāce kelān bezzāz** şehirdendür bu maṭlāc anuñdur 15-...

49B

1- **ḥāce manṣur** curcāniden ve bitikçi ķavmindendür fi'l-vākīc ki ol ķavmde andan 2- ademiyetlüce kimse yoñdur ṭab̄ı ġāyet hoş ve bu maṭlāc güzel vākīc olmuşdur 3- ... 4- **sultān mahmūd** ḥāce mansur ķarābeti var nūcūm 'ilmini istihrāc iderce bilür 5- bu maṭlāc anuñdur ... 6- **dā' imī**³⁹ esterābādludur ķaşideyi güzel söyle bu bahāriye maṭlāc anuñdur 7-... 8- **yārī** esterābādludur ṭab̄ında şūhluğ var bu maṭlāc anuñdur ki 9- ... 10- **nizām** esterābādludur ḡarīb ḥayal bulmañ hūzurunda çok olur bu maṭlāc anuñdur 11-... 12- **baba šuride** kışşa hanlıyla māruf ve meşhūrdur ve ṭab̄ ehlinüñ 13- çoğuyla muşāhib olmuşdur ve ṭab̄ında çok çāşni zāhir olur iħtiyārlık bābinda 14- söylenilen meşnevīden bu beyit anuñdur ... 15-... **mevlānā śūfi** esterābādludur ṭab̄ı ve inşası

50A

1-dahı güzeldür bu maṭlāc anuñdur ... 2- ... **mevlānā hamid** **gül** mevlānā 'abdülvahhābuñ 3- oğlidur ki bālāda geçdi fużūl ve dīvānedür lütuf ṭab̄ından ḥālī degül 4- bu maṭlāc anuñdur ... 5-... **behiştī** hamidün inisidür ammā ṭab̄dan 6- ḥālī degül ve tavırda aña nisbeti bu yoñdur bu maṭlāc anuñdur ki 7- ... 8- **mevlānā figānī** ḥāce efżala ķarābeti ve güzel ṭab̄ı var bu maṭlāc anuñdur ki 9- ... 10- **śirārī** esterābādlidur gūyā renginde humret olduğuçün bu taħalluşı iħtiyār eylemişdür 11- bu maṭlāc anuñdur ... 12- **fedāyi** bu dahı esterābādlu seyyid zādedür ki zāhir şafası var babası beytullah 13- seferine varup geldi ṭab̄ı dahı güzeldür bu maṭlāc anuñdur ... 14- ... **mevlānā mahremī** esterābāduñ mütē ayyinlerindendür 15- **ṭālib** 'ilimligi dahı var ḥāce manşuruñ 'ammī ve fakīr-veş yigittür bu maṭlāc anuñdur

³⁹ Dāyimī adı altında Mevlānā Niżām, Niżām adı altında da Mevlānā Dāyimī anlatılmıştır.

50B

1-... 2- **ayānī** bu dahı esterābādludur hoşlu taşarruflu ṭab'ı var bu maṭla‘ anuñdur 3-...
 4- **vālihi** ‘alī āsitānda mülāzimdür bu matla‘ anuñdur ... 5-... **seyyid hançer** çiçektlüdür taşıl içün 6- şehrə geldi ammā batun [bütün]⁴⁰ terk idüp sipāhīlik ihtiyyār eyledi bu maṭla‘ anuñdur 7-... 8- **zārī** şimdi peydā olan hoş ṭab'lardandur bu maṭla‘ anuñdur ki 9-... 10- **mevlānā nāzırī** hoş ṭab'lu yigittür zihinde taşarruf var bu maṭla‘ anuñdur ki 11-... 12- **zātī** yeñi hoş ṭab'lardandur bu maṭla‘ anuñdur ki 13-... 14- **mīr** ‘alī hażret mahdūmī nūran medresesinde ve anlara mülāzimdür bu maṭla‘ anuñdur 15-...
 ...

51A

1-⁴¹hem ol hażretüñ eş‘ārı muşannefâtını kitābet ider bu maṭla‘ anuñdur 2-... 3- DÖRDÜNCÜ MECLİS ‘aşr füžalası zikründedür ki şī‘rle meşhur ve mubāhī 4- degüller ammā anlar nazm tarikında çok letā‘if ve çok zārā‘if 5- **zuhūr** eylediler rahīmehumullah ol cümleden Pehlevān Muhammed ki çok 6- fezā‘il ile ārastedür ki küştī fenninde anuñ olğadar ḥaḳ ve mülki var ki 7- ma‘lūm degül ki hergiz bu fende olğadar peyda olmuş ola sa‘ir fezā‘iline 8- göre dün mertebesidür musikī edvār ‘ilminden devrinüñ bi‘-nażırıdır 9- çün kemālāti eżher mineşsemisdür şerhe muhtaç degül faķır esterābāddan 10- bu rubā‘īyi pehlevān hizmetlerine göndermiş idim ki ... 11-... 12- pehlevān bu rubā‘īni cevāb yazmışlar idi... 13-... 14- bu maṭla‘ dahı pehlevānuñdur söyledikde pādişāh biñ altun şila‘ ināyet eyledi ki 15-...

51B

1-**hālā** faķır ehli anı nesebde ṭa‘n iderler ammā faķire taḥkīk oldu ki ḥilāf 2- söyleler **mīr ser bürehne** türkistāndandur hoş ṭab'ı 3- ve hoş meşreb ve hoş soħbet ve şirīn kelām kimsedür ‘atīkurrahman şeyh lokmān ķuddise sırruhu mezārında 4- yirmi yıla yakın şeyh ve mütevellī idi yıl oldu ki yüz biñ yüzelli biñ altuna 5- yakın anuñ evkafından

⁴⁰ Bu kelime müstensih tarafından yanlış anlaşılmıştır.

⁴¹ Burada Pehlevān Kātib anlatılmaktadır. Ama ismi yazılmamıştır.

hāşıl idüp anuñ maşrafina yetişdürüd ki hüdā 6- ve ḥalķ ‘indinde müstaḥsen olup hiç kimse bir nev‘ ‘ayb bulamadı şoñra şadāret 7- mesnedinde mütemekkin olup ‘uluv himmetden öyle ‘ālī manşıbdan kendü iħtīyārı ile 8- isti‘ nā [isti‘ fā]⁴² eyledi ġāyet-i şūħ ṭab‘ ligindan terzīk söylemek kā‘ idesin 9- mīr peydā eyledi bu cihetde gāh gāh güzel terzīkler nūş iderler yigitlik 10- ‘ākīl-i küngüre müte‘ allik olmağıla ‘āfiyet tarīkīn terk ve ol tā‘ifeye tab‘ iyyet 11- ile erişüp gezer anuñ piş-i şalavāti gā‘ib olduķda mīr ma‘ rekede 12- piş-i salavāt bulup söylediği ebyātdan bu rubā‘ idür ki ... 13... 14- mīr ol vilāyet vacib-ül iħtirām sādātindandur egerçi erāzil ve ħubesā müsellem tħutmażlar 15- ve ba‘ zi şeyler söyleller ol tā‘ifenüñ sözüne ‘itibar yokdur ve mīrūñ müfriż

52A

1-ṭa‘ām yemekle çok meşakkatleri var ol cihetden ekser evkāt imtilā marażına 2- giriftārdurlar **mevlānā burhān** heri şeħrinüñ bütürgzādelerinden 3- dānişmend ve hoş ṭab‘ ve sebük rūħ ādemdür bābür sultān enāra’llahü burhānehü 4- ismine cevāhirü'l esma‘ ile mevsūm mu‘ammā risālesi yazdı ve bu mu‘ammā ki şāh 5- bābür hāşıl olur ol risaleden mevlānuñ hāşşe mu‘ammālarındandur ki 6... 7-bu faķīre ol pādişāh mühr teklifi itdikde tāriħ söylemişdi ki ġāyet hūb vāķī‘ 8- olmuşdu ammā faķīruñ ta‘rifiki nefsu'l emīrde ġayri vāķī‘ dür lāzim gelür idi ki 9- yazılmadı ve lākin aşil müşra‘ı budur ki tāriħ 10- ... ki lafiżdan şoñraki elfażdan 11- tāriħ hāşıl olur ġarīb-i ittifākātdanki mīr derviš-i ‘aliye dahı mühr 12- ‘ināyet olduķda kendünüñ hātırına derviš-i ‘alī mühürzed terkibī gelmişdi 13- on yıl tefāvüti olmakla rāst vāķī‘ oldı ve mevlānā hālā şāhruh 14- mīrza medresesinde ve ba‘ zi medārisde derse meşguldür ve ķalın ṭalebe 15- istifāde iderler ba‘ zi yārānlar mütāyiibe yüzünden mevlānāya қadīmī hoş

52B

1-ṭab‘ lardansız diyeler iżtirāb ider ammā çāresi yokdur **mes‘ūd** 2- şirvāndandur kendü mülkünden heriye geldi ifāde ve istifādeye ciddile meşgul 3- oldu bu esnāda hażret-i mahdūmī nūran mülāzemetine yetişüp biraz dersle 4- dahı müşerref olurdu hālā meħd-i

⁴² Bu kelime müstensih tarafından yanlış aktarılmıştır.

‘ulyā gevher şād bigin medresesinde ve yine ba‘zı 5- medārisde müderrisdür ābādan ṭālib-i ‘ilminden ziyāde her gün andan nef̄ alurlar 6- belki ‘ıraq memālikden bu tā’ife anuñ ders-i ‘ışkına ǵurbet ihtiyyār idüp gelürler 7- güzel aḥlaqlu derviṣ-veş ve fānī şifat ademdür bir gün faķīr ile namaz-ı pīşin 8- ķıldır namaz tükendükden şoñra yine iki rek̄at ķıldır faķīr didim ki taḥvildāruñ 9- hēsābin eda etdikden şoñra fazla getürmek hīyānet delīlündür bu söz şöhret tutdu 10- mevlānā dir imiş ki iki rek̄at ziyāde namaz ķıldım yillardur ki anuñ melāmet ve ‘garāmetinden 11- kurtulmam bu maṭla‘ anuñdur ... 12-... mīr ‘aṭāullah nişāburdandur 13- andan ‘ilm taḥṣili içün şehrē geldi kāfiye ve mutavassıt okur idi danışmend 14- olunca bir nev̄ müstaḥsen ma‘āşa muvaffak oldu ki andan ziyāde mümkün degül danışmendlik 15- hālinde şī‘ir ve mu‘ammā şanayı‘ de dahı mahāret peyda eyledi mu‘ammāya çok meşgul

53A

1-olur idi hālā ders keşretinden aña evkātı vefā itmez ammā şanāi‘ de 2- kitab taşnīfi eylemişdür ki henüz beyāza varmadı ma‘lūm degül ki bu fennde 3- kimse öyle cāmi‘ ve müfid kitāb yazmış ola ihtişārlığıyla maķlub-ı müstevī şan‘atı ki andan müşkilce 4- şan‘at olmaz bu beyit ol risālede anuñ hāşşa beytidür ki 5- ... anuñ dikkät-i ṭab‘ına bu beyti 6- delīl besdür faķīr küstāhlıq yüzünden mīre derim ki fezā‘il kemālātuñiza 7- göre dervişligiñüz dahı olsa güzel olur idi müsellem tutmasa şābit iderem 8- žārūretden müsellem tutar mīr murtāż küçük yaşıdan berü ‘ulūmda kendü 9- mutāla‘asıyla danışmend oldu gice tā şafak atınca ve gündüz ahşam 10- olunca işi muṭāla‘a idi bu hālde zühdī dahı ‘alā mertebe 11- ve şā‘imü’d dehr idi bu riyāżat cihetinden mevālī aña mīr murtāż ism կoydular 12- ve hālā bu laķab ile meşhurdur çün bahsda lecāci gāyetde idi her kim bir mes’elede 13- anuñla bahş eylese mülzem olmayınca kurtulmaz idi belki mülzem olsa dahı 14- şehrüñ żarīf ve şūħları mīri delice dahı dirler hālā vužū ve namāzında mübālağa 15- cihetinden vesvese peydā olmuşdur şatranca olğadar mağlubdur ki bir ḥarif eline girse

53B

1- **ḥalāṣ** olamaz bu cihetden ḥarīfler andan ḫaṣarlar meşhurdur ki eger iki ḥarīf 2- eline
geçse biriyle oynayub yine birinūn etegini beg tutup oturur ki biri ḫaṣarsa 3- bāri biri
elinde buluna her takdir ile olkadar bī-nazır ādem az bulur bu maṭla‘ anuñdur 4- ... 5-
ḥāfiẓ şerbetī ḥorāsanuñ müte‘ ayyinlerinden ve ādemī-veş mütevāzi‘ mü’eddeb 6- ve
hoşħānlıkda ferīd-i zamānī idi sultān ebu sa‘ id mīrzānī ‘irākda bozulduğda 7- mekkeye
gidüp mücāvir oldı andan bu tārihe dek yigirmi beş yıldur ki ol devletde 8- müşerrefdür
ṭab‘ı dahı hoşdur bābür mīrzā ḥiyābandan gelürken mevlānāzāde-i ebherī ki 9- şehrın
müftisi ve rind-veş ādem idi yanında serhoş imiş mīrzā ḥāfiẓa 10- dimiš ki yapuşup
şūrahiyi alup bir beyt okuyup bir ḫadeh tut ḥāfiẓ 11-şūrahiyi alup mevlānāzādeden
ḥadeh tutup bu beyti okumuşdur ki 12- ... 13- bābür mīrzā çok tahsin ve ihsān
eylemiştir ḥāfiżuñ güzel nakışları dahı var 14- allah-yār ismine bu maṭla‘ anuñdur ...
15-... **mevlānā hüseyin vā‘iz kāṣifi**

54A

1- taħalluṣ ider sebzvarlıdur yigirmi yıla yakın var ki şehirdedür mevlānā 2- zū-finūn ve
rengin ve pürkār vāķī‘ olmuşdur az fenn ola ki dahli olmaya 3- ḥuṣuṣa va‘az ve inṣā ve
nūcum ki anuñ ḥakkıdur her birinde müte‘ ayyin ve meşhur 4- işleri var
muşannefatiñdan biri cevāhirü’t-tefsīrdür ki el-baķara sūresin 5- bir mücelled yazup
qaṭ‘-ı munşif ile yüz cüzü olmuşdur cümle ḥirelik ve dānālīk 6- ile şehr şuhalarından biri
hażret-i ḥāce ḥāfiẓ kuddise sırrihunuñ bu maṭla‘ ni ki 7- ... 8- yazup minberine komuş
imiş alup okuduğandan çok müteğayyir ve mużtarib olur 9- ḥaylī ḥāriç mebhās söz
söleyüp nice vakıt va‘az itdi haşm nā-ma‘lūm 10- ḥod kendü makşūdin ḥāsil eyledi
ammā mevlānā itdiği ḥaṭā vāķif olunca 11- yine kendü işi başına vardı varmasa ḥaṭā iki
olurdu pāk yok ‘ayıbsız 12- tañrıdur bu maṭla‘ anuñdur ... 13- **mevlānā mu‘in-i va‘iz**
mevlānā ḥāci ferhinūn oğludur müridleri çok minber 14- üstünde dīvāne gibi ellerini
atmak ve tahta tepmek çokdur kendüyi mu‘in-i dīvāne ile 15- ta‘bir ider ve çok bülend
ve pest sözler söyleşer çün cünunu mu‘terif oldı

54B

1-her ne söylese ve şı^c irde vezin ve kāfiye ve redife muğayyed olmasa mu^c āf olabilir 2- bir def^c a ḥażret-i emiru'l mu^c mīnīn ve imāmū'l müttakın 'alī bin ebu ṭālibüñ imānı 3- taqlīdi gibidür dirken ol ḥażretüñ ruhunda ḡarīb siyāset şikenceler 4-gördü hemānaki tevbe eyledi kurtuldu ağası mevlānā nīzamları dānişmend 5- muttaķı dervīş anı disे olur ki iki def^c a şeħirin kažasın teklif ile 6- aña virdiler ikisinde daħħi kendüyi 'azl eyledi aħidur ki bu def^c a ķabul idüp 7- azl olmaya dirler ki söyler imiš ... 8- ... her taħdir ile şeħirde muğarrer vā^c az bu gün 9-mevlānā mu^c indür şeħir mescid cāmi^c nde cuma^c günü ve 'iyd-gāħda iki bayram günü 10- va^c zı ol söyler bu maṭla^c anuñdur ki ... 11- ... **mir hānd** mir hānd şāh oğludur ki 12- belħ kubbetü'l-islāmīnuñ müte^c ayyin dānişmendi ve büzürgi idi kendü yigitlükde 13- 'ulumī tekmil eyledi ve hālā kiber-i sin ve 'uluvv-i neseb ve keşret-i haseb ki cümle mūcib-i 14- 'ucb ve enāniyyetdürler ol mikdār bī- ta^c ayyün ve fānī meşreb ve hoş aħlāk 15- kimsedür andan geçmez inşā ve tāriħ fenninde bī-nażīrdür bu faķir iltimāsiyla āferīnişden

55A

1- bu güne gelince tāriħi cāmi^c yazmışdur ki nuşfina yetişmişdur inşā'llāh 2- itmām ola ki tevāriħ arasında andan müfidce tāriħ bulunmamak gerekdir 3-**mir** ve şı^c at meşreb ile 'adem-i ta^c ayyün cihetinden gāhi birer ķadeħ içüb def^c-i melālet 4- ya keşret-i neşat içün nerd oynamaga daħħi tenezzül ider ve müsennaħlik ve şuretlik 5- 'alemin çok ta^c rif iderler mir hüsrevüñ deryā-yi ebrāri tetebbu^c nda bu beyti gāyet 6- güzel vākī^c olmuşdur ... 7- ... **hamidü'd-dīn** ḥażret-i mevlānā 8- muħammed tebādegānī ķuddise sırrihunuñ halefiðür insāniyyeti zāti dervīş-veşlik ḥayli 9- vākī^c ve ḥayası müfriż ve ta^c żim ve tevāżu^c bī-ħad düşmüsdür büzürg-var atasunuñ 10-ħān-ķahinda dervīşler muğaddem ki destür ile cümle anuñ tekkesinde müctemi^c dürler 11- ve 'uzlet ve halvet ve semā^c ve şāfā mevcuddur mevlānā zāhir 'ulūm-ı tekmiliden 12- henüz fariġ olmamışdur egerçi iħtiyāċi daħħi yokdur ammā vech-i ekmel ile tekmil 13- itmemişdur ṭab^c 1 begāyet güzel vākī^c olmuşdur bażiñnuñ gāyet şafliğinden nice 14- yıldur ki mevlānā muħammed 'arab

fırıbı bilüp anı dervişlik tariğında rasih belki muhlis 15- belki müselmān ḥayāl ider ammā olabilür ki kendü ḥalinüñ setr ü kitmāniçün melāmet tariğında

55B

1- bu işi ihtiyyār itmiş ola bu maṭla‘ anuñdur ... 2- ... **mevlānā kemāl** mīr refī‘ üddin hüseyine 3-ḥaherzāde olur ḥorāsānda ‘ulūm taḥṣili idüb ‘ıraka düşdi sultān 4- ya‘kūb güzel i‘zāz ve ihtiyyāt idüp biyābān-ı suyurgal virdi ki her yıl 5- yüz biñ altuna yakın varur idi her yıl yüz biñ altuna yakın ǵanimetden 6- etegini himmetle silküp yine ḥorāsāna gelüp dervişlik ihtiyyār eyledi ve ḥažret-i 7- erşad cāmi‘ nūren hizmetinde maṭbu‘ ve maḳbuldür ve taşavvuf ‘ilminde ṭab‘ı begāyet 8- kābil ve anlaruñ iştīlahātına şāhib-i vuķūf ve ḥažret-i ḥāce ‘abdullah 9- enşāri ķuddise sırrihunuñ menāzil-i sā’irini yazmışdur ve anı ol mübārek 10- menzilde şeyh iterken bünyād itmişdur ve kitābunuñ huṭbesine bu āyet ile ki 11- ... ve yine elinde 12- resā’ili var ki anları müṭāla‘a iden ādem mīrūñ feżā’il ve kemālātin fehm ider 13- mīr ḥoş şekil ve ḥoş ḥuy ve ḥoş muḥāvere kişidür cümle hünerler ile ārāste 14- aybı bundan ǵayrı yokdur ki derviş-veş ve şufī ādem kendüyi şeyhlik 15- ismiyle mevsūm eylemişdur olabilür ki bu dağı aḥvālinüñ setr-ü kitmān içün

56A

1- melāmeti ihtiyyār itmiş ola bu maṭla‘ anuñdur ... 2- ... **seyid iftiḥār**⁴³ güzel ṭab‘ lu güzel 3- ṭavırlu yigittür mevlānā niżāmeddin ḫażā mesnedinde mütemekkin iken mahkemesi 4- ve dārū'l ḫażasında sicillāt aña ışmarlanmışdı ‘arabiyyet ve fiķhi ta‘rif 5- idecek kadar var dirler elinde bir taşnifi var ki tamām olsa ma‘lūm olur ki 6- ne miğdār şalāhiyyeti var az işinde ‘ayb bulunsa olur ḥabişler dir imişler ki 7- destārin bir nev‘ dānişmenddāne şarınca çok zahmet çeker il dilinden kurtulmuş 8- kimse yokdur ve pāy- vi ḥiṣār ḥavżı itmāmına bu tārihi güzel söylemişdir 9- ... 10- ... 11- **muḥammed bedaḥṣī** kunduzuñ işkemiş atlı zümresindendür ol ḥālide taḥṣil 12- içün andan çı kup semerkanda gitdi ve her bir nice vaqt anda ders okuyup heriye geldi 13-taḥṣil işini tekmīl ider

⁴³ Seyid İftihār adı altında Mīr İhtiyyāru’d-dīn anlatılmıştır.

vakınde gāyet hoş ṭab^clığı ve müşāhibler hātırı cihetinden levendliklere düṣdi ve rindlik tariķında ol mertebeye yetişdürüd ki mest yā maḥmūr bāş aċık yalñ ayaç köy ve kūce ve pazarda gezer idi yine

56B

1- hādi-i tevfik tevbe naṣib idüp anı düz yola götürdü hālā ṭab^c ehli 2- beyninde andan sāmānluca ādem yoķdur pādišāh ve gedāya maḳbūl ve mülāyim 3- ve mu^cammā fenninde risāle söylemişdür ki ḥalķda meşhur ve şayi^cdür ammā muhāveratda 4- gāhi söze bi^c-te^cemmül cevāb virdigiçün ġalaṭ düşerse hīç bırakmaz 5- mu^cammādan başka daḥi niżamları var bu maṭla^c anuñdur ... 6- ... mīr hüseyin mu^cammāyi nişāburdandur 7- şehirde taħsil eyledi ol ķadar ħamīde aħlāk ve pesendiġe eṭvāri var ki 8- şerħden ķalem dili ķāṣr ve ķalemzen ili ‘āciz ve velāyet āṣāri hālinde 9- peydā ve fenā nūmū-dāri zātindan hüveydādur mīr hizmetlerinde bir ṭifl ta^climin 10- iltimās itmişdü şākirdi tuffūliyyet muķteżāsinca okumağda kāhillik 11- itmiş ola bir ‘azize iltimas eylemişdür ki şākirdiniñ babasına söylesün ki 12-oğluna mülāyemet ile naṣihat eylesün ammā olkadar olmasunki ṭifl 13- mīr tarafından olduğunu bilüp nā-gāh göñlü mīrden incinsün böyle 14- tariķi çoķdur ve mu^cammā fenninüñ leṭafet ve nāzükligini ol yere yetişdürüd ki 15- andan geçmek mümkün degül bu yoli hükm ķılsa olur ki bend eyledi nāṣir ismine bu mu^cammā anuñdur ki

57A

1- ... 2- seyid ca^cfer seyid muhammed nūr bahsuñ oğlidur ağası evlād-1 kāsimdan 3- çok hoşcadur ħorāsāna geldi pādišāh i^czāz ve ikrām itdikden şoñra 4- yılda beş biñ altın ma^cāş ve ikiyüz ħār vār żahire muķarrer eyledi ma^chezā 5- bir ķuri başı mücerret kimse idi azdur diyü taħkir idüp ‘arabistana gitdi hoş 6- ṭab^c ve güzel yigittür velākin babası mehdīlik da^cvā itdiginden ne belālar 7- başına geldi ve hālā kırk yıldan ziyādedür ki olmuşdur ‘akidesi henüz 8- budur ki babası ya mehdī ya da olacakdur bu maṭla^c anuñdur ... 9- ... seyid ġiġaṣu^cd-dīn meşhedin sādāti 10- belki nuqbāsındandur ehl ve mülāyim adamdur mizāḥ ve müṭāyebe mizācına ġālibdür 11- suhū ṭab^clkdan feylesūf-

veşlik ve ‘ulüvv-i nesebden tezvîr ve büzürg 12-menişlikde bî-ihtiyâr düşmüştür çün
mîrin hümâyun beşerelerinde 13- şufret gâlibdür seyyid şîr’ga dahı dirler ba‘zı
meymûne dahı teşbîh iderler 14- fakîr hîod bu nev‘ küstahlık idemem ammâ mîrûn
merkebin ol kelbe beñzedürüm ki 15- aña bir meymûnu beñzedürler mîre egerçi nâ-hoş
gelür ammâ hezl ile geçirür bu maṭla‘ anuñdur

57B

1-... 2- seyid hüseyin bâverdi taħṣiliçün vilâyetinden şehrle gelir ol esnâda 3- hažret-i
küçük mîrzâ mülâzemetinde ka‘be seferine gidüp ‘ıraqdan ayrılup 4- kâldı rum ve müşir
ħaleb belki ol etrâfin çokça memâlige müsâferet 5- idüp altı yedi yıl ƙalup ‘arâbî
lisâni ögrendi ve müteberrik ħezârât 6- belki mekke ve medineye müşerref olup çok
‘azizler şohbetin bulup ħorâsanâ 7- geldi bâverdde ‘akıl ve ṭab‘ ƙilletiyle maṭ‘un idi
geldikde evvelkini tamâm idüp 8-geldi ki hič kimseye maħall ü ṭa‘n ve teşni‘ ƙalmadı
bir maddede ‘akıl ve ṭab‘ 9- ne miķdâr idügüni şâbit eylemişdür ve ol beyt budur ki ...
10- ... ṭab‘ neticesi bu oldu ki böyle beyt söyledi 11- ehl-i vuķûf bu beytüñ ma‘ nisi yok
ve nâ-mevzundur didükde deguldür deyü bahs 12- eyledi ve ‘akıl neticesi bu ki ħorâsan
ehlini techîl idüp bu beyti güzel yazup 13- ‘ıraqa ya‘ kûb mîrzâ ordusuna gönderdi ve
mîrin böyle işleri lâ 14- yu‘ ad ve lâ-yuħšâdur ammâ çün ƙâbildür ƙorkulmaz ümîd var
ki iślâħ pezîr ola 15- şeyhzâde purâni şeyħ ebu sa‘ id purâniñün ħalefidür iki tarafdan

58A

1- velâyet anuñ mevrûsîdur kendü zâtından dahı kabuliyet çokdur az fırsatda 2- hūtūtı ol
kadar yazdı ki ol fenn üstâdları otuz yılda ancak yazamazlar 3- ve hâlâ taħsile
meşgûldür ve dirler ki rûşd ve āşârı żâhirdür ve bu rubâ‘i anuñdur ki 4- ... 5- ... 6-
mevlânâ şâfi mevlânâ hüseyin vâ‘izüñ ogludur begâyet dervîş-veş 7- ve fâni sıfat ve
derdmend-şîve yigittür herîdendür semerkanda hažret-i hâce ‘abdullah 8- rahmet allâh
şohbetiyle müşerref olmak içün gitdi ve öyle dirler ki anda kabul 9- şerefin bulub irşâd
ve telkin sa‘ adetiyle ser-efrâz olub yine ħorâsanâ 10- geldi ṭab‘ı hoş vâkî‘ olmuşdur bu
maṭla‘ anuñdur ... 11- ... **mevlânâ şihâb** müdevvin lâkabıyla meşhurdur 12- ani

‘acāyibü’l-mahluḳat dise olur bu ḥalle kelām[ullāh] āyātın defa‘ten bulmak 13- için tedvīn eylemişdür ki ‘ulemā ve kurrā ta‘accüb ve ḥayret yüzünden taḥsin iderler 14- bundan başka daḥı şalāhiyetlü ādemdir bir nev‘ ḫadimāne şī‘ir daḥı söyler ammā 15- yakındır ki ādemilik şüretinden mütaḥalli‘ olub ḡayr cān-aver şüretine mesh ola

58B

1- olğadar ki insāniyyet sıretinden siba‘ ve bahayim sıretine mübeddel olmuşdur 2- bu da‘vi iṣbātına bu müşra‘ ki maṛlub-u müstevi‘ şan‘atında söylemişdir ki 3- delīl kāfidür maklūb... 4- ... ma‘hezā aña şehr 5- şeyhü’l-islāmında ‘aceb ẓulm geçdi ki hiç kimse ‘özrüne yetişemedi 6- ḥafız celāl ḥalāsiye ḥānkāhunuñ şeyhi ve ḳudsiye mescid 7- cāmi‘ nūn ḥāfiẓ ve imāmı güzel mihrāb-ḥān ḥāfizdur şī‘r ve mu‘ammā söyler 8- ḥattı güzel yazar bunca şalāhiyeti cümle kesb eyleüp ḥalāsiye medresesine 9- geldikde nāmevzunlar atar idi şimdı bir arada yañılıp yine ol ṭariķa sülük 10- eylese ‘aceb degül ki hem şeyh ve hem ḥāfiẓ ve hem imām bu maṭla‘ anuñdur 11- ... 12- mevlānā nāmī sebzvarlıdur inşā ile nāme ḥattı yazmağa meşhur 13- ammā inşāda hiç münṣī ani begenmez be-taḥṣis mevlānā ‘abdu’l-vāsi‘ 14- ve nāme ḥattında hiç ḥoş-nūvīs ani pesend eylemez ḥuṣūşā şeyh ‘abdullah 15- divāne ḥāce dihdār ki ḥażret-i pādişāh meclisinde nedimlik yüzünden çok

59A

1- ḥalkı taklīd ve teşbīh ider ve müstahsen düşer mevlānānuñ tekellümünde bir ḥāl var ki 2- ani aña teşbīh eylemişdir ki şābūn çeyneyüp ağızından köpük ẓāhir olur 3- tekellümün daḥı taklīd ider ki ehl-i idrāk taḥsin iderler bu maṭla‘ anuñdur 4- ... 5- ve ba‘zi ẓürefā dirler ki bu maṭla‘ı ḥāce dihdār için söylemişdir ki ḥayli münāsebeti var 6- ve ıraq daḥı degül ki çin söylermiş olalar ‘abdu’l-vāsi‘ inşā fenninde 7- māhir begāyet sebük ruh adamdur ol ḡāyete dek ki ḥiffet ve teħettüke 8- baş çeker ẓürefā anuñla çok muṭāyebe iderler ol mertebe iżtirāblar ider ki 9-yine mucib-i hezl olur sefāhat itse ḥalkdan ḫurtulmaz aña bu manṣib 10- ḥāce mecdü’ddīn muḥammed devletinden erişdi dirler ki anuñ çün beş yüz beytden 11- ziyāde hicvi var ve sāir ḥalk için biñden ziyāde ve bu

maṭla‘ anuñdur 12- ... **sultān muḥammed** şārehtendür şehirde neşv ü nemā bulup hoş şohbet ve hoş muḥāvere yigid şohbeti mucib-i başt ve tekellümü mucib-i neşātdur nāme ḥaṭṭını daḥı 15- şīrīn yazar başınıñ tügi biraz şey azraḳ olduğuçün muḳaddem mütereddid

59B

1- ve müteğayyir olur idi ammā şimdi vüsa‘t meşrebi ol yere yetişdürümiş ki meclisde baş açık oturur ve bir ser-i mūyi yokdur ṭab‘ı güzeldür bu maṭla‘ anuñdur ki 3- ... 4- **mevlānā muḥammed māmenī**⁴⁴ ehl kimsedür ṭibb ‘ilminde vuḳūf var naẓīmlardan mu‘ ammā 5-fennine çokça şurū‘ı var bu fenn üstâdları ittifâk ile mu‘ ammā ta‘rifin 6- böyle eylemişlerdür ki mevzūn kelāmdur işāret ve i‘mā ile andan isim 7-ḥāṣil olur ve ol dimekdedür ki mevzūn kelām ḳaydı ta‘rifinde ḥācet 8- degül işāret ile i‘mā alıvirir miṣāl bunu der ki birinüñ ismi şadrdur 9-biri şorsa ki ismüñ nedür ol kimse elini gögsüne ḳoysa delâlet ider ki 10- adı şadr ola ve biri bir yirde bir maḥzen defin eyleyüp üstünde bir zengī baş 11-aşaşa ḳoysa dakik ṭab‘ negūn zengden kenz olduğunu taḥķik ider 12- hīç birinde ne kelāmuñ daḥli var ne naẓmuñ ammā fenn dānâları bu miṣillü sırrı 13- ḥayālāta ḥaml eylediler rūh ismine bu mu‘ ammā anuñdur ... 14- ... **mevlānā nur** sâde ve abdāl-veş 15- ādemdür bir meclisde aña denildi ki ḥükemā ḥissi şāmeyi dimāguñ yuḳarusunda

60A

1- ta‘yīn eylemişlerdür pes bu i‘tibārla meşmūmātı iki ḳaş arasına ḳoyup ḳoḳulansa 2- gerek ki ḳoḳutmamacı ma‘lūm ola ol bu sözi ma‘kul şanup güzel 3- ḳoḳulu eşayı iki ḳaşı arasına ḳoyup nefesini yuḳarу çeker idi ammā ḥāli 4- az ṭab‘ degül ve bu maṭla‘ anuñdur ... 5- ... **mevlānā şir ‘alī** ‘alemüñ meşāhirindendür 6- kendü zamānunda nesh- ta‘lik ḥaṭṭını olḳadar yazar ki hīç kimse taḳlīd idemedi 7- belki müşkil ki hīç taḳlīd itmek ola ṭab‘ı taşavvuf ve mu‘ ammā vesā‘ir fażliyatda 8- güzeldür ḥālā bir müddetdür ki inzivā ihtiyār idüp kendü nā-muradlılığıyla 9- meşgūl ve ḥalk ile iḥtilāṭı yokdur ki tañrı

⁴⁴ Mevlānā Muḥammed Māmenī adı altında Mevlānā Muḥammed Nāyini anlatılmıştır.

bu devleti aña erzānı 10- tutsun ve herkese dahı ki faķır devletine ṭālibdür melengū ismine bu mu^cammā 11- anuñdur ... 12-**mevlānā sultān** ‘ali meşhedlidür bugün ḥorāsānda ve ‘ālemüñ 13- ekser bilādında nesh-ta^c lik ḥaṭṭında ḳibletü'l-küttābdur ve kitābet mülkünüñ 14-ḳalemrevī aña müsellemidür olğadar ḥamide-i ahlāk ve güzide-i eṭvār ile 15-ārāste ve pīrāstedür ki şerhinde ḫalem dili ‘ācizdür ve hüsn-i ḥulkda nazīri

60B

1- yokdur ṭab^cı dahı güzel vāķī^c olmuşdur bu maṭla^c anuñdur ... 2- ... 3- ammā çün meşhedlidür ol elfaζa taġyir virememişdür velākin çok 4- muķābelesinde az ‘ayb bulunmaz **sultān** ‘ali kāyını dervīş yigittür ḥaẓret-i 5- maḥdūmī nūren mülāzemeti şerefi aña el virüb anlaruñ muşannefâtundan 6- ġayırsını az kitābet ider ve niçe yıl mekkede mücāvir idi ṭab^cı 7- ve şalāhiyyeti çokdur ammā bir gün kitābet buyrulup ücret ta^c yin 8- kılindukda mübālaǵayı ol maḥala yetişdürüd ki her yazım bedahşānda 9- bir memleketi deger idi bu ma^cnādan ıraq degül zirā ol sözler ki 10- yazar dahı ziyādece memleketi ‘ıraqı dahı deger bu maṭla^c anuñdur 11- ... 12-**ṣufī pir siṣad sāle** dervīş hüseyin nebīresi ve mevlānā muhammed çāhūnuñ 13- oğludur şuflığa ṭabābeti żam eylemişdür ki güyā maraż riyāżati geçen sāliklere 14- mütū ḫable en temütū irşādın ider bu rubā^cı anuñdur ki 15- ...

61A

1-... 2- şufinüñ mizācunuñ tīzlik ve nāzikliginde bu ġāyete dek dirler ki 3- bir yigite ki ta^c alluķ lafin urur imiş ammā yigit rāyi üzre gitmez ise 4- sefihāne elfaζila fahş söyler imiş ve ṭayaklämaķ dahı ider imiş 5- el-‘uhdetu‘ ali alerrāvī **mevlānā vaşlı** mevlānā ḥāce kelān 6- ḫādīnuñ oğlidur babasını heri ehl-i ittifāk ile ‘akıl-u rāye 7- müsellem ṭutarlar idi kendü ḥayli şalāhiyetlü yigittür kebīr ve sağīr 8- satrancı eyü oynar güzel şohbetlü ḥoş ṭab^c ve selīm nefis ādemidür bu maṭla^cı 9- güzel söylemişdür ki ... 10- ... **ġiyāseddin muhammed** ṭālib-i ‘ilim ve ḥoş 11- ṭab^c yigit ve ḥālā ṭabābete meşgūl ve şohreti ṭabābette sā’ırlerden ziyādece 12- ve belki resā’il taşnif itmekde ve nazımlarda ḥaẓret-i

şeyhüñ mahzenü'l-esrârını 13- tetebbu^c itmekdedür rengin ve hemvâr söyler bu maṭla^c anuñdur ... 14- ... 15-**seyhzâde enşâri** şeyh^c abdullah divânenüñ oğlu ve küçük yaşında

61B

1-tâhiṣile güzel meşgûldür ve mu^cammâ fenninde çok mülâyemet andan zâhir olur 2- hem söyler hem açar ki ehlinüñ kibârına mahâl-i ta^caccübdür mu^cammâ ismine bu mu^cammâ anuñdur 3- ... 4- ... olkadar zâhir olur ki vâlidesi daḥı 5- hoş ṭab^c dur ve bî-dili taħalluš ider ve güyā ki bu maṭla^c anuñdur 6- ... 7- ve **şeyh 'abdullah** daḥı egerçi mecnûn şî^cär kimse idi ammâ çün selîm 8- fiṭratı var gâh gâh dilinden nazımlar geçer bu maṭla^c ol cümledendür ki 9- ... 10- denilse olur ki anuñ evinde zen ve merdi^c hoş ṭab^c durlar 11- **hâce mahmud** sebzvarlıdur baba^c ali hoş merdânuñ eyü ve fenâda söz 12- söylese olmaz ki begâyet meşhurdur ammâ ki ceddi dervîş âdem idi hânkah 13- ve müridleri var idi kendü şalâhiyetlü yigid hûtuň güzel yazar nazmı daḥı güzeldür 14- bu yakında derci yazar idi altı aşıl kalemi tertib ile şebt itmiş idi ve dercüñ 15-ahirinde hayli beyt meşnevî hem haṭlar ta^crifinde nazm eylemiş idi ve şoñraki beytinde târiḥ

62A

1- daḥı derc itmiş idi ol târiḥ budur ki ... 2- ... **hâce bû sa^cid** mehneden hażret-i sultân 3- tariķat şeyh ebu sa^cid ebu'l ḥayr ķuddise sırrihu evlâdından hâce mü'eyyed-i 4-divâne oğlu nâ-murad kimsedür kendü şî^crin okuyup kendü müteeşşir olup 5- diñleyiciler sükütitmeyince söylemezler bu maṭla^c anuñdur ... 6- ... **mevlânâ hâci** meşhedde imâm^c ali musa er-riżâ 7- 'aliyhü't-tâhiyyetü ve's-şenâ ravzasında imâm ve mu^carrif ve gevher şâd bigim 8- câmi^cnde haṭibdür fâzıl ve sünni mezhebdür^c aklı u ma^câşı ol mertebedür ki 9-bu tesenniyle ol ravza rüesâsı sâdât ile görüşür bu cihetden 10- anı nifâka ba^czı hûrûca nisbet virirler güzel ṭab^cı var bu maṭla^c anuñdur 11- ... 12-üstâd **kul muhammed** subrugândandur küçük yaşında kemân çalar idi 13- ol fennde ķâbiliyet âşârı andan çok zâhir olup terbiyetine meşgûl olunsa 14- ḥâlâ ol fenn üstâdları müte^caddid anuñ müşannefâtında yâd tutup şâkirdligiyle 15- ba^czı mübâhidürler tâlib^c ilimlige daḥı meşgûldür sâ'ir fezâ'ili daḥı var

62B

1- ma^crifet-i takv̄im ve na^ckaşılık ve h̄at̄t gibi ammā ‘ud ve kemān ve ķobuz ‘aşrında kimse anuñ gibi çalamaz mu^cammā ķavā‘ idini güzel bilür nūr ismine bu mu^cammā anuñdur 3- ... şerbeti 4-fak̄ırūn yanumdadur tārih inşāda şāhib-i vuķūf şī‘r ve mu^cammādan h̄aberdār 5- na^ckaşılık bilür bir taşnifi h̄älā elindedür bitise çok fevā‘id h̄alqa mutaşavverdür 6- ebnā‘i cinsinde öyle şalāhiyetlü adam azdur fūnūn kesbinde ol mertebede 7- māhirdür ki küçük yaşında ihtiyarlık kesb eylemişdir bu maṭla^c anuñdur 8- ... 9- mevlānā ‘abdu'l-rezzāk ṭālib-i ‘ilm kimse ammā belāheti gālibdür gevher şāh bigim 10- medresesinüñ ṭalebesi berātlarını taħrirde te‘hīr itdigiçün vazifelerini 11- cem^ca me^c murdan faķire şikāyete geldiler ve bu maddeyi mevlānā taķir eylemesi çün 12- ittifāk itmişler faķir cemā‘at-ı keşire gördüm ise sözlerin şordum 13- anuñ taķirine h̄avāle eylediler andan şorulduķda bu ‘ibāret ile tekellüm 14- eyledi ki beratgını nū-seyd renginüñ h̄umreti olduğuçün müştāyibleri sūrh 15- eylemişlerdir bu maṭla^c anuñdur ...

63A

1-... hācī dervi^ş ve münķa^t ve hāzret-i 2- maħdūmī nūren mülāzim ve mušāhibidür defa^c atle ka^c beye gitmişdir ol 3- hāzretüñ anuñla h̄uşuşiyeti olķadar ki az kimse ile ola gāhi 4-nażm söyle bu maṭla^c anuñdur ... 5- mevlānā cemāleddin hāzret-i maħdūmī nūren anuñ akrabāsından ve ṭālib-i 6- ‘ilm olmuşdur egerçi levendligi var idi ol hāzretüñ şehr içinde iki medrese 7- sinde müderrisdür bu maṭla^c anuñdur ... 8- ... hāce ebu naşr hāce mü^ceyyed meħne 9- aleyhi'r-raħme oğludur meħne şeyħzādelerinüñ nā-hem-vār ma^cāşı çokdur olķadar ki 10-her ķaçan birbirleriyle nizā‘ eyleseler iki cānibden şufūf bağlayup ok ve kılıç 11-ve nīze ile cenc iderler ammā h̄älā ba^c ži didiler ki hāce ebu naşṣir h̄ayli 12- şalāha girmışdır inşā'l'lāh rast ola bu maṭla^c anuñdur ... 13- ... 14-hāce hüseyin bāverd vilāyetinden hāce ebu naşṣir meħnenüñ 15- hāherzādesidür pederi hāce ķanber h̄orāsānuñ müte^c ayyinlerinden ve kendü mucid-i şulb

63B

1- ve yek-rûy âdem idi yıllar şadâret-i ‘âlî manşibında mütemekkin idi ve pâdişâhuñ ‘inâyeti 2- aña a‘lâ derecede ve ol bu ‘inâyete olkadar müstazhir ki ba‘zı mahâlde pâdişâh 3- maşlahatiçün tañrılıkdan dahı tecâvüz iderdi ola ‘âkıbet pâdişâhuñ 4- mübârek haâtrına fenâ gösterdiler ki anuñ ‘ilâci kimsenüñ elinden gelmek 5- imkâni yokdur meger tañrı pâdişâhuñ mübârek hâtrına biraķa inşâ'a'llâh 6- ta‘âlâ hâcenüñ güzel tab‘ı var bu beyt anuñ ebyâtındandur ki 7- ... 8- **hâce ebu tâhir hâce** ‘abdullah mehne ‘aleyhi'r-rahme oğludur 9- hayli laťif tab‘ı var bu matla‘ anuñdur ki ... 10- ... **kuťbeddin muhammed** һâzret-i şeyhü'l-islâm-zende 11- fîl ahmed câmiî կuddise sırrihunuñ evlâdındandur feriște-veş ve melek şîve âdemdir 12- çün hâce ahmed câmiî կuşı asrâb şalur bunlar dahı taklîd idüp şala 13- çok vakitde ulâğıları yoğımış begâyet biyig kimse bir kollarına 14- kendüyi kâldurup կuşu şalar imişler bu matla‘ anuñdur ... 15-...

64A

1- **mevlânâ muhammed** lâubâlî ve levend şîve ve ebter-veş âdem idi 2- hâdi-i tevfîk aña reh- nümâlik idüp anı һâzret-i mevlânâ muhammed tebâdegâni 3- rahimahu'llâh hizmetine götürdü ol büzung-vâruñ elinde tevbe idüb 4- şufiye âdâb-ı tarîkîna meşgûl oldu ve erba‘in çıktı dirler ki 5- güşâyışler buldu ve piyâde şâ'imi' d-dehr hac seferin idüb ol devletle 6- müşerref oldu hâlâ genc ü ‘uzletden ‘ibâdete meşgûldür ve bu rubâ‘ı anuñdur ki 7- ... 8- ... 9- **hâce kemâleddin hüseyin** hâce nizâmü'l-mülküñ oğludur pederinüñ 10- ta‘ayyün ve istihâri muâkadem ki niżâmü'l-mülkden artuk olmasa eksik dahı degül 11- i‘tibâr yüzünden anuñla denk olur idi ammâ manşib yüzünden artdı 12- anuñ çünki ol vezir idi bu vezâret manşibini tâyy eyledi ve hâlâ eşraf-ı ‘âlî 13- mertebesinde mütemekkindür kendü mülâyim yigitdir nâme hâttında güzel yazar ve dirler ki 14- musikîde dahı dahli var ba‘zı naâkâşları aña nisbet iderler güzel tab‘ı var bu matla‘ anuñdur 15-...

64B

1- **hāce 'abdullah şadr** hāce muhammed murvārid oğludur ki bir müddet vezāret dīvānında 2-mühür basar idi kendü ihtiyyarıyla isti'fā idüp 'āfiyet genci ihtiyyār eyledi 3- bu tā'ifenüñ aña müyesser olan gibi az kimseye olmuş ola kendü küçük yaşında 4- 'ulūm kesb eyledi ve edvār ve musikī ilminde ve hūtuṭ fenninde bī-nazir oldu ve ḥanunu 5- anuñ gibi çalmış adam olduğu ma'lūm degül ve pādişāh hizmetinde 'ālī mansıbla 6- ser-efrāz oldu ol cümleden biri şadāretdür ve inşa fennini kemāle yetişdürüd 7- ve kendü güzel muḥāverelü güzel ḥulklu güzel şohbetlü yigittür biraz ḡaflet 8- ve bī-pervālığından başka 'aybı yokdur çün yigittür ümidi var bu maṭla' anuñdur 9- ... 10- ve dāvūd ismine bu mu'ammā dahı anuñdur ... 11- ... **mevlānā faṣih** mevlānā niżāmü'd-dīn 12- herevi ahfādındandur ki anlara niżāmiler dirler ḥorāsānda bundan şerīf-rek 13- neseb yokdur yigirmi yaşına yakına dek 'ulūm-ı teknil eyledi ḥalā otuz yıla 14- yakındır ki ifadeye meşguldür 'ulūm-ı zāhirīden hiç birisi yok ki ders 15- söylemedi ve her 'ilm ile sözler ekser ne ḥavāşı ve rnūfiḍ müşannefati var ki

65A

1- 'ulemā andan behremenddürler bunca pür-kārlık ve renginlik ile bezli dahı 2- var ki bu 'ulūma münāfidür çok ḥamīde ahlak ve pesendīde evşāfla 3- muttaşifdur bu derece kemāl ile bu faķırüñ muşāhabetine tenezzül idüp 4- sefer ve ḥazarda ekser evkāt kendü şerīf meclisiyle müşerref ider bunca 5- fikir oluna bu nice rüzgār negūhīde etvār musāhibiliğden gayrı 'ayb 6- anda bulunsa olmaz ammā 'aybsız tañridur ḡarīb ismine bu mu'ammā anuñdur 7- ... 8-BEŞİNCİ MECLİS ḥorāsānuñ ve ba'zı yerüñ mirzādeleri vesā'ir ādemileri 9- zikrindedür ki ṭab' selāseti ve zihin istikāmeti anlara bā'ış-i nazm olur 10- ammā müdāvemet itmezler ol cümleden Emīr Devlet Şāh firūz şāh bigüñ miknet 11- ve 'azameti ḥod ehl-i 'ālem 'indinde güneşden rūşendür ta'rife ḥac̄et degül 12- emīr 'alā'u'd-devle dahı ehl ādem idi ammā dimāğı ḥiffet peydā idüp 13- zāi' oldı velākin emīr devlet şāh hoş ṭab' derviṣ-veş çok şalāhiyetlü 14-yigittür ābā veecdādi

tarıkından ki emāret ve zāhir ‘azamet ve tecemmülü olduğundan 15-geçüp kūşe ihtiyyār idüp faķīr ve dih-ķanat ile ḫana‘at eyledi ve fezā’ıl

65B

1- ve kemālāt iktisābıyla ‘ömür geçirdi işbu maζmundaki bu muļtaşar yazılmakda 2- dur mecmā‘u’ş-şu‘arā taşnīf eylemişdür ki her kimse anı muṭāla‘a eylese 3- muşannefinüñ isti‘dād ve kemālin bilür ammā bu yakında ḥaber geldi ki ‘ālem-i 4- fāniden rīħlet eylemişdür vāķī‘ ise tañrı aña rāhmet eyleye bu maṭla‘ anuñdur 5- ... 6- mīr hüseyin celāyir tufeyli taħalluš ider ‘alī celāyir oğlıdur ki pederi 7- yādigār muhammed mīrzā eşiginde emīrū'l-ümerā ve şāhib-i ihtiyyār idi ammā kendünüñ 8- babasına nisbeti yokdur faķīr śive ve fāni-veş ve bī-tekellüf ve hoş ṭab‘ 9- yigittür nazımda ṭab‘ı mülāyim ve ķaşide üslūbu anuñ ḥakkıdур olķadar ki 10- bu tā’ife dahı müsellem tūtarlar sultān-ı şāhibkīrān ismine ġarrā ķaşayidi 11- var ol ḥažret dahı aña güzel terbiyetler eyledi olķadar ki vilāyet 12- birdi ve ķūş dīvānuñda mūhür başdı ve pervāneci oldu taķarrüb ve niyābete 13- dahı dahli var idi felegüñ ki fażl ehline ḥasedi vardur bir takşīr ile dergāh-ı 14- felek iştibāhden irak etmişdür anuñ ḥod bu kederden gündüz ķarārı 15- gice uyķusı yokdur ümiddür ki pādişāhāne luť ve kerem anuñ dest-giri ola

66A

1- inşā‘a’llāh bu maṭla‘ anuñ ķaşayidindendür ki ... 2- ... 3- ümīd ol ki bu maṭla‘ münāsib-i hāli ola bu ġazel maṭla‘ı dahı anuñdur ... 4- ... 5- ‘aybı müfriṭ levendlik ve cünündan ġayıri yokdur mīr haydar şabūhi taħalluš ider 6- ammā babadan bu dergāhuñ emek-dār belki ṭoġmasıdур bu faķīre şiddet ķarābetden 7- ferzendlik nisbeti var tūfuliyyetden şebāb eyyāmina dek ‘ulūm iktisābı eyledi 8- ve ṭab‘ı şī‘r ve mu‘ammā ve sā‘ir fażliyyatda mülāyimdür egerçi defa‘ten terk eyledi 9- sipāhilikde eyü şan‘atlar ki olur ok atmaķ kılıç çalmaķda çābuk 10- vesā’ır celādetlerde olķadar ki ‘aşrınuñ erbābı pesend iderler çün cünün 11- neş’esinden bī-beħre degül sūlukiż tarikında çok āfetler oldı ümīd ki 12- ‘ākībeti istikāmet ḫā‘idesinde rāsiħ ola bu maṭla‘ anuñdur 13- ... 14-

‘abdu’l-vahhāb sūhāyī taħalluṣ ider şeyħim bigūn ola şeyħim ta’rifī 15- kendü zikrinde denildi **‘abdü’l-rezzāk** ādeta daħi güyā ki ‘alā’ü’d-devle mīrzā divānında

66B

1- mühür başmışdur kendü daħi sipāhi šive yigittür dirler ki kitāb cem^c eylemişdür ve ismini 2- abdāl-nāme łożomuş faķir görmedim bu ki ṭab^cını ehībbası ta’rif ider aña bu şerefā buyurur 3- bu maṭla^c anuñdur ... 4- ... güyā ki anuñ bir göz ağırdıkda söylemişdür **sultān hüseyin** 5-ħatmī taħalluṣ ider şeyħ behlūlūn oğludur egerçi babası ħālā fakır tarīkīn 6- iħtiyār idüp kūse tutmuşdur ammā sultān-ı şāhib-kırān devletinde 7- ħarezm tahtında hukümet idüp emāret dīvānına mühür başdı ve ağası 8- yıllarca belħ kubbetü'l-islāmında hukümrān idi ve kendü faķir-veş ve nā-murād 9- šive yigittür ṭab^c 1 ħāli ez selāmet degül bu maṭla^c anuñdur ... 10- ... 11- **muhammed şāliħ** ismi münāsebetiyle şāliħ taħalluṣ ider nur sa^c id bigūn oğludur ki 12- çok vakitler cār-cūy nevāħisinden adāk nevāħisine dek emāret 13- eyledi ve sultān ebu sa^c id mīrzā işiginde ulu big ve cuki mīrzā işiginde 14- şāhib iħtiyār ve cūmletü'l-mulk idi ammā begāyet bed f'il ve bed ġul^c ādem idi 15- ...⁴⁵ kendü mülāyim yigittür eṭvārinuñ babası eṭvārinə nisbeti yokdur aña daħi garib bir seħv

67A

1- düşdü ki sultān-ı şāhib-kırān ķulluğundan ġiybet iħtiyār eyledi ba’żi 2- didiler ki bi-ħodluķ ‘āleminde fenā mušāħibler anı yola tutmuşlar ṭab^cında 3-ħayli dikket ve čāşni var ħatħa daħi kābilieti çokdur bu maṭla^c anuñdur 4-... 5- **mīr ‘išķi** cihān mulk bigiñ nebiressidür ki ġāyet ta’ ayyünden güyā 6- ta’rife ħacet degül emīr yādigār big ki żikri yużkaruda geçdi inisinuñ 7-oğludur babası ‘alā’ü'l-mulk daħi ṭab^c dan ħāli degül idi ṭab^c 1 güzeldür bu maṭla^c anuñdur 8- ... 9-**mīr ‘alī dost** refiķi taħalluṣ ider ‘alī bigin nebiressi ve anuñ şāni 10- andan ‘ażiżmce ve şöhreti andan ziyādece ki şerħ itmek ile ani ħalka 11- tanıtmaç ola ismi ki mezkūr oldu eli virür ve aña mu’arref medrese ve gūr-hāne 12- ve ribāṭi besdür kendünuñ ṭab^c 1 mülāyimdir bu maṭla^c anuñdur ... 13- ... 14-

⁴⁵ Burada anlatılan kişinin ismi Çağatay ve Anadolu nüshalarının her ikisinde de yer almamaktadır.

yāmğurçı big sipāhī taħalluš ider mīr velī big oğlıdur 15- mīr velī bigüñ ta‘rifī dahı ol
‘alī bige bigüñ ta‘rifī hükmünde var kendü

67B

1- ṭavrı dahı ammā aşārı olkadar ķalmadı kendü hoş ṭab‘ dur bu maṭla‘ anuñdur 2- ... 3- muḥammed ‘alī celāyir nisārı taħalluš ider ‘alī celāyir oğlu hüseyin ‘alī bigüñ 4- inisidür ikisinüñ ta‘rifī yükāruda geçmişdür ammā kendü ne sipāhilikde 5-babasına beñzer ne sā’ir eṭvārda ağasına nisbeti var ḡarīb ṭavırlu 6- ādemdür çün ḥorasān āhālisinüñ ekseri bilürler yazmak bī-fā’ idedür 7- ammā şī‘r söyler ve bu maṭla‘ güzel vāki‘i olmuñdur ki 8-... 9- mevlānā kevkebī şimdi zāhir olmuñdur şeyh bāyezid yekenüñ nebiresidür 10- faķīr anı görmüşüm ammā şī‘r söyledi ma‘lūm degül idi meşhedde ābā veecdādı 11- gūr-ħānesinde olur andan gelenler bu maṭla‘ı andan nakl eylediler 12- ... 13-ibrahim muḥammed ħalīl muḥammed ħalīlüñ oğludur ve ħalīl big yıllar nimrūz 14- mülkünde ġaznin nevāhisine dek hükümet eyledi ki ba‘żi vakit hiç 15- pādişāha ṭabi‘ dahı degül idi ve bu ibrahimüñ güzel ṭab‘ı var kendü dahı mülāyim tavırlu

68A

1- ‘ilm ve edeb ve hürmetlü yigittür bu maṭla‘ anuñdur ki 2- görüp aqyārnı fi’l-hāl ilig gögsümge urdum imes ta‘zīm üçün hançerleri zaħmin yaħurdum 3-mīr ħabību'l-allah mīr şadruñ oğludur babasınıñ ta‘rifī yükāruda ziķr oldu 4-kendü mülāyim yigittür ‘ud çalmağa dahı ķabiliyeti ve hem ‘iştqi var ümīd olur ki ol fennde 5-güzel ola taħsil dahı itmekdedür bu maṭla‘ anuñdur ki ... 6- ... muḥammed ca‘fer muḥammed ‘alī kökeltaş 7- oğludur ki babası meşhed-i muķaddese-i ravżiye ‘aleyhi’t-tahiyyetü ve’s-selām olur güzel ṭab‘ı var 8-bu maṭla‘ anuñdur ... 9-şākī ca‘fer bahşı oğlıdur küçüklüğünde ķabiliyeti çok hem nazımlara hem sā’ir 10-insāniyyete türkī ve fārisi şī‘rde rüṣdī var idi ve sipāhilik tāriķinde 11- celādeti ol mertebede idi ki ḥorāsanuñ sipāhilerinden müte‘ayyin ve mukarrer kimseler 12- anı imkāni olduğu ķadar ta‘rif iderlerdi erkān-ı devlet nezdinde belki pādişāh 13- hażretinde mültefet ve maķbūl idi hiç aña ma‘lūm

olmadığı aña ne belā urdu ki işbu 14- sıfatlardan bir şey anda կalmadı ve һalк arasında çıktı umiddür ki һaҝ ta`älā 15- idbārin ikbale mübeddel eyleye bu maṭla` anuñdur ...

68B

1-... türkçe mesnev̄ide kiçimlik atlıк ta`rifi demişdür 2- ... 3- ALTINCI MECLİS
horāsandan ġayrı memālik fuḍalā ve şu`arası zikrindeki bu ‘aşırda 4- hālā vardurlar ve
her biri kendü hāline şāhib-i divān ve eş`ārdurlar 5- ol cümleden evvel semerķand
 ehline şurū` olındu **ahmed hācī big 6-** sultān melik kāşgari ki zamānunuñ bī-
 bedellerinden idi anuñ oğlıdur 7- vefāyi taħalluš ider şüreti hoş ve sıreti dilges ahlākī
 hamīde ve etvāri 8- pesendīde yigittür ḥorasānda terbiyet bulup dārū’s-salṭanata heratda
 on yıla 9- yakın oldı ve semerķand maḥfuẓasında bir müddet hākim idi ve bir կarn gibi
 olur ki 10- istiklāl ile emāret ve pādişāha niyābet itmekdedür ki hič kimse 11- andan bir
 nā-mülāyim һareket ki mūcib-i ‘itirāz ola nakl itmedi bunuñla ki 12- bu bigiň
 sipāhīligde celādet ve bahadurlığın her kimse ki aňlar 13- müsellem ṭutar ṭab`ı begāyet
 güzel vakī` olmuşdur nażma çok iltifāt ider 14-bu maṭla` anuñdur ... 15- ... **hāce hīred**
 semerķand tahtınıñ

69A

1- yek kaleme կādısı ve ulug big mīrzā medresesinuñ müderrisidür böyle fazl 2-u kemāl
 ve ‘akl u dāniş һilyesi ile ārastedür ki olğadar meşāgil ve ‘avāriż 3- var iken ǵalebe luṭf
 ṭab`ında nażm ve inşā ve tāriħ ve mu`ammā fūnūnunda daḥi iştigāl 4- gösterir melik
 isminde bu mu`ammā anuñdur ... 5- ... ve baba һudāydād ki dirler abdāldan 6-imiş
 semerķanda fevt oldukça fevtinuñ tāriħini meczūb sālik bulmuşdur 7-ve fakīrūn
 vaƙfiyesinuñ taşhiһin iderken min vākīf-i şīr ‘alī tāriħ bulmuşdur 8-ta`rife һācet degül
 ki bu ikisi anuñ dikkat ṭab`ına iki ‘adil güvāhdur 9- **ebu’l-bereke** her ne ki һāce һurd
 կadı vaşfinda yazılmışdur bunuñ maddesi 10- tamām bir ‘akis vākī`dür çün ḥorasān ve
 semerķandda anı bilmez kimse yokdur 11-қabāḥat-i hālātinı zikr itmekde çok bī-
 hicāblık gerek ve ol müşkil bir nakl ile ki 12- o bābda bir şāhib-i devletde mübārek
 ağzından çıkmışdur iktifā olunur anuñ şerhi 13- bu ki ebu’l-bereke şehr-i sebzde կadı idi

pādişāh ḥażretine anuñ ȝulmünden 14-dād-ḥāh çok geldigi cihetden ma'zūl oldu ve ḥorāsāna geldi bunda dahı ḡarīb 15- şikārlar atdı ki anuñ ḡarābetinüñ tūlı var bunda dahı turamadı yine semerķanda

69B

1-gitdi anda ki erkān-ı devletde ba'żısını buña götürmüştür ki yine ol manşabı aña vireler 2-bir müddet anuñ hevādārları ol manşib şāhihsızdır münāsib adam bulduk deyü 3-bir ta᷑rib-i pādişāh 'arż yetüşdürdiler yine ba'żı nevvāb ol bed ma'āş kimsedür deyü 4- ol sözü redd eylediler pādişāh dimiş ki ol yir bir müddet oldu ki ḳadısisızdur 5- bu kimseye virmek gerek ki her nice bed ma'āş ve bedbaht olsa ol muḳaddemki 6- ḳadıdan dahı ḥoşça olması vardur anuñ nażmından ḥaṭırda yoğ idi ammā bu beyti 7-zurefā anuñcūn söylemişlerdir ki ... 8-ḥāce hāvend ḥāce fażlullah ebu'l leysī raḥimullahuñ oğlu dānişmend ve ḥoş 9-ṭab' yigittür ṭab'ı dahı nażm tarafına mā'ildür işitmiş ki ebu'l-bereke heriye geldikde 10-pīr sīşadsāle mīrzānuñ şeyhi derviṣ hüseyin ile anuñ arasında bürüdet 11- vākī' olmuşdur ebu'l-bereke derviṣ hüseyine bu bī'kā saña mūcib-i ihānet 12- olsun diyüp ḫaraguluğda gelüp bir sīşadsāle ḫabri başına ḥades 13- eylemişdir ki kendü ol mezar başına vardığı ol ma'ni içün idi ḥāce 14-ḥāvend bu ma'nada hezl yüzünden bu beyti söylemişdir ve begāyet münāsib ve güzel 15- vākī' olmuşdur beyt budur ki...

70A

1-emīr mahmūd barlās öyle 'ulüvv-neseb 2- ve kemāl ḥaseb ile derviṣ ve fāni meşreb ve bī-tekellüf ādemdir deh-nāme dahı 3- nażm eylemişdir ṭab'ı selīm ve ḥulki kerīm kirmān vilāyetinde ḥükümet eyledi ve bir müddetdir ki 4- pādişāh eşiginde emāret dīvānına mühür başarı bu maṭla' anuñdur ... 5- ... nāmi⁴⁶ derviṣ seyid ahmed 6-bāyezid pervānecinüñ oğludur küçüklükde şūhça ve bī-edebçe idi şimdi 7- derviṣlik ve şalāh sūretine girmiştir ve mīr ser-bürehne dür ki ol kadar keşf 8- ü kerāmet hāşıl eylemişdir ki eger biri anuñ sakalını tutup dise ki 9- yigirmi iki biñ tügdür ol seksten beş tügdür dir

⁴⁶ Nāmī adı altında Derviṣ Şuhūdī anlatılmıştır.

ser-mū teħalluf itmez 10- meclis ehlinden biridir ki sizüñ meħäsiniñüz tügi ‘adedinden sizi vākif 11- eylemişdür ħalq gülüsdiler mīre tefāvüt itmedi bu maṭla‘ anuñdur ... 12- ... mü‘minī 13- ħalāsiyye ħānkāhında taħsil ider ismi ‘abdu'l-mü‘ mindür taħalluşı bu münāsebetden 14- vākī‘ olmuşdur semerkanddan ve ṭab‘ı mülāyimdir bu maṭla‘ anuñdur ... 15- ... ‘ārif ferketi semerkand nevāħisinüñ

70B

1-ferket didükleri mevzi‘ dendür çok vakit ħorāsan herāt tahtında olur idi 2- gāh ders okur gāh levendlik ider idi ve ‘irfan iż-żāhrına meş‘ūf idi ‘irāk 3- tarafina gitdi aħvāli ma‘lūm olmadı ki ne oldı bu maṭla‘ anuñdur 4- **mevlānā nāṣir**⁴⁷ aħmed hacı big mülāzimi 5-idi pederi dānişmend ve müttaki velāyet şī‘ār ādem imiš kendü sipāhilige heves-nāk 6- ve tekellüfata rāġib kimsedür türkī söyleyüp ķuş ile şayd içün atlanup 7- ve ṭabl bāz bağlayup ve biline peħlū ṭakup ve rengin atlara binmege meyl ider 8- mā-hazā güzel ṭab‘ı var yakında andan bir beyt naħkl eylediler imkāni var ki 9- semerkandın šuh ve ħabişleri aña bağlanmış olalar ol beyt budur 10- ... 11- **mevlānā bekāyi** ħarizmlü güzel ṭab‘lu güzel ħulklu yigittür anası 12- rizāsiçün mā‘ hezā ademi istiħāt ve nā-murādlılıgħila ħacc seferi 13-iħtiyār idüp anasını götürdi henüz aħvāli ne oldiği ħaberi gelmedi 14- bu maṭla‘ anuñdur ... 15- ... **mevlānā hayri** bu dahħi ħarizmlü

71A

1-dīvāne-veş ve ebter-şive ādemdir dā‘im iflās ve felāketle vaqt geçirür ammā 2- şā‘irlikde ħayli ķuvveti var ķaşayidi var ve ġazeliyatda dahħi fenā degħi ṭab‘ ehli ‘indinde 3-maṭū‘ndur anuñçün ki ebyātinuñ ma‘násini şorsalar bilemez bilse dahħi söyleyemez 4- ammā ol müsellem tutmaz bu maṭla‘ anuñdur ... 5- ... **mevlānā sayili** karşılıklı anuñ gibi 6- seriū‘l kalem kātib kendü zamānında yokdur her gün beş yüz beyit asānlıkla yazar 7- türk-veş ve sāde yigit görünür ammā göründigi gibi degħi bu yakında dīvān 8- dahħi tertib-i ħuruf-ila düzdi bu maṭla‘ anuñdur ... 9- ... **mevlānā şemsi** bedeħsānludur faķir egerçi 10- anı görmedim ammā mevlānā muħammed bedahħiżidien

⁴⁷ Mevlānā Nāṣir adı altında Mevlānā Şadru'd-din anlatılmıştır.

ta^crifini işitdim olğadar ma^clum olur ki 11- ṭab^cında hayli taşarruf ve şuhlu^c var bu maṭla^c anuñdur ... 12- ... **mevlânâ şâlihi** egerçi ḥorâsân ludur 13- ammâ çok yıldur ki hîşârdadur hemânâ ki ol râzelik şan^catına mensûb idi 14- şî^cr söyledikden şoñra ‘arûz ögrendi ve şanâyi^cden dahı şâhib-ı vuküf 15-oldı olğadar işidilür ki hîşârda pâdişâhîn kitâbcısıdur hayâle

71B

1- olğadar gelür ki maṭla^c anuñ ola ... 2- ... **dervîş diheki** kazvîndendür 3- hîştmâllik şan^catına mensûb dirler ki abdalveş âdemdir dîvânı dâ’im 4-biline bağlı her beyte ya ma^cnâsına ihtiyyâcı olsa fi’l-hâl dîvânını 5- çıkarup bulur fi-l-vâkî^c faķîrin şu^curumda ol tarafından anuñ ebyâtından 6- güzelce nażm gelmedi bu maṭla^c anuñdur ... 7- ... bu beyti dahı güzel vâkî^c olmuşdur 8- ... 9-**kağı** ‘isâ sâvelidür sultân ya^ckûb anı ol mertebe ta^czîm 10- ve terbiyet eyledi ki bir pâdişâh ehl-i ‘alâkadan bir kimseyi böyle terbiyet 11- eylediği târihlerde görülmemişdir kendü sevdâyî mizâc ve mütekebbir âdem dirler ki 12- şî^cre meş^cüf idi bu maṭla^c anuñdur 13- ... miknet ve ‘azâmeti vaqtinde hiç iş kalmadığı ki 14- anda dimek ola hâlâ ḥaber budur ki şûfî halîl anı öldürmüştür **seyh** necm 15- bu dahı sâvelidür kağı ‘isâya ḳarâbeti vardur sultân ya^ckûb ‘indinde andan

72A

1-mahşuşça ve nâ’ibce âdem yoğarı her ne կadar կađı հâlkâ ‘azâmet ve istîgnâ’ 2- gösterürdi şeyh sellemullâhu ḥalâyıkla güzel ülfet ve fuķarâ mesâkinüñ 3- işine çok meded-kârlîk iderdi olğadar ki hoş nâmî eṭrâf ve cevâniye 4- münteşir oldı faķîr ile dahı muhabbet dostluk kâ^cidesin mer^ci tutdı bu maṭla^c 5- anuñdur ... 6- **hâce efđâl** kirmân mülkünüñ eşrâfindan ṭab^cı ve aħlâkî hoş çok 7- metîn ve mütevâzî^c yigittür ehl-i կalem bu zamânda cümle buňa müttefiķdûrler ki siyâk 8- defter ve һesâb ve ڦarb ve կîsmet ‘ilmînde bî-nazîrdür on beş yıla yakın һâzret-i 9-şulṭan-ı şâhib-ķirân կullugunda vezâret dîvânunuñ ihtiyyâri idi 10- mecdü^cd-dîn muhammad bozğunluğunda ki aħvâline fûtûr gelmeyen kimse կalmadı anı 11- dahı pâdişâha olğadar fenâ gösterdi ki żarûretden celâ ihtiyyâr eyledi ammâ 12- ol seferde mekke ziyâretiyle müşerref oldı belki mîr һâclîk

mansıbı aña müfevvez 13- oldı her nekadar ol memālik selāṭini mülāzemet teklīfi eylediler ƙabūl itmedi ki 14- eger ƙulluk eylesem kendü pādişāhıma ederim yoğisa yok hālā ƙum vilāyetindedürler bu maṭla‘ anuñdur 15- ...

72B

1- **şehidi** ƙum şehrindendür āşufte-veş ve dīvāne meşreb kimse görünür ammā 2- bu ṭarīklerinde ca‘lī renk dahı var ‘ırākdan ƙorāsāna iki nevbet gelüp gitdi 3- bedihyesi revāndur ve ta‘aşşubı ǵālib ve ṭab‘ı hezle çok rāğıbdur bu maṭla‘ anuñdur ki 4- ... 5- **hümāyi** ma‘lūm degül ne yerdendür ekşer evkat belki hemiše ‘ırākda olur 6- bir defā‘ esterābāda gelüp gitdi begäyet fakīr ve kem-sühan ve nā-murād ādem görünür 7- ammā ne‘üzubillah andan ki bir meclis aña bir ƙadeh virseler ol ‘arbede ve 8- pür-gūylik ki andan zāhir olur anuñ şerhi müte‘azzirdür her taķdīr ile bu maṭla‘ güzel 9- vākī‘ olmuşdur ... 10- **hālidī** hīşār şādmān tarafındandır şehrə taħṣil içün gelüp çok vakıt ders 11- okuyup һayli şalāhiyet kesb eyledi hemānā ki hālid bin velīd ‘aleyh-i 12- evlādundandur ki hālidī taħalluš ider bu maṭla‘ anuñdur... 13- ... **mevlānā yāri** şirāzlidor andan ki 14- ƙorāsāna geldi naķķaşlıga mensüb idi ammā mübtedī olmağıla fakīr anı 15- tezħib ehline sipāriş eyledim az furşatda ābādān naķķaş oldı velekin ol ƙadar

73A

1- ma‘lūm olur ki naķķaşlık ögrenmekden ġarazi naķşbāzlık imiş ki andan 2- ‘aceb naķşlar zuhūr eyledi ki anuñ şerhinde ṭul olur bu maṭla‘ anuñdur ki 3- ... 4- **mevlānā miregi** bu dahı şirāzludur seyr-i resmīle ƙorāsāna geldi bir nice vakıt 5- tūrup ‘avdet eyledigiçün yaşılu hām ṭab‘ca yigitdür imkānı var ki ṭab‘ına 6- çok iş buyursa pūħtelik peydā ide bu maṭla‘ anuñdur 7- ... 8- **mevlānā fażlullāh** şirāzludur ticāret ṭarīkiyle esterābāda geldi 9-levend-veşligi ǵālib oldığıçün bī-pervālik idüp destmāyesine 10- nokşanlar vākī‘ oldı şalāhiyetlü yigitdür ṭālib-i ‘ilm külli var şīr ve mu‘ammā 11- ve nerd ve şatranc һazırāne ve gā ‘ibāne belki sağır u kebīrni bilür bu maṭla‘ anuñdur 12- ... 13- **mevlānā mu‘in** şirāzuñ ādemīzādelerindendür ƙorāsāna geleli fakīrlar 14-

tekkesinde olur zāhiri ḥōd sāde-veş görünür ammā bu yakında anuñ bir hezli 15-görüldi ki sādeligine münāfi idi bu maṭla^c anuñdur...

73B

1-... ḥāce ‘imād lār vilāyetindendür 2- ticāretiyle ta^ciş ider ādemī-veş yigitdür meşnevīsinde renk ve ziynet var 3-leylā ve mecnūna tetebbu^c eylemişdür ḥalkdan güzelce düşmüşdür ġazel ṭavrında daḥi 4-tab^cı güzeldür bu maṭla^c anuñdur... 5-... mevlānā beyzāyi mahmūd barlās 6-ḥişardan ilçilik ile geldikde berāber gelmiş idi ol gitdükde bu ḥasta olup 7-ḳaldı dārüşṣifāda muhāfaẓasın itdikden şoñra şıhhat bulup yine ḥişāra gitdi 8- hemānā ki ol nevāḥidendür bu maṭla^c anuñdur ki... 9-... mīr ‘imād yezd şehrindendür 10-‘ırākdan ḫānūnlık ‘ünvāniyla geldi bunda ḥayli iltifāt buldu ammā bī-‘akl 11-ma^caşlık ile cümle bulduğunu zāyi^c eyledi ‘işret ile nerdüñ ālüftesidür 12- bu maṭla^c anuñdur... 13- YEDİNCİ MECLİS selāṭin-i ‘izām ve evlādī vācibü'l iħtirāmlar zikrindeki 14-ba^cızı münāsib mahallerde güzel beyt okumuşlar ki fil-ḥakīka kendüleri 15-söylemiş gibi hoşdur ve ba^cızı nażm leṭā’ifine meşgūl olmuşlar her

74A

1- mülük şecerelerinüñ bustānı ve selāṭin gevherlerinüñ ‘ummānī ḥākān-ı 2- cihāngir ṣāhibkırān ya^c ni timūr küregen enāra ’llāhü burhānehu egerçi 3- nażm söylemeye iltifāt itmemişler ammā nażm ve neşri olğadar latīf maḥal ve mevkī^c de 4-okumuşlardur ki anuñ gibi bir beyt okumağı güzel beyt söylemek kadar olur 5-teberrük cihetinden ol ḥazretüñ mübārek ismi bu muhtaşarda ola ki ol 6-letā’ifden biriyle ihtişār olundı öyle naklä iderler ki çün mirānshāh 7- mīrzā tebrizde ‘işrete çok meşgūl olup dimāġ ve mizāci i^ctidāl ṭarīkinden 8- inħirāf ve andan nā-mülāyim çok şüret tutmağa başladı ol ḥazrete bu nev^c arż 9- eylediler ki üç nedīmi var ifrāṭ ‘işret etmege bā^c iş anlardur ḥukm oldı ki tavacı 10- mi^cād ile segirdüp varup üçünüñ daḥi başını getürsün anlardan biri 11- ḥāce ‘abdulkādir ve biri mevlānā muhammed kāḥki ve biri üstād ḫutb nāyī idi 12- tavacı varup ikisini emre yetişdürüd ammā ḥāce ‘abdulkādir firār ve ḫalender olup 13- kendüyi ḫivānelige ḫoyup mülkden mülke mütevāri yürüür idi tā ol ḥażret 14- yine ‘ıraka yürüyüş

eyledi ol memālikde ḥācenüñ ḥāli ba‘ ziya 15- ma‘ lūm olup yuḳaru ‘ arż eylediler hükm oldu ki tutup getürsünler

74B

1- ol ḥażret tahtda idi ki faķır ḥāceyi dīvāneligine ḫomayup sürüyerek 2-taht öñüne getürdiler ki muķaddem siyāset hükm̄i olmışdı çün ḥācenüñ 3-kemālâtından biri ḫur’ān hıfzı ve kırāat ‘ ilmi idi fi-l-ḥāl ḫur’ān oķumağa başladı 4-ol ḥażretüñ ḡażābı luṭfa mübeddel olup fażl ve kemāl ehli tarafına baķup 5- bu mışra‘ı oķudu ki ... andan şoñra ḥāceye 6-iltifāt ve terbiyetler idüp kendü ‘ālī meclisinde nedim ve mülāzim eyledi idrāk 7-ve feħm ehli bilürler ki belki ķarnlar böyle laṭīf söz kemāl ve fażl eħline 8- vāķīc olmaz tā ‘ālem ehli bileler ki ḥālā sultān-1 şāhibkırān meclisinde 9- pey-der-pey güzel ebyāt ve sözler mahallerinde vāķīc olmaķdadur anuñ daħi 10- mevrūsīdür ki nisbeti ol cedd-i büzungvārane varur ki ol birinüñ mekānı 11- ravża‘-i cinān ve bu biri cihān mülkinde cāvidān olsun āmin yā rabbü'l ‘ālemin 12- ḥākān sa‘id şāhrūb sultān ki evlād ü emcād beyninde şāhibkırān 13-babasınıñ kā’im-i maķāmı oldu nazma meşgūllük itmez idi ammā güzel beyt ve sözler 14- andan vāķīc olurdı bunu daħi bir naķl ile iħtiṣār olunur bu faķır-i ḥaġir bābür 15- sultān ṭāb-şerāhunuñ mübārek dilinden böyle iśitdüm ki bir meclisde ekābir tarafına

75A

1- bakup şuh̄ mirzādan naķl eylediler ki üstād ķivāmüddin mi‘māra 2- bir ‘imāret ciħetinden i‘tirāż idüp bir yıl mülāzemetden maħrūm eylemişdür yıl başında 3- taķvīm istiħrāc idüp bu vesīle ile şayed mirzānuñ mübārek dīdārin görebilem 4- diyü işigine gelüp şudūrunı vāşıta eylemiş anı şudūr gösterüp taķvīmini 5- ‘arż eylemişler mirzā tebessüm idüp bu beysi oķumuşlar... 6- ... anuñ gibi babadan böyle oğul hiç ‘aceb degül 7- ki bu daħi ta‘rifden müstaġnīdür ebū bekir mirzā nebīre olur bahādurlığı 8- ve kılıç ḫarbi caġatay ulusından meşhūrdur çün ṭab‘ında nazm çāşnisi var 9- imiş hem ol bahārdurlık ḫavrında bu tuyuk andan meşhūrdur

10- ir kirek örtense yansa yalına

yāra yip yatsa atının̄ yalına

11- it ölümi birle ölsün nā-murād

ir atanup düşmeniğə yalına

12- egerçi ba‘zı elfazı türkāne renkdür ammā tecn̄isini güzel bulmuşdur 13- **sultān**
sikender şirāzı bu dağı nebüredür saltānat tecemmülini dirler ki selāṭinden 14- yañlız
kendü itmiş ola yedi yā sekiz yıllık saltanatında gūyā ki üç hazīne 15-bulmuşdur
mevlānā haydar türkī gūy anuñ mādihi olmuşdur ki bu anuñ

75B

1- meşnevisindendür

himmet ilidür yed-i beyzā digen

ir nefesidür dem-i īsā digen

2- ve sultān sikender dirler ki ṭab‘ı nażm idi ve bu tuyuk andan naķl iderler ki

3-tolun ayğa nisbet ittim yārumı

ol hacāletdin kim oldı yārumı

4- tār-i müyungnuñ zekātin min birey

yā müşirni yā halebni yā rūmi

5- muķaddemki tuyukdan bu türkāne-rekdür **halil sultān** hāzret-i 6-sultānüs-selāṭin
vāķı‘asından şoñra semerkand tahtında saltanat itdi 7-ve ʐurafā ve şua‘ra meclisinde
cem‘ olurlar idi meşhūrdur ki kendü dağı şī‘r 8-söylerdi olķadar ki dīvānı ta‘rifinde
hāce ‘ismetullāh ķaşide 9- söylemişdür ammā bu maṭla‘dan ǵayrısı bulunmadı

ey türk-i perī peykerimiz terk-i cefā kıl

10- kām-ı dilimiz lā^cl revānbahş revā kıl

uluḡ big mīrzā dānişmend 11- pādişāh idi kemālātī begāyet çogidi yedi kīra'at ile
kūr'an mecid yād 12- iderdi hey'et ve riyāzātī güzel bilür idi ol ķadar ki zīc hey'eti 13-
ve raşad bağladı ve hālā anuñ zīci arada şā^c idür bu kemālātla gāhi 14- nazma dahı meyl
iderdi bu maṭla^c anuñdur... 15- ... baysunğur mīrzā hoş tab^c

76A

1- ve rengin ve sahi ve 'ayyāş ve hüner-perver pādişāh idi haṭṭāt ve nakkāş ve sāzende
2- ve gūyendededen bunça bī-nāzīr kimseler ki anuñ terbiyetinden araya girdi ma^clūm 3-
degül ki bir pādişāh zamānında imkānı olduğu ķadar 'ālemi rahatlık ile bunuñ gibi 4-
geçmiş oladurlar bu maṭla^c anuñdur... 5-... bābür mīrzā dervīş-veş ve fānī şifat 6- ve
kerīm ahlāk ādem idi himmeti elinde altın ve gümüşün ṭāş ve ṭoprağça hesābı 7- yogıcı
taşavvuf risālelerinden lem'at ile gülşen-i rāza çok meş'ūf 8- ve tab^cı dahı nazma
mūlāyim idi bu rubā^c i anuñdur ki... 9- ... 10- ... bu türkçe maṭla^c dahı anuñdur ki

11- nice yüzüng körüp ḥayrān olayın

ilāhi min sanga ķurbān olayın

12- 'abdullaṭīf mīrzā sevdāyī mīzāc ve vesvāsi-ṭab^c ve dīvāne 13- var ādem idi bundan
başka dahı ḡarīb bed-fi'lilikleri var idi ki zikrinden 14- bī-hicāblik lāzım gelür geçmiş
dünya maşlāhatı etti çün pādişāh babasını öldürdü 15- elbette ki saltānat şīrūye vefā
ettigi ķadar aña dahı ṭab^cı nazm ve şī'ri

76B

1-ābādān söyler idi bu maṭla^c anuñdur ki... 2- ... seyyīd ahmed mīrzā selīm ṭab^c ve pāk
3- zīhn kimse idi ḥayli meşhūr nażmları ve ḡazel ve meşnevī türkī ve fārisī ḡazel 4-
ṭavrında dīvāni var ve meşnevī ḡavrında leṭāfet-nāme anuñdur bu türkçe 5- maṭla^c dahı
güzel vākī olmuşdur

şayd itti firākuñ mini murğ-i seheri dik

6- kıl ādemiliğ kılma nihān yüzni peri dik

bu fārisī maṭla‘ dahı anuñdur ki **7- ... 8-sultān āhmed mīrzā** güzel ahlāk ve pesendide eṭvārlu ve derviṣ-veş **9-** ve ādemī şīve ve baba cānibinden hoş ṭab‘ligila aña mevrūşidur yllar ḥorāsan **10-** tahtında hükümet eyledi ki hiç kimse andan şikāyet ve ṭa‘n itmedi sultān-ı **11-** şāhipkırāna peder meşābesindedür ve iki dīvān ihtiyyāri ve māl ve mülk **12-** müşärün ileyh‘i ve sipāhi ve cerinüñ mu‘temed ‘aleyhi oldur nazm söyler bu maṭla‘ anuñdur ki

13- sin kibi şūh-ı sitemker dünyada peydā kanı

sihr bābında közüng dik kāfir-i yağma kanı

14- baykara mīrzā öyle ki sultān-ı şāhipkırānuñ toḳġan ağası idi **15-** ve yllar belh Ḳubbetü'l islām ile salṭanat eyledi velekin şikeste nefşlik küçük

77A

1-göñüllülük tevāzu‘ ve ta‘zimlü ve ḥakk-şināslığı ā‘lā mertebede idi **2-** ve ṭab‘ı dahı nazm hīlyesinden mu‘ārrā degül idi bu matṭla‘ anuñdur **3- ... 4- kiçi big mīrzā** güzel ṭab‘lu tiz idrāklü şūh ve Ḳavī ḥāfiżalu **5-** yigit idi az firşatda güzel ṭalib oldı ve ekşer ‘ulūm ve fūnūna kendü **6-mütāla‘** asıyla vuķuf hāşıl eyledi şī‘r ve mu‘ammāyi güzel añlar ve belki **7-** istese söyleyebilür idi bu fezā‘il ile derviṣliklere mā‘il olup **8-** mekke ziyāreti şerefiyle müşerref oldı ammā begāyet müstağni ādem idi olabilür ki **9-** fakr istiğnāsı ola bu rubā‘ı anuñdur... **10- ... 11- ... ba‘zı dirler ki** bu rubā‘ı ḥażret-i mahdūmī **12-** nūren ile tevārud vākī‘ olmuñdur öyle dahı olsa ulu devletdür **13-** bedī‘uzzamān mīrzā hüsn şūret ve güzin şīret ile ārāste **14-** ve cemāl-i zāhir ve kemāl-i bātin pīrāste yigittür rezm eṭvārından **15-** atup tutmaķda dil-pesend ve bezm esbābindan ‘iyş u bahşışde bī-mānend

77B

1-*tab*^cı dahı nazım üslübında mülâyim düşmüşdür bu maṭla^c anuñdur 2- ... 3- **şāh ḡarīb mīrzā** şūh *tab*^clu ve mutasarrif zihinlü ve nāzik 4- ḥayallü ve daḳīk ta^caḳkullü yigitdür nazım ve neşerde nazīri ma^cdūm ve müteħayyile 5- ve ḥāfiẓada^c adīlī nā-ma^c lūm āv ve kūş ḥaṭırı mergüb ve göñli maḥbūb 6- bu maṭla^c anuñdur

ķaysı bir gül-çehre ol gülberg-i ḥandānimça bar

7- ķaysı bir şimşad қad serv-i ḥirāmānimça bar

ve bu maṭla^c dahı güzel vāki^{īc} olmuşdur

8- terk-i mihr eylep egerçi boldı cānān özgece

tā tirig min ķilmağumdur^c ahd ü peymān özgece

9- ve bu maṭla^c i ḥās ḥayāl ve ḡarīb edā bulmuşdur

pārsā yarımgā mey içmek ši^cār olmuş yana

10- pes ki tartar - min sebū ingim figār olmuş yana

bu fārisī maṭla^c dahı begāyet mü'essir vāki^{īc} olmuşdur 11- ... 12- dīvān dahı cem^c eylemişdir güzel maṭla^clar bu muhtaşara şigmaz meger bir kitāb dahı yazıla 13-**feridun hüseyin mīrzā**⁴⁸ mütevāzī^c ve müteħallik yigitdür ve yayı begāyet 14- güçlündür ki şayed otuz batmandan yukarıca ola bu maṭla^c anuñdur ki 15- ...

78A

1- **SEKİZİNCİ MECLİS** sultān-ı şāhibkırānuñ latīf *tab*^cı netāyiciniñ zībāları 2- ḥüsн ü cemāli zikrinde ki şerīf zihni ḥasāyismün ra^cnāları 3- ḡunc u delāli şerhinde ki her birisi zamān şafhası bostānında rengin 4- ve revānlıkdān gül-i zāridür ve serv-қad şāhifesi devrān gūlistānuñda 5-revān ve renginlikden serv-āzādīdür salṭanat bahriunuñ dürr-i yektaşı ve ḥilāfet 6- sipihrinuñ ḥurşīd-i cihān-ārāsı sahāvet ḥevāsınıñ ebr-i güher-bārı 7-

⁴⁸ Bu kişi Çağatay ve Anadolu nüshalarının ikisinde de farklı anlatılmıştır.

ve şecā'at bīşesinüñ hizebr-i şir-i şikarı 'adālet çemeninüñ serv-i ser-bülendi 8- ve mürüvvet ma' deninüñ gevher-i ercümendi kūşış rezm-gāhunuñ rüstem-i 9- destānı ve bahşış bezm-gāhunuñ hātem-i zamānı feşāhat 'āleminüñ 10- nükte birle sihr-sāzı ve belāgat cihānunuñ dikkatiyle mu'cize-perdāzı 11- **sultān-ı selātin ebu'l-ğāzi sultān hüseyen bahādur han halledullāhu mülke**

12- kim mülki devāmı tā kıyāmet bolsun

zātiğa bu mülk üzre iķāmet bolsun

13- 'adl içre tāriķı istikāmet bolsun

zātiğa bu mülk üzre iķāmet bolsun

14- 'ālem ehli üçün selāmet bolsun

bu hüsrev-i gerdūn-cāh ki ne nesebi 15- bābında hāme sürsem yüz biñ hān ve hākānı bu cüzvi muhtaşarda

78B

1- yiğarsa olur ve bu dārā-yı encüm sipāh ki ne hasebi şerhinde kalem ursam 2- yüz tümen hākān ve ķaanuñ ħamide ve ahlākı ķadar bu muħakkar evrākda 3- şığısdursa olur hasebi bābında feşāhat şī'ār-ı şā'irler nesebnāme 4- yazmışlardır ki her şafhası māni kargāhın ħacıl ider ve hasebi şerhinde 5- belāgat disār münşîler tārihi tertibini virmiştir ki her varakı čin 6- nigāristānı münfa' il eyler her kimse ol nesebnāmeye baķsa bilür ki 7- hākān u rāy aña bir türk ve bir hindū bendedürler ve her kim ol tārihi 8- mütāla' itse aňlar ki cemşid ve iskender anuñ bilüp ve itdiklerinden 9- şer-mendedür pes çün bu muhtaşarda hiçbir şey ol cins sözlerden 10- sığmak olmaz ve anlaruñ şerhinde nükte surmek olmaz ve yukarıgi 11- söz üslûbu taķāżası ol olur ki hażretüñ leṭā'if tab'indan 12- bir nice maṭla' ile bu evrāka zīb u ziynet ola ve netāyic-i zihininden 13- bir nice beyt ile bu eczāya ķadr u kıymet virile ve her 'āşılıkāne maṭla' ile 14- derd ehli

cānına şu^c le-i fenā yakıla ve her dermendāne beyt ile ^cışķ 15-ehli gönlüne berk-i belā
çakıla pes imdi şurū^c 1 maķşūd ve rucū^c -1

79A

1-maṭlūb kılına ki söz iṭnābı ol nāzük ṭab^c a mūcib-i kelāl 2- ve fesāne ṭūlī o laṭīf zihne
bā^c is-i melāl olmasun ol ḥażretüñ 3-güzel eş^c ārı ve merğūb ebyātı begäyet çokdur ve
dīvānı dahı mürettep 4- olmuşdur ol cümleden teberrük ve teyemmüm içün bir nice
maṭla^c beyt şebt 5-olunur ve ol deryādan bir nice dürr-i yektası çekilür ve billāhü't-
tevfīk 6- melīkü'l-kelām mevlānā lütfinüñ meşhūr maṭla^c 1 cevābında ki 7- ey ḳatting
ṭūbı vü cennet ḥad gül-gün üstüne bu maṭla^c vāķī^c olmuşdur ki

8- ḥaṭṭının tārı tüşüpür la^c 1-i mey gūn üstüne

eyle kim cān-riştesi 9- bir ḫat̄re hūn üstüne

başıret ehli ^c indinde zāhirdür ki tefāvüt 10- ne rütbedür niçün ki mevlānā yüzini cennete
teşbih idüp ve anı ṭūba 11- üstüne i^ctibār eylemişdir ve begäyet ırakdir ve öyle ki iki
mışra^c birbirine 12- merbūt degül ve cevābı ḡarābet ma^cnā ile iki müşra^c birbirine
muvāfiķ 13- ve elfazı birbirinüñ muķābelesinde vāķī^c olmuşdur ve ḫāfiyeye tağayyür
14- virüp hem işbu redīf ile yine iki ḡazel vāķī^c olmuşdur öyle ki 15- evvel maṭla^c da ḥaṭ
ta^c rīfidür bu iki maṭla^c da dahı ḥaṭ ta^c rīfidür ki bundan ḡayet

79B

1- ķuvvet ma^c lūm olur ve maṭla^c 1ar birbirine cevāb düşmüşdür ki biri budur

2- sebze-i ḥaṭṭin̄ sevādı la^c li ḥandān üstüne

hızır gūyā sāye salmış āb-ı hayvān üstüne

3- yine biri bu ki

ol zümürrüd ḥaṭ ki çıkmış la^c li ḥandān üstüne

4- sebze 'dür kim ösüptür āb-ı hayvān üstüne

geçen mazm̄nlarda bu maṭla^c daḥı 5- ne güzel vāk̄ı^c olmuşdur ki

ķaysı cennet sebzesi ḥaṭṭ-ı nūmūdārıça bar

6- yā mesīhā nuṭķı ol la^c 1-i şeker bārıça bar

yine hem ol mazm̄nda bu üç maṭla^c 7- birbirine cevāb vāk̄ı^c olmuşdur ol ḥaẓretiñ iḥtirā^c idur ve vāk̄ı^c a 8- birbirisinden güzelce düşmüştür

sebze-i ḥaṭṭinuñ içinde eyle kim cāndur nihān

9- ḥok̄ka-i la^c ling ara hem dürr-i ḡalaṭāndur nihān

zülfı içre bil ḥaṭ içre la^c 1-i ḥandāndur nihān

10- eyle kim cāndur nihān hem rişte^c-i cāndur nihān

zülfı içre gül gül içre la^c 1-i ḥandāndur nihān

11- tünde miḥr ü miḥr-ārā ser çeşme-i cāndur nihān

hem ḥaṭ ta^c rīfı bu maṭla^c güzel düşmüştür

12- 1a^c li üzre sebze-i ḥaṭṭ-ı nūmūdārıǵa bak

ṣuh̄ renk-āmizining şengerf ü zengārıǵa bak

13- hem ol mazm̄nda bu iki maṭla^c daḥı her biri bir ķiyāmetdür biri bu ki

14- sebze-i ḥaṭṭinıng ḥayāli birle ölsem ey peri^c

sebze-i ḫabrim ni tang ger bolsa hicrān neşteri

15- biri bu ki

Müşg-bū ḥaṭṭing mu dıy yā la^c 1-i dür-bārin mu dıy

yüzü īmānın mu dıy yā zülfı zünnārin mu dıy

80A

1-‘aşk şiddetinin ‘aczinden gözini ‘amâlığa teşbih idüp kazâya hîtâb ile 2- çok derd-mendâne düşmüştür ki

közlerim kör it kazâ bir şeklär-i mevzûn körmeyin

3-özni bir leyli-veşi ‘aşkıda mecnûn körmeyin

bu maṭla‘ dahı kendü hâli şerhinde ki 4- envâ‘i beliyyet ‘ışık ciheti birbirinüñ üstünde olmuş ola güzel düşmüştür ki

5- yok demī kim tilbeler dik ol perīga zâr imen

şabr u hûşumdin cüdâ derd ü belâga yâr imen

6- bu maṭla‘ı dahı ki kendü ‘aşkı ve manzûrı hüsnin mecnûn ve ferhâd ve leyli ve şirîn ‘aşkı 7- ve hüsnüne tercih idüp hem garîb ve hem derd-mendâne vâkī‘ olmuşdur

8-hüsün ile sin kâmil ü şirîn ü leyli şöhreti

‘aşk ara min zâr olup ferhâd ü mecnûn töhmeti

9- ‘aşk ateşi hîrkâti ta‘rifideki ol örtmedik şey kalmamış ola bu maṭla‘ güzel düşmüştür

10- ‘ışkıning oti cism ü cân-i nâ tüvânum örtedi

turfa ot irdi ki peydâ vü nihânum örtedi

11- ‘aşk uyhuyı gözden uçurduğu cihetden gicesinüñ şâ‘b hâlini şerhde 12- bu maṭla‘ dahı güzel vâkī‘ olmuşdur ki

bir kuyâş hicride çektim otluğ efgân bu kiçe

13- köymegim dûdîdin oldı çerh giryân bu kiçe

bir nażar-ı iltimâsındaki mûcib hûrsendligi 14- ol bu maṭla‘ güzel vâkī‘ olmuşdur

nitti bir bakmak bile könglümni ḥorsend eylegil

15- hecr tārın bir zamān vaşlinggā peyvend eylegil

yüz devirde kırān ta^{rī}finde

80B

1- bu tecnīs maṭla^c dahı ḡāyet rengīn vākī^c olmuşdur

ol ƙuyāş kim ay yüzining **2-** devride kiymiş kırān

barça meh-veşler arasında irür şāhibkırān

3- ‘aşk ateşi istī^cābı cānına kār itdigünden manzūrını raḥmete terğīb idüp **4-** kendüyi yanmadan kurtarmağa mahāl-i ḥayāl eyleyüp ol mažmūnda bu maṭla^c **5-** dil-pezīr vākī^c olmuşdur

‘ārīzing mihrin açıp cismin-ara cān örteme

6- aşikāra luṭf itip könglümni pinhān örteme

‘aşk atup **7-** imtidādı şikāyetinde bu maṭla^c ḥoş vākī^c olmuşdur

niçe ol ay hecride könglüm bozulgay ḡam bile

8- niçe cismim öyi yimrülgey ḡam u mātem bile

ve kendü fiğāni şerhinde ve ‘aşķı dāsitānı **9-** beyânında bu maṭla^c münāsib düşmüştür

veh ki ‘aşķıgdın cihān içre fiğānumdur mining

10- barça kūy-u kūçede bu dāsitānimdur mining

manzūrunuñ perçem-i aşüfteligi şerhinde **11-** kendü gönlünüñ anda berhemligi edāsında bu maṭla^c dil-pezīr düşmüştür

12- ol kuyas ki cerh-ara aşüfte perçemdür bu kün

haste könglüm zülf-i tâbı içre ber-hemdür bu kün

13- bu ķafîye ve redîf dahı ol hâzretiñ hâşşâ ṭab' idur ve hiçbir yerde işitilmemişdür 14- ve begâyet şirîn ve rengîn vâki'c olmuşdur

veh ki hicrân tarhın ol ay saldı bünyâd özgeçe

15- nâ tüvân könglümge bünyâd itti bî-dâd özgeçe

kendü cismine şu' le-yi manzûra

81A

1-^c arż ķılmaga bu maṭla'c garîb düşmüşdür

āteşin hîl^c at dime cismim üzey dil-berim

2-kim irür 'aşkîng otı birle tutاشkan peykerim

gice bu el-^c aceb hayâlin ve fenâ 3- halin beyân itmek için bu maṭla'c mü'essir vâki'c olmuşdur

4- kiçe hec ringdin vişalingşa hayâlim bar idi

hiç kişiye ayta almay kim ni hâlim bar idi

5- hem hicr şâmi şu' übetinde kendüyü encüm ve eflâk ile meşgûl tatar 6- keyfiyetinde bu ġazel başdan ayaga bir mažmûnda derd-nâk ve mü'esser vâki'c 7- olmuşdur ve maṭla'cı budur

hecr şâmi ay çıkış min yiğlar irdim derd ile

8- seyrlər kıldım sini istep meh-i şeb-gerd ile

bu şı^cri tetebbu^c olına diyü 9- hükm oldu ba^czılar söylemekde ve ba^czılar söylenilmeyeceğini mu^cterif oldılar 10- anlardan biri fağır idim ki inşāf eyledim maṭla^cı budur

11- otka yandur servni ol ķadd-i ra^c nā bolmasa

yilge birgil gülni ol ruhsār-i zībā bolmasa

12- manzūrunuñ la^cl-i tebessümünde kendünüñ dāğ-ı hūnīnini gonçe-i ḥandān ve lāle-i

13-nu^c mānā teşbih eylemişdür ve ol ma^c nā edāsında bu maṭla^c güzel düşmüştür

14- eyledi la^cl-i tebessüm gonçe-i ḥandān imes

dāğını könglüm ķanattı lāle-i nu^c mān imes

15- göñli nālesin ve bozuk cismiñ feryād-ı cuğd u vīrāneye nisbet idüp ol ma^c nā

81B

1-şerhinde bu maṭla^c ziyāde һoş vākī^c olmuşdur

veh ki könglüm nālesi her dem bozulğan cān ara

2- güyā bir cuğd irür feryād iter vīrān ara

manzūrunuñ ġayr-ı ‘uşşāka 3- iltifāti olduğına taħassür iżħarında bu maṭla^c güzel düşmüştür ki

4- ey köngül ol dil-rübāning özge yārı bar imiş

veh sanga düşmen bolup ol özge yārı bar imiş⁴⁹

5- manzūrı zülfin açup kāşma čin birağlığından kendü һāli mütteki^c olduğu edāsında 6- bu maṭla^c nāzik düşmüştür

⁴⁹ Bu misra Çağatay nüshasında “ö zgelerge yārı imiş” şeklindedir.

zülf açıp min tilbeni aşüfte aḥvāl eyleding

7- ćin ebrū körgüzüp könglümni bī-hāl eyleding

‘aşk ḡayreti maḳāmında ki **8-** manzūrını yār u aḡyār ile göremez şūretde bu maṭla‘ ḡāyet muḥāl vāki‘ dür

9- ḳanı köz kim sini körgey min demī aḡyār ile

ya ki körgey min yana aḡyār ile güftār ile

10- ḥūn-ı eşk ve çāk-ı sīne iżhārında bu maṭla‘ ‘aṣīkāne edā olmuşdur

11- ḳan körüp eşkimni könglüm nālesini sormangız

çāk olup kögsüm ciger pergālesini sormangız

12- ‘aşk zahminden bī-tāblıkda yāre ve ḡayrı ṭarafa bakmağdan gözi **13-** men‘ ider ma‘ nāda bu maṭla‘ derd-mendāne gelmişdür

14- ey köz özge yüz sārı özüngni ḥayrān isteme

bir vefāsız ‘aşķidin könglüngni hem-ḳān isteme

15- ḡam tünd-bābīdīn cism-i bināsı vīrān belki yir ile yeksān olur ma‘ nāda bu beyt

82A

1-hoş edā bulmuşdur

ġam yili cismim bināsının boldı virān ḳılğu dik

2- ḳaysı vīrān kim ḳarā yir birle yeksān ḳılğu dik

bu maṭla‘ iñ ḳāfiyesinden **3-** şoñra ‘atīf vāvin kelimenün aslı ḥarfī ortasına tutup ḡarīb iħtirā‘ı **4-** eylemişdür

ey cefā tīğī kilip mecrūh kögsümni yaru

kol yalang eylep salıp her yan içimni ahtaru

5- bī-dilliginden göñlin isteyüp vardığını bu ǵazelde aһirine dek müselsel söyleyüp **6-** ve maṭla‘ı budur güzel yazılmışdur

tilberep itken köngülni istedim her yan barıp

7- kūh u deryā vü beyābānlarnı bir bir ahtarıp

yār-ı ‘aşkından hāli perişānlığı **8-**ki şerhinden lāl olmuş nihāyet hüsnlü beyān eylemişdür

9- ol peri-veş ‘ışıkıldın andak perişān hāl-min

kim anung şerhīn **10-** kılurdın esrükīng ü lāl min

göñli hicrden mužtarib görüp teskīni **11-** içün gā’ib yarīng gelecegi müjdesini virdigini bu maṭla‘da laṭīf şuretle **12-** beyān olunmuşdur

ǵam yime maḥzūn köngül kim dil-rübāng kilgüsü

13- bezm-i ‘aşķıng tüzgüci ‘işret-fezāng kilgüsü

‘aşķ ateşinüñ şiddet **14-** ve hırkatige mecnūn andan bir kığılçım istese başdan ayağına dek կaplayacağını **15-** bu maṭla‘da ziyāde sūz-nāk söylemişdür

‘ışķım otıdın kilip mecnūn bir uçkun istedi

82B

1- al didim sunğāç ilig başın ayağı örtedi

gerdūn şikāyetindeki **2-** ‘āfiyeti rüsvāyılık ile bedel itmiş ola bu maṭla‘ aһirine dek begäyet **3-** derd-āmiz ve bī-nihāyet şurengīz vākī‘ olmuştur

ey köngül gerdün **4-** beliyyet taşını yağdurdıla

her taraf şabrim öyi dīvārını sindurdıla

5- aşķ şu^c übetinden hāliniñ bir bir şiddetin söyleyüp hiç kāski bu hāller **6-** olmasun
diyü istidā^c göstermek bu maṭla^c da dil-pesend tavr ile beyāna **7-** gelmişdür ki

‘aşķ ara hīç kim mining dik zār u şeydā bolmasun

8- bolsa hem veh min kibi mehcūr u rüsvā bolmasun

‘aşķdan envā^c beliyyet başına **9-** geldüğünüň şerjin bu ġazeliñ ahirine dek beyān
eylemişdür ve maṭla^c i budur ki **10-** ‘acep derd-mendāne vāķī^c olmuşdur

‘aşķdın kildi mining başımgā ança şā^c b hāl

11- kim anı ferhād ile mecnūn kıla almas hayāl

vaşl zamānında hicrān ḫorķusundan ki **12-** nā-gāh hicrāna giriftār olmaç ve mevti ol
hayāta tercih itmek ma^c nāda bu beyti **13-** güzel vāķī^c olmuşdur

vaşl ara öltür mini hicrān cefāsidın burun

14- nitti kim kılsang ḥalāş anung belāsidın burun

hem bu renklü ma^c nāda **15-** hicr ḥavfindan ecele kendü helākin iltimās idüb begāyet
nādür vāķī^c olmuşdur

83A

1- ey ecel āsūde kııl hicrān belāsidın mini

bir yolu ḫutkār ulusning mācerāsidın mini

2- maḥcūb yüzine hicāb tutdiği reşkinden gönlüne iżtīrāb düştüğüni **3-** şerh etmek
vādisindeki

zerre yanglıḡ ^c ayb 4-imes könglümge tüsse iżtūrāb

mihri ruhsarıga çün her lahz̄a közgü hicāb

5- vişāl iştiyākından göñli iki ƙanāt temenni ve kirpigini ƙanātlara teşbīh **6-** idüp ḡarīb ma^c nā edā eylemişdür

kirpigimdin ey köngül her dem ƙanātlar sāz ƙıl

7- hecr deştidin vişāli kūyige pervāz ƙıl

yüzinüñ iki yanında altun һalqa **8-** ve anuñ yanında kākül sevādīn ^c aceb teşbīh idüp hoş beyān bulmuşdur

9-gül yüzü eṭrāfida ol lāle-i aşfer müdür

yanuda zülfî müdür yā kākül-i ^c anber müdür

10- firāk ateşinden cism-i kül olduğunu ve ol külden mezārını ƙarh ider ma^c nā **11-** ^c acep dil-pez̄ir düşmüştür

hecring otidin tenim kül boldı ey dil-ḥāh bil

12- ger binā ƙilsang mezārim ƙarhın ol kül birle ƙıl

bu redīf dahı ol **13-** һazretüñ haşşā²-i ṭab^c idur ki kendü hicr-i sūzişi sā^c ir nev^c yakmağa

14- bu nev^c söylemişdür

āh kim hicrān otidin köydi cānum özge nev^c

15- örtedi ^c ālemni hem ah u fiğānum özge nev^c

kendü peri-veşinüñ şevk̄i

83B

1-ateşı hırkâtini ve ol ateşin kığılçımı ḥarāretini tā^c rīfde güzel söylemişdür

2- ol perī-veş şevki otı cism ü cānum örtedi
 her bir uçkunu anuñ 3- yüz hān ü mānum örtedi
 bahārda kendü melāleti ve ḡam-ḥazāni şikāyetinde 4- bu nev^c dimüşdür
 nev-bahār oldı açılmas veh ki ayışım gülbini
 5-ḡam ḥazānu yilidin savruldı şabrim hırmeni
 cünün zencirine giriftarlığında 6- ki kendü gönlüne sipāriş ider bi-ḥad mü'eşşir
 'aşıkāne vākī^c dür
 7-çün cunün zenciriğa boldum giriftar ey köngül
 bolga-sin 8- min tilbe hālidin ḥaberdār ey köngül
 kendü aşkı ızdırabından hüsn 9- ehline ḥalkı şeydā ve aleme rüsvā eylemekden men^c
 itmegi naşihat yüzünden 10-şirin edā bulmuşdur
 ba^c de zīn ey hüsn ehli ilni şeydā kıl mangız
 11- bi-vefālıg eyleben aleme rüsvā kıl mangız
 kendü ḥuri-veşinüñ kuyunu 12- cennet-i rīḍvāndan ve yüz ve ḥaṭṭını lālerinden güzel
 idüğini bu maṭla^c da 13- çok revān ve selīş silkine çekmişdür
 gülşen-i kuyungdın ey cān ravżā-ı 14- rīḍvān ḥacil
 yüz ü ḥaṭṭının reşkidin hem lāle hem reyhān ḥacil
 15- ma^c şūk iştiyākından ḥayāl itmiş ola ki anı görünce fiğān cāndan evvel
84A
 1- çıkmak ma^c nāda bu maṭla^c da ḡarīb edā bulmuşdur

sini körgeç dir idim çıkışkay **2-** fiğān cāndın burun

çıkmasun dip reşkin cān çıktı efgānudin burun

3- ol hażretüñ yine hāşşā ve iħtirā'ı bu üç şī'rdür ki özgeçe lafzı **4-** redīf idüp kāfiyeleri her birinüñ özgeçe vāķī' olup ve her birinin **5-** etāfeti birbirinden güzelce düşmüşdür biri bu ki

ġam yili 'ayşim bināsin ķıldı **6-** virān özgeçe

hūş u şabrim mülkini yir birle yeksān özgeçe

7- yine bir maṭla' bu nev' vāķī' olmuşdur

āh kim boldum yene 'aşķ içre şeydā özgeçe

8- 'aql u hūşumdin cüdā ħalq içre rüsvā özgeçe

yine biri bu nev' dür ki

9- bolǵalı la'lı üzre haṭṭı nūmūdār özgeçe

ṭutti āhim berķidin kök **10-** yüz zengār özgeçe

bu redīfde yine bir şī'r dahı var ki bālāda geçen **11-** tāvırda mersiye-āmiz şī'r hāce hāfiż şirāziye vāķī' olmuşdur **12-** ol hażrete dahı ol tāvırda bu şī'r 'aceb ma'niyet-engīz düşmüşdür **13-** ve maṭla'ı budur

vay u yüz ming vāy kim serv-i revānum bardıla

14- hūş u şabrim mülkidin ārām-i cānum bardıla

bu fakīriñ bir ġazeline cevāb **15-** bu ġazel vāķī' olmuşdur ki kendüm inşāf yüzinden mu'terifim ki yüz mertebe

84B

1-ziyādece düşmüşdür

tüşkeli hecningde ey serv-i gül endāmım mining

2-ni közümde uyku bar ni cānda ārāmım mining

maşuk vaşlı ümīdinde 3- derd ü ḥasreti iżhārin idüp bī-tākatligine raḥm itmesinde bu maṭla‘ güzel 4-düşmüşdür

nice bolgay vaşling ümīdiğa derd ü ḥasretim

raḥm kıl kim 5-yok turur hecningde imdi tākātim

meşel ṭavrında bu maṭla‘ gibi 6-perverde ve ārāste az vāki‘ oldur ki ol ḥaźrete vāki‘ olmuşdur

7-min hilāl oldum ǵamingdin sin ķuyaş-sin ey şanem

‘ayb imes ger 8-olsa mindin kemlik ve sindin kerem

mevlānā yaķīnu‘ ye cevāb söylemişdür ki 9-fakīr inşāf iderim ki eger mevlānā hayātda olsa inşāf iderdi 10- maṭla‘ ı budur

ey vişāling ҳasta könglüm merhemi ārām-ı cān

ölmedim hicrān 11- ilidin min қatıķ cānlık yamān

hem bu bahır ve қāfiyede yine bir şī‘rdür ki 12- ikisi birbirinden laṭīf-rak vāki‘ olmuşdur maṭla‘ ı budur

ey sining 13- kāş u közüng ser fitne-i āhīr zamān

lebleringdür ҳasta könglümge hayāt-ı 14-cāvidān

ma‘ şūkīnuñ güzelliginiñ bu el-‘acebligindeki muḥabbetinde cān 15- virse inānmaz ‘acz yüzinden bu maṭla‘ ‘aceb ‘āşıķāne vāki‘ olmuşdur

85A

1- ni ḥacāyib ḥuy irür ey şūḥ-sīmīn ber sanga

kim niçe mihringde 2- cān birsem imes bāver sanga

manzūrunın müfriṭ iltifātından 3- bi-ḥāl olup bi-ḥodāne ol iltifātı iżhār ider ma' nāda bu
maṭla' 4-ġarīb edā bulmuşdur

ivrülüp gül başığa bülbül viṣāl olğay anga

5-gül anıŋ başı ivrülgey ni ḥāl olğay anga

ma' şūk nāmesi 6- yazdığınından mesrūr olduğu ma' nāda bu ġazel çok rengin ve āhirine
dek 7- müselsel mažmūndur maṭla' 1 budur

furķatıngdın yok idi cisminde cān 8- cānumda tāb

közde ḥūn-āb irdi vü ġamgīn köngülde pič ü tāb

9- ma' şūk vaşlı ümīdinden müddeti müstemend olup ol devlet müyesser 10- olduandan
şoñra sıḥħat maraża mübeddel olduğu taħassüründe bi-miṣl düşmüştür 11-iki beyiti
budur

müddet-i ḥaşķing ḥayāli birle irdim müstemend

bāde-i vaşlıng 12- bile bir dem bolay dip behremend

çün bu devlet bolğu dik boldı müyesser 13- vay kim sıḥħatim ol laħza ṭāli' za' fidin
tabdi gezende ol mažmūndaki 14-bahār vaşlı müyesser olup göñül firāk-1 ḥazānung
ħārindan āzardedür bu maṭla' 15- ziyāde sūz-nāk düşmüştür

tāze boldı bāg u könglümde firāk āzāridur

85B

1-cilve kıldı gül nitey bağırmada hicrān hāridur

bir māh-ı firākından 2-tire bahtlığın anuñ zülfine beñzedüb şikāyet iżhārında bu maṭla‘
3-ḥażret-i maḥdūmī nūren tetebbu‘ dur ki

kıldı bahtımnı ḫara zülfı dik 4- ol māh ez-firāk

niçe köydürgesi mini dil-ḥastanı āh ez-firāk

5- maṭlūbunuñ māh-ı ‘arızın sa‘ādet maṭla‘ı ve ḥāk-i dergāhin ehl-i biniş 6- tūtiyāsına
nisbet ile bu maṭla‘ ḥoş şāf ve selīs ve pāk düşmüsdür

7- ey sa‘ādet maṭla‘ı ol ārız-ı māhing sining

ehli biniş tūtiyāsı 8- ḥāk-i dergāhing sining

maḥbūb cemālin görmüş gibi olup ḥaste göňle 9- vişāl kūyı mesken olduğu şükrānede bu
maṭla‘ gibi az vāki‘ olmuşdur

10- şükr kim cemālingdin közüm rūşen durur

ḥasta könglümge vişāling 11- gülbini mesken durur

kendü niyāzı ve meh-i bed-mihr nāzı şerhinde bu maṭla‘ 12- derdmendāne vāki‘dür

veh ni ḥāletdür ki min her niçe körgüzsem niyāz

13-ey meh-i bed-mihr sindin zāhir olmas ḡayr-i nāz

sefere ‘azm ü manzūrından 14- ayrılur maḥalde ḥayr-bād mažmūnlar elfāzını redif idüb
söylenilen 15- şī‘ rünüñ maṭla‘ begāyet şurengīz ve derd-āmiz vāki‘dür

86A

1- āh ile ‘azm itsem ey rāzımgā maḥrem yaḥṣı kal

derd ile ayrıldım 2- ey derdimga merhem yaḥṣı kal

‘aşk ateşinden kendü derd ü ḥasretin 3- firḳat dāgından maḥbūb ḡafletin bu maṭla‘da serd ü pāk ve begāyet 4-sūznāk söylenmişdür

ḥaddin aṣṭi ‘aşķing oti içre derd ü ḥasretim

5- vay kim sin ḡāfil ü köydürdi dağ-i furḳatım

māh-ı tābānum muḥaṭab 6- iderek andan ayru düṣdüğde çeşm-i giryāni kān yaṣın izhār eyleyüp 7- bengi ve belki mūhlik düşmüşdür

sindin ayru tüskeli ey māh-ı tābānim mining

8- dem be dem ḫan yaşı yiğlar çeşm-i giryānim mining

maṭlūb kendü zulmuniñ 9- ‘özrin ṭa‘n ü tannāz ile söyledikde ki fi-l-ḥakīka olduğu yine 10-‘aşık cānına bir ẓulümdür bu maṭla‘da ḡarīb edā ve hem ‘aşikāne 11- beyān bulmuşdur

‘öZR üçün şirin ḥadīsingni şeker-riż eyleme

12- bu füsün birle otumni dem-be-dem tiż eyleme

kendü ‘aşkı ḥalinden ḥaber 13- virmekde ki göñül her bār derd ü ḡamından azār bulur ammā anuñ 14- māh-ı ruhsarını gördükde muḥabbeti efzūn ve miḥneti uzun olur 15- bu maṭla‘uñ naziri yokdur

her niçe tartar köngül derd ü ḡam ü āzārını

86B

1-miḥrim artar niçe kim körsem ruhsarını

serv-i āzādeniñ baǵda 2- cilve eylemesi ve ol sebebden ‘aşk ehlini āh ü feryādı yakması 3-beyānında bu maṭla‘ adīmü‘ 1 mişl düşmüşdür

cilve eyler bāğ-ara ol 4- serv-i āzādım yana
 köydürür ' aşk ehlini bu āh u feryādım yana
 5-devrānuñ vefāsızlığı şikāyetinde bu beyt mev' iżā tarīkinde 6- müfiddür
 dehr bağıning reyāḥīnide yok būy-i vefā
 hāh 7- ra' nā lālesin kör hāh gülzāriğa baķ
 gerdūn-ı bidādını elinden 8- bāde kurtarır mažmūnında sākiyi muhaṭab idüp mey ṭuṭmaķ
 9-istidā' sında bu beyt ḡāyet mübtehicdür
 sākiyā ṭuṭķıl 10- tola gerdūn kibi sāgārnı kim
 cānuma dir-min demī bīdād-i gerdūn 11- kōrmeyin
 ol 'ālem ehli sultānı himmeti 'indinde çok 'ālem 12- sultānlığı muhakkar görünür ve
 fakırı filhakikā sałtanata 13- tercih ider bu beytde ki ḥaḳīḳat ma' nāsi mecāz süretinde
 edā 14- bulmuştur ümīddür ki ol ḥaẓretüñ tarīkında cümle mecāz ehline dahı 15- ahsen
 ve ḥaḳīḳat ehline dahı müstaḥṣen vāki' olmuşdur ki

87A

1- kim gedāñ bolsa 'ālemdin kiçip ey dil-rübā
 faktır ehli içre ol sultān-ı 2- 'ālemdür bu kün
 ol hümāyun ṭab' iñ bu nev' diķkat-sazlık 3- ve nükte-perdāzlıkların sipihr debīri yıllarca
 yazsa tamām itmez 4- ve ḥired ḥurde-dān hoş taḳrīrińi ḫarnlarca söylese 5- tamāma
 yetmez evveli ol ki ihtişār ile tamām ide ve duā' ile 6- iħtitām virile
 yā rab bu zaman şāhlarının şāhı
 7- kim köngli irür sīrr-ı niḥān āgahı
 birgil anga evc-i māhtin tā māhi

8- bil kim ni ki bar ise anıng dil-ḥāḥi

kök ḥarşası bezm-ḡāḥi **9-** bolsun yā rab

kūn şemsesi çetrcāḥi bolsun yā rab

10- kevḳeb ḥadədi sipāḥi bolsun yā rab

her işte ḥaḳ penahı bolsun yā rab

BÖLÜM 2

ANADOLU NÜSHASIYLA ÇAĞATAY NÜSHASININ İÇERİK AÇISINDAN KARŞILAŞRILMASI

Bu bölümde Çağatay ve Anadolu nüshalarında adı geçen kişiler isimleri ve onlarla ilgili yer verilen bilgiler açısından karşılaştırılmıştır. Kişilerin isimlerinin önce Çağatay nüshasında daha sonra Anadolu nüshasında nasıl yer aldığı yazılacak, Çağatay ve Anadolu nüshalarında kişilerle ilgili bilgi farklılıklarına yer verilecektir. Çağatay nüshasında yer alıp Anadolu nüshasında yer almayan kişilerin bilgilerinin tamamına yer verilecektir. Her iki nüshada da aynı şekilde yer alan şu kişilere iki nüsha arasında bir farklılık olmadığı için yer verilmemiştir:

Birinci meclisten;

Hâfiż Sa‘d, Hażret-i Hâce Ebu’l-Vefâ-yi Hârizmî, Mevlânâ Hüseyin-i Hârizmî, Şeyh Āzerî, Mevlânâ Eşref, Hâce ‘İsmetu’llâh, Mevlânâ Yaḥyâ-i Sîbek, Mîr İslâm-i Gazzâlî, Seyyid ‘Alî-i Hâsimî, Mevlânâ Sîmî, Mevlânâ ‘Alî-i Şîhâb, Mevlânâ ‘Alî-i Sağânî, Mevlânâ Tâlî, Mevlânâ Zâhidî, Mevlânâ Süleymânî, Mevlânâ Kâdimî, Mevlânâ Mesîhî, Mevlânâ Hâcî-i Ebu’l-Hasan, Mevlânâ Құtbî, Mevlânâ Na‘îmî, Mevlânâ Zeyn, Mevlânâ Muhammed-i Câmî, Mîr Şâhi.

İkinci meclisten;

Hâce Evhad-i Müstevfî, Mevlânâ Muhammed-i Tebâdegânî, Şeyh Şadru’d-dîn-i Revvâsî, Mîr Haydar-i Meczûb, Mevlânâ ‘Abdu’r-Rezzâk, Mevlânâ Tûṭî, Mevlânâ Sâgârî, Mevlânâ Fâsiḥ-i Rûnî, Şeyh Kemâl-i Tûrbetî, Dervîş Manşûr, Hâfiż ‘Alî-i Câmî, Mevlânâ Muhammed-i Mu‘ammâyî, Seyyid Kemâl-i Kec-kûlî, Hâce Mü’eyyed-i Mehne, Hâce Mü’eyyed-i Dîvâne, Mîr ‘Îmâd-i Meşhedî, Şâh-i Bedahşân,

İbn-i La‘lî, Mevlânâ Yûsuf Şâh, Hâce Ebû İshâk, Seyyid Kâzîmî, Mevlânâ Muhammed-i Mu‘ammâyî, Hâce Hâsan-i Hîzr Şâh, Hâce Mes‘ûd-i Kûmî, Hâfiż Yârî, Mevlânâ Kanberî, Mevlânâ Zeynî, Mevlânâ Tarhanî, Mevlânâ Maşriķî, Mevlânâ Hevâyi, Mevlânâ Muhammed-i Emîn, Mevlânâ Sa‘îdî, Mevlânâ Şadr-i Kâtib, Mevlânâ Ayâzî, Mevlânâ Muhammed-i Âmulî, Dervîş Nâzükî, Mevlânâ Kevserî, Mevlânâ Yârî, Mevlânâ Muhammed-i Ni‘metâbâdî, Mevlânâ Hâverî, Mevlânâ Halvâyi, Mevlânâ Riyâzî, Mevlânâ Şafayî, Mevlânâ Yûsuf, Mevlânâ Lutfî, Mevlânâ Yaķînî, Mevlânâ Atayî, Mevlânâ Muķîmî, Mevlânâ Kemâlî, Mevlânâ Laṭîfî, Mevlânâ Sekkâkî, Hâce Müseyyeb, Muhammed ‘Alî, Dervîş Big, Mîrzâ Big, Seyyid Hâsan-i Erdeşîr.

Üçüncü meclisten;

Mevlânâ Seyfî, Mevlânâ Âşafî, Mevlânâ Bennâyî, Mevlânâ Kâmî, Mevlânâ ‘Âlim, Mevlânâ Hâsan Şâh, Mevlânâ Şâmî, Mevlânâ Hurremî, Seyyid Kûtb, Mevlânâ Halef, Mevlânâ Maḥvî, Mevlânâ Cennetî, Mevlânâ Enverî, Mîr Hâc, Mevlânâ Hilâlî, Mevlânâ Âfetî, Mîr Hâsimî, Mevlânâ Şâhib, Mevlânâ Şubhî, Mevlânâ Mecnûn, Mevlânâ Zamâni, Mevlânâ Sûsenî, Mevlânâ Helâkî, Mevlânâ Riyâzî, Mevlânâ Esîrî, Mevlânâ Sa‘d, Hâce Kelân-i Bezzâz, Baba Şûrîde, Mevlânâ Şûfî, Mevlânâ Hâmid, Mevlânâ Fiğâni, Mevlânâ Maḥremî, Seyyid Hancer, Mevlânâ Nâzîrî.

Dördüncü meclisten;

Mîr Ser-bürehne, Mîr Murtâz, Mevlânâ Hüseyin-i Vâ‘iz, Mevlânâ Mu‘în-i Vâ‘iz, Mîr Hüseyin-i Mu‘ammâyî, Seyyid Ca‘fer, Seyyid Gîyâşu’d-dîn, Şeyh-zâde Pûrânî, Mevlânâ Şâfi, Mevlânâ Nâmî, Mevlânâ Nûr, Mevlânâ Şîr ‘Alî, Mevlânâ Sultân ‘Alî, Şûfî Pir-i Sî-şad-sâle, Mevlânâ Vaşlı, Şeyh-zâde Enşârî, Hâce Maḥmûd, Mevlânâ Hâci, Mevlânâ Cemâlu’d-dîn, Hâce Ebû Naşr, Hâce Ebû Tâhir, Hâce Kemâlu’d-dîn Hüseyin, Hâce ‘Abdu’llâh-i Şadr.

Beşinci meclisten;

Emîr Devlet-Şâh, Mîr Haydar, ‘Abdu’l-Vahhâb, Sultân Hüseyin, Muhammed Sâlih, Mîr ‘Işkî, Mîr ‘Alî-i Dost, Yamgurçı Big, Muhammed-i ‘Alî Celâyir, Mevlânâ Kevkebi, İbrâhîm-i Muhammed Hâlîl, Mîr Hâbîbu’llâh, Muhammed Cafer, Sâkî.

Altıncı meclisten;

Ahmed Hâcî Big, Hâce Hired, Ebu’l-Bereke, Hâce Hâvend, Emîr Mahmud Barlas, ‘Arif-i Ferketî, Mevlânâ Bekâyi, Mevlânâ Hâyri, Mevlânâ Sâyili, Mevlânâ Şemsî, Mevlânâ Sâlihi, Kâdî ‘Isâ, Seyh Necm, Hâce Efîdal, Mevlânâ Yâri, Mevlânâ Fażlu’llâh, Mevlânâ Mu‘în, Hâce ‘Îmâd, Mevlânâ Beyzâyî.

Yedinci meclisten;

Ebû Bekr Mîrzâ, Sultân İskender-i Şîrâzî, Hâlîl Sultân, Uluğ Big Mîrzâ, Baysunğur Mîrzâ, Babur Mîrzâ, ‘Abdu’l laṭîf Mîrzâ, Seyyid Ahmed Mîrzâ, Sultân Ahmed Mîrzâ, Baykara Mîrzâ.

BİRİNCİ MECLİS

1. Hâzret-i Mîr Kâsim-i Envâr

Çağatay nüshası: Hâzret-i Mîr Kâsim-i Envâr

Anadolu nüshası: Hâzret-i Mîr Kâsim-i Envâr

Çağatay nüshasında bu kişiye ait iki beyite yer verilirken Anadolu nüshasında şu beyit eksiktir:

عشق که تو سر یه ما ء ملک د و جها نست

الله المنة كه مرا بر دل و جا نست

2. Mīr Maḥdūm

Çağatay nüshası: Mīr Maḥdūm

Anadolu nüshası: Mīr Maḥdūm

Çağatay nüshasında yer alan Mīr Maḥdūm'un mezarının Nişābur vilayetinde Mihrābād'da olduğu bilgisine Anadolu nüshasında yer verilmemiştir.

3. Mevlānā Kātibī

Çağatay nüshası: Mevlānā Kātibī

Anadolu nüshası: Mevlānā Kātibī

Bu şahsin mezarı Çağatay nüshasında Nūh–Gürān ismiyle geçerken Anadolu nüshasında “Dāne-i gürān” olarak geçmektedir.

4. Mevlānā Ḥayālī

Çağatay nüshası: Mevlānā Ḥayālī

Anadolu nüshası: Ḥayālī

5. Mevlānā Bisāṭī

Çağatay nüshası: Mevlānā Bisāṭī

Anadolu nüshası: Mevlānā Bisāṭī

Şu beyit Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

از خروش چنگ و دف و صل تو میخواهد دلم

زانکه در هر پوستی باشد خدا را دوستی

6. Kādī Muhammed el-İmāmī

Çağatay nüshası: Kādī Muhammed el-İmāmī

Anadolu nüshası: Mevlānā ‘Ālim

7. Mevlānā Muhammed ‘Ālim-i Semerḳandī

Çağatay nüshası: Mevlānā Muhammed ‘Ālim-i Semerḳandī

Anadolu nüshası: Sālim

8. Mevlānā Kudsi

Çağatay nüshası: Mevlānā Kudsi

Anadolu nüshası: Kudsi

9. Mevlānā Rūḥī-i Bārizī

Çağatay nüshası: Mevlānā Rūḥī-i Bārizī

Anadolu nüshası: Mevlānā Rūḥī

10. Mevlânâ Şâhib-i Belhi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şâhib-i Belhi

Anadolu nüshası: ⁵⁰

11. Mevlânâ ‘Alî-i Âteşî

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Alî-i Âteşî

Anadolu nüshası: Mevlânâ ‘Alî Esi

12. Mevlânâ Tûsî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Tûsî

Anadolu nüshası: Tûsî

13. Baba Sevdâyî

Çağatay nüshası: Baba Sevdâyî

Anadolu nüshası: Sevdâyî

14. Mevlânâ Emîrî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Emîrî

Anadolu nüshası: Emîrî⁵¹

⁵⁰ 10A / 13. Satırдан itibaren anlatılıyor. Ama ismi yazılmamış.

⁵¹ Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 12A / 9. Satır.

Anadolu nüshasında mezarı Bedahşandadır yazarken, Çağatay nüshasında Bedahşan tarafında Erheng – sarāy'dadur yazmaktadır.

15. Mevlânâ Bedahşî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Bedahşî

Anadolu nüshası: Muhammed Bedahşî⁵²

16. Mevlânâ Tâlib–i Câcermī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Tâlib–i Câcermī

Anadolu nüshası: Tâlib Câcermī⁵³

17. Mevlânâ Burunduk

Çağatay nüshası: Mevlânâ Burunduk

Anadolu nüshası: Mevlânâ Burunduk⁵⁴

18. Mevlânâ Cunûnī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Cunûnī

Anadolu nüshası: Mevlânâ Cunûnī⁵⁵

⁵² Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 12A / 15. Satır.

⁵³ Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 12B / 4. Satır.

⁵⁴ Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 12B / 9. Satır.

⁵⁵ Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 12B / 13. Satır.

19. Mevlânâ ‘Ārifî

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Ārifî

Anadolu nüshası: Mevlânâ ‘Ārifî⁵⁶

20. Mevlânâ Müşterî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Müşterî

Esterâbâd’lıgdur. Öz vakıta meşâhîrdin irdi. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

ساقى گر بیم ندهد در هوای گل

دست منست و دامن ساقى و پای گل

Anadolu nüshası: Yok.

21. Mevlânâ ‘Alî-i Durd-zed

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Alî-i Durd-zed

Hem Esterâbâd’lıgdur. Bu maṭla‘ı meşhûrdur ve yahşı vâki‘ boluptur kim:

گذشت عمر و غى يارم از شراب گذشتن

كه مسٽ خواهم ازيم علم خراب گذشتن

Anadolu nüshası: Yok.

⁵⁶ Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 13A / 4. Satır.

22. Mevlânâ Kâni^cî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kâni^cî

Kemer – düzlükka mensûbdur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

پارم رخت دم ز نسیم نتوان زد

از روی خوب هر چه رسیده می توان کشید

Anadolu nüshası: Yok.

23. Mevlânâ Muhyîⁱ

Çağatay nüshası: Mevlânâ Muhyîⁱ

Baysunğur Mîrzâ mülâzemetide bolur irmış. Bu maṭla^c anıngdur kim:

بارخت دم ز نسیم نتوان زد

بوسه آخجا ز بیم نتوان زد

Anadolu nüshası: Yok.

Mecâlisü'n nefâyis'ning evvelgî meclisning itmâmi⁵⁷: Bu velâyet-âsâr gürûh ve feşâhat-şî^câr / enbûhnîng rûhlarını kim ḥalâyiķ rûhı alrıning cân-perver nefesleridin tâzedür ve ulus âsâyişi alarmıng rûh-bahş lkelâmlarıdin bî-endâze, Ḥâk subhânehu / ve ta^câlâ sehâb-i inâyetidin feyz yamğuri seylâbiğa ḡarîķ kîlsun ve mağfireti şâ^c iğâsidın rûh

⁵⁷ "Mecâlisü'n- nefâyis'ning evvelgî meclisning itimâmi" adlı kısım Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

şu‘lesi envâriğa ḥarîk itsün. Ve alarning rûhâniyyetidin Sultân-i Şâhib-ķırân hümâyûn
ṭab‘iğe kim feşâhat bâhrîning şemîn gevherisür, nûr u şafâlar bîrsün ve belâğat
burcîning münîr aħteridür, surûr u ziyâlar yitkürsün!

Rubâ‘iyye

Yâ rab ki bu şâh kim ulus hanı durur

Tab‘ ehli ve zîhn ḥaylı sultânı durur

Ni han u ni sultân ki cihân cânı durur

Bir ‘ ömr ile devlet olça imkânı durur

İKİNCİ MECLİS

24. Mevlânâ Şerefü’d – dîn ‘Alî – i Yezdi

Çağatay nûshası: Mevlânâ Şerefü’d – dîn ‘Alî – i Yezdi

Anadolu nûshası: Mevlânâ Şerefü’d – dîn ‘Alî

Kabri için Anadolu nûshasında “Pürze” yazarken Çağatay nûshasında “Teft”
yazmaktadır.

25. Mevlânâ ‘Abdu’l–Vahhâb

Çağatay nûshası: Mevlânâ ‘Abdu’l–Vahhâb

Anadolu nûshası: ‘Abdu’l–Vahhâb

Mevlânâ ‘Abdu’l–Vahhâb adına örnek verilen mu‘ammanın Çağatay nûshasında “Seyf”
Anadolu nûshasında ise “Yusuf” adıyla yazıldığını görüyoruz.

26. Hāce Fażlu'llāh-i Ebu'l-Leyşī

Çağatay nüshası: Hāce Fażlu'llāh-i Ebu'l-Leyşī

Anadolu nüshası: Fażlu'llāh

27. Mevlānā 'Ulā-i Şāşī

Çağatay nüshası: Mevlānā 'Ulā-i Şāşī

Anadolu nüshası: 'Ali-i Şāşī

28. Mevlānā Muhammed – i 'Arab

Çağatay nüshası: Mevlānā Muhammed – i 'Arab

Anadolu nüshası: Mevlānā Muhammed 'Arab

Çağatay nüshasında mezārinin Sīstān'da olduğu söylenirken Anadolu nüshasında böyle bir bilgiye yer verilmemiştir.

29. Mīr Müflisi

Çağatay nüshası: Mīr Müflisi

Anadolu nüshası: Mīr Müflisi

Çağatay nüshasında mezārinin Meşhed'de Hāce HıZR lengeride olduğu yazarken Anadolu nüshasında mezarıyla ilgili bir bilgiye yer verilmemiştir.

30. Mevlânâ ‘Abdu’l – Қahhâr

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Abdu’l – Қahhâr

Anadolu nüshası: ‘Abdu’l – Қahhâr

Kabri için Çağatay nüshasında İmâm Faھr'dadur yazarken Anadolu nüshasında İmâm Қahze'dedir yazmaktadır.

31. Yâdîgâr Big

Çağatay nüshası: Yâdîgâr Big

Anadolu nüshası: Mîr Yâdîgâr Big

32. Mevlânâ Veysī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Veysī

Anadolu nüshası: Veysī Kâtib

33. Mevlânâ ‘Abdu’ş – Şamed – i Bedâhşî

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Abdu’ş – Şamed – i Bedâhşî

Anadolu nüshası: Mevlânâ ‘Abdu’ş – Şamed

34. Mevlânâ Hâcî – i Nûcûmî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hâcî – i Nûcûmî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Hâcî

35. Mevlânâ Hüsrevî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hüsrevî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Hüsrevî

Çağatay nüshasında “Herî’de fevt boldı, kabrı hem andadur.” bilgisine Anadolu nüshasında yer verilmemiştir.

36. Mevlânâ Vâlihi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Vâlihi

Anadolu nüshası: Velî Kalender⁵⁸

37. Velî Kalender

Çağatay nüshası: Velî Kalender

Anadolu nüshası: Mevlânâ Vâlihi

38. Harîmî Kalender

Çağatay nüshası: Harîmî Kalender

Anadolu nüshası: Mevlânâ Harîmî

Çağatay nüshasında kabrinin Semerkand'da olduğu bilgisine yer verilirken bu bilgiye

Anadolu nüshasında rastlamıyoruz.

⁵⁸ Mevlânâ Vâlihi ve Velî Kalender adlı şairlerin isimleri karıştırılmış. Mevlânâ Vâlihi adı altında Velî Kalender, Velî Kalender adı altında Mevlânâ Vâlihi anlatılmış.

39. Mevlānā ‘Işķī

Çağatay nüshası: Mevlānā ‘Işķī

Anadolu nüshası: Mevlānā ‘Işķī

Çağatay nüshasında kabrinin Heride olduğu söylenirken Anadolu nüshasında böyle bir bilgiye yer verilmemiştir.

40. Mevlānā ‘Abdu’l – Vahhāb

Çağatay nüshası: Mevlānā ‘Abdu’l – Vahhāb

Anadolu nüshası: ‘Abdu’l – Vahhāb

41. Hāce Yūsuf – i Burhān

Çağatay nüshası: Hāce Yūsuf – i Burhān

Anadolu nüshası: Yūsuf Burhān

42. Seyyid İbrāhīm – i Muşa‘şa‘

Çağatay nüshası: Seyyid İbrāhīm – i Muşa‘şa‘

Sultān Muhsin’ning ki ‘Arabistān’da pādişāhdur, inisidür. Dānişmend ve muttekǖ ve begâyet ehl kişidür. Ḥaṭṭāṭ hem bar. ‘Arabī şīrni yaḥṣı̄ aytur. Dīvānı̄ hem bar. Bu beyt anıngdur:

صل الجبل قيما بين فالبين صابيل

فكم جدّ البين ما بين كم حبل

Anadolu nüshası: Yok.

43. Seyyid Muhammed –i Kerbelâyi

Çağatay nüshası: Seyyid Muhammed –i Kerbelâyi

Meşhed'dindür.Kāse-gerlik şan' atığa mensüb irdi, ammā dervîş kişi irdi. Mîr Maḥdûm 'aleyhi'r-rahme ve köp 'azîzler hîdmetîga yitip irdi. Rûzigâr şikâyetide pûr-âbâdân şî' ri bar. Bu beyt andındur kim:

از چیست سرح پنجهء مر جان و پای بط

گر خون بجای آب روان نیست در بخار

Heri'de fevt boldı.

Anadolu nüshası: Yok.

44. Mevlânâ Kabûlî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kabûlî

Anadolu nüshası: Kabûlî

45. Mevlânâ Mîr Arğun

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mîr Arğun

Anadolu nüshası: Mevlânâ Arğun

46. Mevlânâ Enîsi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Enîsi

Anadolu nüshası: Mevlânâ Enîsi

Çağatay nüshasında kabrinin Herî'de olduğu bilgisine yer verilirken Anadolu nüshasında böyle bir bilgiye yer verilmemektedir.

47. Mevlânâ Muhammed – i Rûmî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Muhammed – i Rûmî

Mevlânâ Sa‘du’d-dîn-i Kâşgârî mûriididür. Nağş-bendiyye silsilesidindür. Kalın mûridleri bar irdi. Besî tâliblerga mûrşid ve muktedâ irdi. Kabrı öz pîri yanıtadur. Mevlânâ gâhî nazmâga hem iltifât kılur irdi. Bu matla‘ anıngdur kim:

من عاشق و شوریده و مستم چه توان کرد

دل داده و جان در کف دستم چه توان کرد؟

Anadolu nüshası: Yok.

48. Seyyid Müslimî

Çağatay nüshası: Seyyid Müslimî

Anadolu nüshası: Seyyid Müslimî

Çağatay nüshasında kabri isferayinde yazarken, Anadolu nüshasında hîyâbândadur yazmaktadır.

49. Mevlānā Niżām

Çağatay nüshası: Mevlānā Niżām

Tālib-i ‘ilm ve faķir kişi irdi. Hānkāh-i melik’de bolur irdi. Mu‘ammā fennide köp meşgulluk kılıur irdi. “İshāk” ismiğe bu mu‘ammā anıngdur kim:

سخادان طاير بخشنده دانه

که از اقبال سازد آشیانه

Anadolu nüshası: Yok.

50. Hāce Ahmet – i Mücellid

Çağatay nüshası: Hāce Ahmet – i Mücellid

Anadolu nüshası: Ahmed Mücellid

Çağatay nüshasında kabri Herī’dedür yazarken Anadolu nüshasında bununla ilgili bir bilgi verilmemiştir.

51. Seyyid ‘Abdu’l – Hāk

Çağatay nüshası: Seyyid ‘Abdu’l – Hāk

Anadolu nüshası: ‘Abdu’l – Hāk Esterābādī

Çağatay nüshasında Esterbadlı olduğu yazarken Anadolu nüshasında bu bilgiye yer verilmemiştir.

52. Mevlânâ Mîr – i Karşî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mîr – i Karşî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Mîr Karşî

Çağatay nüshasında Semerkandda öldüğü ve medfeninin orada olduğu yazarken Anadolu nüshasında böyle bir bilgiye yer verilmemiştir.

53. Mevlânâ Cevherî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Cevherî

Anadolu nüshası: İsmi yazılmamış.⁵⁹

54. Mevlânâ Hâkî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hâkî

Anadolu nüshası: Hâkî

55. Mevlânâ Bilâl

Çağatay nüshası: Mevlânâ Bilâl

Anadolu nüshası: Bilâl

Anadolu nüshasında Heri'de vefat edip mezarının Hâce-i Tâk mezaristanında olduğu bilgisine yer verilirken Çağatay nüshasında böyle bir bilgi yer almamaktadır.

⁵⁹ Mevlânâ Cevherî, 30B / 8. Satırdan itibaren anlatılmaktadır ama ismi yazılmamış.

56. Mevlānā Hācī – i Sogdī

Çağatay nüshası: Mevlānā Hācī – i Sogdī

Anadolu nüshası: Mīrzā Hācī

57. Mīr Sa‘īd Big

Çağatay nüshası: Mīr Sa‘īd Big

Anadolu nüshası: Nūr Sa‘īd Big

58. Pehlevān Hüseyin

Çağatay nüshası: Pehlevān Hüseyin

Anadolu nüshası: Pehlevān Hüseyin

Çağatay nüshasında Fi'l-vāki' abdāl-veş ve be-ğāyet içküci olduğu yazarken Anadolu nüshasında bu bilgi yer almamaktadır.

59. Mevlānā Sāni‘ī

Çağatay nüshası: Mevlānā Sāni‘ī

Anadolu nüshası: Mevlānā Sāni‘ī

Çağatay nüshasında kabrinin öz kenti Zere'de olduğu yazarken Anadolu nüshasında böyle bir bilgi yer almamaktadır.

60. Mîr Sa‘îd

Çağatay nüshası: Mîr Sa‘îd

Anadolu nüshası: Mîr Sa‘îd

Çağatay nüshasında fakire tağayı olduğu ve Türkçeye meylinin çok olduğu yazarken Anadolu nüshasında böyle bir bilgiye yer verilmemiştir.

İkkinçi meclisning iħtitāmī.⁶⁰ Bu letāfet-āyīn eż-izzeġa ve bu belāġat-tezyīn ecilleġa kim ṭab‘ları netiċesidin ‘ālem ehli hoş-ħäl ve zihnhleri bādesidin ħātırları sāġarı māl-āmāldur, Tingri bāġ-i rīḍvānni maķam kīlsun ve ravża-i cinānda ārām birsün ve Sultān-i Şāhib-kirān rūzīgārīga rūħlaridin meded ü feyz-ı bi- ‘aded yitkürsün!

Rubā‘i

Şāhi ki irür sipihr miķdārlığı

Tofraq kibi haşm bā‘ iş-i hārlığı

Tapsun bular ervāhi meded-kārlığı

Her işte ki kīlsa Tingri’ning yārlığı

ÜÇÜNCÜ MECLİS

61. Hażret – i Maħdūmī Şeyħu'l – İslāmī Mevlānā Nūru'd –dīn 'Abdu'r – Rahmān – i Cāmī

Çağatay nüshası: Hażret – i Maħdūmī Şeyħu'l – İslāmī Mevlānā Nūru'd –dīn 'Abdu'r – Rahmān – i Cāmī

⁶⁰ İkkinçi meclisning iħtitāmī ve Rubā‘i adlı bölümler Anadolu nüshasında yoktur.

Anadolu nüshası: Hzret – i Maḥdūmī Şeyh’l – İslāmī Mevlānā Nūru’d –dīn ‘Abdu’r – Raḥmān – i Cāmī

Anadolu nüshasından farklı olarak Çağatay nüshasında bu şahsin yıllarca Mahmūd-i Tāyibādi’nin kusurunu görüp katlandığı ve yüzüne vurmadığı belirtilir. Bundan daha fazla anlayış olamayacağı söylenerek onların durumuna uygun olan bu beyit örnek verilmiştir:

رہ روان بارکش را سهل دان آشام قهر

در دهان ناقه خار خشک خر مای ترسست

62. Emīr Şeyhim Süheyli

Çağatay nüshası: Emīr Şeyhim Süheyli

Anadolu nüshası: Emīr Şeyhim Süheyli

Çağatay nüshasında örnek olarak verilen bu beyit Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

هر زمانم قامتش در نالهء زار آورد

ترسم این نخل بلا دیواگی بار آورد

63. Mevlānā Nedīm

Çağatay nüshası: Mevlānā Nedīm⁶¹

Anadolu nüshası: Mevlānā Nedīm

⁶¹ Bu şair, Çağatay nüshasında Mevlānā Ḥasan Şāh adı altında anlatılmaktadır.

64. Mevlânâ 'Abdu'llâh⁶²

Mevlânâ 'Abdu'llâh Çağatay nüshasında ve Anadolu nüshasında farklı anlatılmıştır.

Çağatay nüshası: Mevlânâ 'Abdu'llâh

Hażret-i Maḥdūmī nūren hıdmetleride boluptur, belki yakın urukdur. Sâyir şî'r eşnâfidin meyli meşneviğe köprekdir. Bu târiħde kim bu risâle bitildi, ħamsedin Leyli vü Mecnûn ve Ḥusrev i Şîrîn ve Heft-peyker'ğa tetebbu'c kılıp irdi. İskender-nâme muķābeleside Zafer-nâme nazmîga meşgûl irdi. Şî'ri il arasında be-ğâyet meşhûr ve revâcî nâ maķdûrdur. Na' tda bu beyt anıngdur kim:

نبوت را تويي آن نامه در مشت

كه از تعطیم دارد مهر بر پشت

Uruş ta'rifide dağı bu beytni il okurlar kim:

فتاده دران پهن دشت درشت

سر ناتراشیده چون خار پشت

Burunlar yigitlik hâysiyyetidin kim cunundin bir şu'bedür, ba'zi hâlâtida eger birer nime nâ-mülâyimlik bar irdi, ammâ hâlî evkâti mažbût ve maķâlâtı merbût zâhir bolur. ve nâz ornuñiga niyâz ve burûdet muķâbeleside sûz u gûdâz cilve kılur. Bu devlet anga ve her kimge naşîb bolsa, Haķ ta'älâ erzânî tutsun, āmin!

Anadolu nüshası: Mevlânâ 'Abdu'llâh

⁶² Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 39B / 5. Satırından itibaren anlatılmıştır.

egerci žahir yüzünden ḥažret-i maḥdūmī nūranne ḫarābet ṭutar ammā ma' nī yüzünden
beğāyet irakdur naẓmlardan meşnevīye çokça ittifāt gösterir çün melikül kelām firdevs-i
ṭūsī ve muḥakkikin şeyh-i niżām-ı gencevī ve sultānū'ş-ṣu' arā emir hüsrev dehlevī
ķaddesallah-ü esrārahüm meşnevileri ki şehnāme ile ḥamseteyn olmuşdur pesend
eylemez belki envā' ihānet eder bahş ḥažret-i maḥdūmu nūrenin meşnevilerine varır ki
ādem-i iltifātdur biz fakırler ki kibrümüzü bu cema' tiñ rizeçin ḥonı ve ḥuşeçin hizmeti
tutarız belki ol ķabiliyyetimiz dahı yokdur öyle 'azimüşşān kimselerin şī' irini istihkākla
ta'rif ederüz her nice işe dahı yokdur teberrük ḥasiyyetinden naẓm eyledigi zafernāme
meşnevīsinden iki üç beyit yazıldı ki:

بَدَا انْحِه لَبِي كَاوِمَك

بَزْ نَخْرِ بَتَّنْدَ بَرْ يَكْرَكْر

65. Mevlânâ Dervîş-i Meşhedî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Dervîş-i Meşhedî

Anadolu nüshası: Dervîş Meşhedî

66. Seyyid Kurâze

Çağatay nüshası: Seyyid Kurâze

Anadolu nüshası: Seyyid Muhammed Kurâze

67. Dervîş Hüsâmi

Çağatay nüshası: Dervîş Hüsâmi

Hârizm’lıkdir. Bu matla^c anıngdur kim:

فغان اى دوستان كان لعل شيرين از هوس ما را

بکشت و هیچ کس بر سر نیامد جز مگس ا ما

Anadolu nüshası: Yok.

68. Mevlânâ Mukbili

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mukbili

Anadolu nüshası: Mevlânâ Mukbili⁶³

69. Mevlânâ Şevki

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şevki

Anadolu nüshası: Şevki

Çağatay nüshasında yer alan şu matla^c Anadolu nüshasında geçmemektedir:

با غیر دیدمت بسخن کشت آن مرا

لب را چوبستی از سخن آسود جان مرا

⁶³ Mevlânâ Mukbiliⁱ’ye ait iki tane matla^c Anadolu nüshasında eksiktir.

70. Mevlânâ Zîyâ

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zîyâ

Anadolu nüshası: Mevlânâ Halef⁶⁴

Çağatay nüshasında yer alan şu matla^c Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

عجَبْ نبُودْ اگرْ پِروانه امشبْ تِرکْ جَانْ كَرَدْ

كَهْ بِينَدْ نَخْلْ عمرْ شَمْعْ بَنِيادْ خَزانْ كَرَدْ

71. Mevlânâ Nergisi̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ Nergisi̇

Anadolu nüshası: Nergisi̇

72. Mevlânâ Efđal

Çağatay nüshası: Mevlânâ Efđal

Serahs'lıkdur. Bu matla^c i hüb vâki^c boluptur. Hażret-i Maḥdūmî tetebbu^c ıda kim:

در فراق تو من خسته بجانم چکنم

زیستن مشکل و مردن نتوانم چکنم

Anadolu nüshası: Yok.

⁶⁴ Mevlânâ Zîyâ Anadolu nüshasında Mevlânâ Halef adı altında anlatılmıştır. Halef adına ona ait olan mu^c ammâdan dolayı bu ad altında anlatılmış olması muhtemeldir.

73. Mevlânâ Sâlimî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Sâlimî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Sâlimî

Çağatay nüshasında “amān” adına örnek verilen bu mu^cammā Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

نگارم اشارت بلب مى کند

اگر دیده نامش طلب مى کند

74. Mevlânâ Kâbili

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kâbili

Anadolu nüshası: Kâbili

75. Mevlânâ Sîrri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Sîrri

Anadolu nüshası: Sîrri

76. Mevlânâ Selâmi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Selâmi

Şehr mescid-i câmi^c ide mülük günbedide hâdimdür. Bu maṭla^c anıngdur kim:

این بس اشک جگرگون بغمش حاصل من

که بهر قطره گشاید گرهی از دل من

Anadolu nüshası: Yok.

77. Mevlânâ Fâriğî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Fâriğî

Ḩânkâh-i cedîdî'de bolur. Dervîş-veş yigitdür. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

از بس که آن جغاجو آزار می غاید

اندک ترّحّم او بسیار می غاید

Anadolu nüshası: Yok.

78. Mevlânâ Nâfi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Nâfi

Anadolu nüshası: Mâni⁶⁵

79. Mevlânâ Sâyili

Çağatay nüshası: Mevlânâ Sâyili

Anadolu nüshası: Sâyili

⁶⁵ Şairin ismi kırmızı renkle yazılmamıştır. Üstünden çizilerek isim gösterilmiştir. 42B / 14. Satırдан itibaren anlatılmıştır.

80. Mevlānā Cemşid

Çağatay nüshası: Mevlānā Cemşid

İmdi peydā bolğan hoş-ṭab^c yigitlerdindür. Ābādān kātib hem bar. Sāyir şīr eṣnāfidin ṭab^c i mu^c ammāğa mülāyimraķ tüşüptür. “Zeyn” ismiğe bu mu^c ammā anıngdur kim:

چکنم نکهت گل را که دماغ من است

هست خوشبوی ز مشک سر زلف پیوست

Anadolu nüshası: Yok.

81. Mevlānā Şihāb

Çağatay nüshası: Mevlānā Şihāb

Dağı küçük yaşılg̟ yigit-/dür ve imdi peydā boluptur. Atası ȝikri kim Mevlānā Nizām ȝānkāhı irdi, ötti kim mu^c ammāğa meşhūr irdi. Özi dağı mu^c ammāğa köprek meşgūl bolur. “Cābir” ismiğe bu mu^c ammā anıngdur kim:

آنها که کند دیده چون ابر بهار

يا بند يقين درو وصال دلدار

دردا که در آب دیده مجروح تو مرد

بى روى تو اى ماه لقا آخر کار

Anadolu nüshası: Yok.

82. Mevlânâ Vedâ^cî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Vedâ^cî

Anadolu nüshası: Vedâ^cî

83. Mevlânâ 'Abdu'l – Haķ

Çağatay nüshası: Mevlânâ 'Abdu'l – Haķ

Dağı küçük yaşda mu^c ammā fenniğə şuru^c kıldı, mutasarrif. Yahşığına ṭab^cı bar. “Vaṣî” atığa bu mu^c ammā anıngdur kim:

اشك من در حسرت آن لب بخون آميخته

پيش او چون گربهء تلخ صراحى ريخته

Anadolu nüshası: Yok.

84. Mevlânâ Bekâyî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Bekâyî

Anadolu nüshası: Bekâyî

85. Mevlânâ Müşrifî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Müşrifî

Anadolu nüshası: Müşrifî

86. Mevlânâ Aşîlî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Aşîlî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Aşîlî

87. Mevlânâ Kevserî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kevserî

Anadolu nüshası: Kevserî

88. Mevlânâ Kabûlî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kabûlî

Anadolu nüshası: Câni⁶⁶

89. Mevlânâ Ebû Tâhir

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ebû Tâhir

Bedağan vilâyetidindür. Èlin taşılı üçün şehrge kilipdür. Bu fâkirning medreseside sabak okur. “Âdem” ismiğa bu mu‘ammâ anıngdur kim:

عاشقان را دل ز هجرانش بسى فریاد کرد

تا که آمد از سفر آن ماه و دله شاد کرد

Anadolu nüshası: Yok.

⁶⁶ Câni adı altında Kabûlî anlatılmıştır.

90. Mevlânâ Cânī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Cânī

Anadolu nüshası: Қabūlī⁶⁷

91. Mevlânâ Zülâlî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zülâlî

Anadolu nüshası: Zülâlî

92. Seyyid Naķibî

Çağatay nüshası: Seyyid Naķibî

Herî'lîgdur. Mîr 'Abdu'l-Kâdir-i Naķib münâsebeti ve müşâhabeti cihetidin bu taħalluşnı / iħtiyār kılıpdur. Bu maṭla' anıngdur kim:

دیده ام تا شده از ماه رخ پار جدا

دل جدا خون شود و دیده خونبار جدا

Anadolu nüshası: Yok.

93. Mevlânâ Mâyilī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mâyilī

Anadolu nüshası: Mâyilī

⁶⁷ Қabūlî adı altında Cânī anlatılmıştır.

94. Mevlânâ Kâvsi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kâvsi

Anadolu nüshası: Kâvsi

95. Mevlânâ Hicri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hicri

Belh'lîkdür. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

شده بخت بد من مانع وصل حبیب من

چه بدبختم که هم بخت بد من شد رقیب من

Anadolu nüshası: Yok.

96. Mevlânâ Nûri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Nûri

Anadolu nüshası: Nûri

97. Mevlânâ Dâ‘î

Çağatay nüshası: Mevlânâ Dâ‘î

Anadolu nüshası: Dâ‘î

98. Mevlânâ Melik

Çağatay nüshası: Mevlânâ Melik

Bâherz vilâyetide Kârîz'dindür. Öz in Melik Zevzen evlâdîdîn tutar. Bu cihetdin "Melik" taħalluš kılur. Otuz yaşka yakıngâça nażm aytmaydur irdi, ulğayganda nażmâga meşgûl boldı. Anıng bile hezl ķilguçilar "Melik-i gāv" dirler. Bu maṭla' anıngdur kim:

صد قصه گر ز لیلی و مجنون روایتست

ما و حديث شق تو اینها حکایتست

Anadolu nüshası: Yok.

99. Mevlânâ Celâlu'd – din

Çağatay nüshası: Mevlânâ Celâlu'd – din

Anadolu nüshası: Mevlânâ Celâl

100. Hâce Mûsâ

Çağatay nüshası: Hâce Mûsâ

Anadolu nüshası:⁶⁸

⁶⁸ Hâce Mûsâ, 45A / 13. Satırda itibaren anlatılmaktadır. Ama ismi yazılmamıştır.

101. Mevlânâ Emînî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Emînî

Anadolu nüshası: Emînî

102. Mevlânâ Muhammed – i Tâlib

Çağatay nüshası: Mevlânâ Muhammed – i Tâlib

Anadolu nüshası: Muhammed Tâlib

103. Mevlânâ Meşrebi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Meşrebi

Meşhed'lîgdur ve hoş-tab^c yigittür ve bu matla^c anıngdur kim:

ترک من هر گه که جا در خانه زین کرده

خانه زین را چو سورتجانه چین کرده

Anadolu nüshası: Yok.

104. Mevlânâ Vefâyî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Vefâyî

Hem Meşhed'ligidur. Ve bu maṭla‘ anıngdur kim:

کاش پیو سته بود آینه پیش نظرش

تا نظر جانب اغیار نیفت دگرش

Anadolu nüshası: Yok.

105. Mevlânâ Ḥabîb

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ḥabîb

Hem Meşhed'ligidur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

چه گویم حال دل با نازنین ناز پروردم

چه آثار از محبت طاهرست از چهره زردم

Anadolu nüshası: Yok.

106. Mevlânâ Ḥarîmî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ḥarîmî

Hem Mehed-hoş ṭab‘ laridindur. Şî‘ri yaman irmes. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

تا بودای غم از عشق بتان در زده ام

دم ز شادی من غمیده دیگر کم زده ام

Anadolu nüshası: Yok.

107. Mevlânâ Қalender

Çağatay nüshası: Mevlânâ Қalender

Hem Meşhed şurefâsındındur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

آنچه هردم دور ازان لبهای میگون میکشم

کاسه کاسه از دو چشم خون فشان خون میکشم

Anadolu nüshası: Yok.

108. Mevlânâ Қırāfi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Қırāfi

Hem Meşhed’lıgdur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

گرچه مجنون ز غم عشق دل پر خون داشت

لیک حالی که مرا هست کجا مجنون داشت؟

Anadolu nüshası: Yok.

109. Mevlânâ Şâdi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şâdi

Hem Meşhed şurefəsidindur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

خانه دل مهر شد از داغ آن قاتل مرا

تا پس از مردن عباند مهر او در دل مرا

Anadolu nüshası: Yok.

110. Mevlānā Ḥalīl

Çağatay nüshası: Mevlānā Ḥalīl

Hem Meşhedliğdur ve bu maṭla‘ anıngdur kim:

ز تغ تو ای قاتل دردمدان

چو غنچه است پرخون دل دردمدان

Anadolu nüshası: Yok.

111. Mevlānā Heybetī

Çağatay nüshası: Mevlānā Heybetī

Hem Meşhedliğdur ve bu maṭla‘ anıngdur kim:

دهان تگ آن خورشیدرو خواهم نکو بینم

نه بیند دیده هیچ از خیره گی چون روی او بینم

Anadolu nüshası: Yok.

112. Mevlânâ Fenâyi^ī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Fenâyi^ī

Hem Meşhedliğidur ve bu maṭla^c anıngdur kim:

من ژولیده مو با عقل ازان بیگانگی دارم

که در عشق پری رویی سر دیوانگی دارم

Anadolu nüshası: Yok.

113. Mevlânâ Kanberi^ī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kanberi^ī

Hem Meşhed'lîğ durur ve bu maṭla^c anıngdur kim:

ناله از بسیاریء جورست هر ناشاد را

من ازان نالم که با من کم کند بیداد را

Anadolu nüshası: Yok.

114. Seyyid 'Ārif

Çağatay nüshası: Seyyid 'Ārif

Hem Meşhed ehl-i ṭab^c idindur ve bu maṭla^c anıngdur kim:

ای پری رو گر نشینی در سرای چشم من

دل بیندازد از پرده های چشم من

Anadolu nüshası: Yok.

115. Luṭfī – i Şānī

Çağatay nüshası: Luṭfī – i Şānī

Ol dağı Meşhed şu^c arā ve ʐurefāsıdındur ve maṭla^c anıngdur kim:

کاش تا صبح قیامت نشود روز امشب

شد چو مهمان من آن شمع شب افروز امشب

Anadolu nüshası: Yok.

116. Mevlānā ‘Adīmī

Çağatay nüshası: Mevlānā ‘Adīmī

Mezid Tanbūraçı oğlıdur. Yahşı tāb^cı bar ve Meşhed’lig durur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

چون غره ام پریشان دائم در آرزویش

جمعیتی ندارم بی آفتاب رویش

Anadolu nüshası: Yok.

117. Mevlānā Şebābī

Çağatay nüshası: Mevlānā Şebābī

Hem Meşhed'lığ durur ve bu maṭla^c anıngdur kim:

ای سرو سهی قامت وی شوخ جفا پیش
شد این تن مجروم از تیر غم ریش

Anadolu nüshası: Yok.

118. Mevlânâ Dervîş

Çağatay nüshası: Mevlânâ Dervîş

Hem Meşhed'lığdur ve Dervîş Rûğan-ger'din başkadur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

داغها بر دست من کر دست جانان منست
گرچه میسوزد مرا آسایش جان منست

Anadolu nüshası: Yok.

119. Mevlânâ 'Ayâni

Çağatay nüshası: Mevlânâ 'Ayâni

Hem Meşhed şurefâsidindur ve bu maṭla^c anıngdur kim:

نکرد از گریهه زار من افغان هیچکس یاری
که بر افغان زار او نکردم گریهه زاری

Anadolu nüshası: Yok.

120. Mevlânâ Ȑiyâsu'd – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ȑiyâsu'd – dîn

Hem Meşhed'lîgdür. Yahşı ȭab'ı bar. “Ebül” atığa bu maṭla‘ anıngdur kim:

مرا مهر مه نامهربانی

جدا از دل غى گردد زمانى

Anadolu nüshası: Yok.

121. Seyyid 'Abdu'l – Laṭîf

Çağatay nüshası: Seyyid 'Abdu'l – Laṭîf

Meşhed'lîgdür. On tört ya on biş yaşında mu‘ammâni andaጀ aytur ve açar ki mahall-i ta‘accübdür. Ma‘lûm imes ki ol yaşda hergiz bu fende andaጀ bar iken bogay. “Hayder” atığa bu mu‘ammâ anıngdur kim:

عاشق گریان ز کنج هجر در گشن گریخت

چید هر سو از گل و درهای اشک از دیده ریخت

Anadolu nüshası: Yok.

122. Mevlânâ Muhammed

Çağatay nüshası: Mevlânâ Muhammed

Ol hem Meşhed'lıgdur. Ol dağı küçük yaşda mu^cammāda celeddür. “Muhammed” atığa bu mu^cammā anıngdur kim:

ای که جز مهر و وفا چیزی نبودت خوی دل

مهر بیحد گوعیت دیگر تو بنم روی دل

Anadolu nüshası: Yok.

123. Mevlânâ Fahri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Fahri

Hem Meşhed'lıgdur ve “Kubād” atığa bu mu^cammā anıngdur kim:

مرا کی بى رفع جانان هواي گشت گلزارست

که دل از دوریء آن مه برد خود گرفتارست

“‘Ali’” ismiğe bu mu^cammā hem anıngdur kim:

باشد دل هر کس بیکی آینه بنما

از آینه طلعت یارست دل ما

Anadolu nüshası: Yok.

124. Mevlânâ Rükni

Çağatay nüshası: Mevlânâ Rükni

Şirāz'lıgdur ve yaman ṭab^cı yokdur. Ve bu maṭla^c anıng durur kim:

گر مجال يك سخن يابم بر دلدار خويش

عرضه دارم پيش او شرح دل افگار خويش

Anadolu nüshası: Yok.

125. Mevlānā Zīrekī

Çağatay nüshası: Mevlānā Zīrekī

Anadolu nüshası: Mevlānā Zīrekī

Çağatay nüshasında ikinci bir örnek olarak verilen bu beyit Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

دست در دل عباد و پا در گل

سر بعلم غی توام زد

126. Mevlānā Vahdetī

Çağatay nüshası: Mevlānā Vahdetī

Anadolu nüshası: Vahdetī

127. Mevlānā Nādirī

Çağatay nüshası: Mevlānā Nādirī

Anadolu nüshası: Nādirī

128. Mevlānā Ḥubārī

Çağatay nüshası: Mevlānā Ḥubārī

Anadolu nüshası: Ḥubārī

129. Dōst Muḥammed

Çağatay nüshası: Dōst Muḥammed

Mergani mahallesidindür. Hem şı‘irga, hem mu‘ammāğa ṭab‘ı yahşidur. Bu matla‘ anıngdur kim:

بلاست از تو بدل هر زمان جفای دگر

جفا که بر دگری میکنی بلای دگر

“Safī” ismiğe bu mu‘ammā hem anıngdur kim:

هر سحر باد دهد بویی ازان گلزارم

من دل سوخته بر باد صبا بیدارم

Anadolu nüshası: Yok.

130. Hasan 'Alī

Çağatay nüshası: Hasan 'Alī

Bu Dōst Muhammed'ğa ƙarābetdür. Anıŋ dağı şı̄r ve mūammāga yahşı ṭab̄ı bar. Bu matlāc anıngdur kim:

من بيدل نخواهم سايه باشد همنشين او را
بيا اي شام هجر و کم کن از روی زمين او را

“Feridūn” ismiğe bu mūammā hem anıngdur kim:

نکويان دل دردمندان زار
فریبند بى غایت و بى شمار

Anadolu nüshası: Yok.

131. Mevlânâ Fethu'llâh

Çağatay nüshası: Mevlânâ Fethu'llâh

Dağı imdi araşa kirgen nev-res yigitlerdindür. mūammāga ṭab̄ı yahşı barur. “Bilâl” ismiğe bu mūammā anıngdur kim:

چه سان گيرد دلم با زلفت الفت
چو دل بيخد غايد در دو زلفت

Anadolu nüshası: Yok.

132. Mevlânâ Esîrü'd – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Esîrü'd – dîn

Tâlib-i 'ilm yigitdür. mu'ammâğa dağı ṭab'ı mülâyim tüşüptür. "Maḳbûl" ismiğe bu mu'ammâ hem anıngdur kim:

بَا مَنْ بِيَچَارَهْ آنْ مَهْ بَدْ نَكَرَدْ

هر که حرفی گفت از من رد نکرد

Anadolu nüshası: Yok.

133. Mevlânâ Nâşîḥî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Nâşîḥî

Hôş-ṭab' yigütdür. Bu maṭla' anıngdur kim:

کسی که صفحه روی تو در نظر دارد

کی از مطالعه خواهد گه چشم بردارد

Anadolu nüshası: Yok.

134. Mevlânâ Tâyiri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Tâyiri

Esterābād'lıgdur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

خوشم بعشق گرم روز و روزگاری نیست

مرا به نیک و بد روزگار کاری نیست

Anadolu nüshası: Yok.

135. Mevlānā Hazīnī

Çağatay nüshası: Mevlānā Hazīnī

Hem Esterābād'lıgdur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

وادی هجران که نبود غیر درد و غم درد

با خیال او فراقت دارم از عالم درد

Anadolu nüshası: Yok.

136. Mevlānā Mehdi

Çağatay nüshası: Mevlānā Mehdi

Hem Esterābād'lıgdur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

ساقی نبود بی ادبیها عجب از ما

ما مردم مستیم و نیاید ادب از ما

Anadolu nüshası: Yok.

137. Mevlânâ Tâyifi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Tâyifi

Ziyâret-gâh'da bolur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

من که در خیل سگانش جا معین ساختم

از غبار آستانش دیده روشن ساختم

Anadolu nüshası: Yok.

138. Mevlânâ Tâyibi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Tâyibi

Tâyibâd'lîgdür. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

کهی که لاله بروید ز خال اهل نظر

ز داغ دل بود آن لاله و ز خون جگر

Anadolu nüshası: Yok.

139. Seyyid – zâde – i Münşî

Çağatay nüshası: Seyyid – zâde – i Münşî

Tab‘ıda hâylî dikkat bar, ammâ eylük yosunluğ yigitdür. bu maṭla‘ anıngdur kim:

يار بر حال من اغيار از فغان من گريست
بر من و بر حال من هم دوست هم دشمن گريست

Anadolu nüshası: Yok.

140. Mevlânâ ‘Âşîmî

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Âşîmî

Herî’ligidür. Atası âbâdân kişidür. sûdâ ve ticâret bile ma‘âş ötkerür. Özi tâlib-i ‘ilmîk hem kılur, nażm hem aytur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

چون آشتم ز هجر تو بر سر زند علم
سازم روان چو شمع ز گرداب دیده نم

Anadolu nüshası: Yok.

141. Mevlânâ Faḥru’d – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Faḥru’d – dîn

Bu fâkirning kişi karamdındır. mu‘ammânı yaḥṣî açar, gâhi birer mu‘ammâ hem aytur. Eger müdâvemet kılsa, bu fende ḥaylî yaḥṣî bolğu dikdür. “Hayder” ismiğe bu mu‘ammâ anıngdur kim:

گرچه از دلبر آن جفا بینم

شاید از دلبری وفا بینم

Anadolu nüshası: Yok.

142. Mevlânâ Maķşûd

Çağatay nüshası: Mevlânâ Maķşûd

Bu Fahru'd-dîn'ning inisidür. Anıng hem mülâyim ṭab^cı bar. Gazel tavrıda kûşış köprekkine kıetur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

پیش مهر روی او ره بسته شد آه مرا

تا ازان نبود غبار آینه ماه مرا

Anadolu nüshası: Yok.

143. Mevlânâ Tâhirī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Tâhirī

Anadolu nüshası: Mevlânâ Tâhirī

144. Mevlânâ Mecnûnî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mecnûnî

Anadolu nüshası: Mecnūnī

145. Mevlānā Hem – demī

Çağatay nüshası: Mevlānā Hem – demī

Anadolu nüshası: Hem demī

146. Mevlānā Necmī

Çağatay nüshası: Mevlānā Necmī

Anadolu nüshası: Hem demī⁶⁹

147. Mevlānā Şıfātī

Çağatay nüshası: Mevlānā Şıfātī

Anadolu nüshası: Şıfātī

148. Mevlānā Şāfi

Çağatay nüshası: Mevlānā Şāfi

Anadolu nüshası: Şāfi

149. Mevlānā Fiğānī

Çağatay nüshası: Mevlānā Fiğānī

⁶⁹ Hem demī adı altında Necmī anlatılmıştır.

Anadolu nüshası: Fiğānī

150. Mīr Levend

Çağatay nüshası: Mīr Levend

Cihān-geşte kişi irdi. Ḳalenderlik şüretide yörür irdi. Hālī ez fażl u ṭab‘ imes irdi. Bu matla‘ aningdur kim:

رخش را ماه گفتم شهر از گفتار من پر شد
ز دندانش سخن گفتم دهان من پر از در شد

Anadolu nüshası: Yok.

151. Mevlānā Bū ‘Alī

Çağatay nüshası: Mevlānā Bū ‘Alī

Anadolu nüshası: Bū ‘Alī

152. Mevlānā Şeyhī

Çağatay nüshası: Mevlānā Şeyhī

Anadolu nüshası: Şeyhī

153. Mevlânâ Hızrı̄

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hızrı̄

Anadolu nüshası: Hızrı̄

154. Mevlânâ Herâtī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Herâtī

Ni yirlig irkeni taħallusidin zāhirdür. Yaman ṭab̄ lik kişi irmes. Bu maṭlā anıngdur kim:

هنجام عيد و موسم گلها شفتن است

ساقى بيار باده چه حاجت بگفتن است

Anadolu nüshası: Yok.

155. Mevlânâ Bihiştî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Bihiştî

Hışar vilâyetidin durur. Taħsil kılgalı bu mülkke kilipdür. Ṭab̄ı dağı yaħșidur. Bu maṭlā anıngdur kim:

در کمند تو نه هر بی سروپا افتادست

این بلاپیست که در گردن ما افتادست

Anadolu nüshası: Yok.

156. Mevlânâ Ehli

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ehli

Turşız vilâyetidindür. Tab'ıda hâyî hâyî çâşnî bar. Bu maṭla' anıngdur kim:

دوش افغان من از چشم ملایک خواب برد

خر من مه را ز طوفان سرشکم آب برد

Anadolu nüshası: Yok.

157. Mevlânâ Nergisi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Nergisi

Merv vilâyetidindür. Mazlûm-veş yigitdür. Bu maṭla' anıngdur kim:

آنرا که درد عشق تو دیوانه ساخته

مجنون صفت بگوشە ویرانه ساخته

Anadolu nüshası: Yok.

158. Mîr Esedu'llâh

Çağatay nüshası: Mîr Esedu'llâh

Simnân'lîgdür. Öz mülkidin 'ilm talebiğâ şehrâ kilip irdi ve fâkirning medreseside sabak okur irdi. Şüret ve sîreti yaḥṣî yigitdür. Bu mu'ammâ "Enes" atığa anıngdur kim:

ریزد از چشم تر اهل محبت متصل
آتش هجران او ناچار اشک و خون دل

Anadolu nüshası: Yok.

159. Mîr ‘Abdu’llâh

Çağatay nüshası: Mîr ‘Abdu’llâh

Belh'dindür. Ol dağı şehrgâ taḥṣîl üçün kiliptür. Yahşıı ṭab^cı bar. Bu maṭla^c anıngdur kim:

ای شب غم دور ازان شمع حجابم سوختی
سالها در وعده روز وصالیم سوختی

Anadolu nüshası: Yok.

160. Mevlânâ Bâṭînî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Bâṭînî

Anadolu nüshası: Neşâṭî⁷⁰

⁷⁰ Neşâṭî adı altında Mevlânâ Bâṭînî anlatılmıştır.

161. Mevlânâ Fażlî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Fażlî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Fażlî

162. Mevlânâ Şûhî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şûhî

Anadolu nüshası: Şûhî

163. Mevlânâ Zâhirî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zâhirî

Anadolu nüshası: Mevlânâ Halefi⁷¹

164. Mevlânâ Hulki

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hulki

Anadolu nüshası: Zibâyî⁷²

⁷¹ Mevlânâ Halefi adı altında Mevlânâ Zâhirî anlatılmıştır.

⁷² Zibâyî adı altında Mevlânâ Hulki anlatılmıştır.

165. Mevlânâ Zîbâyî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zîbâyî

Anadolu nüshası: Tâhirî⁷³

166. Mevlânâ Sa‘îd

Çağatay nüshası: Mevlânâ Sa‘îd

Anadolu nüshası: Sa‘îd

167. Mevlânâ Dervîş ‘Alî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Dervîş ‘Alî

Anadolu nüshası: Dervîş ‘Alî

168. Mevlânâ Kallâşî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kallâşî

Anadolu nüshası: Kutsî⁷⁴

⁷³ Tâhirî adı altında Mevlânâ Zîbâyî anlatılmıştır.

⁷⁴ Kutsî adı altında Mevlânâ Kallâşî anlatılmıştır.

169. Mevlânâ Gedâyi̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ Gedâyi̇

Anadolu nüshası: Gedâyi̇

170. Mevlânâ Vâhidî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Vâhidî

Anadolu nüshası: Vâhidî

171. Zâve Kâdîsi

Çağatay nüshası: Zâve Kâdîsi

Anadolu nüshası: Kâzî̇ İsi

172. Mîr Hüseyin

Çağatay nüshası: Mîr Hüseyin

Meşhed'lîgdür. Yakında taşîl üçün şehrge kilipdür. İhlâşıyye medreseside bolur. Tab'ı yaşıdır. Bu mu^cammâ “Lutf” ismiğe anındur kim:

شاد ازانم که پار ناوک غم

طرف دل فکنده از پی هم

Anadolu nüshası: Yok.

173. Mevlânâ Zâyiri^ī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zâyiri^ī

Hem Meşhed'lîgdur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

ای دل بغمش کی سر سودای تو دارم

پروای خودم نیست چه پروای تو دارم

Anadolu nüshası: Yok.

174. Mevlânâ Kâşî^ī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kâşî^ī

Hem Meşhed'lîgdur. Tâlib-i^c ilmîlkîka mensûbdur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

مرا سرویست در دل کرده چادر چشم روشن هم

چو گل پاکیزه همچون صبا پاکیزه دامن هم

Anadolu nüshası: Yok.

175. Mevlânâ Kâni^c^ī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kâni^c^ī

Hem bu tâyifedindür. Bu maṭla^c anıngdur kim:

رخ تو قبله دلهای بیقرارانست

نشان پای تو محراب خاکسaranست

Anadolu nüshası: Yok.

176. Mevlânâ Ziyâyi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ziyâyi

Nîşâbûr zurefâsındındur ve bu maṭla^c anıngdur kim:

بخون عاشق امشب تشه بینم لعل سیرابش

مده مى ساقیا ترسم كه از مستى برد خویش

Anadolu nüshası: Yok.

177. Mevlânâ Nûri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Nûri

Dağı Nîşâbûr şu^c arâsındındur, gâyr ol Nûri ki Meşhed'lîgdur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

خدنگت كه شد نخل گلزار دل

نياور د باري مگر بار دل

Anadolu nüshası: Yok.

178. Mevlânâ Feyzî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Feyzî

Gûnâbâd'lîgdur. Köprek evkât Gâzurgâh'da bolur ve tâlib-i 'ilmilik kılur. Tab'ı nazmlarda dağı yahşidur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

گرچه دشنام رسد از لعل شکربار او
هست يك شيرينى ئ در تلخى ئ گفتار او

Anadolu nüshası: Yok.

179. Mevlânâ ‘Aynî

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Aynî

Evbe'lîgdur. Hâfızdur ve kitâbet hem kılur. Tab'ı hem nazmlarda mülâyimdir. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

منم دور از مه روی تو هر شب تا سحر گریان
صراحى وار دل پرخون و بر سر چشم تر گریان

Anadolu nüshası: Yok.

180. Mevlânâ Mu‘înî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mu‘înî

Şiraz'lıgdur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

از صد سخن بحیله یکی گوش می کنی

آن هم گفته ام که فراموش می کنی

Anadolu nüshası: Yok.

181. Mevlânâ Kevkebî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kevkebî

Anadolu nüshası: Kevkebî

182. Mevlânâ Mihnetî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mihnetî

Anadolu nüshası: Mihnetî

183. Mevlânâ Şükri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şükri

Anadolu nüshası: Şükri

184. Mevlânâ Haḳiri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Haḳiri

Anadolu nüshası: Faḳiri⁷⁵

⁷⁵ Faḳiri adı altında Mevlânâ Haḳiri anlatılmıştır.

185. Mevlânâ Hızrı̄

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hızrı̄

Ol dağı imdi peydā bolğan yigitlerdindür ve şıgar sindesür. Ümmid bar ki yaşsirağ
aytķay ammā bu maṭla‘ anıngdur kim:

ز هجرت دل دمادم ناله و آه و فغان دارد

غمت گر قصد دل میکرد اکنون قصد جان دارد

Anadolu nüshası: Yok.

186. Hâce Manşûr

Çağatay nüshası: Hâce Manşûr

Anadolu nüshası: Hâce Manşûr

Çağatay nüshasında, Anadolu nüshasından farklı olarak Hâce Manşûr'un son zamanlarında delirdiği yazmaktadır. "Ammā āhir mecnūn-şıfat boldı."

187. Sultân Maḥmûd

Çağatay nüshası: Sultân Maḥmûd

Anadolu nüshası: Sultân Maḥmûd

Çağatay nüshasında Anadolu nüshasından farklı olarak Muhammed Bitigçi'nin oğlu olduğu yazmaktadır.

188. Mevlânâ Niżām

Çağatay nüshası: Mevlânâ Niżām

Anadolu nüshası: Dâyimi⁷⁶

189. Mevlânâ Yârî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Yârî

Anadolu nüshası: Yârî

190. Mevlânâ Dâyimi

Çağatay nüshası: Mevlânâ Dâyimi

Anadolu nüshası: Niżām⁷⁷

191. Üstâd Muhammed – i Evbe’î

Çağatay nüshası: Üstâd Muhammed – i Evbe’î

Kârd-gerlik şan^c atığa mensûbdur. Nazmı hâlî ez puhtelîğ imes. Bu matla^c anıngdur kim:

نسیم خلد و عمر خضر می بخشد اگر دانی

هواي دشت کارز گاه و آب جوی سلطانی

Anadolu nüshası: Yok.

⁷⁶ Dâyimi adı altında Mevlânâ Niżām anlatılmıştır.

⁷⁷ Niżām adı altında Mevlânâ Dâyimi anlatılmıştır.

192. Mevlânâ Bihişti̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ Bihişti̇

Anadolu nüshası: Bihişti̇

193. Mevlânâ Şirâri̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şirâri̇

Anadolu nüshası: Şirâri̇

194. Mevlânâ Fedâyi̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ Fedâyi̇

Anadolu nüshası: Fedâyi̇

195. Mevlânâ ‘Ayâni̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ ‘Ayâni̇

Anadolu nüshası: ‘Ayâni̇

196. Mevlânâ Vâlihi̇

Çağatay nüshası: Mevlânâ Vâlihi̇

Anadolu nüshası: Vâlihi̇

197. Mevlânâ Zârī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zârī

Anadolu nüshası: Zârī

198. Mevlânâ Zâtī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Zâtī

Anadolu nüshası: Zâtī

199. Mevlânâ Mîr ̄ Alī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mîr ̄ Alī

Anadolu nüshası: Mîr ̄ Alī

200. Pehlevân Kâtib

Çağatay nüshası: Pehlevân Kâtib

Anadolu nüshası: ⁷⁸

Üçüncü meclisning hâtmı⁷⁹ bu Hażret kim bu meclis ehlining şadr-nişnidürler ve seħābī mēanîleri gevher-řiz ve bu cemâat kim ol Hażret hîrmen-i mēanîsining hûşecînidürler ve Gûlşen-i ṭab̄ları gül-efşân ve semen-bîz, ser-haylga ḥarîm-i vuşûl-i ilâhī yitsün ve bu haylga hem şeref-i sāadet ve mārifet-i nâ-mütenâhī naşîb itsün! Ve

⁷⁸ Pehlevân Kâtib, 51A / 1,2 ve 3. Satırlarda anlatılmıştır ama ismi yazılmamıştır.

⁷⁹ Üçüncü meclisning hâtmı ve rubâ' iyye adlı bölümler Anadolu nüshasında yoktur.

Sultān-i Şâhib-ķırān kim ol Hażretning Nüket ve ma‘arifining dekāyık-i elfazını ve haķāyık-i ma‘anisini hiç dāniş-ver alardın yaňşıraķ bilmedi ve hiç ehl-i ṭab‘ alar ning ‘öşr-i ‘aşirini ve neşr uslûbida nükte-perdâz. Ol Hażret rūhāniyyetidin alarǵa feyz-i bu Hażret’ning bende-i dergâhı ve ol Hażret’ning hâk-râhi-min, maĥrûm bolmasun!

Rubā‘iyye

Çün bar idiler bu Hażret ve ol Hażret

Kim ol Hażret Haķ sarı kıldı riħlet

Bu Hażret köp ‘ömr ile tapsun devlet

Min bendege devletide künc-i ‘uzlet

DÖRDÜNCÜ MECLİS

201. Pehlevān Muhammed – i Küştī – gîr

Çağatay nüshası: Pehlevān Muhammed – i Küştī – gîr

Anadolu nüshası: Pehlevān Muhammed

202. Mevlânā Burhānu’d – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânā Burhānu’d – dîn

Anadolu nüshası: Mevlânā Burhān

203. Mīr Ḥiyāṣu'd – dīn 'Azīz

Çağatay nüshası: Mīr Ḥiyāṣu'd – dīn 'Azīz

Meşhed'de İmām 'Alī-i Mūsā er-Rīzā rađiya'llāhu 'anhuning ravżasında nağib ve vilāyetning ulugidurlar. Ta'rifleride beyān kāşırdur. Bu maṭla'c alarnıng dip şöhreti bar kim:

بازم از دست بتی دامان عصمت چاک شد

جز خیالش هرچه بود از لوح خاطر پاک شد

Anadolu nüshası: Yok.

204. Mevlānā Mes'ūd

Çağatay nüshası: Mevlānā Mes'ūd

Anadolu nüshası: Mes'ūd

205. Hāce Kemāl – i 'Udī

Çağatay nüshası: Hāce Kemāl – i 'Udī

Zarīf kişi irdi. Öz zamānının hoş-nevāzi irdi kim barça ḥalāyık müsellem tatar irdiler. Tab'ı hem şī'rğa mülāyim irdi. Bu maṭla'c anıngdur kim:

غى خواهم ز دىدە بر رخت آيىنە اي سازم

ز مژگان بھر زلفت عنبر آسا شانه پردازم

Anadolu nüshası: Yok.

206. ‘Alī Kermāl

Çağatay nüshası: ‘Alī Kermāl

Dağı ‘ūdī irdi. Be-ğäyet sefīh ve bed-zebān kişi irdi, ammā yahşı taşnifleri bar. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

كَلْتَ رَا كَه بَگَرْد سَر او جَانْگُرُود

بَسَر خَوْد مَگَارْش كَه پَرِيشَان گَرْد

Anadolu nüshası: Yok.

207. Hāfiẓ Şerbetī

Çağatay nüshası: Hāfiẓ Şerbetī

Anadolu nüshası: Hāfiẓ Şerbetī⁸⁰

208. Mīr ‘Aṭā’u’llāh

Çağatay nüshası: Mīr ‘Aṭā’u’llāh

Anadolu nüshası: Mīr ‘Aṭā’u’llāh

⁸⁰ Hāfiẓ Şerbetī, Çağatay nüshasında ‘Alī Kermāl adlı şairden sonra anlatılırken Anadolu nüshasında Mīr Murtāz adlı şairden sonra 53B / 5. Satırda itibaren anlatılmıştır.

Çağatay nüshasında geçen şu beyit Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

من اى ساقى ازان ورزم طريق مى پرسنلى را
كه سوز و آتش مستى خس و خاشاك غيابشد

209. Mevlânâ Mîr – Hând

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mîr – Hând

Anadolu nüshası: Mîr Hând

210. Mevlânâ Hând – Mîr

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hând – Mîr

Mevlânâ Mîr-Hând’ning ferzendidür ve şalâhiyyetlîg yigittür. Târîh fennide mahâreti bar. Bu mu^c ammâ “Takî” atriğâ anıngdur kim:

روى آن دریای مهر گسل

فتنه با خالهاش گشت اى دل

Anadolu nüshası: Yok.

211. Mevlânâ Hamîdü’d – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hamîdü’d – dîn

Anadolu nüshası: Hamîdü’d – dîn

212. Mîr Kemâlu'd – dîn Hüseyin

Çağatay nüshası: Mîr Kemâlu'd – dîn Hüseyin

Anadolu nüshası: Mevlânâ Kemâl

213. Mîr İhtiyâru'd – dîn

Çağatay nüshası: Mîr İhtiyâru'd – dîn

Anadolu nüshası: Seyid İftihâr⁸¹

214. Mîr Zeynü'l – 'âbidîn

Çağatay nüshası: Mîr Zeynü'l – 'âbidîn

Mir 'Abdu'l-Keâdir'ning oğlidur. Mülâyim tab'lik, hoş-zîhn yigitdür. Bu maṭla'anıngdur kim:

من ذره حقير و تو خورشید انورى

نبود ز آفتاب عجب ذره پرورى

Anadolu nüshası: Yok.

215. Mevlânâ Muhammed – i Bedâhşî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Muhammed – i Bedâhşî

Anadolu nüshası: Muhammed Bedâhşî

⁸¹ Seyid İftihâr adı altında Mîr İhtiyâru'd – dîn anlatılmıştır.

216. Mevlânâ Hâcî Muhammed

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hâcî Muhammed

Meşhed'dindür. Ve köprek evkât bu fakîr bile müşâhibdür ve ferzend ornıgadur, belki andın 'azîzraķ. Aħlâkda melekîdür, beşer şûretide kilgen ve eṭvârıda feriştedür, insân hey'etide zuhûr kılgan. Ṭab'ı şâfi ve tefekkürü barça vaqtlarşa vâfi. Zihni müşkil-güşâ ve te'emmüli fúnun eşkâlıga resâ. Ba'zi maħal birer nażm dağı andın baş urar. Bu maṭla' anıngdur kim:

اى بسا توبهء ديرينه كه چون توبهء من

خوبرويان بشكتند بيلك چشم زدن

““Ādil” ismiġa bu mu'ammâ dağı anıng durur kim:

خيال قد تو جا كرده عالي در دل

وزان مراد فدا ساخته دلان حاصل

Anadolu nüshası: Yok.

217. Hâfiż Muhammed Sultân Şâh

Çağatay nüshası: Hâfiż Muhammed Sultân Şâh

Hoş-hân hâfiż ve hoş-nünîs haṭṭâṭdur. Ve bulardın başka şâlih ve pâkîze-rûzigâr kişidür. Yahşıı ṭab'ı hem bar. Bu maṭla' anıngdur kim:

شکل هلال ابرویت از تر نرفت

ماهی زمین بحر بلی سوی بر نرفت

Anadolu nüshası: Yok.

218. Mevlânâ Faḥrî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Faḥrî

Herî şehrining âdemi-zâdeleridindür. Bu maṭla^c anıngdur kim:

گفتی که هر گرم بتو دل مهربان نبود

ای سرو نازنین بتو ام این گمان نبود

Anadolu nüshası: Yok.

219. Seyyid Ḥasan – i Bāverdî

Çağatay nüshası: Seyyid Ḥasan – i Bāverdî

Anadolu nüshası: Seyyid Hüseyin Bāverdî⁸²

⁸² Seyyid Ḥasan – i Bāverdî, Çağatay nüshasında Seyyid Ca^c fer adlı şairden sonra anlatılırken, aynı şair Anadolu nüshasında Seyyid Hüseyin Bāverdî adı altında Seyyid Ğiyâṣu'd – dîn adlı şairden sonra 57B / 2. Satırдан itibaren anlatılmıştır.

220. Seyyid Esedu'llâh

Çağatay nüshası: Seyyid Esedu'llâh

Yahşıı ṭab^clık yigittür. bu mu^cammā “Gedā” ve “Emin” atığa anıngdur kim:

اى سرو خرامان ز کدامین چمنى تو

هرجا كه روی جلوه جان منى تو

Anadolu nüshası: Yok.

221. Mevlânâ ḷ Ali

Çağatay nüshası: Mevlânâ ḷ Ali

Hemânâ ki Turşız'lıkdir. Ṭab^cı mu^cammā fenniga köp mülâyim tüşüptür. “Melek” ismiğe bu mu^cammā anıngdur kim:

مکن عتاب و بر ابرو گرہ مزن يارا

كه نیست تاب عتاب تو بی رخت ما را

Anadolu nüshası: Yok.

222. Mevlânâ Şihâb

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şihâb

Anadolu nüshası: Mevlânâ Şihâb

Mevlânâ Şîhâb'ın anlatıldığı bu bölümde Çağatay nüshasında yer almayan şu kısım Anadolu nüshasında bulunmaktadır:

Maklûb⁸³: در مشمار راحجینک توقوی وقوت باری مرد رامش

223. Hâfiż Celâlu'd – dîn Maḥmûd

Çağatay nüshası: Hâfiż Celâlu'd – dîn Maḥmûd

Anadolu nüshası: Hâfiż Celâl

224. Mevlânâ 'Abdu'l – vâsi'

Çağatay nüshası: Mevlânâ 'Abdu'l – vâsi'

Anadolu nüshası: 'Abdu'l – vâsi'

225. Hâce Sultân Muhammed

Çağatay nüshası: Hâce Sultân Muhammed

Anadolu nüshası: Sultân Muhammed

226. Mîrek Hüseyin

Çağatay nüshası: Mîrek Hüseyin

⁸³ Anadolu nüshası, bu bölümde Çağatay nüshasında yer almayan “Maklûb” başlığı altında bir cümle içermektedir. Bu cümle tersinden okunduğunda da yine yazılışı aynıdır. 58B / 3 ve 4. Satırlar.

Anıng oğlıdur. Ve ṭab^cı imdi nazmlarğa māyil boluptur. Bu maṭla^c anıngdur kim:

كجا رسد ز تو اى بیوفا وبال مرا
که از جنون غمٰت نیست اعتدال مرا

Bu mu^c ammā dağı “Şıddık” atığa anıngdur kim:

تا کنم بر سگان او تقسیم
دل مجروح کرده ام هد و نیم

Anadolu nüshası: Yok.

227. Mevlânâ Muḥammed – i Nâyinī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Muḥammed – i Nâyinī

Anadolu nüshası: Mevlânâ Muḥammed Māmenī⁸⁴

228. Mevlânâ Sultân^c Alî Kâyinī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Sultân^c Alî Kâyinī

Anadolu nüshası: Sultân^c Alî Kâyinī

⁸⁴ Mevlânâ Muḥammed – i Nâyinī, Anadolu nüshasında Mevlânâ Muḥammed Māmenī adı altında anlatılmıştır.

229. Mevlânâ Şerîf – i Bâg – i şehri

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şerîf – i Bâg – i şehri

Hem kâtib yigittür. yahşı ṭab^cı bar. Nazmlarğa dağı iştigâlı bar. Bu maṭla^c anıng durur kim:

نوبهاران گرچه گل از سبزه بیرون میدم

سبزه خط تو از گلبرگ تر چون میدم

Anadolu nüshası: Yok.

230. Mevlânâ Şâh ‘Alî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şâh ‘Alî

Habiş-ṭab^c yigittür. Zihni mu^cammâga yahşı barur. “Eyyûb” ismiğe bu mu^cammâ anıngdur kim:

زاهدان رانکشد دل بسوی باده ناب

يا دل خویش نه بینند سزاوار شراب

Anadolu nüshası: Yok.

231. Mevlânâ Behlûl

Çağatay nüshası: Mevlânâ Behlûl

Ṭabîb-ṣîve, ṭâlib-i ‘ilm yigittür. “Hurrem” ismiğe bu mu^cammâ anıngdur kim:

بەر مى ساقى چو دادم انتطار

بى لب او ماندە ام اندر خمار

Anadolu nüshası: Yok.

232. Mevlânâ Ȑiyâṣu'd – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ȑiyâṣu'd – dîn

Anadolu nüshası: Ȑiyâṣu'd – dîn Muhammed

233. Şeyh 'Abdu'llâh

Çağatay nüshası: Şeyh 'Abdu'llâh

Anadolu nüshası: Şeyh 'Abdu'llâh⁸⁵

234. Pehlevân Dervîş Muhammed

Çağatay nüshası: Pehlevân Dervîş Muhammed

Pehlevân Muhammed 'aleyhi'r-rahmaning inisidür. Hâlâ Pehlevân ornıda կâyim-i makâmı oldur. Bu maṭla‘ aningdur kim:

اين مقامىست كه اينجا رخ پرگرد خوشست

دردمندی و نیاز و دل پر درد خوشست

⁸⁵ Şeyh 'Abdu'llâh'ın ismi kırmızı renkle yazılmamış veya ismi altı çizili şekilde belirtilmemiştir. 61B / 7, 8, 9 ve 10. Satırlarda anlatılmıştır.

Anadolu nüshası: Yok.

235. Hüseyin

Çağatay nüshası: Hüseyin

Hem mu^c ammā aytur. “Mecd” ismiğə bu mu^c ammā anıngdur kim:

چنان مجنون بیدل را نموده روی دل لی

که نبود در دل تنگش بغیر از عشق او میلی

Anadolu nüshası: Yok.

236. Muhammed ^cAli

Çağatay nüshası: Muhammed ^cAli

Hem Pehlevān uşşāklaridın irdi. “Hussām” atığa bu mu^c ammā anıngdur kim:

یا رب ای مه نشنود کس در جهان نام فراق

چون رخ خوب تو دیدم روز شد شام فراق

Anadolu nüshası: Yok.

237. Üstād Ḳul Muḥammed

Çağatay nüshası: Üstād Ḳul Muḥammed

Anadolu nüshası: Üstād Ḳul Muḥammed⁸⁶

238. Mevlānā Ṣerbetī

Çağatay nüshası: Mevlānā Ṣerbetī

Anadolu nüshası: Ṣerbetī

239. Hāce Bū Sa‘īd

Çağatay nüshası: Hāce Bū Sa‘īd

Anadolu nüshası: Hāce Bū Sa‘īd⁸⁷

240. Mevlānā ‘Abdu’r – Rezzāk

Çağatay nüshası: Mevlānā ‘Abdu’r – Rezzāk

Anadolu nüshası: Mevlānā ‘Abdu’r – Rezzāk⁸⁸

⁸⁶ Üstād Ḳul Muḥammed, Çağatay nüshasında Muḥammed ‘Alī adlı şairden sonra gelirken Anadolu nüshasında Mevlānā Ḥācī ‘dan sonra 62A / 12. Satırdan itibaren anlatılmıştır.

⁸⁷ Hāce Bū Sa‘īd, Çağatay nüshasında Mevlānā Ṣerbetī adlı şairden sonra anlatılırken Anadolu nüshasında Hāce Mahmūd ‘dan sonra 62A / 2.satırdan itibaren anlatılmıştır.

⁸⁸ Mevlānā ‘Abdu’r – Rezzāk, Çağatay nüshasında Mevlānā Ḥācī adlı şairden sonra anlatılırken Anadolu nüshasında Ṣerbetī’den sonra 62B / 9. Satırdan itibaren anlatılmıştır.

241. Mevlânâ Hâcī

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hâcī

Anadolu nüshası: Hâcī

242. Hâce Hüseyin – i Kirengî

Çağatay nüshası: Hâce Hüseyin – i Kirengî

Anadolu nüshası: Hâce Hüseyin

243. Şeyh Ebu'l – Fażl – i Mehne

Çağatay nüshası: Şeyh Ebu'l – Fażl – i Mehne

Hażret-i Şeyh Ebū Sa‘īd-i Ebū'l-Ḥayr evlādındındur. begāyet şāliḥ ve muttaķî ve pākīze-rūzīgār kişidür. Şeyh tavrı anıñ etvāridin zāhirdür. Nażmnı yaḥṣı aytur. Bu maṭla‘ anıñgdur kim:

مدى شد كان برى پىكىر نمى آيد بچشم

ساخت منزل در دل و دىگر نمى آيد بچشم

Anadolu nüshası: Yok.

244. Hâce Yūsuf – i Mehne

Çağatay nüshası: Hâce Yūsuf – i Mehne

Ḩāce Rüknü'd-dīn oğlidur, hem Ḥażret-i Şeyh'ning büzürgvār evlādındındur. Ṭālib-i 'ilm ve şālih ve ḥoş-ṭab' yigitdür. Ṭab'ıda köp mülāyemet bar. Bu maṭla' anıngdur kim:

دل زارم که جا در زلف آن نامهربان دارد

گز از سودا پریشان حآل باشد جای آن دارد

Anadolu nüshası: Yok.

245. Ḥāce Kuṭbu'd – dīn Aḥmed

Çağatay nüshası: Ḥāce Kuṭbu'd – dīn Aḥmed

Anadolu nüshası: Kuṭbu'd – dīn Muḥammed

246. Mevlānā Muḥammed – i Ḫorāsānī

Çağatay nüshası: Mevlānā Muḥammed – i Ḫorāsānī

Anadolu nüshası: Mevlānā Muḥammed

247. Ḥāce Yaḥyā

Çağatay nüshası: Ḥāce Yaḥyā

Ḩāce 'Abdu'llāh'ning inisidür. Yaḥṣı ṭab'ı bar. Bu maṭla' anıngdur kim:

باین شکرانه انه ای همدم که میگویی سخن با او

چه باشد گر بگویی شمه از حال من با او

Anadolu nüshası: Yok.

248. Mevlânâ Faşîhü'd – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Faşîhü'd – dîn

Anadolu nüshası: Mevlânâ Faşîh

Törtünçi meclisning āhıri:⁸⁹ bu dikkat-piše ve żarāfet- endiše ‘azîzlerdin; egerçi ba'zı
ecel meyidin mest ü bî-haberdürler, ammâ ba'zı hayatı bezmide ser-mest ve cilve-ger
kaşidin ǵarîk-i deryâ-yi rehmet kılsun, kalğan ehl-i hîdmet ve ‘ubûdiyyetni şâh luṭfidin
şâyeste-i ihsân-i bî-minnet!

Ol һaylga Tingri râhmeti yâr olsun

Bu cem' ga şeh lutfî meded-kâr olsun

Hem şâhga yüz felekçe miğdâr olsun

Hem կulları ihsânga sezâvâr olsun

Āmin yâRabbe'l-'âlemîn!

BEŞİNCİ MECLİS

249. Hüseyin – i 'Alî Celâyir

Çağatay nüshası: Hüseyin – i 'Alî Celâyir

Anadolu nüshası: Mîr Hüseyin Celâyir

⁸⁹ Törtünçi meclisning āhıri adlı bölüm ve bir dörtlük Anadolu nüshasında eksik.

250. Mīr İbrāhīm

Çağatay nüshası: Mīr İbrāhīm

Sultān Hüseyin’ning oğludur ve fakīrning ağasının nebīresidür. Ve fakīr anı oğulçılalay asrar-min. Bu mu‘ammā “Şāhīm” ve “Māhīm” atığa anıngdur kim:

از سر مهر ای نگار دلنواز

سوی آبراهیم بیدل بین بناز

Anadolu nüshası: Yok.

251.⁹⁰

Çağatay nüshası:

Anadolu nüshası:

252. Şīrim

Çağatay nüshası: Şīrim

Horāsān’ning ādemī-zādeleridindür, sālim-nefs ve selīm-ṭab‘lık yigitdür. Ṭab‘ı nazm tavrıda mülāyimdir. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

yāridin her kim tüser ayru perişānlıq çiker

vaşl ķadrın bilmegen min dik peşimānlıq çiker

⁹⁰ Bu şairin iki nüshada da adı yazılmamıştır.

Bu fārisī maṭla^c hem anıngdur kim:

مشو ناصح بکوی عقل و دانش رهمنون ما را

نداریم اختیاری تا چه فرماید جنون ما را

Anadolu nüshası: Yok.

253. Şāh ‘Alī Uyğur

Çağatay nüshası: Şāh ‘Alī Uyğur

Kiçikidin ṭab^cı taḥṣīlğa ve ekser fażliyyātka mülāyim irdi. Ata ananıng sivüklüğü cihetidin ‘āmmī қaldı ve köprek kābiliyeti žāyi^c boldı. Қabilening mīrzāsidur, hükm oldur kim ol қılgay. Mua^cammāda ṭab^cı mülāyimdir. “Mahvī” atığa bu mu^cammā anıngdur kim:

از محت ما به پیش وی حرفى دو

گر مصلحتست گو و گر نیست مگو

Anadolu nüshası: Yok.

254. Derviṣ ‘Abdu’llāh

Çağatay nüshası: Derviṣ ‘Abdu’llāh

Tarhanilerde Şeyh Selman Eteke'ning oğludur. Tab'ı nazmlarğa kiçikdin mäyil irdi. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

از خیال لب و دندان تو چشمی که پرست
همچو روپیست که سنگش همه یاقوت و درست

Anadolu nüshası: Yok.

255. Mevlânâ Kâsim

Çağatay nüshası: Mevlânâ Kâsim

Mevlânâ ‘Abdu’r-Rahîm-i Müneccim’ning nebîresidür kim öz zamânıda nûcûm ahkâmında muâkarrer ve müsellem irdi. Özi hem nûcûm bilür. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

ما مست مدامیم ز میخانه چه جویم
از بیش و کم ساغر و میخانه چه گویم

Anadolu nüshası: Yok.

256. Pehlevân Sultân ‘Alî – i Küştî – gîr

Çağatay nüshası: Pehlevân Sultân ‘Alî – i Küştî – gîr

Pehlevân Muhammed ‘aleyhi’r-rahme’ning hulefâsındındur. Tab'ı yaḥṣidur. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

مسافر یست مرا در سفر نمی آید
بمن که بیخبرم ز و خبر نمی آید

Anadolu nüshası: Yok.

257. ‘Abdu’l – Қahhār

Çağatay nüshası: ‘Abdu’l – Қahhār

Şeyh-zâde Muhammed’ning oğlidur. Atası pâdişâh dîvânında emâret manşıbü taptı. Ve bahâdur kişi irdi, zâtıda bâ-vücud-i ‘âmmîlik mülâyemet bar irdi. Oğlıga bulardın hiç mîrâş tigmedi ammâ mu‘ammâ fennige ķabiliyyeti bar. “Hümâm” atığa bu mu‘ammâ anıngdur kim:

يَارِ مَا تَأْتِيَ رُوْيَةً گَلَّ اغْرُوْ خَتَهْ

عَنْ لَيْبِ بَىْ سَرْ وَ پَاْ دَرْ غَمْشَ دَلْسُوْ خَتَهْ

İmdi bu hem yok turur.

Anadolu nüshası: Yok.

258. Big Melikī

Çağatay nüshası: Big Melikī

Hasan-i Melikī’ning oğlidur. Kişi atası bâbîda andał ki her niçe ta’rif ve vaşf itse tamâm ķıla almas anıng bâbîda ‘aks vâkī’dir. Egerçi burun birev mu‘ammâğına ayta alur irdi. Ol dağı imdi yokkarlığı mu‘ammâyī dik andın hem ‘âridür. Aytur çağında “Hurrem” ismiğa bu mu‘ammânı̄ aytip irdi kim:

خَالِ چَوْ بَرْ عَارِضِ مَهْوَشْ زَدَى

بَرْ دَلْ مَرْدَمْ زَرْحَ آتَشْ زَدَى

Üm̄id ol kim yene Hâk subhânehu ve ta^c ālā ^c inâyetin anıng şâmil-i hâli kîlgay âmîn!

Anadolu nüshası: Yok.

Bişinci meclisning hatmi:⁹¹ Bu tâb^c leşafeti bile ārâste āzâdeler ve zîhn żarâfeti bile pîrâste mîr-zâdelerdin hem egerçi ba^c žı adem hükmidde perde-i iħfâdadurlar ammâ ba^c žı vücûd encümenide zâviye-i zuhûr ve bekâdadurlar. Ma^c dûmlarnı Hâk rahmeti ve mağfiretidin behre-mend kılsun ve mevcûdlarnı şâhning hîzâne-i in^c ām u luṭfidin ercümend ve ser-bülend itsün!

Yâ Rab ki çü şehni eyleding ^c arş-cenâb

Żillu'llâh anıng zâtığa yazıldı hîṭâb

Ötken kollar yazuğunu kıılma hisâb

Ḳalghanların it bezmidin ikbâl-me'âb

ALTINCI MECLİS

259. Dervîş Şuhûdî

Çağatay nüshası: Dervîş Şuhûdî

Anadolu nüshası: Nâmi⁹²

⁹¹ Bişinci meclisning hatmi adlı bölüm ve bir dörtlük Anadolu nüshasında yer almamaktadır

⁹² Dervîş Şuhûdî adlı şair Nâmi adı altında 70A / 5. Satırda anlatılmıştır.

260. Mevlânâ Mü'minî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mü'minî

Anadolu nüshası: Mü'minî

261. Mevlânâ Şadru'd – dîn

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şadru'd – dîn

Anadolu nüshası: Mevlânâ Nâşır⁹³

262. Mevlânâ Dervîş – i Diheki

Çağatay nüshası: Mevlânâ Dervîş – i Diheki

Anadolu nüshası: Dervîş – i Diheki

263. Edhemî İbrâhîm

Çağatay nüshası: Edhemî İbrâhîm

Şâh Türkman'ning taħallusîdûr. Türkman bigleride müte‘ayyin ḥoş-ṭab‘ ve ẓarâfetlîğ kişi irdi. Dîvâni hem bar. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

هرکزم دل بى خیال عنبرین حالی نیور

این دل دیوانه هرکز خالی از حالی نیود

⁹³ Mevlânâ Şadru'd – dîn adlı şair Mevlânâ Nâşır adı altında 70B / 4. Satırdan itibaren anlatılmıştır.

Anadolu nüshası: Yok.

264. Hāce ‘Alāu’d – dīn

Çağatay nüshası: Hāce ‘Alāu’d – dīn

Kirmān mülkidindür. Hāce Efḍalu’d-dīn Muḥammed’ka yakın uruğ bolur. Bibiçe-i Müneccime’ning inisidür. Zāhir ‘ulumi tekmil kılğındın songra meyli derviṣliklerge gālib bolup Mekke ‘azīmeti қıldı ve otuz yılğa yakın boldı kim anda mücāvir bolup sūluk ve tā‘atka meşgūldur. Andak ma‘lūm bolur ki bu sūlukte biyik menzil ve yaruğluğlar ve ‘ālī mertebe ve ağuğluğlarğa müşerref boluptur. ‘Uluvv-i himmetdin dünyā ve mā-fīhāga itek silkip maksamud ka‘beside münzevī boluptur. Ve hem ol derecetdin mā-alaka’llāh, belki mā-sivā’llāhnı mevhūm-i mahż, belki ma‘dūm-i muṭlaq bilip vuşūl ḥarīmide i‘tikāf kılıptur. Bu yanında şila-i raḥm ri‘āyeti üçün ki edā-yi farż kılgay Ḥorāsān’ga kilip irdi. Niçe vakıt Hazret-i Maḥdūmī nuvvire merkaduhu nūren bile şoḥbeti tu-taştı. Ol cihetdin tavaḳḳuf қıldı. Cün ol Hazret bekā maḳamığa bardı. Barurda yolda Şeyh Niżāmī ḥamsesining evvel kitābi Maḥzenü'l-esrār veznide bir meşnevī aytıp yiberip irdi. Köp ḥaḳāyık ve ma‘ārif anda derc kılıp irdi. Bu ıṣṭlāḥātında Ḥadiķa veznide aytıp yiberipdür kim anıng kāyilining kemālin ma‘lūm kılgayalar. kitābi ḥamđining evvelgī beyti bu durur kim:

ای جهان یافته نمود از تو

بر عدم تهمت وجود از تو

Anadolu nüshası: Yok.

265. Mevlânâ Şehîdî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Şehîdî

Anadolu nüshası: Şehîdî

266. Mevlânâ Hümâyî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hümâyî

Anadolu nüshası: Hümâyî

267. Mevlânâ Hâlidî

Çağatay nüshası: Mevlânâ Hâlidî

Anadolu nüshası: Hâlidî

268. Mevlânâ Ehli

Çağatay nüshası: Mevlânâ Ehli

Şîrâz’lıgdur. hemânâ ki ھaylî tâlib-i ‘ilmîği hem bar. Nazmlardın her sınıf şî‘erde mahârethîgî kişidür be-tâhîş қâşide uslûbîda niçe қatla Şîrâz’dın rengîn қâşîdeler aytip yiberip irdi. Bu yakında ھâce Selmân-i Sâvecî ‘aleyhirrahmening ‘Arûziyye maşnû‘ қâşidesiga cevâb aytip bir گarîb rubâ‘î dağı iżâfe қılıp yiberipdür. Hâlâ ança çağlîğ қuvvetlîgî kişi dimesler ki bolgay. Bu ғazel maṭla‘ı hem ھaylî çâşnîlîg tüsüpür kim:

من و مجنون و اسیریم که غم شادیء ماست

هر که این شیوه ندانست نه از و وادیء ماست

Anadolu nüshası: Yok.

269. Mevlânâ Mîrek

Çağatay nüshası: Mevlânâ Mîrek

Anadolu nüshası: Mevlânâ Mîregî

270. Seyyid ‘Îmâd

Çağatay nüshası: Seyyid ‘Îmâd

Anadolu nüshası: Mîr ‘Îmâd

Altıncı meclisning nihâyeti:⁹⁴ Bu belâğat-meâb ve fezâyil-intisâblardın hem bireri eger zamân şâhîfeside öz naâzmları sevâdî dik mevcûddurlar, ammâ ekseri zemâne vefâsı dik nâ-bûddurlar. Ve pâdişâhları hem bu fenâ mahallidin kitip, bekâ ser-menziliğe yitipdürler. Ve fi'l-hâkîka Sultân-i Şâhib-ķırân'ning ķarâbet ve tevâ' idin irdiler ve ravżâ-i rîdvanânda mesrûr u mebrûr bolsun!

Tâ mâdihlerdin e er ol ay mevc ud

Memd hlari r uhunu tutk l  o sn d

Tâ mâdih   memd hlar ol ay nâ-b d

Sultân-i zam n ga ‘ ömr birs n Ma‘ b d

⁹⁴ Altıncı meclisning nihâyeti adlı bölüm ve bir dörtlük Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

YEDİNCİ MECLİS

271. Emîr Timür Küregen

Çağatay nüshası: Emîr Timür Küregen

Anadolu nüshası: Timür Küregen

272. Haḳan – i sa᷇ id Ṣāḥ – ruḥ Mīrzā

Çağatay nüshası: Haḳan – i sa᷇ id Ṣāḥ – ruḥ Mīrzā

Anadolu nüshası: Haḳan Sa᷇ id Ṣāhruḥ Sultān

273. Ya᷇ kūb Mīrzā

Çağatay nüshası: Ya᷇ kūb Mīrzā

Türkmān selâṭını arasında anıng dik pesendîde zātlığ hâmîde şifatlıq yigit az bolğandur.

Dervîş-şifat ve fânîves hem bar irdi. Bu ruba'i anıngdur kim:

عالم که درو ثبات کم می بینم
در هر طرش هزار غم می بینم
چون کنه رباطیست که از هر طرفش
راهی به بیابان عدم می بینم

Anadolu nüshası: Yok.

274. Cihān – şāh Mīrzā

Çağatay nüshası: Cihān – şāh Mīrzā

Dağı şı‘r aytur irdi. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

از زلف دوست یافت حقیقی مراد دل

بی جد و جهد طاعت و بی مهنت عمل

Anadolu nüshası: Yok.

275. Kiçik Mīrzā

Çağatay nüshası: Kiçik Mīrzā

Anadolu nüshası: Kişi Big Mīrzā

276. Sultān Bedī‘ü’z – zamān Mīrzā

Çağatay nüshası: Sultān Bedī‘ü’z – zamān Mīrzā

Anadolu nüshası: Bedī‘ü’z – zamān Mīrzā

Çağatay nüshasında yer alan şu Türkçe maṭla‘ Anadolu nüshasında geçmemektedir:

Ey şabā ger sorsa hālim şemmēl ol serv-i nāz

İvrülüp başığa min ser-geştedin yitkür niyāz

277. Şâh Garîb Mîrzâ

Çağatay nüshası: Şâh Garîb Mîrzâ

Anadolu nüshası: Şâh Garîb Mîrzâ

Çağatay nüshasında yer alan şu fârisî matla^c Anadolu nüshasında geçmemektedir:

دوستان هر گه گذر سوی مزار من کنید

جان تکبیرم دعای بر جان یار من کنید

278. Ferîdûn Hüseyin Mîrzâ⁹⁵

Çağatay nüshası: Ferîdûn Hüseyin Mîrzâ

Ferîdûn-haseblik ve Hüseyin-neseblik, zâtı ta'zîm ve vaşarlıq ve hulkı edeb ü hürmet-iârlîk, yay küçide yegâne ve ok atarda zemâne ehlidé nişâne, tâ'at u takvîga mâyil, zîkr ü tilâvetgâ müştâgil yigittür. Hûb tab'ı ve mülâyim zihni bar. Bu matla^c anıngdur kim:

گرچه در کوی تو پامال جفا گردیدم

بخدا گر سر مویی ز وفا گردیدم

⁹⁵ Çağatay nüshasındaki Ferîdûn Hüseyin Mîrzâ ile Anadolu nüshasındaki Ferîdûn Hüseyin Mîrzâ adlı bölümlerde birbirinden farklı kişiler anlatılmaktadır.

Bu Türkçe maṭla‘ hem anıngdur kim:

Ey şabā yitkür manga serv-i revānimdīn ḥaber

Rahm itip birgil manga ārām-i cānimdīn ḥaber

Anadolu nüshası: Feridūn Hüseyin Mirzā

Mütevāžī‘ ve müteħallīk yigittür ve yayı begāyet güclüdür ki şayed otuz batmandan
yükaruca ola bu maṭla‘ anıngdur ki:

مِزْكَانْ تُوْ جُونْ يِزوْ لِمَكْرْ وَشْ نَهْ

شْتَى كِبْتَا اِيْ مَا وْ بِكْزَارْ بَحَا نَهْ

279. Muhammed Hüseyin Mirzā

Çağatay nüshası: Muhammed Hüseyin Mirzā

Halāyık anı ‘adālet ve şecā‘at ve salṭanat āyīniğā köp ta‘rif kılurlar, ammā olça żāhir
boldı, be-ġāyet serkeşlik ve bīgāne-veşlik gūyā ki zātında bar. Her taķdīr bile dirler ki bu
maṭla‘ anıngdur kim ve yaḥṣı tüşüptür:

آسوه نَگْرَدَى زَ پَى صَيَدَ كَهْ گَشْتَى

غَرَقِ عَرْقِي بَر دَل گَرمَى كَهْ گَذْشَتَى

Anadolu nüshası: Yok.

280. Sulṭān Mes‘ūd Mīrzā

Çağatay nüshası: Sulṭān Mes‘ūd Mīrzā

Rūşen zihnlilik ve müstahsen ṭab‘lık pākīze-hıṣāl ve mahmūd-fī‘āl yigitdür. Vefā ve dil-cüylük anıng şī‘ārı ve sahā ve dervīş-hüylük anıng şeh-kārı. Mulk revnaş u intizāmında ahteri mes‘ūd ve nażm zīb ü ziynet itimāmında ebnā-yı cinska maḥsūd. Bu Türkçe maṭla‘ anıngdur kim:

Yār barıp cāṅga կoydı dāğ-i firḳat, ey refīk

Könglümē kār itmesün mü derd-i ḡurbet, ey refīk

Anadolu nüshası: Yok.

281. Baysunğur Mīrzā

Çağatay nüshası: Baysunğur Mīrzā

Ṭab‘ı diķķatlığ ve zihni cevdetliğ, salṭanat tahtıda fakr-pīşelik ve mekremet bisātıda fenā-endişelik yigitdür. fezāyil ve hünerler‘ ga rāġib ve fażl u hüner ehli takviyetiğa mürtekib ve nażm āyını dağı anga maķbūl ve gāhi ol fikrge ṭab‘ı meşgūl. Bu maṭla‘ anıngdur kim:

کاش از عشق بتان دیوانه ای باشد کسی

ترکِ عالم کرده در ویرانه ای باشد کسی

Anadolu nüshası: Yok.

282. Sultan ‘Alî Mîrzâ

Çağatay nüshası: Sultan ‘Alî Mîrzâ

Hâlâ Semerkand mülkide salşanat tahtıda mütemekkindür. Dirler ki ṭab^cı nazmğa
mâyildür. Bu maṭla^c ni andın naklı kıldılar kim:

Vaşlıda mağrûr boldung, hecride zâr, ey köngül

Nî anıŋ birle ni ansız tâkating bar, ey köngül

Anadolu nüshası: Yok.

Yittinçi meclisning tükenicisi:⁹⁶ bu ‘âlî-câh pâdişâhlar ve encüm-sipâh felek-dest-gâhlardin evvelgî Cemşîd ve Ferîdûn-mânend ata bile ferzendîka songğı evlâd u ahfâd u emcâdîka felek Cemşîd bile Ferîdûn’ga içürgen devr ayağın içürdi ve vücûd bezm-gâhıdin sürdi ve ‘adem ferâmûş-hânesîga kivürdi kim dünyâda Hâk ta‘âlâ alarmı şâh-i taht-gîr kılgan dik âhîretde hem mukarreb-i dergâh u ‘Arş-serîr kılgay. Ve alarning taht ve mülk ve salşanatın ve tâc u sipâh haşmetin alarşa vâris-i ber-hâk ve mülkke hâris-i muṭlaq ya‘ ni Sultân-i Şâhib-kırân’ga şu‘ lesi bile yarutkay. Ve sâyir şâh-zâdeler dağı bu devletdin behre-mend ve şâh ‘inâyetidin ser-bûlend bolgaylar!

Tâ Timür ve Şâh-ruh digen bolgay at

Andın songı şeher barı ferhunde-şifat

Ey devlet ü ikbâlgâ ārâste zât

Mecmû‘ iça bolsun sanga devrân hayât

⁹⁶ Yittinçi meclisning tükenicisi adlı bölüm ve bir dörtlük Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

SEKİZİNCİ MECLİS

283. Ebu'l - Gāzī Sultān Hüseyen Bahādur Ḥan⁹⁷

Elif harfi (ı)

Çağatay Nüshası: Yedi tane matla‘ var.

Anadolu Nüshası: Üç tane matla‘ var. Bu matla‘lar Anadolu nüshasında 82B / 1 ve 2, 86A / 1, 2, 3, 4 ve 5. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan matla‘lar şunlardır:

Evvel ḥaḳ subḥānehu ve ta‘ ālā ḥamdiḍa kim nāṭiķa tili lāldur ve til nuṭķi ḫikeste-maḳāl.

Ol maẓmūnda bu maṭla‘ begāyet belīg vāki‘ boluptur kim:

Ey ḥabībingdin kilip ḥamding lā iḥṣā senā

Ol cü ‘āciz bolsa, vaṣfing kim kīla algay yana

Yana Tingri’ge mahbūb ve Tingri bendeleriğa maṭlūb u merḡūb nübūvvert ḥātemi ve Resūl-i Hāsimi ṣalla'llāhu 'aleyhi ve selem na‘tida bu maṭla‘ kim:

Ey kılıp rūşen ulus tapmaḳta envār-i hüdā

Muṣḥaf-i ruḥsār üze ve's-ṣems birle ve'd-duḥā

Gül vaqtida birev ḥār ḡamīga mübtelā irkenining iżħārī ve lāle dik baṛida yüz dāġ-i belā irkenining nūmūdārı:

⁹⁷ Sekizinci meclisde yer alan Baykara'ya ait matla‘lar, Çağatay nüshasında redifler göz önünde bulundurularak Arap alfabetesine göre alfabetik sırayla yazılırken, Anadolu nüshasında karışık olarak verilmiştir.

Boldı gül vaqtı vü min hār ḡamidin mübtelā

Heçr otidin lāle dik bağrımda yüz dāğ-i belā

Sirişki deryāsından gird-ābğa tüşkenin ve tār-i cismi ol gird-ābdin piç ü tābğa ḳalghanın bu
maṭla‘ da iżhār kılur kim:

Tā tüşüpür-min sirişkim bahridin gird-āb ara

Zülfī dik ser-geşte cismin ḳaldı piç ü tāb ara

b ḥarfī (ܒ)

Çağatay Nüshası: Beş tane matla‘ var.

Anadolu Nüshası: Üç tane matla‘ var. Bu matla‘lar Anadolu nüshasında 83A / 6 ve 7,
84A / 3 ve 4, 86A / 7 ve 8. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla‘lar şunlardır:

Firāk ẓulmidin cānida ot ve könglide tābin otka tüşken ḳıl piç ü tābiġa teşbīh ḳılıptur ve
ġarīb teşbīh vāki‘ boluptur:

Ey firākīng ẓulmidin cānimda ot, könglümde tāb

Otka tüşken ḳıl kibi cismim ara hem piç ü tāb

Müsāfir yārı hecridin könglining ḥarāblığın ve ol āsūbdin cāni bī-ṭākat u tāblığın ḥūbraḳ
vech bile edā ḳılıpdur:

Bir müsâfir ay ḥayâlı kıldı könglümni ḥarâb

Ḳalmadı cānimğa ansız veh ki ni ṭâḳat u tâb

t harfi (ც)

Çağatay Nüshası: Dört tane matla‘ var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla‘ların hiç birine yer verilmemiş.

Manzûr lebidin āb-i ḥayâtñı ḥacil ve ‘İsî nuṭķını anı ķaşa da dem urmağdın münfa‘ il
digi ni āb-i ḥayât dik revân-âsâ ve ‘İsî demi dik rûh-efzâ tüşüp tür:

Ey dudağıñ şerbeti şermendesi āb-i ḥayât

Nuṭķung allıda irür ‘İsî’ga dem urmañ uyat

Könglin alğan yigit tonı rengi gül-gûnlugın ve dil-keş hüsni zîbâ vü mecnûnlugın ǵarîb
nükte ve libâs bile edâ kılıptır:

Könglüm aldı bir կadı ra‘nâ, tonı gül-gûn yigit

Hüsni dil-keş, özi zîbâ, çâbük ü mevzûn yigit

Hem ol uslūb ve redifde bu maṭla‘ dağı yahşı tüşüptür:

Aldı bu maḥzūn köngülü bir ḫadeh-peymā yigit

Ḳaddı ra‘ nā, özi zībā, hüsni bī-hemtā yigit

Hicr berķidin şebistānığa ot tüşkenining ifşāsına ve uçkunidin beytü'l-ḥazānı köygenning edāsına ‘aceb otluğ maṭla‘ tüşüptür:

Veh ki hicrān berķidin tüştü şebiştānimğa ot

Uçkunu birle tutasta beytü'l-aḥzānimşa ot

s ḥarfī (س)

Çağatay Nüshası: Bir matla‘ var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla‘ya Anadolu nüshasında yer verilmemiş.

Bu ḥarfda Türk şu‘arāsının melikü'l-kelāmları şī‘r aytmaydurlar, belki ayt almazdurlar, tā anga ni yitkey ki bu muķābelede kişi anı kiltürgey, yā nisbet birgey. Bu maṭla‘ ta‘rifide munça besdür:

Yār kūyidin öterde körgüzür bu zār meks

Söz dise dağı cevābida ḳılur bisyār meks

c harfi (Ҫ)

Çağatay Nüshası: İki tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^clara Anadolu nüshasında yer verilmemiş.

Rahmsız yarı ƙanın töküp tarahhum kılmağanını ve mihsiz dil-darı һalın körüp tebssüm kılmağanını aytur:

Töküp ƙanım tarahhum kılmadıŋ hiç

Körüp һalim tebessüm kılmadıŋ hiç

Bu redif hem gūyā ki şerīf ṭab^c ve laṭīf zihnnīng iħtirā^c dur kim işitilmeydür ve be-ġāyet śirin ve dil-peżiř ve rengiň ve bi-nazir vāki^c boluptur:

Haſta cānim ža^c fiġa la^c l-i şeker-bārīn^c ilāc

zār könglüm derdiġa cān-bahş güftāring^c ilāc

h harfi (Ҫ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^cya Anadolu nüshasında yer verilmemiş.

Bu ḥarfka dağı türkī elfazı gevherin nażm silkige tartkuçı şu^c arā ta^c arruz kılmaydurlar,
hemānā ki eşkālı cihetidindür. Yārdın ni kilse, anı mubāḥ bilip cān birürde diptür:

Yārdın ni kilse, ‘āşik, birse cān, bolğay mubāḥ

Defter-i ‘ısk içre gūyā beyle bolmuş iştılāḥ

ḥ ḥarfi (ڇ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^cya Anadolu nüshasında yer verilmemiş.

Bu ḥarfda dağı türkī-gūy şu^c arā kim dīvān tertīb ķılıpturlar, özlerin ma^czūr tutup ötüpdürler. Ve be-ǵāyet hūb maṭla^cdur:

Ay yüzüng dik körmeyin bir mihr devrānida čerḥ

Belki köp tartıp ḥacālet mihr-i rahşānida čerḥ

d ḥarfi (ڏ)

Çağatay Nüshası: İki tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Bir tane matla^c var. Bu matla^c Anadolu nüshasında 86A / 11 ve 12. Satırlarda yer almaktadır. Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^c şudur:

Çün bu devlet bolğu dik boldı müyesser vāy kim

Şıhhatüm ol lahzā ṭāli^c žā^c fidin taptı pesend

z ḥarfī (ڙ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^c ya yer verilmemiş.

Bu ḥarfda dağı mütekaddim türki-gūy şu^c arādīn ḥāh Mevlānā Luṭfī, ḥāh Mevlānā Sekkākī kim Ḥorāsān ve Māverā'u'n-nehr'de melikü'l-ķelām irdiler, nażarġa kilmeydür, hemānā yoķdur:

Ķıldı rūh-e fzā lebing kūlmek bile cānimnī ahz

Yıqlatıp kāfir közüng hem naķd-i īmānimnī ahz

r ḥarfī (ڦ)

Çağatay Nüshası: On yedi tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Dört tane matla^c var. Bu matla^c lar Anadolu nüshasında 80B / 5 ve 6. Satırlar, 84A / 9. Satır, 86A / 15. Satır, 86B / 10 ve 11. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^c lar şunlardır:

Cānānnīng ža^cf ḥāletide sustayğanın özining ḥasta cānīning ža^cf kīlganığa teşbīh kılıldur, köp münāsibdür:

Ża^cfdīn her dem çü ol ārām-i cānim sustayur

Cānim ölüp ḥasta cism-i nā-tüvānim sustayur

Köngül firāk u derd okıdın yara irkeni ve bağırı hecr tīgī zaḥmidin yüz pāre irkeni besī
ħūb bu nev̄ edā қılur kim:

Āh kim könglüm firāk u derd okıdın yaredür

Veh ki bağrim tīg-i hicrān zaḥmidin yüz pāredür

‘Işk āşūbidin öy küncide eşki gül-nār ikenin zāhir қılur ve gülistān seyride gül anıng
közlerige hār körüngenin peydā iter:

Bolsam öy küncinde ekşim қatresi gül-nār irür

‘Azm-i gülzār eylesem gül közlerime hār irür

Furkatdın köngül қatre kan ikenin burunğı müşrā‘da aytıp songğı müşrā‘da ötken
mükerrer lafż muķābeleside Allāh Allāh lafżı hem mükerrer bolup asru mü’essir edā
tapıpdur:

Furkating hasta könglüm қatre қatre kan irür

Allāh Allāh bu ni hecr-i bī-ħadd u pāyān irür

Bir ḡonçe-i ħandāndın ayru könglide қalġan ħārħārin körgüzüptür ve tīnmaġur cāṅga
ansız dūnyīdin riħlet maķāmin tüzüptür:

Ġonçe-i ħandān barip könglümde қaldı ħār ħār

Tīnmaġur cānimğa ansız dūnyīde bari ni bar

Gül-irūyınınıñ ǵonçe dik aǵzı ruhsarı üze körügenin ȝerre hürşid yüzide peydā bolǵanǵa hüb teşbihdür:

Eyle kim hürşid tābı ȝerreni peydā kılur

·Gonçe aǵzing sırrını hem gül yüzüng gūyā կılur

Közi yār yüzige tüşkeç köngli bī-karār bolǵanı ve yār hem anı luṭf u mihridin ümīd-vār kılǵanı şerhide bu pesendide tüşüpür:

Tā közüm tüsti yüzüngge könglüm oldı bī-karār

Sin hem itting lutf u mihringdin mini ümīd-vār

Zülf sehābinin sāye-bān ay dik yüzige yayılǵanı ve şarşar dik āh taḥrīkidan ol bulut geh yapılganı ve geh açılganı hüsn bahārıda be-ǵāyet turfa körünürining şerhi:

Sāye-bānī zülf kim ay dik yüzige yapılıur

Şarşar-i āhımdın ol geh yapılıur, geh açılar

Vaşldın behre yitmey tīg-i hicrān köngülni helāk kılǵanı ve hecr zehr birgenige oħşar ve vaşldın tiryāk tapılmaǵanı:

Tīg-i hicrān sürdi yitmey vaşldın könglümge behr

Nūş birmesdin burun birdi manga bir կatre zehr

İlni nāz külgüsü bile tırgızmekdin hikāyet ve özining rişte-i ḥayātnı ȝulm iligi bile üzmekdin şikāyet:

İlge bakıp her zamān yüz nāz ile külmek nidür

Özgelerni tırgızüp veh mini öltürmek nidür

Meh-veşi bī-ḥaber irkendin anıŋ ḥāṭır-i zār ḥayrānidin şerh-i ḥāl ve ḡam-keşī ḡāfil irkendin anıŋ rāz-i pinhānidin kām-āmīz maḳāl:

Meh-veşī yok sorgalı bu zār-i ḥayrāndın ḥaber

Ġam-keşī yok tapkalı bu rāz-i pinhāndın ḥaber

Habībī kim fiġānidin anga eṣer bolmağay, anıŋ endūhi ve refīkī kim yaman ḥālidin anga ḥaber bolmağay, anıŋ fiġān u endūhi:

Ni ḥabībī kim fiġānimdìn anga bolgay eṣer

Ni refīkī kim yaman ḥalimdìn ol tapkay ḥaber

Otluk āhining şererleri maḥbūb yüzige kim saçılur zerḥoḳka ḥarīrning zer-rişteleriga teşbiḥ kılur:

Çün yüzige otluk āhimning şerārı saçılur

Gūiyā zer-ḥoḳḳaídür kim yüzige yapılır

z harfi (ڙ)

Çağatay Nüshası: Beş tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Üç tane matla^c var. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 82B / 11. Satır, 84B / 7 ve 8. Satırlar, 86B / 12 ve 13. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan matla^clar şunlardır:

Bu matla^cma^cnisin ing ڳارabeti 'ışk şu^clesidin rüşenraķdur ve ot zebānesidin mu^cayyenraķ:

'Işknı men^c itseler şevkum otı eyler sit̄z

Şu^cle yanglıg kim nefes te'siri eyler anı t̄z

Nergis közlüğ gonce ağızlık gül-'izärinинг köz ve ağızin nergis bile gonçega tercīh kılğanı ڳarib nev^c vâki^c boluptur:

Nergis almas yirdin ol fettān közung allida köz

Ağzing allida tutulmuş gonçening ağızda söz

s harfi (س)

Çağatay Nüshası: Üç tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Bir tane matla^c var. Bu matla^c Anadolu nüshasında 82A / 14. Satırda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan matla^clar şunlardır:

Vaşldın maḥrūmluğu bābida manzūrnı körmek müyesser bolmasa, anga naṣar tüşken yirni körmek ārzū ķılıptur. Ve bu nādir ma' nī durur:

Bir nefes ol aynı körmek çün imestür dest-res

Anı körgen yirni veh barıp köreyin bir nefes

Öz niyāzı ve nāzenīning istīgnāsı iżhārıda ve özi cān birmeki ve anıng bī-pervālıgı āzārıda mundaķ matla' az vāki' boluptur:

Minde her dem yüz niyāz u anda istīgnā vü bes

Her zamān yüz cān birey ol şūh-i bī-pervā vü bes

ş harfi (ش)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla' var.

Anadolu Nüshası: Bir tane matla' var. Bu matla' Anadolu nüshasında 82B / 4. Satırda yer almaktadır.

ş harfi (ص)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla' var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasındaki matla'ya Anadolu nüshasında yer verilmemiştir.

Bu ḥarfda dağı türkī-gūy feşāḥat-şī' ārlar varak yüzige Ḳalem sūrmeydürler ve hīç nev^c naẓm araġa kilturmeydürler:

Ey köngül bolsang vefasız dil-rübālardin ḥalāṣ

Şükr Ḳıl bolġan kişi yanglıq belālardin ḥalāṣ

ż ḥarfi (ڙ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^cya Anadolu nüshasında yer verilmemiştir.

Türkī-gūy belāġat-āśārlar bu ḥarfning hem terkin tutupturlar ve hīç nev^c naẓmga cilve-i zuhūr birmeydürler:

^c İşkdin tā kılımişam peydā min-i şeydā marāż

Kılgú dikdür ża^c flīġ cisminni nā-peydā marāż

ṭ ḥarfi (ڜ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^cya Anadolu nüshasında yer verilmemiştir.

Türkî kelâmining melikü'l-kelâmları bu ḥarfda dağı tekellüm tüzmeydürler ve kelime naẓm ḥaysiyyetidin varakda körgüzmeydürler ve kelime naẓm ḥaysiyyetidin varakda körgüzmeydürler:

Ey cemâlîng gülşenide sebze-i sîrâb ḥaṭ

‘Arîzîng kâfûri üzre zîb-i müşg-i nâb ḥaṭ

ż harfi (ج)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla‘ var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla‘ya Anadolu nüshasında yer verilmemiştir.

Bu ḥarf hem ol cümledindür kim Türk tilining şîrîn-es‘âr ve şeker-güftârları düşvârlığı cihetidin muṭlaḳ ta‘ arruż ķılmaydurlar:

Könglüm aytta ‘ışk esrârin ķılıp tekrâr hîfz

Kimse ķılğan dik kelâm-i pâk vaḥy-āṣâr hîfz

‘ayn ḥarfi (ع)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla‘ var.

Anadolu Nüshası: Bir tane matla‘ var. Bu matla‘ Anadolu nüshasında 84A /14 ve 15. Satırlarda yer almaktadır.

g harfi (ጀ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^cya Anadolu nüshasında yer verilmemiş.

^c İşk dāğıdın şukr iżħāri ķılıpdur ve hecr dāğıdın şikāyet āsāri körgüzüptür ve bes mü’essir tüşüpdür:

Dāġ-i ^cışķing birmiš irdi ħasta könglümge ferāġ

Veh ki қoydı şu^cle-i hicrāning ol dāġ üzre dāġ

f harfi (ጀ)

Çağatay Nüshası: Bir tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Çağatay nüshasında yer alan matla^cya Anadolu nüshasında yer verilmemiş.

^c İşk u muħabbet hevāsining hūmāy-i bülend-pervāzı Hāce Hāfiż-i Şīrāzī ķuddise sırrihu kelāmi ṭavrıda tüşüptür ve selāset ü terkibde anga yavuşuptur:

Ġam sipeh ķasdımğa çıkdir sākiyā tut cām-1 şāf

kim bolur cām-i mey içkendin dilīr ehl-i maşāf

ķ harfi (ق)

Çağatay Nüshası: Beş tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: İki tane matla^c var. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 80B / 12. Satır ve 86B / 3 ve 4. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^clar şunlardır:

Yār iṣtiyākı ṣu^c ̄ubetide ve derd-i firāk ̄ukūbetide bu maṭla^c bī-ḥad dil-nevāz ve begāyet cān-güdāz vāki^c boluptur:

Bar imiš yār iṣtiyākı asru ḥattik iṣtiyāk

Vaṣl tapman vəh tükenmes derd imiš derd-i firāk

Tilbe könglining ̄ışkda şeydālığın ve özge perīlerga bī-pervālığın bir refīknı muḥāṭab kılıp ̄arż ķılur:

Tilbe könglüm tā irür ̄ışk içre şeydā, ey refīk

Eylemes özge perīler sarı pervā, ey refīk

Köngül otınınā ārāmı yokluğığa ḥasret āhı tartıpdur ve hemānā ki ol ot ṣu^clesi bu yıldın artıpdur:

Āh kim ̄ışkım otınınā bir zamān ārāmı yok

̄İstegen ārām ol otka cüz ḥayāl-i ḥāmī yok

k harfi (ڭ)

Çağatay Nüshası: On tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Altı tane matla^c var. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 81B / 9 ve 10. Satırlar, 82B / 6 ve 7. Satırlar, 83A / 1 ve 2. Satırlar, 85B / 1 ve 2. Satırlar, 86B / 7 ve 8. Satırlar, 87A / 7 ve 8. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^clar şunlardır:

Şām-i hicrānın körüp sin mihr atın tutmağan mažmūnida ve va^cde-i şubh-i visāl eylep yarutmağan efsūnida:

Şām-i hicrānim körüp sin mihr atın tutmadıng

Va^cde-i şubh-i visāl eylep anı yarutmadıng

Mažūrning sevād-i ḥaṭ ara la^cl-i ḥandānı muķābeleside öz bahr-i ḡamı ara közining dürr-i ḡaltānım salıpdur ve dilpesend tüşüptür:

Ol sevād-i ḥaṭ içinde la^cl-i ḥandānın körüng

Bahr-i ḡam içre közümning dürr-i ḡaltānın körüng

Beytü'l-ahzānıng ṭirelikin dūd-i hicrānidın digeni ḥüb ve vīrānının yimrülgenin seyl-i eşki ṭūfānidın digeni dil-āşūb vāki^c boluptur:

Dūd-i hicrāndın karardı beytü'l-ahzānim mining

Seyl-i ekşim birle hem yimruldı vīrānim mining

Şarşar -i āhın beytü'l-aħzānığa āfet digeni ḥoş-āyende dipdür ve vīrānidin gerd-i belā başıga yağarını dil-rübāyende edā kılıpdur:

Ḳalğaç āhım şarşarıga beytü'l-aħzānim mining

Yağdurur gerd-i belā başımgä vīrānim

1 harfi (J)

Çağatay Nüshası: Dokuz tane matla^c yer almaktadır.

Anadolu Nüshası: Yedi tane matla^c yer almaktadır. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 81A / 14 ve 15. Satırlar, 83B / 10 ve 11. Satırlar, 84A / 6 ve 7. Satırlar, 84A / 11 ve 12. Satırlar, 84B / 7 ve 8. Satırlar, 84B / 13 ve 14. Satırlar, 87A / 1 ve 2. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^clar şunlardır:

Bī-vefālıg kūyide köngli mesken kılmağnı tergīb kılmağı hūb ve yiğlap hālmı edā kılurda šiven kılmağnı ta'lim birmeki mergūb:

Ey köngül ol bī-vefā kūyide mesken eylegil

Zār yiğlap şerh itip hālängnı šiven eylegil

Bu fakīrning meşhūr maṭla^cişa kim:

Angladıŋ, yā yok mu kim eyler sefer yār, ey köngül

Veh ki bolduk hecři ilgidin yana zār, ey köngül

m ḥarfī (پ)

Çağatay Nüshası: On iki tane matla^c var.

Anadolu Nüshası: Üç tane matla^c var. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 85B / 4 ve 5. Satırlar, 85B / 7 ve 8. Satırlar, 86B / 4 ve 5. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^clar şunlardır:

Hem bu maṭla^cğa cevāb egerçi mesel ṭavrıda imes, ammāgarābet cānibi mer^cī tutulup
bes nāzük ü pākīze diyiliptür:

Veh ki ^cışkım şu^c lesi her dem çiker anda᳚ ^calem

Kim melāyik közi dūdīdīn bolur her laḥża nem

Bu maṭla^c kāfiyeside ikki şī^c r ötti. Üçüncü maṭla^c hem կuvvet yüzidin aytılıpdur. Alardın
artuk bolmasa, kem hem imes:

Sin ǵamım bilmey ḥayālīng birle bardur ḥayretim

Bilgeningni anglasam, bilmen ni bolğay ḥāletim

Yār ḫaddı hecridin serv meylin mefkūd diptür ve yüzü şevķidin gül ārūsın nā-būd
bilipdür. El-hāk rūşen ü rāst tüşüptür:

Ḵadd u yüzüng hecridin veh kim manga bolmuş müdām

Serv meyli ber-ṭaraf, gül ārzūsı ḥod ḥarām

Öz cismiğa tutuşkan şu^c leni yārgā ‘arż қılurğā bu maṭla^c ni hem āteşin ü rengīn ḥayāl
ķılıptur:

Āteşin hil^c at dime cismim üze, ey dil-berim

Kim irür^c işkīng otı birle tutuşkan peykerim

Peri-rūyı terk-i muḥabbet қılğanın bildürür, bu cihetdin cāvidān könglige furḳat otı
tüskenni yār^c aržığa yitkürür:

Қılğan irmış ol peri terk-i muḥabbet, bilmedim

Tüşken irmış cāvidān könglümge furḳat, bilmedim

Bu қāfiyede bā-vücūd-i ol kim iкki rengīn maṭla^c ötüptür, naẓm ṭavrıda ġāyet-i
ķudretdin ve söz edāsida nihāyet-i diķķatdın yana bir maṭla^c dağı diyilipdür kim
ħūblukta ol maṭla^c larça bar:

Niçe köygey heccr ile fersūde cānim dem-be-dem

Könglüm içre ġam üze ġamdur, elem üzre elem

Sūz u güdāzin digeli meh-veşī tapmağandın elemi ve rāzin aytkalı müşfiķi körmegendin
ġamı merk vāki^c boluptur:

Ḳanı bir meh-veş anga sūz u güdāzımnı disem

Ḳanı bir müşfiķ ki bir dem anga rāzımnı disem

Hem bu maṭla^c dağı ṭavrıda ok ḳāfiyeğə taǵayyür birilip hem ol red̄ifde bu maṭla^c dağı asru dil-ārā ve endūh-efzā tüşüptür:

Tapmadım bir müşfik̄i kim hāl-i zārimnı disem

Yāhūd ol güldin içimde hārḥārimnı disem

Per̄i-veş hecride zār öleridin ani ḥaber-dār kılma᷑k ārzū eyleptür ve anıŋ cilvesi muḳābeleside közin gevher-bār kılma᷑nı heves kılıpdur ve ikisi nādir vāki^c boluptur:

Zār öler-min ol er̄i yok kim ḥaber-dār eylesem

Cilve kılga᷑ç allıda közni güher-bār eylesem

n ḥarfī (ɔ)

Çağatay Nüshası: Yirmi dört tane maṭla^c var.

Anadolu Nüshası: On üç tane matla^c var. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 80B / 8 ve 9. satırlar, 80B/ 9 ve 10. satırlar, 80B / 10 ve 11. satırlar, 81A / 2 ve 3. satırlar, 81A / 5. satır, 81B / 1. ve 2. satırlar, 81B / 12. satır, 83A / 9 ve 10. satırlar, 83B / 7 ve 8. satırlar, 83B / 13 ve 14. satırlar, 85A / 1 ve 2. satırlar, 85B / 10 ve 11. satırlar, 85B / 13 ve 14. satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla^clar şunlardır:

Bu maṭla^c fak̄ırning bir maṭla^cı muḳābeleside tüşüptür kim eger burunra᷑k aytılmış bolsa irdi, fak̄ır hergiz öz maṭla^cımnı hem aytma᷑gay irdim; aytmiş bolsam hem bitimegey irdim:

Tığ ile kögsümni ķıldıŋ zahm, ey simin-beden

Ķanı turmaydur dip ol zahm üzre köydürdüng tügen

Māh-i tābānın körse, şükrāne vaşlıga cānın birmekni ʐāhir ķılıpdur ve mundın firāk-i bi-ğāyetliği ve iştīyāk-i bi-nihāyetliği maɫūm bolur:

Āh eger körsem yana ol māh-i tābānimni min

Birge-min şükrāne-i vaşlı üçün cānimni min

Bu maṭla'ning burunǵı müşra'ıda serv-ķaddı ħasretide nālesi taşifide biyik lafzı ve gülruhi şevkida öz āhı vaşfida āteşin lafzı hūblukda taşifdin müstağnī tüşüpür:

Ser-ķadding yādılın nālem biyik, könglüm ħazin

Gül yüzüngnüğ ħasretidin issıg āhim āteşin

Fi'l-cevāb bi-ğayr:

Ol ķuyaşning mihri niçün bendeǵa kemdür bu kün

Köz yaşım tınmay aķardin yir yüzü nemdür bu kün

Yār vaşlıda hicrān beləsі bimidin ölüm ārzūķılmaқ ki hicrān dāğı bile nāgāh körmegey ve vaşl ara örtegen dāgnı dermānsız diptür, yaň nī maḥż-i dermāndur:

Vaşl ara öltür mini tā dāğ-i hicrān körmeyin

Köydür andaқ dāğ ile kim hič dermān körmeyin

Öz kātiliga zār u ḥayrānlığın ve anıŋ bāde-i ‘ışķidin köz ü zülfī dik mest ü perişānlığın
hoş diptür ve dil-keş edā қılıpdur:

Veh ki bir kātilga anda᷑ zār u ḥayrān-min bu kün

Kim köz ü zülfī kibi mest ü perişān-min bu kün

Mahzūn könglining yārsız dīvāne bolmağının ‘özri ve ol hecrdin Vāmīk u Mecnūn dik
rūsvālīkkā efsāne bolmagının ma‘zereti:

Yārsız mahzūn köngül dīvāne bolmay neylesün

Vāmīk u Mecnūn kibi efsāne bolmay neylesün

Örtengen köngli dūdīdīn ‘ālem ḫarārgannı ve örtegen bī-mihri ḫahr-i lutf-āyīn ve lutf
‘itāb-ālūdīn öz özi bile tekellüm қılıpdur ve ol vīrāneni ‘imāret қılmağnı istid‘ā iter
bābda:

Ger kilip vīrāne ḫabrimnı ziyāret қılǵa-sin

Raḥm itip, ey kātilim, anı ‘imāret қılǵa-sin

Öz kātili vīrāne ḫabrimı ziyāret қılǵalı lilgenin iddi‘ā қılur ve ol vīrāneni ‘imāret
қılmağnı istid‘ā iter bābda:

Ger kilip vīrāne ḫabrimnı ziyāret қılǵa-sin

Raḥm itip, ey kātilim, anı ‘imāret қılǵa-sin

Gül-çihresi kilse sūsen dik dimekdin lāllığı ve kilmese, bād-i şabā dik hecridin bī-hälliği:

Kilse ol gül-çihre, sūsen dik dimektin lāl-min

Kilmese, bād-i şabā dik hecridin bī-hāl-min

Şabrsız könglining ‘ışk u cunūn’ın ve nā-tüvān hālining derd ü şevķı bir biridin füzünə dīvāne-vār digeni ve Mecnunkirdār edā kılğanı:

Şabrsız könglünge baksam, artadur ‘ışk u cunūn

Nā-tüvān cānimnı körsem, derd ile şevķı füzün

vāv harfi (و)

Çağatay Nüshası: İki tane matla‘ vardır.

Anadolu Nüshası: Bir tane matla‘ vardır. Bu matla‘ Anadolu nüshasında 83A / 4. satırda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan maṭla‘ şudur:

Şabādın serv-i revāninīng kilgen ħaberin sorar ve andın cān issi kilgen münāsebet bile rūh-i revāninīng ḥadīşin sorar:

ey şabā birgil ħaber serv-i revānim kildi mü

Cān isi sindin kilür rūh-i revānim kildi mü

h harfi (•)

Çağatay Nüshası: Yirmi dört tane matla^c vardır.

Anadolu Nüshası: On yedi tane matla^c vardır. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 80B / 2. Satır, 80B / 3 ve 4. Satırlar, 81A / 12 ve 13. Satırlar, 81B / 5 ve 6. Satırlar, 81B / 7 ve 8. Satırlar, 81B / 14 ve 15. Satırlar, 82A / 7 ve 8. Satırlar, 82A / 11. Satır, 82B / 9. Satır, 82B / 14. Satır, 83B / 3 ve 4. Satırlar, 85A / 5 ve 6. Satırlar, 85A / 7 ve 8. Satırlar, 85A / 9 ve 10. Satırlar, 85A / 13 ve 14. Satırlar, 87A / 11 ve 12. Satırlar, 87B / 3 ve 4. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan matla^clar şunlardır:

Köngli renc bile köyüp cānığa dimegenin bülbül köyse gül-i ḥandānığa ġam bolmasķa
teşbih kılıp ‘ışık çemenide bülbül dik gül-bāng urğanı:

Renc ile köydi köngül, dimes anı cānānığa

Ḳayda bülbül köyse, ġam bolur gül-i ḥandānığa

Serv-i perī-ruhı yādığa kilse, ḥūr u cennet yādılın çıksamı yād kılıp bu terāne bile
ġamgīn könglin şād kılur kim:

Her kaçan kim kilse ol ser –i perī-ruh yādına

Kilmes ol dem ḥūr u cennet ḥāṭır-i nā-şādına

Könglige hıṭāb kılur kim anıŋ derdin meh-i ṭannāzığa yitkürgey ve ḥasta cānının
helākin serv-i nāzığa ‘arż itkey:

Ey köngül derdimni ‘arż it ol meh-i ṭannāzıma

Ḥasta cūnimning helākin ayt serv-i nūzıma

Üçüncü maṭla‘ kim ḥal ta‘rifide vāki‘ boluptur, budurur kim:

Nokṭa-i ḥāling ‘aceb yok la‘l-i ḥandan üstine

Kim bolur bir ḫaṭre dāyim āb-i ḥayvān üstine

Fi’l-cavāb bi ḡayrihi:

Ança çıktım bir ḫuyaş hecride efgān bu kiçe

Kim fiğanımdın uyumas cinn ü insān bu kiçe

Fi’l-cevāb bi-ḡayrihi:

Ot salıp il cāniğa sin mini pinhān örteme

Örte cānimni vü cānim ilni çendān örteme

Könglige şabrdın özge çāre’ī ‘ışkıda bilip şabr ḫila almağandın bī-çārelīk izhārı kılıpdur
ve bedī‘ edā tapıpdur ve ḡarīb mü’eddā boluptur:

Çāre-i ‘ışkı nidür cüz şabr maḥzūn könglüme

Çün ḫila almas, ḫıling bir çāre mecnūn könglüme

yā ḥarfi (ş)

Çağatay Nüshası: Yirmi sekiz tane matla^c vardır.

Anadolu Nüshası: On üç tane matla^c vardır. Bu matla^clar Anadolu nüshasında 80A /14. Satır, 80A / 15. Satır, 80B / 8. Satır, 81B / 4. Satır, 82B / 12 ve 13. Satırlar, 82B / 15. Satır, 83B / 1. Satır, 84A / 2 ve 3. Satırlar, 84A / 4 ve 5. Satırlar, 86B / 15. Satır, 87A / 6 ve 7. Satırlar, 87A / 10 ve 11. Satırlar, 87B / 1 ve 2. Satırlarda yer almaktadır.

Çağatay nüshasında olup Anadolu nüshasında yer almayan matla^clar şunlardır:

Maṭlūbin istep tapa almaslıgıtın ve hīç hem-dem anı bu muṣībetde zārlığın sormaslıgıtın öz özi bile gile-mendlık iżhāri kılıpdur:

Ķayda istey, istesem ķaydın tapay sin yārnı

Kim manga hem-dem bolup sorğay demī min zārnı

Perī-veşining kara libasıdın hayret kılğanı kim ķuyaş ķaranǵu tünde körünmek ġarībdür ve vaşl kevkeb-i sa^cdı hecr-i tīre cāmida ṭulū^c kılmaķ^c aceb:

Hayretim bar tā kara kılmiş libasın ol perī

Kim ķaranǵu tünde körmış āfitāb-i ħāveri

Közin serv-i semen-beri kilür müjdesidin yiğlamağdin tiyipdur ve cānin hūrṣīd-i enveri vaşlı beşāretidin köymekdin men^c kılıpdur:

Yiğlama ey köz kim ol serv-i semen-ber kilgüsü

Köymegil ey cān ki ol hūrṣīd-i Enver kilgüsü

Cānida ḥarf-i ġamı yazar taḥrīriğa köngül ‘acz u nā-tüvānlığıdın unamaslığığa tedbir ü
çäre tapmasdın bī-çārelig zāhir ķılurı:

Cānda aytur-min yazay ḥarf-i ġamıŋ taḥrīrini

Könglüm olmas veh ki bilmse-min bu iş tedbīrini

‘Işk otı ḥurqatı ta‘rifide kim ol örtemegen nime қalmamış bolğay bu maṭla‘ sūznāk
tüşüptür:

‘Işkīŋ otı cism ü cān-i nā-tüvānim örtedi

Turfa ot irdi ki peydā vü nihānim örtedi

Bu kāfiye ve redīfde bu faķırning hem şī‘ri bar ve meşhūrdur, ammā ol Hażret’ning bu
şī‘ri kim anıŋ cevābı tüşüptür, hiç nisbeti yoktur kim:

Kılmagay irdim yüzin körmek temennā kāşkī

Salmagay irdim köngül mülkige ġavgā kāşkī

Ğāyet-i bī-dilliğidın ġam deştide itken nā-tüvān könglin yād ķılur ve terk-i cānı eylegen
bī-ħān u mān köngli yādı bile öz endūhın ziyād ķılur:

Veh ki ġam deştide itken nā-tüvān könglüm ķanı

Terk-i cānim eylegen bī-ħān u mān könglüm ķanı

Zālim yārının zulm kılmakta bī-ihtiyārlığında aytılıptur ve özining mazlūm-şī' ārlığını hūbrağ vech bile edā қılıptur:

Yār zulm eylerde çün bī-ihtiyār olmuş nitey

Veh anga cevr ü sitem қılmak şī' ār olmuş nitey

Yār firākıldın yaş ve қan tökmek közining fenni bolğannı ve bu ihetdin ol bahṛ u kān inçü vü la' l mahzeni bolğannı ḡarīb şūretde nazm қılur:

Ey firākıldın közümning yaş u қan töknek feni

Kim irür hem la' lnıng kānı, hem inçü mahzeni

Yarı kuyide tüşken sūzān könglin ki yarı pāyimāl қılmış bolgay, yirge tüşken otka teşbih қılgay kim ayağ bile yirge sürtüp örürürler, hāşşe ma' nī durur:

Tüşkeli sūzān köngül kuyung ara fi'l-hāl anı

Yirge tüşken ot idi kim eyleding pāmāl anı

Hicrān sāgarıdın dem-be-dem özdin barurdın ibā қılip vaşl cāmī müyesser bolsa, leb-āleb sıpkarurnı mūdde' ā қılıptur ve hūb tüşüptür:

Niçe hicrān sāgarıdın dem-be-dem özdin baray

Vaşl cāmīn ger tutar bolsang, leb-ā-leb sıpkaray

Bā-vücūd-i öz ‘ışkı okı ve yār hüsni otı rikkat-i ḫalb ve tarahhum cihetidin ki ‘ışk ehli läzimesidür, yama bir mazlum-i āhırıgaça bu ma‘nīni her beytde izhār kılıptur kim nazm ehlidin hiç kimge dest birmeydür:

Bes imes irdi manga hem öz otum, hem yār otı

Kim anga efzūn dağı bolmuş yana bir zār otı

Cān aǵzıǵa yitkende cānān lebin temennā kılmaç ki cān tapşurgay ve cānānǵa yaşarun naǵd-i pinhān tapşurgay, bes laṭif vāki‘ boluptur:

Yitti cān aǵzıǵa, yitkür lebni kim cān tapşuray

Bārı ölmesdin burun bu naǵd-i pinhān tapşuray

Mecnūn’ni ‘ışk tarıkida özige oħsatmak ve dīvānelik resmim anga örgetmek, kemāl-i ‘aşıklılık ve dīvānelikka dāldur ve ‘ışk u cunūn ehlığa bu nev‘ din bes bü’l-‘aceb hāldur:

‘ışk ara Mecnūn’ni dir-min kim özümge oħsatay

Hūşni zāyil kılıp dīvānelığını örgetey

Peri-veşining tufūliyyet cihetidin yārlıǵ bilmesin ve anıng şevķidin şeydā köngli huşyārlıǵ bilmesin zāhir kılıp derd ehli kaşaǵda öz derd-i dilin aytıpdur:

Ol peri-veş tıfl veh kim yārlıǵ bilmes nitey

Şevķidin şeydā köngül huşyārlıǵ bilmes nitey

Nevâî'nin sekizinci meclisi niye Baykaraya ayırdığını ve Kabûliyle aralarında geçen bir olayı anlattığı şu bölüm Anadolu nüshasında yer almamaktadır:

Halvet 'alem ehliğe andağ ki meclis bolur; meclis ehli keşretidin ṭab' ga kelâl ve zihnga melâl yüzlengedin songra her ṭâyife öz hûrd-i hâlîğe köre mahşûşları bile halvet ihtiyyâr kılurlar. Çün Mecâlisü'n-nefâyis'ning yitti meclisni ṭab' ehli gavgası ve nazm hâyli 'alâlâsı bile ötkerildi, sikkizinci meclis beyân kılmak mümkün irmes. Ve ol da' vîgâ 'akl kim münşif-i ba' zi perişân be ba' zi peyveste edâ tapti.

İmdi halvetde dağı bir ikki nakl ol Hazret'ning gâyr-i nazm letâyifidin bitilse ve bir ikki söz şerh itilse, yûrak bolmağay. Ol cümledin Mevlânâ Luṭfî rahimehu'llâh ki öz kelâm irdi, bir kün bahâr eyyâmida kim bulut 'âşik közi dik eşk-bâr ve ol eşk katrâtidin her biri ma'şûk va' desi riştesi dik pür-mevhûm târ âşikâr kılur irdi, bu fâkirga yoluştı ve didi 'aleyhi'r-rahme hindûça eş'ârıda bir 'aceb gârîb ma'ni ayüpdur. Ve ol ma'ni budur ki mahbûb bahâr eyyâmida bir yan baradurmış bolgay ve yağın cihetidin yir balçig bolmuş bolgay. Ve anıng ayağı balçığın tayılıp yıkılır çağda gâyet-i nâzüklikidin yağın riştesi mededi bile tutup çöpmış bolgay. Bu fâkir bu ma'ni işitkeç hoş-hâl bolup Mîr Hüsrev'ning bu bile her kim kąşida bu söz nakl kılıldı, manga yüzlenger hoş-vâktlik anga hem yüzlenip Mîr Hüsrev'ning ta'rifide bî-ihtiyyâr boldı.

Bir kün hem mezkûr bolğan taârif bile Sultân-i Şâhibkiran 'âlî meclisleride bende bu sözni 'arz kıldım kim bir kün Mevlânâ Luṭfî, Mîr Hüsrev'din bu nev' gârîb ma'ni nakl kıldı dip. Hayâlimda bu kim ol Hazret'ning hem laťif ṭab'larıga hoş kilip ta'rifde mubâlağa kılğusılardur. Bende köp şâ'f bile aytkan üçün fi'l-cümle tebessüm kılıp inbisât izhâri kıldılar, ammâ köp iltifât vâki' bolmadı. Songâi kün andağ ma'lûm boldı ki ol Hazret'ning mubârek ṭab'larıga Mîr Hüsrev'ning bu hayâlıda i'tirâzî yüzlenger irmiş.

Yana hayret dest birdi kim Mîr Hüsrev'ning bu hayâlıga cemî-i ṭab' ehli ta'rif ü taâhsînden özge hiç nime zâhir kılmadılar. Âyâ ol Hazret ni i'tirâz kılıp irkinler. 'âlî

meclisde yir öpüp ‘arż қılıldı kim ol i‘tirāznı Güher-bār elfāzdın işitmek murāddur. Didiler kim ol i‘tirāz budur kim ol yağıń қatresi yokkarıdin қoyı inip kiledür, muğarrerdür kim riştesiga dağı hem-ol hāldur. Rişte’i kim meyli қoyı bolgay, anıng mededi bile yıkıladurğan kişiye özin asramać muhāldur. Ol Hażret bu i‘tirāznı nakl қılgaç, fakīr bildim kim min ve her kişi hem kim bu ma‘nīni iştip taħsin қılıpdur, biz barça ġalaṭ қılġan irmiš-biz. Қulaķ tutup öz naħx-i tħab’ imġa mu‘terif boldum. Andin song ol Hażret didiler ki bu beyt andak vāki‘ boluptur ki i‘tirāz mahallı yoktur kim:

Ża‘ fdin kūlbemde kopmać istesem eyler meded

‘Ankebūti rişte aşkan bolsa her dīvārga

Ümid ol kim mundaq şāhib-i tħab’ közgūsige hergiz devrān ħavādiśidin ġubāri olturmaġay ve mundaq rūşen zihن şem‘ in hergiz zamān nevāyibi şarşarı örçürmegey. Ve ol cümledin budur ki Mevlānā Қabūlī digen kiçik yaşlıq yigit Қunduz ve Hişār tarafidin kilip irdi. Tħab’i türkī ve fāri‘i nażmğa mülāyim irdi. ‘Ālī meclisga müşerref bolup pādişāħāne taħsin ü iħsānġa hem ser-efrāz bolup irdi. Bir kün türkçe ġazel ki maṭla‘i budur kim:

Na‘l kistim derdi efzūn boldı vü hem bolmadı

Dāġ қoydum sūzı hem bolgay diben hem bolmadı

Aytıp kilip irdi kim yokkarı ‘arżkilgay. Fakīrğa birdi kim tigresige ivrülgey-min ve ħaṭırğa kilgenni anġa aytkej-min. Fakīr cün okudum, ħam bolmadı. Қāfiyesini yaħsi aytmaydur irdi. Didim kim yaħsi қāfiyesi budur, mundin yaħsiraġ, baġlasang bolur. Ol didi kim min ħayli teşviş tarttum, yaħsi baġlay almadim. Elbette bu қāfiyeni siz baġlang! Cün mubālaġa қıldı, bu fakīr ol қāfiyenı baġladım, bu nev‘ kim:

Serv māyil boldı kim öpkey ayağıng tofrağın

Yoksa her sā^c at şabā taḥrīkidin ḥam bolmadı

El-kışşa Қabūlī bu şī^c irni bitip nevvābdın birining vāsiṭası bile ‘ālī meclisğa yitkürüptür. Ol Hażret oğuğandın songra dipdürler ki ikkinçi beyti anıñ nazmınıñ rengi imes. Hayālgā andañ kılür ki fulān muni anıñ bu şī^c ride aytmiş bolgay. Faķırnı tilep bu bābda tekellüm қıldılar ki bu beytni āyā ol mu aytıp irkin, yā birev mü anıñ üçün dip irkin? Faķır ta^c accüb қıldım, ammā luťfi yok irdi ki ol Hażret’ka çün rüşen bolup irdi, inkār қila almadım. Didim kim mubārek hātırğa kim mevrid-i füyüz-i ǵaybıdür, çün ǵāhirdür ni nev^c tangay-min? Be-ǵayet münbesiṭ bolup hükm boldı kim Қabūlī’ni tapıp kiltürsünler kim bu bābda anıñ bile muṭāyebe қılalı. Fi'l-ħäl anı tapıp ‘ālī meclisğa hāzır қıldılar. Hażret culūs hükümi қıldı, iltifāt ǵāhir қılıp şī^c rini taħsin қıldılar. Faķır mütereddid kim ta'rif bünyād boldı, anga ‘aceb şermendeliğ bolgusıdур ve faķırğa andın artuǵraq. Ol bābda hiç söz dimediler. Müddeti olturdu ve söz özge taraflarğa tüsti, mahremlerin қaldı. nevvābdın biri ‘arż қıldı kim Қabūlī’ni kilturdiler. Ve ol beyt bābida anıñ bile muṭāyebe қılılmadı, hemānā ki unutuldı. Hażret buyurdılar kim unutulmadı, ammā ol söz ǵikride anga uyat bolur irdi. Tilemedük ki ǵarīb yigit meclisde il arasında uyatlığ bolgay, ol sebebdin anıñsı^cri ve ol beyt bābida söz diyilmedi. Bu faķır yir öpüp ‘arż қıldım kim bu raḥm yalguz anga vāki^c bolmadı kim manga dağı boldı.

Subḥāna'llāh āferīn ol Şāni^c şun^c iğə kim bir şāhib-i devletka munça hüsni ħulk ve kemāl-i fažl u bülend-idrāk ve taboola zihni-pāk kerāmet қılıpdur ki bu efsānelerni yasap birevge bağlasalar, iştirken kişi inana almagay, belki ca^clidür dip aytküçünинг tekellumiğə қulağ salmağay.

Bu Sultān-i Şāhib-kırān’ning İrem-āyīn şohbetleride ve Firdevs-tezyīn ħalvetleride bu nev^c ǵarīb leṭāyif ve ‘acīb ẓarāyif her laħża müte^c ākib ve mütevātir ve her lemha şem^c-i zerrīn-lekeni bedr-i mün̄ir bolgay ve eflāk şehristānının meş^c al-i encümeni mihr-i

‘ālemgīr olgay. Bu ‘adālet evcining tolun ayığa kemlik yüzlenmesün ve bu salṭanat burcining hūrṣid-i ‘ālem-ārāyı kemāl derecesidin aylanmasun.

SONUÇ

Birinci meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 4 kişi eksiktir: Mevlānā Müşteri, Mevlānā ‘Alī – i Durd – zed, Mevlānā Ḳāni’ ī, Mevlānā Muḥyī. Mevlānā Ṣāḥib – i Belħi ise Anadolu nüshasında 11A / 13. Satırdan itibaren anlatılıyor. Ama ismi yazılmamış. Çağatay nüshasında meclisin sonunda yer alan “Mecālisü’n nefāyis’ning evvelgi meclisning itmāmı” ve “Rubā‘iyye “ adlı bölümler Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

İkinci meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 5 kişi eksiktir: Seyyid İbrāhīm – i Muṣa‘şa‘, Seyyid Muḥammed –i Kerbelāyi, Mevlānā Muḥammed – i Rūmī, Mevlānā Niżām, Mevlānā Bilāl. Mevlānā Cevheri 31B / 8. Satırdan itibaren anlatılmaktadır ama ismi yazılmamış. Ayrıca Çağatay nüshasının sonunda yer alan “İkkinçi meclisning iħtitāmı” ve “Rubā‘i” adlı bölümler Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

Üçüncü meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 66 kişi eksiktir: Derviš Hüsāmī, Mevlānā Efdal, Mevlānā Sālimī, Mevlānā Selāmī, Mevlānā Fāriġī, Mevlānā Cemṣīd, Mevlānā Şihāb, Mevlānā ‘Abdu'l – Ḥaḳ, Mevlānā Ebū Tāhir, Seyyid Naķībī, Mevlānā Hicrī, Mevlānā Melik, Mevlānā Meşrebi, Mevlānā Vefāyī, Mevlānā Ḥabīb, Mevlānā Ḥarīmī, Mevlānā Ƙalender, Mevlānā Kırāfī, Mevlānā Şādī, Mevlānā Ḥalīl, Mevlānā Heybetī, Mevlānā Fenāyī, Mevlānā Ḳanberi, Seyyid ‘Ārif, Luṭfī – i Ṣānī, Mevlānā ‘Adīmī, Mevlānā Şebābī, Mevlānā Derviš, Mevlānā ‘Ayānī, Mevlānā Ğiyāsu'd – dīn, Seyyid ‘Abdu'l – Latīf, Mevlānā Muḥammed, Mevlānā Fahri, Mevlānā Rükni, Dōst Muḥammed, Hasan ‘Alī, Mevlānā Fetħu'llāh, Mevlānā Esīrū'd – dīn, Mevlānā Nāṣīḥī, Mevlānā Tāyīrī, Mevlānā Ḥazīnī, Mevlānā Mehdi, Mevlānā Tāyīfi, Mevlānā Tāyībi, Seyyid – zāde – i Münṣī, Mevlānā ‘Āṣīmī, Mevlānā Fahru'd – dīn, Mevlānā Maķṣūd, Mīr Levend, Mevlānā Herātī, Mevlānā Bihiştī, Mevlānā Ehli,

Mevlānā Nergisi, Mīr Esedu'llāh, Mīr 'Abdu'llāh, Mīr Hüseyin, Mevlānā Zāyiri, Mevlānā Kāṣi, Mevlānā Kāniči, Mevlānā Žiyāyi, Mevlānā Nūri, Mevlānā Feyzi, Mevlānā 'Ayni, Mevlānā Mučini, Mevlānā Hızrı, Üstād Muhammed – i Evbe'i.

Ḩāce Mūsā, 46A / 13. Satırdan itibaren Pehlevān Kātib ise 52A / 1,2 ve 3. Satırlarda anlatılmıştır. Ama ismi yazılmamıştır. “Üçüncü meclisning ҳatmi” ve “Rubā‘iyye” adlı bölümler Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

Dördüncü meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 20 kişi eksiktir: Mīr Ğiyāsu'd – dīn 'Azīz, Ḥāce Kemāl – i 'Ūdī, 'Alī Kermāl, Mevlānā Ḥānd – Mīr, Mīr Zeynü'l – 'ābidīn, Mevlānā Ḥācī Muhammed, Ḥāfiż Muhammed Sultān Şāh, Mevlānā Fahri, Seyyid Esedu'llāh, Mevlānā 'Alī, Mīrek Hüseyin, Mevlānā Şerīf – i Bāg – i şehri, Mevlānā Şāh 'Alī, Mevlānā Behlūl, Pehlevān Derviş Muhammed, Hüseyin, Muhammed 'Alī, Şeyh Ebu'l – Fażl – i Mehne, Ḥāce Yūsuf – i Mehne, Ḥāce Yaḥyā.

Bu meclisde Anadolu nüshasında yer alıp Çağatay nüshasında yer almayan kısım şudur: **Maklūb:** درمشمار راحجینک توقوی وقوت بارى مرد رامش (59B/ 3 ve 4. satırlar). “Törtüncü meclisning āħiri” adlı bölüm Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

Beşinci meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 9 kişi eksiktir: Mīr İbrāhīm, Şīrim, Şāh 'Alī Uygur, Derviş 'Abdu'llāh, Mevlānā Kāsim, Pehlevān Sultān, 'Alī – i Küsti – gīr, 'Abdu'l – Қahhār, Big Meleki. “Bisinci meclisning ҳatmi” adlı bölüm Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

Altıncı meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 3 kişi eksiktir: Edhemī İbrāhīm, Ḥāce 'Alāu'd – dīn, Mevlānā Ehli. “Altıncı meclisning nihāyeti” adlı bölüm Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

Yedinci meclisde Anadolu nüshasında Çağatay nüshasına göre 6 kişi eksiktir: Ya'kūb Mīrzā, Cihān – şāh Mīrzā, Muhammed Hüseyin Mīrzā, Sultān Mes'ūd Mīrzā, Baysunğur Mīrzā, Sultān 'Alī Mīrzā. “Yittinçi meclisning tükentiçisi” adlı bölüm Anadolu nüshasında yer almamaktadır.

Sekizinci meclisde yer alan Baykara'ya ait matla^clar, Çağatay nüshasında redifler göz önünde bulundurularak Arap alfabetesine göre alfabetik sırayla yazılırken, Anadolu nüshasında karışık olarak verilmiştir. Bu da üzerinde çalıştığımız müstensihi ve istinsah tarihi belli olmayan bu nüshanın İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde bulunan yazmadan ya da bu yazmanın da kaynağı olan başka bir nüshadan akatarıldığını gösterir. Ayrıca Dördüncü Meclis'de “Maklub” başlığı altında verilen örnek cümlenin Çağatay nüshasında yer almaması da bize başka bir nüshanın varlığını düşündürmektedir.

Ayrıca birinci meclisde adı geçen kişilerden 35'inin, ikinci meclisde 56'sının, üçüncü meclisde 146'sının, dördüncü meclisde 32'sinin, Horasan ve Horasan'a yakın yerlerde yaşayan ve edebiyatla uğraşan emirzade ve asilzadelerden bahsettiği beşinci meclisde 2'sinin, altıncı meclisde 17'sinin adının başında “Mevlânâ” geçmektedir. Timurîler sülalesinin ileri gelenlerinden Timur Küregen adıyla başlayan yedinci meclisde Emir Temür soyundan gelenlerden bahsediliğinden bu meclisde isminde “Mevlânâ” bulunan kimse yoktur.

BÖLÜM 3

ANADOLU NÜSHASIYLA ÇAĞATAY NÜSHASININ DİL BAKIMINDAN KARŞILAŞRILMASI

Bu bölümde Çağatay nüshası ile Anadolu nüshası önce söz varlığı açısından karşılaştırılmıştır. Nüshaların söz varlığı, alıntı kelimeler ve Türkçe kelimeler bakımından olmak üzere iki başlık altında incelenmiştir. Bu inceleme yapılrken Çağatay nüshasındaki kelimeler esas alınmış ve Anadolu nüshasına hangi kelimelerle aktarıldığı gösterilmiştir.

İkinci olarak da iki nüsha morfolojik ve fonetik açıdan karşılaştırılmıştır.

3.1. ALINTI KELİMELER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRMA

3.1.1.1 Çağatay Nüshasında Farsça Olan Anadolu Nüshasına Arapça Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
āmīzīş (12.sayfa)	ülfet (7B/12.satır)
bes (149.sayfa)	kāfi (58B/3.satır)
bī-mānend (35. sayfa)	şerīf (18B / 6. satır)
büzürgzāde (13.sayfa)	kibārzāde (8A/ 3.satır)
genç (192.sayfa)	hazine (75A/14.satır)
gūristan (12.sayfa)	makbere (7B/ 10.satır)
herāyine (19.sayfa)	elbette (11A / 1.satır)
kint (6.sayfa)	ķaşaba (3B/ 6.satır)

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
kint (21.sayfa)	ķarye (12A/ 4.satır)
kint (143.sayfa)	zümre (56A/ 11.satır)
leb (234.sayfa)	la ^c al (81A/12.satır)
müzd (82.sayfa)	rüşvet (39A / 9.satır)
müzd (153. sayfa)	ücret (60B/ 7.satır)
nümâyende (5. sayfa)	żāhir (3A/ 9.satır)
püşt (148. sayfa)	ṭarif (57B/ 15.satır)

3.1.1.2. Çağatay Nüshasında Farsça Olan Anadolu Nüshasına Türkçe Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
bāk i- (147.sayfa)	korkul- (57B/ 14.satır)
besī (4. sayfa)	çok (2B / 6. satır)
büyī (84.sayfa)	koğu (40A / 9.satır)
büzürgvar (192.sayfa)	ulu (75A/8.satır)
dest (153.sayfa)	el (60B/5.satır)
encümen (57.sayfa)	inçi (28B/12.satır)
ferzend (7.sayfa)	oğul (4B/6.satır)
hūb (4.sayfa)	güzel, eyü (2B/ 7.satır)
kaş (99.sayfa)	yan (45A/ 13.satır)
ker (37.sayfa)	şağır (19B / 9.satır)
mihter (86.sayfa)	küçük (41A/ 2.satır)
revānraq kıl- (147.sayfa)	ögren- (57B/ 5.satır)
sūznāk (240. sayfa)	güzel (80B/ 9.satır)

3.1.1.3. Çağatay Nüshasında Farsça Olan Anadolu Nüshasına Başka Bir Farsça Kelimeyle Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
bīmār (41.sayfa)	ḥasta (21B / 7.satır)
būstan (202.sayfa)	gūlistān (78A/ 4.satır)
hūb (26.sayfa)	ḥoş (14A/ 8.satır)
yār (185.sayfa)	dost (72A/4.satır)

3.1.2.1. Çağatay Nüshasında Arapça Olan Anadolu Nüshasına Farsça Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
cism-i zār (235.sayfa)	ten (83A/10.satır)
ḥazān (239.sayfa)	fīrāk (85A/15.satır)
şerīf (35.sayfa)	bīmanend (18B/6.satır)
ṭab ^c (199.sayfa)	huy (55B/ 13.satır)
vālid (31.sayfa)	peder (16A / 3.satır)

3.1.2.2. Çağatay Nüshasında Arapça Olan Anadolu Nüshasına Türkçe Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
bēcā kiltür- (56.sayfa)	yerine getür- (28A/5. Satır)
besī (4.sayfa)	çok (2B/6.satır)
cem ^c ol- (45.sayfa)	yığul- (23B/1.satır)
defin ideler (29.sayfa)	koygaylor (15B / 2.satır)
emir (191. sayfa)	yasağ (74A/ 12.satır)
firār ol- (191. sayfa)	ķać- (74A / 12. satır)
mazbut (37.sayfa)	güzel (19B/1.satır)
migrābe (150. sayfa)	köpük (59A/ 2.satır)
rucū ^c kıl- (7.sayfa)	buyur- (4B/12.satır)
vakī ^c bol- (10. sayfa)	ol- (6B / 15.satır)
(yahşı) vakī ^c bol- (21. sayfa)	(güzel) düş- (12A / 8.satır)
zuhūr eyle- (188.sayfa)	iş yüzige kil- (73A/ 2.satır)

3.1.2.3. Çağatay Nüshasında Arapça Olan Anadolu Nüshasına Başka Bir Arapça Kelimeyle

Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
āfāk (242.sayfa)	ālem (83A/15.satır)
āfet (205. sayfa)	cihet (80A/4. satır)
fehm bol- (234.sayfa)	ma'lūm ol- (79B/1.satır)
ğarāyib (85. sayfa)	ğarīb (40B/ 6.satır)
ğayr-i uyat kiltür- (98. sayfa)	ğayret it- (44B/ 11.satır)
hālāt (218.sayfa)	ahvāl (81A/4.satır)
halāyik (35.sayfa)	halķ (18B/ 9.satır)
ħayl (ulugları) (31. sayfa)	cemā' atiñ (uluları) (16B/ 1.satır)
hezl (61.sayfa)	hiciv (30A/ 6. Satır)
hirfet (56.sayfa)	san'at (28A/ 14.satır)
hulkluķ (181.sayfa)	ṭabi' atlü (70B/11.satır)
hutūt (73. sayfa)	hatt (34B/ 5.satır)
iħlāsiyye (180.sayfa)	ħalāşıye (70A/13.satır)
ihtiyāç (131. sayfa)	muhtāc (51A/ 9.satır)
ihtiyāç (166.sayfa)	ħāċet (65A/ 11.satır)
irsāl (28. sayfa)	mürāsele (15A/ 13.satır)
ķarābet (159. sayfa)	akrabā (62B/ 5.satır)
keffe (33.sayfa)	vezin (17B/ 2.satır)
küdūret (179.sayfa)	bürūdet (69B/ 10.satır)
ma'lūm bol- (8.sayfa)	habīr ol- (5B / 6.satır)
mezkür bol- (101.sayfa)	z̄ikr ol- (45B/ 2. satır)
muhammes kıl- (34.sayfa)	tahmis eyle- (18A / 10.satır)
musannefat (10.sayfa)	taṣnīfat (6B/ 5.satır)
müstağraq (44.sayfa)	müteferrik (22B/ 14.satır)
neseb (203.sayfa)	haseb (78B/ 3.satır)
nisbet kıl- (203. sayfa)	teşbih it- (79A/ 10.satır)
sabak (33.sayfa)	ders (17B/ 4.satır)
sohbet (166. sayfa)	meclis (65A/ 4.satır)
ruk̄ a (50.sayfa)	def̄ a (25B/ 10. Satır)
şevk (58.sayfa)	rüşvet (30A/15.satır)
taršīc (42. sayfa)	tercīc (22A/ 6.satır)
visāk (34. sayfa)	mesken (18A / 4.satır)

3.2. TÜRKÇE KELİMELER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRMA

3.2.1.1. Çağatay Nüshasında Türkçe Olan Anadolu Nüshasına Arapça Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
ad (4.sayfa)	isim (2A/ 15. satır)
ara (4.sayfa)	beyn (2B/ 4.satır)
artuksı (31.sayfa)	ziyāde (52B/10.satır)
ayağ (140. sayfa)	ķadeh (55A/ 3. satır)
az (15.sayfa)	cüz 'i (9A/ 5.satır)
bahşı (203.sayfa)	ṣa‘ir (78B/ 3.satır)
barça (14.sayfa)	cümle (8B/ 8.satır)
baş indür- (9.sayfa)	rażı ol- (6A/ 15.satır)
baş ur- (70.sayfa)	vārid ol- (33B/ 7. satır)
bat (149.sayfa)	cümle (58B/ 8. satır)
bayrı (73.sayfa)	kadīm (34B/ 6.satır)
biti- (9.sayfa)	tahrīr et- (5B/ 7.satır)
celed (27.sayfa)	metin (14A/ 15.satır)
çağ (74.sayfa)	vakıt (35B/ 10.satır)
çağ (47.sayfa)	ḥāl (24B/ 13. satır)
çağır (191.sayfa)	‘işret (74A/ 7.satır)
çağlık (203.sayfa)	rütbe (79A/10.satır)
içküçi (8.sayfa)	‘ayyaş (5A/ 4.satır)
ikkelesin (5.sayfa)	evvelkini (3A/ 9.satır)
il (19.sayfa)	ḥalk (11A/ 2.satır)
ış yüzige kil- (188.sayfa)	zuhūr eyle- (73A/ 2.satır)
it (145.sayfa)	kelb (57A/ 14.satır)
itilgey (167.sayfa)	sebt ola (65B/3.satır)
iye(179.sayfa)	ṣāhib (69B/ 2.satır)
kaç- (137.sayfa)	firar ol- (53A/4.satır)
ķarı (126.sayfa)	ihtiyar (49B/ 13.satır)
kaş (31.sayfa)	‘ind (16A/ 2.satır)
kaş (67.sayfa)	hużur (32B/ 4.satır)
katla (139.sayfa)	def̄a (54B/ 2.satır)
kayğu (166.sayfa)	keder (65A/ 14.satır)
kaytḳan (10.sayfa)	‘avdet (6B/2.satır)
kişi (16.sayfa)	ādem (9B/ 11.satır)
koşul- (5.sayfa)	meşṭūr ol- (3A/ 3.satır)
koy- (45.sayfa)	defin it- (23A/ 14.satır)

köprek (4.sayfa)	ekşer (2B/ 11.satır)
köprek (43.sayfa)	ziyāde (22B/ 5.satır)
nime (89.sayfa)	miğdār (42A/ 5.satır)
ög- (119.sayfa)	medh it- (48A/ 14.satır)
öt- (74.sayfa)	żuhur et- (35A/ 10.satır)
öter irdi (43.sayfa)	zuhūr ederdi (22B/ 4.satır)
ötkünçe (59.sayfa)	ziyādece (29B/ 2.satır)
ötüp irdi (21.sayfa)	mütecāviz idi(12A/ 3.satır)
özge (65.sayfa)	ġayrı (31B/ 7.satır)
sarı (10.sayfa)	taraф (6A/ 9.satır)
(tiken) soğururga (26.sayfa)	(diken) iħrāci (14A/ 4.satır)
süngek (45.sayfa)	kalib (23A/ 14.satır)
tang (27.sayfa)	şafak (14B/ 3.satır)
tangatkanda (31.sayfa)	sabah oldukda(16A/ 6.satır)
tapuġ (56.sayfa)	ħuzur (28A/ 10.satır)
taşkarı (34.sayfa)	hariç (18A/ 12.satır)
tigre (108.sayfa)	tekke(46A/ 9.satır)
tigre (108.sayfa)	tetimme (46A/ 9.satır)
til (19.sayfa)	lisān (11A/ 8.satır)
tilep (48.sayfa)	da ^c vet (24B/ 14. satır)
tüken- (143.sayfa)	tamām ol- (56A/ 5.satır)
uçur ~ öçür (79.sayfa)	esna (37B/ 9.satır)
yalang (20.sayfa)	‘üryān (11B/ 14.satır)
yalġan (133.sayfa)	ħilaf (51B/ 1.satır)
yaman (12.sayfa)	fēnā (7B/ 14.satır)
yamanla- (145.sayfa)	tahkir it- (57A/ 5.satır)
yana (135.sayfa)	tekrar (52B/ 4.satır)
yarmak (145.sayfa)	ma ^c aş (57A/ 4.satır)
yasak (191.sayfa)	emir (74A/ 12.satır)
yasal (161. sayfa)	şufuf (63A/ 10.satır)
yığla- (34.sayfa)	bekā it- (18A/14satır)
yığıl- (45.sayfa)	cem ^c ol- (23B/ 1.satır)
yir (19.sayfa)	mekān (11A/ 13.satır)
yir (80.sayfa)	mahal (38A/ 4.satır)

3.2.1.2. Çağatay Nüshasında Türkçe Olan Anadolu Nüshasına Farsça Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
at koy- (8.sayfa)	nām vir- (4B/ 15. satır)
ata (7.sayfa)	peder, vālid (4B/ 3.satır)
atlıg (4.sayfa)	nām, isim (2A/ 12.satır)
bat (129.sayfa)	çabük (50B/ 6.satır)
gicek (157.sayfa)	kemān (62A/ 12.satır)
kaş (173.sayfa)	nezd (68A/ 12.satır)
nime (26.sayfa)	parça (14A/ 8.satır)
öy (72.sayfa)	hāne (34A/ 8.satır)
(tilige) sal- (19.sayfa)	(disānına) sipariş eyle- (11A/ 8.satır)
(ayağı) sīn- (34.sayfa)	(ayağı) şikest ol- (17B/ 13.satır)
tilbe (229.sayfa)	haste (80B/ 12.satır)
tükenmey kalğan (29.sayfa)	nātamām (15B/ 3.satır)
uruş- (161.sayfa)	cenk it- (63A/ 11.satır)
yahşı (185.satır)	hoş (72A/ 3.satır)
yayağ (85.sayfa)	piyāde (40A/ 11.satır)

3.2.1.3. Çağatay Nüshasında Türkçe Olan Anadolu Nüshasına Başka Bir Türkçe Kelimeyle Aktarılan Kelimeler:

Çağatay Nüshası	Anadolu Nüshası
ağa (118.sayfa)	ata (48A/ 2. satır)
ağrı- (144.sayfa)	incin- (56B/ 13. satır)
allı, alı (33.sayfa)	yan (17B/ 14.satır)
anca (34.sayfa)	ol kadar (17B/ 5. satır)

ança (137.sayfa)	öyle (53A/ 3. satır)
andağ (79.sayfa)	ol kadar (37B/ 1. satır)
andağ (121.sayfa)	öyle (48B/ 15. satır)
ara (67.sayfa)	iç (32B/ 15.satır)
ast (60.sayfa)	alt (29B/ 8. satır)
aya- (38.sayfa)	diriğ it- (20A/ 7. satır)
ayt- (11.sayfa)	de- (7A/ 8.satır)
ayt- (11.sayfa)	söyle- (7A/ 8. satır)
(ders) aytur- (33.sayfa)	(ders) okut- (17B/ 3. satır)
ata (75.sayfa)	baba (36A/ 1.satır)
ata ata (168.sayfa)	baba (66A/ 6. satır)
bar- (15.sayfa)	git- (9A/8.satır)
bat (81.sayfa)	soñra (38A/ 8. satır)
(rahmetine) bar- (33.sayfa)	(rahmetine) gir- (17B/ 10. satır)
beñze- (147.sayfa)	ohşa- (57A/ 14. satır)
bile kil- (190.sayfa)	beraber gel- (73B/ 6. satır)
biti- (5.sayfa)	yaz- (3A/ 1.satır)
bol- (5.sayfa)	bulun- (2B/ 14.satır)
burunrağ andağ (51.sayfa)	bundan şundan (26A/ 7.satır)
buş- (144.sayfa)	bırak- (56B/ 4.satır)
(kılıç) çap- (168.sayfa)	(kılıç) çal- (66A/ 9.satır)
çırma- (91.sayfa)	şar- (42B/5.satır)
di- (57.sayfa)	söyle- (28B/ 4. Satır)
dik (11.sayfa)	gibi (7A/ 7.satır)
her kim (153.sayfa)	herkes (60A/ 10.satır)
igele- (45.satır)	al- (23B/ 8.satır)
ileyi (191.sayfa)	öñ (74B/ 2.satır)
ilt- (19.sayfa)	söyle- (11A/ 12.satır)

ilt- (56.sayfa)	götür- (28A/ 3. satır)
imes (28.sayfa)	degül (15A/ 10.satır)
ir- (5.sayfa)	yetiş- (3A/ 15.satır)
ir- (52.sayfa)	var- (26B/ 5.satır)
is (152.sayfa)	koğu (60A/ 1.satır)
ivür- (137.sayfa)	ısmarla- (56A/ 4.satır)
kaş (34.sayfa)	yan (18A/ 2. Satır)
kat (85.sayfa)	katla (40A/ 11.satır)
kay (69.sayfa)	nere (33A/ 13.satır)
kazdur- (18.sayfa)	yaz- (10B/15.satır)
kız börk (12.sayfa)	çalpak (7B/11.satır)
köp (10.sayfa)	çoğ (6A/ 11.satır)
(feryād) köydür- (233. sayfa)	(feryād) yak- (86B/ 2.satır)
köter- (163.sayfa)	kaldır- (63B/ 14.satır)
mundak (4.sayfa)	böyle (2A/ 12.satır)
niçe (6.sayfa)	ne kadar (3B/ 2.satır)
ohşa- (172.sayfa)	beñze- (67B/ 4.satır)
ol cümle (4.satır)	bunlar (2A/ 8. satır)
ot (228.sayfa)	ates (80A/ 9.satır)
ot pülege- (37.sayfa)	ateşle şavaş- (19B/ 9.satır)
ötken kiçe (56.sayfa)	geçen gice (28A/ 1.satır)
öt- (4.satır)	geç- (3A/ 8.satır)
öt- (9.sayfa)	göç- (5B/ 11.satır)
öz (10.sayfa)	kendü (6B/ 8. satır)
özge (65.sayfa)	başka (31B/ 7.satır)
sal- (163.sayfa)	götür- (64A/ 3.satır)
sal- (161.sayfa)	bırak- (63B/ 5.satır)
(ayág) sarı (10.sayfa)	(ayağ) ucu (6A/ 10.satır)

sining kaşingga (56.sayfa)	saña (28A/ 5.satır)
sigrit- (83.sayfa)	aşur- (39A/ 10.satır)
song (83.sayfa)	soñra (39B/ 1.satır)
tap- (10.sayfa)	bul- (6B/ 10. satır)
(‘ ömr) tap- (20.sayfa)	(‘ ömr) sür- (11B/ 9.satır)
(zahmet) tart- (86.sayfa)	(zahmet) çek- (40B/ 14.satır)
tile- (28.sayfa)	iste- (15A/ 15.satır)
toy (45.sayfa)	düğün (24A/ 5.satır)
tör (151.sayfa)	yukarу (59A/ 15.satır)
(haber) tut- (181.sayfa)	(haber) al- (70B/4.satır)
tüken- (158.sayfa)	bit- (62B/ 5.satır)
(gice yetişüp) tüş- (31.sayfa)	(gice yetişüp) kon- (16A/ 5.satır)
(tavrı) tüş- (47.sayfa)	(tavrını) ohşa- (24B/ 6.satır)
ulus (106.sayfa)	büyük (46A/ 5.satır)
utru (28.sayfa)	bir tarafa (15B/ 2.satır)
üçün (10.sayfa)	oldugundan (6A/ 2.satır)
üst (41.sayfa)	uc (21B/ 8.satır)
yahşı (9.sayfa)	güzel (2B/ 7.satır)
yahşı (156. sayfa)	eyü (61B/ 11.satır)
(baş) yalang (151.sayfa)	(baş) açık (59B/ 2.satır)
yaraşa tabh kıl- (60.sayfa)	şorba pişir- (29B/ 7.satır)
yarı (31. sayfa)	yarım (16A/ 5.satır)
yasa- (160. sayfa)	bağla- (63A/ 10.satır)
yasa- (53. sayfa)	yay- (27A/ 3.satır)
(künbet) yasa- (47. sayfa)	(künbet) yap- (24B/ 14.satır)
yıklıl- (41. sayfa)	öl- (21B/ 4.satır)
yığıstur- (89.sayfa)	gözet- (42A/ 11.satır)
yiber- (80.sayfa)	yay-(38A/ 15.satır)

yiber- (28. sayfa)	gönder- (15A/ 14.satır)
yigitlik (6.sayfa)	gençlik (3B/ 7.satır)
yit- (43. sayfa)	var- (22B/ 9.satır)
yit- (55.sayfa)	er- (27B/ 5.satır)
yit- (73. sayfa)	taşı- (34B/ 12.satır)
yitkür- (3. sayfa)	yetişdir- (1B/ 10. satır)
yörü- (52.sayfa)	gez- (26B/ 11. satır)
zahmet tart- (85.sayfa)	zahmet çek- (40B/ 14.satır)

SONUÇ

Yukarıdaki tabloları ve değerlendirmeleri göz önünde bulundurduğumuzda, Çağatay nüshasında Nevâî'nin Farsça yerine Türkçe kelimeleri tercih ettiğini görürüz. Anadolu nüshasında ise Çağatay nüshasında yer alan 32 Farsça kelimenin 15'i Arapça, 13'ü Türkçe ve 4 tanesi de Farsça başka kelimeyle aktarılmıştır. Yine Çağatay nüshasında yer alan 179 Türkçe kelime Anadolu nüshasına 68'i Arapça, 15 'i Farsça ve 96 tanesi başka Türkçe kelimelerle aktarılmıştır. Çağatay nüshasında yer alan Arapça kelimelerin incelendiği son üç tabloda da görüldüğü üzere 48 Arapça kelime Anadolu nüshasına 5'i Farsça, 12'si Türkçe ve 31'i başka Arapça kelimelerle aktarılmıştır. Nevâî, her ne kadar Türkçe kelimeleri tercih etse de alıntı kelimelerde Çağatay sahasında Farsça kelimeler, Anadolu sahasında Arapça kelimeler ağırlıklıdır.

3.3. KARŞILAŞTIRMAYA KONU OLAN KELİMELERİN ALFABETİK DİZİLİMİ

A	
ÇAĞATAY NÜSHASI	ANADOLU NÜSHASI
ad	isim 2A / 15
āfāk	ālem 83A/ 15
āfet	cihet 80A/ 4
ağa	ata 48A/ 2
ağrı-	incin- 56B/ 13
allı, alı	yan 17B/ 14
āmīziş	ülfet 7B/ 12
anca	ol kadar 17B/ 5
anca	öyle 53A/ 3
andağ	ol kadar 37B/ 1
andağ	öyle 48B/ 15
ara	beyn 2B/ 4
ara	iç 35B/ 6
artuksı	ziyāde 52B/ 10
ast	alt 29B/ 8
ata	peder 4B/ 4
ata	baba 36A/ 1
ata ata	baba 66A/ 6
atlıg	nām 2A/ 12

at koy-	nām vir- 4B/ 15
aya-	diriğ it- 20A/ 7
ayaḳ	kadeḥ 55A/ 3
ayt-	de- 5A/ 9
ayt-	söyle- 7A/ 8
(ders) aytur-	(ders) okuṭ- 17B/ 3
az	cüz'i 9A/ 5
B	
bahşı	şā'ir 78B/ 3
bāk i-	korkul- 57B/ 14
bar-	git- 9A/ 8
(rahmetine) bar-	(rahmetine) gir- 17B/ 10
barça	cümle 8B/ 8
baş indür-	rażı ol- 6A/ 15
baş ur-	vārid ol-33B/ 7
bat	soñra 38A/ 8
bat	batun 50B/ 6
bat	cümle 58B/ 8
bayri	kadim 34B/ 6
becā kiltür-	yerine getür- 28A/ 5
beñze-	ohşa- 57A/ 14

bes	kāfi 1B/ 7
besi	çok 2B/6
bile kil-	berāber gel- 73B/ 6
bīmānend	şerif 18B/ 6
bimār	ḥasta 21B/ 7
birer nime	biraz 64B/ 7
biti-	yaz- 2B/6
biti-	taḥrīr et- 5B/ 7
bol-	bulun- 2B/ 14
bozuğluk	bozğunluğ 72A/ 11
burunraq andaḳ	bundan şundan 26A/ 7
būstan	gūlistān 78A/ 4
buş-	biraḳ- 56B/ 4
būyī	ḳoğu 40A/ 9
büzürgzāde	ḳibārzāde 8A/ 3
C	
celed	metīn (kırıkkale anlamında) 14A/ 15
cism-i zār	ten 83A/ 10
Ç	

çağ	häl 24B/ 13
çağ	vakıt 35B/ 10
çağır	' işaret 73B/ 11
çagliğ	rütbe 79A/ 10
(kılıç) çap-	(kılıç) çal- 66A/ 9
cırma-	şar- 7B/ 12
çoğu	köpi 6B/ 15
D	
dahı	hem 6B/ 5
dağı	dahı 8A/ 1
di-	söyle- 4A/ 2
dik	gibi 7A/ 7
yarlığ	dostluk 72A/ 4
E	
encümen	inçi 28B/12
emir	yasak 74A/ 12
F	

fehm bol-	ma ^c lūm ol- 79B/ 1
ferzend	oğul 4B/ 6
fırār ol-	kaç- 74A/ 12
G	
genç	ħazine 75A/ 14
güristān	mezāristān 7B/ 10
güristān	makbere 30A/ 13
GAYİN	
garāyib	ġarīb 40B/ 6
gayr-i uyat kiltür-	ġayret it- 44B/ 11
ġiçek	kemān 62A/ 12
H	
ḥälāt	aḥvāl 18A/ 2
ḥalayık	ħalk 18B/ 9
ḥayl (uluğları)	cemā ^c atiñ (uluları) 16B/ 1
ḥazān	fırāk 85A/ 15
hem	dahı 9B/ 6

herāyine	elbette 11A/ 1
her kim	herkes 60A/ 10
hezl	hiciv 30A/ 6
hirfet	şan ^c at 47A/ 6
hüb	güzel 11A/ 15
hüb	hoş 14A/ 8
ḥüb	eyü 61A/ 8
hulkluğ	ṭabi ^c atlü 20A/ 12
hutūt	hatt 34B/ 5
ı	
içküçi	'ayyaş 5A/ 4
igele-	al- 23B/ 8
ihlasiyye	halâşıye 70A/ 13
ihtiyāç	muhtaç 51A/ 9
ihtiyāç	ḥācet 65A/ 11
il	ḥalk 3B/ 15
ileyi	öñ 74B/ 2
ilt-	söyle- 11A/ 12
ilt-	götür- 15A/ 15
imes	degül 15A/ 10
ir-	yetiş- 3A/ 15

ir-	var- 26B/ 5
irdem	eyü şan ^c at 66A/ 9
irsâl	mürâsele 15A/ 13
is	ķoku 60A/ 1
iş yüzige kil-	zuhûr eyle- 73A/ 2
it	kelb 57A/ 14
ivür-	ışmarla- 56A/ 4
K	
karâbet	akrabâ 62B/ 5
karılık	ihtiyârlîk 49B/ 13
ķas	‘ind 15A/ 11
kaş	yan 18A/ 2
ķas	hužur 32B/ 4
ķat	ķatla 40A/ 11
ķatla	def ^f a 54B/ 2
ķay	nere 33A/ 13
ķayğu	keder 65A/ 14
kayıtkan	‘avdet 6B/ 2
keffe	vezn 17B/ 2
ker bol-	sağır ol- 19B/ 9
kint	ķasaba 3B/ 6

kint	ķarye 12A/ 4
kint	zümre 56A/ 11
kişि	ādem 6A/ 3
kiz börk	ķalpak 7B/ 11
koşul-	mestūr ol- 3A/ 3
köy-	defin it- 23A/ 14
koyup bar-	bırağıup git- 12A/ 5
köp	çok 6A/ 11
köprek	ekser 2B/ 11
köprek	ziyāde 22B/ 5
(feryād) köydür-	(feryād) yak- 86B/ 2
köter-	ķaldır- 63B/ 14
küdūret	bürūdet 69B/ 10
L	
leb	lač 181A/ 12
M	
mač lūm bol-	ħabir ol- 5A/ 6
mažbūt	güzel 62B/ 2
mezkür bol-	żikr ol- 45B/ 2

mezkür kıl-	zíkr it- 69A/ 11
migrābe	köpük 59A/ 2
mindür-	beñzet- 57A/ 15
muhammes kıl-	tahmis eyle- 18A/ 10
mundak	böyle 2A/ 12
musannefāt	taşnīfāt 6B/ 5
müstağrak	müteferrik 22B/ 14
müzd	rüşvet 39A/ 9
müzd	ücret 60B/ 7
N	
niçe	ne kadar 3B/2
nime	miqdār 3A/ 11
nime	parça 14A/ 8
nisbet kıl-	teşbih it- 79A/ 10
nökerlik	asker olmak 19A/ 4
nümāyende	zāhir 3A/ 9
O	
ohşa-	beñze- 67B/ 4
ol cümle	bunlar 2A/ 8

ot	ateş 80A/ 9
ot pülege-	şavaş- 19B/ 9
Ö	
öçür	eşnā 37B/ 9
ög-	medh it- 48A/ 14
öt-	geç- 2B/ 8
öt-	göç- 5B/ 11
öt-	zuhur et- 35A/ 10
ötkünçe	ziyadece 20A/ 12
ötüp	mütecāviz 23A/ 1
öy	ḥāne 34A/ 9
öy	ev 61B/ 10
öz	kendü 4A/ 11
özge	ǵayrı 6B/ 5
özge	başka 31B/ 7
P	
püşt	ṭarif 57B/ 15

R	
revānraķ kıl-	ögren- 57B/ 5
rucū' ķıl-	buyur- 4B/ 12
rukč a	def a 24B/ 4
S	
sabak	ders 17B/ 4
sarı	taraf 3B/ 11
(tilige) sal-	(lisānına) sipāriş eyle- 11A/ 8
sal-	götür- 64A/ 3
sal-	bırak- 63B/ 5
(ayāğ) sarı	(ayağ) ucu 6A/ 10
(ayağı) sín-	(ayağı) şikest ol- 17B/ 13
sigri-	aşur- 39A/ 10
sining kaşingga	saña 28A/ 5
(tiken) soğururga	(diken) iħrācī 14A/ 4
sohbet	meclis 65A/ 4
song	soñra 39B/ 1
sūnāk	güzel 80A/ 9
süngek	ķalib 23A/ 14

Ş	
şevk	rüşvet 30A/ 15
T	
tab ^c	huy 55B/ 13
tang	şafağ 53A/ 9
tang atkanda	şabâh oldukça 16A/ 6
tap-	bul- 2A/ 10
(‘ömr) tap-	(‘ömr) sür- 11B/ 9
tapuğ	huzur 28A/ 10
tarşî ^c	terci ^c 22A/ 6
(zâhmet) tart-	(zâhmet) çek- 40B/ 14
taşkarı	hariç 18A/ 12
tedfin	defin 28A/ 6
tigre	tetimme 46A/ 9
tigre	tekke 55A/ 10
til	lisân 11A/ 8
tilbe	haste 80B/ 12
tile-	iste- 15A/ 15
tilep	da ^c vet 24B/ 14
(yâd) tut-	(yâd) eyle- 12B/ 15
toy	düğün 24A/ 5
tör	yukarù 59A/ 15
(haber) tut-	(haber) al- 28A/ 4
(şöhret) tut-	(şöhret) bul- 9A/ 5
tüken-	tamâm ol- 56A/ 5
tüken-	bit- 62B/ 5
(gice yetişüp) tüş-	(gice yetişüp) kon- 16A/ 5
(tavrı) tüş-	(tavrını) oħxa- 24B/ 6
tükenmey kalğan	nātamām 15B/ 3
U	
uluk	büyük 46A/ 5
uruş-	cenk it- 63A/ 11
utru	bir tarafa 15B/ 2
üst	uc 21B/ 8
Ü	

üçün	çün 6A/ 2
V	
vakı̄c bol-	ol- 6B/ 15
(yahşı) vakı̄c bol-	(güzel) düş- 12A/ 8
vakıt	çağ 9A/ 15
valid	peder 16A/ 3
visāk	meskin 18A/ 4
Y	
yahşı	güzel 2B/7
yahşı	eyü 61B/ 11
yahşı	hoş 72A/ 3
(baş ve ayak) yalang	(baş ve ayak) üryān 11B/ 14
yalğan	ḥilaf 51B/ 1
yaman	fēnā 7B/ 14
yamanla-	tahkir it- 57A/ 5
yana	tekrār 3B/ 12
yarı	yarım 16A/ 5
yarmağ	māas 57A/ 4
yasa-	bağla- 63A/ 10
yasa-	yay- 27A/ 3
(künbet) yasa-	(künbet) yap- 24B/ 14
yasal	şufūf 63A/ 10
yayağ	piyāde 40A/ 11
yaz-	każdur- 10B/ 15
yığıştur-	gözet- 41B/ 11
yığıl-	cem̄ ol- 23B/ 1
yığla-	bekâ et- 18A/ 14
yıkıl-	öl- 21B/ 4
yiber-	yay- 38A/ 15
yiber-	gönder- 15A/ 14
yigitlik	gençlik 3B/ 7
yır	mekân 11A/13
yır	mahal 38A/ 4
yit-	var- 22B/ 9
yit-	er- 27B/ 5
yit-	taşı- 34B/ 12
yitkür-	yetişdir- 1B/ 10
yörü-	gez- 26B/ 11

3.4. ANADOLU NÜSHASIYLA ÇAĞATAY NÜSHASININ FONETİK VE MORFOLOJİK KARŞILAŞTIRMASI

Batı Türkçesi yazı dili 12. yüzyılın ikinci yarısı ile 13. yüzyılın ilk yarısında oluşmaya başlayan 13. yüzyılın ikinci yarısından itibaren de metinleri günümüze kadar araliksiz devam eden yazı dilidir. Esasını Oğuz şivesinin oluşturduğu Batı Türkçesinde zamanla Azerbaycan ve Doğu Anadolu sahasını içine alan Doğu Oğuzcası ile Osmanlı sahasını içine alan Batı Oğuzcası sahaları oluşmuştur.

İlk devri teşkil eden Eski Oğuz Türkçesi yabancı unsurlar bakımından Batı Türkçesinin en temiz devridir ancak yine bu dönemde Türkçeye Arapça ve Farsça unsurlar girmeye başlamıştır. Nesir dili henüz açık ve basit terkipler içerirken nazım dilinde ise şiir Fars taklitçiliği üzerine kurulmuştur. Nitekim 13. yüzyılda Selçuklu Devletinin ve bölgenin edebiyat, tasavvuf ve yazı dili Farscadır.

12. ve 13. yüzyıldan sonra meydana gelen iki Türk yazı dilinden diğerı olan Kuzey-Doğu Türkçesi 15. yüzyıldan itibaren Kuzey Türkçesi ve Doğu Türkçesi olarak iki yeni yazı diline ayrılmıştır. Çağatay Türkçesi de denilen Doğu Türkçesi Emir Timur zamanında ortaya çıkıp Timurlular devrinde gelişmiş ve bütün hayatını şuurlu bir şekilde Türk diline ve Türk kültürüne harcayan Ali Şir Nevayı ile bölgenin edebi dili olmuştur. “Çağatay dili, Karahanlı ve Uygur yazı diline dayanmakla birlikte, bu edebi dilin teşekküründe Moğol istilasından sonra Orta Asyadaki mahalli şivelerin karışmasının da önemli rolleri olmuştur. Ayrıca bu oluşumda İslam kültürü ile Fars edebi dilinin de tesiri bulunduğu muhakkaktır.”⁹⁸ Metnimizin Çağatay nüshasında yer alan tek Moğolca kökenli “nökerlik” (36.sayfa) kelimesinin Anadolu nüshasına “asker olmak” (19A/ 4.satır) şeklinde aktarılması buna bir örnek teşkil etmektedir.

⁹⁸ Prof. Dr. Mustafa, Özkan, Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi, Filiz Kitabevi, 1995, İst., 27 – 32.s

Diğer yandan Anadolu sahasında Fatih ile II. Bayezid zamanında Osmanlı sarayında Fars dilinin ve edebiyatının etkisi artmış Fatih, şair Şehidi'ye Osmanlı Şehnamesi'ni, II. Bayezid de İdris-i Bitlisi'ye Osmanlı tarihini Farsça yazmasını buyurmuştur. Yine bu devirde Herat'ta Ali Şir Nevayı'nın ortaya çıkışı ile Çağatay şiirinin ve edebiyatının Osmanlı dili ve edebiyatı üzerinde etkisi artmıştır. Diğer Türk sahalarında olduğu gibi Anadoluda'da Nevayı'nın şiirleri için nazireler yazılmıştır.

Orta Türkçe dönemi diye adlandırdığımız 10. ve 17.yüzyıllarda ses ve şekil bakımından farklı bir döneme girilmiş aynı zamanda ortak ses olayları meydana gelmiş ve ortak bir Türkçe oluşmuştur. Bu dönemde Türk şivelerini etkileyen ve farklı gruplar altında toplamamıza sebebiyet veren olaylar üç ana başlık altında (Ötümlüleşme – Sızıcılaşma – Yuvarlaklaşma) toplanacak Anadolu ve Çağatay nüshaları bu ana farklar çerçevesinde fonetik ve morfolojik yönden karşılaştırılacaktır.

İnceleme yapılrken önce Çağatay nüshasındaki biçim sonra Anadolu nüshasındaki biçim gösterilecektir.

FONETİK KARŞILAŞTIRMA

1-ÜNLÜ UYUMU

Kalınlık – İncelik Uyumu

Kelime içindeki ünlülerin ince ve kalın sıraya göre ayarlanması olan bu uyum Eski Türkçeden beri gelişmiş bir şekilde görülmektedir. Eski Anadolu Türkçesinde de bu uyum birkaç istisna dışında sağlamdır.

Çağatay Türkçesinde de bu uyum muhafaza edilmiştir.

sadâlîğ ~ sadâlı (2B/ 1), devletidin ~ devletinde (2B/ 10), sıfatığa ~ sıfatına (3A/ 10), naâzımlarığa ~ naâzımlarına (3B/ 15), ķaşabasında ~ ķaşabasında (4A/ 14), yitkeç ~ yetüşüp (4B/ 9), meskenide ~ meskeninde (6B/ 8), yaħšırak ~ güzelce (7A/ 3), özini ~ kendüyi (8A/ 5), atığa ~ ismine (8A/ 6), arasığa ~ arasına (11B/ 15), alardın ~ onlardan (15B/ 11), könglümni ~ göñlümü (18B/ 7), sözidin ~ sözünden (21B/ 9), ħoşrak ~ hoşça (28B/ 1), tamamrak ~ tamamca (35B/ 1), öksülmesün ~ eksilmesin (36A/ 13), kılurğa ~ etmeğe (42A/ 1), kılguça ~ iderce (49B/ 4)

Düzlük – Yuvarlaklık Uyumu

Eski Türkçede tam olmayan Düzlük – Yuvarlaklık uyumu Eski Oğuz Türkçesinde günümüze göre bozuktur. Genel yuvarlaklaşma eğilimi ve bazı eklerin sürekli düz veya yuvarlak ünlü ile kalıplAŞMASI bu uyumun bozulmasındaki asıl etkendir. (+AcUk, +cUgAz, +cUk, -dUk, -dUm, -dUñ, -dUr, +dü, +AgU...)

Çağatay Türkçesinde de bu uyum sağlam değildir.

2- ÜNSÜZ UYUMU

Eski Türkçede ötümlülük – ötümsüzlük bakımından ünlüler arasında bir uyum yoktur. Aynı uyumsuzluk Eski Anadolu Türkçesinde de devam etmektedir. Ötümlü şekilleriyle kalıplAŞMIŞ ekler kelime ötümsüzle bitse de ötümlü olarak kullanılır. (+dA, +dAn, -dI, -dUm, +dUm, +dUr, -dIlAr)

Çağatay Türkçesinde bu uyum daha sağlamdır.

ötti ~ köçdi (14B/ 9), iştin ~ işden (28A/ 12), yoktur ~ yokdur (40A/ 9), tutti ~ tutdı (40B/ 14), yoktur ~ yokdur (49B/ 2), ayttım ~ dedim (52B/ 8), okuptur ~ okumuşlar (75A/ 5)

2-YUVARLAKLAŞMALAR

Eski Türkçeden beri devam eden ikinci hece yuvarlaklığı taşıyan kelimeler vardır.

kiltür- ~ getür- (6A/ 3), yokkarı ~ yukarı (60A/ 3), karanğu ~ karaguluk (69B/ 12), hüb ~ eyü (2B/ 7)

Eski Oğuz Türkçesinde kelime sonundaki G♯ sesinin erimesi sonucu ortaya yuvarlaklaşmalar çıkmıştır. G♯ sesi kendinden önceki ünlünün açıklığında sizicilaşarak erir ve ünlüyü uzatarak yuvarlaklaştırır.

şekilliğ ~ şekilliü (20A/ 12), tab^c lig ~ tabiatlu (21A/ 13), insāniyetliğ ~ insāniyetlü (38B/ 7), samanlıgrak ~ samanluca (56B/ 2)

Lehçelere göre e / é / i kullanımını değiştiren bazı kelimeler vardır. Bu kelimelerde Çağatay Türkçesi /i/'yi tercih ederken Eski Oğuz Türkçesi /e/'yi tercih etmiştir.

Eski Oğuz Türkçesi: er-, erken, eşit-, eş, ne, ben, sen.

Çağatay Türkçesi: biş, kis-, cirig, it-, bil-, kiç-.

3-ÜNLÜ DEĞİŞMELERİ

İlk Hecede e >i Değişikliği

ir- ~ i- (1B/ 10), di- ~ de- (2A/ 5), kil- ~ gel- (3A/ 1), yit- ~ yetiş- (3A/ 7), kiz- ~ gez- (11B/ 14), ni kim ~ ne ki (16A/ 11), sin ~ sen (16A/ 14), bir- ~ ver- (17A/ 12), işek ~ eşek (20B/ 13), illig ~ elli (22A/ 10), yir ~ yer (22B/ 9), ilig ~ el (23B/ 10), ışık ~ eşığ (27B/ 3), min ~ ben (28A/ 4), kirek ~ gerek (31A/ 9), bil bağla- ~ bel bağla- (34A/ 7), biri ~ beri (43B/ 6), big ~ beg (46A/ 4), yimek ~ yemek (52A/ 1), il ~ el (53B/ 2), itek ~

eteg (53B/ 2), bigen- ~ begen- (58B/ 13), biş ~ beş (59A/ 10), tingri ~ tañrı (63B/ 3), ting ~ denk (64A/ 11), ilçilik ~ elçilik (73B/ 6), yittinci ~ yedinci (73B/ 13), yitti ~ yedi (75A/ 14), sikkiz ~ sekiz (75A/ 14), çirig ~ çerî (76B/ 12)

Bu durum şu yabancı kelimelerde de görülür.

siyâhet ~ seyahât (22B/ 8), mîve ~ meyve (35A/ 13), çihre ~ çehre (43A/ 2), likin ~ lâkin (52A/ 9)

Kök Ünlüsünün Yuvarlaklaşması (Gerileyici Benzeşme)

Çağatay nüshasında ilk hecenin düz ünlüsü bazen ikinci hecenin yuvarlak ünlüsünün etkisiyle yuvarlaklaşır.

öksül- ~ eksil- (36A/ 13), yokkarı ~ yukarı (60A/ 3), öksük ~ eksik (64A/ 10)

Bu durumu şu yabancı kelimedede de görürüz.

höcre ~ hücre (8A/ 12)

4- ÜNSÜZ DEĞİŞMELERİ

Süreklileşme

Çağatay Türkçesinde kelime başındaki b, n, ng gibi nazal bir ünsüzden önce m'ye dönüşür.

ming ~ biñ (10B/ 14), munça ~ bunca (18B/ 9), munung ~ bunun (21B/ 14), mini ~ beni (28A/ 4), munça ~ bunca (40A/ 14), ming ~ biñ (55B/ 3), mindür- ~ benzet- (57A/ 15), munga ~ buna (69B/ 1), atlara min- ~ atlara bin- (70B/ 7)

Çağatay Türkçesinde bazı kelimelerde kelime içindeki p >f olur. Bu eserin Çağatay nüshasında bu kelimelerden bir tanesi yer almaktadır.

ṭofraq ~ ṭobraq (5A/ 3)

Bazen de k >h olur.

uyku ~ uyku (80A/ 11), oħħa- ~ oħħa- (33B/ 8), yok irse ~ yoħsa (44A/ 4), aħšam ~ aħšam (53A/ 9), aħtarip ~ aħtarip (82A/ 7)

Çağatayca'nın bir önceki devri olan Karahanlı Türkçesinde "eb" olan ses grubu Çağatay Türkçesinde "øy" olurken Oğuz sahasında "ev" olmuştur.

øy (36.sayfa) ~ hane (19A/ 11)

Diş-Damak Ünsüzü: y

Çağatay nüshasında şu kelimeler y'li biçimleriyle kullanılmıştır.

yığaç ~ ağaç (14A/ 3), yiğla- ~ beka it- (18A/ 14), yırak ~ uzaq (35B/ 5), yırak ~ ıraq (52B/ 6)

Ön Damak Ünsüzü: r

Eski Oğuz Türkçesinde bazı kelimelerde r sesi düşerken Çağatay Türkçesinde bu tam bir uyum içerisinde değildir.

ir- ~ i- (1B/10), bile ~ ile (2A/1), birle ~ ile (2A/ 11), tāci bile ~ tāciyle (2B/ 5), ir- ~ i- (4B/ 3), ir- ~ i- (8B/ 2), imes ~ degil (15A/ 10), irmes ~ degil (20B/ 8), ķıldı irse ~ ķıldıysa (21B/ 10), yok irdi ~ yoğundu (35A/ 2), yok irse ~ yoħsa (44A/ 4), irdi ~ idi (46A/ 2), imes ~ degül (51A/4), imes ise ~ olmasa (54B/ 1), irkende ~ iken (56A/ 3), soruldu irse ~ soruldukda (62B/ 13), yok ırmiş ~ yoğunmuş (63B/ 13), ırmiş ~ imiş (69A/ 6)

Göçüşme: Çağatay nüshasında şu kelimelerde göçüşme (yer değiştirme) görülür: örgen- ~ ögren- (71A/ 13)

Ünsüz İkizleşmesi

İkizleşme Türkçe'de az görülen bir ses olayıdır. Ancak Eski Oğuz Türkçesinde bazı ses değişiklikleri nedeniyle bazı kelimelerde ikizleşme ortaya çıkar.

illig ~ elli (22A/ 10)

Azerbaycan Türkçesi gibi Çağatay Türkçesinde ise bazı kelimelerde ikizleşme görülür.

sikkiz ~ sekiz (2A/ 12), ikki ~ iki (4A/ 3), ikkelesi ~ ikisi (54B/ 6), ottuz ~ otuz (58A/ 2), yokkaru ~ yukaru (60A/ 3), yittinci ~ yedinci (73B/ 13), yitti ~ yedi (75A/ 14)

Zamir n’si

Batı Türkçesinde kullanılan zamir n’si Çağatay Türkçesinde nesirde kullanılmazken şiirde ihtiyaç duyulursa kullanılmıştır.

mukābeleside ~ mukābelesinde (1B/ 7), kitabıda ~ kitabında (2A/ 12), devletidin ~ devletinde (2B/ 10), terbiyetidin ~ terbiyetinde (2B/ 10), üslübuda ~ üslübunda (2B/ 10), kaşabasında ~ kaşabasında (4A/ 14), meşābeside ~ meşābesinde (4B/ 2), meskenide ~ meskeninde (6B/ 8), ömride ~ ömründe (7A/ 4), hıd̄metide ~ hizmetinde (21A/ 7), zamanıda ~ zamanında (21B/ 1), iligide ~ elinde (55B/ 11), üstüne ~ üstüne (79B/ 2), içinde ~ içinde (79B/ 8), pergâlesini ~ pergâlesini (81B/ 11)

Çağatay nüshasında zamir n’siz şekilde yazılan “dīvān başıga”, Anadolu nüshasına zamir n’si yerine yardımcı sesle “dīvān başıya” (38B/ 13) şeklinde aktarılmıştır.

Damak n’si

Çağatay Türkçesinde damak n’si (ñ) “ئىن” ile yazılrken Anadolu sahasında “ئىن” ile yazılmıştır.

aning ~ aniñ (1B/ 7), anga ~ aña (4B/ 6), bizning ~ bizim (7A/ 6), ming ~ biñ (10B/ 14), sining ~ seniñ (16A/ 14), munung ~ bunuñ (21B/ 14), anglayın ~ añlayım (33B/ 1), köngül ~ göñül (38A/ 11), anga ~ aña (44A/ 3), ting ~ denk (64A/ 11)

Hemze “ء”

Hemze “ء” Türkçede olmayan bir ses olduğu için iki ünlü yan yana gelir. Bunu engellemek için ئ >y olur. Bu Türkçeleştirme çabasıdır. Çağatay Türkçesinde kurallaşmıştır. Batı Türkçesinde ise seyrek rastlanır.

tayife ~ ta'ife (2B/ 7), resayil ~ resa 'il (2B/ 7), dayim ~ da 'im (4B/ 15), fezayil ~ feza 'il (10B/ 8), māyil irkendür ~ mā'ildir (12B/ 14), zayil ~ za'il (19A/ 1), gāyibāne ~ gā'ibāne (44B/ 2), nāyibraķ ~ nā'ibce (72A/ 1)

Akıcı Ünsüzlerin /r/, /l/ Düşmesi

kiltür- ~ getür- (2B/ 13), irdi ~ idi (4B/ 3), oltur- ~ otur- (21B/ 12), oldur ~ odur (43B/ 1)

-ağu/ -egü Ses Grubu

Çağatay Türkçesinde +ağu/ +egü ses grubu +av/ +ev olur.

birev ~ biri (29B/ 8), birevning ~ birining (59B/ 8), birev ~ biri (59B/ 9)

5- SIZICILAŞMALAR

b/>v/ Sızıcılılaşması

Eski Oğuz Türkçesinde üç kelimedede kelime başındaki b > v olurken, Çağatay Türkçesinde kelime başındaki /b/ korunur. Bu değişiklik şu üç kelimedede vardır: “bar, bar- bir-“

bar- ~ var- (3B/ 11), bar ~ var (8A/ 6), bar irmış ~ var imiş (8B/ 2), bar ikendür ~ var imiş (9A/ 15), bar- ~ var- (16A/ 13), bir- ~ vir (17A/ 12), bir- ~ ver- (27A/ 7), bar- ~ var- (40A/ 11), bir- ~ vir (42A/ 2), bar- ~ var- (54A/ 11), bir- ~ vir- (60B/ 3), bir- ~ vir- (69B/ 1), bir- ~ vir- (78B/ 14)

Çağatay Türkçesinde “bol-“ kelimesinde kelime başı b’si korunurken, Eski Oğuz Türkçesinde kelime başındaki b düşer. b>ø

bol- ~ ol- (2A/ 2), bol- ~ ol- (3A/ 6), bol- ~ ol- (3A/ 15), bol- ~ ol- (7B/ 15), bol- ~ ol- (13B/ 5), bol- ~ ol- (22B/ 12), bol- ~ ol- (32B/ 6), bol- ~ ol- (40B/ 13), bol- ~ ol- (53A/ 10), bol- ~ ol- (54A/ 2), bol- ~ ol- (55A/ 15), bol- ~ ol- (59A/ 6), bol- ~ ol- (69A/ 6)

Anadolu sahasında suw > su olur. su ~ su (10A/ 4)

d/>y/ Sızıcılaşması

Karahanlı ve Harezm Türkçelerine d olarak geçen Eski Türkçenin kelime içi ve kelime sonundaki d sesi y'ye dönüşür. (VdV >VyV, d >y)

ayağ ~ (6A/ 7), kaygu ~ keder (65A/ 14)

6- ÖTÜMLÜLEŞMELER

Diş Ünsüzleri: d/t

Çağatay Türkçesinde kelime başındaki t (ön damak ve arka damak) birkaç kelime haricinde korunur. (t : t) Eski Oğuz Türkçesinde ise ötümlüleşme görülür. (t > d)

tap- ~ bul- (6B/ 10), tüş- ~ düş- (7A/ 13), til ~ lisan (11A/ 8), tiken ~ diken (14A/ 4), tile- ~ iste- (28A/ 1), tüz ~ düz (38A/ 6), ting ~ denk (64A/ 11)

Çağatay Türkçesinde birkaç kelimedede kelime başındaki t >d ye dönüşür.

di- ~ de- (2A/ 5), dağı ~ dahı (4A/ 2), dik ~ kibi (7A/ 7)

Gırtlak Ünsüzleri: g/k, ǵ/ḳ

Çağatay Türkçesinde kelime başındaki /k/ korunurken Eski Oğuz Türkçesinde ötümlüleşir. (k > g, ḳ > ǵ)

kıl- ~ gel- (3A/ 1), kiltür- ~ getür- (6A/ 3), kit- ~ git- (6A/ 4), körgüz- ~ göster- (6B/ 14), kün ~ gün (7A/ 11), kız- ~ gez- (11B/ 14), kölege ~ gölge (14A/ 4), köngül ~ göñül (18B/ 7), kör- ~ gör- (21A/ 15), kiy- ~ giy- (36A/ 4), kir- ~ gir- (38A/ 6), küçüğ ~ güçlü (44B/ 10), kirek ~ gerek (60A/ 2), küneş ~ güneş (65A/ 11), kündüz ~ gündüz (65B/ 14), körgüz- ~ göster- (69A/ 4), külüş- ~ gülüş- (70A/ 11), körün- ~ görün- (71A/ 7), kümiş ~ gümüş (76A/ 6)

Çağatay Türkçesinde -ǵAn (sıfat-fiil), +KA (yönelme hali) eklerinin başındaki ve +lıǵ (isimden isim yapma) ekinin sonundaki gırtlak ünsüzü /ǵ/ muhafaza edilirken Eski Oğuz Türkçesinde bu ses düşer.

rif^c atığa ~ rif^c atinde (1B/ 7), ^culūmuğa ~ ^culūmuna (2A/ 10), nevālıg ~ nevālı (2B/ 1), şadālıg ~ şadālı (2B/ 1), hatırlı ~ hatırlı (2B/ 15), sıfatığa ~ sıfatına (3A/ 10), horasanğı ~ horasana (3B/ 9), nażımlarıga ~ nażımlarına (3B/ 15), bitimekke ~ yazmağa (3B/ 15), ziyaretiğe ~ ziyaretine (4B/ 4), taħsilğa ~ taħsile (4B/ 7), tekmiliġa ~ tekmiline (4B/ 10), yirge ~ yire (6A/ 15), tā^c atğa ~ tā^c ate (6B/ 3), şī^c rġa ~ şī^c re (8A/ 5), atığa ~ ismine (8A/ 6), aşağı ~ arasına (11B/ 15), barurġa ~ varmaya (16A/ 10), ḥalığa ~ ḥaline (19A/ 1), şekilliġ ~ şekillü (20A/ 12), allığa ~ eline (20B/ 11), tħab^c lig ~ tħabiatlu (21A/ 13), körerġe ~ görmeye (21A/ 15), ziyaretka ~ ziyarete (21B/ 8), kilġen irmiš ~ gelmiş (21B/ 8), araga ~ araya (21B/ 9), iştiken irkendür ~ iştmiş imiş (21B/ 10), kilgendif songra ~ geldikden soñra (22A/ 1), sebzvarlıg ~ sebzvarlı (22A/ 2), illiġ ~ elli (22A/ 10), ismiġa ~ ismine (22B/ 6), ismiġa ~ ismine (22B/ 6), bolġanda ~ oldukça (22B/ 12), ilig ~ el (23B/ 10), hezlgħa ~ hezle (24B/ 2), faķirġa ~ faķire (24B/ 4), bendka ~ bende (26B/ 15), yasaġanda ~ yaydikda (27A/ 3), ötken ~ geçen (28A/ 1), köngлиже ~ göñlüne (38A/ 11), insāniyetli ~ insāniyetli (38B/ 3), ayağıja ~ ayağına (41A/ 8), küçüğ ~ güclü (44B/ 10), körmegen ~ görmeyen (45A/ 8), körgenler ~ görenler (48A/ 14), aytılğan ~ söylenilen (49B/ 14), alarġa ~ onlara(50B/ 14), ilgiġe ~ eline (53B/ 2), bolġanda ~ oldukça (69A/ 6), minerge ~ binmeye (70B/ 7) araga ~ araya (76A/ 2)

İki Ünlü Arasında Kalan Ünsüzlerin Durumu

Çağatay Türkçesinde VtV: VtV, VpV : VpV iken Eski Oğuz Türkçesinde VtV > VdV, VpV > VbV olur.

otun ~ odun (29B/ 8), itekin ~ etegini (53B/ 2)

Kelime Sonundaki Ötümlüleşmeler

Kelime sonu ötümlüleşmeleri Eski Oğuz Türkçesine özgündür. Bu ötümlüleşmeler yazı dilinde böyle iken telaffuzda ötümsüzdürler. Bu nedenle kelime sonu ötümlüleşmeleri meselesi yazı dili meselesi değil imla meselesidir. t > d, p > b, ç > c, k > g

MORFOLOJİK KARŞILAŞTIRMA

ÇEKİM EKLERİ

1- İSİM ÇEKİMİ

ÇOKLUK EKLERİ

Çağatay Türkçesinde ve Eski Oğuz Türkçesinde çokluk eki +lAr'dır. +An birkaç kelimede kalıplaşmış olarak bulunur.

ra^cnâları ~ ra^cnâları (1B/ 9), gevherler ~ gevherler (1B/ 8), nažmlar ~ nažmlar (3B/ 15), körgenler ~ görenler (48A/ 14), iligler ~ ellerini (54A/ 14), bî-bedeller ~ bī – bedeller (68B/ 6)

İYELİK EKLERİ

Teklik:

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	+ (U)m	+ (U)m
2. şahıs:	+ (U)ng	+ (U)ñ
3. şahıs:	+ (s)I	+ (s)I

Çokluk:

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	+ (U)mUz	+ (U)mUz
2. şahıs:	+ (U)ngIz	+ (U)ñUz
3. şahıs:	+ lArI	+ lArI

İSİM HĀL EKLERİ

Tamlama~İlgi Hāli

Çağatay Türkçesinde ilgi hali ekinde yalnız düz biçimler vardır +nI(ng)⁹⁹: ning, ning, nung, nüng, nı, ni, nu, nü.

Eski Oğuz Türkçesinde ilgi hali eki daima dar – yuvarlaktır: +(n)Uñ

anıng ~ anuñ (1B/ 7), sining ~ senüñ (16A/ 14), munung ~ bunuñ (21B/ 14), dervişining ~ dervişüñ (22A/ 7), vilāyetning ~ vilāyetüñ (25B/ 4), zamanning ~ zamanuñ (37B/ 11), birevning ~ birinüñ (59B/ 8), yirning ~ yerüñ (65A/ 8), bigning ~ begüñ (66A/ 14),

Belirtme Hāli

Çağatay Türkçesinde belirtme hali eki: +n, +nI.

Eski Oğuz Türkçesinde yükleme hali eki olan +g erimiş, g'den önceki yardımcı ünlü sadece düz biçimile g'nin yerini almıştır. Yükleme hali eki +I oluca ünlülerden sonra – y yardımcı ünsüzüne ihtiyaç doğmuştur.

felekni ~ felegi (2A/ 10), ǵazelnı ~ ǵazeli (5A/ 9), beytnı ~ beyti (6B/ 1), kıṭ'anı ~ kıṭ'ayı (7B/ 6), atamnı ~ pederimi (15A/ 13), könglümni ~ gönlümü (18B/ 7), alarnı ~ onları (23B/ 8), şā'ırlerin ~ şā'ırlerini (26B/ 1), ķaşideńi ~ ķaşideyi (27A/ 2), bizlerni ~ bizleri (28A/ 1), lafžın ~ lafžını (28A/ 9), terbiyetin ~ terbiyetini (38B/ 5), tarafın ~ tarafına (39A/ 1), şalāhiyyetin ~ şalāhiyyeti (41A/ 4), birin ~ birini (43A/ 2), işni ~ işini (43B/ 1), şī'irin ~ şī'irini (44A/ 8), şatrençni ~ şaträncı (44B/ 2), özin ~ kendüni (45B/ 13), itekin ~ etegini (53B/ 2), tārihni ~ tārihi (56A/ 8), hākānnı ~ hākānı (78A/ 15), uyķunu ~ uyħuyı (80A/ 11)

⁹⁹ Çağatay Türkçesinde ilgi hali eki, belirtme hali ekiyle aynıdır. Aralarındaki farkı cümle içindeki kullanımlarından anlarız.

Yönelme Hâli

Çağatay Türkçesinde yönelme hali eki +GA iken Eski Oğuz Türkçesinde ek başı g'lerinin erimesi sebebiyle +(y)A'dır.

ra^cnâlarığa ~ ra^cnâlarına (1B/ 9), 'ulûmuğa ~ 'ulûmunâ (2A/ 10), hatırlığa ~ hatırlâ (2B/ 15), sıfatığa ~ sıfatına (3A/ 10), horasanğa ~ horasana (3B/ 9), naâzimlarağıa ~ naâzimlara (3B/ 15), ziyaretiğa ~ ziyaretine (4B/ 4), anga ~ aña (4B/ 6), taâhsilîga ~ taâhsile (4B/ 7), tekmiliğa ~ tekmîline (4B/ 10), yirge ~ yere (6A/ 15), tâ^catığa ~ tâ^cate (6B/ 3), şî^cirığa ~ şî^cire (8A/ 5), atığa ~ ismine (8A/ 6), arasığa ~ arasına (11B/ 15), halığa ~ haline (19A/ 1), allığa ~ eline (20B/ 11), körerge ~ görmege (21A/ 15), geştige ~ gezmege (21B/ 4), ziyaretka ~ ziyarete (21B/ 8), araga ~ araya (21B/ 9), ismişa ~ ismine (22B/ 6), aşinalıkka ~ aşinalığa (24A/ 5), ba^czığa ~ ba^cziya (24A/ 14), hezlığa ~ hezle (24B/ 2), fakîrığa ~ fakîre (24B/ 4), bendka ~ bende (26B/ 15), san^catığa ~ san^catına (28A/ 14), ayagığa ~ ayagına (41A/ 8), kılurığa ~ etmege (42A/ 1), alarga ~ onlara (50B/ 14), ilgige ~ eline (53B/ 2), oynarığa ~ oynamâga (55A/ 4), yolğa ~ yola (56B/ 1), yirge ~ yere (56B/ 14), minerge ~ binmege (70B/ 7), araşa ~ araya (76A/ 2)

Bulunma Hâli

Çağatay Türkçesinde bulunma hali eki +dA sedasız ünsüzlerden sonra ötümsüzleşir. Eski Anadolu Türkçesinde de aynı olan ek sedasız konsonantlardan sonra ötümsüzleşmez.

mukâbeleside ~ mukâbelsinde (1B/ 7), kitabıda ~ kitabında (2A/ 12), üslûbuda ~ üslûbunda (2B/ 10), vilâyetide ~ vilâyetinde (4A/ 14), kaşabasida ~ kaşabasında (4A/ 14), meşâbeside ~ meşâbesinde (4B/ 2), meskenide ~ meskeninde (6B/ 8), küçüklikde ~ küçüklükde (15B/ 12), çıkışkanda ~ çıkışdımda (18A/ 2), semerkandda ~ semerkanda (18A/ 6), kılganda ~ eyledikde (20B/ 13), hîdmetide ~ hizmetinde (21A/ 7), zamanında ~ zamanında (21B/ 1), bolganda ~ olduðda (22B/ 12), iltkende ~ götürdüğünde (26B/ 1), tüskende ~ düşdükde (26B/ 15), işikide ~ eşigidde (27B/ 3), evrakda ~ evrakdan (36B/ 1), kayda ~ kanda (41B/ 15), küçükide ~ küçüklükde (46B/ 12), ayturda ~ söylemekde

(49A/ 3), iligide ~ elinde (55B/ 11), bolganda ~ oldukça (69A/ 6), küçük irkende ~ küçüklükde (70A/ 6)

Şu cümlede Çağatay nüshasında tarafında anlamında “sarı” edatıyla yazılmış cümle Anadolu nüshasında edat kullanmaya gerek duymadan bulunma hali ekiyle aktarılmıştır.

“Kabrı hem-ol vilâyet sarıdır”. (51.sayfa) ~ “Kabri ol vilâyetdedur.” (26A/ 6)

Ayrılma Hâli

Çağatay Türkçesinde ayrılma hali eki +Din iken Eski Oğuz Türkçesinde +dAn'dır. Eski Oğuz Türkçesinde bu ekte ötümlülük – ötümsüzlük uyumu yoktur. Çünkü bu şekil Eski Türkçedeki haliyle aynıdır.

şahāyifdin ~ şahāyiden (2A/ 5), gūlbāngidin ~ gūlbengiyle (2B/ 2), üslūbuda ~ üslübunda (2B/ 10), cihetdin ~ cihetden (3A/ 4), pāyesidin ~ pāyesinden (3B/ 2), alardın ~ onlardan (5A/ 5), beytdin ~ beytden (11A/ 1), alardın ~ anlardan (15B/ 11), žurefāsidin ~ zürefasından (21A/ 14), sözidin ~ sözünden (21B/ 9), kilgendif songra ~ geldikden sonra (22A/ 1), iştin ~ işden (28A/ 12), cihetdin ~ cihedden (37B/ 15), yüzidin ~ yüzünden (58B/ 15), küneşdin ~ güneşden (65A/ 11)

Vasıta Hali

Eski Oğuz Türkçesinde –n vasıta hali eki kalıplasmış örnekler dışında kaybolmuş yerini “ile” edatı almıştır. Çağatay Türkçesinde ise “ile” ödünclemelerinin yanında “birle, bile” kullanılmıştır.

bile ~ ile (2A/ 1), birle ~ ile (2A/ 11), gevherleri bile ~ gevherleriyle (1B/ 8), ziveri bile ~ ziveriyle (2A/ 15), marazı bile ~ marazıyla (7B/ 5), il bile ~ ḥalkıla (38B/ 13), tesennün ~ tesenniyle (62A/ 9)

Yön Gösterme Hali

Çağatay Türkçesi ve Eski Oğuz Türkçesinde yön gösterme hali ekleri: +rA, +kArI' dır.

songra ~ soñra (6B/ 2), taşkarı ~ taşra (17A/ 12), yokkarı ~ yuķaru (60A/ 3)

Eşitlik Hali

Çağatay Türkçesinde +ça'nın yanında Azeri Türkçesindeki gibi +rak eki görülürken Eski Oğuz Türkçesinde +ça eki vardır. Eşitlik hali Çağatay Türkçesinde aynı zamanda hal ve zaman da ifade eder. Üstünlük sıfatı için Azeri Türkçesindeki gibi +rAk son eki kullanılır. Bunun dışında Çağatay nüshasında yer alan eşitlik eki içeren bazı kelimelerin Anadolu nüshasına “kadar” edatı kullanarak aktarıldığını görüyoruz.

yükkarurak ~ yuķaruca (3B/ 3), taşkarırank ~ taşracı (3B/ 3), dil-pezirrak ~ dil-pezirče (3B/ 4), tab^crak ~ tab^cca (5A/ 3), yaħṣirak ~ güzelce (7A/ 3), yaħṣirak ~ güzelce (13A/ 1), köprek ~ çokça (16B/ 11), munça ~ bunça (18B/ 9), uluğrak ~ uluca (21B/ 8), hoşrak ~ hoşça (28B/ 1), artuğrak ~ ziyādece (32A/ 9), ‘acebrak ~ ‘acebce (34A/ 6), tamamrak ~ tamamca (35B/ 1), ta^crif kılurça ~ ta^crif edecek kadar (37B/ 12), çiħresiçe ~ çehresi kadar (43A/ 2), kılguça ~ idecek kadar (45A/ 8), kılguça ~ iderce (49B/ 4), müfidrak ~ müfidce (55A/ 2), sāmānlıgrak ~ sāmānluca (56B/ 2), ‘azimrak ~ ‘azimce (67A/ 10), imkāni bariça ~ olduğu kadar (68A/ 12), şūħrak ~ şūħċa (70A/ 6), mahşūsrak ~ mahşuşça (72A/ 1), nāyibrak ~ nā’ibce (72A/ 1), yaħṣirak ~ güzelce (73B / 3), aytkança ~ söylemek kadar (74A/ 4), āhlakıça ~ āhlakı kadar (78B/ 2)

İŞİM HĀL EKLERİ VE BİRBİRLERİNİN İŞLEVİNDE KULLANILIŞI

Yönelme Hali Ekinin Vasıta İşlevinde Kullanılması

Çağatay nüshasında yönelme hali eki vasıta fonksiyonunda kullanılmıştır.

şerefiġa ~ şerefiyle (3A/ 15), hezlġa ~ hezle (24B/ 2)

Bulunma Hali Ekinin Ayrılma İşlevinde Kullanılması

evrağda ~ evrağdan (36B/ 1)

Ayrılma Hali Ekinin Vasıta İşlevinde Kullanılması

gülbāngidin ~ gülbeñiyle (2B/ 2), aytmakdın ~ söylemekle (7A/ 8), merātibğa ~ merātible (37A/ 1), ‘aybğa ~ ‘aybila (37A/ 3), kemāngerlikke ~ kemāngerlikle (43A/ 10), yimekke ~ yemekle (52A/ 1), esma‘ ğa ~ esma‘ ile (52A/ 4), sabağka ~ dersle (52B/ 3), ismiğe ~ ismiyle (55B/ 15), sa‘ adetiğe ~sa‘ adetiyle (58A/ 9), nā-muradlığıga ~ nā-muradlığıyla (60A/ 8), menāşibka ~ menāşibla (64B/ 5), ziyaretiğe ~ ziyaretiyle (72A/ 13), ilçilikke ~ elçilik ile (73B/ 6)

Ayrılma Hali Ekinin Bulunma İşlevinde Kullanılması

devletidin ~ devletinde (2B/ 10), terbiyetidin ~ terbiyetinde (2B/ 10), yaşıdın ~ yaşında (36B/ 11)

Ayrılma Hali Ekinin İsimden İsim Yapma Eki +II İşlevinde Kullanılması

buhārādın ~ buhārālı (8A/ 12), turşizdin ~ turşizli (11A/ 10)

2-FİİL ÇEKİMİ

KİŞİ EKLERİ

Zamir Kaynaklı Kişi Ekleri

Teklik

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	-m	-Am, -vAn, -In
2. şahıs:	-ng	-sIn
3. şahıs:	-sı	eksiz

Çokluk

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	-mız	-Uz, -vUz
2. şahıs:	-ngız	-sIz
3. şahıs:	-lArI	-lAr

İyelik Kaynaklı Kişi Ekleri

Teklik

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	-m	-m
2. şahıs:	-ng	-ñ
3. şahıs:	eksiz	eksiz

Çokluk

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	-k̄, -k	-k
2. şahıs:	-ngız	-ñUz
3. şahıs:	-lAr	lAr

ZAMAN EKLERİ

Geçmiş Zaman

Çağatay nüshasında -p + dur / tur + şahıs eki kuruluşunda geçmiş zaman kipi oluşmuştur. Anadolu nüshasına -mişdür ve -dı,-dU şekilleriyle aktarılmıştır.

körgüzüpdür ~ göstermiştir (10A/ 10), müsellem tutup turlar ~ müsellem tururlar (12B/ 2), dipdür ~ söylemişdir (14A/ 5), barıp dururlar ~ gitmişlerdir (15B/ 15), biripdür ~ vermiştir (17A/ 12), bitip durur ~ yazmıştır (18A/ 11), tüşüptür ~ düşmüştür (21A/ 4), bitip min ~ yazdım (35A/ 12), iştipdür min ~ iştdüm (47A/ 9), körmey min ~ görmedüm (71B/ 9), kilmeydür ~ gelmedi (70B/ 13)

Not: -p + irdi olumsuzu: -p – mAy +dur + irdi kuruluşunda öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesi oluşmuştur: şöhret tutmaydur ~ şöhret tutmamışdır (11A/ 7), kılmaydur irdi ~ eylememiştir (22B/ 5), intikal tapmaydur irdi ~ intikal eylememiştir (23B/ 7), körmeydür min ~ görmedüm (35B/ 3), naklä kılmaydur ~ naklä itmedi (68B/ 11), tura almay ~ turamadı (69A/ 15), kilmeydür ~ gelmedi (70B/ 13), körmey min ~ görmedim (71A/ 9)

eylemişdür ~ ķılğandur (8A/ 4), irmış ~ imiş (8B/ 2), bar irmış ~ var imiş (8B/ 3), kilgen irmış ~ gelmiş (21B/ 8), yok irmış ~ yoğmuş (63B/ 13). Bu örneklerde Çağatay Türkçesinde -mIş ekinin de kullanıldığını görüyoruz.

aytur irkendür ~ söyler imiş (11A/ 11), irmes irkendür ~ degildir (12B/ 13), mäyil irkendür ~ mā'ildür (12B/ 14), işitken irkendür ~ işitmiş imiş (21B/ 10), ķoygan irkendür ~ ķomuş imiş (54A/ 8) Anadolu nüshasına -mIş ile aktarılan bazı filler Çağatay nüshasında “irkendür” ile kurulmuştur.

Görülen geçmiş zaman için Çağatay ve Anadolu nüshasında da -DI, -DU ekleri kullanılmıştır.

taptı ~ tabdı (1B/ 4), at koyıldı ~ nām konuldu (3A/ 13), kılıldı ~ olundu (3B/ 6), kılmas irdi ~ kılmaz idi (5B/ 5), körgüzür irdi ~ gösterir idi (9A/ 9), tutar irdiler ~ tutarlar idi (10B/ 14), kılur irdi ~ iderdi (11B/ 13), yok irdi ~ yoğudu (14B/ 3), yitip min ~ yetişdim (15B/ 12), yiğlar idiler ~ beka iderler idi (18A/ 14), aytadur irdi ~ söyler idi (18B/ 7), öz özi bile sözleşür irdi ~ gözü gözüne söylenilir idi (19B/ 2), kila almadı ~ idemedi (19B/ 8), kalgay irdi ~ kalur idi (20B/ 4), kılıp irdim ~ eylemiş idim (20B/ 5), birürler irdi ~ virirler idi (26B/ 5), kiltürdi ~ getürdü (28A/ 10), okuydur irdi ~ okuyordu

(28B/ 13), körüp mü sin? ~ gördün mü? (29A/ 2), bitip min ~ yazdım (35A/ 12), körgüzdi ~ gösterdi (38A/ 9), tuttı ~ tutdı (40B/ 14), yitküre almadım ~ yetişdiremedim (42A/ 12), tapıldı ~ bulundu (44A/ 11), irdi ~ idi (46A/ 2), tapa aymadı ~ bulamadı (51B/ 6), yitkürdi ~ yetişdürdi (56A/ 14), kitürdi ~ götürdü (56B/ 1), kılılıp irdi ~ itmişdü (56B/ 10), külüstiler ~ gülüşdüler (70A/ 11), körmey min ~ görmedim (71A/ 9)

Geniş Zaman

Anadolu ve Çağatay nüshalarında bu zaman için -(V)r eki kullanılmıştır.

söz uzalur ~ söz uzanur (37B/ 15), bola alur ~ olabilür (40B/ 13), olturur ~ oturur (59B/ 2), körgüzür ~ gösterir (69A/ 4), kılılur ~ olunur (69A/ 12), körünür ~ görünüyor (71A/ 7)

Geniş zamanın olumsuzu için Çağatay nüshasında -mAs kullanılırken Anadolu nüshasında -mAz kullanılır. Çağatay nüshasındaki “ermes” Anasolu nüshasına “degül” ile aktarılmıştır.

irmes irkendür ~ degüldür (12B/ 13), imes ~ degil (15A/ 10), irmes ~ degil (20B/ 8), körmes ~ görmez (30A/ 1), dimes ~ demez (36B/ 10), tüşmez ~ düşmez (43A/ 6), inana almas ~ inanmaz (45A/ 8), imestürler ~ degüller (51A/ 4), tutmaslar ~ tutmazlar (51B/ 14), kılmas ~ etmez (53A/ 1), kutulmas ~ kurtulmaz (53A/ 13), bilmes ~ bilemez (71A/ 3)

Şimdiki Zaman

Çağatay nüshasında dur- ve tur- yardımcı fiillerinin yardımıyla -A/ -p zarf fiil ve şahis eki eklenerek yapılmıştır. Anadolu nüshasında ise -mAkdA ile aktarılmıştır. Bunun yanında Eski Oğuz Türkçesinde şimdiki zaman için kullanıldığı bilinen ekler -(V)r, -(y)A, -(y)A turur, -(y)A yor(ur)'dur.

biripdürler ~ itmekdedirler (2A/ 8), söyleyüp dururken ~ müvecceh sözley dürgenning (19A/ 2), bolupturlar ~ olmaktadır (24B/ 9), okuydur irdi ~ okuyordu (28B/ 13), kiye

turur ~ giymektedür (34A/ 4), kiye durur ~ giymekdedür (36A/ 4), memlū boladur ~ memlū olmaktadır (36A/ 10), ayturda ~ söylemekde (49A/ 5), dipdür ~ dimekdedür (59B/ 7), bitiledür ~ yazılmakdadur (65B/ 1), körünür ~ görünüyor (71A/ 7)

Gelecek Zaman

Eski Oğuz Türkçesinde gelecek zaman için -(y)IsAr, 15. yüzyıldan itibaren gelecek zamanı çekimlemekte de kullanılmaya başlanan -(y)AcAK, -sA gerek ve istek kipinde de yaygın olarak kullanılan -(y)A eklerini görürüz. Çağatay sahasında ise -GAy (şiarde -GA) + şahıs zamirleri şeklinde kullanılmıştır.

koşulgaylar ~ mestūr olalar (3A/ 3), öz yiride mezkūr bolgay ~ kendü mekânında mezkūr olmuş (11A/ 13), naâzımları ƙalgay irdi ~ naâzımları ƙalur irdi (20B/ 4), ƙoygaylar ~ defin ideler (23A/ 14), ‘âlemdin barur- min ~ âlemden gideceğim (28A/ 2), okugan bilgey ~ okuyanlar bile bilür (33B/ 12), tüz yolga kirgey ~ düz yola gire (38A/ 6), taǵyır birgey ~ taǵyır vire (42A/ 2), raḥm ƙılgay ~ raḥm ide (42A/ 13), menkabet bolgay ~ menkabet olsun (42B/ 12), nimege yaragay ~ işe yarar (43A/ 12), tevfik tapkay ~ tevfik bula (43B/ 11), şerîk bolgay ~ şerîk ola (46A/ 6), nasîb bolgay ~ nasîb ola (46A/ 11), taħallüs kılmaǵay irdi ~ taħallüs idermiydü (47B/ 1), elinde bolgay ~ elinde bulunsa (53B/ 3), ‘azl ƙılmagay ~ ‘azl olmaya (54B/ 7), iħtijār ƙılmış bolgay ~ iħtijār itmiş ola (55B/ 1), hātırına salgay ~ hātırına bıraka (63B/ 5), bolmuş bolgay ~ olmuş ola (64B/ 3), bırgayler ~ vireler (69B/ 1), dise bolgay ~ dimek ola (71B/ 14), başını kiltürgey ~ başını götürsün (74A/ 10), köre algay min dip ~ görebilem diyü (75A/ 3), mütāla‘ itse anglagay ~ mütāla‘ itse añlar (78B/ 8), tamām ƙılılgay ~ tamām ide (87A/ 5), iħtitām birigey ~ iħtitām virile (87A/ 5)

Metin genelinde istek ya da geniş zaman ile Anadolu nüshasına aktarılan -GAy eki şu örnekte geçmiş zaman ile aktarılmıştır.

hiç kişiye mahall-i ṭa‘n u taşnīc bolmaǵay ~ hiç kimseye mahall u ṭa‘n ve teşnīc ƙalmadı (57B/ 8) “hiç kimsenin ayıplamasına ve kötülemesine fırsat kalmadı”

żāhir ‘ulūmidin hiç ķaysı bolmagay kim ders aytmagay ~ ‘ulūm żahirinden hiç birisi yok ki ders söylemedi (64B/ 14) “zahir ilimlerinden vermediği ders yoktur.” Bu cümlede de geçmiş zaman ekiyle aktarılmış olmasına rağmen geniş zaman ifade etmektedir.

TASARLAMA KİPLERİ

İstek Kipi

Eski Oğuz Türkçesinde istek için -(y)A ve -sA ekleri kullanılırken Çağatay sahasında sadece birinci şahista bulunan istek çekimi için -(A)y, -(A)yın, -(A)yım, ve çokluk 1. şahıs için -(A)lı, -(A)lıŋ, -(A)lım ekleri kullanılır.

biley dise ~ bilmek isteyen (8B/ 9), biley dise ~ bilmek istese (19B/ 15), anlayın ~ aňlayım (33B/ 1), fikir ķılılsa ~ fikir oluna (65A/ 5)

Emir Kipi

Çağatay ve Anadolu sahasında da -sUn, -sUnlAr kullanılmıştır.

maḥv bolmasun ~ maḥv olmasun (2A/ 5), öksülmesün ~ eksilmesin (36A/ 13), kiltürsünler ~ götürsünler (74A/ 15), ba‘is-i melāl bolmasun ~ bā‘is-i melāl olmasun (79A/ 2).

Dilek – Şart Kipi

Çağatay sahasında ve Anadolu sahasında bu kip için -sa eki kullanılmıştır.

muķabele kiltürse ~ muķabele olunsa (11A/ 6), ḥalığa kilse ~ ḥaline gelse (19A/ 1), ķıldırirse ~ ķılsa (21B/ 10), ni dise ~ ne derse (23B/ 2), kiltürse ~ getürülse (26A/ 7), aytılsa ~ söylense (27B/ 11), bitilse ~ yazılsa (36B/ 4), aytsa ~ söylense (37B/ 15), yok irse ~ yoħsa (44A/ 4), iligide tüşse ~ eline girse (53A/ 15), barmasa ~ varmasa (54A/ 11), imes ise ~ olmasa (54B/ 1), tükense ~ tamām olsa (56A/ 5), tapsa ~ bulunsa (56A/ 6), sefāhat ķılsa ~ sefāhat itse (59A/ 9), birev sorsa ~ biri sorsa (59B/ 9), islese ~ ķoķulansa (60A/ 1), rāyi bile barmasa ~ rāyi üzre gitmez ise (61A/ 3), dise bolur ~

denilse olur (61B/ 10), dise ~ söylese (61B/ 12), tüketse ~ bitise (62B/ 5), bolmasa ~ olmasa (64A/ 10), tapsa ~ bulunsa (65A/ 6), i̇htiyacı bolsa ~ i̇htiyacı olsa (71B/ 4), yok irse ~ yoğunsa (72A/ 15), birseler ~ virseler (72B/ 7), tilese ~ istese (77A/ 7), yi̇ğıştursa ~ yi̇ğarsa (78B/ 1)

gāhi̇ sözge bī-te’emmül cevāb birür, çün ġalaṭ kem **tüṣer**, hīç buşmas ~ gāhi̇ söze bī-te’emmül cevāb virdigiçün ġalaṭ **düṣerse** hīç bırakmaz “konuşma esnasında bazen düşünmeden cevap verirse de yanlışmasına rağmen çekinmez.” Bu cümlede Çağatay nüshasında şart eki kullanılmamış, Anadolu nüshasında –se ekinin kullanılmasına ihtiyaç duyulmuş ve öyle aktarılmıştır. (56B/ 4)

“miknet ve ‘azmeti çağrı hi̇ç iş kılmadı kim andın dise bolgay” ~ “miknet ve ‘azāmeti vakıtinde hi̇ç iş kalmadığını andan dimek ola.” (71B/14) Türkiye Türkçesine aktardığımızda “Güçlü ve kudretli olduğu zamanlarda anlatmaya değer bir şey yapmadı” anlamına gelen bu cümlenin yan cümlesinde kullanılan şart eki Anadolu nüshasına –A ekiyle aktarılmıştır.

YARDIMCI FİİL

Çağatay nüshasında kullanılan kıl- yardımcı fiili bazı yerlerde et- bazı yerlerde ol- ile aktarılmıştır.

kıl- ~ kıl- (2B/ 2), kıl- ~ eyle- (2B/ 7), kıl- ~ it- (3A/ 9), kıl- ~ it- (3B/ 5), kıl- ~ eyle- (3B/ 12), kıl- ~ eyle- (4A/ 2), kıl- ~ it- (4A/ 8), kıl- ~ it- (5B/ 2), kıl- ~ it- (6A/ 2), kıl- ~ it- (6A/ 4), kıl- ~ eyle- (6A/ 7), kıl- ~ it- (6B/ 3), kıl- ~ it- (6B/ 5), kıl- ~ it- (7B/ 13), kıl- ~ it- (8B/ 10), kıl- ~ eyle- (8B/ 11), kıl- ~ eyle- (9A/ 7), kıl- ~ eyle- (9B/ 1), kıl- ~ eyle- (9B/ 13), kıl- ~ eyle- (10A/ 4), kıl- ~ eyle- (11B/ 13), kıl- ~ eyle- (11B/ 15), kıl- ~ eyle- (12A/ 13), kıl- ~ it- (12B/ 11), eyle- kıl- ~ eyle- ~ tut- (12B/ 15), kıl- ~ it- (15B/ 2), kılıp dur- ~ it- (17A/ 11), kılıp dur- ~ eyle- (18A/ 10), kıl- ~ eyle- (18B/ 8), kıl- ~ it- (20B/ 7), kıl- ~ eyle- (20B/ 10), kıl- ~ eyle- (21A/ 9), kıl- ~ et- (21A/ 14), kıl- ~ eyle- (21B/ 6), kıl- ~ et- (21B/ 11), kıl- ~ eyle- (22B/ 5), kıl- ~ et- (24A/ 3), kıl- ~ eyle- (24B/ 14), kıl- ~ eyle- (26A/ 8), kıl- ~ kıl- (28A/ 15), kıl- ~ eyle- (33B/ 1), kıl- ~ et- (33B/ 1), kıl- ~

eyle- (33B/ 4), kıl- ~ eyle (33B/ 10), kıl- ~ it- (34B/ 2), kıl- ~ eyle- (35B/ 3), kıl- ~ eyle- (35B/ 6), kıl- ~ eyle- (37A/ 14), kıl- ~ eyle- (37B/ 4), kıl- ~ et- (37B/ 14), kıl- ~ eyle- (38A/ 8), kıl- ~ ol- (38A/ 13), kıl- ~ eyle- (38B/ 5), kıl- ~ eyle- (40A/ 4), kıl- ~ eyle- (40A/ 11), kıl- ~ ol- (40B/ 4), kıl- ~ ol- (40B/ 5), kıl- ~ et- (42A/ 1), kıl- ~ et- (42A/ 13), kıl- ~ et- (42B/ 4), kıl- ~ et- (42B/ 9), kıl- ~ et- (43B/ 1), kıl- ~ et- (43B/ 13), kıl- ~ eyle- (43B/ 13), kıl- ~ et- (44A/ 1), kıl- ~ et- (45B/ 14), kıl- ~ et- (46B/ 10), kıl- ~ et- (46B/ 13), kıl- ~ et- (47B/ 1), kıl- ~ eyle- (47B/ 4), kıl- ~ et- (48A/ 14), kıl- ~ eyle- (48B/ 15), kıl- ~ et- (49A/ 10), kıl- ~ et- (49B/ 4), kıl- ~ eyle- (50B/ 6), kıl- ~ eyle- (51A/ 14), kıl- ~ eyle- (51B/ 8), kıl- ~ et- (53A/ 1), kıl- ~ et- (54A/ 10), kıl- ~ et- (54A/ 15), kıl- ~ et- (54B/ 6), kıl- ~ et- (55B/ 1), kıl- ~ et- (55B/ 10), kıl- ~ et- (56A/ 1), kıl- ~ et- (56A/ 5), kıl- ~ et- (56B/ 11), kıl- ~ eyle- (56B/ 12), kıl- ~ et- (57A/ 14), kıl- ~ eyle- (57B/ 12), kıl- ~ eyle- (58B/ 14), kıl- ~ eyle- (59A/ 2), kıl- ~ et- (59A/ 9), kıl- ~ eyle- (59B/ 6), kıl- ~ eyle- (60A/ 1), kıl- ~ et- (61A/ 13), kıl- ~ ol- (65A/ 5), kıl- ~ eyle- (65B/ 4), kıl- ~ eyle- (66B/ 1), kıl- ~ et- (67A/ 14), kıl- ~ et- (68A/ 5), kıl- ~ et- (68A/ 12), kıl- ~ eyle- (68A/ 15), kıl- ~ ol- (68B/ 5), kıl- ~ et- (68B/ 7), kıl- ~ et- (68B/ 11), kıl- ~ et- (69A/ 11), kıl- ~ ol- (69A/ 12), kıl- ~ eyle- (71B/ 11), kıl- ~ eyle- (72B/ 15), kıl- ~ et- (73A/ 6), kıl- ~ ol- (74A/ 6), kıl- ~ et- (74B/ 13), kıl- ~ eyle- (77B/ 12), kıl- ~ ol- (78B/ 11), kıl- ~ ol- (78B/ 12), kıl- ~ et- (79A/ 10), kıl- ~ et- (87A/ 5)

“*kıl-*” fiilinin bazı örneklerde “*et-*” bazı örneklerde “*ol-*” ile aktarılmış olması bu fiilin kullanım alanının Batı Türkçesinde daraldığını gösterir.¹⁰⁰

Fakır anı körüp-min ammā şīr ayturın ma'lūm kılmaydur irdim ~ Fakır anı görmüşüm ammā şīr söylediğimi ma'lum degil idi. (67B/ 10) “Fakir onu gördüm ama şiir söylediğini bilmiyordum.” olarak Türkiye Türkçesine aktarılan bu cümle için Çağatay nüshasında “*kıl-*” yardımcı fiili kullanılmışken Anadolu nüshasına aktarmada bu yardımcı fiile ihtiyaç duyulmamıştır.

¹⁰⁰ Prof. Dr. Vahit TÜRK, “Lehçeler Arası İlişkiler ve Oğuz Türkçesinde Bir Nevai Eseri”, TÜBAR – XXVIII / 2010 – Güz.

Çağatay nüshasında yeterlilik biçimleri için “al-“ fiili kullanılırken Eski Oğuz Türkçesi ve Azerbaycan Türkçesi “bil-“ fiilini tercih etmiştir. Anadolu sahasında olumlu ve olumsuz şekilde birbirinden ayrılmış, olumlu biçimler için “bil-“ olumsuz için “u-“ kullanılmıştır.

müşerref bola almadı ~ müşerref olmadı (5A/ 12), kıla almadılar ~ idemediler (6A/ 4), zabıt kıla almas irdi ~ zabıt idemezdi (10A/ 4), hasıl kıla almadı ~ hasıl idemedi (19B/ 8), bile alur ~ bile bilir (20A/ 1), ayta almas irdi ~ söylemez idi (31B/ 4), tura almadı ~ turmayub (38A/ 14), çıka almadı ~ gelemedi (38B/ 5), bola alur ~ olabilir (40B/ 13), yitküre almadım ~ yetiştiremedim (42A/ 12), bola almas ~ olamaz (53B/ 1), bola alur ~ olabilir (54B/ 1), bola alur kim ~ olabilir ki (55A/ 15), kıla almas min ~ idemem (57A/ 14), yite almadı ~ yetişemedi (58B/ 5), kıla almadı ~ idemedi (60A/ 6), bire almaydur ~ virememiştir (59B/ 3), çala almas ~ çalamaz (62B/ 2), tura almay ~ turamadı (69A/ 15), ayta almas ~ söyleyemez (71A/ 3), köre algay min dip ~ görebilem diyü (75A/ 3), ayta alur irdi ~ söyleyebilür idi (77A/ 7), bola alur kim ~ olabilir ki (77A/ 8), ayta almaslığıga ~ söylenemeyeceğini (81A/ 9)

hiç kişi hiç nev^c ‘ayb tapa aymadı ~ hiç kimse bir nev^c ‘ayb bulamadı (51B/ 6)

gavgaya kıla başladılar ~ gavgaya başladılar (3B/ 9), hücüm kıla başladılar ~ hücuma başladılar (3B/ 14), kize başladı ~ gezer idi (11B/ 14), okuma bünyâd kıldı ~ okumaya başladı (74B/ 3) “başla-“ fiili Çağatay nüshasında “kıl-“ fiiliyle birlikte kullanılırken Anadolu nüshasına aktarmada “kıl-“ filine ihtiyaç duyulmamıştır.

FİİLİMŞİLER

SIFAT-FİİLLER

Çağatay sahasında -mIş sıfat-fiil ekinin yerini -GAn almıştır. -GAn sıfat fiil eki Çağatay nüshasında bu haliyle Anadolu sahasında ise ek başı /g/'si düşmüş olarak kullanılan eklerdendir.

ötken ~ geçen (2B/ 8), kaytkandın ~ ^cavdetinden (7A/ 2), tükenmey kalgan ~ nā-tamām (15B/ 3), işitken ~ işitmiş (21B/ 10), bolganlar ~ olanlar (35A/ 2), körmegen ~ görmeyen (45A/ 8), körgenler ~ görenler (48A/ 14), aytilgan ~ söylenilen (49B/ 14), köygan irkendür ~ komuş imiş (54A/ 8), kutulgan ~ kurtulmuş (56A/ 7), kilgenler ~ gelenler (67B/ 11), yitmegen ~ gelmeyen (72A/ 11)

oynarga ~ oynamaya (55A/ 4), çalarga ~ calmaya (68A/ 4). Bu örneklerde Çağatay sahasında sıfat-fil + yönelme hali ekiyle kurulan kelimeler Anadolu nüshasına isim-fil + yönelme hali ekiyle aktarılmıştır.

ZARF FİİLLER

Eski Oğuz Türkçesinde zarf-fil eki -p'de yardımcı ünlü ekin bünyesine dâhil olurken Çağatay sahasında ek -p şeklinde kalmıştır. Çağatay Türkçesinde destek ünsüzü yokken -(I)p, Anadolu sahsında ek -(y)up, -(y)uBAn [(I)(-n)] şeklindedir.

bitip ~ yazup (2B/ 6), tilep ~ isteyüp (15A/ 15), okup ~ okuyup (46B/ 7), oynap ~ oynayub (53B/ 2)

Çağatay sahasında -AndA, -AndIn ile yapılan kelimeler Anadolu sahasına -dIkta ve -dIktaAn ekleri ile aktarılmıştır.

kırgendin songra ~ girdikten soñra (11B/ 15), agriganda ~ agrındıkda (13A/ 7), tang atkanda ~ şabah oldukça (16A/ 6), kaşidin çıkışında ~ yanından çıktıgında (18A/ 2), ^cazîmet ķılganda ~ ^cazîmet eyledikte (20B/ 13), kilgendif songra ~ geldikten soñra (22A/ 1), fevt bolganda ~ fevt oldukça (22B/ 12), iltkende ~ götürdügünde (26B/ 1), Meşhede irkende ~ Meşhede vardıkda (26B/ 5), bendka tükende ~ bende düşdükde (26B/ 15), Semerkanda irkende ~ Semerkanda vardığında (33A/ 15), ķalganda ~ ķaldıkda (34B/ 12), bargandın ~ gittiginden (40A/ 13), kilgende ~ geldikde (43B/ 13), kilgende ~ geldükde (47B/ 3), namaz tükengendin songra ~ namaz tükendükden soñra (52B/ 8), ikrām ķılgandın songra ~ ikrām itdikden soñra (57A/ 3), kilgende ~ geldikde

(57B/ 7), göz ağriganda ~ göz agrıdıkda (66B/ 4), fevt bolganda ~ fevt oldukça (69A/ 6), barganda ~ gitdükde (73B/ 5)

ma^clum bolgaç ~ ḥabīr oldukça (5A/ 6), vākīf kılgaç ~ vākīf eyledigimde (24A/ 4), okugaç ~ okuduğandan (54A/ 8). Bu örneklerde -gAç zarf-fil eki Anadolu nüshasına – AndA ekinde olduğu gibi –dIktA şekliyle aktarılmıştır.

tang atkunça ~ şafağ atınca (53A/ 9), akşam bolgunça ~ aḥşam olunca (53A/ 10), mülzem bolmagunça ~ mülzem olmayınca (53A/ 13). -gUncA zarf-fil ekinin ek başı /g/'si Anadolu sahasında erimiştir.

imānı taklīdī ikendür digenge ~ taklīdī gibidür dirken (54B/ 3) Çağatay nüshasında sıfat-fil eki + yönelme hali eki biçiminde yapılmış olan bu kelime Anadolu sahasına – ken zarf- filiyle aktarılmıştır.

FİLDEN FİİL YAPAN EKLER

ÇATI EKLERİ

Geçişli –Ettirgen Çatı

Çağatay sahasında görülen –gUz ettirgenlik eki Batı Türkçesinde yer almaz.

yitkürüler ~ yetişdirirler (1B/ 10), kiltürdiler ~ getürdiler (6A/ 3), körgüzüptür ~ göstermiştir (10A/ 10), muğabele kiltürse ~ muğabele olunsa (11A/ 6), aytur- ~ okut- (17B/ 3), ötkerdi ~ geçirdi (39A/ 15), körgüz- ~ göster- (41B/ 1), körgüzür ~ gösterir (47B/ 8), yitkürdi ~ yetişirdi (51B/ 5), ivrülür irdi ~ ısmarlanmışdu (56A/ 4), yitkürdi ~ yetişdürdi (56A/ 14), körgüzdiler ~ gösterdiler (63B/ 4), körgüzür ~ gösterir (69A/ 4), kiltürdiler ~ getürdiler (74B/ 2), öltürdi ~ öldürdü (76A/ 14),

Edilgen Çatı

köyuldı ~ konuldu (3A/ 13), kılıldı ~ olundu (3B/ 6), kıllalı ~ olundu (5B/ 8), bitildi ~ yazıldı (16B/ 7)koyuldu ~ konuldu (26A/ 2), ayılsa ~ söylense (27B/ 11), bolundu ~ olundu (37A/ 14), kılıldı ~ olundu (40B/ 5), tartıldı ~ çekdi (40B/ 14), tapıldı ~ bulundu

(44A/ 11), mezkür boldu ~ *z*ikr olundu (45B/ 1), bitildi ~ denildi (66B/ 15), kılalı ~ olındu (68B/ 5), kılılur ~ olunur (69A/ 12), ihtişār kılılur ~ ihtişār olundu (74A/ 6)

3-SORU SÖZLERİ

İki soru sözü olan “ka” ve “ne”den Çağatay sahasında “ka”dan türemiş soru sözleri tercih edilirken Anadolu sahasında “ne”den türemiş soru sözleri tercih edilmiştir.

ni kişi ~ nasıl ādem (16B/ 3), niçük ~ niçin (20B/ 8), kayda ~ nerde (33A/ 13), kanda ~ kayda (41B/ 15), kayan ~ nereye (46B/ 10), her kaçan ~ her kaçan (63A/ 10), neyünün ~ niçün (79A/ 10), kaysı ~ ķaysı (79B/ 5)

4- BİLDİRME EKİ

besdür ~ kāfidür (1B/ 7), şeyhin durur ~ şeyhindir (6B/ 4), Bāverddin durur ~ Bāverddendür (11B/ 12), taşkarı durur ~ taşradır (17A/ 13), mahallidir ~ mahalli durur (22B/ 10), zeynüddinde durur ~ zeynüddindedur (23B/ 11), anıngdur ~ anıñdur (24B/ 6), Esterābādlıgdur ~ Esterābādlıdur (25A/ 7), aytup durur ~ söylemişdir (25A/ 10), Nişābur’dındur ~ Nişāburdan (26A/ 3), bar ~ vardır (26A/ 9), anıng durur ~ anıñdur (26A/ 9), bağlap turur ~ bağlamışdur (27B/ 1), meşhurdur ~ meşhurdur (30B/ 1), budur ~ budur (30B/ 13), semerkandlık durur ~ semerkandlıdur (30B/ 12), anıng durur ~ anıñdur (32A/ 2), bolmay durur ~ olmamışdur (32B/10), köprekdür ~ ziyādedür (36B/ 2), müte^c ayyin ilidin durur ~ müte^c ayyinlerindendür (36B/ 11), müşerref durur ~ müşerrefdür (37A/ 1), mütemekkin durur ~ mütemekkindür (37A/ 3), Buhārlıgdur ~ Buħārlıldur (37A/ 15), muħteri^c durur ~ muħteri^c dür (37B/ 4), bitip durur ~ yazmışdur (37B/ 6), Dāmeğāndın durur ~ Damgandandur (39A/ 14), yigit durur ~ yigtdür (42A/ 15), oldur ~ odur (43B/ 1), devletidin durur ~ devletindendür (43B/ 8), yaħşı durur ~ güzeldür (44A/ 14), yok turur ~ yokdur (44B/ 10), küçlügdür ~ güçlüdür (44B/ 10), çağlıkdür ~ vaqtidür (47A/ 3), Tıbslı durur ~ Tıbslıdur (47B/ 3), imesdür ~ degüldür (48A/ 2), imestürler ~ degüller (51A/ 4), kintidindür ~ zümresindendür (56A/ 11), yaħšírak durur ~ ḥoşcadur (57A/ 3), artukdur ~ ziyādedür (57A/ 7), meşhur durur ~ meşhurdur (58A/ 11), yoktur ~ yokdur (59B/ 2), ‘āciz durur ~ ‘ācizdür (60A/ 15),

köptür ~ çokdur (60B/ 7), yigit durur ~ yigittür (61A/ 7), bu durur ~ budur (62A/ 1), kaşında ulgayıpdur ~ yanımdadur (62B/ 4), karabetleridindür ~ akrabásından (63A/ 5), oğlu durur ~ oğludur (67A/ 14), iyesizdür ~ şahıbsızdır (69B/ 2), şehridin durur ~ şehrindendür (72B/ 1), yerlidür ~ yerdendür (72B/ 5), evlädidin durur ~ evlädundandur (72B/ 12), türkānerakdur ~ türkāne renkdür (75A/ 12), meşnevisidin durur ~ meşnevisindendür (75B/ 1), köptür ~ çokdur (79A/ 3), çağlıkdur ~ rütbedür (79A/ 10)

Çağatay nüshasında ayrılma hali eki ve “ol-“ fiiliyle geniş zamanda yapılan şu cümle Anadolu nüshasına ayrılma hali eki ve bildirme ekiyle aktarılmıştır.

“Hişār-i Şādmān tarafından bolur.” (sayfa 187) ~ “Hişār Şādmān tarafındanandur.” (72B/ 10)

şākirdi – min ~ şākirdiyim (9A/ 2),

Çağatay nüshasında yer alan “ok” kelimesine Anadolu nüshasına aktarmada bir karşılık verilmemiştir.

meskenide okdur ~ meskenindedir (6B/ 8), anda ok ~ anda (17A/ 4), Semerkandda okdur ~ Semerkanddadır (18A/ 6), sözi hem uşbu reng ok irdi ~ sözi yine bu cihetle olup (19A/ 13), anda ok durur ~ añdadur (22A/ 1), anda okdur ~ andadur (30A/ 3), kabri hem ol sari okdur ~ kabri dahı ol tarafdadur (33B/ 6), munça ok bolgay ~ bu kadarca olur (36B/ 10), mezār başığa barganı hem-ol ma^c ni ok irdi ~ mezār başına vardığı ol ma^c ni için idi (69B/ 13)

5-ZAMİRLER

Kişi Zamirleri

Tekil

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	min	ben
2. şahıs:	sin	sen
3. şahıs:	ol	o

Çoğuł

	Çağatay Türkçesi	Eski Oğuz Türkçesi
1. şahıs:	biz	biz
2. şahıs:	siz	siz
3. şahıs:	alar	onlar, anlar

İşaret Zamirleri

Çağatay sahasında işaret zamirleri “bu, bular, munga, munı, munda, ol, alar, anıŋ, anga, alarga” şekillerinde yer alırken Anadolu sahasında /b/ sesi /m/’ye dönüşmez. Çağatay sahasında zamir n’siz şekiller yer alırken Anadolu sahasında zamir n’sinin kullanıldığını “ol” zamiri ek aldığında /o/ sesi /a/’ya dönüşür.

anga ~ aña (1B/ 1), alarning ~ anlarıñ (3A/ 14), alardın ~ anlardan (5A/ 5), munda ~ bunda (9B/ 14), alar ~ añlar (21A/ 1), munung ~ bunuñ (21B/ 14), burunrak andak ~ bundan şundan (26A/ 7), munça ~ bunca (40A/ 14), oldur ~ odur (43B/ 1), munga ~ buna (69B/ 1)

Dönüştülük Zamirleri

Dönüştülük zamiri olarak Çağatay sahasında “öz” kullanılırken, Anadolu sahasında “kendü” kelimesini görürüz.

öz ~ kendü (4A/ 11), özini ~ kendüyi (8A/ 5), ḥalāyıkka ḥod ni yitkey ~ ḥalka niçe olur idi (18B/ 9), öz ~ kendü (36A/ 1), özümni ~ kendümi (37A/ 14), özin ~ kendüyi (42B/ 6), özin ~ kendüyi (63B/ 14), özi ~ kendü (67B/ 4), özin ~ kendüyi (74A/ 13)

Belirsizlik Zamirleri

nime ~ miqdär (3A/ 11), nime ~ miqdär (7A/ 8), nime ~ parça (14A/ 8), ḥalāyıkka ḥod ni yitkey ~ ḥalka niçe olur idi (18B/ 9), nime ~ şey (19B/ 8), hiç nimesin ~ hicbir şey (20A/ 6), nime ~ şey (28A/ 2), nimekine ~ şeyler (51B/ 15), her ḳaysı ~ her biri (54A/ 3), özge ~ ḡayırı (55B/ 14), hiç kişiye ~ hiç kimseye (57B/ 8), özge ~ ḡayr (58A/ 15), her kimge ~ herkese (60A/ 10), özge nime ~ ḡayırsını (60B/ 6), hiç ḳaysı ~ hiç birisi (64B/ 14), kişiler ~ kimseler (68A/ 11), her ḳaysı ~ her biri (68B/ 4), her ḳaysı ~ her biri (78A/ 3), her kişi ~ her kimse (78B/ 6), hiç kimge ~ hiç kişiye (81A/ 4)

6-ZARFLAR

Zarfların çoğu kalıplılmış isim ve zamir şekilleri ile zarf-fiillerden oluşur.

Zaman Zarfları

songra ~soñra (6B/ 2), soñra ~ songra (22A/ 1), bat ~ soñra (38A/ 8), andın song ~ andan soñra (39B/ 1), imdi ~ şimdi (42B/ 4), imdi ~ şimdi (46A/ 9), songğu ~ soñraki (61B/ 15)

Yer Zarfları

yukāruca ~ yükkarurak (3B/ 3), taşkarırağ ~ taşraca (3B/ 3), üstide ~ üzerine (7B/ 11), arasında ~ beyninde (9B/ 7), üstide ~ üstünde (59B/ 10), töride ~ yükkarusunda (59B/ 15), yukarı ~ yukarıda (67A/ 6), yokkarı ~ yukarıda (68A/ 3), üze ~ üzre (78A/ 12)

Mikdar Zarfları

besi ~ çok (2B/ 6), köp ~ çok (6A/ 11), köprek ~ ekser (7B/ 12), barça ~ cümle (8B/ 8), köprek ~ çokça (16B/ 11), barça ~ cümle (17B/ 11), köprek ~ ziyāde (22B/ 5), artuğraç ~ ziyādece (32A/ 9), barça ~ cümle (40B/ 12), bat ~ cümle (58B/ 8), birer nime ~ biraz (64B/ 7), köp ~ çok (66B/ 12)

6-EDATLAR

ara:

arasında ~ beyninde (2B/ 4), arasında ~ beyninde (12B/ 15), aşağı ~ içine (35B/ 6)

bat:

bat ~ soñra (38A/ 8) bat ~ batun (50B/ 6), bat ~ cümle (58B/ 8)

bile, birle, bilen, birlen:

bile ~ ile (1B/ 8), birle ~ ile (2A/ 11)

Çağatay nüshasında 211 tane “bile”, 21 “birle” ve 12 tane “ile” edatı geçerken Anadolu nüshasında 111 tane “ile” ayrı yazılmış, 82 tane “ile” birleşik yazılmış, 9 tane “birle” ve 3 tane “bile” yer almaktadır.

Çağatay nüshasında yer alan 12 tane “ile” edatları şu şekilde yer almaktadır: 30.sayfada 1 tane, 31.sayfada 1 tane, 212.sayfada 1 tane, 225.sayfada 1 tane, 230 ve 231. sayfalarda 3 tane, 232. sayfada 1 tane, 235. sayfada 2 tane ve 236. sayfada 2 tane.

Anadolu nüshasında yer alan 9 tane “birle” ve 3 tane “bile” şu şekilde yer almaktadır: (75A/ 11), (78A/ 10), (79B/ 14), (81A/ 2), (82A/ 2), (83A/ 12), (84A/ 6), (85A/ 11) ve (86A/ 12). satırlarda “birle” edatı, (80A/ 14)’de 2 tane, (85A/ 12)’de 1 tane “bile” edatı geçmektedir.

çağ:

çagıda ~ halinde (24B/ 13), çağında ~ vaqtinde (35B/ 10)

dağı, dahı:

dağı ~ dahı (4A/ 2), dağı ~ dahı (8A/ 1), dahı ~ dağı (8A/ 15), dağı ~ dahı (10B/ 7), dağı ~ dahı (37B/ 12)

dek: Çağatay nüshasında -ça eşitlik eki Anadolu nüshasında yönelme hali eki + “dek” edatıyla karşılanmıştır.

devrânığaça ~ devrânına dek (3A/ 5), kıyâmetkaça ~ kıyâmete dek (3A/ 6), inkîrâzığaça ~ inkîrâzına dek (3A/ 6)

dik (teg): Çağatay nüshasında geçen bu edat Anadolu nüshasında Oğuzlara has bir edat olan “gibi” ile karşılanmıştır.

dik ~ gibi (7A/ 7), dik ~ gibi (11B/ 14), dik ~ gibi (64B/ 3)

hem:

hem ~ dahı (6B/ 5), hem ~ dahı (9B/ 6), hem ~ dahı (10A/ 14), hem ~ dahı (39A/ 2)

kim:

kim ~ ki (1B/ 6), kim ~ ki (2B/ 3), kim ~ ger (82B/ 14)

özge :

özge ~ gayrı (55B/ 14), özge ~ gayr (58A/ 15), özge ~ başka (64B/ 8)

sarı:

sarıdur ~ ucindadir (6A/ 8), sarı ~ taraf (6A/ 10), sarı ~ tarafina (12B/ 14), sarı ~ tarafina (18A/ 9)

song, songra:

songra ~ soñra (6B/ 1), songra ~ soñra (22A/ 1)

taşkarı :

taşkarı ~ hariç (18A/ 12), taşkarı ~ taşra (22B/ 15)

üçün:

üçün ~ olduğundan (2B/ 15), üçün ~ çün (6A/ 2), üçün ~ çün (32A/ 9), üçün ~ üçün (38A/ 13) üçün ~ çün (50A/ 10),

üze, üzre:

üze ~ üzre (78A/ 12)

utru :

utru ~ bir tarafa (15B/ 2)

yana:

yana ~ tekrar (3B/ 12), yana ~ yine (6A/ 4), yana ~ yine (20B/ 15), yana ~ yine (32A/ 7)

KAYNAKÇA

Ali Şir Nevai'nin 560. Doğum, 500. Ölüm Yıl Dönümlerini Anma Toplantısı Bildirileri, Ankara, 2004, TDK.

ABİK, Deniz, “Nevayinin Eserlerindeki Deyimlerin Farsça ile Karşılaştırılması”, TDKAY, *Belleten*, 2003, C: I, s. 1-10.

ALPAY, Gönül, “Ali Şir Nevainin Ferhad ü Şirin Mesnevisi Üzerindeki Etkiler”, TDK, *Belleten*, 1970, s. 155-167.

ATALAY Besim, *Abuşka Lügati veya Çağatay Sözlüğü*, Ayyıldız Matbaası, Ankara, 1970, TDK

BOLDİREV, A. N. “Çağdaşlarının Hikâyelerinde Nevai”, Çev: Rasime UYGUN, TDAY, *Belleten*, 1956, s. 197-237.

BOROVKOV, A. K, “Özbek Yazı Dilinin Kurucusu Ali Şir Nevai”, Ankara: TDAY *Belleten*, 1954, s. 59-96.

CAFEROĞLU, Ahmet, “Altıncı Türk İlleri ve Çağatay Türkçesi, Gelişmesi, Kaynakları ve Karakteri”, *Türkler Ansiklopedisi*, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2002, C.8., s.777-795.

CANIM, Rıdvan, “Türk Kültür ve Edebiyatında Ali Şir Nevai ve Türkiyede Ali Şir Nevai Çalışmaları”, *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 2002, s. 137-146

CANPOLAT MUSTAFA, “Çağatay Dili ve Edebiyatı”, *Türkler Ansiklopedisi*, C.8., s.769-776

COŞKUN, Volkan, “-ginä ve -rāq Eklerinin Tarihi Türk Şiveleri ve Özbek Türkçesinde Kullanılışları, *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*”, Güz-II 2001, S: 12/2, s. 599-614.

ÇELİK, Ülkü, *Ali Şir Nevayi – Leyli* vü Mecnun, TDK, Ankara, 1996.

ÇETİNDAĞ, Yusuf, *Ali Şir Nevai*, Kaynak Yayıncıları, İstanbul, 2011.

DİLACAR, Agop, “*Bati Türkçesi*”, *TDAY*, Belleten, 1953, s. 73-92.

DİLACAR Agop, “*Nevai’de Dil Anlayışı*”, Türk Dili, 1996, C. XV, S. 173, s.301- 303.

DİZDAROĞLU Hikmet , “*Nevai’de Dil Bilinci*”, Türk Dili, 1966, C.XV, S.173, s.292-295.

DEVELLİOĞLU, F., *Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Aydın Kitabevi Yayıncıları, Ankara, 2008.

ECKMANN, Janos, Harezm, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, TDK, Ankara, 2003.

ECKMANN, Janos, “*Çağatay Edebiyatının Son Devri (1800-1920)*”, *TDAY*, Belleten, 1963, s. 121-156.

ECKMANN, Janos, “Çağataycada İsim – fiiller”, *TDAY, Belleten*, 1962, s. 51-60.

ECKMANN, Janos, “Çağatay Dili Hakkında Notlar”, *TDAY, Belleten*, 1958, s. 115-126.

ECKMANN, Janos, “Çağataycada Yardımcı Cümleler”, *TDAY, Belleten*, 1959, s. 27-58.

ECKMANN, Janos, “Nevai’nin İlk Divanları Üzerine”, *TDAY, Belleten*, 1970, s. 253-269.

ERASLAN, K., *Ali Şir Nevayi Mecalisü’n – Nefayis I-II (Giriş ve Metin)*, TDK, Ankara, 2001.

ERBAY, Fatih, W. Radloff'un "Opit Slovarya Tyurkskikh Nareçiy" *Adlı Eseri ve Eserde Geçen Çağtay Türkçesine Ait Kelimelerin İncelenmesi* (Yayınlanmamış Doktora Tezi), 2008.

ERCİLASUN, Ahmet Bican, *Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi*, Akçağ Yayıncıları, Ankara, 2010.

EREN, Hasan, "Çağatay Lügatleri Hakkında Notlar", *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi Dergisi*, C.8, S.1.2, s.145-163

ERGİN, Muharrem, *Türk Dil Bilgisi, Bayrak Basım/ Yayımlı/ Tanıtım*, İstanbul, 2008.

GANİYEVA, Suyima, "Devr Edebi Közgüsü", *Mecâlisii 'n-Nefâyis (İlmî-tenkidî tekst)*, Çev: Vahit TÜRK, Yasin ŞERİFOĞLU (Yayınlanmamış makale).

GÜLENZOY, T., *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü*, 1. Cilt A-N, 2. Cilt O-Z, TDK, Ankara, 2007.

GÜLSEVİN, Gürer, *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler*, TDK, Ankara, 2007.

HACIEMİNOĞLU, Necmettin, *Türk Dilinde Edatlar*, Milli Eğitim Bakanlığı Yayıncıları, İstanbul, 1992.

HEYET, C., *Türk Dilinin ve Lehçelerinin Tarihi Seyri*, (Çev: Müsel ÖZTÜRK), TDK, Ankara, 2008.

İSEN, M., "Türk Biyografi Geleneğinde Ali Şir Nevai'nin Yeri", *Ali Şir Nevai'nin 560. Doğum, 500. Ölüm yıl Dönümlerini Anma Toplantısı Bildirileri*, TDK, Ankara, 2001.

JOHANSON Lars, Çev: Mustafa UĞURLU, "Türk Yazı Dillerinin ve Yazı Sistemlerinin Geçerliliğine Dair", TDAY, Belleten, C.I, s.89-98, Ankara.

KAÇALİN, Mustafa S., *Niyazi, Nevayi'nin Sözleri ve Çağatayca Tanıklar*, El-Lugātu'n – Nevā'iyye ve '1- İstiṣhādātu'l- Çağātā'iyye, TDK, Ankara, 2011.

KARAAĞAÇ, Günay, *Çağatayca El Kitabı*, Janos Eckmann, Kesit Yayıncıları, İstanbul, 2009.

KAFESOĞLU, İlhan, "Ali Şir Nevai Devri Tarihine Bir Bakış", *Ali Şir Nevai – Hayatı ve Eserleri*, İstanbul: Doğu Türkistan Göçmenler Cemiyeti Neşriyatı, 1962.

KARAHAN, Leyla, "Anadolu'da Türk Yazı Dilinin Gelişimi", Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, S: 3, Kırgızistan, 2003, s. 147 – 153.

KARAÖRS, M., "Nevadirü's – Şebab Ali Şir Nevai'nin İlkinci Divanı", *Ali Şir Nevai'nin 560. Doğum, 500. Ölüm yıl Dönümlerini Anma Toplantısı Bildirileri*, Ankara, TDK, 2001, s. 33 – 49.

KARA, Mehmet, "Mahtumkulu'nun Şiirlerinde Çağtayca ve Oğuzca Unsurlar" , *Bilik*, 1998, S.7, Güz, s. 131 – 135.

KARADOĞAN, Ahmet, "Eski Anadolu Türkçesinde Yuvarlaklaşan Ekler", TDAY, *Belleten*, C: I-II, S: 44, s. 171-179.

KAYDAROV, Abduali, / ORAZOV, Meyirbek, (Çev: Vahit TÜRK), *Türklük Bilgisine Giriş*, Kesit Yayıncıları, İstanbul, 2010.

KIRZIOĞLU Fahrettin, "Türk Dilini Sevme Bakımından Nevia'nın Yeri", *Türk Dili*, 1966, C.VX, S. 173, s.306-316.

KORKMAZ, Zeynep, "Eski Türk Yazı Dilinden Yeni Yazı Dillerine Geçiş Devri ve Özellikleri", *Türk Dili Üzerine Araştırmalar*, TDK, Ankara, 1995, C.1, s. 296-303.

KORKMAZ, Zeynep, "Türk Dilinde +ça Eki ve Bu Ek İle Yapılan İsim Teşkilleri Üzerine Bir Deneme", *Türk Dili Üzerine Araştırmalar I*, TDK, Ankara, 1995, s. 12 – 73.

KORKMAZ, Zeynep, "XI ve XII. Yüzyıllar Arasında Oğuzca", TDAY, *Belleten*, Ankara, 1973 - 1974, s. 41-48.

KORKMAZ, Zeynep, "Anadolu'da Türkçenin Yazılı Dili Oluşu ve İlk Öncüler", *Türk Dili*, Ankara, 1995, S.390-391, s.272-278.

KORKMAZ, Zeynep, "Türkçede ok / ök Kuvvetlendirme Edatı Üzerine.", TDAY, *Belleten*, Ankara, 1961, s. 13-29.

KÖPRÜLÜ, M. F., *Ali Şir Nevai*, Türk Tarih Kurumu, Maarif Matbaası, İstanbul, 1941.

KUÇKARTAYEV, İ., "Ali Şir Nevai'nin Dil Dünyası", Çev: Ertan Çevik, *Türk Dili*, 1955, S. 522., s.667-673.

KUNOS, Ignaz, *Şeyh Suleyman Efendi's Cagatay - Osmanisches Wörterbuch*, Budapest, 1902.

KURNAZ Cemal, "Tarih Boyunca Anadolu ve Orta Asya Kültür Çevreleri Arasındaki İlişkiler", *Türkler Ansiklopedisi*, C.8, Yeni Türkiye Yayıncıları, Ankara, 2002.

LEVEND, A. S., *Ali Şir Nevayi C.I, II, ve III (Hayati, Sanati ve Kişiliği)*, Ankara, TDK, 1965.

LEVEND, A. S., "Ali Şir Nevai", *Türk Dili Dergisi*, Ankara, 1966, C. XV, S. 173, s.284-291.

LEVEND, A.S., "Nevainin Arapça Sözlüğü", TDAY, *Belleten*, Ankara, 1956, s. 239-245.

LEVEND, A.S., "Türkiye Kitaplıklarında Nevai Yazmaları", TDAY, *Belleten*, Ankara, 1958, s. 127-209.

Mahmud Kâşgârı, *Divānī Lugāti't Türk*, Kabalcı Yaynevi, İstanbul, 2007.

Mahmud Kâşgârı, (Çev: Besim ATALAY), *Divānī Lugāti't Türk*, TDK, Ankara, 2006.

MECÁLISÜ'N – NEFAYİŞ, Süleymaniye Küütüphanesi Esad Efendi Bölümü 1675 numaralı yazma.

MECÁLISÜ'N – NEFAYİŞ, Ali Şir Nevayi, Hazırlayanlar: Hüseyin AYAN, Kemal YAVUZ, Efrasiyap GEMALMAZ, Recep TOPARLI, Gönül AYAN, Yavuz AKPINAR, Atatürk Üniversitesi Türkçay Araştırmaları Ensitüsü, Erzurum, 1995.

NECİP, Emir Necipoviç, (Çev: KURBAN, İlkil), *Yeni Uygur Türkçesi Sözlüğü*, TDK, Ankara., 1995.

ÖLMEZ Zuhal, “Çağatay Edebiyatı ve Çağatay Edebiyatı Üzerine Araştırmalar”, *Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi*, 2007, C. 5, S.9, s.173 – 219.

ÖLMEZ, Zuhal, “Çağatayca Sözlükler”, *Kebikeç*, 1998, S.6, s. 137 – 144.

ÖZCAN, Hüseyin, “*Türk Dünyasının Bilgesi Ali Şir Nevai*”, *Türk Kültürü Dergisi*, Vol. 39, No. 459, Jul. 2001.

ÖZKAN, Mustafa, *Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi*, Filiz Kitabevi, İstanbul, 1995.

ÖZÖNDER, F. Sema Barutçu, *Muhâkemetü'l-Lugateyn*, TDK, Ankara, 1996.

ÖZTÜRK, R. “Ali Şir Nevai’nin Dili Hakkında”, *TDAY, Belleten*, 1995, s. 369-376.

RECEBOV, N., “Nevaiy – Ana Tili Üçün Küreşçi”, *Özbek Dili ve Edebiyatı Dergisi*, 1/1, 1991.

SEREBRENNİKOV, B. A, GADJİEVA, N.Z, (Çev: Tevfik HACIYEV, Mustafa ÖNER), *Türk Yazı Dillerinin Karşılaştırmalı Tarihi Grameri*, TDK, Ankara, 2011.

ŞAHİN, Hatice, *Eski Anadolu Türkçesi*, Akçağ Yayımları, Ankara, 2009.

TARLAN, A. N., “Ali Şir Nevai”, *Ali Şir Nevai – Hayatı ve Eserleri*, Doğu Türkistan Göçmenler Cemiyeti Neşriyatı, İstanbul, 1962, s.1 – 16.

TEKİN, Şinasi, “Timur Öncesinde Anadolu İle Orta Asya Türk Dünyasındaki Kültür İlişkileri ve Güzide Kitabını Tercüme Hikâyesi”, *TDAY, Belleten*, 1997, s.151 – 197.

TEKİN, Talat, *Türk Dillerinde Ön Seste -y Türemesi*, Türk Dilleri Araştırmaları 4, 1994, s. 51 – 66.

TİMURTAŞ, F. K, “Ali Şir Nevai’nin Türk Diline Hizmetleri” *Ali Şir Nevai – Hayatı ve Eserleri*, Doğu Türkistan Göçmenler Cemiyeti Neşriyatı, İstanbul, 1962, s. 27 – 38.

TİMURTAŞ, F. K, “Ali Şir Nevai’de Türkük Duygusu”, *Türk Dili Dergisi*, 1966, C. XV, S.173, s. 304-305.

TOPARLI Recep, VURAL Hanifi, KARAATLI Recep, *Kıpçak Türkçesi Sözlüğü*, TDK, Ankara, 2007.

TÜRK, Vahit, “Lehçeler Arası İlişkiler ve Oğuz Türkçesinde Bir Nevai Eseri”, *TÜBAR – XXVIII / 2010 Güz*, 2010.

TÜRK Vahit, “Türkçede Şimdiki Zaman Kavramı, Çekimleri ve Ekleri”, TDAY, *Belleten*, 1996, s. 291-340.

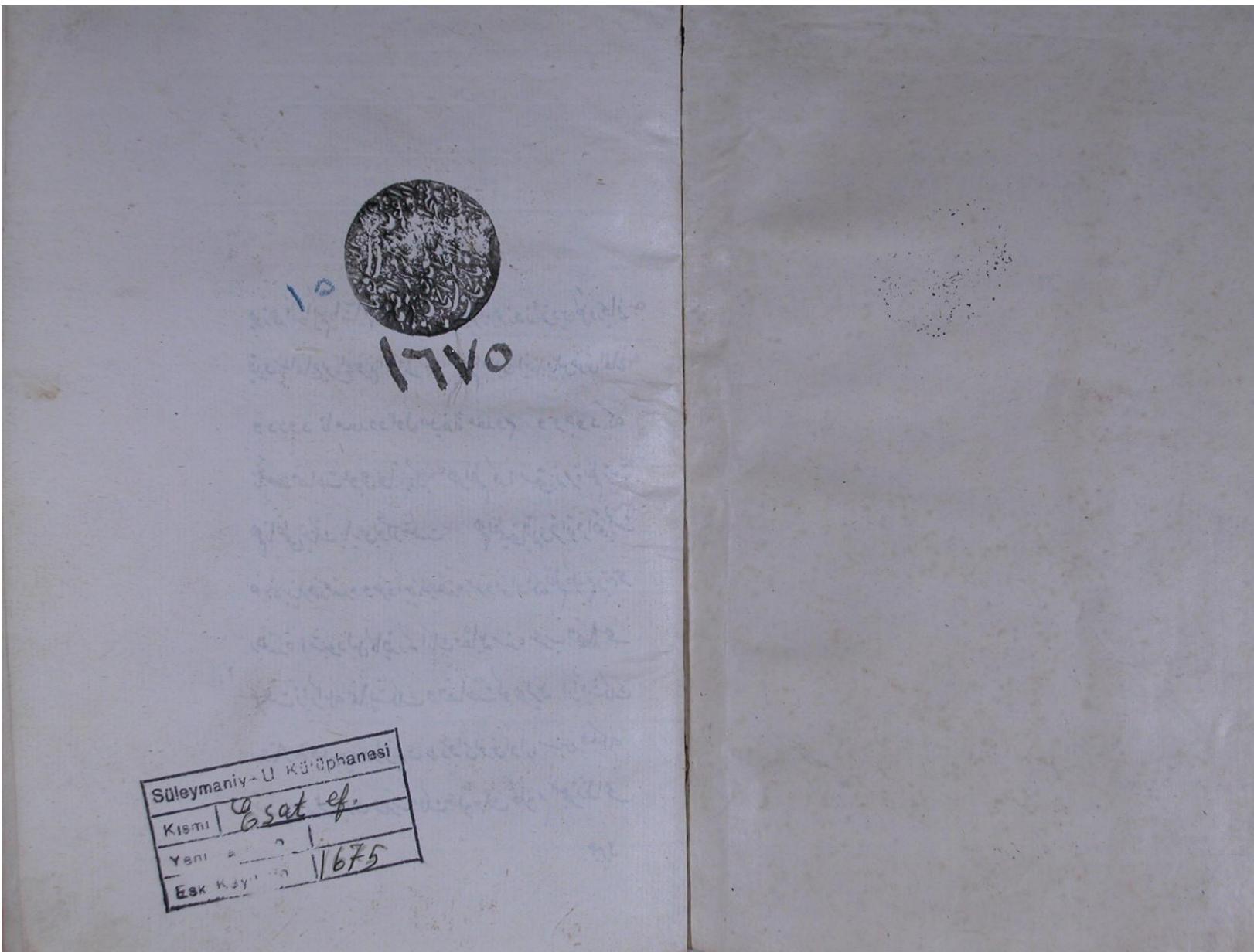
TÜRK Vahit, DOĞAN Şaban, ŞERİFOĞLU Yasin, *Eski Anadolu Türkçesi Dersleri*, Kesit Yayıncıları, İstanbul, 2011.

TÜRKÇE SÖZLÜK, 10. Baskı, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayıncıları, Ankara, 2005.

Uluslararası Eski Türkiye Türkçesi Toplantısı Bildirileri, TDK, Ankara, 2007.

http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_lehceler&view=lehceler

ZÜLFİKAR, Hamza, “Çağatayca Bir Kur'an Tefsiri”, *Türkoloji Dergisi*, 1974, C. 6, S. 1, s.153-195.



جبریل امین مجسته فریاد و سطه سیله خداونام علیه التحیة
 والدمه نازل اولدی پس نظم علی قالدر و شعر فن
 کاملرو که دقایق در پاکنده بحر عمانی و معانی لعل آشنازه
 کان عزیز هیل و شریف قوم اولد قدر و حمدی نام و صفاتی
 زعائمه حمایت دو راه صفاتی محو اولمیون یهو تضییف
 تالیفی و تالیف خیل تضییفی فضول و ابوابی ایلار آن
 و پیراسته و کتابی فری بو جماعت ذکریه پر زیب و ذینث
 ایتکده در لر بونادری بری حضرت مخدومی شیخ السلام مولانا
 غزالی عباد الرحمن جامی مدظلل ارشاده در
 او لکم بوطقوز فکی عقراتی خیال دریای علویه بولو قظره متال
 تامیمه طبعه و اجدقه زلزله حیوان صویه ایله ایک کوارما
 بویله بزرگوار عالیقدار بہارستان نام کهانیه سکن
 رومنه آچفه سکنیه سکنیه ری جمالندن کوزنیه
 اخفا پرده سی چکنادر و آنی سلطان صهاپیه ایت
 اسی زیوریله مذیل والقا به کوه راهیه مکمل ایدوب

بوز عذانکایم پاشا جهان بستانه ه ایلوب بوزوز لغدین کل در جانه ه
 قدری بالاخاب بیان فرع افزایه ه قلم اهیین ایندک بیرون قوش کانه ه
 و درود نامعدود اول هیفه معدوم وجود که
 تخته فصاحت اویی و آنایدی ه هر نظم د استی زمرة نظم پرست
 هم ناظمی بیشک پایی سی بوده شست ه هم نظمی قدری قران فرقه بیش
 خرد ه بیندر هر مسنه و خرد آینه ه قنده معرفه خواه که قلم طدم ربیه ه
 رفعته اش بود لین کا فدر که آنک مقابله سنه عرب فصل اس
 بیغفت زایر ایله همایشک و فصاحت کوه بیله ایشک
 رعناء بیه جدوه برو رایدی و دعوای بوس او ازه سین فنکه
 بتشدیر رایدی حضرت ملک علومک کلام مجنونه ای
 جبریل

کلدیکه برینجه ورق بازوب بوعصر شعر اسود بو و ظرافی
 اسمدیفی آنده ثبت اوله تابو نیاز من در مقدمتی شعا
 اکابری ذیزده مذکور و بو پیرولر اول رهبر رهیله مطر
 اوله لربو عیتدن سلطان صاحبقران هفتیزیک ولادت
 هایوندو زواندن روز افزون دولتی دو راهه دکنه
 قیامه دک برقرار و عالم انقراضته دک پایدار اوله
 آندرکه فقیر ایشید و لکن خدمتلری تشمیم و آندرکه
 خدمتلری تیشب آجنبی بوقا دار الغوردن بقادار
 السروره انتقال اینزد و آندرکه حاله بوضع زمانه طاهر
 اول هضرت کشی ذات هکی صفاتنه مدح و سراینه
 جمع او نادرک نیاتج طبعند بر مقدار شانه یازیلیق ایچون
 بومقده برا و سکر قسم او لنوب و قسم نفیسی بعجله موسم
 و مجمع عنده مال الفاس نام قویلری او لکی محسن
 جماعت مخادیم و غیر رکه فقیر آندرک سرفیز وا بنیان
 آخرینه یشتم و ملوزمندرو شرفیه مشرف اول عله دی

بر رو په سئی موزون نواله بالا و مطبوع صدالی عزادل
 کلبا نیله دشک نکارستان هیچ و فردوس بین یافند
 و امیر دولت شاه که خراسان ملکتک اصل میرزاده امی
 بیشه فضل و داشت ذبور لاه بره هند و فقر و قضا عسائی
 تاجیله سریند در بود فی سلطان صاحبقران نامه ترکه
 الشعا اسمدیه کتاب بازوب واقعاً چوی ذفت کشیده
 و بو طائفه بی کوزل جع ایمشد بوبابره دفی رسائل
 وقت وار اقا مجموعی مقدم کجن شعا و فضیلیه ذکری
 بوججه زمان و فرضنه دوران شمرا و هوش طبلیکه
 سلطان صاحبقران یمن دولتنه و تیپه تریتیه شمرنیاوه
 الکراسلوبنده بخصوص غزل طور زه ساریزدن روح
 آسا و نشا در افزادر ترکیب سلست و لطفین
 بیرون نقله و معنی نز اکت و غرایین بونش طرده کوتیزکه
 اسمدی اول جماعت زمه سنه بولنقدن محروم و سوزری
 اول تریب و قاعده ده نامعلوم اول دیندز شکته فاطمه
 کلدیکه

سالك اطوار و کاشف اسرار **حضرت میر قاسم انوار**

قدس سرہ هنقدر آندر کو رتبه سی شاعری پایا یه سندھ
یوقار وجهه ولولیت اهلی ذمہ سندھ طشہ جہ او احقاری
ومعارف ادا سندھ نظم لیا سی دلپذیر جہ او لیفیجوں الطفت
ایرلر یعنی حمسدن بمحضر آندر کو اسم شریفیہ ابتدا
اولندی میر قاسم ک اصلی از بیجان دن و مولود راب
نام قصبه دن اولیب کنجکنده شیخ صدالدین اردبیل
قدس سرہ یہ مرید اولیب صوفیہ ادب طریقیں تکمیل
و شیخ اشارتیله خزانہ کلیدار آزاده خلوتی میر
مومنیک خدمتی محنتی حرارتیه عوغا یہ باشدید را کناہ
زعاد میر ک اخراجیہ حکم ایمکله بیخ و سمر قدر طرقہ درج
بر عذر نصکہ تکرار دار السلطنه یہ عزیت ایلدیدر یہ چنای
میرزادہ لریکہ اولیون ازاده لری مرید اولیب گیوه
باشدیدر دوشادو پاک و فضلی اشتادک او مغل
خلتی غائب نظم لری وائل و شعر لری او قیوب یاز معنے

راغب

راغب اولندی یوان جمعہ باعث اولندی و این العاشقین
نام مختصر یه مشتوی نظم ایلدیدر و ترصیع دفی سویلدیدر
ترک جسد ک ایکی مطعم یا زلری بری بو کہ
عنق تو دس وایہ ملک و بھنگت المنه اللہ ک مراری و جا
بری دفی بو کہ **هـ** رزیم و عاشقیم و جانسوز و جام پاک
بادولت غم تو ز فکر عہان پہ باک **هـ** فقیر او چو دست
با شنده ایکی عزیز لر بوصکہ ک مصہی او قمی تکلیفی
میرت اظہار ایدر لر ایری و مشویڈی دھرت مولونا
جلو الدین روئی قدس سرہ نک دمن مسدس مشویی
وزنده واقع اولمندر **هـ** بود در تبریز سبد زاده **هـ**
مضع مشویسند نزر کویا مقصود کندو لریدر و ترجیع کن
بندی بو بیدر **هـ** تو ی اصل همه بہات و پیدا
با عوال و صفات و ذات اسماء **هـ** واول هضرتیک مبارکت
مرقدی جام ولو یتیه فربد قصہ سندھ در فقر اول آستانہ
چار و بکش در زنم و وفاتی سه خفر و ششیں و ثمانہ

مایه ده و اقدار بیزار و بیبرگ به میر محمدوم
 حضرت میر قاسم هدیقه و فرزند و مجوب ممتازه سنه
 ایدی پروردی مکه دن حضرت امام علی موسی ارجمنا
 علیه الکیة والتسا زیارتنه مشهد کلوب عودزنه
 نیشا بورده کنزا اولوب متوفی اولی باری
 نقار اکا اوچ او خول عنایت قیدیکه کوچوک
 بومیر محمدوم که اسمی سید محمد در شهر تخلصه کلوب
 ظاهر علومین تکمیل قیدیکی هاله حضرت میر قاسم
 ظهور و شری و قی ایدی اول حضرتی خدمتی تیپور
 مرید و وابسته اولی حضرت میراند تبریت و تکلیف
 مشغول اولوب غظیم دیاضتار و شدید خدمتار
 بیوردیلر چون میر محمدوم یاک طینت و صاحب
 دولت یکیت ایدی اول خدقه رئی خدمت خدم مضمونیه
 اولقدر ادا ایدیکی حضرت میرا کامیر محمدوم نام
 و بردیلر و دام حضرت میر آن عزیز و مکرم توئاریز

دو

و بوضع اندر که ه مطرب بزن تزانه و قابیار ایام
 خوش صدول باد که لفته است می حرام **حافظ سعد**
 میر قاسم مرید ریزدن لو ایانی و شوئ طبیعه کشی ایدی
 هری شهرینک لو زد و عیاش یکیتری اکام صاحب
 اولور ایانی بو جهیز آناردن ناھوا رمعاش و با ازام
 اطوار ظاهرا اولور ایانی حضرت میر ضییر اولد فره کند و محبسند
 محروم و خانقاہدن افراب ایروب ببوردیلر که جمهور سین
 بوزوب طبرانی خانقاہدن طشه ها ستدیلر اوکله
حافظ سعد بو غزاله میشد که مطلع بود ر **مطبع**
 مراد رعایتی بر سوای علم کردی ه دلم بردی و جانم زلیم
 صد تزم کردی ه انز نصر که حافظ مردود اولوب ملوزفت
 دولتی فرشت اولی و اعد میر کنها سنه بوعما ااندر
 سعی نازم می آدمیار بمان سعد را بر سر کویی یار
 و حافظهم اول عروانیه عالمدن کوچدی **فواجه ابوالوفا**
خوارزمی کبار اولیادن در خوارزم ضلیع فواجه نک

عایت ملکی صفا نامندن خواجه به میر فرشته دیر لایر
و علوم ظاهري و باطنی تکمیل ایشانه ایزدی نصوفه کوزل
تصنیفاتی وارد و مشهور در که علوم غریبه بیلور ایزو
او ظاهر او نیوب بلکه عایت نوجه واستقراره پرها
قلمز ایزدی ادوار موسیقی علمده دفعی هماره اولدین
رساله سندن معلوم در خواجه نک او صافی خال
اور زه قوییه مخصوص کتاب تحریر ایمک اهتما ایدرهان
بر رایمی ایله اهتما راولندی ریاحی سو بود
بکرم و اعتراف بد ترزنخاه زازوئدین هست سه چوی تباہ
ذوی وجود و گوی وقت و قول لاه جول ولوقه آر بالله
خواجه خوارزمه عالمدن کوچدی مبارکه مرقدی ازه در
مولانا حسین خوارزمی خواجه ابوالوفا قدس سرہ نک
ظاهر علیه شاکردی و باطن علیه صربیز در مولان افلاطون
زمانیک مشاهیری و مقصد اقصی اذک تصسیفید رو مولانا
جلال الدین رومی قدس سرہ مشغولیه شرقی و غربی تصنیفاتی
دفعی

دفعی وارد اهل حق وصفاتی عایت کوزل در مولاناید
شاهرخ میرزا زوانده بر غریب چون تغییرایوب خوارزمه
هری به کشور دید چونکه داشتند و اصطلاح بیلور ادام
اول عمله هیج برشی ثابت ایوه میدارنیه ملکه کند
اول غزال مطلع بود ره ای در هم عالم بگانو و بیدان
هم در دل عشق هم اصل مد او اتو مولاناید خوارزمه
اوز بیک شید ایزدی بحری خواجه ابوکوفان ایا غفران
او چند در **بسیج اذری** اسفراینده ظبور اید
شعری مشهور و احیان ار لق ده سلوک طرفه مائل او لور
محب مبارک سفرینه دار و بده از ن سیر رسی ایله هنر طرفنه
منوجهه اول ده و از نه چهو اکابر خدمتله مشرف اولوب
اول ملک سلطنتی اکا مرید و معقد اول دلیر دیر رکه
کلبرک پادشاه شیخه بیلکت غیری ایلی بیان دهم
ایش اعطائی تعلیف اید و اما اذکرو رسمی
باش پیرو فرقان ایمش بو تخلیفه شیخ راهی او نیوب

بوبنی دیشد ^ه من ترک هزو و چیفه جیال کتفه ام
 باد بروت جون به یک جو نیخوم ^ه عودندن همکره
 اسپانیه کوشه افیلا ایدوب طاعه متغول اولی
 بعض کتب محاب الدین او جواهار سر کبو شنیکدر
 غیری تصنیفه دفی وارد رو دیوان مشور در و بو
 مطمع آنکه ^ه باز است عذجشم من میدان کرید آب زد
 سیل اشک آمد بشیخون بر سیاه خواب زد ^ه
 شنیک قبر و اسپانی قصه سنه کند و مکنده ^ه
 خواجه او عذرستوف که فضائی شرحدن مستفند
 شنیک وفاتته تاریخ خزو لفظی بولمشد رفیقی
 مولانا طوطی ترسیزی وفاتته خزوں لفظی
 تاریخ بولمشید معلوم او لور که بر تاریخه کو هفتاد
مولانا کا نبی کند و زانیک بینظی و هنوع شعره که
 میل کو سترایری اکا چوق فعلا غیریه و تخصیص
 قصاید احتراء عذرایری و جهونی کوزل او لورایری
 تجیبات

تجیبات و ذوالبکرین و ذوالقاپیین و حسن
 و عشق و ناصر و منصور و برام و محل ازام کبی مشنیده
 وارد را و اغزلیات و قصاید دیوان مشهور کوزلجه
 او لمشد آفر عمرزه غصه بنیادن تبع ایدوب آنچه
 دعوا رفاه او لمشد کویا بوسیده اعمامه تو فرق
 بولادی بوقیریک خیاله بوقر کلور که اکرم سلطان
 صاحبین ان کبی سخنان پادشاه اکا مردی او لیری و عمری
 دفی عقدار و خاقنه اید شمر سویله چوق کمنه
 کولی تفریح اید رایری او با بو طالی ضعفنه بوا کی دله
 منزف او ملد ^ه هنقدر جهه انصاف او لور که آنکه
 عصر زدن بوكونه دکه جمیع شعرنک اسلوبنده محض
 غالب که بوقر کوزل سوزی چوهر غزالی اسنه بوطیعه
 غایت کوزل دشکندر ^ه زخم و دل بدنه خاکی ام
 در آتش و ایست ^ه بحیثیتی و بدل رحم کن که کار غراست
 قصاید زده بی مطلع کوزل واقع او لمشد ^ه **نقم**

ای راست رو قضا بگان توجیون هند نک **برزکش بو**
 چرف مرضع دم پنک **و منشیسته کج واروب**
 کوزز کلور قویقنه بوبیت آنکدر **شبیه از کند**
 فیروزه کون **رفت پنیر و زه کند درون** **و مولانا**
 است اباده طاخون مرضیله کوجدی و اول هاله
 بوقطه **ی سویلش ایدی قطف** زانت قره و باکر دید
 ناهاهان **است اباده که فاکش بو خوش بوتر عشق**
 اندر و از پر و برنا **ی یکش باق فار** **آتش از پر شی**
 چون اند ن ترا نزند هشتک **و فزاری است اباده**
 دانه **کوران دیر کلری مزارستانه در حملان اش**
 درویش و تام مراد آدم ایدی قیاق او زینه و زجن
 صادر اید و خلق ایله الفتن ایدی اکثر او قاتم
 فسیه تئنه هرف ایدوب اول کماکن هنامه معوقی
 اولد و هاله کور و هاد کلدر عفو فضیسه فرسنده
 بوبیت کوزل واقع او لمشد رکه **نبرد کسی کو بیانش بیست**

ذجم

زمجم کسی جرم بختی باست **و بو غزل مظلوم دهی اندر**
 خواهم چوب تیر شوم تا تو کاه کاه **برحال من زکونه ی هشی**
 لعن نخاه **خواجه عهمت الله** فاور الهر بکارزاده لر زده
 او لوب ظاهر عالمی تکمیل ایلشد رغایت فوش بمعنکنده
 کندوی شعرو منوی ایروب یهوان مشرور اول دار
 و خبر سهلا اسمه قفسه لری وارد و بومضع اندر
 دل که بایست کزو شوار یکنخه **انز** **و زغمکان خلیدش**
 نمکی ریخه **انز** **و خیل سلطانه ای اسغاری دیوانک**
 تعریف نمیں قفسه سی وارد و مظلوم بود **خطوط**
 این بحیره کران که جهانست در برش **غواص عقر کل**
 نبرد پی بکوهش **و خواجه نمی قبری بخاراده کندو**
 مجده سنه در **خیال** بخارالی و خواجه عهمت الله
 شاکر دل زدن در بومضع آنکدر **ای تیر عهمت را**
 دل عشق نشانه **منقی بهو مشغول و تو غایث زیانی**
 ای بخش بیتی دهی کوزل واقع او لمشد رکه **که مختلف دیر**

وکدان مسجد **۷** یعنی که ترا میظلم خانه به خانه **۸**
 کند و هوش خنی و هوش طور گشت ایش قبری بخارا ده
مولانا باطی سهر قزد ندر شو غلبی وارایش اقا
 بغايت عامی ایش بومظلو مشهور در **۹** دل شیشه
 و چشم ان تو هر کو شه بر زنش **۱۰** مستند عباد دیازی
شلندش **۱۱ قبری سهر قزد ده در مولانا باجی سپیا**
 فرات امکن رئیس فاضل و حبوق علوم و فتوحه
 ما هرود صنایع و عروض فتله جمله نزد نزه مسلم ایری
 آنک دقت طبعی بیک اسین شستان فیلان نام
 کتابخوی کورسون او ل تقاضی خنصل ایرودی صدر
 فتای قدری خواری و اسراری دفی خنصل امکن
 و فتای خنصل ایه بوضلع انکدر **۱۲** ای که دور
 لوله ساع خالی از می میکن **۱۳** رفت عمر این داغ
 حست را دوائی میکن **۱۴** و اسراری خنصله همه
 خواجه حافظ تیغده بیوت انکدر **۱۵** اره برک و کسب

۱۶

۹ ای نیکیان زان تیرشد **۱۶** تا پر زخم نهاد عقد و ایام شما
 بوفقی عرض قشده و اسطه ایله مولانا نک شکردم
 آن ش الله فتح کند و هری یه کند **۱۷** مولانا در روشن و قاعده
 که ایری کو شه احتیا رایدی که جسد ه لطائف طبو
 جزویه شهرت بولوی **۱۸** میرسلام غزالی مجده الرسل
 اقام **۱۹** خنزار مولانا محمد قدس سره او لد نزد رظا علومیه
 تکمیل ایدی و کهن فار صفت و بی تکلف و سلط طبیع و حکام
 مجلس سنه کیدر ایری غایت اطلاع طبعدن نظمه دخی آشغال
 کوسدر ایدی اذای نظمون کمالی هکیم انور بنان بقصیر بی
 جوانی که **۲۰** جون مراد خویش را با علک رعی کردم قیاس **۲۱**
 معلوم او بور که خان الدو له میرزا محسن سویشکه
 هر بیتی مابشدون ایاغه اول زمانه بر قاری خیدر و اول
 قصیر نل مطلع بود که **۲۲** شهد اجلال ریه ملک اوند بیها **۲۳**
 بلکه اجلال از جبلان او کند مجده المکس **۲۴** میر بلخ هزار ۱ سپیا
 و قنون وارایش **۲۵** سلطان ابوسعید میرزا و قنون عالمه

وداع ایزدی سید علی هاشمی سید هاشمی نسب خوش
طبع یکت اول بسیا هیلاد ایدر ایری بومطلع انگرد
در بیان حدم بودم بفکران دهن شد بیدان آن خطا
بزوکت حضره من مولانا عالم متین خوشنطبع
آدم اولی بخرسان خاصی القضايان منصبین ممکن اولی
نظره دخی کاهی مشغول اولور ایری و اشعاری هری شری
بسن وارد و بمعطع انگرد که کفتنه کلکل برادر نک
حصارت زمل غنجه او در بزم شدک اکله با جمل

وقبری امامی قضايان مدارستان در سالم
سم قند خلا سدن در الغ برای میدزا ایه همسبق
ومصاحب ایدی غایت دلیل و شوخ طبع و خیره آدم اولی
بحث هبده کستاخانه سوزار و چوا بدر سویلر ایدی که
سلطنت عظیم شافع تحمل اینه مز سر قندان اخراجی هکم
اولیوب هری یه کهنه و بدن مولانا دلن مقد میں غنیمت
طوطیلر و سکن اولی بمعطع انگرد که مکیه بختیم

ببرد

و بدر و زم و خرم ساخته شمع مفهود کی بوئی نفر و خسته
مولانا هرین مدد خونر قدسی هری لیدر شیرینی کوی
آدم ایشی لقوع عرضی واریخ اولقدر که اخزند
صو آق قب حبیله این مزدی بو بابن سویلشد رکه
بوجه بینی دهن که رکت شرکویم که اب ازان بجند
بمعطع دخی انگرد ای که هنوم میکنی از دین ان کل اخبار
حالت دل رانیدان مراعده دردار مولانا روحی
فرسانه افا اصلنک داخلن در جای خوب و سلوک
مرعوب آدم ایری ببل ایه کل ویر و آنه ایه شمع بینی
منافق یار فوج و آنچه بیود دقت کو سر هندر خرس و لایند
انک زعاتم اکثر طبع اهی اکا شاکرد ایدر بمعطع
انگرد رنیخو اهم کس یا بد زر هالم اکا هی و کرن
عالی سوزم بایه اسحکا هی ضن شعره مهاراق و ایکی
ادوار و موسیقی فتن دخی کامل ایری کنو غزل دنیه عدلسر
با خلشد رکه خضائمه دلادت ایشدر اول چونه دست

جمارکاه محلید که مشهور در دیر لر که جو کی میرزا مجاسن
 اول محمدن خیری سوپلیز ایشی بو غزله بالغمشدر
 همچو صبح از مرار ویت هنر نم دمهای سرد ^۵ تارسده
 روزی بگویت دل بسی نبکرد کرد ^۶ خواجه سلانانی
 مصنوع قصیح کنه جوابن بقططیع کوزل واقع و نزد ^۷
 زقامت تو بعالم فیامنخ خراشت ^۸ قیامت قدر کربود قیمت راست
 و غزینانه بقططیع ذهنی مشهور در ^۹ نوبتی کان غلاب غافور بخان
 خدا این واد ما را و ترا آن ^{۱۰} بوضضنا ای اینه صلعن طمع
 مفتردا و لطفه عزیز قلبیجه ایچ آش و فان طبلیله بولنیک
 قطعه سندن بر جلت بود ^{۱۱} مکن مرده بود قلبی روی آشمه
 شبشن زنچ بود کنجد روی نام ^{۱۲} مزاریچ بخ نواهیستن در
مولانا سیحی لش بوردن او لوح چوونه فضلی و ازاید
 شعر و محا و انشا و معلم عصر بن بون اهلی مسامم
 طوتار ایچ سه هر کون دخوی ایله ایکی بیله بیت سویچی
 دیاز مشهد ^{۱۳} پکروز بمحج سناه باکبزه سکشت ^{۱۴}

بکی

سی دو هزار بیت کفت و بیوشت ^{۱۵} البته بوبیده
 بستقه آز سفری خلق بینش وارد و بتوخادخی بخم
 اسینه اندر که ^{۱۶} غی کنجد زستادی خنچی دریکت ^{۱۷}
مولانا علی اسی
 همچوی شبشن با آن دهان کرد ^{۱۸} مولانا علی اسی
 مترید ندر خمسه مقابله سنه بیوه مشنوی سوییه ب
 انجو مقابله او نسه او لعن کویا که اول جرسده شرفت
 طو تما هشد رخبار ووصان فام کتابت هر بینی که
 هارم غیب شعری با بین اخلاق لسانه کیا پیشانیشد
 شعری بود زنکه ساده ^{۱۹} ماند هم عمر میکن سواده
مولانا خالی شراب ترسیز لیدر سلطان محمد با سنقر
 ملا زمی و روان و بخنه سویلز ایشی او لرمان شعری
 از نه دفعی فنا سویلز ایشی و مولانا سری اندر که کنزو
 مکانچ مذکور ایش بقططیع اندر ^{۲۰} جو پرده از رخ
 چوید اخراج برداری ^{۲۱} بجان و دل کنفت همنچی خزید ایچ
مولانا شفافی وزیرزاده در طبیع کوزل واقع اولینی

جهشون نظرله جوده متغول او لور ایز بوبیت اذک هنارنیز
 جنان غریق میم قیا که اذک من ^۵ اکر کل بدراید زب اذام بجند
 مولانا طالعی بود فخر سلطان محمد با بسفر مادعی و طبعی
 عزابت جانبه مایل شاعر ایز امام حسن و انس علی
 بن موسی الرضا علیه السلام والنايا محسن قصیع
 سویلستر مطلعی بود ^۶ خشت این مهر زاندو دی کم بر قف
 سماکست ^۷ بحر فرش رفته سلطانه علی موسی ضاکر ^۸
 طویی خزل و متنل کوی شعری عام فرب ایز
 یوز سنه عمر سور دی بطلعی اکندر ^۹ زهی نیز لبس دست جانت
 جاو دار من ^{۱۰} بدنان میزی لب اجم مخواهی جان من ^{۱۱}
 بود فخر اکندر ^{۱۲} بعد بکسید ای خپل خدا ^{۱۳} خدا دارم و باقی شمارا ^{۱۴}
 عاقع عالمده کوچدی **سودایی** با ورد دنرا او خاور
 تخلص ایردی عالم غیبدن اکا جنبه که به باش و یاف
 عرفان دیوان رکبی طالعی و دشتی کزرا پر کزو حانه کلوب
 خلق اراسنه کبرد کننده سودایی تخلص ایز با بسفر
 میرزا

میرزا اسمنه تصایری وارد رختر دفعه بیرون سویلستر
 بومطلع اکندر که ^۱ عنبرت خال و خرت و دخطل بجهت ^۲
 دهشت غنی و دنیان در ویژگیت ^۳ عوی سکانی تجادل ایز
 و قبری ما ورده سکان فام قریه کمن در ایکی عزیز
 او غول فاد کار بر غنیب کری **مولانا زاهد**
 بابا سودایی بمعاحد ایز مخدوشون در بای ابارهه
 بیفع اید ایز مولانا کابنی نکه تحسیسته و خمی معزیز شر
 مناجاشت بوبیت کوزن رو شکندر ^۴ زهی راحنک باریاب
 که راد لعل درنک بارب آب که دار ^۵ اهمیتی ترک ایدی زکمه
 شعری کوزن او لوب اما شرف بولانکندر و بوبیت اذک
 و ده نامه اسد نز ^۶ فی بیک دین فی ایقون دین ایب سوز ^۷
 یکاک دین تو بیوب او بیعون بیهوب کوز ^۸ و فارسی شیخ فاک
 بیسی ایکندر و بطلعی اندر که ^۹ رو فکت هرگزی از عیش
 بخشی هود نسنا ^{۱۰} مغیر زاهد کوریا هنها کشید و خنک ماز
 و اذک قبری بخشانه در **محمد جمشی** فاضل کس ایکشن

الغ بیکه میرزا زمانی سر فرن و سعرا ای خواه کوین ایه
ملک طور لر ایکن و میرزا نک دخی چو، النفا و راکش در
مطابع منشور ^۴ ای زلف شب متال نزاد بر رافا از شب
کو دیر سایه که افسد بر قاب ^۴ طالب جا عجمی شیرازه دنشو
نمای باشد و تبری حضرت خواجه حافظه ایا اسخی او چند در
بور با عجی سفی طاشنه باز مندر که ضقد ایشندم ^۴

در کوهه ای اشغی بی بهادرن ^۴ هیفت بن اهل دل روز خست ^۴
طالب مطلب کسی که اخیر تو بست ^۴ نطالب آن باش که او طالب نست ^۴

مولانا بزرق نفع و هزار ام ایکش و سلطانه با پیرای بن عمر
اشیخ گز منش او لر ایکن و اول زمان شعر ای ایل و بلزن فوری
انک جانه چو و عیات ای بر لر ایکش بومطلع انگریز شیرین
تو با شلک شکر می هاز ^۴ در زمان تو با عخد کر می هاز ^۴
مولانا چنونی هری پسر شعری خادم خدر ای افظ طبی
هزل و هجو طرفه ما لک در خواجه حافظه سر بی ایه ایک
بیش نفع و فی ایوب هجو ایری و خداونی هجو نیاد ایزیر
دوزده

و کوزله نصری بوجه شدن بر لاف اولدی اول هجوی مشهود
ایری اما خبری مناسب کو ردی و بوطعه انگری ای هلو
ای اهل چنو زرا بکنر تو ز بوی زازی کار خلق بزیر چنبو
مولانا عارق بغاوت خاصل خوش کوی شاعر ای زما
اهلی اکاسمان نای دیر اید بار هم نعم مناسب شدن هم
کوزری ضعف زدن اید بکه سلاخ دبر لایری سلامانه کویی
اعزیز رفع سوید کی فصیح رسکه مطاعی بور ^۴ در دا
که در دکر دسود بصر غراب ^۴ و ایام زیسته چشم مر افزای
مولانا خی کوزری اعزیز رفع جواب سوییوب بو بنتی کوزن
واقع او لذت ^۴ بر بیلت سرخ دین من واری ای خی بکند
بعنیه خلک سوده بر کتاب ^۴ و کوی جبو کان مناظر من
منشوی ای ایوب زنکیه سویش در آن فخر یعنی بوا کی بست
انزیز ^۴ جون کوی پسر کرد بست ^۴ میران میران جولوی
هر کاه دحرق نشک بر قا ^۴ باران بودی و در میان بر قا
سخن دیوانی دخی وارد و بوطعه انگر ^۴ عهد کردم

که نیایم بدر از میخانه^۱ تابان دم که صراپنود بیگانه^۲ قبری هری
 شهر نزد در موکله^۳ با بر سیر زا خدمتمن و بربی روان
 سویل ایدی اما حضرت فوجه ها خلقان بوطیعی جو بنی^۴ که
 یاد باد انکه سرکویی تمام منزل بود^۵ و زر اشیخ از خاک دیگه^۶
 بود آنکه بوطیعی فاقع او باشد^۷ حل ان نهنگ بر پر خرد منزل بود^۸
 از همودیم بکه جمودی^۹ حائل بود^{۱۰} صد که بستی بور^{۱۱} کفم
 از هر که پر سبب حرمتی^{۱۲} در هر کس زدم بخود و بعلق^{۱۳} بود
 مشهور در که بو ایات مولانا هلیم طبیبک خانوی^{۱۴} هر نیک
 بو خصیر ایدیه ایشتمک سیحانی^{۱۵} نکر^{۱۶} مولا^{۱۷} نی^{۱۸} نقای
 جیلک از همشهور در اما طبیعی ظهر و همان عایدی
 بوطیعی اندر بمحاشی دی^{۱۹} روشن چهار ای مر^{۲۰} روشنی
 در دیم از دیر اید مر^{۲۱} صد که که بنی کوزجه افع او باز^{۲۲}
 آه ازان ساختم ناک در همی بینی اید مر^{۲۳} هدفی بایر که تا^{۲۴}
 برقرار اید مر^{۲۵} مولا^{۲۶} سیحی^{۲۷} فونجه^{۲۸} لو بسندندر پاکیزه
 روز خار و سلمان وشی ایدی دیر مکله زیارتی رو تسلیه^{۲۹} شفیع

دوی

اولی طبعی نونه ایدی^۱ کوزل اشعاری وار بطلع اندر^۲
 مار ایضا کشته^۳ شیخان کشمه^۴ هون دل مارخته^۵ خدا من^۶ باشی^۷
 دیر که کعبه سفرن مولانا باد یاده^۸ مغیل^۹ اغا^{۱۰}
 کو^{۱۱} که سرن^{۱۲} ای^{۱۳} غذن^{۱۴} دیکه^{۱۵} اخراجنه^{۱۶} مسغول^{۱۷} کن^{۱۸} قادر^{۱۹}
 سونج طبله نرن^{۲۰} بر^{۲۱} بوبی^{۲۲} سوت شد^{۲۳}
 از ریخ رو^{۲۴} بی خار^{۲۵} مغیل^{۲۶} از آمرن^{۲۷} کعبه شیخان کشمه^{۲۸}
 مولا^{۲۹} اجاجی^{۳۰} الحسن^{۳۱} ترک^{۳۲} در اما طالب^{۳۳} عملکه^{۳۴} مسغول
 اولوجه^{۳۵} بر ریا^{۳۶} به ماده^{۳۷} حاصل^{۳۸} ایشتر^{۳۹} هیمه^{۴۰} طبیعی ختن^{۴۱}
 شعر سویل^{۴۲} مسغول^{۴۳} اولی^{۴۴} تر^{۴۵} به^{۴۶} بطلع اندر^{۴۷}
 کیل^{۴۸} تر^{۴۹} اول^{۵۰} کل^{۵۱} و بی^{۵۲} هفت^{۵۳} تر^{۵۴} بارادور^{۵۵} بو اوت^{۵۶} کونکو^{۵۷}
 تر^{۵۸} شوب^{۵۹} کون^{۶۰} کو^{۶۱} بارادور^{۶۲} معنا^{۶۳} فتن^{۶۴} دخی^{۶۵} کوزل^{۶۶}
 با^{۶۷} زید^{۶۸} اسخنه^{۶۹} بو عیا^{۷۰} اندر که^{۷۱} هر که^{۷۲} بیند^{۷۳} سرمه^{۷۴} بالا زیستار^{۷۵}
 بر کنار دریم^{۷۶} کون^{۷۷} کون^{۷۸} ای^{۷۹} تر^{۸۰} مولا^{۸۱} اخطه^{۸۲}
 سلطان^{۸۳} مسعود^{۸۴} میدزا^{۸۵} اهلزی^{۸۶} خوش^{۸۷} طبع^{۸۸} ادم^{۸۹} ای^{۹۰} تک^{۹۱} فاری^{۹۲}
 شعر ده^{۹۳} مهیخ^{۹۴} ای^{۹۵} تر^{۹۶} به^{۹۷} بطلعی^{۹۸} مت هور در^{۹۹}

۱۰

کامل ایدی او ای اخاخنی بکه لوپی و طریفه طریفیله
 موافق بور بایخی اندر ^۲ این باده که من بی تو بب آرم ^۳
 ن از بی شاده و طرب می آر ^۴ زلف سیه تو روز من کر سیاه
 روز سیه هنیش به شب می آرم ^۵ فبری او ل حضرت لک منزه
 قطب السالیعی مولو ناسر الدین کاشفری قرس سنه
 ملک صفوه سنه ایما خی او هنون و فدر ^۶ شاهی سنه
 واری اصل سر ابدالمردنه او لوب با پسقیر میرزا مادر
 هشیح او لور ایری اسمی میرانج هلات در فارغ دوست
 و خوش باش کسه ^۷ ایری اذنه شعر بی جا شنی و ساده
 و بیله دستله و لطافتن تعزین فیلمن حاجت دل
 غزل کوواز سوئیش راه آچمه خلاویق خشنجه بسزه ^۸
 و مستحسندر را کره خضیران کور صمع لکن بین رزه اعلی
 و مراسلہ و قع او لدی هلات باد شاهی پر بی علومت
 رسمی ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 حاکمی استه ^۹ بوب جر جهان ممالکه کوئز منی ایری که ترا باد

خنیج کر نسبت قیلو اوز بیکا دلار ^{۱۰} ای جسایی تر لاقان ایلوز بایاعنی
مولانا فهمی ^{۱۱} مولانا قطبی ^{۱۲} قربی ^{۱۳} وارد رضا طبعی
 بی غیری تر که نظم دده طبعی ملایم ایچ سلطان ها هبقران
 استانه سنه او لور ایدی جو نک قابلیتی وار ایدی صورتی
 و احوال من ایه قلوق ایلده حقوق المقادن بولوب عاقيبت
 صدر ایت حالی منصبیله سرافراز اولردی مطلع اندر ^{۱۴}
 ناصدم ^{۱۵} بولوی پیراهن بیکم حمس بجان ^{۱۶} سبیل بی وجا
 دوکت یار ایمود شریدن ذوالحالون ^{۱۷} او ل حضرت نک
 قراقفن حمالدن کو جدی ^{۱۸} مولانا ذین ^{۱۹} کیسه دوزنی
 ضعفه ملنسوب وزمانیکت آنچ طبله نزد بی ای آن
 طوفار ایدی تو قطعه اندر ^{۲۰} بازین که هفت کنداز مردم
 ناجیس ^{۲۱} بیکان جبانی که خم خوبی نداری ^{۲۲} مولانا محمد جاوی
 حضرت مولوی مخدوی فورانکه ایسی و ظاهر علومتی تکیل
 فیلمن و احوال ق وصفاتی در ویشانه و سلوکون دو شنی
 بی خوسیانه وار وار و وسیع خلمنه ما هر و سار فضائله
 طلبکاری

و نفیتین سبز وان کشور دیدار با اوجدادی دخجه سرخ خلوبی
 بر طرفه جیقا روای آن افراد جانبه دخنه بدلید استاداد
 سویلیک فاعام ای مطلاع اعماقی خواجهه اوین
 و صفت اینکله که بر جای بوده خیم افل بیچ و کدم بادک ملا
 سک کوی توی او اینکه دکن مارا بی روح بوده تو شهر
 بار جهان ما غریب شهر تو بیم و طعن کذا شسته بی خان و ما
 ز بر تو بیم خواجهه با قبیلین ائم و دیوانه بازوی
 و شیر شعر اسنه مرنه تکلیف او تعلمه سویلیدر و بو بت
 اول مرنه ابا اندزه کوشو زیر ازانش و هم سبزه
 زانک شهر شاب شاهی نمی ایر بکاره ایکجی مجلس
 اول جماعت عزیز لر ذکر نه دکه فقیر اندزه
 بعضیه ملوز منه کو جوکلن جشم بعضیه
 صحیله مشرف اولم و حلاسنه سته و لسعین خانه
 تاریخن که بمحضری یازدم اند بو قاد امکا هذلت
 بقا امکا هنه که مسلدر در دیم انه اول جمله دست

مولانا

مولا ناسخ الدین علی در مولانا نه صاحب کالیفو
 خالم اهلی عذر نه هسته رشا هنر سدهان بورخو نفسه
 خپرگن پری جماعت کنچ ایه روز خار حوار فسته
 سدن قاجوب عراقه و روقن که مولانا نه مولیه
 یاری کیجه بنسوب خوزیل رانفا اول محل اندرک خانه
 ا بشکن افع او لوب صبا اول مقبره اطفالک و ای او اون
 او بیون او بنامی ایجون اول جماعت اطفالی خانقا هه
 کیرو بدر فقیر دخوازه ایه بیدم تحسینا اینی یا شمع
 مولانا بر رفته وه اول جماعت کیفینه و فف او تو بیجون
 او نور را کش اطفالدنه برین اسننه دیر قیدر اندر طرقزد
 و ارمده مسونه اولم هرنز که صور دیدر البر و بردیم هربیع
 نسبم ای بوب تحسین ای بیدر و خوی صور دیدر که هنله اور
 میلسک و رورم و دیرم و دیریم که بواطفالدنه بر زاسته دکن
 ره سن کلوب بزج ایه اشنا اولدرک سن بیرون فاتحه او تو
 مالو بیکند و فاتحه اربه همسرف قیدر و هم او زمان خپرگن

پدر زی و اول جماع نک اول در زی خلی ب مولا فاما لخ خنده
 انواع نیاز مند که قدر نصد که فقرت اکاسه عرقی حاصل
 اول بکه نصل آدم بخیں رضیفانه مسخر و زند قصبه
 بروه سرچی دامیه سرچی و خفرناده تاریخی در و معا
 فتنی اند تدوین ایدیک هعمل و مذاخرن و تجذیب اند رضیفید
 مولا فا هفت و بذل ماین فرقین مسفعی ایدیک تبر کا
 بر مطلع از پاری ^۴ صوره مباش منکر زدن محیست
 کا زیر بایلی پریک از تکن و قریت ^۴ و مولا فاما خدیج
 پر ذده هم او خانقا ههن در پیاد و تبر کی خواجه افضل مسنه
 اذای لقنه کدو دخی در در عصر بزرگ بکانه سی ایزج
 جو خیه علوم و خونی بیلور ایزی ب الخیص علوم غیر بدی
 اما ملکیاتم شریف و ایزج بوفقی او بزرگواری
 صحیخ خابنه بشدم بیوق القفاری و ایزجی شعر
 و ده دخی رویانه تریب ایلشد رکوزل فصایدی دخی و ایزج
 و بوطیع اندر ^۴ ای زست ایجال جسم جائز زیب و زین

لذن.

۱۷

کننه بر زک هوا و ارسا جشنی فرض عین ^۵ ب شعری سطه
 صاحب فران اسمنه مزیل ایلشد ^۶ شاد بک ای در که
 بر ایه رحیت فلن ^۷ اقبال اسمان سلطنت سلطان ^۸ بک
 و خواجه سبز و اردہ اسکن ایزی و آن عالمدن کو هبی
 و فبری کند و ایل بی مسلکن در بعد لوهادان شند و
 ذو فزو که ^۹ و شهد سهر زم فاضی والشا
 فتنی بینظیر ایزی عمار حرفانی کتابه شن ^{۱۰} ارم
 ذات العاد الیح لم بخان ملکه ایل الد ^{۱۱} ایتني
 باز مندر و شهد کن شعر او طرف ایلی قاضی به شاکر
 ایدیک اول طرف ایلی معلوب مسنونی صنعتی مرد ^{۱۲}
 و ارم الفاظیه بولوب فاضی بی خرض ایدر آز نامل
 ایله برا بر بارب الفاظی ایله جواب و بر شرک بیلشی
 فقری فردن طرح در و بیزد اسمنه بی مخی اندر ^{۱۳}
 جانه ایل ب فعل قو و دل ای سر زلفت ^{۱۴} بیونیم ای خضر و گر در ایل
 فبری مسند و ده و اقدر ^{۱۵} خفن ایله سو قندا کا بر زدن

فقه ابواللیث او لادنون و رفقه اکا ابحسینه نانی
 دبرس و عربیت ایچ حاجب وزن طویل ایچ سید
 شیفه ایکار دید رسید کند و خطر ایله علوم درسی او توئنده
 اجارت فامه باز مشن ایچ فقید کیمیل ایزن ایس ای قدم
 او لقدر السعافه و ایلر که فرزند دیلر ایچ سحر قدری
 اعلم حمل اسنون ایچن شعر و معاشه دخی حائل ایچ مطلع انکور
 قد جون سرو تویجهست مرابکر وان ایرو وان نونک فراساره هن
 و بمعاد خاکی ایکنه ایکندر هجوت بر است آیدنیه ایرو شیخ
 ببلست کم سند با پیشکست هجده سحر قدره سکر خارجنه
 کری و کن و خانقا هنچ جدیزنا کبندن و ریزز علی شانی
 د ایشند کمه همیش طبع ملعق جمله هلوین ایی کلدو فارلری
 معاده سحر قدر اهلی ایی مولا فاسف الدین زردی مقابنه
 ذکر ایلر ایچ فقید سو قفع و اد دینچ ایچ شکست ایچ
 صاحب فران ایچ اخیادن و ایوب یاتچ او قوب بیمک
 ایزن علا حاصل او لور یار قوب اکا طورم کم

دورباد

دورباد ای توور دوزخن باه دنخن رایلر فصیب و عنانه
 باندن جبقدین فقید احمدی سوال ایرو معلوم ای
 او لد قد نسلکن بدمعاکه فقیر ایسی ایزد حاصل او لور
 سویی و داری بست کرد بیه مسکنه کدندر شی ایچ مکابده
 هیشم نورادید مدنی سر نیم هجون کیمیه بیخ نوایل ایهم
 و مولانا اول ضعفه عالمدن کو جدی و قدری سو قرع و ر
مولانا محمد تباد کاف شیخ زین الدین خلفا سندن
 و کنور زما بذنان مفتدا اسی و صاحب خانقاوه و قابن
 مرید ای و جنه ذات جبوی مولانا طرفه جو داری و قصبه
 برده بی تختیس ایلیشد ر حضرت مفتر باری خویه علیه
 انصاریزنا منازل انسا بیخی نه شیح داریشد
 فضل و کمالی شحدر خارج در هر چن سیاعه کیسه ایچ
 اصول قاعدی سیده عوکانی موافق او دینچ خلدقه
 او لقدر ای ایدر دیکه جو دیکا اید ر لر ایچ و مطلع ایکندر
 ایها که بجز قدرن لر ون نکراند هکر را لر بکویا هم کویه نظرانه

هری شرمن عالم ره کوهبدی و پسری خیان در اون
 خانقهای پیشلر در واخی مولانا حمیدالربن و سار
 صوفیه اول خانقهای سلوان و عبادت مشفور ره
 شیخ صدر رواحی او لرنی شیخ زین الدین خلفا نزد
 آئین رعایت ابری شکلی رلبند و معارف سویله سما
 بی مانند شیف صحبتیه تندم هست انتی که اکامیر
 اولسیه فصوص دری سویلر ایش کوکاروی جویم حیده
 ایشی زمان پادشاه شیخ ملود منته بنشور کن سار
 خلقه پیجه اولر ایش بوججه کاخانه سخنان این فنه دنی
 اشنفال کوست رایشی و بمطلع شیخکرد
^ه
 زمی ایعا رضت گنیم رایز همیشه از جنیت گنیم بد و ده
 هریده عالم ره کوچری نفستی سفانه تو قرده دلران
 مد قوزر میر حیدر مجتبی دروان خوش ناشی مید
 خیابانی مزاری مابتنی ساکن ایشی کنجدن ظاهر
 علوم میں تکمیل ایوب اولوقق اکا جذبه کلوب عقلی
 زان اولری

۱۹
 زان اولری کاه کندو حادنه کسنه علما ایم علوم بختی او لقر
 اپدر دیکه جمهه مسلم طوفار ایش سویلر طور کن بواراده
 سوزی بر دستان اولور ایش خیال جنون و قرق خاتم السلطنه
 بیکه راسخ اولر جملقی کندویه کسر اطفه عیون و جزو جان
 جان طور سویلر ایش نفعن عزیز ایاف ایضا اولور ایش
 بمطلع اندر لب و ذرا ان عه باجم مانزه جوقد که
 بسیج داده دانه موکان ایحی عرب او لدنی دانشند آدم ایش
 د مانع خبط اولوب امید صدر رف خیالی وارد بی طرفه
 واروب دام سلطنه سوزی ذکر اپدری او لرجه بروارده
 همان سنت آئینه جروح بی اولری بیو مترم ایلر جو گه جوز
 و مسن ادم ایش باشاده زیان کا شردن ایخان گلی بیورده
 سیستانه کدو ب سوزی بنه بود جره ب اولوب کندو زان ده هبلی
 قادم سنت هنامه سویشی ریخا بیوت اول ایبا نزد که
 کسی خون نه بجزت و نیت زا هوال شه فرشم اکا هبست

میر مفلسی میر ساد اندیز طبعی کوزل ایزی که ای اجزه کلوب
 ای شه و مقلو رینه هلقه رقویه دام کنزو کوزن سولیور ای عقلى
 کلکن کوزل ایهاف سولیور ای اما جنون و قن بولیج چود او قری
 بلی مرک و ایزو قی هن میر جو جنر خسته مارا خل فامت
 و بخ خلص خلو بیش میر بود رکم میر خلق کو بی مفلسی دلیزند
 لجرم دیوکی از مفلسیت عبد القفار داشتم کمه و هری
 نای منقی خوش طبله زن ایزی مولانا فان خیالی کیم کرده
 دکنوب جو ونه نهی ضایع ای و بیچ نهی حاصل این مری ا استن ای
 جوق صواندی غنی قولا غنیه ما ده ایسوب صاع اولی اما
 کوزل ایهاف وارد رو بی خسر و بیوا بیش بی مطلع ایکدر
 رشکم اید بیچ بردا رها خنکل با رکم بیرو بیخ فور و دار دل من کار کرد
 قدری امام فرزد ده در میر عبد الرزاق مولادنا عبد القفار ای انسی
 خدن حکاون آدم ایزی ظاهر عالم صیغه نکیل ایش و فضیاف
 رنجی کوزل ایزی بخ خصیص تاریخ علمی که ایز تصنیفای و روزگر
 هکسه بو کوزنده افراج مرها تین سلک ایزه سه کنزو رخند

نگاهدار

بله بیور بی مطلع انگزه هباز بروکر بالا بکر تبران ز از من
 عالمی را کن و دار دین نیان اند از من قدری اغاسی یانه
 امام فرزد ده در میر باد کار بیان سینی خلص ایز خراسان اصل
 و متعیی و میرزاده لر زن اولیه اما ملار موت طریقی کری
 ایه کوشش کبر و خانی و شی و با تخلف کمکه ایزی جزوی مستقله
 ها صدیه قیمت و بی طائفه دام اذل و بیو سمع و بیه بیشی
 بدنده دین ایخ ایزی کوزل مطلع دی و ایول جلد در مطلع اکنون
 در بست پراهن سنان رخیکن نیم هست جو لکر بیز نیز باید کم
 بی مطلع دخی ایکنر سرو من نیزیت شپرین کار جو یه نیک
 جون بایاری قبای کرسن بند کر قدری با واحد ای خراسان
 سریل ده در مولونا طوطی اصلی هستیز ولد بینند رهابه میرزا
 ملوز متنز نر به بولیب کوزل شکلی و بی مطلع بکت ایزی
 قصیس ده مولانا کایی به تیغ اید روی و ایلن مو عطفه فیضی
 سنه که مطلع بود اکر جسم ای ایم سعینه ز راست
 ولی بود رکی ازدهای هفت کرسه کوزل جلد وارد رکم بی مطلع بود

جهان که جو هر منی طام خیاه دود کارس ^۱ چارکن ب طاس خنان خذ را ^۲
 غزی و فحی کورن ای ب مطلع نکرد ^۳ که نه خخنا ز از لعل وان کنه صفت ^۴
 نکل جنیک از بر دفع غم ^۵ جهان از دهکت ^۶ اول بینکن فوز اولی ^۷
 قاب پیتو وار ب پکه قالسه کوزی مظلاری قالور ای بی فوتان ^۸ بخی
 بالاده از زی ذکر نم کجی که فقید حرمی لفظی سیا ایستیدم
 قبری خسی بازن در ^۹ رسی کات ^{۱۰} کات ب المعن ایه مسحور اما شودی
 سوید ای بی فقیر بکله جوییه یاراند تجحب ایز را بکه ایا اول
 بونع ساده مای ایه بخیان فضم سوید اما خلدری فنا دکل
 دبولن دخی وار ب مطلع انکرد ^{۱۱} فشم بیان و طلاق بنته زار ^{۱۲}
 آمد هر یافته مرا بیز لف بار ^{۱۳} سفا اختیار ایزی اول سفده
 اختر سفری الله دوکنگ موکلا ماساغی ^{۱۴} ساغر و لد بندزیر
 هراق شعر اسی سلکن معاشری زیاده جه و تحولی وار اما آساکی
 غاب ای بخی هضرت مخدومی نزد ^{۱۵} مکه هضرت عزیت ایزکن رسی
 و ساغری بی ملوز مبتده غر عیتی اظرها ز بیدل کنه رسی اشکی بیز
 بهانه کیسه و ساغری بیه بیهانه ایه اول سفدهن قالد ایز و سر ایزی
 بونع بیز

بوقطمه بی الله ایجهن سویدیع و تررت طوری بی و ساغری ^۱
 بغم حرم ^۲ کشته بود نه هر دستان کفری ^۳ بیک ازان راه
 هر د و او ما نزد ^۴ ان دلک از بی خری و ان خری ^۵ و مولادها
 ساغری اکرجه ب دشوار بی اما ب مطلعی کوزل دو سمندر ^۶
 جسم در بی من و ای ب هارست بی ^۷ نام زمین و صور هزار کلت بی ^۸
 هری ده خوف اولیه قبری خسی ایان نواحی منع در بکان ضیعه رسی
 دانشند کمه ای بی جوکی سیز راهند منع اولیه ایانک باغ قصر
 رنیک ایکتابه ای بی مولا فاما ^۹ شعار بیز خواجه دام مصنوع
 قصیر سنه نیتع ایلشدرو کن و هالمن فنا سویلما مندر حرفت ^{۱۰}
 شیخوات مخن ایسرانه جواب سویلشدرو زلان ایسرانه ایان ^{۱۱}
 هر یافته کنی بستود ^{۱۲} بیک ازو هنفی بستود ^{۱۳}
 مولاد فانک ای بخی هری ده در ^{۱۴} شیخ کمال تر بیج
 یوق د حق طبیعت او ادم ای بی خواجه حافظ خلدری دن ^{۱۵}
 جوده محش ایتند خراسان ای میانی رنکیه طرافا سمندر
 فقیر لان کوکه جو صه آرزو م وار ای بی استانی بونع ایقمع او که

سلطان ابوسعید میرزا صانع مسند ده عزیز خوسته اولی
 بیکلمن ایم قربان و قله سی اولی عالمان احصی بزرگ زن
 امام روحنه کنی طواوه بوز قوبیدلر بسند که مسافر از معنی بقای
 کزمکه دار لر اول بقمه ده که فقیر اول را بدم دیوار نجف محابی
 او قیوب بیتی او زینه بحمد که نشید بر اوجه کمه که اول
 جماعت اکاتام ایدلر اول جماعه ارام ایدلی فقید ضعف حالم
 اول جماعت جانبه سور سوبدم کاد بیدل که خوسته بیکت بوز پسر
 اول اوجه کمه خود شیخ کلا ایش که زیارت چکنی باشم او همه کلمه
 بختی اریه بر قدر فقیر جوانی کنو سور زنده جموع و محسن
 ایدلی خالی شخص قلیله اولدخی فقیر که مکر ایش ایش
 و کوکه هوی ولا ایش هوی و قت اولی دلخی قدر ایوس
 یاخن او نور دی و سور ایسا سنم بوما ایکه قطب حاصل دلو ایوس
 از کم دهولی سر لف ماریکت از سر کنسته اول دل راهن هبکت
 بونک او سننه سور لراسته وی منزله که دل بخف و تبرک کنند وی
 اول قدر که اعم کلور بیت شیخه استنالو هوقی بفع و قته اولی
 شیخ

شیخ مکه دن چکد کرد فکه تر جمعه فوق اولی و قدری آن در
 دویش مخصوص سبز و ارطه در ویش ویره زن کار و رسانی و اکثر
 او قات صاعم الد هر کمه ایم عروض و حسن بعد موادنا
 بحیث سیاحت سنا کرد بیر ایم عروض نصیف ایم و مخصوص
 قصیص سوئندر کم مطلع بود ^۴ بس و دیم همای و حمله بار
 کس ندیدم اکنای اصل کار ^۵ شیخ و مخصوصی باکنده وقت اولی
 مخصوص عکن عقیقی خاصه در و مخصوص بورایی دویشکه
 موجود بوزن بخود نتوان کرد ^۶ بسیار حدیث نیاش و بدنیوی کرد
 ایجاد همیش بقول نمکن بود ^۷ از اکه بخول کرد در نتوان کرد
 فقید عروضی در ویش عندهن او قدم دویش هرق ایه ایه ایش
 بین عاملدن بکری و قدری خواهه طافون در حافظ عاجنه
 کنو زمانی دل صاحب کمال ایم بخصوصی و مخصوص عکن و هفت
 محمد و حی نور ای فنفات الد نسیم اذکی شیخ خرید الیں عطار
 قدس سین حذف بخصوص کنم ^۸ ای روکاد کرشن بیار اراده
 خلق بین هلسم که فشار اراده ^۹ شیخ بازه بعنون ذکر ایمسند

و خرافت علمند جیوه قرآن شاکره نکنید مبا هات ایور
 فقید دنی بجهه دیس او قو مشم قبری شنیده برها، الدین عوخطین^۱
 مولا ناصر معاشر آلاهی اهالی سی به سما دیر ایری طرف
 کسه ایچی میزسرول^۲ اسعار و ساله و سارا قصینغا تی
 ایزن زیاده کسه جمع ایما مسدر اولوقت ملما قتنع طرخان
 استادی ایچی یوسف اسمنه بومع انگز^۳ مراهوی فربود بشی
 این دیسر^۴ بوصورت تو بدم غاذ رای هفر^۵ قرقی هوی ده
 سید خال^۶ خلول^۷ بخخ ساکن ایچی جو ومه سیاحت ایجنس
 کسه او لجه وار مدعی برآز ایشیک اذل احوالی جهت تعجب
 محلی در القور ایکه آذل بینیز برای جمعی و روبی قصین
 سویشدر که آذن اول ایکه برای مصنوع بست استنج ایونه سبور
 اما خقد او لقر که هفواجه ابوضریا سا قرس سره فوت اول قلن
 مرشه سویش ایکه بجهه بینیان هم مصري خواجه خوشه تایه ایچی
 و بجهه بینی^۸ هم متفرق تایه ایچی وینجه بینی هر بیت ایچ و در قتلانه ایچی
 بو ایشدر بیشتر خذن طشه او بینیخون^۹ کاعطا ردی تیخه ایشدر دیر ایری
 باشی

یا شی طفساندن مجاوز ایری بد مطلع انگز^۱ ای روشنی
 از نور حست در ف جاز^۲ بخاک نان قدو سرور وا ز^۳
 جدی بخخ مید سرخ مزاری نوا هیسن در خواجه موبید جنه
 هفروت شنخ اب سعید ابوالظیر قرس سره خان جنده لرندز
 سیل در مزار پاشن شنخ ایری ظاهر علم و میان یکم ایروب و عفل
 و مجالی کرم و پیشود و مکانی دفعی منور و نزد سلام طلبی د محمد
 ایری بجهه مطلع انگز^۴ از عده روی قوا آیه جان ساخته اند^۵
 و اند زان آیه جاز انگران سخنه اند^۶ مزاری بزرگوار جردی
 کبند زن هر خواجه موبید^۷ بونه بود دفعی هفروت شنخ او لاد نز
 آشنه د مانع او لجه باما نظمی سلیس و اقام او لور ایری کلطفنا
 د خوشی او لطفه او ل خصوص او ز رسنه ای صنایع ایلدیز بجهه
 حضور خواجه حافظ جهاد بن ایکندر^۸ جسم و ایم ازان شمع
 سعادت بیتو^۹ که جهاد بهد روشنی از سفو^{۱۰} کویا ای تیغ ایکلوف
 قالبی بولیدیکه برس دهن ایه در میر عاد مسند^{۱۱}
 موسوی تحفه ایرد اشند خوشنی محاوون خوشنی خلی و خوش

طبع یکت ایری مشهد شعر اسی اذل خدمته جمع اولور و فرن
 در سه اهاعت ایدر ایچ معاون دفعه هارق و ایچ شنگان
 جوابن بربت اندر ^۲ کفت همچت بوتا جز خیال دوی ما
 صورت دیگناره دیفڑ کفم جسم ^۴ شاه برخستان لعلی
 تخلص ایدر خوی طبع و ملام و نس آدم ایری اندر خانه سی
 قیم خانه اه او لعی بینجه بیان بیل که خستان ملکان سلطنتی
 اندر خانه زاده سدن عذر به انتقال ایام نیزه طاطابو
 سید صیرزا اندری استیصال ایه ملکلری الری مطبع
 شاه هکدر ^۵ مابعد ای توکت هجان و سخواهیم کرد ^۶ کاجان
 هردم لعلت پنک خواهیم کرد ^۷ شاه منکور فایشان از زید
 اولی و دیر که مزاری سنج زن الدین در ابن لعلی
 شاه لعلی زان ایلدر خوشن باش خوشن طبع و اد شاه زاده
 ایری اندر حیمه صاحب وجود لال خوشان فق ایدر بوجله
 اندر دیر ^۸ ای زلعل ایشت در دل کلدار نار ^۹
 غبول دن زاری ای بت مکارکار ^{۱۰} مولا ناسعد الصمد

برخستان زر

بخشان زر سلطان ابوسعید صیرزا رفاقت هری کلیز
 باد شاه اکا کنخ تارخی بیور دی مشنوی کوی ایری بینجه
 بخنسی خیال ایروج قافیه دی خلطا ایتمید ^۱ فقراتی وقف
 ایدن کنم فی الحال متنه اولی ایضا مسند ایلی خوشون
 فقر جنی اشنالغه سبب اولی دلکون بورقین کوین رر
 ذکر نم اذل منزوی سندن در که ^۲ زلهمی هیا هری تماه بود ^۳
 سراوزستان فایریم اعده بود ^۴ دیر کم قبری کوهستان د
 مولا نایوسف شاه کابت تخلص ایدر فن کتابت معنی ادم
 و کدوی هری تری خداوسی زمره سمن دلخلو طور فید
 و خوشن کسه ایری بیطلو اندر ^۵ چبد اکش که دوکار زخم نقص ^۶
 مادرین شر بین روز و تور ترکان ^۷ هری شر زم عالم دن
 یحیی بزری از در خواجه ابو سحن خواجه میوره نان
 او غیر طالب علم خوشن طبع یکت اما بخوی و متنکر ایری
 مرنه ده بغضنه سویدی مرنه دن بربت اندر ^۸
 کشید از کرمه ماصوی خاور دن انبل ^۹ بصوی قیمت پرداز دن صحا

قبری مرنه ده باباسی جوارن در سید کاظمی خوی طب
 و سبات درج طبعی هنله مائی کسه ایری چادشاه حضرتین
 خواجه جهانه رسالته کسری ازون کلوین عراق قاری
 ازون صفتیه برایی رفعه هی خلیج آماکدو شیرازه فرق امیر
 چو سرط و اسماهی لکح حسپور و سوی وان افچ او لورای
 قصبه سی بابا سودای طوری اوهشان بوجمله اندر
 صبح از افق جوریت به پرا برادر ^{۱۲} هم علم باوج زیبا برادر
 بونی نکرد ^۴ شتر خدکه قاضی تهره و زینم دیگر ادمی حصفان خریم
 سید د ولتن بونجه غیر مکرر هلق شفایه محروم اطبق مر
 مولانا محمد معایی لطفی و سخن مذہب آدم ایری جوق
 اکا بر خدمته بتفوی خنضور ایری اولیا با بر میرزا ازاد دوین
 معقطع صدر اولی از خسکره دخی سلطانی مجلسین مقبول
 و مخصوص ایری مکنی حائف شیرازه حضرت خواجه حافظ
 قبری باشن کند بایری و با بر میرزا ای حوق و پیافت ایری
 شیرازه سوچ طبله زرن بی میرزا اذلن کوزی طلقوز دیواره
 بوبینی

بوبینی مار منیع ^۵ کرمه جده او قاف شر عازت کرد ^۶
 خدا هن خیر دهاد اکن این عات کرد ^۷ میرزا او قودی بوجابر
 هن لد اولی خفیه بوقلی کسودن ایشدم فقیدیه الفقی
 و بوق حرمتی و ایری اخر جیانت کوچک میدزا ایم حج دوشه
 دنچی مشری اولی و از نع عالمه و فرج ایری در چشم اینه میخواهند ^۸
 چون شام روی از دشnam دوست ^۹ عالی را دوی در دشnam اوس ^{۱۰}
 خواجه حسن حضرتیاه است اجاده لیدر کوزل طبلو کوزل
 محاذن لو افته ادا و فاقی صفت کوزل سور سویل ایری
 و سخن و قلیق خطون مولا فدا جعفر طبقن تقیدیه بایشین
 یازار ایری بیلی و بخون مقابله کسن رند و زنیه مشتیه برگد
 و بوبیت اذلن تو جبد نزد ^{۱۱} ای حیرتی هر چیز نا و نویای و عینی
 با بر میرزا امسید دوقت اول بیفی سیل اول شیرده غیر بخسته
 بیکمیش ایری فقیر خنواریه ایری و صحت بر لدی بوجمله اندر ^{۱۲}
 سایرات هوچکه اقدیزین کلی بدره ^{۱۳} ما هنرناکه تاسر کل و نکرد مدد ^{۱۴}
 قبری است ابا یه سجد جامع دو بریج سر کلان حاج

رواياني آدم و طبعي هزله مائل و هرzel آميز قطم اري وارد ر
 اما بـ مطبعي کوزل و قوه او مشدـ باز عـيد اـمـيرـ سـاجـانـادـ قـربـانـيـ
 هـجـوـنـمـ کـوـاسـفـنـكـنـهـ سـجـيـدـاتـ نـمـعـ خـواـجهـ مـسـعـودـ تـيـ اـولـ
 دـاـوـيـتـ اـولـ اوـلـ رـزـنـ اـيرـيـ عـورـقـدنـ خـراـسانـهـ کـلـکـهـ فـقـيرـاـيـهـ
 مـصـاحـبـ اوـلـ اوـلـ هـشـنـوـيـيـيـخـهـ وـخـنـلـرـيـ روـانـ اـيرـيـ جـوـهـ
 رـنـبـينـ اـيـاتـ وـشـعـرـيـ وـارـدـ سـرـطـانـ صـاـهـيـرـ لـلـهـ مـاـرـنـجـيـ
 اـخـاـبـيـوـرـ بـيـوبـ اـيـكـيـ بـيـاتـ بـيـهـ بـيـهـ سـوـلـشـرـ بـيـوفـ وـزـلـخـاـ
 وـشـمـ وـقـرـ وـقـيـ وـقـلـمـ مـنـاظـرـ سـيـ فـظـمـ اـيـكـشـرـ بـيـطـلـعـ کـوـزـلـ وـقـدـ
 بـ نـوـچـونـ درـکـرـيـ خـوـبـمـ مـبـرـدـ خـوـبـيـ بـيـنمـ کـ آـيـمـ مـبـرـدـ
 بـرـ فـعـهـ وـهـ بـوـيـتـيـ يـازـ مـسـدـ مـشـتـاـقـ وـدـوـرـمـ خـمـ جـاهـ کـاـهـ
 اـزـبـتـ مـشـتـاـقـ رـآـنـ دـوـرـ زـرـاـنـ اـهـمـ اـزـبـتـ هـلـقـ بـيـتـ
 دـيـلـيـ دـخـيـ وـارـدـ هـرـيـ شـهـرـ نـمـعـ خـوقـ اوـلـيـ وـپـيـرسـيـسـالـ
 جـوـارـنـ مـهـ فـوـنـرـ حـافـظـ بـارـيـ خـوـنـ سـجـيـتـ وـشـيـرـنـ طـلـومـ
 وـقـرـآنـ حـلـخـيـنـ کـوـزـلـ بـلـيـورـ وـلـهـيـسـهـ خـقـيـرـاـيـهـ مـصـاحـبـ
 اـيرـيـ هـوـعـظـهـ وـأـضـافـ بـاـسـحـ بـرـطـعـ اـنـکـرـهـ کـرـمـ بـرـ هـزـرـزـ

بـرـ بـلـوـ

آـيـدـ بـلـهـ بـيـتـهـ آـنـمـ کـوـهـسـتـمـ بـرـبـنـ خـوـدـ رـاـيـکـمـ مـبـرـدـ
 مـدـرـسـهـ سـنـنـ فـقـتـ اوـلـيـ وـکـوـجـهـ صـفـاـيـهـ فـرـزـيـهـ موـلاـاـهـيـ
 نـشـابـورـدـنـ عـاـمـيـ آـدـمـ اـيـرـيـ اـخـاـنـ قـلـمـ سـوـلـشـرـ جـاـلـدـهـ کـوـنـعـنـ
 جـاـشـنـيـ وـارـيـ بـدـ خـصـيـصـ مـطـلـعـ بـاـرـ بـرـ بـرـ مـهـنـنـ المـزـرـکـهـ
 اـنـ کـرـهـاـيـیـ کـمـ دـرـ دـرـيـ اـخـفـرـ کـرـهـ اـنـ زـنـ هـنـ عـلـ آـنـ خـدـهـ بـیـ کـهـ جـوـهـ کـرـهـ اـنـ
 قـبـرـ کـهـ اوـلـ دـاـشـنـ دـرـ موـلاـاـهـيـ دـعـوـاـلـوـبـرـلـاـنـ مـنـشـ وـنـدـ خـوـجـ
 اـيـرـيـ بـدـ خـنـدـ کـهـ دـخـنـ فـقـيـهـ شـعـرـ کـتـرـ لـسـهـ بـرـنـلـهـ شـهـرـ طـلـوـ صـدـرـ بـرـ بـلـيـهـ
 دـخـلـ اـيـاقـ بـوـلـيـ اـيـرـيـ بـاـضـدـوـنـ جـمـلـهـ شـعـرـ خـسـيـنـ اـيـقـانـ کـلـنـ
 اـيـرـيـ خـلـقـ خـيـنـ دـيـلـانـ دـخـيـ وـارـدـ بـوـطـلـعـ اـنـکـرـهـ بـيـلـ بـرـ دـنـنـ
 هـيـانـ بـاـقـمـ جـانـ کـرـتـمـ موـلاـاـهـيـ دـلـيـزـ طـلـعـوـ کـسـهـ اـيـرـيـ اـکـرـيـهـ
 عـاـمـيـ اوـلـيـ بـاـعـشـيـ رـذـلـ جـاـسـيـدـ خـلـاـيـ دـکـلـ جـوـيـهـ خـرـلـ
 سـوـلـيـرـ اـيـرـيـ اـحـلـيـ سـبـزـ وـارـدـ وـبـرـ شـاهـهـ جـهـتـ طـلـزـ اـيـرـيـ بـوـطـلـعـ اـنـکـرـهـ
 صـوـرـ زـنـ خـنـدـ مـفـارـيـ قـرـتـ جـدـلـ اـنـهـ شـعـرـ دـيـلـانـ زـوـلـيـنـ مـوـسـرـ دـخـوـامـاـنـهـ
 اـسـتـ اـمـاـدـهـ فـوقـ اوـلـيـ وـقـبـرـ کـهـ اـنـ دـرـ وـلـیـ قـنـدـرـ بـاـرـ بـرـ بـرـ
 اـسـتـ اـنـ مـلـوـزـمـ خـيـرـهـ وـدـلـيـ وـبـيـاـ وـسـخـنـاـنـدـ جـيـنـ بـيـتـرـلـاـنـ

ابهه مسحور ایچه بید بود اغه هری شکر رنی شیراز کتورد کن بونه
 کتشریخ ناد را بخطه کوزل واقعه دینم ملول د کارم کونشند بسته
 سود شو جنود کوشش خواهد شد شرازده فتفه اولی و قبره از نگر
مولانا آلهه اسفهنه ادم ایچه برد لفظندن مکند او غنه
 بوجهندن اکا سوشیش و بر لایری با بربریزا هم زده و ردق رکنه
 رد بیف قصین موئشد رکه میدوح سوزی با خلسته دیه بو اه کم
 شند در دور او خلسته خند مسجد کطان علاموی الرضا ادرکه
مولانا عزیز سر قد ولاد بند طالب علم که واریت برقه
 مطلع اندر بنجی سیلار شع ویک هجرتیک دایاری بچه لاره
 اه کم کویره و حرف اغه استغایم بچه لاره **مولانا رخان**
 احمد خودن اولنی سیاهیل صورتن کمز ایری حضرت حمزه و می فوز
 افلاط اوی شعری جدابن که دیشکن ملهات برهولی بزج و کر
 کشته ها زابر می توییزد دکه بوبیت اذک شعر بززد
 رخ دل بکنم دوکنه بران ساختم دیشم پیش هر کت هر طفلا بیوند دکه
 بیض محاجی سو قرده بن دوئند که ترکله هنر سوکن در مطلع بود
نورکابو

تو شکایتی ندا بجا بولدم اول پرچه دیواریمی **کوک سرا فانوسی دو راول**
 شمع و میں بر وانی **مولانا عشقی** هری پدر قصین بی خجه سویزه
 سلطان ابی عصید میرزا افس اینی باید حق عمارتیخ کتابه ای بخون
 شفرا به شعر بورد پدر عما و قلعه فینه اذلخ همی کوزل دشمند مطلع بود
 این مظلوم که حق بحربی دلسته **از خاک برقه داریکو شورسته**
عبد الوهاب اسفران بندزرا بمال و نی آدم اولچ باما کوزل طبعی
 واریتی سبز وارد ه خضام منصبی اکا و بردیلر صکون اسفرانی
 قاضی او ملشتر ازرن معزوفی اولر قن است ایاده اه سب
 امرین اکا اصله نادر شفع مستعفی ایچه هیز سروان درای
 ابری جدابن بخطه اللدر **ای کری اورق کردنی رانجی زبورسته**
 کرمه تاریخ بسیت هیه انجیم شکر کلت **همه ایادهه فرق اولر**
 قدری آنچ در **یوسف بہان** حضرت شیخ الاسلامی شیخ احمد حبی
 قدس سر و فلان یقین رق اولاد رزند در فقره و فنا طرفه و بخود
 و افقاطه رسمه سالان و جمع اهل طرقان صاحب طریق ایچه
 فیضه موسیقی فتنه اذلخ شاکر دیم کند شعری بحقه موسیقی به

با غلورایخ اصفهان عملنی بوبینه با غلورایخ رسید
 ت دی ذخیره عینی طبری ^۵ آرکه اب را دولی رسجد حجب ^۶
 هبادره عالمدن کجور و راز حضرت شیخان خطبین سی ایشکن ح
مولانا مشتی مسند نزد کاسه کبلان صفتنه منعی در پیش
 آدم ایخ مید محمد و معلم علیه الرحمه و عینه عزیز خصمه ایزد
 روزگار شکایتمن بر ایاد ای شرعی وار بدبخت آندز ر ^۷
 ایزبست شیخ بیخ و رهان و پای بعله ^۸ کر فون جای ای روان نیزه در بخار
 هری ده فرق اولی **مولانا هری** مولانا مشتی بنای
 و نفاس شهدن بر ایشی و قوقی وار ایخ نے الجله نبات دفعی بردی
 خرفا در زدیک کنون شربینی کنون باروف و بدوں جمیع بندیهای ایلعنون
 ایروج خلقه دیر ایکه بوجهته شرق طوماندر کنونه سوئنه
 انگار ایروج هنل و کولان ایه یک ایخ بسطع اکندر ^۹
پردکری تو صد نیاز میدرم ^{۱۰} نکاه میکنم از دور و باز میدرم
 هرچه ده فرق اولی قبری جل کریز در **قوی** فقید ادام فیض خداوش
 باز ایه سرن خزل خروشان دکله و ایخ برسان اول مجده ده آمد
 ملکبرک

کلیدر که بخی بیو مولانا قبول بزری استه بیو و صیحت ایوکه بیو
 عالمدن کجور حکم نکفی و بخیز جریتدن ^{۱۱} هم سریم بیقد صیاح دیوی
 فلان یکشی به دینی فقیره کوتوره بیارمی ایصال و ایتماس ایوی که
 بخی ساده مرفح مراستانه دفن ایدرسون بساح خباره که
 کو جشن و صینه دیوانی سکا کوردان دیبل و صینه بینه کوره
 ترفیدن صکره دیوانین آجد قرع بمقطع کلیدیکه ^{۱۲}
 اکر قبول توکردم قبول ام و زن ^{۱۳} بر و کون جون باقیل شوان یافت ^{۱۴}
مولانا محمد امین بخدمت ساده کمسه ایخ جو تیجه او و تیاری
 و محمد اولو رایخ دلیم لفظی بینی بخنسی سویلوب اویل خلی
 با بر میز احصارونه کوتودی مسحین دشمندر ^{۱۵} ای چشم خطا ریغ
 جائز ایانو انس ^{۱۶} در حیه شمان دیکنی جو آهد دلم ^{۱۷} میرزا خاطر ده
 طربونه او قورده مولانا بیو ایشدن خایت مباره ایچ سکون اویکه
 است ایاده کو جرد **مولانا ایخ** مسند لور کاسه کیلک
 صفتنه منجی ایخ بسطع اکندر ^{۱۸} ز بر قطع هشتی جد از صبا بر اینکه
 مکر بخل خذ ما ان دل خود رای اعزم ^{۱۹} ایچ خافیه ^{۲۰} کایت قلشد

فقهه صنک که بیتی مظلومدن خوشیه کلود که ^۷
 سنجی بسته به جسد از شرف بچای ده ^۸ که نتوانم که روز ب بازی بخیرم
 هری ده فوت او لری **مولانا ایار غوث** خوبه دز روی صنفه منبی
 قدری خلاقا دن ایچ سار فخر زده معا سدیکه زناده جه مال ایچ
 محمود احمده بدمجا انگریکه ^۹ ای هامس سر خوش سوی خواری بینی
 زانکه هنک خوش را سپاه دارد جیعنی ^{۱۰} هری ده فوت او لری **مولانا ناصر کتاب**
 اسفته روز کار آدم او لوری اکر او قاتی اڑاق خدمتنه او لوری ایچ
 لونلاق میسر او لسه نه شود خا خرا ایردی و نه خلا هوس ایچ
 او لقدر مغلب ایشیدیکه هنچ ایشیم اهشیاری دیغی مظلوم انگری
 هرکز دل ماران غنی نا دنگر دی ^{۱۱} کشته دکر اولا و مرایا دنگر دی ^{۱۲}
 هری ده فوت او لری **مولانا ایار نی** شکلی و اطواری و قلم و نزدی
 سوزی خوب ایچ فقد بجنسن مل مال ایچ کو هم اینجن
 بختی سای ایقور دی هربنی، نیاد لیدن سوزاسلو بندی قافنه
 سویل ایم غایت مسجد او لری ایچ یید فصلک، باخ سفید ده
 ینه بچلس بعینه بیکه و ایچ او لری ینه هبرق زده او لری
 مفرمی

مقدمی مجلس ده او لند دن بچلس دخی بخی کسه وا لری آن دن
 صور دیکه هر کز بیله آدم کورد کی هبکه کوزن خطفه وا ایچ
 دیکه کور عرم مکراویج بیل مقدم مل مال دن که بیکت کور عرم او لری
 بولفع سبعین باز لون ایچ مجلس هی کو دشید ران لون کنده ایچون
 سویل بیکه مس تور و کوزن سویل بیکه ^{۱۳} جاده بس خدو بیکه بیا ^{۱۴}
 س جامه و د کن و نه نزهه خانی ^{۱۵} مد فنی معلوم د کل ده
مولانا الجسی کم بضاعه شاء و انکه هستم بیکه سائی
 شعر بخی کنیه با خدی، بوطیع بن کو بیتم دیر ایچ ^{۱۶}
 کرمه مسجدید لام داعی و صالح باردا ^{۱۷} دار مسجدید بعجم من دل ایغیار ده
 بوضلع هر کیل اولو رسه دخی محل مضابقہ دکل **مولانا احمد آنی**
 ظرفی و نی و نیارن سیون آدم او لری هضرت مولانا سرف الدین
 پرندی قدس سنا حده خدمتی ایرو بمنظور ایچ نظر دن
 طبیعی مسما یه ملاری ایچ دن ایچن بیکه ایچن بخیم داد از هنین بکسر
 کم خواهانی عب و بیت بیز ^{۱۸} او بخی کنور زن شاء در مواد دن
 مد فنی نشا بورده در دویشی بیکی خراسان آدمی زاده لر زده او لری

سیاهیکی زرن و در دشنهان و کینهان بو شدن شفصن مسندده
 کوشته اختیار ایدن^۴ معانی زیاده جهه و مقدم دهی بقدر شنی
 او طغنه که این ایده زهی دولتله اول ایردی^۵ برویم حقیقی ایدن
 آکه اول دور^۶ که اینه در کنجیم که دوسته اولدور^۷ نقصنه بو شده
 منع که نیزه را خبیم باهه نظر^۸ بدرستی کلیه روکاسه را پر ایده
 قدری مسندده در موکان^۹ کوزی بخارادن قولشیلو خوئی صحبت
 و شریع کوچی ایری بکول حجه سنن سوریا میتدکن موالیون
 بری کلوب فرعان^{۱۰} الشه او دون قرار عیش مولانا طیف ایشه
 قارشنه صلک سریان او لوگون د عیش بو طبعه اکندر^{۱۱}
 د خیال لسته^{۱۲} خشک آن باد گنیم^{۱۳} جتنه هنوبت گشتم که داد نام گنیم
 هرین فرقه اولیه قدری^{۱۴} هیابان باستن در سید مسلی
 اسفان^{۱۵} نیلدر ابدال وسی پکت ایری اسحق اسحقه بدمه اکندر
 سنی دک طایخشن دان^{۱۶} که از اقبال سازد اکنها^{۱۷} قدری
 کوچا هنبا باش در موکان^{۱۸} ایری افاده کنیں و زاده
 اولیه فقر و ناما دلخن کوزنیه صفق طاری اولیج اول فر که هیچ
 کوچن

کور هزاری^{۱۹} بخجن مسطن اولیه کوزن طبعی واریچ بو طبعه اکندر^{۲۰}
 کوئن^{۲۱} ان مردوی ازان هیان زهد^{۲۲} جتنه نیکم ازان غم که کفرشان زهد^{۲۳}
 بخجه عالمون کجده و قبری این در احمد محمد خسان ملکنات
 سوچ خبلدر ندر اما بغاۃ خبیث میش ایریه منعی هایلر
 آذق لش^{۲۴} اول که نفعه یا عیمی ایهه هزل^{۲۵} با هبو تیه جروه
 اسمعنه بدمه افلح^{۲۶} چو^{۲۷} لز نزد^{۲۸} خر^{۲۹} کرده بالان سوی ده^{۳۰}
 چرا کاهده از کاوان پرداخت^{۳۱} موکان^{۳۲} محمد نفت امادی^{۳۳} برلوان
 محمد کشتی^{۳۴} کی سکله الله خدمت^{۳۵} اول بفعه ذلخ اما عی^{۳۶} جونکه
 برلوان مجسنه دائم شعر و ممما^{۳۷} هیل بو طغنه اولیه منعی هاشتن
 بید^{۳۸} ایری و برلوان بوضی طرفایه سیار^{۳۹} ایمه که آز خرضن
 کوزنجه او کر نیج سویلکه باشلی^{۴۰} و قضا^{۴۱} ایه عالمون کجده
 خفید^{۴۲} معاشرین^{۴۳} جمع ایتیر دم و کاکا^{۴۴} اسمنه بدمه اکندر^{۴۵}
 بید^{۴۶} کرباد اترش^{۴۷} کویم ایکوه جذا^{۴۸} بفیاد ارتی^{۴۹} کار کاهه مقرون
 مد فوند عبد الحی است^{۵۰} خوش طبع بکت محاؤن^{۵۱} خوب و اخلاقی
 و رحیب ایری خوجان^{۵۲} ولی^{۵۳} ند^{۵۴} قاضی^{۵۵} ایل^{۵۶} نیود و پری^{۵۷}

صدر آن خاصی این کن بخطه می آورد ^۵ همیشت دیر شنیدن خو جان
 که خاصی شد صدر را خنی نمود ^۶ برادرش خری زنون گشت خاصی ^۷ اکر
 خرنی بور خاصی نمود ^۸ قبری کویا استرا باد و لوه بند در
مولانا مهر خوش سحر فتن او لووب بازار وه صحاف دکانی فار
 ایرج و مولانا کزوپی او کرو هم استاد طوئار ایری تکایت
 یا نسخ بسطیه اندر ^۹ نیست این محبت کردن از ایار کله ^{۱۰} ورد
 میکرم ازان بچه بسیار کله ^{۱۱} خطابی تخلص ای رووب
 سحر فنده صابر نخانه شرق و صابر نخانه ایشکنده کوجه
 کند چون محروم با پیشیدی عرض پلور وی سیر التبی بی
 نظم ای رووب بربت اندر کم ^{۱۲} فلکت بس که مکشی نامه شد
 ب هر ماه غسلی بصر اخسته ^{۱۳} قبری سحر فنده در
مولانا حاد رحی سحر فندر سیر در زی کله ملهم و بربای
 روان سوید طبی سوچ ای رج اول تجهی که نیز بود ^{۱۴}
 میزند که بچب و کاه بخت ^{۱۵} بازی بازی مران جواه داشت
 بوعظی دفعی اندر که ^{۱۶} من که عزی بخوبی دوی دل کرد من
 گری بگزند

عزیز بخت و مذنم که هم حاصل کردم ^{۱۷} قبری معلوم دخل
مولانا حلوایی بودنی سحر فنڈ لید شکننه جلو آدم ای رج
 شباب اما من خوف اول رهی عجی کوتاه لعزن سوزی و هر طی
 آز در بسطیه اندر که ^{۱۸} زاهد اقبیه رما ابروی دلدار او لوه
 ندو سمجح که تزاده بیلوار او لوه ^{۱۹} قبری کمز عکن حس کو ما راضی
 بودنی سحر فنڈ لید بخلق و بجهی کسه ای رج بحق غزلدی کوزل
 دو سخندر بسطیه اندر ^{۲۰} ستاره است دکوش آن هلال ابره
 ز دوی حسن بخور نید میزند بلوه ^{۲۱} یکی مطلع هنوز بعله جشن
 بر کینه کری فقد اکا دید مکله بونیع کوز لجه او لور ای ریکه
 ز دوی حسن دکوش آن هلال ابره ^{۲۲} ستاره است که بآه میزند بلوه
 انصاف بوز زدن مسلم طوئن کریع ای رج اما بدل ای خنده
 و قید ساکت اولدم کنوا یارانه بحکمیت بکر قزد و حق اول ری
مولانا اصفایی اند جان لید ساده بکیت و ماده بوز لوله
 مستعری ای رج بلمیزد کاه کاه زنکیه سنتیکه خلأور ایده دی ^{۲۳}
 کند ساده لکنه منافی ای رج اول مجده دن بوجندر که

بی خاید کاه همراه نهل تبریکن بحشم ^۵ جوون مد نوکن فقر از نهاده ^۶ غایبی
 سر قدده فرقا اولی ^۷ حکایت اوسف بری خلصی ایده همراهنا
 صفائی له او لور ایری خفیض خفیض ایکون سرفتن واردن
 اند هازن کلی و آن فقر ایه او لور ایری صفر سین جرایله
 سفرده خاملو اولسنه اصلاح ایرادی کتکجه بزران
 منش متصور بکیت او لری خراسانه کلوب جیوه جسیه کسب
 ایری خفیض دن بشقه کسه اذال شعر زیه سوز سوبده هز
 ایری خججی جاستن شختم بوسف صفائی دیلمه به قیز دن
 بحال او لور ایری کوزل صحیه اولوب و حوض بدلدر ایچه بقطعنگز
 که بین اب و هوکوت بدمندگام ^۸ نی زلان حظ بازی دم دم دلم
 مرافق اصفا خصین سی ابیانق بد بیت کوزل واقع اطشدز ^۹
 در مقصود جواب مجع بکی بند ^{۱۰} د بکی در بست ایتیم جه جم کریمن
 سیمار ساله سی بار بی آن جیوه ایتی ایشتر متصور سنه بدمه امکن
 مرازان نه منو خانه بحشم ^{۱۱} که آمد دکست د دکات ایز بحشم
 شرسده فرقا اولی فرزیشنه لقان خانقا هنچ ر حاک

کوسود ندر

کوسود ندر خواجه کوسوفی قدس سره خندق سن اولی شمو بیلاری
 بولطمی اکندر کم ^{۱۲} نیاز مدن تویم ای نهاز برد و ده ^{۱۳} ترازمه عجب
 د لواز برو و ده ^{۱۴} مکان الطی کندو زمانه ملک المکاری
 د فارسی و تکین نقلیه ایتم و تکن شدوفه حوق ایچه و تکه دیلوان
 منه سور و هفت ز جواب مطلعه ای داره راول جمه دن بکلود رکه
 ناکن بک ایچه جایلوه نر کوسی ^{۱۵} او خدیجی لیس سلیمان او لوز هر فرق
 پنه بری بود رکه ^{۱۶} صد ایتی دبیرم منی الفته ساح دن ^{۱۷} ساره کند
 بی سوسم ایک قولچ دن ^{۱۸} و مولانا دان فخر نامه ترجمه سن اونه باری
 بیت دن زیاده بده منوی سی دار باین او لیلعنیه شرف طعنیه لکت
 فارسیه خصین کوئی ستاد لرد جو عینا نیکل سفر زینه جواب
 سوییه و کوزل سویشتر طقس اند طقوز دایستادی اظر عمرن
 دریف افتاد سفری سوییکه زمان شعر اسی جمهه تبعه اید بیس
 هیچ کسه مطلعی اکون سوییه هری مطلع بود رکه ^{۱۹}
 ای زلک شب منالت سا پرور اضاف ^{۲۰} نام لطف راجه ای
 ماه د خوار اضاف ^{۲۱} و کوچدی و قفع بخزل مطلعی کتم او لی

وصیت ایدیکه حضرت محمد نبی نو را عالم ایوب دین اشنه باز بیارو
 کراز دلخون با فریضت ^۲ بر زنگی بر جوی بر حمیمین افتد ^۳
 مولانا یکیت لکن عدم ظاهری تکید پدرکه مولانا شهاب الدین
 خیابانی عده ارجمند حضور نعم سلوانی امیر در عیز و هبیر است
 ادم ایوب پیغمبر حیوم فاتحه سر او قوم دجیش ادم ایوب اوله که
 مستحبات اوله مولوفان فرجی شاه نواحی حبیس نکاده کند
 هسلکی ایچان زر ^۴ مولا ^۵ ایشی ^۶ تذمیر بجه کسه و کیم و خارسی
 شعر سوید ایوب ترجمه سنت پیر طلوعی چوهم مباراک ایله او قور ^۷
 او بیجان خوبیم رفادان ایکلید ^۸ داده خرید اول جفا چاف جام ایکلید ^۹
 اما فارسی سذل سدن پیر طلوعی فدا و اقیمه ایلی مسدر ^{۱۰} صبحی که دم بمر
 نزد یکنفس نوی ^{۱۱} لخا کم برخورد از و هیکل نوی ^{۱۲} افر من
 بی ادبانه سور زدن تو به ایوج اهل صلح طردیقه بجزی امسکه
 معقدر امشی اوله قبری و رو بر ایمن در مولا ^{۱۳} ایمان
 بخون اسحیل افاض زند مرز ندر دجیش و شی خوش گلن و بنده
 ترکه کوچی ادم ایوب کنوز ما نون شریح آلات جنیع شرود طلبانه ملکه
 اول صنم کیم

اول صنم کیم سو قبر غنید ایری دیک و لوز در ^۱ غایت نازل لدکی دین
 سو بیل زنگی بر لور ^۲ قایه سنه عاید و راما مولانا پیشتر کانه
 سو بیل زنگی قایه احتیاطه مقیده کل ایچ قریح ^۳ لولبند ^۴ مولا ^۵ ایشی
 هر چیز در رجی مشرق صوفیه صسطوانه اته توقف و بروانه اهله منه
 مراجی ترکی کوچی ایچ ترجمه جوی سو سلیمانیه خلی خانشی بی روزانه
 بنج بوبیند رکه ^۶ سبکیه اهل وجود مردیه ^۷ سبیه دی او رکا و بند ده ^۸
 مولا ^۹ ایمان ^{۱۰} لخانی دیر کوه صافع اوله ترکه کوچی و قلی اول راه
 خلوقی بین خالی اسرار دکل ایچ مطلع نکرد ^{۱۱} این نیک قویه و نیکی
 جان بی ایغیو ^{۱۲} کل داعی بوز دلک بنی دی در نوی طبا غنی ^{۱۳} قریح صافع
 مولا ^{۱۴} ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی ایلی
 طبلی خلی شوخ ایشی کوچل ^{۱۵} باش نون فوت امیر در سوزی از تکندر
 پر طبع الخد کاه اقا رکه تارانیک نکری ^{۱۶} بیکار بیکار هیچ اقا راما ^{۱۷}
 اکریه ترکانه درام اقامه شوخ طبعی معلمون دلور قریح مطلع کل زنگ
 مولا ^{۱۸} ایمان ^{۱۹} ما و را اندر و ندر ایزه اهی ایچ و معتقد فیاض
 یست نعمیه ایز راما فیض سوزن وارد نیم معرفه دن هر چه شفیع

ایدمهه اندل نیای طبیعت بینی الکلوب تعریف ایرانی قدر سخن
 ظاهر او ملکی کا غذیلان سوزمی بدراییکه مولانا فلاح گوی شعری
 سرفیه او لوف کنوا سمنه ایشی اوی خدیون بیفع عادیط سرمهجان بر
 بعضا و قوی بولو رسمی بی بی طلبی تعریف ایزی هنر ناز پر زنیوه دوی
 جاد و کوز لوك شغونک کبک دی طاوس دایوق ایله برقار و نک هنر
 قبری دخی او لطفون هر میرزا جامی سر قزلو و اول مملکت آدمی زاده
 لرنزرا اکره بی بی خدی چیز بیند طبیعت دار او لور دی اما
 بربیت خیلی هایشی و نک دارکه هنرست قیمتیان غصه نور شیخ به
 بیجات سیلاس ای میش ایفین نیای غذی هنر بیهوده کوزن بلخیونه
 ایبد دمهه تحریک اکارجت ایقتنی اوله بتری کرد ملکت روز سیپله
 خوار ز ملود طبیعت دی عقد ارجوی و حطا فی و ایروکی سفر زن
 او قیاند بله بیلور بی مطلع ایکرده مازادین دیار توی دلخواز و سی
 دایم از توکونه چشم چشم نیاز جسی هنری مروده هرچه بی خدی قدر و
 جدارن در بیلوان حسین دیوانه تخلص ایروب نامه ایون دخی و ایسح
 و اطف طبیعت دی خلی دهل ایکه بی طبع ایکه طبیعت میان سر و سنداد قاف
 می وحیف

من وحیف قامه دی جیکوم قیامی هنر قن باخون متفقل او دری میکاره نی
 با خزر دنرا اکه هشتوی سویلدی خضری خضری نوکانو دینه بیزونه
 بیونه ایکه بیت دی هنر هنر بیه بیه که او دیکی بیکه هنر دلیت بی عینی هنر
 ترا میون شریں داو است بیخ هنر جو سبب بی قزو و الکی بیخ هنر و زیری
 خلم و بی فصلان خرسن بیاد شاه سیاسته که فارولی بی قبول اوی
 خواجه سبب ایزد عجیب جهه ادم ایکه اول دخی وزارت بخود ایزد
 مسلما نده بی جه طلبه ایکه بیل با خلیش ایکه تضاد بیونه دی وله
 سیاسته مستحب او دیه خلق ایلک شردن خلدون او دیلر بیهی بیه
 که دو خانه سمن در بی طبع ایکرده که کشت عوی غفلت من ای خان ستم
 که هیچ دنرا نکرده که باز نشکسته هنر بیل نیم سین و کنی کوی
 ادم ایکه بو ترکی طبع کنور هنر جان و کنکل منی جفا و فی بیل کنور و بیز
 ایلک کیم کول بولدم و میم دی کنکل بند و دیکز هنر فرقا دلیه دیچ
 خواجه طاق می رسانن هر صیر سعد خلوع بیز کامی لقیمه هنر بیز طبق
 ایکرده ایچ بیل دیس بیکر بازه ایلک ایقرا غیری باه سز
 که میان ایلام تریم بیکه لی غذی هنر کفتہ بیکشنه ایور دیس باه سز

کر اتنی دل او زنا کس نداشتند ^۵ اینجا جلسنست اند که بی ادم
 بی غیره هبیت یوز هبیف اکام فا لکن زیور و دشمن ضایعه اولند
 از منع تلف او لری جلوه خدا سیل بنه عرق او لری قری معین
 دل میرزا ^۶ انسانیت چونی اخلاق فراسان و سو فند
 معکن کانه طبع و فرام و آنکه وحشیت ده برا لکی ملان یکندی
 بینه سر امد زمانه ذهنی و حق و معانی نقد من غنی و طبعی
 بونیع دفتر فیض دن مستغنى ایچ ^۷ بوطیع اندر کم ^۸
 کوزه نک ^۹ بور خرابی ب تور ^{۱۰} سیم جان غفران بور بور ب تور
 دو اتفاق پنی و خافیه لری ملد و عکس که هدایت سپیل ب تقدیر
 نزد ن کمال اندیز رکره از ن بونیع ایات هد و خلود اید و دی
 اما هر کز اهمیت ام ایچ ب محله باز هزاری جمله فقید نکار دوب
 اذای یاد کاری اول حق ایچون دیوانع بازدم هبیت یوز هبیف و درین
 یوز بیلت دین که حیات چشم سوزن سر ایج او ملادی و عرضی میزد
 بیادی هزاری سکر فذ محفوظه سن ایج حاجی های سلسله اند مدرکه
 سن عین مرقد و در مکانی روشه رهنان و روحنه رزوی اعلی

سلطان ابوسعید المعن خردہ شمید او لری قبری سرده در
محمد علی خبی خلص اپر دی هم و فقره قرایتی والری میرسعید
 کابی نل اپسیدر خوش مخادر خوش خلق و خوش طبع و دو مند
 پیکت ایچ جوییه ساز دی کوزل هبالور و اصولی و سبقی دن
 خبره ار خون خلی کوزل بازار ایری اکرجه ب فقره خوم خلی سلطان
 صاحب قل نل قرم فولانی موروث بنن لریدر اما بوز کراو دن
 صلاح خسیده جهشته اول خضریان السفا و عنایتی اکاسا زردن
 زیاده جه ایچ بد ترکجه طلحه انکور ^{۱۱} در حالمده اک رخانی ایکاه ایانه
 هیچ غم دیچ که منها سین و لبر و دخواه سینه ^{۱۲} بوفارسی مصلعه دخی اندر
 چشم بیار تو هدم ناگون میکند ^{۱۳} سهل جان خسی تو جانا قصد جام میکند ^{۱۴}
 سلطان صاحب قران خدم میزان خربت اخستار ایوب سو قزده
 قاد قلن اغا سنتان قاتلی آنی شهادت مرتبه نزهه شندر دی قبری
 مصلعه دل دو دنی بیلت ^{۱۵} میرزا علی بیور او خدیر نی اهل عالمه
 ظاهر در حسب و سب هانبدن شریف و طبعی دخی غائب کوزل ایچ
 بوطیع اندر که ^{۱۶} بین ب قبر تایید که کشته رسم کست ^{۱۷}
 کر اتنی

مکان او لسوون سید حسن از شیر بوققین اقا منایه سن او لقدر که
 بدر زا بیل فرزند منابه سن ایچ بوققین ترک و مادان از دست
 نامجه آدم کو درم کنچکد خلاه عالم منی کسب ایچ اما فقیر جانی
 غائب و پسوند دخی طبیعی کوزل ایچ سلطان و ترکی هنوز که کنیت
 او زاده طوری که سلطان حماجقاره خلود و لطف مفطرایه ایش
 ایچنه کبودی والوت زنیار ایچ هنون میلی با اطمینان فخر طرف غالب ای
 عاقبت اوی جانی اهیتا ایروج هنر مولانا مجتهد کافی
 درس سره حذف من که هر سند زمان ایچ ذکری مرد اعتماد سلکن
 اهیتا ایروجیا ز بعنیه حیفا و جیوه مقاصد معنوی حاضر ایش
 اویله یکن کاهی فنی سویلدی دندکی و قنی جمهی رز و خراباتی دن
 مجموع ایچ بدانی از ز خوبی کسره ایلدی او لو قم خلده سپسی
 جه خشنی پسند صبوری باد لارام ^۱ نباب از قم دم دگشیدن ^۲
 جو عینی هر دو دریک برین ^۳ تان ^۴ بایم کیدن و دم دگشیدن ^۵
 اما اتفوی و زهد و قنی بور کجه بنت اندر ^۶ ایڑای نور خانیز
 کوکو لکا بصفا پیل ^۷ ک عصیان نلخا ایچ اغرا بحال همینه دور ^۸
 مبارک

مبارک مر قریب میان دو جبری ده کاز ز کاه بولن که بیان خلیه بهی
 ایچین کند ده هر اوجنجی مجلس ایذران ذکر نه در که حاول میان
 صحایق من میان ایکاری ایذران دیقی طبعی جله بانی هنر
 نظم لباسی کمک ده و نظم لباسی ایذران عین خلیه بهی
 شکا فندرن صفت و سلوست نفس و نکاری بو ملطف در که
 بعضانه ملوزت تیز فیله مسرخ و سربز بعضانه مصاجنده
 خوشند و لام مندا ^۱ هر ز داول جله دن دکاری که دایی عالم ایشه
 بوزمانه بساهی و اهل زمانه شرفنا مننا ^۲ میسر هر دو بایک که
 طبع که رزاییه بدو روان هبی کو هردن و دو روان اهل قویی و آنه که
 جواهیدن محلو او ملطف در حضرت محرومی شیخ کا سلوی مکان
 عبد الرحمن جامی در که تا بحران عزیز ده در ایذران دصرخ خاطر
 در زبان نایبی جهان اهله زن کم او لسوون و تاسیس رخوا کر ایکان
 آجی کو کله رحی فوایچه دور ای خلاد فیضن اکلسیون جهون بو خنده ده
 مذکور جا عتمان ^۳ دس در بیشی اول ذات فیضی و بوسانه مه سطور
 کو هران مقداد او بیشواسی اول کفره بکناد مبارک ایله ده

من اسب و اعلى مرتبه مسیفر او اقد که ملاع و مال و بکم سلطنه
 جده مصلحت و حوالی نه مسار ایله و عتمد علیه و امارت مسند نه
 ممکن در که همچه نا ملوي امره مخصوص ب ناساسته عجیبه مطهور
 و معبود دکدر و بود لائق انتقام حال بدری و فضی احترم دخی
 اوح طوری و بوجیمه قصیر کنایه مطلع کردن او مسند ^۱
 شکری دل که که بر پیش زیب و عال ^۲ کرد که شاهد عجیسته راغم هلا ^۳
 و بو غز مطلع دخی اند ^۴ دل جو شکسته مران عکلو غشته حال دا ^۵
 سنه بفایه بین زن و غ شکسته بالا ^۶ و لیلی و جنون مشوشین پیان ^۷
 خسته کلی لغزین بوبین دخی انور ^۸ کوئی رخشی خال آشته ^۹
 مانفع کسب سال کشم ^{۱۰} اکر جهه ترکه شره از مشغول ایچ
 اما بکلی اند ^{۱۱} زهد بایستیه و بجهان قالور او با هاردا
 داشتے بسیم ساکور ساقفل قصره باقی ادا ^{۱۲} او لین اخوه دان فقره ایه
 القادر واحد ایه بوده او لینه زن بوزن زیاده هم رفیعیان کنونی
 تعزیف ایمان بی او لقرن اهتمار اخصار ایه خاتمه خبر او لسو
 موکانا سیفی بخار ایدر و اکن مند او را پی کوردی و کیسا ایه ش

او را ق شبت و بخیرا و نخاسه دل بیزرا و مجهزه جذاب او لرنی جهون
 اندرن اطافن فلکی ازد زیاده در که حاجت او لور دیو بمعنی بیرون
 با خود خلقه مددع او سوده جو بزینی نبت ایلان که دیا کند بن
 اسمی بارسله بدار افیان آثار و مهمنامه دل ریز ذکر او لنه
 کر دون بجزی ازد طاسار لاجرم جو و بمعنی بیزور دعا این خوش قدر
 بارب بمعنی دی خیک عخان ^{۱۳} بود افتی و خصل کو هری نیان کانی ^{۱۴}
 کلیم بیزور دینک آنی عالم اهی ^{۱۵} عالم ای کا با جانی دوت از زلف ^{۱۶}
 هو اجهه محمد تقی ساری ^{۱۷} که برخن اول هضرت علی محمدیه ملادی
 ایچی فخران دن بر جن بیزور بیسه هم فهم دکل و بیزور دن بر جن که فهم ایچ
 هم مقصوده مرافع دیگر بایلان ایه کمال قابلیت بوقریه او لور
 امید سیخ رسی خراسان ملکنام منعنه نیز کو جلن باشنه
 ضبع ایلان که و ذهن خود ای ایون چونه ظاهر و جمیع اخلاق
 و بیسینه معاشر اهل ایلان با هر ایچ سلطان ابو سعد صدر زا
 خدمته دشنبه محضر من اولی و استخاری خلق بین ترکه لدره
 و داد بکری بیزور زیاده جبهه د ک سلطان هما جرقان ملوزن رفیعه
 میا اسب

دکنیه جوی مسغول ایرجی او لغدر که شعری تر و طنزی مثل پیغمبیری

بنایت کوزل سولیم بخطه المکر ^۲ دل و خد میان نازک جاذب من کفی ^۳
کوفی حیدری از میان جام من کفی ^۴ و حفت و حرف اهلیون دخی ^۵

پیغمبیر طائف نفع ایشتر دل احلاع حق مخدر عذر و بدبیت اول فوج ^۶
بت پر از کرم کوزل هیار ذهنج ^۷ هیچ ما حال من کسته غیر دارد ^۸
و معاشرالله دخی با صدر که قبول اسمه به عما اند ^۹
بر کم دل و دلم بزری فیض جانی میزد ^{۱۰} ناد خوبیم میسانم پنجه میزد ^{۱۱}
مولانا هستیار لقون آدمی و شی خیاد اد بالو بکمدا راما خوشی ولاتی ^{۱۲}
او زکه ماهیت بلکه بسوای اولد بر لاناه در بده بده مونق ایلی ^{۱۳}
اسیدر که استقامه دخی مونق ^{۱۴} اوله مولانا آصفی بابا سخی ^{۱۵}
با دشنه را مذل و وزارت دیانت هر را بحمدکه رکفغان طبعی ^{۱۶}
لحریق این جان قدر و ار و حافظه ای دخی غایت کوزل در ^{۱۷}
اما ز طبعی و نه حافظه سی ایمه قوللور ینی و شی عناصفانه ^{۱۸}
و خود را لین ایره او قایان ضایعه ایر بدنی عین صفائی جویزه ^{۱۹}
سوئنه سور او را فر و مطلقاً بند بند و کل بوجرسه غایت پیشاند ^{۲۰}
و کوزل

دکنیه جوی مسغول ایرجی او لغدر که شعری تر و طنزی مثل پیغمبیری

مولانا بایچه خر جازه نیمه اشکمه ^۱
مولانا بایانی زرد شفاست دل و خوشی ^۲
مولانا بایانی خاقانی خیز و خوشی جامی ^۳
نگنه شفاست که از خوشی خوشی ^۴
تیبا اینه آهانه د جازه کریت ^۵
کریه سخا که که د خوشی ^۶
دوی سخا که د خوشی ^۷
د پنه د بوز اکبریا بیه ^۸

و کوزل ایسا بی دار اتا بی طلبی هرور ^۹ برخت در دی محبی دل کوزل ^{۱۰}

رسید بده بلوی ولی خیز کنسته ^{۱۱} بدز کجه مطلع دخی اندر ^{۱۲}
بدبلد لور کوردی اول ارام جامیز کو زدوم ^{۱۳} یک کوزل و دینه عانیغه ^{۱۴}
کور دوم این کو زدوم ^{۱۵} برخون اینه بوسما سی کوزل فیه دل کوزل ^{۱۶}
ای بزم کنند تو سخا سرو و ^{۱۷} اخکن سرو دان جهان بسر بران ^{۱۸}
ائی شاهله دوز بوله کیم مولانا بای ^{۱۹} اولاد انسه ^{۲۰}

دویزی هری هنر بدر بفایت خابیتی دار اول تحصله هستغول دل ری ^۱

مولانا آصفی نان اصفی دیلکیان ^۲
جهی بایشنه که بزیمه خی خانه ^۳
ای خیز را بدر خیره انت طوطاخی خان ^۴
اوله افع دیر و بی ما لای خان ^۵
اوله ایکم دیر و بی مولانا که مولانا ^۶
ایه چال اولیقه مولانا بای نانه ^۷
بو قطعه منکه بی اصفی هنر دیش ^۸
آصفی ب ^۹ اصفی افکه ^{۱۰}
و چش ^{۱۱} بید فدان شد ^{۱۲}
کفتمن بکس دیده گند ^{۱۳}

ایمیه کرد و باشنه او لیخون هیچه قانه بولی خلق لعن ^۱

و نشیزهن هرین طور چیزی عراوه کری آن خی دلکی بی او ای ای ^۲
ایمیه ایمیه بکس دیه چونه عربت و نکسته لکن چلکی اسیدر که ^۳

نفسنه دخی شکست کلش او له هر تقدیر اینه بسط مطلع اندر
 برم هوز ربه کرد جسم سرمه بله ب ن سرمه کرد روز کار مرد
 مولانا کا ح او به دنر کو جات باشن مولانا محمد خسرو
 آن تربیه ایوب تخصیص او طبله واریکه مولانا ایوان درینک
 عزیز سنت کله مردی او لود اشندله تیعنی جمیع ایلی معاون
 بحیث اطغیه تخصیص عیلا کیه حال کوز طالب علیور و تعا
 ادبیو و فدا پشو انسانیل او دام امشتری و مولانا به فی الحقیقہ
 خرزند او در شعر و مخاطی کوزل سویبر ب مطلع اندر
 کسی کو او سرد کسار یار من چند ^۲ دکر زبانه جرا دسته سمن چند
 ب معاون فیلان اشنه اندر که ^۳ کلاد از محل است خدمه بار
 که از بکتی توفا من بردن آر ^۴ امید اولدر که انجام متینه دن
 مولانا عالم دانشند آمر در دین و فقاده ب مستفول شویه
 ملایتی طبی وار ب جماعت خلقه دیوان باشیه قبیه عرضی
 و در عاسنه مولاق عرضه داشتی دخی بازدی خواهی ذات
 میلی خاطری اذان موزیلری طرفه ایچه اذان آن و میمی خصرا
 لاری

طرفی طوری مولانا بوبی سویل ^۱ کار مار حبیب مجددین مجید همچو
 کاغذ مار اخوند از زوره دهیم بجه کرد ^۲ و بجیت ترق طوری بسط مطلع دخی اندر
 ایم سبز هشت بیکته بخی خمامه ^۳ کردی بزارم از خلا ایه کرد نامه
 حسن شاه خراسانی قریب شرعا سندر دو شاه خ میرزا
 زمانی بفرخن دو رانه دان جو قیمه سازابین و کابر مفعیله
 بیج و فریته بی رار بسط مطلع اندر ^۴ از بیت بگخی بخواه کفت
 سخنی زان دهن بخواه کفت ^۵ مکانیم سیوه و هر ای دهن
 هر ای امیز شفی و خطفه لری جو قدر می هوری اوی جه دن
 مطره خودی ای جو کنه حماری جباس اعلو او دینه زن خلق رسته
 و برب کنزو اشکار نیه تخم اجیون استور رانه اینه او لایه قطبم پی بیکزد ^۶
 مطره هست ایم بسما ^۷ بخسوس را کی مطره میتوان کفت
 خرس خر جرد او ز رستا ز ^۸ بس او را کید خرمیتوان کفت
 بوصبع تضمیعی دخی خلند بینه کند ^۹ بکه که تخته دستی دکر
 خلوز کندار قیمتی زن ^{۱۰} مولانا سما داعفاندز جویی
 تخصیص ایوب متدا و ایون مکر را چکور دی اما ملولو اسنه کرده

اند نفیک خلیه مسفوول او لجه جدیم صفتی کن کور دی آن دفعه اطلاع
 سکنه قوشوند عشوی کوزل سویداری اما شد باز غنه ایش
 درست و کل ایش هر قدر رجه به مطلع کوزل و قیم ایمندر
 درین رکفته که در دوین بستاخی میباشد کفت کتابخانه بند عین من قیمت
 موادنا بعده اکره بخاطر بوزن حضرت محمد و میرزا زریعت
 طور اما معنی بوزن بغايت اپرقدار فضل دن مشویه جوچه
 التفاوت کو سدر جوں ملاح الفلام فردوسی طوسی و قرآن حقیقی
 شیخ نظامی بخوبی و سلطان العرش امیر سرو دھلوی قدس الله
 اسراریم مشتی برای که شهنازه ایله مشتی او ایمندر سینه ایلکه
 انواعی اهانت ایدر بخت حضرت محمد و میرزا قائم مشتی برایه در که
 عیم الفقار برین فقدر که کرد من که بوجا عذاب بر زه جای
 خداوند خوش بحیره خرمی طول ناز بکه اول قابلیت دخی بوقدر
 او بیه عظیم انسان گسنه لان شوخ استحقاقه توپی این رز
 هر بیچه ایسه دخی بتران چیزی دن فخر اید کی ظفر ناره مشتی
 ایچ اوچ بیت یازدی که ^۴بر ایلکی اوین بز بخید استند بر یک کر

که بجزئی

که دیش خندق فضیاب ده ^۲ و ز هر که من خیار ده ^۳ جای از خی کرد خذ ده
 که او هماری آیسته بیون کا و خز ^۷ نفوذ بالله من شرور افسنا
 درین سینا احالمان دار و نین ^۶ سفیه و بزرگان ای مر
 بعض خیز زی دیر که خنا جو گلند راند عجب کور یور طبع خنان
 طرفی نه ایسه اول جانه آیوکیر بوفقیه از دن بیون و سفنه
 نکد کور دم اما همچو رعنی طاهرا ^۵ سار نفلوده بفتح طیع و ار
 بطبعه تکر اکه زا برس ^۴ اود بدم عید زی ^۵ هفت سالی که ازانه بیانه خبری
 میکناری هری نیل آدمی زاده لرزن اول بکرد و آدمی نکن
 اش بکه قویو قدر بد فرا هبل فاریج حسنه خراسان طور میوب
 عراقه کری از دن مکه و عدنیه و بنت المقدس و که اینها مشتیخ
 فرا راتن بیاده وارد زیارت ایدی بجهه بیکی قات بوریاضت
 و مشقیه دشت میسر اولور دی اما که نو ذای بید و لئکن دست
 بو سفر دن نکد که فهد که کند یکن زیاده جه بخند و بعمل کند بخ
 انان مرا حلمنه دین عاجز و عقل قاهر در باوهود بونجه طرفه
 شو سوید کن کسنه بیکن ایچ بمحلمه اکند ^۶

او آن محل رخ تبار زناید ^۷ دیگر سب زبده آواز زناید ^۸
 سید محمد قراضه شیازلر تحصیل صورت عزیت اختراریه ^۹
 خراسانه کلکن بفات مرض و هیماریه ناواراد نوروزنیکه
 حقیر الجنه و صیغه السنیج محاچله اهلی او لئن سبق جهشون فی
 بعض عزیزه سیارینی او لرجه او لکه مقدوشفت و وقتی ریج
 جله مریع او لجه ناکه برآز خست کجیه از زین بسیاره طلبوه
 باشکری سیدقا غماض او لوجه عاقبت ایشی بندونه دخی کجیه اکا
 وارد که خراسان ملکن طرد میشیم سرقن کری او لقر صعلویه
 او لور که سحر قنده چیزی دخی زدن چویه او ری خالیه امسه مغلوب
 دخی دکل اذل ایستادی از زن شورجه که نرمه او لطفه دیگر
 دکر آن وقت نذکر لامشی بیچه دیگر ^{۱۰} کل عنای شفی لا کون و دهان زبره
 سید قطب سو قندلر جمه خد بلقداده سید قراضه ناب

عدبی او له بیلور بکله زیاده جه هرین ایله امزد ضادی وجوده
 کلکه قلن هکنی او لوه جیوه زخم کلکن نابزدهه قرار طوریه
 بزره خاچیه حاله سو قرده استید بیلور که مجلسی سید قراضه ایله
 مجلس ایله

مجلس ایله واکا معدض و منعرض و اهل مجلسدن اذا کور مکون
 کرهک سریان ایشی و فخردن او ل ناکردن میلا که معاشه و ارض
 او ل بیخون بدمای بارزیکه فریسته کندر ^{۱۱} خالقی وحدت الله اکبر ^{۱۲}
 زان مرید احوال منکود کر ^{۱۳} جله صد و هشتی اسن بدمای سرزه احساس
 او لنه بیلور **مولا نامقابی** نستیزون نیم سیموم چکم و نادم
 او لوب مجلسن اشاره و نظایر چون که تروده شیخ صورت
 ایچ بقطله انکرد ^{۱۴} می فریشی کفت دی از روی حال ^{۱۵}
 بیاده اوزان بیای ذر حلول ^{۱۶} بسندن که ایاغنه و ض طاری
 او لوب لذات او سندر بوجسدن از سویلر **شوی** جیگنونه در
 کنون مقبول و طبعی ملامیم یکیت در اعاده ما عنده مطالعه جشنده هفت
 عارضه او لوب صافی مطالعه او سندر تکه دفاریم طلبی کوزل
 نصف ایور بقطله انکرد ^{۱۷} بایس او لون کو نکلمه لفونن او اعتابو
 ترجم قیل که میسین بارده و ایچ سفه ایان ^{۱۸} **مولا ناحفه**

سفره دخواستقال کو زل سوره دخی سو بیدری بخطه اندر
 خداوند که بدرز شنیده باور ^۵ رفیع جد بکریند مام همین باور
 خلف ائمه میباشد ^۶ ای درگش لار باده دین حالی بلو بتو قوز تکذیب
 نانو قفالی میخواه دین بکر شنید بکر شنید ^۷ ملا نا حنف بدرز لادر
 آنچه شیخ زاده روزن حلق و حلق و نساج طبع اهل طبیه و عرب
 بکندر هری تبرنه کلدج چیو علم تحصیل ایری حال اسلام زاده
 زمان حضرت من ملازم و صاحب در طبع غایت کوزل و بوبی عجیب کش
 صندک که جلا و کوت و قوز زد ^۸ سوزل و آب در ناف و سند باز
 حدر شنید پیغامبر کر غایب بود ^۹ طالع مددی خود جلاله شد باز
 مولا نا حجوي ^{۱۰} خراسانی آدمی زاده لرنده کوزل طبعی و بطبع محلن
 تحصیله دخی شفول او لور ینه بکنده هلو و هوی ای پرستان مهدی
 برپشانی ای بی سرو سامان اید طبیعه خیل جانی و بخطه اندر
 دودی که از دل من بینی ام خرم بید ^{۱۱} بر ماد طره او بینه و خرم بید
 زرسکی ^{۱۲} هری لبر هنر کور محله ایه فشم سو بیده کی آنی به تبل
 ایزی سبی صور لرقن اجاد اینه جواب سو بیده قن که جزوی دنی
 رامعی

رامعی کو رسه و قصر ایمه عادت این کلندز را که ای الله اویله که
 تخلصه تغییره بردی بوعادته دخی قیصره دن بخطه اندر ^۱
 بیاد صفوی خسرو اکرم فرزون آمد ^۲ کشاوم قال مصحف سون بی خبره آمد
 مولا نا سالمی ^۳ عراق مکنده آدمی زاده لر زدن خراسان خضد ^۴
 بیوه شیخ کسب ایمه اول تحصیله شفول اولی ای فخره شعر و معا
 و خصله کوشش ایزی بنه ساز زدن خود و طبصور دخی اکر زی ^۵
 و موسیقی دخی ایشانه ایغزی هم نفسن سلامت و هم طبعتن
 استقامت دار بخطه اندر ^۶ جن بصرت ای افت بجهنم ^۷
 ک شیخ اکر زنهم شیم خود بکرد ام ^۸ مولا نا حاجی ^۹ خراسان مکنده
 طبعی خشاد کل ای اعلی و طالعی دخی بوقر بمندی پار شاه مذوی ^{۱۰}
 خلاکت کا مستوطی اولی ای فقره کوزن دهن خلک ایه من ایغه ایون نه
 خلک غائب ایغه هیچ بربت بتسدین مردم حال و دخی اول نفع اوزن
 سر کرد ای کر زنکر کار رحم ای بخطه اندر ^{۱۱} بی خوردن جو ^{۱۲}
 س غوی راده بیند ^{۱۳} جند کو دا بسری دستی سود ایستم بین بیند
 مولا نا اوزی ^{۱۴} بلخ طرف زن رمز اجرح بکندر کاهی سود ای اولقدر

خاب او لور که فرازی صحبت فاند تین مسخری او لور بنه جود زنگنه جمله
 معالجه بزیر او لور بوجطیع انگرد ^۵ های زناب محی ترا هکونه برخسار کل ^۶
 شرمه با غصه اندک ^۷ سیار کل ^۸ قایل ^۹ تر شنیده اول
 سیاهیلان صورت نم کرده خلقی هی ایرادی کو باشی از منقاد خاد
 ایستاد بوجطیع انگرد ^{۱۰} حجب نبود زلطف از رانکه بنواری خرباز ^{۱۱}
 نوازن زانکر سرم و عادت خوبیست خوباز ^{۱۲} اتفاقا بالاعزیزه کسری
 جو ایشان که هیچ داشته و فاصله ^{۱۳} میبور سر ^{۱۴} مولا خدا
 علی اینها باید او غیر که بالاده منکر در ایال و شن بخت او لوح هار
 مروده بر لذکر ^{۱۵} و ایچک بر خلقه خدمت ایرد بوجطیع انگرد که ^{۱۶}
 بود در چو عبار ویتم نوبت و تند ^{۱۷} و بجهوده همچنیده دوست خود را در غیره
 بید خاج سپسیه در طالب عملکار دفعه ایرد کوزل طبی و ارچان لرم
 ایرد که جو فیه حضریه ای منقبت او سویه اهیا با برآن خل دخی سویار
 بوجطیع انگرد که ^{۱۸} اکرده کوئن غم دور آزاد کین برم ^{۱۹} خل دکار حقاید
 هازد روک دمن برم ^{۲۰} مانن ^{۲۱} منه زیر صاحب جمال و ظرفی و عنا
 بکیت در پوھا له که ^{۲۲} بینظیر طاسه کرد چنی بیار وا ولقدر
 نفس

نفتش اید که جین و خطاوه این مژربا ^{۲۳} صعندر عارای و ب
 بینی قوطی بینی جوان بی قدر کوره جون چنی وار هنه اید رسه
 اکا ایور حسن خعلی و حسن کاری دخی وار بوجطیع انگرد ^{۲۴}
 جود بجکوای غم دیوان ^{۲۵} با خده فرج جنک ^{۲۶} کری و جنم افند نکرو که
 نک اخده از جنک ^{۲۷} سایل ^{۲۸} جین فلاح فراسا سند نه دیش ^{۲۹}
 و کم سخن کرده د بعضی اشاری فنا دو خز بوجطیع انگرد ^{۳۰} مولاد بق نلن ^{۳۱}
 فضای کوه و حادون ^{۳۲} غم و هاد من ارم بلای عشن جون هم ^{۳۳}
 و داعم بخنغا جلسند نر یکنای بیکل کوتون کر زعافی در اما ^{۳۴}
 لطف طبع وار بوجطیع انگرد که ^{۳۵} د لنسوان حرفیا هن تویه جادون بون ^{۳۶}
 بی در دیکن هم جند و خا میسان بودن ^{۳۷} بقا ^{۳۸} کان کر لکله
 صنور در کنونیه صفا جبلیت ایله سرف و زدی اما فقد اند هیچ
 پر چما که ایسه پار اینشدم صکه ضر سدیکه باشی عجز خیال
 ایرد اما مزکنیه رین با خدر دیر که پر اند از دفعه صناب و در فر
 بن سلمز بوجطیع انگرد ^{۳۹} تاریف قدر برو دم ^{۴۰} سید بدلکه برا آور دم
 مستوف ^{۴۱} هری پدر نویسن تکون بر انتی و قویی وار کو ما

توینخانه مستوفی ایشکه تخلصی او در کاهی دل ایشی زلخ ایرانیه کاهی
 بسیمان او لور بی طبعه اندر ^۵ کوهه ایشک نزارهه بازی کردم ^۶
 شادم از غایق خوشی کاری کردم ^۷ مولاها ^۸ اصلی مسندید
 اول سرده هلاک عتبیه خوشی طیا و در نشی دفین خفن دخ فنا باز مر
 بی طبعه اندر ^۹ جن طفیلی ببریم بخودم اهل دین را ^{۱۰} کم تو د بلور
 جان زیبا شما کیرم این را ^{۱۱} کوزی هری اید رکجکه بر طبعه فضم
 سوییکه قابیتی اما مشغول اوسی خواجه اصفهان صراحتی
 دولتندز ریه طبعه اندر که ^{۱۲} محکم کر اندر بند و ردا و اندر ^{۱۳}
 بر زلان باهه از زیر پیون بید اکند ^{۱۴} مولا ناهدی تراج اها بمنزد
 ها فلهه بی کوزل طبیعه دخ حافظه بی قر وارد بیم طبقه نجفون ^{۱۵}
 امید که تیغ بوله بی طبعه اندر ^{۱۶} جن از یاقننم او فلان خزانه اه من ^{۱۷}
 که خود این خصم بکفر دایه قیمت ^{۱۸} جاذ ^{۱۹} قذیونز خزانه
 کلد کون خفسی ایکی ظاهر ایچ ^{۲۰} جرد د ماخن بر از بریشانی و ملویه
 لوز لک و را اول هر خاصی کوزل میسر او طرز بی طبعه اندر کم ^{۲۱}
 کند و حسب حالی و قع او افسن دخی دینهه او لور ^{۲۲} خان ای سحافل

چهلار

چهار آیه من دیوانه را ^{۲۳} چون غیاثم من دیوانه همه خانه را ^{۲۴}
 قبوچ همز جانا نیز ریحانی تخلص اید روی و او بی
 منا سبیله اکا جانه نخانه بیور لدی ذاتن خلی جنون
 وار که صاد و حیت کسبنیه ما نظر بی خسنه خربات جو گلی ^{۲۵}
 غنیمه سی وار بی طلاق اندر ^{۲۶} تا جامع کرد خلا و ل پار ^{۲۷}
 سیز و سی ^{۲۸} اتن حلم زد از دل افکار سبز و سی ^{۲۹} کلاغی
 مشهد لودر حلو اجلیله نسبت اید رار فقریه کو رسم
 اما شعری ایشتم بی طبعه اندر ^{۳۰} هندا کند بخیان تو هر زمان ^{۳۱}
 شاد کراز خیان تو کردم جد اخدا انکناد ^{۳۲} دلای هری لوف بایسا
 در ویش اید در بخزی خرو شق اید راهی چشمجه سزه نظم
 زلولی صافی ظاهر اول بی چیون زلولی تخلص بر لذتی بی طبعه
 اندر که ^{۳۳} بیله مخازاریه میسر دامن کشاد طوون من دیگر زان ^{۳۴}
 چون شود حال دل جنونه من ^{۳۵} بیهادی کو قندر لک ایده مشهور
 و طالب حملکی دنی وار طبعی دخی کوز لدر بی طبعه اندر ^{۳۶}
 خوشم زانزو که تیرش در دل ناشاد ها دارد ^{۳۷} که خواهد

یاد من کرد از خد زکم خود جویا در آرد مولانا صاحب کبود جامه لور
 کوزل طبعی طرفانه سطر بخی کوزل او نیار طبیعی جنون جایتی و ر
 بی طبع اکندر ه دست اش که بگوین منور ذوق کیند ه نر کفره جون
 نخواه کرد کرست کیند ه محا سویله و کوزل آچار میخواهد قی بازیم غمه
 از شاه مسیح از دل محظوظ هر کی ه بیند سیاه بیسر و پاه طوفی
 مایل ه اسف ایندرا ولخی خبرور خلای دکل اما طبیعی خوش
 بی طبع اکندر ه هست در بیش زیگان تکلایم ه جان از دل نیک
 وزجان این دل اوان هم ه و سو اسف ایندرا خلی قابیلک بکندر
 اما لور بکه تند او غنه اول جرسکه اینش استعانت بقد
 کر به ضخم و کوه بلور لکن صعود بر مرحلی ادار ایشی بوز سیاهله
 هویی دارن دخی عیقد ایز بی طبع اکندر ه جربین فوج جانی
 بدی خوبیش بکیند ه کسی طبلوک دروزگر زتابوف من بیوشده
 نوزی اکندر افقار ه شریده او لور لور ندش و استفنه ضفت گرده
 بی طبع اکندر ه دلم بینداشد از روز جن ه هیبت بین جنولی جنیکن
 داعی داعی خرسچ ه فرق شیخ نفاذ قدس سر فرازی بمن اولور
 کافی

کاهی ساعت سودایه دخی استغفال کو ستر بیم طبع اکندر ه
 جستم کمی بایلاری بیم بخی ه دخن کفت آن ما بخای بنت مطلب ه
 مولا ناصبی او بیه نا یه سرنج کو بایا بخشیه سرنج ادولو صولا فا
 محمد بخشی واسطه رسیده فقره اشنا اولی شعرنچ بخی بخی دار طبع اکندر ه
 ما من امیت بخو خوشی کاش ترا ه ساز روی ورز ایشی بخی بخی خلارا
 مولا ناخنو ه منیده ید رشوح طبع و ذاتی دخی بقول خوشی بخی
 بخی دل رازکو نه خخی او لقر روان و صفا بی از اکه محل بخی
 وکور صیان اینیا غریب بی طبع اکندر ه صدق کندر لیلی و خجنون روانی کست
 ما وحدت عشق تو اینها حکایت ه مولا ناجلو مژند فزر
 خواجه علی بی زن الیک که اول ایرده منیس اوم ایه خانقاہی دل ایل
 او لودندز طبعندج ملوعیتی معا قلن قریف ایه جلی قریوار
 استمنج بی عما اکندر ه بخانی که دلم دار قیس بخواهد ه
 بخواهد آمد و روی حقب بخواهد ه بخوبیه فشت ایه خلی ایل
 شمر او قور اندیح احوالی صاحب و قریح عذز من مرقد در که بخی فخر
 ایویر مزا اول فوج شوردن بی طبع اکندر ه جام نزد دسر زنده جبند شد

بسیار کرد و سلام نزد استاد **امینی** محترمی این اتفاق را
 آیینه‌چی محسن اسما ذکر کرد و از طرف طبع و تبلیغ اکنون **هـ**
 پاره سده و ناز و عبادت دارد **هـ** باز و بتوانی عشق و خرام دارد **هـ**
محمد طاپ بجزء و نسی بتی و طاب حملی و لرستانیه بجهت
 مستوف و اکنون همان سویلر بجهت اینمه بوسما اکنون **هـ**
 نازم عز و ولقت بار و عجوار **هـ** مرایی بار و بخوار مکدار **هـ**
مولانا دریک شیراچن کشونه طبله و نز و طبلنیه تصرف
 فنا سی وار و بطلع اکنون **هـ** در راه عشق سانک هفایت شسته
 در کوه و کشت لاده جلد کشته شسته **هـ** **وحدت** بر فرعه نقی وار
 طبلی و نکون خالی و مکله بطلع اکنون **هـ** کشته ام بی حال ازان خالی که
 بخرس داشت **هـ** اخرين صافی کیم نقد بر کار اوست
 نادری مرود نز و کوزل طبلی و از خراب طبلنیه سوی ابرارا ماجوت
 لوند در بیدت فقیر ایه مهد احباب ایه کلزوف لوند کدن حبشد
 این ملاح بنه کلز ایشنه کنی **هـ** بطلع اکنون **هـ**
 با سنک زمکن بی حرم اخوان مر **هـ** میاد خنده کند بی خدستانه مر **هـ**

مولانا

مولانا مارداخ مولانا محمد اصلی او غیره که آیینه‌چی محسن ذکر
 اولی و خانی خلقو برای عرض فضل ایه سیده مارداخ بیه قبیر او نزد
 ایک جهت هنون چیز بد که سلطان ایه از فران بیزد ایه ایخان مارداخ
 مخلصت ایه فناستی و ایه بیه بنه بجهت بده که ایه جای بیه بیان و خانی
 تخلص ایه و تعریج هم بور در و دیوانی دار مناسب و کل ایه که بیه **هـ**
 ایه مانی بجهت تخلصت سریان اوله بطلع و کوزل واخدر **هـ**
هـ باب دین هر که ایه کنند کوزل زام **هـ** مکنن خاک کیم باید این ترکه میام
هـ سو سفی ایه ادویه آدم در ایه ایه ایه ایه ایه کوهوت داغا
 نور مرقد ها مرسره بی تنه سعن اولو ایه ایه ایه شروده ساکن
 بی فانی خلقو ایه مصاحت بیخون بخونه که بجهت منصفت که کویه روا
 کویز اعید در کله جعله **هـ** بود دلت فضیب اوله بطلع ایه ایه **هـ**
هـ مجردان که ز قبیل زانه ایه ایه **هـ** نه صید کشته برام کی نه صیاده **هـ**
هـ مولانا هلوکی سر و نز ایه ایه بینه جویی کیم بکزو ناماد
 غلبه مسغول در هفت محظی فوراً ملوز منع مکه مفرینه دار و ب
 خلی و عی دوکه بربز منعی اوله و کاهی فطم سویلر بطلع اکنون **هـ**

بـجـتـ دـمـ غـيـ قـوـغـ زـدـ هـ دـمـ بـغـيـ خـيـوـمـ زـدـ هـ عـارـيـ اـسـفـاـنـيـرـ اـلـهـ اـنـجـيـ
 اـسـتـ اـبـادـ وـاسـفـلـ بـرـ سـكـارـيـ جـوـيـ وـجـرـ اـبـادـ دـاـولـ فـلـيـهـ اـلـوـرـ فـقـوـشـ
 آـمـورـ بـوـرـ طـلـعـ اـخـرـ هـ بـنـدـ کـوـمـیـ اـفـقـمـ بـرـ بـلـوـیـ کـلـانـ دـخـرـ هـ خـوـبـیـ بـرـ جـمـیـ
 آـیـزـتـ دـعـیـ بـارـزـ هـ مـوـکـلـ رـیـاضـیـ ذـادـهـ وـجـوـلـزـرـ وـاطـلـارـیـ مـتـلـوـنـ کـهـ دـرـ
 اـوـلـ وـاـدـ بـلـیـاتـ قـاـضـیـ سـیـارـیـ اـوـلـ اـمـهـ مـنـاـقـیـ اـیـشـلـاـزـرـ صـدـرـ بـلـهـ مـزـدـ
 اـوـلـ بـقـدـ وـصـادـرـ لـرـ جـوـیـدـ زـخـوتـ جـلـکـیـ نـهـ اـوـلـ مـنـقـبـ بـرـ عـالـیـ اـلـبـ
 اـمـاـمـیـسـ اـوـلـمـدـیـ وـخـلـاـیـرـ عـنـدـهـ کـرـفـاـسـهـ اـیـشـلـاـزـرـ اـوـقـبـ جـوـدـ وـحـالـهـ طـلـوـ
 اـنـلـ اـیـشـ بـرـنـیـعـ غـرـیـبـ جـوـقـرـ جـبـلـهـ دـنـ اـخـبـ بـوـکـهـ دـیـرـ کـوـنـ کـرـدـ
 اـرـیـهـ طـاغـهـ وـاـوـبـ طـاـشـ بـوـاـلـدـ رـضـقـهـ کـلـکـمـ اـعـشـ بـنـهـ بـلـوـلـ خـاـجـیـ
 نـهـ بـهـ کـوـنـکـسـهـ بـلـکـنـوـزـ خـنـدـلـهـ بـوـزـ بـوـطـلـعـ اـنـکـدـ کـمـهـ
 کـلـکـمـ قـمـ بـخـضـرـ کـرـدـ اـمـمـ بـوـدـیـ هـ هـنـوـمـ کـتـ دـوـرـ اـذـمـ جـاـنـمـ بـوـرـیـ
 مـوـکـلـانـاطـاهـرـیـ هـرـیـ شـرـزـنـرـ بـوـجـوـ مـلـکـمـ کـفـنـ وـذـلـفـهـ مـنـسـبـ وـاـولـ
 اـوـاـعـنـ اـنـنـ فـلـلـهـنـقـلـ بـرـلـارـدـیـ اـوـلـهـ کـهـ دـخـیـزـنـدـ وـجـهـ اـوـلـ بـلـبـنـ
 شـوـخـلـوـنـ وـارـبـوـ طـلـعـ اـخـرـ هـ دـلـ کـهـ صـدـرـ بـلـکـلـهـ اـنـدـارـ جـنـمـ جـادـوـیـ نـوـامـ
 مـنـ بـکـیـزـدـنـ بـصـدـلـ عـنـقـ رـوـکـنـوـمـ هـ مـحـوـنـ بـلـخـ اـوـلـ بـقـبـرـ
 کـمـهـ دـرـ

کـمـهـ دـرـ وـجـهـ مـعـاـسـنـیـ حـاـصـلـ اـنـجـلـهـ کـمـاـبـ دـخـیـ اـنـ بـلـوـرـ خـواـجـهـ
 عـخـاـسـهـ مـرـازـنـ سـاـکـنـرـ کـمـ دـرـ شـوـخـلـیـجـیـوـنـ اـوـلـهـ کـهـ دـخـلـاـنـ وـخـدـیـجـهـ
 اوـلـقـرـکـمـ مـلـمـوـبـ اـوـلـهـ وـقـنـدـرـ بـوـطـلـعـ اـخـرـ هـ مـاـنـبـانـیـ اـیـشـنـیـ قـبـوـنـ اـخـرـیـهـ
 آـیـیـ اـیـدـیـ جـارـتـ دـنـ بـلـبـوـتـوـافـبـ هـ هـدـجـ هـ مـنـهـ دـوـنـاـهـ کـرـلـانـ
 ضـقـبـیـ بـلـدـرـ بـوـطـلـعـ اـخـرـ هـ بـاـخـتـ مـلـمـ غـوـرـ دـارـمـ هـ مـاـنـجـ بـلـمـ دـارـمـ
 هـدـجـ هـ بـوـدـخـ مـنـزـدـ دـوـدـ جـاـمـهـ بـاـقـلـیـنـ صـنـفـنـهـ مـلـمـنـدـرـ بـوـطـلـعـ اـخـرـ
 سـرـمـ دـمـ زـوـدـیـ تـوـدـ بـلـکـنـدـ هـ جـوـنـ نـیـرـمـ بـرـ آـنـ کـمـ سـرـمـ بـلـکـنـدـ
 صـفـاـخـ سـقـیـجـ بـدـ اـلـمـشـلـهـ وـنـدـ فـقـدـ آـنـ هـنـوـزـ کـوـرـ جـمـ اـمـ سـوـنـیـ
 اـیـشـنـمـ بـوـطـلـعـ اـخـرـ هـ بـسـ کـمـ دـرـ هـنـوـسـ اـوـیـ نـوـدـ اـرـ دـبـجـ هـ
 بـشـتـ بـوـاـمـ وـرـکـوـیـ دـارـ دـبـنـ هـ صـافـ کـمـ صـفـیـ شـنـیـادـ بـنـیـزـ
 تـحـلـصـیـ دـخـیـ اـخـادـ دـادـتـ اـبـرـ فـلـلـارـنـ حـدـرـقـ خـداـجـهـ حـاـظـهـ بـعـیـتـ اـیـدـرـ
 بـوـطـلـعـ اـخـرـ هـ سـرـقـارـ خـوـنـمـ وـبـادـهـ سـاـخـیـ دـارـیـ کـرـکـمـ خـرـخـوـنـیـ اـنـ بـکـهـ عـاـنـمـ دـارـیـ
 خـفـافـ مـیـرـ سـعـیدـ کـوـنـیـعـ دـرـ بـلـدـ لـالـ دـخـیـ بـلـدـرـ بـلـسـتـ بـلـکـنـ دـخـیـ
 هـنـزـ مـنـدـ رـاـمـ اـکـنـ اـدـقـاـنـ خـوـنـمـ بـلـعـاـنـ عـلـیـنـ دـیـشـانـ طـوـرـ بـوـطـلـعـ اـخـرـ
 دـیـ وـصـالـ تـوـازـ خـرـدـاـوـدـنـ خـوـنـسـ هـ بـیـادـ جـوـلـ خـوـنـسـ بـوـدـمـ اـیـ مـلـانـ خـوـنـسـ

بوعلى دیوانه بکر ز دیوانه او لاسه بوعلى خلصی بر سری بکل که
 خلقو راه احستونا امده بمن و نز **خلاق** منخ در کوئی هم بروده صیر و نز
شیخی طبس لیدر بردت عراق کری اوزن خلکن ادوار و برقی به
 دخی صاحب و قی خاد لوب کلک که ایشد و خی تصنیف ایشند طبس که
 او خاف و سخلمکن قول ایوب حالا اول ایسته شغولدر بوطبع اند
 این داغت که برسنه بگزان مفت **حدائق** ایست که از مردم بچاره
حضرت کویا که برویان مملوکی ایچو خواجه هی آن خی با اول خلوه خی
 آزاد ای خندر داعا خواجه هی بور و کنزوی ایذه و شکر سرمه اند
 عرض چیز ای زرهه جبی میکزد **حیف** ازاد فاتح زیر قم که جنی بی میکزد
شاطی فقید و ساده آمد و بخن اول و تعقل اند میله تکه و دیج
 کلکی ده بخن کوسته اختیار ایلچ بوطبع اند **کلک**
 بس و داری شکر ای شیخ حسان مر **جان زدل** اند بنک و دل کرفت **جان**
مولانا خضی هر چیز کوچک این فنا شلق ایوب و محظی سرمه
 که زیبی تمام شاعر خیال ایت که فصلک تمام فنا شلقی کری ایوب شاعر ایلچ
 بوطبع اند **ذاهب** بار خرم و هنر شرکن **اسپا** دهد خدا اتفاقی خیابان
شیخی

سونج شیخ سعید لاده ندان او غیر را کجه کو زیج طبع و ضدی
 او پسر اما اغا سی طور زدن بی دصیب دکدر بوطبع اند **کندر**
 نیست راه پیش رها اومن اواره را **ناین** کویم هوال دل چیاره را
 مولا ناخنی دلیتو و شیکتیر بوطرانفه ایده کاهی زد خفه و کلر
 طبعی رکون خالی دکدر بوطبع اند **سغیمه** جان دوستی اذانت را
 بیچ آن صیقل اینه جانست مر **ربای** هوی بدر طبعی فکن
 فدا ای شکن بوطبع اند **کندر** **کندر** ای سرو فاز در دل ماجان گیکنی
 جان میکنی ولی بدل مانی **کندر** **طاهر** و فقر ای کویر و ما
 سغیمه ای شدم بوطبع اند **کندر** قامست شیخ و شاره بجنیاد کند
 سرو راین خود سازد وا زاد کند **سعید** سیاد جرده آدمد
 همان که عبودیته منسوبه و کندو من اکسب همانی بوطبع اند **کندر**
 غلام خوش شنی خواند ماه هر سی **سیاد** دوی من کرد عافت کاری
 در وین علی طبا به شغول بون خراج حاده و ما هری اند
 طبعی طب فتن حوقن تعریف ای در ره صعلیه هیان کو زنر دخی مند ای در طبعی دخی
 کو زنر میمها و هیچوچه مشغول و لی ایمه میمها نکر هم و سازیف او نیزی

لکن بر کرفت بگفت دوستی مولانا درستی اطلاعات خالصه مناسب و مرد
کویا است به من استبدت بخالصه اخبار تلشیدر بعلم اندر ^۵
آنکه جزو بار عالم باشد وارد زر ^۶ خواهی هم ششم در درود نمودارد زر ^۷
کافی تر کوچی بجهه مساهیه و نزدیک میرزا زمانه سوری شریف
مدتر بین سویلر و اذان مشرب و مطلعه نزد بزر بود رکه ^۸
او چون دوست کوکاوم مبتلا در بینه ^۹ بکند کوک جنگ ایکدین جنایه باری بینه
سدل زنانه بین طقس از زدن بگشتد و بعلم دخواه اندر کشیده ^{۱۰}
دل این بین زن بکلیک بیکوچا ^{۱۱} کیم بکه دری قاشاده ایزادرم جلد ^{۱۲}
و احمد سدل زنانه باجی معروف او غلو مژده بود و آن اولور بعلم اندر ^{۱۳}
نار اطراف عنبر شکنی بید آشند ^{۱۴} دل اواره همار او طبی بیداند
قادی عیسی ^{۱۵} کوزل طبلو بکنید و مشتوبه ری رنکی بوله خیر رو ^{۱۶}
بعض مشتوبه بینه برقینه بجهه ایمه عنبر خیال ادا تلشیدر و از نظر دفعه
سویلر بعلم اندر کله ^{۱۷} که کوید برس بر ملاک هنوبی بوات هر ^{۱۸}
که بر زاله روز است مکین و آنها دی ^{۱۹} کوکبی بمحم کنتر کنوزه
مناسب خالصه اخبار تلشیدر فقید او بهه احوال وکله ای کو درود نوچنیه را لذل
بیلانه

دیدیز که کوئی شیخ خاطر نکند مطلقاً نگو **چشمی** و قوه خود بسر بر فراز کار **میز**
منع پندر فروزان دست بجهان و **محنت** اول رفیق شد خوبی سایر اولاد
شاعر در ذر عقید آنی هنوز کوئی میرم بجهل عالم **سکون** و **سکون**
خود اغماه و زیب کرفت **خون** خلق بعده که افتاد کرفت **شکری**
مثل این سویلکون صولان اسپیق شیخی اید اوی اسلوب دلخی نویزد یکد
بجهل عالم **جود** خلا بیعت از اینک خفه میکوچی **جنده** باها به
سر زلف سخن میکوچی **فقری** سیچ بید اولاد خدمتی طلب میکند و ذر
اما جمعن خیلی جاتی و از هری لو بجهل عالم **میروم** و **کوش** میخان
چاهش میکنم **جام** می خدایم و بخاک وسیع میکنم **مولانا** اسپری
بودنی شیخ خاورین شور اذن را آن فلکی هنوز نیز طوغما مندر
سفرنی مثل دوستی و ارباب جعل عالم **شدم** از نیاز بد ادب به بلوافتادم **چه**
جه بلو بود که از نیاز بد افتادم **مولانا** **اسعد** منظر طبلو شاعر
و بجهن خیلی خال ایندز کن **اربیل عالم** **کن** کل نیست که افتاده به لف محبت
بنده داغ دل بیل خوبی کفت **خرابه** کلان بزاد نیزه ذر بجهل عالم **کن**
اخیم من تو نیز دین کبند خضر است **کن** زاریلات ای خست درون دور کن

خواجه سپور جهانگرد نیکو فرمذن روز الواقع که اول قمری از زن
 او مبتلده بکشید بر قرطبی غایت خوش بود طبعی خوش و قیافه ای خود
 برده لود تراهی درم و خشن بخون ^۵ یادم اعدم مرار خفه دل از کشت بر ون
 سلطان محمود خواجه سپور خرابی وار و خوم علمنی استخراج ابرجهد
 بخطاب اکندر ^۵ شد ز دنگان پیر بچو بارو ^۶ کس ز بند و نیز و روز خارج
 دامنی استزاده لود رضیخان فی کوزل سولیم بر باریه طلبی اکندر ^۷
 باز هلاز خطا از بزنه از بزنه از بزنه ^۸ کا جستان جهان زنگ که بسید اکرد
 پاری استزاده لیر طلپن سخیلی وار بخطاب اکندر که ^۹
 تجویی بین و دم دین بخسار باز افتاد ^{۱۰} همیشی آید نظر بر وی ادبی اختیار افتاد
 نظام استزاده لیدر عزیز جهان بیان دهنونه خود از لر بطبعی
 ان بیخ راه که بخوبی قباد بر بادتر ^{۱۱} هر طرف بند بنا شد که بال بر وست
 با باسوردین قصه خواندنده معروف و معمول در قطب اهلین
 چو خیله صداح استند و طبعن جمعه جانی طاهر ادوار اختیار یو بانع
 سو بیلله مشغول بیت اکند ^{۱۲} قدم شمیون کان و عمر شد شست
 جوان چو تراز نهشت من بخت مولا ناصوفی استزاده لیر طبی و ننانی
 دخون زندر

دفعی کوزل در بخطاب اکندر ^{۱۳} شست دیچو قرام ضف نیجا خود ^{۱۴}
 نسم از ده که نوچیخ نواز زایول ^{۱۵} مولا ناصوفی کل سولاناعبد ای خالان
 او خندر که اسی بالده بکری خضول و دیدونه در لطف جلدی خالی دخل
 بخطاب اکندر ^{۱۶} سب خاک تیره بسته ما بیدران بس است
 جاده بند کشیش ای سان بس است ^{۱۷} بهشتی خیران اینی خواه طلب
 خالی دخلی و خلورده اکا انسنی بوقر بخطاب اکندر ^{۱۸} شمعه بند بکه
 چویی راخانه کن ^{۱۹} تیره کردی محجری ای زبان کوتاه کن ^{۲۰}
 مولا ناصوفی خواهجه افضله خرابی و کوزل طبعی وار بخطاب اکندر که ^{۲۱}
 هر که جون صورت جین دیده بروخانه کش د ^{۲۲} هشتم دیگر زنگانی تو بقیه شهاد
 سزاری استزاده لیدر کوکر رخمن حوت ای دینه بخون چونه ای خدا ای خان
 بخطاب اکندر ^{۲۳} نزدیم شیرین طافت خارجیان ^{۲۴} خدیما بخت آن نام برداز امده کردان
 فرا ^{۲۵} بود خی استزاده لوسید زاده و که ظاهر صفا و از بسیله بخت آله
 سفرنه و ای دیگر طبیو فی کوزل در بخطاب اکندر همینه و خابنوار بود جزو ز ^{۲۶}
 که از قبی پیوند بزندگان کل کلون در ^{۲۷} مولا ناصوفی استزاده لیق بیوند زندر
 طالب علمکو دخی و اخواهجه سپور لاعی و فقر و شی بخت در بخطاب اکندر ^{۲۸}

مدام و اعفه مانع باه کنی کند ^۵ جه خوش بود که دمی در شرک خود را کنی
 عباخ بود خواسترا باد لود خوبی پسر خواهی و برو طلوع انگرد ^۶
 در از لایاه خم همیش است ^۷ نخت ببری که بران هم رند که سرمه ^۸
 واله ^۹ عالی اوستاده ملار خود برو طلوع انگرد ^{۱۰} حین خواهی که باید جای او
 جراحت هستم نبود در دهار ازو ^{۱۱} سید خیج خیج کتو درد خصل ایچون
 سرمه کلایخ اما بتون ترک ایرو بسیا همیکام اختصار ایچون برو طلوع انگرد
 جدا زیاد بخزد در کشیاق ندایم ^{۱۲} اجل، باید دیر طاقت فرق ندایم
 زادی ^{۱۳} تمحیج بید اوایل خوشن طبلار دنر برو طلوع انگرد که
 بعیسیل هنک خیشم آیی بید ^{۱۴} دود و برسان جوی هبایم اید
 موکان انا ظای خوشن طبلار بکید در دهنتن تصرخ و برو طلوع انگرد
 میشود و خوارک خود را اکتیم از ازو ^{۱۵} و چه قدرست انکه خود را همکام از ازو
 داشت ^{۱۶} یک خوشن طبلار دنر برو طلوع انگرد که
 نکره جه دم زرفه زر و بزم زن ^{۱۷} دیشی نالام سواند که دم زن
 بید علی ^{۱۸} خضرت محظوظی بوزار امداد راه من و نده مار خبر برو طلوع انگرد
 مرغی برو تکشی بکشد ای اهل ^{۱۹} بجانه هر خلفه تیر خیر ها صل

خداون

هم اول هفت زیج اسما و مصنفات کتابت ایدر برو طلوع انگرد
 بعد سرت و مولایی مخدود خرقی ثبت خلیع هر دست دی جوین همیش است
 در دنی مجدد عصر فصله ^{۲۰} ذکرین در که شعره هم بور مباری
 دکلار اما املا فتحم هر این چن جوی لطاف و جوی ظرافت
 ظروف ایدر رکم ^{۲۱} اهله اول جمهه دن ^{۲۲} سلوان ^{۲۳} هم جوی
 فضائل ایهه اه استه در که کمنی ختن ایل اول قرق و ملکی و ارکه
 معنیوم دکل که هر کز بد ختن او لغزد بس اول شاه له سار خضانه
 کردن دون عربته سید روسیقی او دار خلمن دو زیان چن ظیره بس
 جوین کم لایت اخبار من اشکمیدر شرخه محتج دکل و فقدر استه امداد ^{۲۴}
 بور بایعی بی هر سلوان خند مدار بنه که نزد میش بی رکه ^{۲۵} دکم و در دیر بایل زیعی
 دصوعم و بلکه بایاد توییم ^{۲۶} ذا کسکو سام بایاد توییم ^{۲۷} یعنی متنم نفت بایاد توییم
 به سلوان بور بایعی بی جهاد بی اشترا بیچ ^{۲۸} ای عیز توییم و بایات دی توییم
 دلم بیکلیج و بایاد توییم ^{۲۹} ای کار بتو خوش بسته ما بخیشم ^{۳۰} مردم خرابه بایاد توییم
 برو طلوعی بلوان خود سوییکم بایاد شاه بیکم الون صده عنایت ایدر که
 کفمیتی رعایتی تو کارم بیگست ^{۳۱} کفت هنر زیر بخیشم ^{۳۲} کامیست

حار فقیر اهل ای سنج طعن ایدر لر اما فقره تحقیق او لدکه خارف
 سویلر سر صدر هنہ تکستا زن در خوش بیو و خوش مزرب
 و خوش صحبت و نسبت کلام کم و دعسیق الرعن شنجه لغه دنیه مژان
 پیری بله بیچ شنجه و نتوی ایچ بیل او ریکه بیز بیل بو زایلی بیان المونه
 بیقی اند اوقاضن حاصل ایروج اندیح صرفه نشتر دی که خدا
 خلق عذتن مسخن او لوده بیکه بزنه عجب بوله مردی صدک صداق
 مسندن مخلب اول بجلو قشن او بله عالی منصبدن کنوه اجنیا به
 استفنا اکدی غایت شون طبع عکس زنیون سویلچ قاعی سیان
 مدیده ایلی بوجنه کاه کاه کوزل زرد قلدر نوی ایدر لر کیلک
 عاقل کنک متعلون او لعله عاقت طلاقن لری او اول طائفه بجیت
 ایله ایشوب کز ایلک بشی صلوحت غائب اولد حق بیم عکه ده
^۵ بشی صدواب بولی بسیده کاه بایل زن برجی دکه انان بکشین هوی سویل
 اخرینم تو را و سیکن ایلک کنک ایلک کنک ایلک ایلک کنک کنک ایلک کنک
 میدول ولات و حبلا حرام ساد آئندزرا کرچه ازادی خیننا مسلم طویلر
 و بده ایلک سریلر اول طائفه مدن سویلنه ایلک دیور و بیل مفرط
 طام

طعام یکله جوی مسقداری و اول جرسن اکتا وفات اعشار مرضه
 کر خدار در مکا باره ^۶ هری سه زن بزرگ زاده فرزنت
 دانم خوش طیو و بدل روح آمد بر سلطان اما الله بخانه
 اسمه هدایه ادعا اینه موسوم میا رساله سی بارزی و بتوکله شاه
 با بر حاصل اول راول رساله دن مولانا ذلخ خاصه میخانه زن دکه
 بس زنها بجهن کنجه بحسرت ^۷ خزان عمود خر سید ازی غارت
 برقیه اول یادو شاه هر تکلیف ایشون تاریخ سویلیت که غایت بخت و ایق
 اول بیزی اما فیلان تعریف که نفس ایورده بخیر و اغور ایزم کلاریک
 باریلی و لکن اصل مصدری بود رکه ^۸ تاریخ
 تاریخش این بود که بخیر بزد ^۹ که لفظ در صدک کی الفاظ دن
 تاریخ حاصل اول رغایب اتفاقات که میر دیوی علیه دخی مرد
 خایت اولد حق که ذلخ خاطر لد دیوی علیه مردزد ^{۱۰} بیکی شیخ
 اول بیل مقاویت او لعله دست و ایچ او لی بولانا حال شاه خ
 میدزا اعدمه سن و بعض مدارس و درسه مسؤول در و قالی طلبه
 استفاده ایدر لر یعنی باراند مطابیه بوریون مولانا به قری نکش

طبعه دن سرد بيه را افظار ابراهيم حاجان بي توپر **مسعود**
 سر و اندر کمنو ملکنون هرچه بکوي اخاده واستفاده به جمله **مسنون**
 او لري بو آنداه همچو هنوز هنوز لا هموز منه یعنی برازد رسنه
 دني ستره اولور هي حلال مرد علیا کوه رساد يك هر سنه سفن وين بيق
 مدارس مدرسه در ماده اين طالب علم راه زياده هرگون از نفع اولور
 بلکه ايراق مالکون بظاهره اذان در چشم قنه عربت اختيار ايجاد هرگون
 کوزل اخلاق خلو و بيش و پس خانی صفت او مدر برگون فقير ايده غافل شين
 چلچي غاز قوئنک که فصله ينه ايكار لعنت چلچي فقير برهمه تحويلان
 حساب بن او ايتد که فصله که قوئل خانت ديدر بوزر هر قدر هر چند طرها
 هواز در ايشکه ايني رکعت زياده غاز قدم بيلار و رکه الم حمله هر چند
 قور تو قاع و هر طبعه انقدر **بوزر** مستان بوقت می باشد **ه**
 که نيت سوزر اس ز فاخير سر بر **مير عطاء الله** نشادر و زور
 از ز علم تحسبي ايجي هر راه کاري کافيه و متوسلان او قرار بيجي دانشند
 او بوجه بر زنچه محسن معلمته موافق او لد يكه ارن زناده مکنن دل دانش دان
 حالمان شعر و معا و صنایع دني هماقت بيد ايجي معاشه چدق مسنون

دو زن

او لور ايرجی حلال درس که تزده اها و قات و فاین اما صنایع
 کتاب تصنیف یک شرکه هنوز بایضه وار منجع معلوم دهن که بوضع
 کسه او ته جایز و مفرد کتاب رفتش او له اختصار نهی غلبه هست
 ضعی که از ز شنکلچی چنست اول ز بوجت اول رساله ها از خلصه بقیه دکه
 تکه هنای خنای **ه** دير اي و می مغایه دکش **ه** اذن وقت جمعه بوجت
 دليل بسر فقیر که ساخته دوزن زن میره دير که فضا که و کلا و تکه
 کون در چشمکز دخی دلسه کون اولور ايجي مسلم طو عسنه بت این مح
 ضرور زن مسلم طور **مير فاض** کو هبلت باستند برو علوم کندو
 مطالعه سبده دانشند او لري بوجه تاسفو آنجه و کيز ز احتمام
 او بوجه ايجي مطالعه ايجي برحال ز هدی دني عذر هر ته
 و صائم الدهر ايجي بور باخته جری تزده موالي الامير فاض ایم قویلر
 و ها لوب لقاب بده مثبور د جوده بمحج طاچي غایر ايجي هر کم بمنه
 انله بجهت ایسه مارف اوسنجه قرئک ايجي بلکه ملدفع دلسه ده
 سه ران ظرفی سو خدیه مير محمد لیجه دني دير حلال و حنو و خانه مبانه
 جه تزده سو سه سر اولور تصلیج و لغز منلوب رکه بحری بقیه دلنه برسه

خلاص اوله عز بوجه تدان حرفی دارم زن فاجر رم شور و که اگر ای جو حرف
 انده بکسه برمه او ناید بینه برخواج اکنی باش طبقه او ترکه بخواه
 باری برج اتفاق بخونه هر تقدیرای او لقدر بینظیر آدم از زبانز بخطه اندر
 تابان پرسود اغْرِيَّا دَسْتَا ^۱ بسرمه هر ده خسته کنند دویا ^۲
حافظ سرخ خراسان میخنده زن و آدمی و شی متوافق نویس
 خوشخواه نفع فرد زمانی ای بعده سلطان ابوسعید بوزاده عراق بوزوق
 که به کپوچ مجاو اولی اتفاق نداشته داش بکرمی بن سید کاظم دوشه
 مسخر طبعی و فی خوشدر بامیرزا خبایه از کلور کن مولانا زاده ابراهیم
 شهزاده مفتی ای و زنده ای دم ای بی یائنت هژتوش ایشان میرزا حافظه
 دیشه یائشوب صراحی بی الی بربست او تجهیز بر صحنه هم حافظه
 صراحی بی الی بربست زاده دن قرح طرقه بدبنتی او قشدر که ^۳
 دلیل بآش اعطا بخنی جوم بکش ^۴ حافظه رکش مفتی باراد کوشش
 با بر میرزا هیدم تحسین او حسان شیخ حافظله کوئن نقشیده دنی وار
 انده بار اینه بمنی اندر ^۵ هر هنینه جهان و دل و هجر وی افکار اکد
 جون یانک نکرد هم طرف بار است ^۶ مولانا تحسین و عط ^۷ کا شفی
 مخلص بر

تخلص ای ده سبز و ار لیدر بکرمی بیله یقین و ار که ترده در مولا رفای
 ذوفون و نیکین و یکار واقع افسدر از فن اوله که خلی اوبلیه
 خصوصاً عضلاً و انساً و چنوم که اذل حقیر هر بر زن مشین هم زور
 ای شریحه و اصنفه اشن برجا ها نفسیه دکه البقره سوی سین
 بر بکد باید فتحه هنفه ایله بز عز و افسدر عجله خنده والی و مالان ^۸
 ایله شر شو خد زن برجا هنفه خواجه هافلا قدس سر زنک بعلفون که ^۹
 واعفان که جبوه دیجواب و منزه کند ^{۱۰} جوی بخوت سر زنک کارد بکمکت
 باروج هنر سنه قوشن ایشان ایج و قود قرع هدف هنفر هنفر طب او لجه
 فیلی خایج بخت سوز سویکی بیجه وقت و خلا ایچه خصم نامعلوم
 خود کزه هقصه در حاصل ایزی اما مولا زنا ایشانی هنلا افغا دلشی
 بنه کنواهشی بسته واردی و ایاسه هلا ایک او لور دیکن بیچه سر ^{۱۱}
 تکریه بعلفون اندر ^{۱۲} بز خهار تک رخاید بکرمی زنک بسته انده باریل و زنک ونک
مولانا تحسین و عط مولانا حاجی خهینل او غیر بر ریچه جوی منبر
 او سنه دیوانه کی الدینی آنی و تکه تخلص هید قدر کنزویی معین دیوانه ایله
 نسبید ای ده جویی بند و سبست سوز ای سویلر جون جیزوی معرفت اولیک

هرمه سویسه و سفده وزن دقاوه و در بیله مقدار مسنه مهاف اوله
 بر دفعه حضرت امیر المؤمنین و امام المتقین علیهم السلام ایا
 تقدیری کسیده کن اول حضرت ایشان عزیز سیاست شکنجه سر
 کوردی هنگه نوبه ای بی قوت ترخ اخای مولانا نظام الدین داشتند
 منق و دشته ای دیسه او لور که بدفعه شریعت فضایی تکلیف ایه
 اکا و دیلا ایکیستن دفعی کنونی عزل ایچه اجدر که بدغصه قبول ایچه
 خزل اولیه در رکه سویله کیمی معنی باقی بسته بسیار داشت ای زینه
 پایه همیشه اور اصلی ساخت هنقدر ایه شرده مقرر و احظا بکون
 مولانا معیند نهر مسجد جامعه کوفه کوفه و عیاده هن ایکیم کوفه
 و عینی اول سویله برو طلاق کوفه هن مکار ضل برآمد که عالم بزر و خوب است هن
 مکار ضل برآمد که با ضل عینی هن میر خوازه هن سید خوازه ای خبر که
 بنی قبة الاسلام مدنی مسیده داشتندی و بزر کی ایچه و کنکه یکینکن
 علمی تکلیف ایچه و هادا برسن و علودنب و کنکه جسمکه عینه وجہ
 عجب وانا نینه در راول مقدار بیهقی و فلانی میر خوب خوشی اخلاق
 کسنه در زنگ کجا نانت ایچه قرن بی تقدیر در بیفتار ناسیه اولا اونینه
 کلکونه.

بکونه طلبیه تایخه همایی را فسدر که فصفه نشسته ای ایمه
 اقام وله که توایخه ای اسنن ایزه مقدمه تایخه بونه کر کدر
 مید و سعد مترب ایه خدمه قبیح جنسن کاهی بر قرچ ایچه غم ملک
 یا کرف نسا ای ای بکون زد او نیا منه دفعی تزال ایه مسخنک جهور تران
 عالیین جدی تعریف ایه رخیروان دیای ایه ای تبعن بیهیه
 کوزل واقعه و مشره هن هر دست ای ای جهوان نسخه حضر و قلت
 و انکار ای ای طلاق ای فسی ایه بروه کنکه راست هن مید الدین حضرت مولانا
 محمد شاد کافی قرسن فان خلیفه ای ای شیخی داعی دینی و شکن جمله
 واقع و حیا می خرلا و قبیم و تو اینی بیه دشمند بزر کوار ای ای سنن
 خانقا هن دیشل مقدمه کی دستور ایه جمه ایل که سخن مجید در
 و خزلت خلوت و سماع و صفا موجود هن مولانا طاهر علوی تکلیدت
 هنوز فاریه اوله ای ای هندر اکرجه اهتیا بی دفعی بیور اما و جه الکل ایه تکل
 ای هندر طبیعی جهات کونل و ایه ای ای هندر باهشان غلیت صاحفه زنجه
 بیور که مولانا محمر عرب فرمی بیه بایه دیشل طلاقین رایخ به مخدص
 بله سمان خیال ایه راما ایه بیور که کنکه خالیان سر و کمایی بکون ملزم طلاقین

بدایتی اختیار اینست اوله بوطیعه نکر ^۴ که خسته باشد میتوان کردن ^۵
 دلیز بر خدای داد میتوان کردن ^۶ **مولا ممال** میرزا الیجیه سنه
 خواهزاده اولور خراسان علوم تخصصی ایوب عراقه و تری سلطان
 یعقوب بکوزل اخراز و اهدام ایوب سایابی سبز غال و ویکه هولیل
 بوزیریان آذنه یقین و از ریی هولیل بوزیریان آذنه یقین خشیدن
 اسکنی همده سیکلی ^۷ بنه خراسانه کلیم در شیخ اختیار ایزدی خفظت
 ارشاد حمامی فوراً خدمتمن مصلحه مقبوسر و پیشوغ علمن طلبی نهادن
 قابی و اندراج اصطلاح همانه صاحب وقوف و خفظ خواجه عبدالله
 اوصاری قدس سره نالک منازل اسما ربی یافشند و ای اول مباران
 متلک شیخ ایزکن بخیاد ایشند و کتابنام خاطبه سین بوزیریله
 دب از لخی هنر لامبارکا و انت خیر المزاییت ^۸ وینه الدن
 دسانی و از که اندزی مطابعه ایون ادم میراث خضنانی دکاران خارمه
 میر خدمتی شکل و خوش خودی و خوبی محاون بکیسر جده هنر لریه ایسته
 عجی بوزرن عجی دیور که درویش و ش و صوفی آدم کزویی سیخلان
 استیله مرسوم ایشند اوله بیلور که بود خی احوالن سه و تیکان خیون
 حلامی

مل و می اخیتار اینست اوله بوطیعه اند ^۹ ازین ^{۱۰} خیار اجرت ام فرمیدن ^{۱۱}
 که بکند روشن خلاست درون باخ غرام میون ^{۱۲} **سید انصار** کوزل طبلوکوزل
 طور لو یکتیر مولانا فضلام الدین خضنا مسند نز مکن المیر محکمه می
 ودار القضا سنج سنج خدافت اکا احمد الخشی عزیز و فرقی تویز
 ایچ جملت قرار و ریز این ریضی و را که تمام و سمه معلوم ادولکه
 عقد اصله هستی و ازار الشیخ عیب بونشه اولو هنیده و ایندیکه
 دستارین بر نوع دشمنی اه همار بجهه حقوق رخت جلد ایل دلز قلمیش
 کسه یوقر دبای حمدار هدضی اتخارنه بدتر بجهه کوزل سوپنیده ^{۱۳}
 خوضی که بخواه از صفاتیت کوی ^{۱۴} صبار دهن ایچ هیون شویم ^{۱۵}
 هر چند هست مسبعتی کنم خضر ^{۱۶} تایخ وی ریس ^{۱۷} کو ش هبیم ^{۱۸}
محمد بخشی قدر زیبا ششیستی آنلو زره سندز اول همان تحصل
 ایکون از ز جیقی سرفون کمی و برجه ایز درس او همچه هری کلیه
 تحصل اینستی کلیم ایرد و قسم خایت هونی طبلوی و مصاجد خاطر که
 جهشدن لوز دکله دو شکه و زندان حرایقیون اول مرتبه به تیکه دیه
 مست بخوار اینها حق بالین ایاق کوی و کوجه و بازاره و کرز ایچ بینه

هادی اذفون تویه دهیب اید و باید دوز پوله کو رفعه خاله طلب
 بینه ازون ساما موجهه آدم تو قریا دنها و کدا به مقبول و ملائم
 و معاشقه رساله سوتیش رکه خلق من هزار و سیصد رما محاوره
 کاهی سوزه بی تامل جواب و ملکهون غلبه دو شرسه هیچ بر اقز
 سعادت بتفقهه دخی نظرلای و اربی طبعه اکبر ^۵ خلاصه خوبی دید و بخوبی مبارکه
 چوان ماهی که هر سود ریم آب میگردد ^۶ حسب معاوی فتابور دنر
 نزده تحصل ایزدی اول قریعین خلوق و سیستیره اطواری و رکه
 نه خدن خلم دی خاصه و قلم زن ای عاجز و ولات اثاثی خالن
 پس او فنا نموده ای ذانه هوبی ادر میر خند میز نز طلاق معلیون
 الماس ایتیسید ^۷ شاکر دی طفو دسته هفتگاهه ده در مقام هله
 ای هش اوله خیزنه الماس ایتیسید رکه شاکر دن ^۸ بایا سنه سویسکه
 او غلوونه ملويت ایله دفیحت ایسون اما اول قریعه اوسونه طفل
 میر طرفون اول ریغی بیلوب نکمهه کوکه میردن ای محضون بیله
 طبیعی هجره و معاشران اطافه و نثار حکمی اولین تیزه دیکه
 ازون چنان مخلص بیلوبی هکم قیسهه اول رکه بیز ای ای ناصر اینه بیهی اندرکه
 شرخون

شرخون روی آنسو خیری دسته ^۹ کس ندرا خلا و باده ای انتف افه
سید جعفر سید محمد نور مجشن ای غیر راغعه ای اولاد شاه فاسون
 خوش خوشیه د خراسانه کلیج یاد شاه اعزاز و اکرم ایزد کنده
 بیدن بسته باید ایون معانی و ایکیوز خوارد خبره مقرر ایون خواه هزا
 بر قریحه باشی مجموعه ایزد دیو تحقیره اید و برج عرصتنه که خوش
 طیه و کوزل یکسر و کن ای ای مردیان دخی ایه کنن نه بل اسر
 باشنه کلی و حال و قرق بیدن زنده دله ای ایش عرقه هنوز
 بود رکه بایسی بایمردی یا اوه هقر بیرون اکبر ^{۱۰} کر من کریچ خوشیده
شیر ای ای خضر ایاد بیه ^{۱۱} سید غیاث الدین مندیان ساده
 بکله فنیا سند زد اهل و ملیع اید مر فراح و طابهه مراهنه خالد
 سوچ طبع دفنی فیلسوف و شیوه و کل و سبیل تزویر و بزران
 منشان دهی اختیار دوستیه خود میدان همایون بشرم لرن
 صفتی غایب سید شرخون دخی در بعضی بیونه دخی تسبیه اید رکه
 نفی خود بد نوع کستا خالق این می اما میر ^{۱۲} مرکبی اول کلیده کن در کله
 اکابر میخون نبرادر مریده اکرجه ناخوشی کلور اما هنل ایه کیور مطلع اکار

دی از کشت دنیا و از ستم ^۵ بی اسقم میکوم و پرستم ^۶

سید حسین باورده خسیجون ولا تیند نهاده کلار اویان ^۷

حضرت کوچلت میرزا ملود همن کعبه سفریه کیو بعرا قم ابریز ^۸

خالی روم و مصلح حلب جله اویا اطراف خان حیدریه محاکمه مغلوب

ایروج المی پرچم قاچاق عقبیان اوکرنج و متبرک مرارت

بلله مکه و مدینه به شرف اولیه چوچ عزیز رصیبیں بیلوس خراسان

کلار باورده عقل و طبع تسلیم مطعون ایچ کلار کن اوکنی علما ایچ

کلد کله چیج کسیه به محل طعن و تشیع قالیچ بر ماده ده عقل و طبع

غفار ای وکی نات ای میسر و اولیه بود ^۹ ای زهر عاضه کرد و فلام ^{۱۰}

یونقی اکرده اذیقیت نام ^{۱۱} طبیعی نیجه می بولو لجه بدمه بنت سریچ

اصل و قیف بی جمله معنی می دیچ و نا موز نزد و یکن دکل دیچ

ایچ و عقل نیجه می بوكه خراسان هلنچ بچیل ایروج بوبی کو زیزو

عاقه دیقیچ میرزا ارد و سنه کو زردی و میران بونه ایشانه لر

بعد و لا بچھی دراما چون قا بدر قرقوط ایس و ارکه اصلح می نویم

سیخزاده پوراچ شیخ ابوسعید یو را خانم خلیفه ای طرف زن

و لاین

ولایت اندخ موره بیدر کنواه ائم دخی قبولیت چوقدار آز خضره
 خاطوطی اویقدر بارز بکه اوی خن استاد ری او تویز سین انجو باران فرار
 و حالار حکیم متفوقلر و دیر که سند و اقای خلاهد و بدر بیچ کلار
 چون می بخون نو در جهان خردی نیت ^{۱۲} دلخونه نیاز رو دی نیت ^{۱۳}
 خدا هم خود رخوبی داشت دهم ^{۱۴} نیک حکم کیمی همچه همدردی نیت ^{۱۵}
 مولا دا صنی مولادنا حسین و اخطاط او غلیر فعایت در یون و کن
 و خاند صفت و درد هند بیکندر هر چی دندر سحر فره خوف خواهه عباره
 روحه الله محییه شرف اولیه ایکون کنچ اویله دیر که این قول
 سر خن بولو بار شاد و تلقیه سعاد یته سراف اولیه بیکنله
 کلار طبیعی خرسن و افع اویشر می طبع المکر ^{۱۶} بایشل و خط غایب کون آمن ^{۱۷}
 عجیل ایسته ایخان برون امیخ ^{۱۸} موکا اسنهاب مدون نقیله منهور در
 آن خیابان المخلوقات دیسه اولو بوها دله کلوم ایا یائی دختما بولو
 ایکون تدویں ای میسر که عکس او قرائی و حیرت بوزنون حکیم ایدر ر
 بوزنون شفه دخی صدای هنیه لواده مور بر قویه ای دیجانه شوره دخی سویلر اما
 بقیندر که آد میلان صور سر من خلم او لوی غیره ای بوز صور زنه میخونه

اولنفر که انسان است سید نزد مساجع و برای خود سید تنه مبول آورده
 بود حکمی اینانه بوصوع که مقلد جستوی صفتی سوتیز کرد
دلل کاپدر **متوئی حرف** خنوم دکر رفاقت کرد **معلوم**
 رعنی وردباری و قوت دوقوی راجه نکه **گرسنگار** مع هذا کا نهر
 شیخ السلام منزد عجب ظالم کجی به هیچ کسی خوزنه بست امری
حافظ مبلول خلاصیه خانقا هنات شیخ و درسیه مسجد
 جامعه ای خطیب و امام کوئل محاب خوان حافظدر شروع ماسوی
 خصل کوئل باز زیستیه صلاحیتی جمله کسب ایشی خلوصیه عمر که سنه
 کل کن فاموزوند اتار ایشی شیخ براوه با کنیوب نیه اول طریقه سلوک
ایسنه عجب دکل که هم شیخ و هم خطیب و هم امام بوصطه انگر
مسیح اکرشنود یک نکلم از هنی **دکر نترم** نباشد مجال دم زنون
مولانا ناجی سبز وارید انسان ایله فاعله خنچی مارغفه هشیور
 اما انسان ایه هیچ منشی ایه بکنیز به تخفیض مولانا عجب الواسع
 و ذامه خعلتن هیچه خوش نویس ایه لیست ایله خصوصیه ایشیه عربه
 دیوانه خواهه دهد اکله هضرت میراد شاه مجلسن بن علاء دینزون هیوس
خلو

۰۹
 خلقی تقدیم و نتبیه ایدر مسخن دو شر مردان فاذان نکلن جمال و که
 ایه اکا نتبیه میسر که صابور چیزی ب آخر زرن کویون ظاهر اولور
 نکلنی دخی تقدیم ایدر که اهل ادراک محسن ایدر لر بوصطه انگر **ه**
 لار ذخیره ناخذی هی بسرو بایی **ه** غماز سیه باطن ما در بختیاری **ه**
 دبر پن طرفا دیر که بو طلبو خواجه ده دار یکن سوتیز که چیزی هنی دار
 وا بر قدیمی دکله جیر سویل مش اوله لر **عبد الواسع** انشاضن
 ما هر دفعایت سبات روح اد مرد اول غایبه داع که خفت و ترکله
 باش چکر خرافا انگه هیوق مطایبه ایدر لر اول هر تبه اه طلاق ایدر که
 ینه موجب هنزل اولور سفا هست ایسه هنقرن قور نکرا کا بونفس
 خواجه محمد الدین محمد دولت زن ایسری دیر لر که ایکنون بین زنده
 زیاده هیچی وار و سار هلعن ایجون بکردن زیاده و بوصطه انگر **ه**
 ایکنیون رحیم خود رکان بیکنیه بتر **ه** ماه نویند ایکان ابرانز کوئه کوئه
سلطان محمد شاد خستندر نه زده شنو و خابو بوجه خوشی هیچی خوش
 محاون یکن صحیتی موجب سبط و نکلی محب نشا طور فامه خلاني دخی
 سریم باز زیستنل توکه مجازی ای از ای او لی پیکون مقدم هنر دد

و متقدا اول را بیک اما شمی و مدت مترقب اول به نیشانه مجلس
با شر آباق او نور و بر سرمه دی یوقدر طبعی کوزن در قرطه اندر که
پذیره حقیقی را خواهد بناست ^۵ این بود ائم دیوانه در بخی منجای ^۶
مولانا محمد مامعی اهل کسنه در طبع علمن و قوف و از خلودون معا
فنه هبوجه تدقیق وار بیون استاد روح اتفاق ایله معا عیوض
بعده ایلشد رکه موزون کلام صدر استاد حق و ایله ایله ایله ایله ایله ایله
حاصل اطور اول دیگن در که موزون کلام قری دغدین حاتم
دلک اشارت ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
بری صوره که ایله نز اول کسنه ایله کوسنه قویسه دلک ایله ایله
ادی صدر اوله و بری بریده برخیز دفن ایله ایله ایله ایله ایله
اساعده قویسه دیقیق طبع نکون زنگون کفر اول دینی حقیقی اید
بنج بزن نه کلام دخیل واره فتمان اماض داناریه توبلو روح
چی ایله کی ایل دیر روح ایمه بقیه اندر ^۷ کسنه میخانه خواره ایله مخورد
جندر بخی بزن چشم قلچ جانه هور ^۸ مولانا نوز ساده و ایله وسی
اد مر بر مجلس اکا دیند کله هکلا احسن شاهمه بی داخلن بقاره من

نیلی

تفییع ایلشد در پس بداعباره شکوه ایل خانی ایله ایله ایله ایله
کرکن که تقویه ایل معلوم اوله اول بیسوز بی معمول صادر کوزن
تفویل ایل خانی ایل خانی ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
از طبع دکل و بیم طبع اندر ^۹ ترا نیلو فری بی ایله ایله ایله ایله
کم برینز نه کوزن کسنه هر روز ایل کسنه ^{۱۰} مولانا ^{۱۱} علی عالمان کسنه زن
کنون زمانی فتنه تعليق هنرن اولقدر بی ایله هبیج کسنه تقدیم ایله
بلکه متحمل که هبیج تقدیم ایله ایله ایله ایله طبعی نصعف و معا و مار فضیلت
کوزن در ها ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
مشغول خلی ایله ایله ایله ایله بیوقر کله تکریج بود ولی اکا ایله
طبع سون و هر کسنه دنی که فقیر دلنه طا بیلر مدنی ایله ایله
اندر ^{۱۲} مانکو کیشم ایله ایله ایله ایله ایله سرو زم روان بیکم ایله ایله
مولانا سلطان ^{۱۳} میزند لود بیکون خواسان و عالمان

اندر بیلر نه فتنه تعليق هنرن قبله ایل که ایله ایله ایله ایله
قلح وی ایل مسلک ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
ایله ایله و بیسته در کله شرمن قلمدی عاجز در حوس خلق نظریه

یوقدر طبیعه دخی کوزل و اصوا ملستر بقاطعه اندر ^۵ کل در بر از زن
 رخ هکلوون غونه است ^۶ جون آنک من که از دل خیروں خونه است
 اما چون مسند بیرا اول الفاظه فقیر وین ما مسند و کلی چو
 مقابله سنج از عیسی بولنخ **سلطان علی فاری** در چون بکیر و خضر
 محمد و می نوگا همان دستی ترف اکا الور و باندرا همسفه شدن
 عذری سنج آذکتات ایدر و بیجه بیل مکه ده مجاوار ای طبیعه
 و صبله حیتی چو قدر اعا بر کوون کتابت بیور بیوب ابرق فیاض
 قندوق مبالغه ^۷ اول محمد شندر دیکه هر مازم خیشان
 بر محلتی دکر دیری بومضاد ای راق دکل زیرا اول سوز رکه
 بازار دخی زیاده جه محمد عراق دخی دکر بور طلوع اندر ^۸
 ای شفت آتن در زده ناموس نیز و قم زا ^۹ داده بایدی هستی خاص و عم را
صوفی پرسیده الله در چون هسینات بیرون سی و مولانا محمد حنون
 او غلیر صوصیفه طبا بی شنک میشدر که کویا همن ریاضتی کجع ساله هم
 مولو اقبل ان تو قوار شادین ایدر بور بایعی اندر که ^{۱۰}
 منای بعیین و خاکیم ذقن ^{۱۱} کز عایت خیر تم رو و جان زیدن
 خونه کم

خدا هک شوم مردمک دین رخنق ^{۱۲} تاروی تو همچوں نه بیند خرم ^{۱۳}
 صوصیفه مزا هنک بزلاخ و ناز هکیون بونغا به دل دیر رکه
 بیکیمه که تعلق لرض او رایتس اما یکت دلی او زن کنخه ایمه
 سفیره ایه الفاظه خست سو برا ایش و طبا قلعه دخی ایدر ایش
 العرق علی ای اوی **مولانا وصلح** مرا لذا هواجه کلارن
 قاضیت ای خلدر بابا سنبی هری اهی اتفاق ایه عقل و رایه
 مسلم طور رایخ کند خیلی صلحت لوب کیشد رکید و صید
 نظر بخی ایو اونیار کوزل صحبت بخونه طبع و سلیم نفس دیدر بولجی
 کوزل سو میشدر که ^{۱۴} مرادر دین نور از کرد راه ای سیاه آمد ^{۱۵}
 بحمد الله که نور شنمن اذکر راه آمد ^{۱۶} **علی الرین محمد** طاب عالم خونه
 طبع یکی و هاله طبا به مستغول و سره فه طبا بنت سا زردم زاده
 و بلکه رسائل تصنیف ایمکن و فظله ده حضرت شیخان محفن الور از
 شیخ ایمکن در دلکن همچو سو برا بور طلوع اندر ^{۱۷} ای حسکان ^{۱۸}
 عاضر راعات کرده ^{۱۹} مغض طبیعی بخت کویا کل و اکر ده ^{۲۰}
شیخزاده انصاری شیخ عبد الله دیوانه نلخ او غنی و بعک پنهن

تحسیله کوز مشغول در معاوضت حیقی صدیقه از خاکه اولور
 هم سوید هم ایارکه اهدنات کبار نه محل تجبر معاخنه تمها آنکه
 ناوک از فر کان جه اندزی بقصد های من **بر** حذر را باش
 از سر شک همیم خون خش من **او** لقر ظاکه اولور که او هر فی
 خوش طبعدر و بیدل تخلص ابرد و کدیاکه بومطلع انکه
 روم بایغ وزنگ دودیم دام ننم **ک** تاذفات ان سرف خوش خرم ننم
 و پیچ عبدانه دخی اکره بجه خجنون تسا رکسه ابیح احاجون سیم
 فطرق و رکاه کاه د یعنی نقلدر کج بومطلع اوی عجه دنر که
 شن سکن بسکی تو هر هند دویم **غیر** آهی و سر شک زدل دوین ندیم
 دینسه اولور که افلان او نم زن و مردی خوش طبدر لر
خواجه محمد سب وار پیدر بایا علی خوش مردانل ایو و ضاده هوز
 سویسه اولز که بغايت مسیور دراما جهی دیش ادم ایچ خانقه
 و مردی و رایه کنون صدرا هستا لو یکت خاطری کوزل بایار نخن و کن کور
 بوسای قیض در بیج بایار ایچ المی اصل قلی سعید ایه یعنی اینهی و دل
 اخون خیلی بیت منجی هم هندر تو بیضن نظم المیته و صلنک بیضن تاریخ
 دخیله

دخیل دیج اینهیشیه اول فاریخ نبود که **جو** اصول نیش قارم نم **ک**
 کشت نایخن اصول نیش قلم **خواجه بو سعید** هرشه د جهند میله
 طریقت شیخ ابو سعید ابو الحیث قدس سر اولاد بزم خواجه موید
 دیوانه او غیث نام دکمه د رکن و سفرین او قیم بکنو مناز او لوب
 د کله بجهل سکوت اینجنه بیکر زم طبله نکر **ب** نوی د دم ایچه اضرار مکن
 مرابی رضای خدا غذاب مکن **مولانا حاجی** مشهد ده امام علامیضا
 عبدیه التحیه و انشا رو ضنه سنه امام معرف و کوهن د بیکم
 جا معن خطیب خاضل و کنی مذہب در عقل و معاشری اوی عربه د که
 بو تشنیه اول رو ضنه دو ساسی ساد ایه کویشور بو جردن
 ای نفافه بیض خروجیه نسبت ویر رکوزل طبیعی و ارجو طبله انکو **ک**
 کد ایچیش و نیم بود بیر اینم **کرس** خراب بر مصایح و سویپن **ک**
استاد قلی مجید شریعه از نزد کوهنیه مایستن کان میلور ایچ
 اول خون خابلت اماری از خیوق ظاکه اولوب ترسیه مشغول اوی نخ
 حال او اول فن استاد ری منعد اذل مصنفاتن باد طیور شاکر کله
 بیض مبارا هبدر طابد کملکه دخیل مشغول در سار ارضانی دخیل وار

معروف فتوحی و نفاسلن و خطا کی اماحد و مکان و قبور عصر من کسہ
 انہ کبی حلاوم معاون اعڑت کوزل بیلور فوراً سمنہ بدمعا انگر ^۴
 حکم ای مطرب کس از خود نوازد ^۵ پکرا ز نواخوچاں زاده ^۶ شرقی
 فقرن با غن در تاریخ و اشاده صاحب و قفر شرو و محمد جبار
 نفاسلن بیلور پیشینی هالا لذن در بسی جیون خوارد خلقه متعدد
 انبای جلسنی اویہ صلاحی سلادم از در فنون سبین اول مرتبہ ده
 ما هردر که کو جلت پاشن اخیار لق کبس ایشد بوطبع انگر ^۷
 جنون آمد تعاریز برای ان پیزادم ^۸ من دیوان ز نزد ربان خلقی افادم ^۹
مولانا عبد الرزاق طاب علم کسہ اما بلاد هنی خالد کوہ ساویکم
 مرسی سملج طبیہ سی برلنی تحریره فاجز اندیکیون و خلیفه رینی
 جمعه ما مورد دن فقیره شکایتہ کلدری و بوماده می مولدا فاقیر بیکیون
 اتفاق ایشان فقیر جماعت کیتہ کور دعیسے سورین صور دم
 املک تقریر نیہ هواله ایلدر این صور لدقن بوعیات ایه نکلم
 ایدیکه برات غنی نویسد رکمان حرف اول بیکیون مطایبی سیخ
 ایشان در بوطبع انگر ^{۱۰} جان من زان شدار اصل تجویخواری دل ^{۱۱}
 بعدین

بعدین ما و سرکوی تو ز را خد ^{۱۲} حاجی دویس منقطع و چفت
 مخدومی نورا گلارم و صبا جبیدر دفعاتله کعبہ یہ کتھر اول
 حضرت ائمہ خصوصی او لقدر که از کسہ ایه اویه کا ^{۱۳}
 فخرم سو بدر بطبع انگر ^{۱۴} بیلور فرم باز نہ کامبر ^{۱۵} کن میوم غصہ خوده جبار
مولانا احال الدین خضری مخدومی نورا ائمہ افوا سنت طلب
 علم ایشد اکرمہ نوز لکی وار ایری اول حضرت شریعت کیا مدرسه
 سفن حدری سر بطبع انگر ^{۱۶} منم ان قمری خالون رنوق سرو بطبع ^{۱۷}
 کو دارم طوق رفون از غم خلاب بسته ^{۱۸} خواجه بور فخر خواجه بور ہندہ
 علیہ الرحمہ ای خبیدر ہرنہ شیخ زاده لریانٹ ھلکار عما نی ھیورا ولقد که
 هرچنان بریتہ شیخ ایسہ لریکجا بنون صرف با غلیب با و قله
 وین ایہ جنلت ایدر راما حا لار جنی دیدیکه خواجه ابو نصر خسیل
 صلحوه کیم مسدر ایتیانہ راست اوله بطبع انگر ^{۱۹} کاند صر طاقت
 آئن خم ھیون نو د تیغ ^{۲۰} ایوان جلو نسبت ششم دمی صردبار و بیزرم ^{۲۱}
خواجه حسین با ورد ولا یعنی خواجه ابو نصر ہنہ فان
 خواہ زاده کسیدر بدری خواجه قدر فراسافل متین شد زون و کند مج و ملک

و بکردی اد را پر سیل صدر از عالی منصب دنگ میکنیم ایچ یاد کن همان غایبی
اکا اعلی در جهه ده و اول بعضا نایه او لقر مستحضر که بوصن محظی باشیم
مصلحت چون تک بر قدر دخی تجاوز اید رهی اوله خاقانی یاد شاهان
مبارک خاطر نه فنا کوترا دید که اندام علایق کسنه فلان این رکن
امکانی بوقر مکر تکری یاد شاهان مبارک خاطر نه برقه آن الله
نقائی خواجه فلان کوزل طبعی وار بعجه اذله ایسا نمذکور که
شیوه آهی خربیا دست برخی آبر زدن ^۱ هنچه خی خبر خالت دخی برخیم
خواجه ابو طاهر خواجه عبد الله منه عنده الرحمه فلان او غیره
خیز لطیف طبعی وار بطلع انگر که ^۲ انجه شهاب ده فلان جمه بخیم میرسد
پر فتلان زیکر بکوم میرد ^۳ طلب الین حمد حضرت چنان اول سلام زدن
بل احمد حمام قدس سع فلان او لاد نمذکور فرشته و نی و ملان پنونه امداد
جهه خواجه احمد حبی قوشی اسراب صار بوند دخی تعیین بزیره صاحله
جقا و قمع اولاد علایی بوقیشی بمقایسه هیله کمسه بر قول رینه
کندوی فالد بر دوب قوتی صدارا ایشد بطلع انگر ^۴ صبا بیار
خبار ره کوارا ^۵ که تویسا بود اه چشم کنکار صرا ^۶

مولانا فخر

مولانا محمد لا ابابالی و لوزن شیع و ابرویش ادم ایده
هادی توفیق اکار حمالی ایده ایق حرف مولانا محمد شاد کاظم
روحه ایه خذ هسته کوتوردی اول بزرگواران این تویه ایده ایرویه
صوفیه ادب طریقہ متنعل اولی وار عین حسیقار و دیر که
کشا فیض بوری و باده صاخ الدھر حج سفرین ایرویه اول دوشه
مشرف اولی حمال کینه عزلت عبادت مسفلور و دبور بای اندر که ^۱
یکچن جباره کوتان خدا هم بود ^۲ باخت و در منبار خدوی بود ^۳
تامار ز داکن خویش ^۴ بیکانه خویش و سنا خویش بود ^۵
خواجه کمال الدین حسین خویه نظام المکافن او غیره بدر زنیل
تعین او سرتیاری مقرری نظام المکافن ایوق ایوسه کسران دخی دکل
اعتسار بوزن افکله دنل اولور ایچ اعماصفب بوزن زد آرنیز
انجیونکه اول و زیر ایچ برو وزارت منصبی طی ایهی خاله آنیف عالی
مرتبه سمن متمکن در کنف ملاریم بکتدر فانه خاطر کوزل یازر و دیر که
موسیقی دخی خیلی وار بیش فرشتی کا انسنت ایور رکوزل طبعی و بطبعه ^۶
کوجه چریت بیخ در ایکوتراست ^۷ هاها اخوار را ای هولای دیر کت

خواجه عیید الله صدر خواجه محمد وارید او غلیر که مرد و زرین
 مرد با همار ای ریچ کندوا اهستارید استفنا بر جو عافت کنچی اهستارید
 بولانقه دله کامیس اولاد کنچی کمکه به امتن اوله کند که جملت باشتن
 علوم کمپ ای ریچ و دوار و مرسقی علمن خوطله صافن بعضا ولیخی و خاوند
 اول کمی حالمش آدم اولاد بیغی معلمه و دهل و دادشاه خدمترن عالی منصبیه
 سرافراز اول ریچ اول جبله دن بروی خسدار تر و نشافتنی کماله خسدار دی
 و کنزو کوزل محادر ملو کوزل خلق دکوزل صحبت دیکندر بر از غرفت
 و بی بر وال مفتون بسقة عجیبی بود رهیوره بکندر اهید و ای مو طلع لکوره
 قادل دهار جمل اان دنواز نیفت خود راب نزد کافی و عمود راز نیفت
 و داده سمنه بمحاد فیکنر شدیسته چوبیل و عیشیه چکار خود
 بکنکو اهد طرف زاده هن خسدار مولا ناقفعه مولانا نظام الدین
 هروی اهفاد دندر که اندره نظام امیر دیر خراسان بونه شیف ران
 سب بود رهیچی ایسته نفیه دلخ علم روی تکمیل ای ریچ هارا توپریله
 بقیندر که افاده می شنود ر علم و طا هر زینه بجهی بیچی بوقله دری
 سویلری و هر علیکه بود رکزنه هوایی و قید منصفانی و را که

عیاش

علما ازرن به مرند رهربو نجه بر کار لاله و رکشان ایله بنده دی
 و را که بوعلمه صنا فیر جوق حسین اهلراق و سینه اوصاص دله
 منصفه بود رهه کمال ایله برقیه مصا هبته تنزل ای ریچ
 سفر و هضده اکذ اوقات کمزو تصفیه مجلسیه کرف اید نجه
 فکار ایشنه بوئین روز کار نکوهین اطرار مصا هبکلدن عیچی عیب
 این بر لشنه اویلن اما عیب شنکنید غریب اسمنه بجهی اکندر
 خاب و چشم کدم بر دود رایه سود لکنک خجیه جای و ده جای
 بشجی مجلس هراسانه و بعض ران بر زاده ری و ساز آمیزی
 ذکرن در که طبع سلوستی و ذهن استقامی لان باع نظم اوله
 اما کم ایچی اول جبله دن اید و نشاه فیروز شاه بکلام مکن
 و خطنه خود اهل عالم خدین کوشن دوئندر تعریفه هاجت دکل
 ایمیکل دال دله دخی اهل ادم ایچ اماده مانچ خفت بید ای ریچ
 ضایع اول رحیو کنکه امید و نشاه خوتی طیو دیش و شی و جو هله ایل
 بکندر ایا و جدادی طرقیز که امات و خلاه علقت و تخلی اولادین
 چکو کوشنه اهستار اید ب فقر و هفت ایه قمعت ای ریچ و خنانی

وکمال اقتضای میخواهد که مختصر این طبق
در جمع الشرائص بیشتر که هر کسی از مطالعه ایسه
مصنفات استفاده نماید بیور اما بوقتی خبر کردی که عالم
فاین حملت ایشان را قع ایسه نگری کار را که بوجعل نظر
روی را فاب عارض جسم حرب دوست ^۵ خشم ان رشی دهد و زمان و مارون
میر حسین **حبویر** طبیعی خاصی ایران جلابر او خیر که بدیج
پادشاه محمد میرزا است بستان ایم الامرا صاحب احسان رایح اما کذب
بابا سنه ضمی بوقر فیقد سین و خاف و نی و بی تکلف خوب طبع
یکشید نظرخان طبیعی ملایم و خصیم اسلوب اذاع هقیر او لقریبه
بو طائفه دخی مسلم طوز ری سلطان صاحبقل اسنه غر و صاحبی
وار اوی هضری دخی اکونز ت بیشتر ایزی او لقریبه ولایت
بیزی و قوشی دیوانی مریا سنج و براندیجی اولی و نقوی ذاینه
دنی محلی و ایچی فلکات که فضل اهدنه هسری وارد نقصیریه دکله
فلک اشتباه زن ارق ائمداد اذاع خود بود که در کنفرانس
بیجه و نقوسی بوقر امید که با مشاهده اطف و کرم ایله سیکریله
انشانه

انسان اند بوجعل اذاع قصاید نذر که ^۶ بمحی اند که دیگر
با قیال نه عادل ^۷ برون آمد کلم اخبار خوار زیارتی ایزکل ^۸
اصید او که بوجعل مناسب حالی اوله بو خزل مطعی دخی اخورد
تیکنکل بود از این بگزست ^۹ بمناسن ^{۱۰} جه دود دین جهیز باید خوار زنکن ^{۱۱}
عیجی خریلا لوزلان چیز بود قدر **بیر حیدر** صبور خاصی
اما بایادن بود کا همان امکار علیه طوغیه کید بوفقه سرت خانه
فرزندان فسبتی و ارطفولین دن شباج ایاضه دان علوم اقتصادی ایزی
وطبیعی شعرو و محاوسا رضیدان خلو بیز اکرجه دهستان ایزی
سبا هیکون ^{۱۲} بوصنم که اولور او توی آنکه قلچه حیالق دهیا دان
وسا زهلا دندوه او لقریبه خصیز ل ارباب سینه ایزه بیون جنون
نش اسندن بی برو و دهل سرکوک طریقین جو و آنکه اولیه ایسکه
عاقبت استعامت قاعده سنه داسنه اوله بوجعل اذاع
می تسلیم بی اینه باب این دکلم که ^{۱۳} خود که تریخ توی ایله ایان دکلم
عبد الوهاب سرا یه خلص اید شیخ سیکل ایخی اوله شیخ نیوی
کنزو ذکر این دینی عبارز اتفاق آتنه دخی کوکه علار، الدو له بیز ایون

مر را بعیند نه دخ سیاه سینو بکسر د ر د که کتاب جمع تیز و سعنی
 ابدل نامه قویش فیض و میر بونه لبغی اه باسی تو زی ایر الای او تر فایور
 بود طبع انگریزه ^۱ دانم اینم جنم بجا اینه بدل صد کن و درد ^۲ ناجی خشم خود نمی دان
 در د را او نکرد ^۳ کویا که اندت بکوز اغزیز قن و تیز سلطان ^۴ سین
 حتی تخلص اید شیخ بهلاک او غیب را کروه با پاسی حلا ذوق طرفت
 افشار ابوبکر شاه طویل شر اما سلطان صاحبقران دولت زن
 خوارزم تختی حکومت اید و حادا قاد دوانه مر را بصری ^۵ دخانی
 ببلده به بخ قبة الو سلطان حکمران ایچ و کنزو فقروش و ناصره
 سینو بکسر طبی خلا از سلوت د کل بوله انگر ^۶ مر سیار منکل
 منها بزورت جهان ^۷ و داع جان کنیزیست که وحی سلامانه
محمد صالح اسمی منا سبیله صالح تخلص اید فور عیده بکل اونه که
 هیوق و قتل رجا رجی نوا هیلسنت ^۸ او اق نوا هیلسنه دل امارت
 اوری سلطان اید صدر صدر زایشیکم او لر بکل حجک مرزا ایشکه
 صاحب اهیا روحیه الملا ^۹ ایچ اما بغايت برضی و بخلق ادم ایچ
 کنزو زیم بکسر اطوار نات ^{۱۰} بسی اطوار نه شبیه تو قرا کاد فی غرب بر را و
 د نزکه

د نزکه سلطان صاحبقران قرالو خنده غیبت اهیا ایچ بعض
 دید بکه بخیوه لوق عالم من ضا صاصا هبیل ایق بوله بلو غسل طبع
 خیاد قن جهانی و ارخطه دنی خابهی خود را بوصلمه انگر ^۱
 بخ کنده کر یونیس کامل مایا نکش ^۲ جغم ایتر کن بجه بنت صبه بایاشی
میر عشقی جهان ملک بیکل بنیم سید که خایت تغیره کویا
 تعریفه حاجت دکل ایجاد کار بکل که دکی بوقاره دخیه اینیشان
 او خلید بایاسی عذر الملاک دخی دلبره خلا دکل ای عطبی کوزل بیمه انگر ^۳
 ذر را کم آید قصه جهان بتو بیرو ^۴ خوبی هر زاد ارجمن آدم سخن بیرو
 میر علی دوست د فیقی تخلص اید علا بکل بنیم سی دنایت ^۵
 از زی عظیمه و سره ^۶: ارز زیاده جهه د شیخ ایتمان به آن خلفه
 تائی حق اوله اسمیکه منکر ادار لخ ایور روا کام عورت میره کوچانه
 و را بی بسدر کنزو ذخی طبی ملود عید بکل بوله انگر ^۷ دوای درد دل
 خوش رجا هیم ^۸ بکار و مجنون حال شود کر ایویم ^۹
مایعوز رجی بکل سیاهی تخلص اید میروی بکل او خلید
 میدونی بکل ایتیقی دنی اول علی بکه بکل ایتیقی هکنون و رکزو

طوری دخی اما آماری او لقر قالمدی کنه خوشن طبعه بوطیعه نکرد
 بمحبی که روم و فرقه بخوبی ه باشیع کن برسان زخم خوبیست
محمد علی هدویر شادی خلاص ایور علی هدویر و علی صدای علی هدویر
 این سید ایکسندان تعریف بوقاره بمحبی که روز میا همیکن
 بایاسنه بگزونه ساز اطواره لغاسنه سنبی و ایخونه لعلو
 آدمور هون خراسان ها بعسان اکنیه بیلو ریز ایقونه بی فانه در
 اما شعر سویلر و بوطیعه کوزل واقع ایشنه
 کسیم کز مرتب غم نمید است **حمدی عذرخشم** غم هم نمید است
مولانا کوکجی تعریف طاهر او مسدر سخن بازی کیه ذلیل نمید
 خبری کو شیخ اما شعر سویلکی صعلوچ دکل ایکی همده با واحد دخانی
 کو خانه سنه او لور ازونه کلندن بوطیعه ایزن نقل ایدیلر
 کنه من خسته را کلکان ایوسمن **تابایا یام زنگ تیری** بیکن و حاص
ابراهیم محمد خسیل محمد خسیل او غلیر خسلیل بهای بیلدری خودز
 ملکدن خزین نو خسنه دام حکومت ایکیه بجهذا وقت پیچه
 بادشانه تابه دخی دکل ایوس و بداره بیکان کوزل طیعه وار کنه دخی ملیون لعلو
علم دهن

علم و ادب و حرمتو یکیت در بوطیعه انگردکه **۱**
 سویلر ایگاره ایحال ایکیه کو کنمکا او دوم **۲** ایکی تقطیعه ایچون خیو ایزاده یعنی پنده دوم
میر حسیب الله میر صدر ای ایغیر بایاسنه تعریف بر قداده کردی کو دیک
 کنه خلیع عکیز عکد بایالله دخی طاییه و کی عکسی دار ایهد ایکه اول افن
 کوزل اوله بخیل دخی ایگن د بوطیعه ایکه **۳** ایهد که روم بخت عام ایکنیم رسایه
 که خرد ای صدر آهم جوانه مراده **۴** **محمد عجفر** محمد عجل کو کدناش
 او غلیر که بایاسی شیرمه مقدسه رضویه علیه التحیه ده ایکه کوزل ایلیه وار
 بوطیعه ایکه **۵** لنه کوچ جهود ایزابنی ای خوی **۶** ریگ کندی بیز و براز و دم خیمه
ساقی عجفر بختی او غلیر بوطیعه خانیه حقوقه هنر و هنر و هم ساز
 انسانیته رک و فارسی شورده رشیح و ایزی و سایه لیان لیقون
 جلد دن اول هرته ده ایکه هزار ساله بایا هیله زن منیون و پرکرمه ده
 آیه ایکاه او لری قدر تعریف ای در روی ایکان دولت زدن زم بلجه یادتاه
 هضرت زن مدققت و مقبول ای بیهجه معلوم او ملکیه کانه بیلاده بکه هبتو
 صفت دن بیش ای قالمدی خلی ای سوزن جیفیه ایهد که هنر عالی
 ادبارین ایباله مبدل ایکه بوطیعه ایکه **۷** قلاده کو کن زده کیسانم

که هزاران نفند جاک تاک رسانم ^۴ ترجمه مشترين بمحلاں آنچه تو فوج خبر
 نزدی پروردی عزت آنچه آلت ^۵ ایک باخلاق بولوب ایک مقافت
 الیچی محبس فراسار ز عزیزی مالا ^۶ فضلو و سعادتی کر ز که عزیز
 حلا وارد رل و هربی کندو حاله صاحب دیوان و اسعا در ر
 اول جمله دن اوی سکر قند اهدنه شروع اویز ^۷ احمد حاجی بیان
 سلطان ملاع کا شفوتی که زیارتی بی بدل لر زن ایچان اون اویز
 و خای محلص ایدر صورت هوشی و سیرت دلکشی اخلاقی چین اطواری
 بسندن یکتدر فراسانع تریت بولوب دارالسلطنه هرات اویز به
 بقیع اویز و سکر قند محفظه همنج بردا هاکم اویز و فرزند کی اویز که
 استقلال ایله اماق و یادت همه زیارت ایچکن دلکه چه کسنه
 امزون بی اهل دین هر کت که هر جهی اعضا اوله نفع ایچی بدهکه که
 بد بیکل سیا هیکن هیلا دت و بردا و لعن هر کسنه که الکسر
 مسلم طور طبعی بنایت کوزل راقع ایلمش در فضل هوق اتفاق ایدر
 بد مطلع اندر که ^۸ کرفتی جاردن نفع بزیغ بر شکن رسنی ^۹
 کت دی بروه از کس اذی نهی بزم کن بی ^{۱۰} خواجه خرد سو قدر کنم
 بلطفه

بلطفه قاضی و لمع بیان میرزا مدیر سره کشان مدریس بولیه فضل
 و کمال عقون و داشتی هیله ایه اد استه دکه او لقر من ساعی چو غرض
 و ایکن غلبه لطف بلطفه نظم و افتخاری و معاقتون دنی شغل
 کوسته ملاع ایمن بدمه ایکند ^{۱۱} دمیا ^{۱۲} هیچ کان از واجم ما که اکت
 مظلوم ایکت که ترا کاهی است ^{۱۳} و بیا خدا بیداد که در بر ایلان
 ایشی سو هزاده فرق او لر لر فرمان تریختی مخدو س لکن بخشد
 و فقرن و فقیهه کنک نصفیحی ایتکن من تو قشیر علیا یانه بند
 معزیه حاجت دکه بیکسی ایکن دقت بلطفه ایک عادل کو اهر
 ابوالبر که هرن که خواجه خرد قاضی و مصنف ایلمش در بونج ماده هی
 قاع عکس و اق و د جیل فراسان و سکر قند دی بیخ مکسه بقدره
 بناح حادتی ذکر ایکن هوق بیجا بانی کر کن اویل مشکل بیکل ایله کم
 اویانن صراحت و لق بیاران اغزران هیمسندر ایقا اویوز ایان نرجی
 بیکه ابوالبر که شر سبز ده قاضی ایچی بادا هضرت نه ایل طلنت
 داد خواه هوق کلکی جر سد معرفول اویز خراسانه هکری بون دنی عزیز
 شکار ایزی که ایل عز ایتمل طلودار بونج دنی طور هری بنه بور قند

کرخ از که ارکان دوست مفضی بواکا کوتاه شد که بینه اول مفضی کاوین بر
 برد پادشاه هوداری اول منصب را جلسه زدن اسب و بولاق بجه
 بر قریب باشند همه عرض تشریف دیده بعنی نوچ اول برعائی مکده در دیو
 اول سوزی ده ایدر برداشت دعیشه اول بر مردم او لذکه خاصه شد
 بکشید به وملح کرخ که هنچه بجاش و بخت او اسه اول مقتول
 تا ایند دخ خوشیه اولسی وارد اند خلمند خاده و بخرخ اماده
 خدا خیون سولکنند که دیشیلان صفت ابوالبرکه با جانی اتفاقی دیده
خواهر خواجه خواجه فضل الله ابوالسینی رحمه الله که اوج انتشار و خوا
 طبع بکسر طبع دخی فظ طرفه مادر استخنه ابوالبرکه هریه کلد کر
 برسی صد ساله هزاران شیخی دیشی همین ایله اندلخ راسن بر وکی
 واقع او مسدر ابوالبرکه دیشی همینه بوعقده سکا مجب اهانت
 او سون دیوب قراکو لفق طلب برسی صد ساله فدی باشند حدث
 ایمسدر که کند اول هزار باشند داد بخ اول معنی ایکو ایه خواجه
 خاورد بمناده هنل دیوزنون برجی سولکنند و بفات مکند و کوزل
 واقع او مسدر بیت بود که **خواهد** که او برسی صد ساله رید
 بیلکر

بیداکر کرد نکرد همچه بیری داریز **امیر محمد** برلاس او بده علومنب
 و کمال حسباید دیشی خانه مشتری و بی تخلف آمد و دناده دخی
 فظیلیش طبعی سیم خلقی کریم کرمان ولاستان حکومت ایلچی و چورکه
 بادشاد استیکن امارت دیوانه مردانه مردانه بولاع المکر **مکوک** نه
 من زاده فکن **کوهشی** من زاغب رون **مامی** دیشی بیدر
 بازیزیر وانه جیل ای خیلر کو خلیلکن سوچه و بی ادبیه ایچه سخی
 دیشیان و مطلع صورتنه بگشتر و میر سر بر هنده دیدیکه او فرق کتف
 و کرامات هاصل ایمسدر که اکر بی اخلاق صفالی طوفی دیسه که
 یکرمی ای بیان توکدر اول سکان بسته توکدر دیسرو تخلف ایخز
 مجلس ایلدوز بی دیدیکه سرخ محاسنلر توکر عده نزد سری و قفق
 ایمسدر خلیل کو ایمسدر بی میده فقاوت ایخز بولاع المکر **این اخیکه**
 بسته اهل محبت است **برکوه** در بخته باران حضرت ایمه **مومنی**
 خلاصیه خانقا هنون کچیل ایدرسی عسلو منزه تخلصی بیان سبز
 واقع او مسدر سر قزدنه و بطنی ملودید بولاع المکر **بکت** دهن که نویلی
 نوی خندق **ناقحت** که شکنخ نه قندق **عارف فرزکی** سو قندزه همسنان

فرگت دیر کلی مرضعه نزدیک و قت خراسان هر آن تختن او لوری بی
 کاه درس و قریا و نندلاخ ایرانی و عفان از خوارنه سهوف ای عرق
 طرفه کنی احوال مصلحه او طبیعته نه اولی بی طبعه نگزه ^۵ و حاره تکلم از ناک
 زربانی ^۶ بر کلست که باد خوب و هنن ^۷ مولا فنا هر ای حاج بن ملوق
 ایک بی روح این خند و منقی و دلایت سفاره دیشی کنوس سما هبله هونک
 و تکفانه رغب کسنه در ترکیه سو بی بی خوشی ایه هید ایون آشنی
 و طبل باز با خلیج و بستانه هله طبقی در تکه نگه میل ایه
 مع هدا کرنل طبعی و ار قیمع ایه بی عنی نفل ایه بی افغانی و ایکه
 سو قدر سوچ خبیندی کا بالعیت اوله لر اول بیت بود ^۸
 پنجاق ایشی کرم زیرین بود ^۹ مکارهان مرآتیه زیرین بود
 مولا غالی خوارزمی کوزل جبله کوزل خلقلو بکتیز ناسی
 رضا سیخون مع هذا عده سلطانیه و نامزاد العینه حج سفری
 اهستار ای و ج انسنی کوتوری هنوز احلى نه اولی بی جنی کلی
 بوطفعه اکندر ^{۱۰} غنچه ایم کدل در بیان نظر و تا افتاده ^{۱۱}
 جرا از ایلوجی مه در دفسی در بلطفه ^{۱۲} مولا اخیری بود خوش ملو
 یوندی

دیوانه دش و ایت سبیع آه مدرد ایم اغلوس و فلکنه و قت بکر اما
 شاعر نفع خلیل قوق و اقصایی و روز خلیان دخی فنادکل طیه ایلی خدی
 مطهونور ایکون که ایمانی مفناستی صوره ز رسیز بجهه دخی سویله مز
 اما اول مسلم طبعیز نه بطبعه اکندر ^۴ بروشی ای وان بنود هکسی ماره
 دم تینه زکر بکلوبایم بیس ماره ^۵ مولا ناسی قهقهی لیر ایمه بی
 سیع القلم کاتب کنوز مانزه بوقر هر کون بپیور بیت اسان نقله بازه
 زل و تئ و ساده بیت کوییور اما کو و سیزیکو و کل بی قیمع دیون
 دخی سریز بحر و فله دو ریچ بطبعه اکندر ^۶ نیز خمنی دلم بیکان بر و ماد اد
 که بزر خم دیکان هر تر ده هادار ^۷ مولا ناسی خستا نمود رفقه اکرجه
 ای کو و مه اما مولا فنا خوشیدن نویفی ایت ستم اول قریمعه او بکه
 طبعی خی نفعه خوشیدن و ای طبعه اکندر ^۸ هیمنی من برویت دعائی خناده
 کزشک بکر رادیون خی تو اند ^۹ مولا اصایی اکرجه خراسان نور
 اما جوچ بدر کله هصارده در هیان کله اول رازه لق هنفه منی بیا
 شعر سو بیکه ذهن که عوضی او کریچ و حسن ایدون دخی صاحب و قوه
 او ریچ اول قرایت سید بکله هصارده میکش همل کتاب بجیسید خیاله

اول قریب کو که بوطیوان دار ^۵ اکرای شمع نسبی هنفی می باشی ^۶
 جه عا به ترازیست که دوئی سانجی ^۷ در وین ده ^۸ قزوین ده
 خست مال لک صنعته منسوج دیر که ابر الوتی آمره در وین ده
 بیلنه با خلوه همیشه ^۹ ماعنا سنه اهیا بی او سنه فی الحال ده
 جیقا رس ب دلورخه ^{۱۰} الواقعه فقیران شعر من او اطهاره اند بی اسرانه
 کوزجه ناقم کلید ^{۱۱} بوطیان کنور ^{۱۲} بیتال صورت هوار بیجان مانه ام ^{۱۳}
 لشت بر جوار ده دروی توپیدن مانه ام ^{۱۴} بی بینی ده کوکن خه توپیدن
 بغیر اقام ^{۱۵} بیکم میکز خاری ^{۱۶} دکر کراغی از زه کزار بخونه ده ^{۱۷}
 صحنه پچمه ^{۱۸} سان لیر سلطان بیقوب ای اول مرتبه تقطیع
 و تر بین اید که باد کاه اهل علاقه دن بگسه دی بیله تربت
 اید کنی تاریخ ده کوکامشد رکن سودایی مانه و متکبر دم دیر که
 شوه مشوف ایچ بوطیان کنور ^{۱۹} هر گنست کلشی بکرار خونتیق ^{۲۰}
 ما و دا بی خونز فا خوشین ^{۲۱} مکن عطیق و قرقمه همیش قلمیکه
 از زه دیل اوله حاره خبر بود رکه صوف خدل ای ^{۲۲} ایلخان سیخ سیخ
 بود حقی سان لیر قاضی عیسویه قریچی دارد سلطان بیقوب عذتن اون
 حفظ بجه

شخص بجه و نابجه ادم بوجیه هر قدر راضی خلخن است مقا
 کوست ردی شنجه سله اونه خلا بیله کوزل الفن خفا و سائنه
 ایشه جوی مده کار لق ابردی اول قریکه خوش نامی اطراف جویانه
 منش اولی فیض بیه دخی محبت ده سلیمان قاعی سک رعنی طوری بوطیع
 اکدر شنخی مخورد هوکول چشم مخواری ^{۲۳} بکوشن بوسی افت جان سخواری
 خواجه افضل ^{۲۴} کرمان مکنخان امر از جه طبع و اخراجی جهش جهوق
 مین و متوخنه بکید راه فلم بوزانج جمله بکامن فکر رکه برهان
 دقد حساب و صرب و سخت علمن بیغله ده اون بیه بیغه جه
 سلطان صاحب قران که لعل عن و زارت دیوانه اهیا بی ای
 مجده ایین محیز بخونه فن که احواله نکوکلیان کسنه قائمه ایان
 دخی مادت اهه اول قدر فنا کو ستر بکه ضرور ترن جلا اهیار ایچه اما
 اول سفره مکه زیارتله مهرف اولیه بجه مدحاجان منصی کامه مرض
 اولیه هر نقدر اول مهار لق سلاطینی مادرست تکلیق ابریز قول ایکه
 اکر قول لق ایسم کنو باد شاهه ایون رم بیکسه بوق حاد قم و لاد بیز دیر
 بوطیان کنور ^{۲۵} تا هر سر عدا نه و نکن جهوار ^{۲۶} باد هد اش دل خرس بخار

سینه فم شهربن زراشنه و شی و دیوانه مسند کسره کو زیر اما
 بو طریق از نه جمی رنگ دهن و راعلور خراسانه ایکا غوبت کدوی کسی
 بد رسمه سی و ایزد و قفقنی غاب و طبیعه هر له جوق اغدر و مطلع اکبر
 بیانی فولادی از ایزد هماره **بنده** جونی روش کیم حران خوده **پارا**
های معلمده و کلنه برده نه اکبر اوقات بلکه عیشه خاقان اوله
 بر دفعه استاداده فکیج کرده بغايت فیقد و کم سخن و نازد ادم کو زنود
 ما فنود بالله ازد که مجلسین کار فرج و رسه را ول جون و بر
 کوچان که از خلاهه ادلر ایلک شری منعه زد و فیقد ایل جمله کوز
 و خاکه زد **جانهم بسته قرائمه نهاده** **خون** و تخم خانه جمهه ناد فرد و **وقت**
حاله هصارشا و مان طرف نهاده شاهن حکیم ایچه کلچه جهود و می
 او حقی خیل صلح حیت کسب ایلی همانکه خالدین و پیر عیمه مایستخی
 اولاد نهاده که خادری خانه ایل جمله اکبره متین از محکم بوقت که نهاده
 اکبر تینه توکوهی کرد بدر دن **موکانیاری** شهزاده ازد که
 خراسانه کلی نقا سلنه منسوب ایلها مامسند او ملعنه فیقد آفت
 نه بحسب همه سیارشی اینه از خرسنه ایلان نقا شی اولی کلک و رلقد
 معلوم ذکر

مسلم اولیه نقا سلنه او کر عکدن غرضی نفشد اذوق اینکه از
 بی جنسنده خاور ایجه ایلک نهضن طول ادلر بمطلع اکبر که
 زاده دینه که دل بزد و مکنون کن **باک** بزنانه کنه فارنست **ه**
مولانا ایمری بودنی شهزاده سید رسمه خراسانه کله بزجه و فن
 طور بی خودت ایزد کوچان باشد خام طبیعه بکسره ایمان و ایک طبعه
 عیق ایشی بوسیه بخته لان بی این بمطلع اکبر **ه**
 جان ایکش دری ازار و یکون هم **ه** کیم عالم خراب بزد بین هم **ه**
مولانا ضفن اله شهزاده نهاده نجارت طبقه ملته ایاده کلی
 لون و شی کلی غایب اولیه بخیون **ه** بر والی ایک بادستیه سنه
 نفقصانه واقع اولیه صلوات هنلو بکسره طایف عکی و ایش و معا
 وزد و سطیعه حاضرنه خانیانه جله صیفه و کبیره بیلور مطلع اکبر
 سعادت تو خروان باده خون تو زاده **ه** هزار سال عافی بیست و سیماده **ه**
مولانا معین شهزاده ادمی زاده در نهاده خراسانه کله بفیفر
 شده سمن ادلر خاھی خود ساده و شی کو زنور اما بی و قیضن ایلک بزنه
 کو ایل که ساده کنه منافی بچه بطلع ایل **ه** نهاده مرخ کرو ایده و ساده **ه**

کاخ در بروی مفغان جام نهادم **خواجه عمار** اور ولادتند
 تجارتله تقدیس اور آدمی حق یکباره منو سین خیل دلت و زنعت و از
 سیلا و مجنونه تبع ایلخان خلقدن کوزله دوختند غزل طوری و حقی
 طبع کوزله بسطمی اندر **ب** برداشت باید شعرا زد جام **ب**
 کرد ظاهر لمع از اشیا نهادم **مولانا بیضائی** محمد برلام
 هصار دن ایجاد ایله کلکن بر کلکنی اول ایله کلکن حضرت اول اوب
 قاریح در السعاده محافظه بیان اینکه فکر و حقیقت و لذت و نیزه همار کیم
ه همانکه اول نواحی ذور و بتوخا نکرد **ب** زن بسته خیز و افکر بر از کم **ب**
 در این خانه قاریک ایکن دار و زن **ب** مید عمار بزد شیر زن زندر
 عادون خافنیلاع عنوانه کلکن بر کلکنی القاف بولی اما بیعقل
 معا شلاح ایله جمله بولو غنی ضمایع ایله کلکن ایله زدن الفه سید
 بسطمی کوز **ب** دلکنی دلکنی بخیلی و بخیلی **ب** زینه ایانها کام مه نانه کلکن کلام **ب**
 بر بخی مجسس سلو طبری عظام و اولاد و ایج الاحتراء در ذکر نم که
 بعض مناسب محلده کوزله بنت او قشیده کیم فی الحقیقہ کنزوی
 سویش کی خوسدر و بعض فضم لطائفنه مسؤول ولسر

ملوان

مدون شجرینه بسته و سلطین کوہ رینه عماق خاچان
 جهان کی صاحب قران یعنی **خود کلات** انا داده برهانه اکرجه
 نظم سویکه اتفاقات ایتمد راما فلم و نیزی او نقدر لیف محی و میون
 او تو هشد و دلکه ایلک بخی برجت او قوم کوزل بیت سویلک قرایور
 بتراچ حسینیکه اول حفظلک مبارک اسمی بمحضه داده که اول
 لطا نفدن بیله اخصار اول رخ او به نقل ایله کلکن جویی انشاه
 میدزا بزیر زده خیره جویی مسغول اول بخی جانه و میدزا بی اعدال خاریکن
 ایخرا و فندن نایدیم جویی مسغول طرفه سبکیه اول حضرت بدنی عرضی
 ایدیلکه ایو و ندی و ایز ایل عزیزت ایکه بخت اند و حکم اول بخی تو بخی
 میعاد ایله سکر و بخی و اوب و جنل دخی بخی کنور سون اندون بخی
 خواجه عبید القادر و بی مردانه بخی کاخکی و بخی استاد قطبی ایلخ
 نزیجی و ایلکنی امره شنیده دی ایا خواجه عبید القادر فرار و قتلز اوب
 کنونی دیوانه که قویوب ملکن ملکه متواری بور ایلی تا اول دفتر
 ینه عراقه بولیشی ایلی اول نما لکون خواجه فلان اول حالی بعضیه
 معلوم اول بخی بوقار و عرضی ایدیلکه طربوں کنور سو ندر

اول هفت تختم ایکده فیض خواجه در دننه کنه قوم بوب سویمه کن
 تخت اوکنه کند و بکه مقام رسایست حکمی او شیخی بیرون خواجه نان
 کمال نان بری قران حفظی و قرات علمی ایزی خالق قران او قوفه شد
 اول هفت ران غصی طفه مبدل او لوب فضل و کمال اهلی طرفة بازی
 بوصاصی او قودکه ایزی زین حکم مخفی زد از نصلک خواجه به
 اتفاق و بربنده ایزی بکنه علاج مجلسن نیم ملازم ایزی اد ران
 و فرام اهلی بیلور که جله فرندر بیله طفیل سوز کمال فضل اهلنه
 واقع او مزم تاعالم اهلی سیله رکه خالق سلطان صاحبقران مجلسن
 بی دیک کوزل ابیات و سوز ر محملان واقع المحقق درانک ذخی
 مور و پیر که شنبی اول جد بزرگوارنه وارکه اول بربنک حکاف
 رو حنفه زبان و بوریچ جهان ملکن جادوان اوسو آقی ایلیان
خاقان سید شاه ف سلطان که اولاد و مجاد بخیز صاحبقران

با اسناد فاعلی اولیخ نظره شفوا لاق ایچ زیک اما کوزل بیت وزیر
 از زه و اقصی اولور دی بوق دیغی بیغل ایله هشدار اولنور بونیز حفیز بر
 خطاب طلب تراه نان مباری دیگن بوجه ایشید مکه برجسی کا طرفة
 بکه بعضا الفاعلی کله رکندر اما بخیسی کوزل بیلور
سلطان سکر شیراری بونیز شیخ دلخشت بخیسی در رکه لاده زیر
 بالکز کندوا بخیسی اوله بیزی ما سکر بیلک سلطنتن کویا که ایچ خیز
 بکشند صورانها هیبر ترقی کویی اذن او ماجی او سند که بدنان

منتو پسند نه^۵ هست ای ادر برد پیاده کانه^۶ اینگریزی دم بکاری و بکانه^۷
 سلطان سکندر در راه طبعی فلم ایچ و بیو تو بیو اون فقل ایدر رکه^۸
 نولون آی خانیت استیم باو^۹ اول خجالت دی کم او لری بروز^{۱۰}
 تار میوندا کل خنک نیک ایچ می بیری^{۱۱} باعصر نا احلب نیار و می^{۱۲}
 مقد عکی نیو قورن بیو رکانه رای در **خیل سلطان** حضرت
 سلطان اسلامیں واقعہ سردن صدک سو خن خنخ سلطنت ایچ
 و خرافا و شمرا الحلسن جم او لور ایچ سما زار در که کندو دنی شر
 سو بیدی او لقدر که دیوان^{۱۳} تعریفی خواجه عصمت الله و حضیث
 سو بید رامابو طلعن غیر بیمی بکند^{۱۴} ایچ کریچ بکر عذر که هفاظی^{۱۵}
 کام دیج نیعل و انجشی واصل^{۱۶} ایع بیله میرزا^{۱۷} دانشند
 باکتاه ایچ کا از دنی بغايت چو خبریک بیچی قرات ایله قران مجید باراد
 ایدردی هنرات و با اضافت کوزل بیلور ایچ او لقدر که زیم هیستی
 و در صدر بال خلی و حال اذان زیج از ده^{۱۸} با بعد بونی او سه کاهی
 فظمه دخی میل ایدردی قوطیع انکو^{۱۹} هر چند ملا حسک بز نیکنیست^{۲۰}
 شو غمکن که چشم بران دلکن نست^{۲۱} باستقر میرزا^{۲۲} غنیم طبع
 و دلکن

وزنکن و سخن و عیاش و هندر و راکتاد ایچ خطا عاد و معافی و سازن
 و کوئن دن بوجه بینظیل کسنه ار که ایکت ز بیزند ایک بکر د که علوم
 دکل کم بپراسته طائش امکان د و دینی قرعالی را هتلک ایله بونک بیچی
 بک منش اوله دیز ربو مطلع انکو^{۲۳} هنر دم ای دوچ اکنون دوافت^{۲۴}
 خنده که^{۲۵} غن^{۲۶} او شد بینق^{۲۷} ای اعلام خور باره باین هفت^{۲۸}
 و ط مرکش بیچ د جماست^{۲۹} با بر میرزا^{۳۰} در خوش دنی و لذت چفت
 و کرم اخلاق ادم ایچ علی الن الفون^{۳۱} که نهان طاشی و طبراق جه ساب
 بوعیچ و خصوص رساله در زن ملعا^{۳۲} ایله کلش رازه جو^{۳۳} حق منع^{۳۴}
 و طب و خی فظله ملام^{۳۵} ایچ دیز بچ انکو^{۳۶} چو عاده^{۳۷} جام دیم بیست^{۳۸}
 میدک بیقون که زن بال اذنی^{۳۹} جم است^{۴۰} بیعت و حقیقت باده^{۴۱}
 جد^{۴۲} جام شکست بیقون بسته^{۴۳} بد ترجمه طمع دخی انکو^{۴۴} که
 بیچم بیزند که او ب حیدر اولاسی^{۴۵} ای ای میں سخا قربان اولاسی^{۴۶}
 عبد المطیف میرزا^{۴۷} سودا^{۴۸} فراج و سوانح طی و دیوانه
 دار ادم ایچ بوزن بسته دخی عزب بر ضلاله لری و رایچ کو زدن
 ب صحابه لازم طلخ چشم دینی مصلحی^{۴۹} بادت^{۵۰} بابنی او در دی
 ابته کم سلطنت بیرویه و فاینی^{۵۱} قر اکادنی ایچ طبعی فلم و شوی

ابادان سوید ایچ بدم طبع انگر کده ^۵ بر دل جهان صد بار زکن بقدر او حجم
 جوت بکوئن نکارای بیت بیند ^۶ سید احمد میرزا سلیمانی و دیکن
 ذهن کسنه ای خیلا صنم هور فرقلای خیل غزل و منسوی ترکی خارسی غزل
 طوزن دیوان وار و منسوی ملار نرم لطافت نامه انگر بر رکجه
 مطعم دخی کوزل واقع آوندر ^۷ سید ایچ فرقلای منجع خسی خود دیکن
 قیل ادمی لیسنه قیلمز ^۸ بوزفت بر جاده دیکن ^۹ بوخاری مطلع دخی انگر کده
 مرام کریش ایزی بیزنا جاند ^{۱۰} عجب کر سید لا زرا جا جاند
 سلطان احمد میرزا کوزل اهل خوار و سینه ایچ اطوار لوده و پرس
 وادمی سیموم و بابا جاند ^{۱۱} خون تو پل علکات کامور و تر بر لار خراس
 نخن حکومت ایدیکه هیچ کسنه ازون نکایت و ملعن ایتدی سلطان
 صاحبقرانه بدر منابه سمن در وای دیوان اخیسارت و مال و ملک
 مساد الیرا و سبا هی و جریان معتمد علیه ای اور زقلم سوید بدو رکجه
 سین کنیه شمع عکد دنیا و ابریاقان ^{۱۲} کچ باند کوزن و کل کافی غماقا
 با یقرا میرزا اویله که سلطان صاحبقران توقغان اغاسی ایچ
 و سلاسل پنجه قبه الاماد مین سلطنت ایدی و کل شکسته فضلان کوجل
 کل کل

که کالمولاج تواضع و فیضکار و حق شناسی اعلی مرتبه ده ایچ
 و بطبی دخی ذلتی حیله نهند معاو دکه ایچ بدم طبع انگر کده
 نه هو تجیا حسن نو در جهان پیرا ^{۱۳} و بین بخی اکشن جانه کنید
 کیجی بدل میرزا کوزل طبع او نیزه ای اهلو شوخ و قوی حافظه
 بیخت ایدی از فرضن کوزل طایب اولدی و اکثر علوم و فنونه کزو
 مطالعه کیمه و قوف حاصل ایدی شروع میانی کوزل اکله و بکه
 استه سه سو بینه بیلر ایدی بوضاضی ایله دو دشلان دره مائی اویلی
 مکه زیارت شریعته مشرف اولیه اما بغاپت مسنتی ایه ایدی اوله بلوکه
 فرق استفانی اوله بروای انگر ^{۱۴} محروم بصلاح فی سوده خود را
 در سینه ایهد منخود مخدود را ^{۱۵} جون عکنون آمد کدام زهد جه بصلاح
 المنه قد آزموده خود را ^{۱۶} بعضی در رکه بور بایخ خه فی خیزی
 فورا ایده قوارد واقع او مسدر اویله دخی امسه اولد و ولند
 بیفع الرنان میرزا حسن صورت و کریم سیره ایده او استه
 و جمال طاهری و کمال باطنی ایده بر استه بکیدر زرم اطوار زرم
 آنوب طو عقون دلبسته و بزم اسبا بزی علیش و خشنون بی مانند

جلیلی دخی و فلم اسلام بن علی و محدث در بوم طبع اندره
 هرچند کنی و دست داشت دلخواه سعدی خود را ^۵ جلد هم انجام گیرد کنم پر کارهای
 شاه غریب میرزا سخن طبلو و متصوف ذهنلو و نازک
 خیال اللو و دیقی تفقله لو یکسیدر فلم و نزده نظریه معدوم و متجه
 و حافظله و عذری ناصدوم او و قوی خاطری مرجح و کمالی محظی
 بوم طبع اندره ^۶ قالی بی کلخیون اول کلید که خسند اینهم جا باه
 قیسی بیشتر اوقی سرور خرامه جا باه ^۷ و بوم طبع دخی کوری و قلمه ملته
 ترکه مهرا ایلوب اکرم بولری جانها او طیحا ^۸ تاتریک من خیاخون دو عربه دیمی ایلجا
 و بولطیخه ایل عیسی او آپنده ^۹ پارسایم خیا ایچیک شنا اولینی بازنا
 بشی نارتا صیمی کلکینم فکاره و میسویانه ^{۱۰} بفارسی طبع دخی بیانه نوزن قلمه ایمه
 بازیم بلوی هیا خم آن ماه باشند ^{۱۱} ای ولی ای هر چند دو کشی دو بازند
 دران دخی جمع بلکسر کوزل طلعله دو متصوفه صیغز مکریتیان و فخر بازیه
 فریدون ^{۱۲} میرزا متوضه و مخلیق یکنفر و بیانی دفعت است
 کوچلدو رکه ستاید او نزد باخاندن دیقار و جبهه اد دخی طبع اندره
 رخان قیوه بیزد کرد نه ^{۱۳} سرستی یکت ایم و بکارهای
 سکنی

سکنی سلطان صاحبقرانه لطیف طبی سایجنه زیارتی
 حسن و جانی ذکر نه که سرفیز ذهنی خصا بصنادع عماری
 غنیم و دلایی شرخن که هر بر بی زمان صفحه سی بستانه رئیس
 و دو انقرن کلعا زاربر و سروقد صحیفه سی دران کلستانه
 دران و رخشنکدن سرو آزاد ^{۱۴} سلطنت بجزیات در گنجای خوفنه
 سپر نهان خود رشیب جران ارسی سخا و قه هو سنان ای کوه باز
 و شجاعت بیشه سنان هر بزیر شکاری عدالت چمنی فلان سرور
 بزری و مرتفع معدنیان کوه ارجمند کو شش زد معا هنل و سنم
 دستانی و بخششی بزفا هنل حاتم خافی فضاحت عالمان
 شنجه بر له سحر ساری و بلوغت جران نیان و قیشه مجنع در آری
 سلطان ^{۱۵} سلطان ابوالغاری سلطان حسین بهادر رهان خلد افهه مکه
 کیم مکلا دلیل تاقیه بوسون ^{۱۶} ذاتی خم بولک اوز ره ای میز بلویه
 عدل ایچ ای طبیعه اتفاقه بوسون ^{۱۷} ذاتی خم بولک اوز ره ای میز بلویه
 عالم ایه ایم سلیمان بوسون ^{۱۸} بخسر و کردون جا هکنه نه نبی
 بازی خامه سوریم بوزیر ای خان خدا اذن بجزوی مخصره و

پیغامرسه او لور و بود رای انجم سیا هکه نه حسبی ترخون قلخ اور
 پیز تر مان خادان و قا آن لع جین «الخلائق قدر بمحقق او ران
 صبغیت و سه او لور حسبی بازی فضاحت سعادت اسماه لر نسب نامه
 پارمشد رکه هر صفحه سی ماق کار کاهی بچشم ابر حسبی ترخون
 بل و خشت دنار مدنیل ربارجی ترینی و پرمند رکه هر قی جیان
 نکارستان منفعل ایلر هر کسه او لر نسب نامه به باشه بلوکه
 خادان و رای اکابر کل و بر هند و بین در لر و هر کنم او لر تارجی
 مطالعه ایتسه اکله رکه حشید و اسکن زادان بیلچ و آپلر زن
 شرمنز در لیس چون بمحض ده هیچ برخی او لر هنس سوز رده
 صیفاق او لز و آن لر ترخون نخنه سو مل او لز و قوارجی
 سوز اسلوب تقاضاسی او لر که حضرت لر طائف ملندن
 برنجه مطلع ایه بوا راقه زب و زینت او لر و شایح ذهن
 برنجه بنت ایه بوا جایه قرقیت ویریه و هر عاشقانه معلمید
 در دهی جانه سمعه خایله و هر دره مندانه بنت ایه سمع
 اهلی توکله بر ق بلا جایله لیس ایزی شروع مقصد و رجوع
 مطلع

مطلع بقینه که سوز اطناهی او لر نازی طبعه محب کلول
 و فسانه طولی او لطیف ذهنی باخت ملول او سون او لحضرت
 کوز اشعاری و مرغوب ابیات بنای چیزی دنی و مرتب
 او لسته او لجه دن برداش و تیعن ایجوت برخیه مطلع و بین بنت
 او لسور او لر دنیادن برنجه در یکی ای هکیلور و بایته الفقی
 ملال اکلم مولا زان اطفو نان مسیور مطلعی چو این که
 ای دنیک طلبی چونت خد کلکون اوسته ^۵ بمطلع و اق او لشد رکه
 خو چنیک تایی بو چون تور لعل مبکون اکونه ^۶ ای چوکم جن کرمه هی
 بیر قصره چون اوسته ^۷ بصیرت اهل عذر نظا هر دکه تفاوت
 نه رتبه در بیچو که مولا زاده زنی جشنه نسبتیه ایه ب و آق طوبی
 اوسته اعتبار اکیشید و بفات ای اقره راویه که ای مصیع برینه
 مریوط دکی چو بیف غربت صفت ایه ایا هصیع ببرینه موافق
 و اتفا خلی بر نیان مقابله کن و اق او لشد و قافیه به فنبه
 دیکا هم استبوره بیف ایه ینه ای خزل و اق او لشد راویه که او لر
 مطلع خهلا توییفر دیا که مطلع دنی خهلا توییفر که بوزن عکی

قوت مسلم او در مطلع دستور ببرنیه جواب دشمن را برید و در
 سرمه خطینک سعادت خان از این خبر شنید ^۵ خضراب اسایه ملکیت آب هولان اوسته
 پنه بچ بونه ^۶ ول مرد خدا که حفیش بعل خسنان اوسته ^۷
 سرمه دو کیم او سوپر آب هولان اوسته ^۸ چون مضمون نزد و مطبود فی
 نه کوزل و قاعده شندر که ^۹ قالیچ سرمه بچ طی خود را بچه جبار
 بسیما نظره اول لند که بچه جبار ^{۱۰} به هم اوں مضمون بولوچ مطلع
 ببرنیه جواب واقع المؤثر اول خدینک احمد عید و واعظا
 ببرنیه که بچه دشمن ^{۱۱} سرمه خطینک اینجند ایلکیم بنا در زبان
 حقه لعینک ایه و خطا دزیر ^{۱۲} نفع ایه ایلکیم ایه العرش دوز ریا
 ایلکیم جبار دوز ریا هم ترا جبار دوز ریا ^{۱۳} زیغ ایه ایلکیم ایه العرش دوز ریا
 تند مرد لارا سرمه جبار دوز ریا ^{۱۴} هم خدا تعریق بچ طی خود کوزل دشمن ^{۱۵}
 لعل او زد السرمه خدا لای غایق ^{۱۶} نفع کلایم غذل شکر و زنگاری عبان
 هم ایه مضمون بایه طی خود جی هر یه برصاص امیر برد که ^{۱۷}
 سرمه خطینک خیا ایه ایه ایه ایه ^{۱۸} سرمه ایه ایه قدرم فی قائلیه بیو ایه ایه ^{۱۹}
 بیو ایه میکنند طی خود کاره دزین مود ^{۲۰} دزین ایه ایه خود بیار خفرناری خود ^{۲۱}
 شنون

خمن شد تذکر عجز زدن کو زینی اعمی لعنه فتبیه ایه و چاف ضایه خطا ^۱
 خرق در دهشانه دشمن ^۲ کوزل دیه کو رایت خضا پیکل مونه کو طاری ^۳
 او زانیه لیسا و نیش قاد مجنون کو مین ^۴ بچ طیخ و خو کوزه لیه خمن که
 انع بیت عنعن جراحتی ببرنیات اوستن اوش اوله کوزل دشمن ^۵
 بیقدیه کیم تبدیل بکیل بیغزار ایه ^۶ صد و هشتیج جبد و دل بلغا بازی ^۷
 بچ طیخ و خو که کزو عنعنی و منفوری حسینی مجنون خرهاد و بیلی و نیز عنعنی
 جسته هیچه ایه بیه خوب قدم در دهشانه ^۸ و قه اوسته ^۹
 حسن ایه کام که بیزین و بیز نزد ^{۱۰} عنق ایه زد اول خدا خواه و مجنون تهون ^{۱۱}
 عنعن انتی خوفی توییف که اوں او تحدت شی خالما منش ایه بچ طیخ کوزل دشمن ^{۱۲}
 عتفیله ایه که چشم دیه نایخ و بودی ^{۱۳} طرف اوست بیه که بیزد زنایخ و زاده ^{۱۴}
 خمن او خوبی کوزدن او جو و فی خبر تسلیم کیجه سنان صعبه حالتی ندر حن
 بچ طیخ و خو کوزنیه او تزد ^{۱۵} بیه توییس بیهی دلخیم او تیخ و خمان بچ ^{۱۶}
 کوییا کیم در بیرون او دلچیخ خرکان بچ ^{۱۷} بر ظرایق ایه سنن که مجهز خرسنکی
 او بچ طیخ کوزل و قه اوسته ^{۱۸} نیتی بیزقان بیلکو نکلمه فی خرسنکی بیکل ^{۱۹}
 هجرت این بزرگان و هنرخ خاپوند ایلکیل ^{۲۰} بیز دو ره خران تعریفین

بوخنیس مطلع دخی خایت رکین اقچه لندر ^۵ اول قویانی کیم اویزی نیزک
 دور بکنی قال ^۶ با جاموس لادا سود ایزد صابر قرن ^۷
 عشق انتی استیعابی جانه کار اینکن منظور فریجه غیب ایوب
 کنفیلی یانه دن قوریا صوفه محال خیال ایلیق اول مخون بوصطه
 دلیزد واقع او شدر ^۸ عا خنک مرید آجیس سیم اریان او تام ^۹
 اشکاد اطف ایتبیکون نفلوم شنیز اوتام ^{۱۰} عشق اتفیب دیده دی
 امداده کشا شنیز بوله هدی قلندر ^{۱۱} بخدا ای بخیه اول نفلوم بوله کنیز ^{۱۲}
 بخیه سیم اویی همیده کهای خم و نم بیلر ^{۱۳} و کش خنافی سخن حشی داستان
 بیانه بدر مطلع منکر دشمن ^{۱۴} و دشمنیک در جهان ایچ افغانه ده میلک ^{۱۵}
 با جادوی و کوه دا بود اکتابیم ده میلک ^{۱۶} منظور بیلار بیچ اشنهه کو تجزی
 کند کوکلنه این هیلکی اداسن بوم طلوع دلیزد دشمند ر ^{۱۷}
 او زهی کیم خیز ارا اشنهه بیم دیکون ^{۱۸} خسته نه کلوم بیچ ایچ بیم دویکون ^{۱۹}
 بد عافیه و رد عذی اوا حضران خاصه طبعید و بیچ بر زرد اینه لیا
 و غایت سیر و نکره داشت او شدر ^{۲۰} و ده که هیاد طرحیم اول ای ساری فیاد او زجا
 نادار کوکلنه کجا بینا ایچ بیاد او کاهای ^{۲۱} کند سمنه سفله پی منظور عرض
 گونه خلمه

عرض قبهه بوطه عزیز دشمند ^۱ این خلقت دیا سیم او زای دلبریم ^۲
 کیم ایزد شقیان ایت بر لوقا کافت بکیم ^۳ کیم بولج خایان رضا
 هایان بیا ایخان ایخون بوطه مؤثر وفع او لسته ^۴
 بیچ قونکن دن صانکلا غایا خایم باری ^۵ هیچ کی ایتا المائی کیم خایانم باری ^۶
 هچ چوتی صدد جنن کنزو ف ایخ و افلان ایه شغول طور
 کیفیتن بونکن باشون ایاغه بیشندن ده رذان و فردا واقع
 او شدر و مطلع بودر ^۷ هیچ کی ایچ چیبیم بیلر بیم ده دلیا
 سید لار قلیدم سینه ایتاب هم بند و ایلر ^۸ بو شوحی تیخ او دنه بور
 هکم او دی بعضرار سو بلکن و بع ضیار سویه نیمه جکنی معده خا دایر
 اندون بری و فرایم که انصاف ایرم مطلع بودر ^۹
 او قابانه و کرمه اول قد عبا طلا ^{۱۰} بیکاریں کلنه اول خسارت بیلا ^{۱۱}
 منظور بیلار لعلی تسمن که فنک داع خونینی غنجه خندان والله
 نفانه نسبیه ائمده داول معنی او سن بوم طلوع کوزل دشمند ^{۱۲}
 ایله دی دلی ترجم خنجه خندان ایک ^{۱۳} دیغی کوکلنه خاناتی لاد نمان ایک ^{۱۴}
 کوکلنه الله رسی دبور خسیان فراید هند و دیرنه یه بست بیدا او لمعنی

خوش ادا بلوشدر ^۵ غم سی جسم نایسین بولوی و زن قیلخودیداره
 قالیچی زن کیم قریبری لامک قیلخودیداره ^۶ بوططمدهن قافیه زن
 صدح عطفه و اوین کله ذلت اصلاح حرفی او رنه سنه طوتو و بخزه خجع
 ایمسد ^۷ اچ خاتون لکیبی خروج کوکومه ^۸ قلیاک بیل سینه هایم ایتمه
 بید لکدن کوکلدن آستینه وارد گفتی بخزدن اخزنه کوکسل سینه
 و طلوبید روزن ایلند ^۹ تیله زانه کان کنکله ایل ایلاره هریان باره
 کوهه ده را و بیان لکلاره بید بخختا بیل ^{۱۰} یاری عشقه حلا پیشان
 لعنی که سخنده لال امشن نهایت هشنله بایف ایمسد ^{۱۱}
 اول پری و شنی عشقین اندق زین حلال مین ^{۱۲} یکم ایلک شرمهه
 قیله دین اسوکنک و لال مین ^{۱۳} کوکلنه هجدن مضره برو بسلی
 ایچون خابه زانه کله بکو مرده بخنی و برد بکنی بوطلمده لطیف صدره
 بیاف ایلند ^{۱۴} خم سیا خزوه کونکله کیم در بایلک کیلکوو
 بیم عشقیکه رکوچ عشت فرانگک کیلکوو ^{۱۵} عشق اشتنک شد
 و حرصیکم محبونه اون قفلخ استه سه باشدن ایاغنه دان خابه بخنی
 بوطلمهن زاده سوزان کلند ^{۱۶} خفیه ایمه کیلکه خون بید بخود ایسا
 خوش ^{۱۷} بسطه زاده خوش ایلند ^{۱۸} کوکلنه نادی هردم بوله لفه بایل
 کویسا بیخنی بور خرباد ایمار و زن ایل ^{۱۹} مضره بیل غیر عست اوه
 اتفاقی اول دینهه تکسر خلاره زن بوطلمه کوزل دخشد رکه ^{۲۰}
 ای کونکله اول دل بیلکه زن کایا بخرا عشم ^{۲۱} و سکا دم بیل اول ایلکه بایل
 منه لوری زلف آجوب قاسنه هبی برق دینه زن کمزه حلا منفرد اول دینهه اد کن
 بوطلمه نارک دخشد ^{۲۲} زلف آجیستن بیل دن کنده احوال ایل دینک ^{۲۳}
 جیب ایل کوکز بکونکله بیل بحال ایل دینک ^{۲۴} خوش بخزه خقا منه که
 مضره فیار و اخبار ایه کون مز صورتی بوطلمه غایت محظ و اقصه
 قانکله زنی بکامیم ده اغیار بیل ^{۲۵} یکد کوکمیم یان اغیار ایل کفار بیل
 خون اشکه و حمال سینه اظہاره زن بوطلمه خاشهانه ادا ایلند ^{۲۶}
 قانکله زنی بکامیم سوزنکله زنی سوزنکله ^{۲۷} حمال اول کوکسون خلکه کلام زنی سوزنکله
 عشق طلبدن بیتا بلقون یات و بخزه طرفه بالقون کوزه
 منع ایدر معنا ده بوطلمه درد هندا نه کلکشدر ^{۲۸}
 ای کوزه ایلکوز سایه اوزنکی هیدن اینه ^{۲۹} بیوفا لز عشقین کونکله هن قایسه
 خم نند بادیرن جسی نایسی و زن بکه براشه کسان اولور معنا ده بیلی
 خونی

آن دیم که وفای اینکه بستن ای ای ای او زادی ^۵ کرد و آن کلاینر که
 حافظتی را ولیع ایله بر ایشی اوله بود طبع آخرنه دل بفات
 در آمیزه و بی زایت سورانکز و قم المتصدر ^۶ ای کونکول کردن
 بیست کنیی دای خد وردی لای ^۷ هر طرف صرع او کاد ولیع سند وردی لای
 عشق جهودن حالانک بر پرسنده سویلیع بجهه کاشکی بجالدر
 الامسوون هو است عالم کو ستر عالم بتو طالع دل بسند طور ایه بیان
 کلکندر که ^۸ عشق از هیچ کیم مینک دیکه از دل بسند باهساون
 بوسیم و دیم کنیی احتجو رو سوابکون ^۹ عشقون افع و بیت گننه
 کند و کلکن شرحون بوزنکان اخزنه دلک سان امتصدر و مطبلون که
 حب در دهندانه و قم المتصدر ^{۱۰} عشقیں کیلی عجمانه بمحاجه ای همعب
 یهم ای فرهاد ایل مجنونه قبل ایل خیال ^{۱۱} وصل ملائیک جهان تو قومند که
 نامهه جهانه کرفهار اول طبق و موتی اول حیانه ترجیح ایکن معناده بیت
 کوزل واقع المتصدر ^{۱۲} وصل ارا اول سور منی هجران جفا سیدیم بورون
 نیتی کیم قیل ایک خلاص اینکه بلا کسر بورون ^{۱۳} هم بوزنکلو مفاهه
 هم خودن آجنه کند و هملد کین لئاس ای وجب بفات خاد واقع المتصدر

ای ای ای

ای ایل کو ده قیل جهان بلکی دی منی ^{۱۴} بیریوی فرقهار اوله سیمک عبار سپید بینی
 مجتبی بوزنیه حباب طوبیعی دشمن کوکنه اهظراب دکند و کخف
 شرح ایکل و ادیسن که ^{۱۵} ذره با نفلیع عیب
 ایکس کوکلوم کافشکا اهظراب ^{۱۶} مرد را بخیه هر خطا کوز کو دور حباب
 وصال ایشنا آندر کوکلی ایلی صاف تختی و کیم سکنی صامله نسبه
 ای و بعیزه معنی دا ایل متصدر ^{۱۷} کبر سکون در ای کونکل هر دم صاف لارسان قیل
 هجره دیشین مولا کوکیها بردار قیل ^{۱۸} بوزنکان ایکیانه المون حلقة
 و ایلک بانزه کا ایلی سوادی عجب نسبه ای و بخوشی بان بوسنده
 کل بیوی اطرافه اول لاد اصفر میدر ^{۱۹} ایلی دار لغه مو و را کان عیز موده
 ضراق ایستند حبی کول اول لدیعی اول کولان فریخ طرح ای دیریعی
 عجب دلیز بر دشمندر ^{۲۰} هم چنک ایلی دیشین بیکم کول بولنکان ای دخواه بیل
 کربنایل کنیه ایم طرحیں اول کول بر لایل ^{۲۱} بور و بیف دفعه اول
 دخور زان خاصه هلمیده که کنزو بیوی سوریتی ساره فوج یا گمه
 بور فوج سویسدر ^{۲۲} اه کیم جهان او دیشین کو بیچا هایم اوز کانه فوج
 اور نکاد حاملقی همراه خیام اوز کانه فوج ^{۲۳} کنزو بیچ و سنهان سدقه

افتني عرقني و اول اشتان **ظلمجي حارتنی تعریفین کوزل سویشند**
 اول پر یکش شوره او را جسم و جانم او زاده هر بیرونی اینک
 نیز خان ملین او زاده **برهارده کند و ملالی و غم خرف شکایت**
 بونه دیشند **نو بهار اولی اصلیاس وہ که عیش کلینی**
 غم خرافت سلی دیس **ورو لری صیدی خرمی** جنون زنجیره کفار
 لعنون که کند و که اینه سیار شی ایدر بجید مذکور عالمضا و اعداء
 جنون جنون زنجیری غابوله و کرفتار کونکول **بعدها سین**
 میں پنهان صایدین حبزاده ای کونکول **کند عشقی اضطرابه اینه جنس**
 اینده خلقی سید اعماله رسوا ایلکدن منع ایکی اضطراب بوزیری
 شیرین او ابلشد **بعد از این اچی اهیا اینه سید ایلما انگز**
 بیوفایع ایل باع المخ روسا ایلما انگز **کند و حور و سینه کونخ**
 جنت رضوان زدن و بیوز و خطفی لاه لرزان کوزل ایدو کنی مظلوم
 جروف روان و سلیمانی سکنه **حکمند** کلشن کویو نکنین ای جهان رضمه
 و ضفوان خجل **پوز و خطبینک شکنید هم لاد هم ریحان خجل**
 مصطفی استیا قدس خیال ایستی اوله که ایش کو ریخ فنی جازمه اول
جیفون

جیفون مصاده بیطلعم عین او بیشند **سینه کوی که دیر بیم حیچ**
 همان جلاینی برون **جیفون** دیسترنی هی جان حقیقت اتفاین بروت
 اول حضرت که نیه خاصه و اخدراعی برا وح شود که او زجاج الفضل
 ردیف ایروی خاصه دری هم برینک او زجاج واقع اولیت و هم برینک
 لطافتنی برینک کوزنیم دشمن برینک **غیر** بی خیشم ناین کندی
 و زدن او زجاجها **هونی و بصیر ملکان** بسیر لایکه **او زجاجها**
 بنه بی طبله بونه و قوه پندر **کیم بولدم** نیه جستی ای خواره ای ای طاجها
 عقول و هونیم دیز جلد خلق ای خواره او زجاجها **بنه بی بونه و رکه**
 بولدم ایلعا او زجاجی خود او زجاجها **قوتی آهیم برف دیز کوک**
 پونچ زنکار او زجاجها **بور دیفون** بنه پسند خوازکه بالاده جنون
 طورده مرتهه ایزد ستم خواجه حافظه سید ای به واقعه اولشند
 اول حضرت دفعه اول طورده بی شعر محجب معتبرت القیفر دیشند
 و مطلع بود **وای** دیز مرینک و ای کم سرو و اینم باره لای **وای**
 هونی و بصیر ملکین ایم جانم باره لایلا **بو فقیر** بیزدنه جواب
 بونعل واقع اولشند که کروم انصاف دیز زدن صورت که دیز مرتبه

زیاده جبه و سخندر ^۵ نوشتما همینک کل ای سروکل اند میم منک ^۶
 طلوزوم دایقیوار بز جان دایزیم منک ^۷ مسقی خیلی ایدن
 درد حسره اخرازین ایدوب بیطاق تکنه روح ایما سنع بوطیع کوزل
 دو سخندر ^۸ نجی بولاعی و صینک ایدی خد در دو سرخم ^۹ روح قلیمی
 بوقسرو ریچنک دایزی طافیم ^{۱۰} مثل طورن بوطیع بجه
 برورده و آراسته آز واقع او لورکه اول هضره واقع او شد ^{۱۱}
 میم هکلار اولدوم غنیمک دیم کین قربانی سین ای صنم ^{۱۲} عیش بیکمی
 لسامیم دیم کمیک کنیم کرم ^{۱۳} مردانی قینی به جوی سوکنکه
 فقیر انصاف ایدرم که آگر مولا فاحیام اول سه اوصاف ایدوی
 مطلع بودر ^{۱۴} ای مجادک خسته بوطیع مری ادام جام ^{۱۵} اولاد محجن
 پی دیم کین قاتیق جانیق یاما ^{۱۶} هم بوج و خاقفه وه بنه پرسود که
 ای کیمی بربرنون لطفیه وق واقع او لشدر مطلع بودر ^{۱۷} ای سنتک
 قاشی و کوزونک سرفه اخزونک ^{۱۸} ببلورنک و حرسنک بوطیع کا حسته
 جاودن ^{۱۹} مسشو قنات کوزل لکنک بو الجب لکن که مجسم جام
 و کیه اینا غز بجز دوزنون بوطیع بجه عاشقانه واقع او لشدر ^{۲۰}
 ظبیل

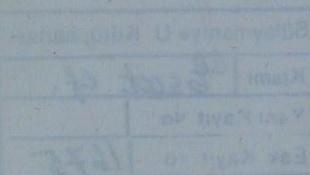
۱۰
 نجیاب خوده اید و راهی خونه کیم برشنا ^۱ کیم بجه مرینک
 داجه بیشم ایک باورنها ^۲ منظور بیلک مفرط الشفاذن
 بحال اولوب بخودانه اول الدعاف اخهار اپر معناهه بوطیع
 بعیب او ای بو شد ^۳ اید و ای بکل باش خلب وصال اوله که نهانها ^۴
 کل اینک باشی ایوا و لکه ای حال اولهای ایکها ^۵ عقصو شاهی
 بارزه بعینه مسرو اولهی معناهه بوعزل هیود رنکن و اخزه دل ^۶
 مسل مخصوص بزیر طلعنی بودر ^۷ فرقنک دیم دیچار چیمیک ای جان
 جانیم داتاب ^۸ کوزه اخوب ایدی و غلکن کوکل دایمه واب ^۹
 عصشو و خلی امیدنون حدی مسخنده اولوب اول دولت میسر
 او لدقون صکن صحبت مرضه مبدل او لهی خسرون بجهنل دشنه
 ایک بیتی بدور ^{۱۰} مدغ عشقنک خیلی بیلا ایدیم سخنده ^{۱۱} باره و صنک
 بیلا بیدم بولا خادیب بروه مند ^{۱۲} جون بدر دولت بولعو دیک بولی میسر
 و ای کیم ^{۱۳} صحیم او لخده طالعه ضعی دیم تابی کزند ^{۱۴} او ل مخصوص کم
 بیار و خلی میسر اولوب کوکل خراق خرا نکن خارنون آزده در بوطیع
 زیاده سوزنک و سخندر ^{۱۵} تازه بولی بانه و کوکل ده افراد ازای دور

جلوه پدری کل نیایش با غیرم دا هیوان خاری دور ^۵ پر ماہ فراق
 تیره بختمن ایلخ زلفنه بکره دوب شکایت اهل از من بد مطلع
 هضرت محمد و می فوراً تبعی درکه ^۶ قیلیخ بختیم نظر از لقی دیگ
 اول ماہ از فراق ^۷ بیچه کوید و را سینی داشته اه از فراق ^۸
 مطلع بنت ماه عارضی معاوق مطلع و خاکب دکاهن اهل بنت
 قوتیا سنه نسبت ایله بطلع خوشی صاف و سلسیں و مان و شمشد ^۹
 ای عاده مطلعی اول عارض ما هنیک سینک ^{۱۰} اهل بنتی فوتیا
 خاک دکاهنیک سینک ^{۱۱} محجب جوانی کو هشتی کی او لو جسته کو کله
 وصال کو فی مسکن او لذتی شکانه ده بطلع کی اذ واقع امند ^{۱۲}
 خکر کیم جانیک بی کوزم روش دورو ^{۱۳} حسن کونکاوم کا و ملیک
 بختی سکون دورو ^{۱۴} کدو نیازی و مه بد و نازی شر حسن بطلع
 درد هندازه و اقدار ^{۱۵} و دی هالت دو کمی هر یخی کو کوزم نیاز
 ای هم بدر کنیدی خلا هرا ملک کی چیز ناز ^{۱۶} سفن عزم و من خود نزد
 آیریلور محدث خیر باد مخصوص نظر الفاظی ردیف ایروج سویلران
 سفرنیز مطلعی فغایت سورا نیز و در دامیز و اقدار ^{۱۷}

۱۵۱
 اه یلم عزم ایسا ای بر زن غاصب حبیتی قال ^۱ در دیلا ابریدیم
 ای در دیغ غاصب حبیتی قال ^۲ عشقها نشترد کند و درد همسر تی
 و خقت داغدن محبوب عقیلیم بیو طمعده سر دیگت و ففات
 سوزناک سو بخشند ^۳ حدیث ائمی عقیل کشید و قی ایجاد و همسر ^۴
 دای سینه بی غافل و کوید و ردی داغ فرقیم ^۵ ماه تابانی مخاطب
 ایز دک اند آیرو دو ندک حبیم کرمی خان با شیخ اظمار بیجه
 بنی و بکه مردان و سخندر ^۶ سپیدی آیرو شوکلای ایه تابانیم بنیک
 دم بدم قایمی سبلو حبیم کرمی بینیم بنیک ^۷ مطلع بکه و مطلع
 غدیری طعن و طنز ایه سوید کن که فی الحقيقة اولدغی به
 عاست جانه بیلدر بطلع عنیب ادا و هم عاستفانه
 بیان بولشد ^۸ خدر او بیه سیری حدر تکن سکر ز ایلام ^۹
 یفسون بیلا ایلام دم بدم تیز ایلام ^{۱۰} کن عشقی خالذن خبر
 و میکن که کوکل هر بار درد و خندت اذار بیلور اما انک
 ما هر شرف کورد کن محبتی اخرون و محبتی او زون ایلور
 بطلع فقدری دو قر ^{۱۱} هر یخی ناریار کنکول در دوچی و آر بیک ^{۱۲}

مریم از تاریخ کم کور سام خسروانی ^۷ سرو آزاد نام با غده
 جلوه ایلیسی و اول سبید عشق اهلی آه و فریادی با قصی
 باینچ بی طبع حجیم المثل و شکندر ^۷ هلهوه ایلدر بایه ارا اول
 سرو آزادی بایان ^۷ کوپید و روی عشق اهلی بدهه و فریادی بایان ^۷
 دورانیل و فاسنیغ سنه کا یعنی بدبیت موعظه طریقین
 مفیده ^۷ و هر باغی نیزک رایهینه دایوق بیوی و خا ^۷ خواه
 دعنا لاد سین کو خواه هکل زینه باق ^۷ کردون بیدادن الدز
 باده قور تادر مصخون نزج ساقی بمحاطب ایدوبی طو عقی
 استند عاسن ^۷ بدبیت غایت مبتاحد ^۷ ساقا ناقل
 نولا کردون کیسی ساغن کم ^۷ جایخاد بزمی دمی بیداد کردون
 کور مایه ^۷ اول عالم اهلی سلطان عشق عذر نز جو عالم
 سلطانی محقر کورینور و مفری فی الحقيقة سلطنته
 نزجه ایدر بوجیر که حقیقت معنا سی مجاز صورتی ادا
 بولند ر احید رکه او طفیلان طریقین جمهه مجاز اهلنه دفعه
 احسن حقیقت اهلنه دفعه مسخسن واقع امسد رکه
 لعله

۱۷
 سیم کد اینک بوم عالم دین کیمیس ای در بار ^۷ خفت اهلا ایجر او کل که
 عالم دور بکلون ^۷ اول همراهون طبلات بونوچه دفت ساردن
 و نکهه برداز نقدیت سیره دیری بیلدجهه بارسهه کام ایز
 و خرد خوده دان خوش تقریبی خرن لرجه سویسه
 تمامه بیز اولی او که اختصار ایه عام این و دعا بایه
 اختمام دیریه ^۷ بارب بوزان شاه لاری نیزک شاه ^۷
 کیم کو نیکلایر و رسنیان اکا شاه ^۷ بیکل اتفاق اوچ ماہ دین تماش
 بیکیم نیکها بار ایسا اینک دخواه ^۷ کوک عرصه سنه بیکاه
 بیسو بارب ^۷ کوک شیره سنه جه جاشه بیسو بارب ^۷
 کوک عد کا سبکه بیسو بارب ^۷ هر ایشی داهه بیلهه بیسو بارب ^۷



ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı, Soyadı: Hanife GEZER

Uyruğu: Türkiye (TC)

Doğum Tarihi ve Yeri: 22.09.1987 - Biga / ÇANAKKALE

Medenî Durumu: Bekâr

Tel: 0 536 362 78 46

Fax:

Elektronik posta: gezerhanife@hotmail.com

Yazışma Adresi: Bahçelievler mah., Hayyam1 cad., Okan Apt., Daire: 2, Talas / KAYSERİ

EĞİTİM

Derece Kurum Mezuniyet Tarihi

--- Bilecik Anadolu Öğretmen Lisesi, 2004

--- Balıkesir Üniversitesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, 2009

YABANCI DİL

İngilizce

